HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

UYKUSUZ

10

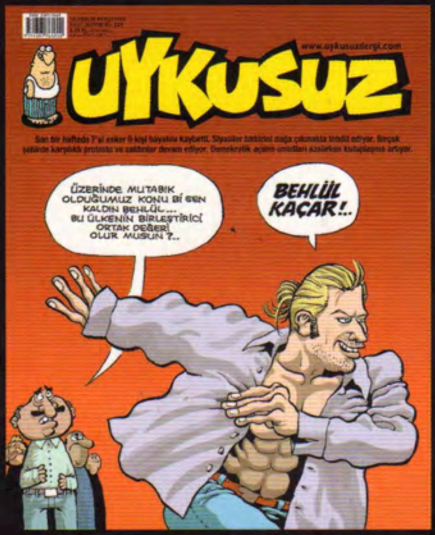
CİLT 10 • ARALIK'09-ŞUBAT'10 • SAYI 118-130

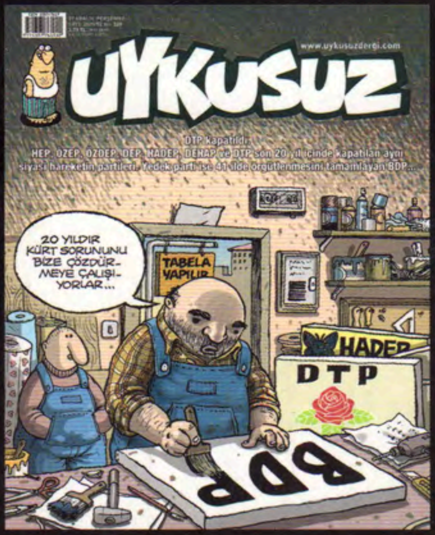

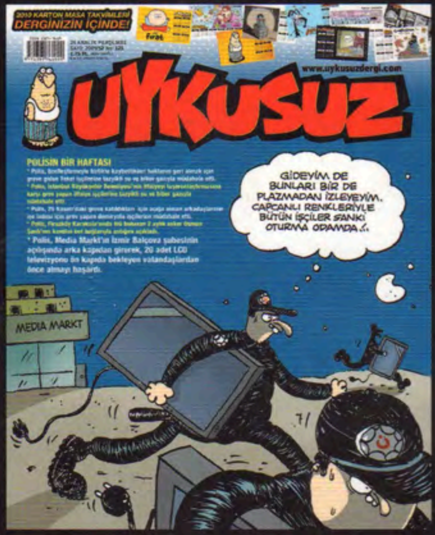
UYKUSUZ

10 CİLT 10 • ARALIK'09-ŞUBAT'10 • SAYI 118-130

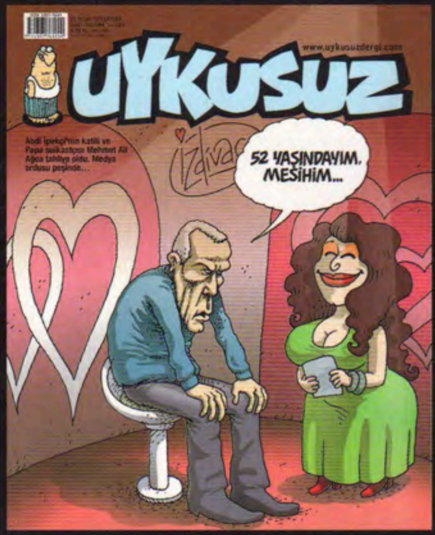

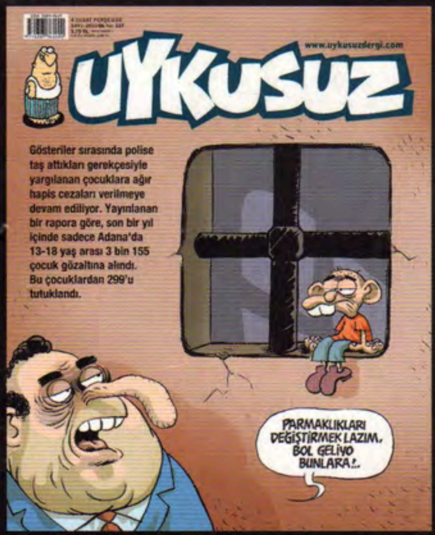

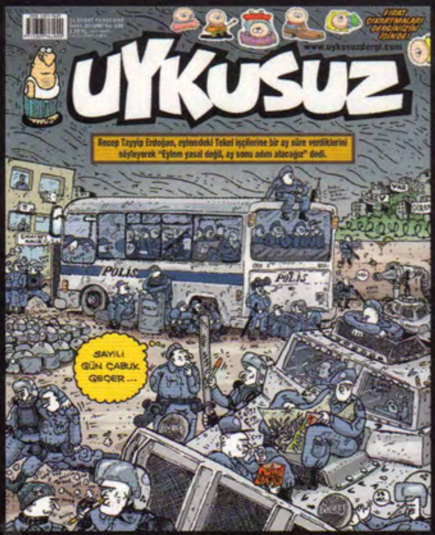

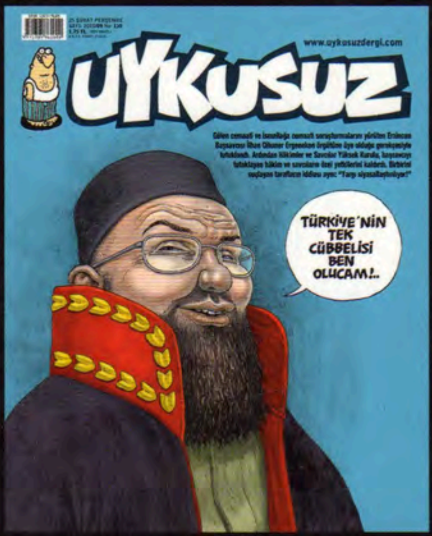

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

UYKUSUZ

Akşamsefası

ISSN 1307-7619

Uykusuz Cilt 10
KDV dahil 12 TL.

UYKUSUZ
10 CİLT 10 • ARALIK'09-ŞUBAT'10 • SAYI 118-130

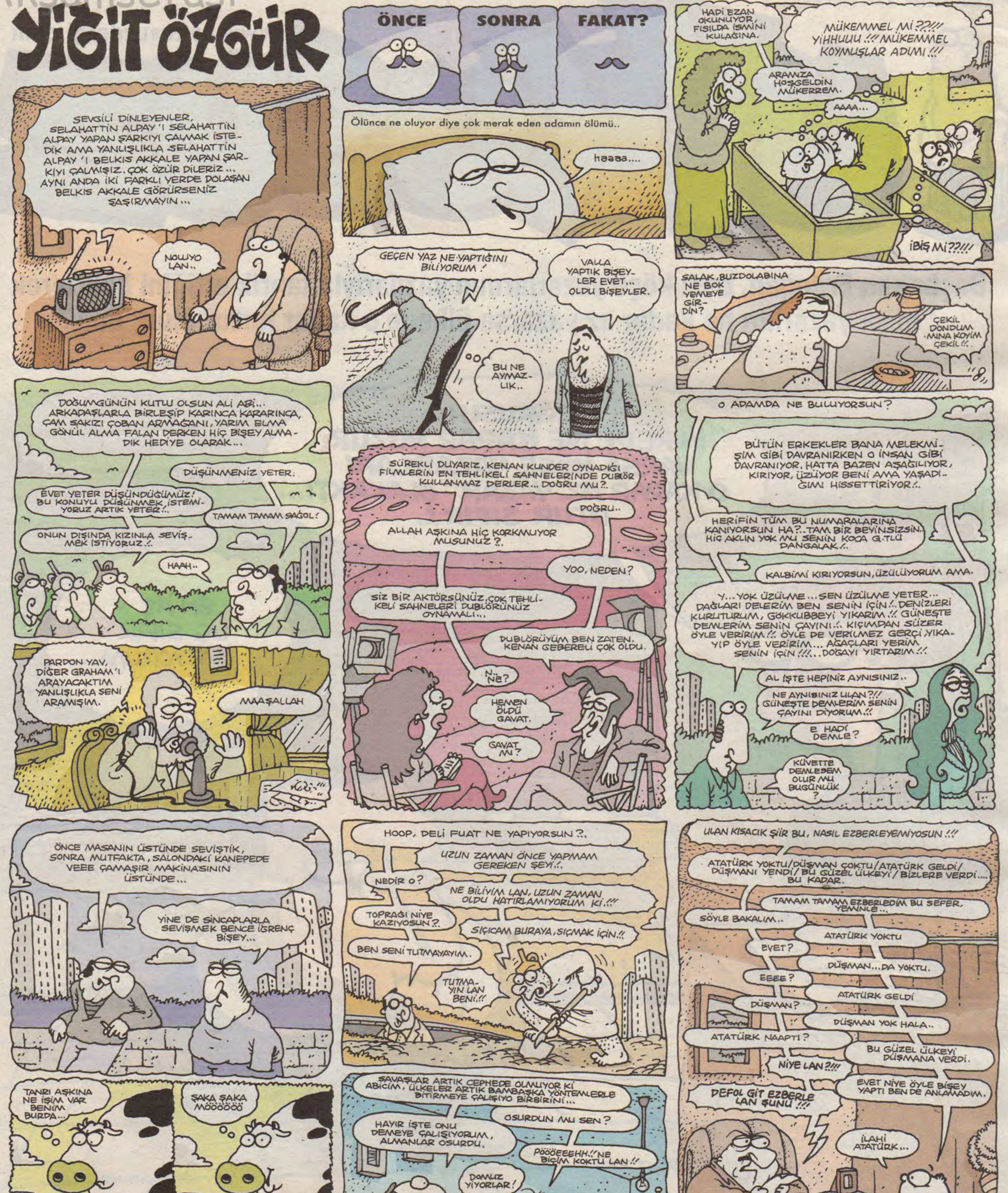
3 ARALIK PERŞEMBE
SAYI: 2009/49 No: 118
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

Başbakan Erdoğan, bazı köşe yazarlarının yazılarıyla tahrik ettiğini belirterek "Köşe yazarları ne kadar az yazarsa ülkede o kadar huzur olur" dedi.

Merhaba değerli okurlar. Geçen hafta yanlışlıkla altı hafta önceki köşe basılmış... Fena bir hata. Çok özür diliyoruz. Belki eski köşeyi görünce sinirleriniz bozulmuştur diye bu hafta biraz daha fazla çizmeye çalıştım. Böyle oldu...

Abdullah Gül, Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde 85 öğretim üyesinden sadece 9'unun oyunu alan Celal Artunç'u dekan olarak atadı.

Hükümet yoksulluk yardımı alanlara devletin göstereceği işlerde çalışma zorunluluğu getiriyor.

KAÇ YIL OLDU?

- Yaşar Alptekin, "*Aylarca mezarlıklarda dolaştım. Mezar taşları ve kedilerle konuştum. Kediler sadece bir araçtı,*" açıklamasıyla hidayete nasıl erdiğini açıklayalı **1 yıl...**

- Melih Gökçek, yerel seçimler öncesi katıldığı bir televizyon programında, "*Ankara'ya Afrika'dan zebra, Tayvan'dan fil getireceğim,*" vaadinde bulunalı **5 yıl...**
- Emre Aköz, Sabah gazetesindeki köşesinde, "*... Neler mi yedik: Süzme yoğurt, çerkez tavuğu, gavurdağı, çiğköfte, lahmacun, haşlama içli köfte, humus, yuvarlama, antep dolma, soğanlı kebap, oruk kebabı, fıstıklı kebap. Gözümüz dönmüştü. Öyle bir hale geldik ki... Hayatımızda hiç yapmadığımız bir şeyi yaptık: Son kebabı yarım bıraktık. Tatlıya ise elimizi değdirmedik; paketlediler, eve götürdük. Sonuç: Midemiz kaynamadı. Hiçbir ağırlık hissi olmadı. Sabaha karşı dörtte uyanıp baklavadan tattım; nefisti...*" açıklamasıyla kamuoyunu bilgilendireli **5 yıl...**

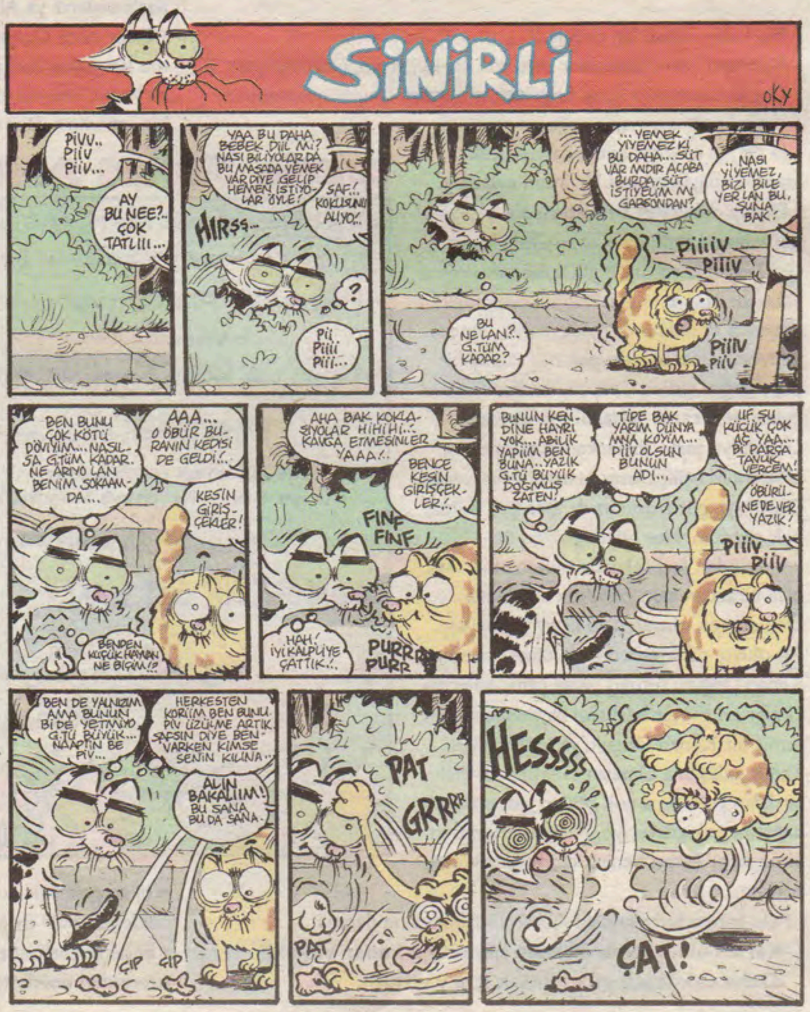
- Teoman, "Rapsodi İstanbul" şarkısında, "*Bitene kadar bitmez hayat, bitti mi de biter ama...*" sözleriyle anlamı zorlayalı **6 yıl...**
- Türkiye Büyük Millet Meclisi salonunda sigara içilmesini yasaklayan önergenin oylamaya sunulduğu anda, milletvekillerinin çoğu "**Gerek yok!**" diye bağırarak ayağa kalkalı ve yasağı engelleyeli tam **86 yıl** olmuş...

İsviçre'de yapılan referandumda ülkedeki cami minarelerinin yasaklanması kararı çıktı.

"Anaposta Projesi" kapsamında, her çocuğa doğar doğmaz nüfus cüzdanına yazılı bir e-posta adresi verilecek.

İşkenceyi önlemek için nezarethane ve sorgu odalarına kamera yerleştiriliyor...

BİR YOL HİKAYESİ

Cihan Ceylan

ben o alpay erdem

- Merhaba. (-hadi lan ordan...)
- Altımdan halıyı çekicekler diye çok korkuyorum. (-kim ki onlar...)
- Çay kutusunda o kaşık boğulurken yardım dilendi duymadınız. (-duymazsak duymayız, sağa ne acaba...)
- El diil de çökmüş avurt öpmek çok koyuyor bayramlarda bir insan evladına.
- Durup dururken öyle apansızın çatlıyan her camın içinde bir Kenan Doğulu var. Gerilimi hissettiğiniz anda kulaanızı o cama yaklaştırırsanız, ki gerilimi hissetmemek esasında mümkün diil, sadece pür olmak yetiyor, yalnız bu yazı çok mu saçma bir yere doğru gidiyor, neyse, ne diyodum, kulaanızı o cama yaklaştırırsanız Kenan Doğulu'yu şarkı söylerken duyucaksınız. Gözlerinizi hafifçe kısıp da bakarsanız Kenan Doğulu'yu görüyosunuz da. Ben çok baktım çok gördüm. Her gördüğümde de kendisinden feci rahatsız oldum ama nasıl olsa birazdan cam çatlıycak ve Kenan Doğulu yok olucak diye bi'şiy yapmadım. An oluyo, çatlayamadığı da oluyo camın, Kenan Doğulu tutuyo çünki camı, balyozla kırıyorum. Evimin herhangi bir yerine sirayet etmiş bir Kenan Doğulu'ya katlanamam. Yanlış anlaşılma olmasın sanatına en ufak bir lafım yok. Ama çok gülüyo yaa, o büyük dişlerini çok gösteriyo. Korkuyorum ben biraz ama. Zaten benim için yaşamak çok zorken.
- Peki banyo fayansındaki Kenan Doğulu'ya ne demeli.
- **-Kenan nine, senin dişlerin neden bu kadar büyük?**
  -Daha ürkütücü gülebilmek için yavrıım.

- **Köyden İndim Şehire** filmindeki, **buraya niçin Altunizade demişler, çünki altın var** esprisi, herhalde yüzyılın en müthiş esprileri arasında ilk yüz'e rahatlıkla girer. Hemen de kazmaya başlamışlardı ya Altunizade'yi. Off yaa, deli komiği.
- Biraz önce Özlem'im, benim yakışıklı olduğumu söyledi. Asılıyo mu lan yoksa bu kadın bana... Öyle bi'şiy olabilir. Hayır evli barklı da kadın. Utanmıyo da. Gerçi evet benimle evli ama yani ne biliyim, hiç utanmıyo. Biraz bi edep, biraz bi haya be. Süzer gibi de bakıyo. Allaam resmen kendi evimde tacize uğruyorum.
- Saçlarımı bi sarıya boyatsam ne biçim rahatlıycam ama bir türlü cesaret edemiyorum.
- İyi ki içimde hep neşe var.
- Kendi evimde yenilmek hiç istemem.
- Telefonundaki tırt arkadaşın, tam numarasını silicekken arıyo ya seni, hüzünlenmiyo musun. Bence çok hüzünleniyosun. Hatta biraz utanıyosun bile. **İyi çocuk lan işte, bak ne güzel, hal hatır sormayı seviyo, az şey midir** diyosun **bir insan için**. Soora aradan zaman geçiyo, yine silmeye karar veriyosun, bu defa mesaj atıyo. Bayramını kutluyo. İnsan ağlasa yeridir böyle zamanlarda. Sinirinden ama. Tırt arkadaş kadar da bir insanı yoran yıpratan başka da bir şey yoktur diye düşünüyorum ben şu hayat yolunda.
- Soğuk günün akşam üzerinde o bi an gelen sıcak hava yok mu, ölesiye bir mutluluk kaynaadır benim için. Sırf o bi an gelen sıcak havayı kaçırmamak için çok dışarı çıkıp beklemişimdir öyle akşam üzerlerini.
- Bi de sonbaharda korularda dökülmüş yapraklar topluluğunun üzerinden bisikletle geçmek hışır hışır, delirtici bir mutluluktur. İçinde hüzün de olan. Çünki her ölen dökülen sararan yaprakta bir hüzün var. Bi de insan küçük yaprak gördüğünde öyle, sararmış, yani ne biliyim, fena oluyo.
- Sevgili okur. Eğer yolda artline kalem bulduysan yüzde doksan benimdir. Hatta kesin benim. İstiyorum yani kalemimi. Artık bir şekilde. Bir diil iki diil. Bu düşürdüğüm kaçıncı artline. Pisikletimle nezman gezintiye çıksam yanıma mutlaka notlar almak içim kalem kaat alırım. Kaada bi'şiy olmuyo da o hareketlilik esnasında artline kalem mutlaka düşüyor. O kadar da özen gösteriyorum, o kadar da sağlam yerlere koyuyorum, yine de düşüyor arkadaş. Kalemliğimde sadece iki tane artline kaldı. Onlar da düşerse ben ne yaparım. Aşırı üzülüyorum.
- Bayram çocuklarını hiç samimi bulmuyorum. Yani kapıya gelen o daha önce hiç görmediğimiz çocuklardan bahsediyorum. Üç kuruşun, şekilli çikolatanın hesabını yapan içten pazarlıklı sinsi insanlar bunlar. Bunlarda bayram kutlamak bir amaç diil, bir araç. Benim samimiyetle bayramımı kutlamayıp,.. yok yok, en iyisi ben bu konuyu devam ettirmiyim. Çünki mizahın da bir sınırı var. Sanki o sınırı aşıcakmışım gibi hissettim. Soora **darda s.kertilmek** diye de bi'şiy var. Neme lazım. Yoksa yerden yere vurucaktım bu çıkarcı çocukları ama yani neme lazım.
- Hayatım boyunca yeni yıl takvimi için heyecanlanan bir insan olmadım, olamıycam da.
- Uzun telefon mesajında, gönderenin ismi gözükmüyo ya önce, üstte kalıyo, en azından benim telefonumda öyle, ne biliyim, ben biraz heyecanlanıyorum.
- Bi de telefonumu açmak için pin kodu girdiğimde, **kod kabul edildi** yazıyo ya, ne biliyim, ben biraz heyecanlanıyorum.
- Son olarak; biraz önce kapıma buzul geldi. Antarktika'dan kopmuş da gelmiş. Bayram harçlığı verdim, gitti.
- Sevgilerimle.

Hasta Ruh
6 Aralık Pazar / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 19.00 / bilgi: 0212 244 28 96
12 Aralık Cumartesi / **Bakırköy** Sanat Merkezi / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 572 02 24
16 Aralık Çarşamba / **Ankara** İf Performance Hall / Saat: 22.00 / bilgi: 0312 418 95 06

alpayalpayalpay@gmail.com **www.alpayerdem.com.tr** twitter.com/alpayalpayalpay

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

■ Christoph Daum gitsin mi kalsın mı konulu bir tartışmayı Daum'un neden gitmesi ya da neden kalması gerektiği konusunda zerre kadar bir argüman ileri sürülmediği halde yarım saat kadar izledim. Kimisi gitsin dedi, kimisi kalsın dedi. Sonra aynı program içinde Türkiye'de taşıt vergilerinin çok yüksek olduğunu, İstanbul trafiğinin ne kötü olduğunu, aksi ispatlanmadığı takdirde kimsenin suçlu sayılamayacağı şeklindeki temel hukuk kuralını, spikerin hafta sonu çocuklarıyla pikniğe gittiğini falan öğrendim. Sonra fıkra da anlatılmaya başlandı of aman yeter diyerek kapattım televizyonu. (Gerçi internetten izliyordum, bilgisayarı kapattım.)

■ Yayında mıyız? İşte bu soru, genellikle az evvelsindeki büyük bir komikliğe işarettir. Bilhassa futbol tartışma programlarında "Ya bırak allahaşkına" ile başlayıp artık ana avrat sövmeye kadar gittiği net bir şekilde görülebilen / duyulabilen durumların akabinde stüdyonun aklıselim sahibi kişisi susarken daha bir tezcanlısı "yayında mıyız?" diye olan bitenin altını bir daha çizer. Zaten birbirlerini komik duruma düşürmekten futbol yorumcuları kadar zevk alan başka meslek sahibi var mı onu da bilmiyorum. Youtube'a falan düşüyor bunların arada bir canlı yayında sinkaflı konuştukları videolar, dikkat edin diğerleri bir bıyık altından gülme, bir karşısındakinin düştüğü zor durumdan zevk alma halinde. Almanlar bu işe şadenfroyde demişler, "başkasının duyduğu acıdan zevk almak" hali. Hani bizde lisedeyken siz disipline falan verilince hemen koşarak detayları öğrenip anın tadını çıkarmak isteyen işe yaramaz arkadaş vardır ya, onun içinde bulunduğu hal.

■ Yine televizyonda Kıraç çıktı, ne kadar mütevazı olduğunu söyledi, sonra da eşsiz ve benzersiz olduğu iddiasıyla kendisinden sonra "bayrağı" devredecek kimseyi göremediğini ekledi. Bayrağı kimsenin devralmayacak / devralamayacak olmasına sevindim tabii ama ulan ne acayip adammış bu diye izlemeye koyuldum. Manolya TV ödülü mü ne almış bununla gurur duymadığını "Orhan Pamuk da Nobel aldı o da umurumda değil" diye açıkladı. Bir an aklımı yitiriyorum, karşımda feci bir skeç var zannettim, abi ciddi ciddi manolya TV'nin kendisine verdiği ödülü Nobel edebiyat ödülüyle kıyasladı. Bu da Orhan Pamuk'a kapak olmuştur herhalde, akıllım, bak Kıraç'ın umurunda değilmiş aldığın ödül, git geri götür istersen. Daha sonra bir yarım (rakamla 0.5) saat konuştu, ne dediğini zerre anlamadım. Hakikatten zamanının ötesinde bir abimizmiş, benim havsalam kendisini almadı, alamadı.

■ İnsanın kendisini kimi zaman bir filmde oynuyormuş, bir klipte konu mankeniymiş gibi hissettiği anlar oluyor. Bir park bankında oturmuş kitap okurken, ansızın esen bir rüzgârla yerlere dökülmüş sonbahar yaprakları havalanınca mesela. Ama herhalde dünyadaki en kötü hislerden biri, insanın kendisini başrol değil de, hani Amerikan filmlerinde hikâyenin etraflarında döndüğü iki kişinin yanındaki çerezlerden biri olarak hissettiği anlardır. Misal başrol kadın ve başrol erkeği izliyoruz, onlara fokuslanmışız ve diyelim ki her ikisinin de başka birer sevgilisi var. İşte o sevgililere, Hollywood'un yıllar yılı yakıp yandırdığı gariplerime üzülürüm. John Cusack ve Kate Beckinsale mutlu olacak diye heyecanla izlediğimiz filmde söz konusu isimlerin onlarla üstelik evlenmek üzere olan ve basbayağı hayatları kayan sevgililerini amma da görmezden geldik yıllardır? İşte insan, üzerine pis bir ağırlık çöküp "ulan ya ben o side-kick'sem diye düşündüğü zaman öyle halkın arasında kulağında ipodla klip çeviren yiğitten eser kalmaz kanımca.

Tenzih Ediyorum!

Saatçi, çikolatacı ve de tefeci kompradorların şerefsizliği yüzünden gün yüzü görmeyen İsviçreli masum kardeşlerimin hepsini ayrı ayrı tenzih ederim ama İsviçre dünyanın en saçma kararlarından birine imza atarak ülkede minare yapımını yasakladı. Yahu bu mimari bir tercihtir, eve veranda yapmayı da karara bağlamayı düşünüyor musunuz? Ha ağzı yüzü çikolata olmuş saat simsarı İsviçreli komprador diyecek ki bu bir semboldür. E ulan senin her yanın sembol? Çakı yapıyorsun, çikolata yapıyorsun, saat yapıyorsun her tarafa tak veriyorsun sembolü? Bayrağını da değiştirsene o zaman kopil! Bu kompradorun aklını karıştırdığı, sandıkta kandırılan necip İsviçre halkını tenzih ederim o ayrı. İsviçre halkı hiçbir şey değilse de neciptir, aksini iddia edenle sabaha kadar tartışırım.

■ Ben şimdi buradan tıynetsiz emirlerinin zulmü altında inim inim inleyen on binlerce Birleşik Arap Emirlikleri yurttaşını sonuna kadar tenzih ederim ama Dubai de patladı işte. Benim anlamadığım, beş yıl önce Dubai'yi resmen mal bulmuş mağribi gibi Çin kerhanesine çeviren emir efendiye methiye üzerine methiye düzenlerin şimdi ne yapacağı. Tabii buradan Tunuslu, Faslı ve Cezayirli kardeşlerimi tenzih ederim, o güzel kardeşlerimin malı bulacağı da yok zaten. Maskeli kapitalistlerin köleleştirdiği Çinli kardeşlerimi de tenzih ederim tabii ama ne yaparsın bizdeki atasözleri ve deyimler gözünü kırpmadan bir ona bir buna verip veriştirmiş.

■ Dubai diyorduk; Bilgen var, benim ortağın zevcesi, bir süre çalıştı Dubai'de, anlattıklarından biliyoruz, yoksa Burj El Arab'a gidip kalmışlığımız yok; Dubai'nin batacağı dünden belliydi. Ama Dubai'de dönen dolapları bundan beş yıl önce methedip üstüne üstlük bir de Türkiye'ye ve dünyaya örnek gösteren; dilinden "vizyon" kelimesini düşürmeden Dubai'li tıynetsiz emir'i örnek almamız gerektiğini iddia eden köşe yazarları, ekonomistler falan ne yapıyor şimdilerde dersiniz? Ahaha, ne yapacaklar; geçen gün Bloomberg televizyonunda izledim (Bakın sizin için Bloomberg izlemek zulmüne bile katlanıyorum) tıynetsiz emir'e verip veriştiriyorlar. Vay efendim bunun böyle olacağı belliymiş de, emir nasıl bunu görememiş de... Ulan itoğluitler, beş yıl önce siz alkışlamıyor muydunuz kardeşim Emir'i? Bunlar ve hempası da tabii, malı mülkü bırakıp üstüne üstlük bir de borç takıp kaçmışlar Dubai'den. Ben eminim ki bakkala kasaba bile bor takıp kaçmıştır bu herifler. Ayşe Arman'ı tenzih ederim, o oradadır herhalde. Bir iki de ekonomist tenzih edeceğim ama tenzih etmeye ekonomist bulamadım be arkadaş. Varsa beş yıl önce emir tıynetsizine "yanlış yapıyorsun" diyen, onu tenzih edeceğim. (O değil de Dubai en çok Avrupalı bankaların içinde patlamış ona güldüm. Yine, Lehman Brothers örneğindeki gibi bir alay diplomalı eşek, krediyi dayadıkça dayamışlar Dubai'ye "büyüyor, büyüyor" diye. Ulan ben buradan (O zamanlarda Yeşilköy'de oturuyordum, tam olarak oradan) net bir şekilde görüyordum "büyü büyü nereye kadar arkadaş?" diye, siz onca diplomanız, doktoranızla nasıl batırı batırıverdiniz milyarlarca avronuzu? Hayır olan yine benim cefakeş Avrupalı vergi mükellefime olacak, sizin eşekliğinizin faturasını yine Hans ödeyecek, Pierre ödeyecek, Jerome ödeyecek. Anlamadım zaten bu ekonomist tezgâhını. Parayı kazanırken cebellezi edip yiyorlar, parayı batırınca faturasını Hans ödüyor. Hans'ı da tenzih ediyorum.

ama arkadaşlar iyidir — cihan kılıç

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

BANA NİYE HABER VERMEDİN?

"Başkalarından duyuyoruz, bana niye haber vermedin," dedi. Sinirliydi. "Yani ne biliyim..." dedim. "Sana çok kırıldım," dedi. Üniversiteydik. Melodrama yatkın olduğumuz yıllardı. Birinin bir derdi olduğunda başına üşüşmeye ve hayatı titreten kelimelerle dertleri parçalamaya hevesliydik. Bana kırılan kişi, sorunumu ona anlatmadığım için bana kızmıştı. Kötü gençlik dizisi şiddetinde yaşadığımız bu sahne karşısında şaşırmıştım. "Saçmalıyorsun" diyebildim. "Neyse tamam boş ver, ben derse giriyorum," diyerek kalktı. Kantinde kalakaldım, ilk defa böyle bir durumla karşılıyordum. Sevgili falan değildik ama sevgili kalitesinde (sebeplerin bulanık olduğu) bir sürtüşme yaşamıştık. Derdi olan bendim. Onun derdiyse, derdimi ilk ona değil de başkalarına anlatmamdı. Sanırım, yaşadığım sorunları yararak beni düzlüğe çıkarma şansını elinden almıştım. Onun benim için bir numaralı karagün dostu olmasını engellemiştim. Bana ait bir durumun içinde, kendi rolünü beğenmeyen bir arkadaşla karşı karşıyaydım. Düşündükçe sinirlendim. Derdi olan bendim ama bu derdin kahramanı olmak isteyen oydu...

4 kişi yatağın etrafında toplanmış, uyuyan bir insana bakıyorduk. Bazen romantik asıllı erkekler uyuyan sevgililerine bakarlar ama uyuyan bir erkeği toplu halde seyreden 4 erkeğin görüntüsü bu dünya için normal değildir. İçimizden biri, büyük bir sırrı açıklarmış gibi "Uyuyor," dedi. "Evet," dedi bir diğeri. Hastanedeydik. Uyurken seyrettiğimiz bu insan bademciklerini aldırmıştı. Ben yaşanan bu saçma durumu sonlandırmak amacıyla, "Acaba sonra mı gelsek?" dedim. Teklif, grup içinde pek rağbet görmedi. Çünkü hastalık tarihi, ziyarete gelmeyenlerin yatan hasta tarafından kafaya yazıldığı lekelerle doludur. Ziyarete gelen insan, mutlaka yatan insana gözükmek ve onun kara gün dostu hanesine yazılmak ister. (Aynı kural pop tarihi için de geçerlidir, bu yüzden hastaneye yatan *vefasız tespitçisi* ünlülerimizden sık sık "*Bu camiadan dost olmayacağını anladım, beni sadece Gülben Ergen ziyaret etti,*" benzeri laflar duyarız.) Teklifimden en çok rahatsız olanı, "Bekleyelim abi, uyanır şimdi," dedi. Bademciksiz, tam o sırada uyandı. Uyanmasıyla birlikte içinde bulunduğumuz saçma durum, gerçek bir hasta ziyaretine dönüştü. Hepimizin keyfi yerine geldi. Bu tür zor durumlarda normalde yapılmayacak kadar çok espri yapmak adetten olduğu için esprilerimizi art arda patlattık. Bademciksiz de genizden gelen sesiyle bizlere eşlik etti. Attığımız kahkahalar hastanede dolanan kötü ruhu kovalayacak kadar gürbüzdü. Hastamız da bademciklerinin kopartıldığı yara yerlerinin 'dur' dediği noktaya kadar bize katılıyordu. İyiydik, neşeliydik. Sonra o geldi...

Telaşla odaya girdi. Yatağın etrafında oluşturduğumuz çemberi yararak Bademciksiz'in yanına yanaştı. Biz kahkaha dörtlüsü otomatik olarak geri çekildik. "Canım yaaa!" diyerek Bademciksiz'in yanaklarını avuçladı, sonra kırılmak üzere olan bir ses tonuyla "Nasılsın?" diyerek omzunu tuttu. Yüzünde ölüm döşeğinde yatan birine dokunan hüzünlü ve şefkatli bir Florence Nightingale ifadesi vardı. Sesindeki hüzün, bademcik operasyonunun üzerine bir de karaciğer naklini karşılayabilecek kadar başarılıydı. O gelmeden önceki neşemiz geri çekildi. Ortam tekrar hastanenin, hastalığın ve batikon kokusunun hâkimiyetine teslim oldu. Florence Nightingale, bademciksizin yastığını düzelterek, hemşireyle konuşarak, odayı toplayarak kısa süre içinde yepyeni bir düzen kurdu. O, tam bir karagün dostuydu. On dakika içinde bizler, '*hasta ziyareti kısa olur*' kuralını bozan kaba birer figüre dönüştük. Florance'ın hâkimiyeti karşısında, yatağın çevresinde kahkahalarla kazandığımız mevkiimizi kaybederek, odadaki kanepeye kadar geriledik. Oturduğumuz yerden Vefalı Hanım'ın gösterisini izlemeye başladık. Her zamanki gibi bir numara olmak istiyordu. Ondan pek hoşlanmıyordum. Daha önce de kahramanı olmadığı olayların içine başrol olarak daldığına ve rolü kimselere kaptırmadığına şahit olmuştum. "Aslında ben sana çok kırıldım biliyor musun," dedi. Bademciksiz, geniz sesiyle "Noldu? " diye sordu. Vefalı Hanım, gözlerini kısarak, "Ameliyat olacağını başkalarından duyuyoruz, bana niye haber vermedin? " dedi. Gözlerimi kıstım. "*Bana niye haber vermedin*" cümlesi kafamın hatıralar kısmında dolaşarak, 4 yıl önce okul kantininde yaşadığım bölüme bir lego gibi oturdu. Demek Vefalı Hanım, hala aynı cümleyi kuruyordu. Bu cümle bana bile 2 defa rastladığına göre, 4 yıldır defalarca sarf edilmiş olmalıydı. Vay be, dedim içimden, Vefalı Hanım yine işbaşındaydı. Hastanede yatan bir insanın, alınmış bademciklerin, çekilen ağrıların, kanepede oturan biz sıradan ziyaretçilerin önüne geçmek ve bademciklerin alınmasıyla açılan boşluğa yerleşmek istiyordu. "Karagün dostu ve çok vefalı bir insan" olarak bilinmek, bu özelliğiyle çevresinde ünlenmek bir çeşit varoluş meselesiydi onun için. Sorunların aşılmasında büyük emekleri olanların, sorun ortadan kalktığında, "yalnız sen olmasan işim çok zordu" cümlesiyle tavana vuran gururunu arzuluyordu. "Ya adam ailesine bile haber vermedi," diyerek duruma müdahale ettim. Vefalı Hanım bana baktı, sesimdeki 'ama bana haber verdi' tonlamasını sezmişti. Kafasının hatıralar bölümünde, '*ona haber vermeyenler*' listesini kontrol etmiş ve benim ismimi bulmuş olmalıydı. Konuyu paranoyakça abarttığımı düşünenler Bayan Vefalı'nın şu cümlesini okumadan karar vermesinler: "Bilmiyorum artık, **sana bile haber verdiğine göre...**" Cevap vermedim. Alınan bademciklere saygım vardı...

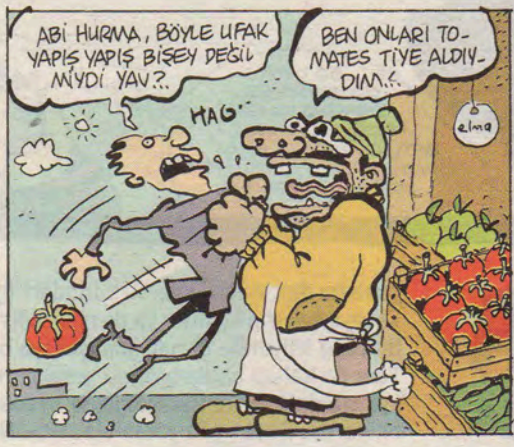
O andan itibaren Vefalı'yla aramda kendiliğinden oluşan garip bir refakatçi çekişmesi yaşanmaya başladı. Hastamız bir erkek olduğu için onu tuvalete götürme ayrıcalığıma, artan ağrısı için hemşireleri seferber etme atağıyla karşılık verdi. Yatak kumandasına olan teknik hâkimiyetim sayesinde yatağın baş kısmını kaldırma görevini üstlenmemi ise pikeyi Bademciksiz'in üşüyen bacaklarına örterek savuşturmaya çalıştı. Yaptığım her harekete bir karşılık veriyor gibiydi. Bademciksiz'i ikinci defa tuvalete götürerek bir puan öne geçmemi, tuvalet yolunda ilerlerken "Yavaş ol biraz!" diye beni uyararak baltalamaya çalıştı. Önemsemedim. Son kozunu oynamak için beklediğini biliyordum. Gelirken yanında getirdiği çantasından gece hastanede refakatçi kalmayı planladığını ve böylelikle "en vefalı arkadaş" listesinde liderliği kapmayı arzuladığını anlamıştım. Ama yazık ki, bilmediği şey, bademcikleri alınan insanların aynı gün evlerine gönderildiğiydi. Kendisine bu önemli bilgiyi *haber vermedim...*

Yaklaşık bir saat sonra doktor geldi. Bademciksiz'i muayene etti. Bayan Vefalı da fahri bir asistan gibi doktorun yanında pozisyonu aldı. Biz kanepedeki yerimizi terk etmedik. Muayene bittiğinde, bir yoğun bakımı kucaklayabilecek hüzündeki ses tonuyla, "Durumu nasıl Doktor bey?" dedi. Doktor, çocukluğumuzdan beri en kolay operasyon çeşidi olarak bildiğimiz bademcik ameliyatı karşısında titreyen bu ses tonu yüzünden Vefalı'yı Bademciksiz'in karısı sanarak, "Endişelenmeyin hanımefendi, eşinizi bir saat sonra çıkabilirsiniz," dedi. Florence Nightingale, vefa duygusunun en tepesindeki yerlerden biri olan gece refakatçiliğinden, bademcikleri olmayan bir adamın eşi statüsüne düşmüştü. Biz kanepedeki dörtlü olarak gülmeye başladık. Neşe geri geliyordu...

budaci@gmail.com

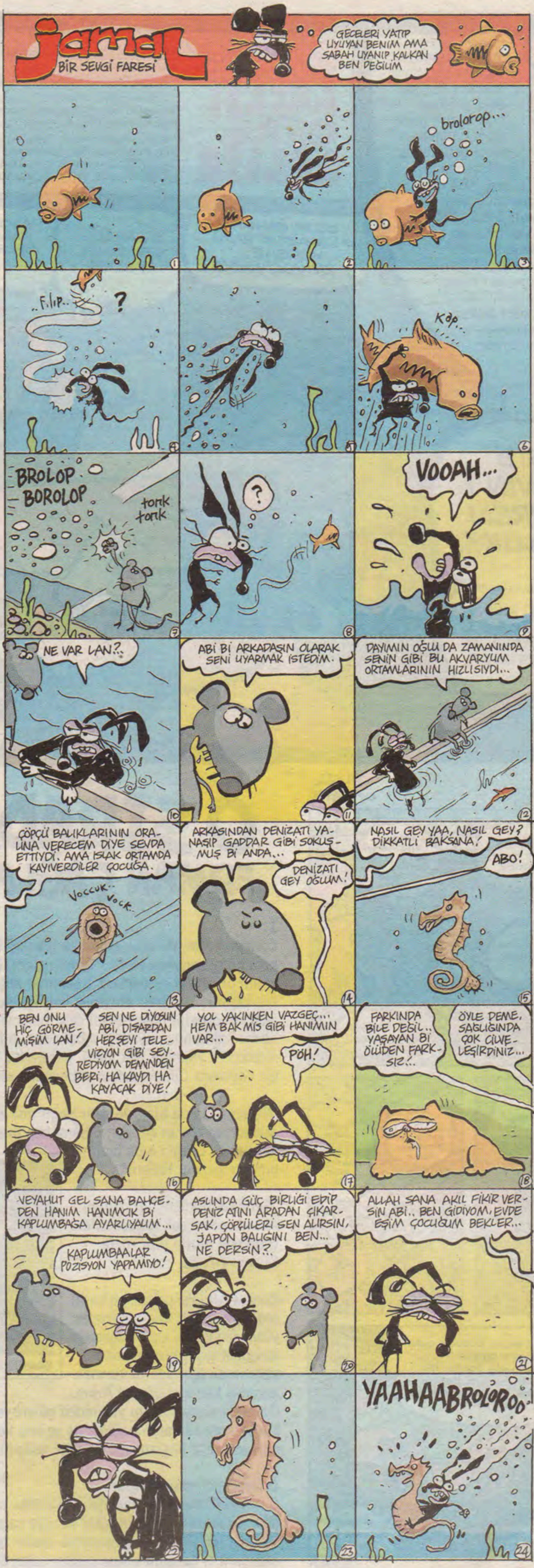

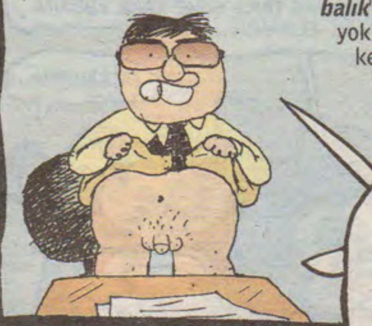

Akşamsefası

BİŞEYLER DUYDUM

TRT "ESKİDİLDE" YAYINA BAŞLADI

Adnan Oktar'ın alçıdan yapılmış fosilleri ve *"işte evrimi bitiren böcek"* diye lanse ettiği g.tünde kanca unutulmuş balık yeminden sonra, TRT de evrimi bitiren bir balık buldu. TRT 1' de yayımlanan "Habere Doğru" programında, 80 milyon yıl önce soyu tamamen tükenen coelacanth'lar kullanılarak, ***"Darwin'i bitiren balık"*** başlığıyla Darwin'in yokluğunda evrim bir kere daha bitirildi...

RAKAMLARLA GERİ LELİM

* Deniz Baykal'ın Haziran 2008'deki Diyarbakır seyahati sırasında parti otobüsüne yumurta ve domates atan 4 kişi, **1 yıl 15'e** cezasına çarptırıldı...

* Makine ve Kimya Endüstrisi Kurumu, son 7 yılda vatandaşlara yaklaşık **100 bine** yakın tabanca sattığını açıkladı...

* Trabzon'daki dünyaca ünlü Sümela Manastırı'nda şu ana kadar **1.5 milyon** lira harcanan restorasyon çalışmalarına baştan başlanıyor. Sebep, **16** yıldır süren restorasyon çalışmalarında projeye uyulmaması ve **1600** yıllık manastırın bazı yapılarına 'fazladan' kaçak kat çıkıldığının saptanması...

* Manken Sema Şimşek, "Geçenlerde eşim Burak Hakkı ile bir hesap yaptık. 15 ayda **570** litre süt vermişim. Sütümün bol olması sürekli ceviz yiyip su içiyordum. 15 ayda toplam **225** kilo ceviz yemişim. **2250** litre de su içmişim. Rüzgar'ın memeyi bırakması için göğüs ucuma ekşi peynir sürdüm," dedi.

BONO PİYASASI

Daha önce "İnsan hakları ihlalleri" nedeniyle Türkiye'ye gelmeyi reddeden duyarlı grup U2' nun Türkiye'ye gelmek için alacağı rakam açıklandı: 1 milyon TL.

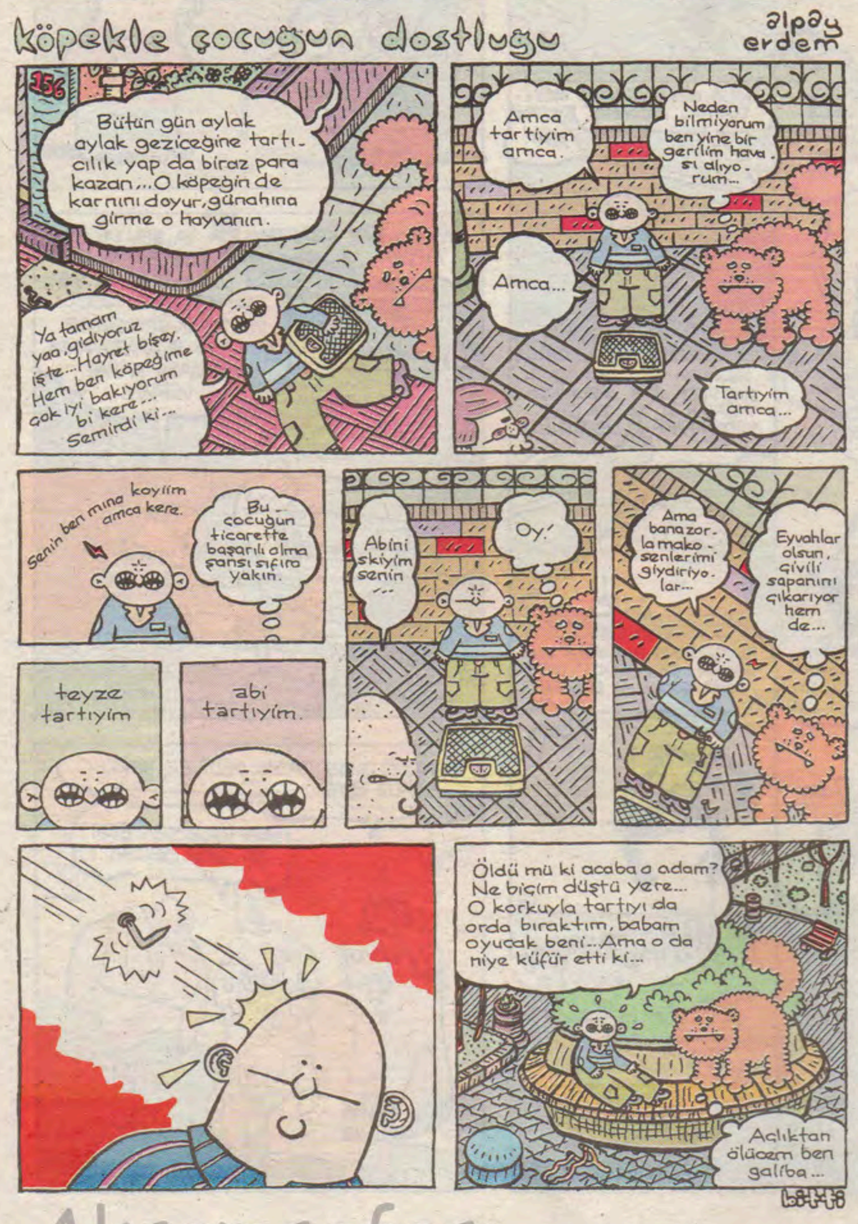
BEST OF ELİF ŞAFAK

Elif Şafak'ın bu güne kadar yayımlanan dokuz kitabından **kendi seçtiği paragrafları bir araya getirdiği** "Kağıt Helva" adlı kitabı piyasaya çıkıyor. Daha önce böyle bir kitap türüyle karşılaşmayan edebiyat çevrelerinin ağır eleştirilerde bulunması, yazarın bu eleştirilere akşamdan hazırladığı cevaplarla karşılık vermesi ve en önemlisi bu kitabın çok ama çok satması bekleniyor...

"DOMUZ" YAZ, GÖNDER, SAĞLIKLI ÇOCUK CEBİNE GELSİN

Ankara'da bazı okullar domuz gribi vesilesiyle velilerin cep telefonuna, "*Sayın veli, çocuğunuzun daha sağlıklı ve daha temiz ortamda, sağlıklı koşullarda eğitim yapabilmesi için hesabımıza 50 TL yatırmanız gerekmektedir,"* mesajı gönderiyor...

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

1.
Cüneyt Arkın, evlatlık edinmek istediği küçük kıza gülümseyerek baktı. "Benimle gel, benim kızım ol desem ne dersin? Kocaman ahşap bir eve taşınırız seninle. Kuytusu bol, içinde çam ağaçları olan bir bahçesi olur evin. Seninle sıkılana kadar saklambaç oynarız o bahçede. Ama mızıkçılık yapmak yok" dedi. Küçük kız büyük bir coşkuyla Cüneyt Arkın'ın boynuna sarıldı.

"Nalan Abla da bizimle gelir değil mi? Ben çok seviyorum Nalan Ablayı, o bana hep masallar anlatıyor. Lütfen o da bizimle birlikte gelsin, lütfen!"

"Gelir tabii küçüğüm, Nalan Ablan da seni çok seviyor zaten. O da çok mutlu olur" dedi Cüneyt Arkın.

Cüneyt Arkın'ın babasının katili olduğuydu. Bir kadın meselesi yüzünden küçük kızın babasıyla kavgaya tutuşmuş ve kendini savunmak için adamı vurmak zorunda kalmıştı Cüneyt Arkın. Önceleri vicdan azabı yüzünden görmeye gittiği küçük kıza zamanla bağlanmış ve onu kendi kızı gibi sevmeye başlamıştı. Olaylar gelişmişti.

O sırada Erman Çağlar
O sırada Erman Çağlar uykusuzluktan tavşana dönmüş bir şekilde filmi takip etmeye çalışıyordu. Yararlı hiçbir şey yapamayacak kadar tembel olduğu için gecenin erken saatlerinden beri youtube dan zincirleme türk filmleri (genellikle Cüneyt Arkın'ın komiser ya da mühendis'i oynadığı filmleri) izliyordu. Şimdi, gün ışımaya başlamıştı. Tam da kalkıp okula gitmesi gereken saatlerde uykuya dalıp hava karardığında uyanacağını biliyordu. Bütün gün yalan olacaktı. Ne okula gidebilecek, ne de yapması gereken diğer işleri yapabilecekti. Bunu bilmenin hissettirdiği vicdan azabı uykusunu kaçırıyor, o kritik saate kadar uyumasını engelliyordu.

"Kuytusu bol bir bahçe..." diye düşündü; "Çok güzelmiş düşünce olarak... Yazsam mı acaba bi kenara?"

Boş zamanlarında çok kötü şiirler yazdığı yakın çevresi tarafından biliniyordu. Yakın çevresinin bilmediği şey, Erman Çağlar'ın bu şiirleri yazarken Cüneyt Arkın'ın repliklerini çalıp çırptığıydı.

Yukarıdaki Cüneyt Arkınlardan hangisi mühendistir? İşaretleyin.

2.
Kuliste tatlı bir koşuşturmaca sürüp gidiyordu. Yan rollerde oynayanlar bir sonraki sahne için kostümlerini değiştiriyorlar, birkaç eleman işi biten dekoru sessizce başka bir yere taşıyorlardı. Sahneye çıkıp repliğini haykıracağı anı bekleyen tecrübeli oyuncu sigarasından derin bir nefes daha aldı. Etrafında kendi gibi kafalarında fes olduğu halde (meşrutiyet döneminde geçen bir oyun sergiliyorlardı) sigara kösen irili ufaklı sanatçılara göz gezidirdi.

Her fırsatta "tiyatro büyülü bir dünya, zaten dünya bir tiyatro sahnesi değil midir? Bizler de o sahnede payımıza düşeni oynayan aktörleriz" diye konuşan adamları bu halde görmek içini

Akşamsefası

n hapis

O FOTOĞRAFI ÇEKTİRDİĞİM GÜNE LANET OLSUN!..

Bu fotoğrafı yine gördük. George Cooleney o. Hürriyet başta olmak üzere gazetelerin ayda en az bir kere üzerine farklı başlıklar atarak (*Bu ünlüyü tanıdınız mı? / Bu yakışıklıyı tanıdınız mı? / Ünlülerin inanılmaz değişimi vb.*) kullandığı bir vesikalık. Külotun gözüktüğü ya da memenin fırladığı frikik fotoğraflarıyla birlikte uzun zamandır hakkında haber yapılıyor. Sayın haber servisleri, yemin ederiz "bu ünlüyü" tanıdık, değişimine vakıf olduk, ama artık yeter. George bizim kadar bakmamıştır bu fotoğrafa...

ABDULLAH GÜL'ÜN ÇOCUKLUĞUNA BENZİYO MUYUM GADASINI ALDIKLARIM ?...

"KADINA YÖNELİK ŞİDDETE KARŞI MÜCADELE GÜNÜ"YLE MÜCADELE GÜNÜ

25 KASIM '*KADINA YÖNELİK ŞİDDETE KARŞI MÜCADELE GÜNÜ*'NDE POLİS, BASIN AÇIKLAMASI YAPMAK İSTEYEN KADINLARLA TEKME VE BİBER GAZI KULLANARAK MÜCADELE ETTİ.

BİR GREVİN ARDINDAN

Tayyip Erdoğan, 25 Kasım grevine katılan memurlardan hesap soracaklarını söylerken, Sağlık Bakanlığı, greve katılmayan sağlık çalışanlarına teşekkür etti. PTT Genel Müdürlüğü ise Kurban Bayramının 4. gününde personelin işe gelmesini isteyerek grevin öcünü aldı...

FIRAT BUDACI

acıttı. Yakınlarından geçen başka bir fesli elemanı kolundan yakaladı. "Çay var mı, çay?" anlamına gelen kaşıkla bardak karıştırma hareketini yaptı, ancak olumsuz yanıt aldı.

Tam o sırada suflör genç yanına yaklaştı ve kulağına "abi sıran geldi, yavaştan hazırlan istersen" diye fısıldadı. "Tamam canım sağol. Şu sigarayı tut, söndürme ama. Hemen geliyorum" diyerek sigarasını elemanın eline tutuşturdu. Kostümüne son bir kez göz attı, boğazını temizledi ve rolünün gerektirdiği şekilde hafif telaşlı ancak sevinçli bir şekilde sahneye atıldı. Dramatik bir duraksamadan sonra ellerini iki yana açarak "Müjdeler olsun! Cumhuriyet kuruldu!" diye haykırdı. Repliğini tamamladığı anda ışıklar söndü ve perde kapandı. İlk perdenin sonuydu.

Oyuncular, Atatürk henüz gelip ülkeyi yabancı güçlerin elinden kurtarmadığı için sahnede fesle dolaşıyorlar *(temsili olarak)*

O sırada Erman Çağlar

O sırada Erman Çağlar sabit bakışlarla önünde oturan kızın kafasının arkasına bakıyordu. Oyuna karşı olan ilgisini çok uzun süre önce yitirmişti. O anda hayata dair sadece iki amacı vardı. Birincisi, perde arası olduğunda çıkıp sigara içen diğer insanlarla birlikte dikilmek, ikincisi yarım saattir kafasının arkasına bakarak güzel mi çirkin mi olduğuna karar vermeye çalıştığı kızın yüzünü görmek.

Bir iki kere, birlikte geldiği arkadaşını "olm oyun kötü galiba, sahnede hep fesli adamlar var. Çıksak mı acaba?" diye gazlamaya çalışmış ancak sonuç alamamıştı. İlkokul yıllarından itibaren yaptığı her işi üçlü beşli erkek gruplarıyla birlikte yaptığı için bireysel karar verme ve hareket etme yetisini tamamen yitirmişti. Şık bir hareket çekip arkadaşına "canım kusura bakma, bu elimdeki programa göre oyunun bitmesine daha iki perde var. Oyunun sonunda da Atatürk'ün gelip ülkeyi yabancı güçlerin elinden kurtaracağı çok belli. Ben eve gidiyorum, fesli adam görmekten içim oynadı" diyerek tiyatro salonunu terk edebilmeyi çok isterdi. Onun yerine biraz da önünde oturan kızın yanında oturan kızın kafasının arkasına bakmaya karar verdi. Arkadan güzel gibi görünen kızların patates suratlı çıktığına binlerce kere şahid olmuştu. Tam o sırada sahneye fırlayan oyuncunun "Müjdeler olsun! Cumhuriyet kuruldu!" diye bağırmasıyla irkildi. "N'ooluyo lan daha ilk perdenin sonunda?" diye düşünmeye kalmadan ışıklar söndü, perde kapandı. İlk perdenin sonuydu, oyunun bitmesine daha iki perde vardı...

Cihan Ceylan

Bebek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Tokat'tan aldım bakır / Yosmanın gözleri çakır / Kurban olsun o gözlere bu fakir" Neyzen Tevfik'ten

• İlahi (!) Adalet, mülk seni de alır, satar...

• Gel de Uğur Mumcu'yu anma... "Darbe yapmaya teşebbüs ağır suç ama teşebbüsü gerçekleştirip darbe yaparsan devlet başkanısın!" derdi... Sarıkız, Ayışığı, Eldiven, vs. Adı-kodu ne olursa olsun, darbeye karşıyız... Demokrasiyi küçümseyecek konforumuz yok... O halde, Kenan Evren ve operasyon arkadaşlarının yargılanması için bu sivil iktidar ne bekliyor?.. "Zaten yaşlandılar" diye mi düşünüyor?.. Erdal Eren yaşı büyütülerek asılıyor, İlhan Erdost hayatının baharında tekmelenerek öldürülüyor ama darbeci generalin yaşı var, öyle mi?

• Ergenekon'undan PKK'sına bir siyasal af, sosyal barışın önünü açar, bizi paklar...

• İran'ın elindeki nükleer silah kapasitesi global sorun oluşturuyor da İsrail'in nükleer zulası niye hiç gündeme gelmiyor?.. Tehlike ve tehdit, sadece müslüman ülkelerden mi gelir?.. Barış hepimiz içinse, hep beraber çalışmamız gerekmez mi?..

• Minareyi de füzeyi andırıyo diye mi istemiyo İsviçreli ne biliim adamları?!

• "KURTLAR VADİSİ – GLADİO" İÇİN SORU ÖNERGESİ!

1. İskender Büyük gibi teşkilatın, ilişkilerin, bağlantıların göbeğindeki karakter, nasıl olur da hapisteyken gelen ziyaretçiyle görüşmeyi reddedip şınav çekmeye devam edebilir?

2. İlk görüşmede kadın avukatın kaş kalemini kırmasıyla, "kıtlama çay içmiş Al Pacino" izlenimi veren İskender Büyük'ün yüksek öfke dozajı mı sergilenmiştir?

3. Gladio'nun muhtemel bir numaraları sıralanırken "John, Jack, William" denilmiş, niçin Avarel es geçilmiştir?

4. Gladio'dan kasıt Ergenekon mudur?

5. Turgut Özal canlandırılırken Hintli'ye benzemesine bilhassa mı gayret edilmiştir?

6. Gizli departman üyelerinin Cumhurbaşkanı'nın yüz metre uzağında, ondan kurtulmayı konuşmaları rasyonel midir?

7. Gladio'nun desteklediği gazeteye inceden Cumhuriyet çağrışımı yapılmış mıdır? Gazete yöneticisinin, teşkilat sorumlusuna "kağıt zammından" şikayet etmesinin derininde mantık varsa nedir?

8. İnsanın devlete aşık olması nedir ve aşıksa bile, devlet aşkını orospuya duyulan aşkla niçin kıyaslar?

9. Darbe konusunda, herhangi bir kuvvet komutanının "Ben gideyim de ne bok yerseniz yeyin" demesi, size gerçekten inandırıcı gelmekte midir?

10. Nato genelindeki tüm Gladio'lar mı çok sesli müzik sever yoksa bu sadece Türk Gladio'suna mı özgüdür?

11. "Yeni Osmanlı Dönemi" söylemiyle iktidara inceden selam verilmiş midir?

12. "Türk, dünyaya bela olmazsa dünya, Türk'e bela olur" cümlesiyle de milliyetçi-şovenist kitle okşanmış mıdır?

13. "Nerde kalabalık içinde azgın bir azınlık varsa, orda Gladio vardır" denilerek azınlık düşmanlığı harlandırılmamış mıdır Allah aşkına?

• Çılgınlık yapamayan, başkasının çılgınlığına muhtaçtır!..

• Uyku problemim var, kahveyle ilgili... Dayanamayıp uyuduğum için daha az kahve içiyorum, problemim bu!.. Halledecem ama...

• Sezercik As-line Parçası...

• Ancak kolpacı, her daim coşkulu görünür... Sürekli coşku, tutkusuzluğa delalettir... Tutkulu, bazen coşkusuz kalabilendir ki, "romantik" bu sebeple dilimize "coşumcu" değil, "tutkulu" olarak çevrilmiştir...

• Sumru Yavrucuk'un u içinde kalması...

• Aptalın kötülük yapmasında sakınca yok, aksine rahatlatır nerdeyse; benim çare bulamadığım kötülük yapan zeki...

• Dr. Alaaddin Yavaşça'nın soyadı da imrenilmeyecek gibi değil doğrusu... Fakat inceden!..

1954-2009

• "On dakika ara"dan çok az sonra filmde bi çizgilenmeler, bi kıpırtı olmuyo mu, işte o anın tespitiyle mutluyum:...

• Dersimiz Türkçe: İyilik yapılır, kötülük edilir!..

• Twitter'a şu ana kadar yazmışlığım yok, adımı kullanan bi arkadaş ortamda takılıyomuş, gerenk yok!..

• Hakkıdır saçmasapan dünyamızın ikibinoniki!..

• Gösteri yaptığım bi mekana, gösteri olmayan bir gece uğramıştım. İki arkadaşa rastladım, birbirlerine takılıp duruyolardı. Biri pilottu. Takılmalar devam etti, sonra bir an, diğerinin elini havada gördüm. Elini havaya kaldırdı ve tokadı bastı. "N'oluyo" derken bar işletmecisi devreye girdi. İşletmeci tokat atanla konuşurken pilot iki kolunu birden uzatmış "nah" işareti yapıyordu. Arkasına bir an bakan işletmeci tokat atanı bırakıp, "N'apıyosun" diyerek pilota yöneldi. Pilot, iki koluyla birden nah yapmayı sürdürüyordu. Bu olay geceyi tuhaflaştırmış idi...

• Ne, sevici mi?.. Hangi aşık sevici değil ki?.. Efendim, okşama mı kastediliyo... E, ya ne olacak?..

• Geçen haftaki epigraf, İsmail Gümüş'ün "Boşnak Türküsü" adlı kitabındaki "Madalyonun Üçüncü Yüzü" öyküsünün girişinde yer alıyormuş, ilgilenenler sağolsun... Okumayanlar için dörtlüğü hatırlatmak: Savaşta hep onlar öldü / Kolsuz dönenlere gülüştük / Savaş sonu onlardan gizli / Zaferleri bölüştük...

• "İnsan canlısı" insan diil de başka bir tür gibi!

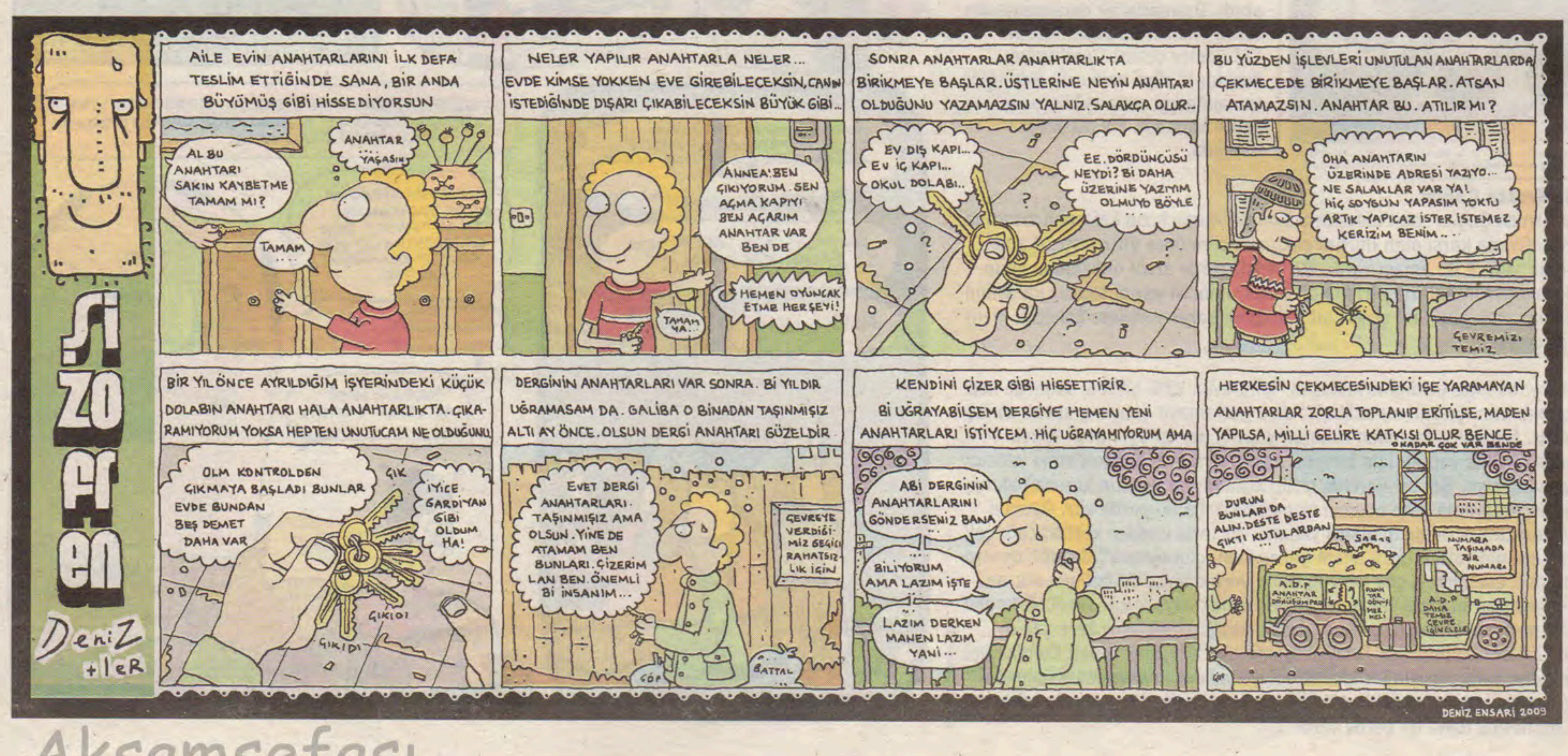
• Sinema aşığı, büyük yönetmen Ahmet Uluçay'ı çok erken kaybettik, Allah rahmet eylesin... "Çocukken tek oyuncağım gölgelerdi, kadınlar geceleyin ellerinde fenerle yürürken büyüyüp küçülen gölgelerini seyrederdim" diye anlatmış Uluçay, "sonra floresan ışık geldi, gölgeler kayboldu!" Tek uzun metrajlı filmini, 'Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak'ı çok severek, hayran olarak seyretmiştim. Giderek artan teknik imkanlarla kaliteli hikayenin paralel gitmediği sinema aleminde "inanmış adam çoğunluktur" sözünün sembolü oldu Ahmet Uluçay. Arkadaşlarıyla beraber ilk çalışmalarını kümeste yapmışlar, evet, kümeste! Ama ustalığının tesadüf olmadığını biliyordu yönetmen, "Keloğlan da garibin biridir ama gelir, padişahın kızını alır" diye anlatmış. Yaptıkları sadece üstün sanat eserleri değil, şımarıklığa ve kibire atılmış tokatlardı. Yarım bıraktığı "Bozkırda Deniz Kabuğu" filminin yakın mesai arkadaşlarınca tamamlanmasını dilerim...

• Peki kayısısı ünlü diye, en iyi "kayısı yumurta" da gene Malatya'da yapılıyo olsa ya!..

• "Şimdi bunun için birbirimizi kırmayalım" diyen iki insan, çok geçmeden başka şey için birbirini kırar!..

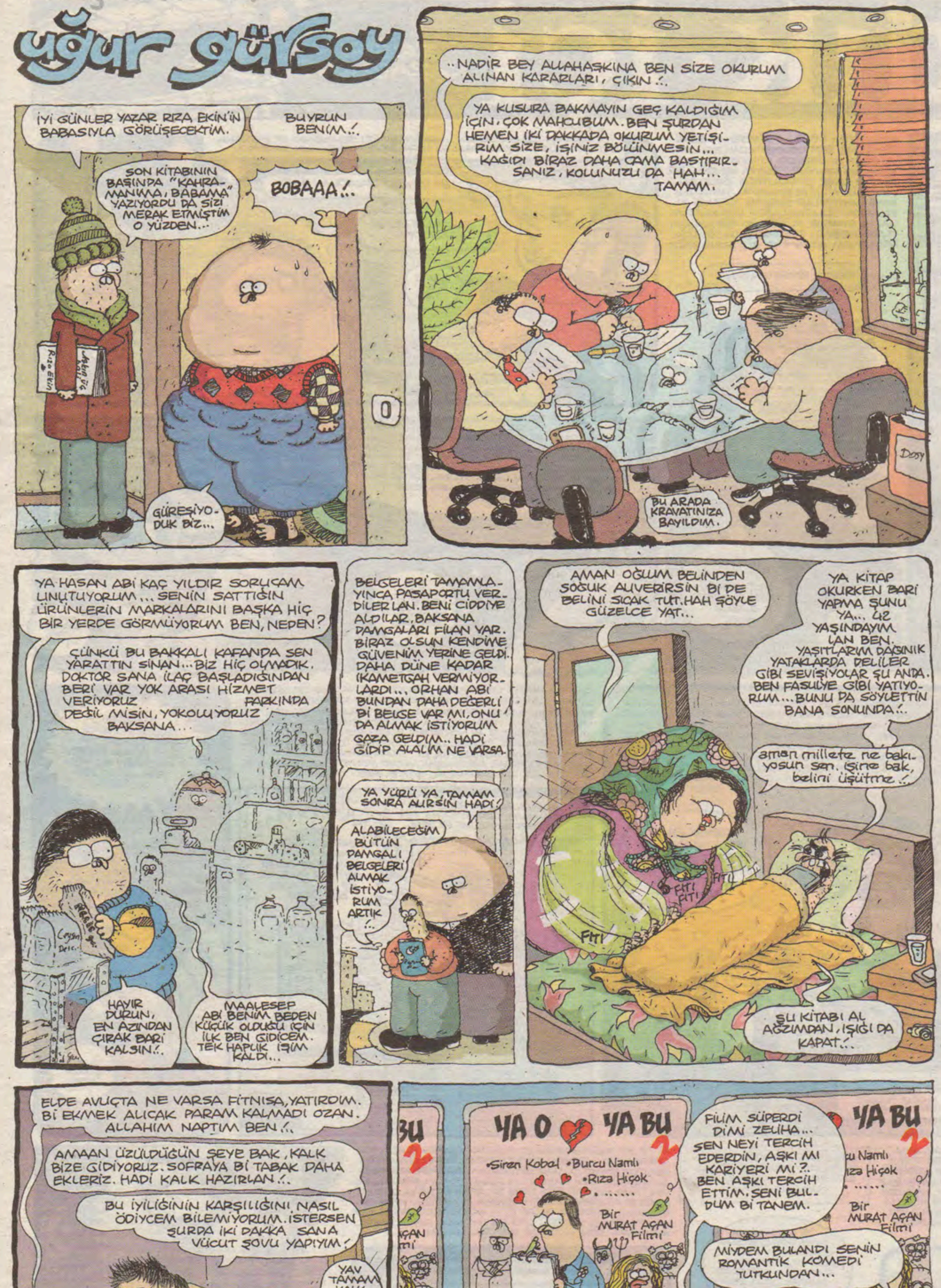
• Türkiye'deki tek Cam Ocağı, Polonezköy'de, Öğümce Köyü'nde. Vaktiniz varsa, gidip camı seyredin: Harikulade!..

vedatozdemiro@gmail.com

densari@hotmail.com

Sandık içi
ERSİN KARABULUT
YAA SERPİL BİŞEY DİYCEM SEN NASIL HEP BÖYLE POZİTİF OLUYOSUN BE?.. HASTASIYIM YAA, HEP NEŞELİSİN...
VALLA ŞİMDİ KLİŞE BULUCAKSIN AMA BİKAÇ YIL ÖNCE KENDİME "KİMSENİN SENİ ÜZMESİNE İZİN VERMİYCEKSİN" DEDİM, SONRA HAKKATEN DE ÜZÜLMEDİM... BENİ ÜZÜCEK ŞEYLERİ SOKMUYORUM HAYATIMA.
GERÇEKTEN DE BU "KİMSENİN SENİ ÜZMESİNE İZİN VERME" CÜMLESİ ÖYLE KLİŞEYDİ Kİ SADECE KİŞİSEL GELİŞİM KİTAPLARI OKUYUP "HIMM KENDİMİ BİR FİNCAN SICAK ÇİKOLATAYLA ÖDÜLLENDİRMELİYİM" DİYE KONUŞAN, HAYATINI BAYAT MOTTOLAR ÜZERİNE KURMUŞ İNSANLARIN KULLANACAĞINI DÜŞÜNÜRDÜM. HATTA O KADAR KLİŞEYDİ Kİ, BİR ANLAMI OLABİLECEĞİNİN BİLE FARKINDA DEĞİLDİM. ARKADAŞIM SÖYLEYİNCE Bİ DURDUM BÖYLE..
ASSKTİR HAKKATEN LAN...
ÜZÜLMEYE İZİN VERMEK YA DA VERMEMEK DİYE BİŞEY OLABİLİR HAYATTA...
İLK AKLIMA GELEN ÖRNEK... ARKADAŞINIZI SEVDİĞİNİZ Bİ MEKANA GÖTÜRDÜNÜZ..., İSTİYOSUNUZ Kİ O DA SEVSİN MEMNUN KALSIN...
BU NE ABİ?.. SALATA MI BU?..
GARSONLAR DA PEK İLGİLİLER YANİ...
KASVET BASTI YAA...
SORUMLULUK... SORUMLULUK
BİTİNCE KALKARIZ İSTERSEN...
Bİ MEKANI BEĞENİP BEĞENMEMEK AYRI BİŞEY, BUNU SÖYLEMENİN KİBAR YOLLARI VAR AMA BENCE İNSANLAR BÖYLE DURUMLARDA BİLE BİR İKTİDAR MUHASEBESİ İÇİNDELER... HOŞNUTSUZLUK YARATARAK SİZİN ÜZERİNİZDE BASKI, ARDINDAN DA ANLIK BİR HAKİMİYET OLUŞTURUYOLAR... SANKİ ONUN YEDİĞİ DİĞER SALATALAR ÇOK Bİ BOKMUŞ GİBİ Bİ BEĞENMEMELER FİLAN... SİZ DE ONUN BU BEĞENMEZ HALLERİ ALTINDA EZİLİP BÜZÜLÜYOSUNUZ...
AHA DURDUK YERDE SİZİ MUTSUZ ETTİ GÖT KARI...
ayrıca salatalarımız süperdir.
ASLINDA Bİ YANDAN DA BU ÜZÜLME DURUMU, ÜZEN BİRİLERİ OLUP OLMAMASININ ÖTESİNDE, SENİN ÜZÜLEBİLİR BİRİ OLMANLA DA ALAKALI. ÜNİVERSİTE 1. SINIFTA Bİ KIZ VARDI HEYKEL BÖLÜMÜNDE OKUYODU, BENİ HİÇ SEVMİYODU BU... YANİ BAŞKALARI DA SEVMİYO OLABİLİR AMA BUNUNKİNİ NET Bİ ŞEKİLDE HİSSEDİYODUM.
NİYE LAN NİYE?.. NAAPTIM BEN SANA GERİZEKALI!!! İYİYİM İŞTE İYİ Bİ İNSANIM!..NİYE SEVMİYOSUN LAN DELİRCEM!
ANTİK YUNANDAKİ DORİK STİLİ İNCELEDİĞİMİZDE MİMARİNİN HER ZAMAN...
YAV HOCAM SEN DE BIRAK ŞİMDİ YUNANI KUNANI, DERDİM BAŞIMDAN AŞKIN ZATEN...
ASLINDA BENİMLE İLGİLİ HERHANGİ Bİ DUYGUSU OLDUĞUNU ZANNETMİYORUM, YANİ EVDE "DUR ERSİN'İ SEVMEYEYİM" DEMİYODUR, İSMİMİ BİLE BİLMİYODU BELKİ DE. KİMBİLİR NASIL BİR ANDA NE YAPTI DA BEN BANA UYUZ OLUYO SANDIM... BİR GERGİNLİK ESNASINDA KONUŞURKEN KARŞINDAKİ ÖYLESİNE BİŞEY SÖYLEDİĞİNDE, BU SÖYLEDİĞİ ONUN İÇİN NORMAL OLAN ŞEYİ BAMBAŞKA KİŞİSEL Bİ SALDIRI OLARAK ALGILAYIP DAHA SERT Bİ CEVAP VERİYOSUN FİLAN YA...ONUN GİBİ Bİ ABARTI ASLINDA.
BİR ANDA ÇİRKİNLEŞMEK
DEMEK ÖYLE?.. VALLA İNAN Kİ KAYBEDİCEK BİŞEYİM YOK.. HAYATIMDAN ÇIKARSAN DA ZERRE EKSİLMEM...
HAH. AFFERİN, NE OLDU YENDİN Dİ Mİ? KIÇINA PLAKET SOKMAK LAZIM.
İŞTE BU HAYAT ÇOK FAZLA YORUCU. VE YANLIŞ DA YANİ... ÇÜNKÜ BÖYLE Bİ YAŞANTIDA İNSANLARIN YA YANINDA YA DA KARŞINDA OLDUĞU SANRISINA KAPILIYOSUN, BAŞKA DERTLERİ YOKMUŞ GİBİ... BEN MESELA YAPTIĞIM İŞLERİ SEVMEYENLERİ YA DA ÇOK YANLIŞ Bİ NOKTADAN ELEŞTİRENLERİ DE YILLARCA HİÇ ANLAMADIM, "NASIL OLUR" DİYODUM "GÜZEL ŞEYLER YAPIYOM LAN NİYE KÖTÜLENİR Kİ" FİLAN DİYE EHEH...GEÇEN AY MIYDI NEYDİ YAZAR ARKADAŞIM MURAT MENTEŞ'LE TELEFONDA BU KONULARI KONUŞUYODUK, ŞÖYLE BİŞEY SÖYLEDİ...
ASLINDA BUNLARI HİÇ GARİPSEMEMENİZ GEREKİYO. NE BENİ HERKES SEVİYO NE DE SENİ...
ZATEN HERKES TARAFINDAN ANLAŞILMAK VE SEVİLMEK DÜNYADA KİME NASİP OLMUŞ Kİ DE BİZE NASİP OLSUN...
O YÜZDEN... NAAPALIM, İNANDIĞIMIZ ŞEYLERİ YAPMAYA DEVAM EDİCEZ, SEVMEYEN SEVMİYCEK... HAYAT BÖYLE BİŞEY...
ULAN?.. DOĞRU DİYO...
OLGUNLAŞTIM AYAĞI ÇEKMİYORUM, MAALESEF ÖYLE Bİ İDDİAM YOK, AMA ETRAFINDAKİ İNSANLAR YA DA İNSANLARDAN DUYDUĞUN ŞEYLER SENİ ÜZÜYOSA, ÜZÜLMEMENİN YOLLARINI BULUP ONA GÖRE YAŞAMAK GEREKİYO DEMEK İSTİYORUM. YOKSA ZIRLAYA ZIRLAYA, O BANA ŞUNU DEDİ, NİYE ÖYLE DEDİ Kİ FALAN DİYE YAŞANMIYO. Bİ YANDAN DA HERKES HIRSLI, HERKES EN MUTLU OLMAK İSTİYO, TABİ Kİ ÇATIŞMALAR OLCAK..Bİ SÜREDİR DE FENA GİTMİYORUM BU KONUDA. EN AZINDAN BAŞKALARINA GÖRE ŞEKİLLENMEKTEN NİSPETEN KURTULDUM İYİ GELDİ... MESELA ÇOK YAKIN OLMADIĞIN BİRİYLE BİR ARADA OLMAN GEREKTİ.. OLUYO YA ŞÖYLE...
OFF... KONUŞCAK BİŞEY BULMALIYIM... ÇOK SIKILDI ADAM YAA PATLIYCAK...
NE ANLATSAM..
ÜFF ...
GEÇEN GÜN ÇOK ACAYİP Bİ ŞEY OLDU ...
İŞTE BÖYLE ANLARDA TEDİRGİN HİSSETTİĞİNDE DUYGULARINI HAVADA YAKALAYIP DEĞİŞTİREBİLİYOSUN.
Bİ DAKKA LAN NİYE BÖYLE Bİ SESSİZLİK İÇİN KENDİMİ SORUMLU HİSSEDİYORUM Kİ?..O SESSİZCE DURABİLİYOSA BEN DE DURABİLİRİM...
AHA DURUYORUM.
YOK BUNU GALİBA ÇOK YAPAMIYORUM Bİ KERE Mİ NE YAPTIM...AMA OLUYO.
Bİ DE 30 YAŞINA YAKLAŞTIM, ARTIK CİDDEN BUNCA YIL ÇİZDİĞİM O HERŞEYİ MESELE EDEN İNSAN OLMAKTAN SIKILDIM RAHAT OLMAK İSTİYORUM. BİRİ BENİ SEVMEDİ Mİ, NAPALIM CANI SAĞOLSUN. MANİTAYLA MI AYRILDIN, MİLYON TANE KIZ VAR. BİRİ TERS Bİ LAF MI ETTİ? YA DÜŞÜNCESİZ Bİ ARKADAŞ YA SENİ ÜZMEK İŞİNE GELİYO, YA DA ÖYLESİNE ÖNEMSİZ Bİ LAF ETTİ, SEN BÜYÜTÜYOSUN. HEM SEN KİMSİN Kİ SÜREKLİ ÜZÜLEN İNCİNEN ADAM OLUYOSUN. ASIL SEN KİMBİLİR KİMLERİ ÜZDÜN...
YAA BURANIN BİRASI DA SU RESMEN.
GARSONLAR DA YANİ...
BİŞEY OLMAAZ... İÇ GİTSİN YAA İYİDİR..
GERÇİ İNSAN KENDİNİ BU ŞEKİLDE NE KADAR EĞİTEBİLİR, BÖYLE DÜŞÜNEREK NEREYE KADAR YAŞAYABİLİR BİLMİYORUM. HEP BÖYLE OLMAK ZOR GİBİ BİRAZ.
DOĞRU BE..EHEH..
ÇLİNG!
HADİ ŞEREFE!
...AMA DENEMEK LAZIM İŞTE.

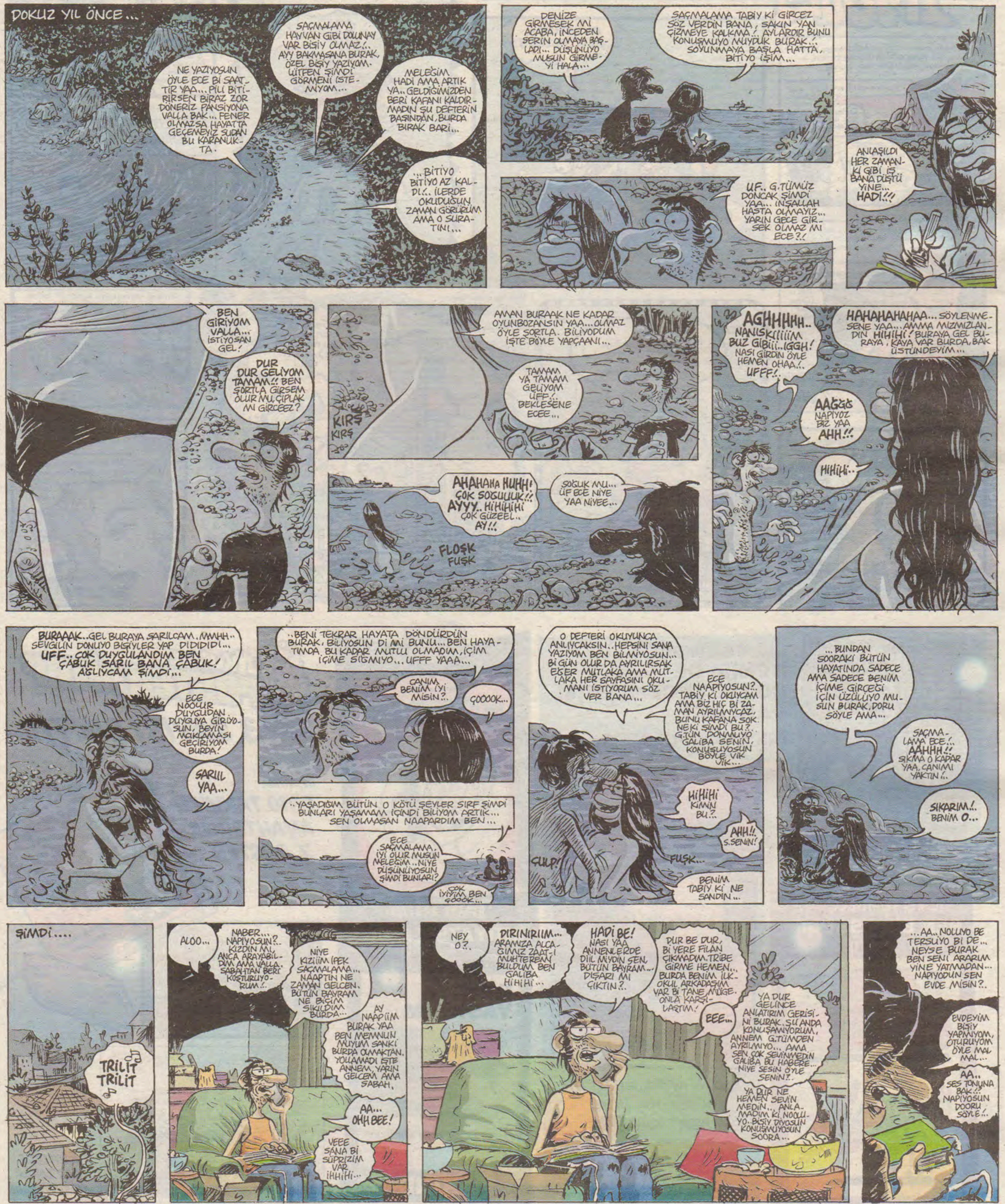

uğur gürsoy
İYİ GÜNLER YAZAR RIZA EKİN'İN BABASIYLA GÖRÜŞECEKTİM.
BUYRUN BENİM..!..
SON KİTABININ BAŞINDA "KAHRAMANIMA, BABAMA" YAZIYORDU DA SİZİ MERAK ETMİŞTİM O YÜZDEN...
BOBAAA!..
GÜREŞİYODUK BİZ...
..NADİR BEY ALLAHASKINA BEN SİZE OKURUM ALINAN KARARLARI, ÇIKIN..!..
YA KUSURA BAKMAYIN GEÇ KALDIĞIM İÇİN, ÇOK MAHCUBUM. BEN ŞURDAN HEMEN İKİ DAKKADA OKURUM YETİŞİRİM SİZE, İŞİNİZ BÖLÜNMESİN... KAĞIDI BİRAZ DAHA CAMA BASTIRIRSANIZ, KOLUNUZU DA HAH... TAMAM.
BU ARADA KRAVATINIZA BAYILDIM.
YA HASAN ABİ KAÇ YILDIR SORUCAM UNUTUYORUM... SENİN SATTIĞIN ÜRÜNLERİN MARKALARINI BAŞKA HİÇ BİR YERDE GÖRMÜYORUM BEN, NEDEN?
ÇÜNKÜ BU BAKKALI KAFANDA SEN YARATTIN SİNAN... BİZ HİÇ OLMADIK. DOKTOR SANA İLAÇ BAŞLADIĞINDAN BERİ VAR YOK ARASI HİZMET VERİYORUZ FARKINDA DEĞİL MİSİN, YOKOLUYORUZ BAKSANA...
HAYIR DURUN, EN AZINDAN ÇIRAK BARİ KALSIN..!..
MAALESEF ABİ BENİM BEDEN KÜÇÜK OLDUĞU İÇİN İLK BEN GİDİCEM. TEK HAPUK İŞİM KALDI...
BELGELERİ TAMAMLAYINCA PASAPORTU VERDİLER LAN. BENİ CİDDİYE ALDILAR. BAKSANA DAMGALARI FİLAN VAR. BİRAZ OLSUN KENDİME GÜVENİM YERİNE GELDİ. DAHA DÜNE KADAR İKAMETGAH VERMİYORLARDI... ORHAN ABİ BUNDAN DAHA DEĞERLİ Bİ BELGE VAR MI, ONU DA ALMAK İSTİYORUM GAZA GELDİM... HADİ GİDİP ALALIM NE VARSA.
YA YÜRÜ YA TAMAM SONRA ALIRSIN HADİ.
ALABİLECEĞİM BÜTÜN DAMGALI BELGELERİ ALMAK İSTİYORUM ARTIK...
AMAN OĞLUM BELİNDEN SOĞUK ALIVERİRSİN Bİ DE BELİNİ SICAK TUT. HAH ŞÖYLE GÜZELCE YAT...
YA KİTAP OKURKEN BARİ YAPMA ŞUNU YA... 42 YAŞINDAYIM LAN BEN. YAŞITLARIM DAĞINIK YATAKLARDA DELİLER GİBİ SEVİŞİYOLAR ŞU ANDA. BEN FASULYE GİBİ YATIYORUM... BUNU DA SÖYLETTİN BANA SONUNDA..!..
aman milletc ne bakıyosun sen. işine bak, belini üşütme..!..
FITI FITI
FITI
ŞU KİTABI AL AĞZIMDAN, IŞIĞI DA KAPAT..!..
ELDE AVUÇTA NE VARSA FİTNİSA YATIRDIM. Bİ EKMEK ALICAK PARAM KALMADI OZAN. ALLAHIM NAPTIM BEN..!..
AMAAN ÜZÜLDÜĞÜN ŞEYE BAK, KALK BİZE GİDİYORUZ. SOFRAYA Bİ TABAK DAHA EKLERİZ. HADİ KALK HAZIRLAN..!..
BU İYİLİĞİNİN KARŞILIĞINI NASIL ÖDİYCEM BİLEMİYORUM. İSTERSEN ŞURDA İKİ DAKKA SANA VÜCUT ŞOVU YAPIYIM.
YAV TAMAM KALK HADİ EVDE YAPARSIN.
GYM
ŞU ANDA SIRT KASLARIMI KASIYORUM. LİF LİF AÇIYORUM. YÜZÜMDE HİÇ ZORLANMA İFADESİ YOK DİKKAT ETTİYSEN...
YA O YA BU 2
•Siren Kobal •Burcu Namlı •Rıza Hişok
Bir MURAT AĞAN Filmi
"AŞK MI YOKSA KARİYER Mİ?" Siz hangisini seçerdiniz?"
FİLM SÜPERDİ DİMİ ZEUHA... SEN NEYİ TERCİH EDERDİN, AŞKI MI KARİYERİ Mİ?.. BEN AŞKI TERCİH ETTİM. SENİ BULDUM Bİ TANEM.
MİDEM BULANDI SENİN ROMANTİK KOMEDİ TUTKUNDAN...
SEN KARİYERİ Mİ TERCİH EDERDİN YOKSA KURNAAZ, BAK FİLMDE KARİYERİ TERCİH EDENLERİN HALİNİ GÖRÜYOSUN İŞTE
HIZLANSANA BİRAZ, OTOBÜS KAÇICAK!
DAYIMLARDA KALIRIZ MECİDİYEKÖYDE NAR TANEM...

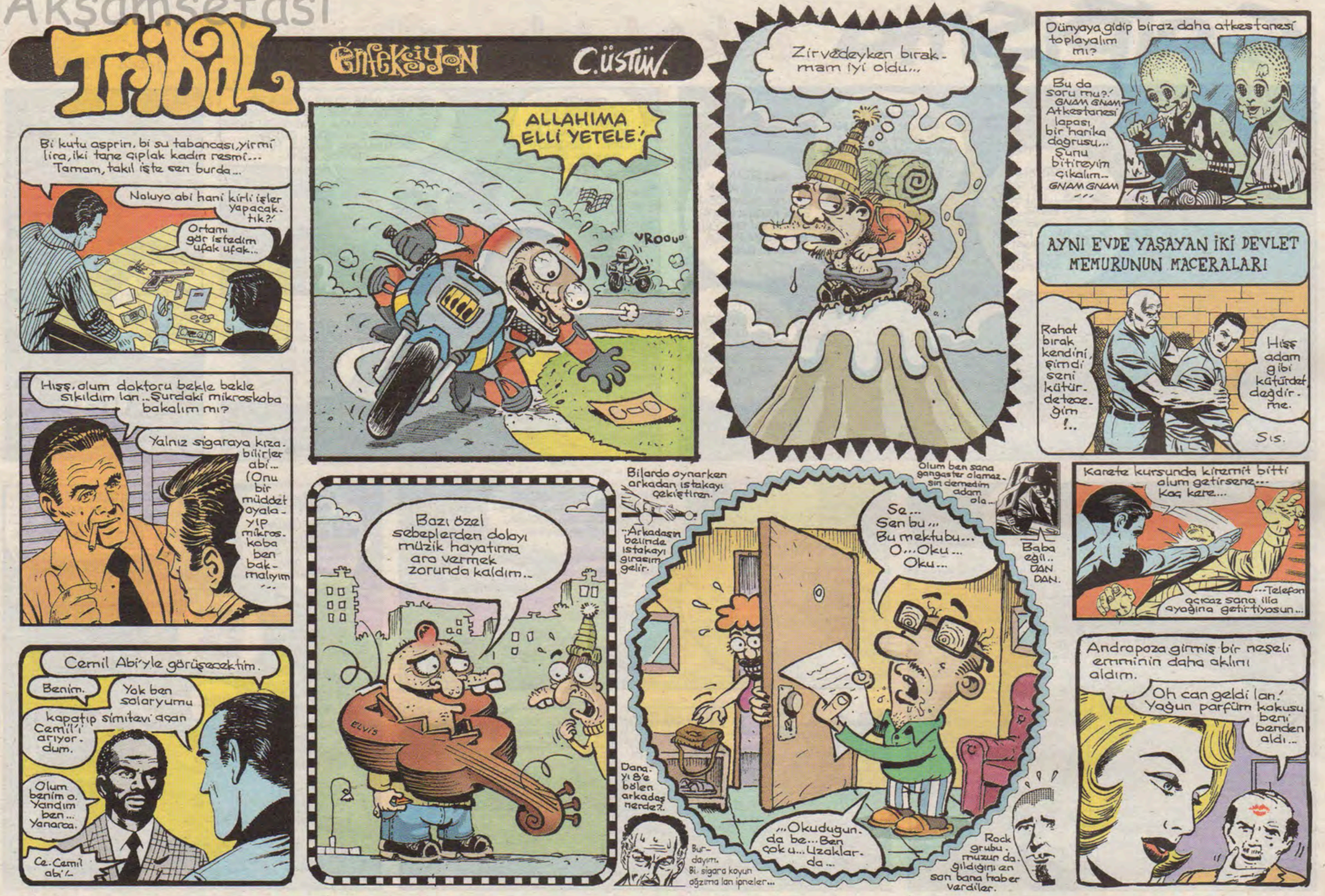

ARGH
YAVUZ ÖZTÜRK
KPO
ANLAŞTIĞIMIZ GİBİ...
TAAM...
AL..!..

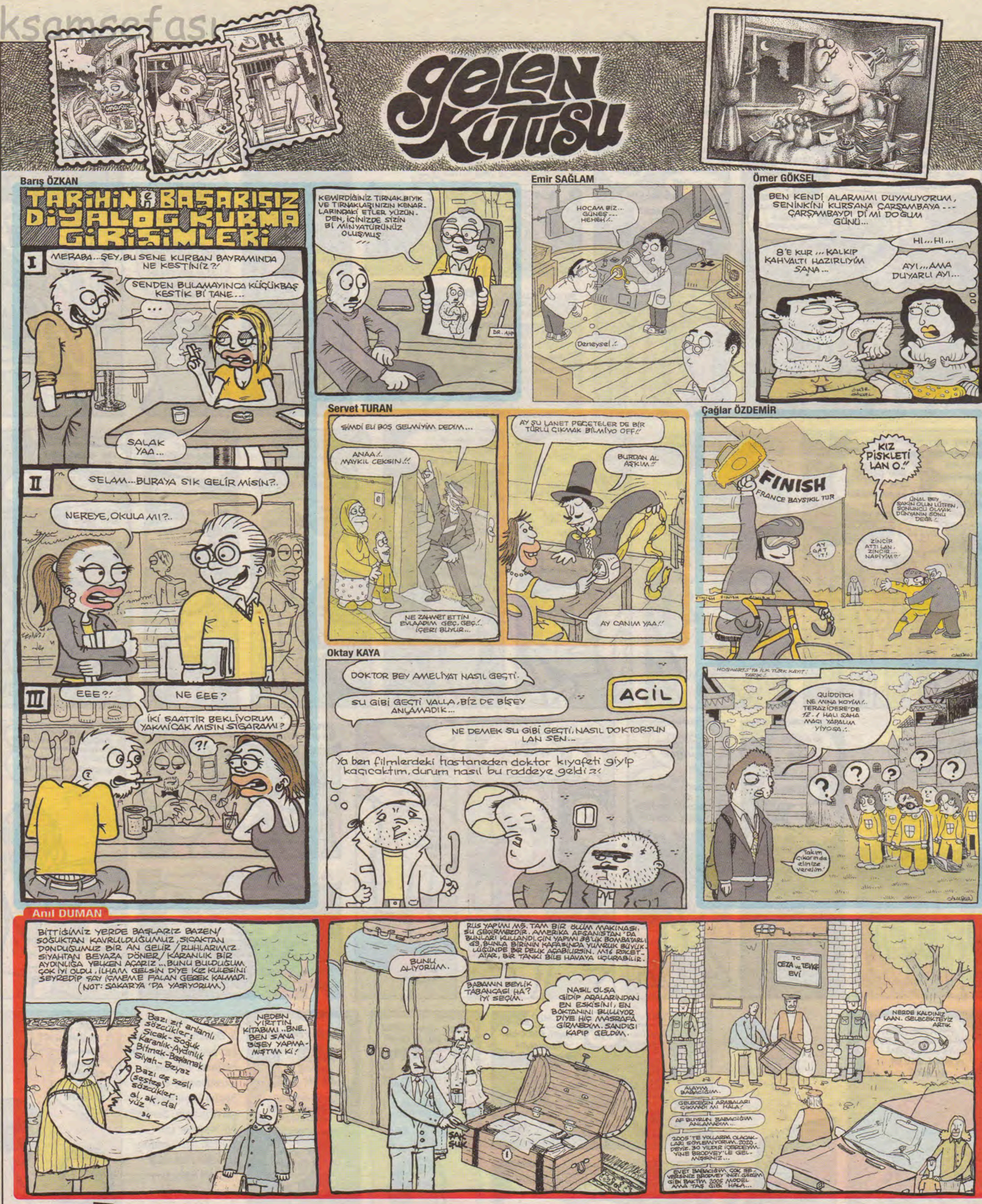
Çarpışma

İpek & burak

Yazan çizen OKY

Tribal
Grafiksiyon
C. Üstün
Bi kutu asprin, bi su tabancası, yirmi lira, iki tane çıplak kadın resmi... Tamam, takıl işte sen burda...
Noluyo abi hani kirli işler yapacak-tık?
Ortamı gör istedim ufak ufak...
ALLAHIMA ELLİ YETELE!
VROOUU
Zirvedeyken bırak-mam iyi oldu...
Dünyaya gidip biraz daha atkestanesi toplayalım mı?
Bu da soru mu? GNAM GNAM Atkestanesi lapası, bir harika doğrusu... Şunu bitireyim çıkalım... GNAM GNAM
AYNI EVDE YAŞAYAN İKİ DEVLET MEMURUNUN MACERALARI
Rahat bırak kendini, şimdi seni kütür-deteceğim!...
Hişş adam gibi kütürdet dağdır-me.
Sis.
Hişş, olum doktoru bekle bekle sıkıldım lan.. Şurdaki mikroskoba bakalım mı?
Yalnız sigaraya kıza-bilirler abi... (Onu bir müddet oyala-yıp mikros-koba ben bak-malıyım)
Bazı özel sebeplerden dolayı müzik hayatıma ara vermek zorunda kaldım...
ELVIS
Bilardo oynarken arkadan ıstakayı çekiştiren..
Arkadaşın belinde ıstakayı girasım gelir.
Olum ben sana gangaster olamaz-sın demedim adam ola...
Se... Sen bu... Bu mektubu... O... Oku... Oku...
Baba eğil.. DAN DAN.
Dana-yı 8'e bölen arkadaş nerde?
...Okudugun-da be... Ben çok u... Uzaklar-da...
Bur-dayım. Bi sigara koyun ağzıma lan ipneler...
Rock grubu-muzun da-gıldığını en son bana haber vardılar.
Karate kursunda kiremit bitti olum getirsenz... Kaç kere...
...Telefon açıcaz sana illa ayağına gelir-tiyosun...
Cemil Abi'yle görüşecektim.
Benim.
Yok ben solaryumu kapatıp simitevi açan Cemil'i arıyor-dum.
Olum benim o. Yandım ben.. Yanarcı.
Ce.. Cemil abi'...
Andropoza girmiş bir neşeli emminin daha aklını aldım.
Oh can geldi lan! Yağun parfüm kokusu beni benden aldı...

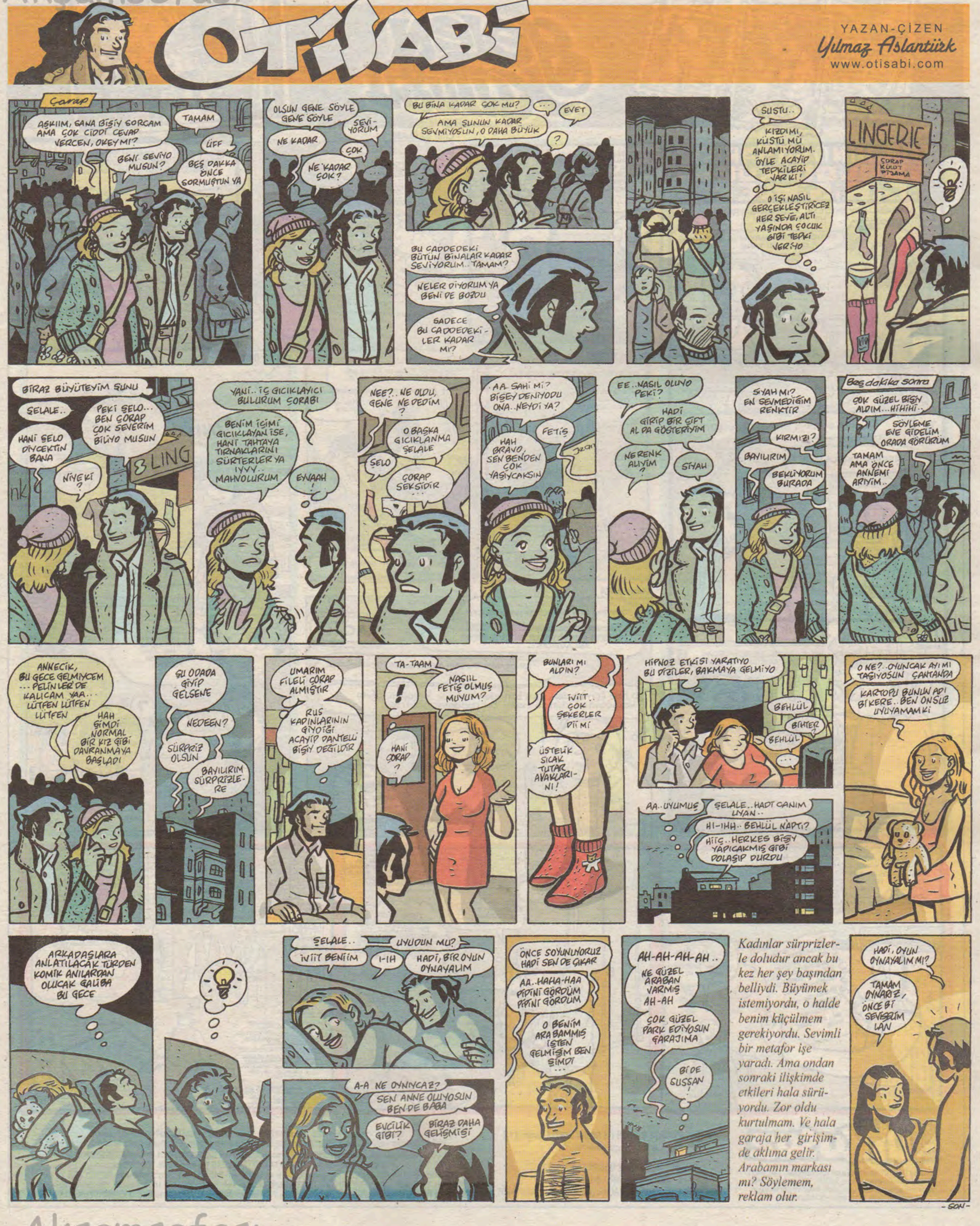

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 3 Aralık 2009 | Sayı: 118
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur GÜRSOY
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com)

GRAFİK: Hakan KARATAŞ - Fırat YAŞA - Vasıf TERİM - **KALİGRAFİ:** Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) **Ofis Sorumlusu:** Mesut Tunç Baysel
Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 **FAX:** 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 **ABONELİK:** **Yurtiçi:** 99TL **Amerika:** 100$ **Avrupa:** 70€ **Uzakdoğu:**120$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi, TL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

OTİSABİ
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Çorap
AŞKIM, SANA BİŞİY SORCAM AMA ÇOK CİDDİ CEVAP VERCEN, OKEY MI?
TAMAM
BENİ SEVİYO MUSUN?
ÜFF
BEŞ DAKKA ÖNCE SORMUŞTUN YA
OLSUN GENE SÖYLE GENE SÖYLE
SEVİYORUM
NE KADAR
ÇOK
NE KADAR ÇOK?
BU BİNA KADAR ÇOK MU?
...
EVET
AMA ŞUNUN KADAR SEVMİYOSUN, O DAHA BÜYÜK
?
BU CADDEDEKİ BÜTÜN BİNALAR KADAR SEVİYORUM.. TAMAM?
NELER DİYORUM YA BENİ DE BOZDU
SADECE BU CADDEDEKİLER KADAR MI?
SUSTU..
KIZDI MI, KÜSTÜ MÜ ANLAMIYORUM. ÖYLE ACAYİP TEPKİLERİ VAR Kİ!
O İŞİ NASIL GERÇEKLEŞTİRİCEZ HER ŞEYE, ALTI YAŞINDA ÇOCUK GİBİ TEPKİ VERİYO
LINGERIE
ÇORAP KÜLOT PİJAMA
BİRAZ BÜYÜTEYİM ŞUNU
ŞELALE..
PEKİ ŞELO... BEN ÇORAP ÇOK SEVERİM BİLİYO MUSUN
HANİ ŞELO DİYCEKTİN BANA
NİYE Kİ?
LING
YANİ.. İÇ GICIKLAYICI BULURUM ÇORABI
BENİM İÇİMİ GICIKLAYAN İSE, HANİ TAHTAYA TIRNAKLARINI SÜRTERLER YA IYYY... MAHVOLURUM
EYVAAH
NEE?.. NE OLDU, GENE NE DEDİM?
O BAŞKA GICIKLANMA ŞELALE
ŞELO
ÇORAP SEKSİDİR
AA SAHİ Mİ? BİŞEY DENİYODU ONA.. NEYDİ YA?
FETİŞ
HAH BRAVO, SEN BENDEN ÇOK YAŞIYCAKSIN
EE.. NASIL OLUYO PEKİ?
HADİ GİRİP BİR ÇİFT AL DA GÖSTERİYİM
NE RENK ALIYIM?
SİYAH
SİYAH MI? EN SEVMEDİĞİM RENKTİR
KIRMIZI?
BAYILIRIM
BEKLİYORUM BURADA
Beş dakika sonra
ÇOK GÜZEL BİŞİY ALDIM... HİHİHİ
SÖYLEME EVE GİDELİM ORADA GÖRÜRÜM
TAMAM AMA ÖNCE ANNEMİ ARIYIM..
ANNECİK, BU GECE GELMİYCEM... PELİN'LER'DE KALICAM YAA... LÜTFEN LÜTFEN LÜTFEN
HAH ŞİMDİ NORMAL BİR KIZ GİBİ DAVRANMAYA BAŞLADI
ŞU ODADA GİYİP GELSENE
NEDEEN?
SÜRPRİZ OLSUN
BAYILIRIM SÜRPRİZLERE
UMARIM FİLELİ ÇORAP ALMIŞTIR
RUS KADINLARININ GİYDİĞİ ACAYİP DANTELLİ BİŞİY DEĞİLDİR
TA-TAAM
!
NASIL FETİŞ OLMUŞ MUYUM?
HANİ ÇORAP?
BUNLARI MI ALDIN?
IVIIT.. ÇOK ŞEKERLER Dİİ Mİ
ÜSTELİK SICAK TUTAR AYAKLARINI!
HİPNOZ ETKİSİ YARATIYO BU DİZİLER, BAKMAYA GELMİYO
BEHLÜL
BİHTER
BEHLÜL
...
AA.. UYUMUŞ
ŞELALE.. HADİ CANIM UYAN..
Hİ-IHH.. BEHLÜL N'APTI?
HİİÇ.. HERKES BİŞİY YAPICAKMIŞ GİBİ DOLAŞIP DURDU
O NE?.. OYUNCAK AYI MI TAŞIYOSUN ÇANTANDA
KARTOPU BUNUN ADI Bİ KERE.. BEN ONSUZ UYUYAMAM Kİ
ARKADAŞLARA ANLATILACAK TÜRDEN KOMİK ANILARDAN OLUCAK GALİBA BU GECE
ŞELALE..
UYUDUN MU?
IVIIT BENİM
I-IH
HADİ, BİR OYUN OYNAYALIM
A-A NE OYNIYCAZ?
SEN ANNE OLUYOSUN BEN DE BABA
EVCİLİK GİBİ?
BİRAZ DAHA GELİŞMİŞİ
ÖNCE SOYUNUYORUZ HADİ SEN DE ÇIKAR
AA.. HAHA-HAA PİPİNİ GÖRDÜM PİPİNİ GÖRDÜM
O BENİM ARABAMMIŞ İSTEN GELMİŞİM BEN ŞİMDİ
AH-AH-AH-AH..
NE GÜZEL ARABAN VARMIŞ AH-AH
ÇOK GÜZEL PARK EDİYOSUN GARAJIMA
Bİ DE SUSSAN
Kadınlar sürprizlerle doludur ancak bu kez her şey başından belliydi. Büyümek istemiyordu, o halde benim küçülmem gerekiyordu. Sevimli bir metafor işe yaradı. Ama ondan sonraki ilişkimde etkileri hala sürüyordu. Zor oldu kurtulmam. Ve hala garaja her girişimde aklıma gelir. Arabamın markası mı? Söylemem, reklam olur.
HADİ, OYUN OYNAYALIM MI?
TAMAM OYNARIZ, ÖNCE Bİ SEVİŞELİM LAN
-SON-

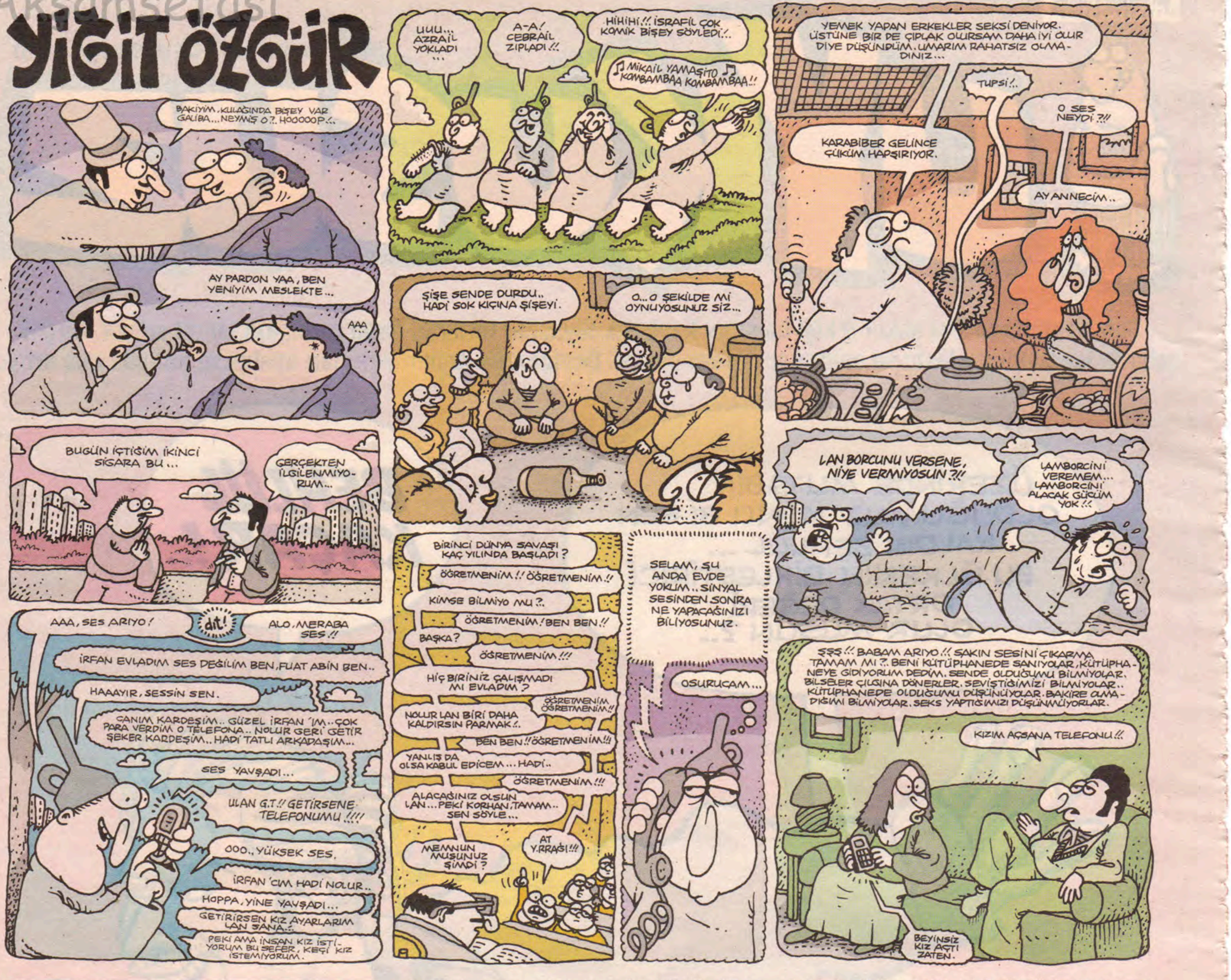
SAYI: 2009/50 No: 119
1.75 TL (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

Son bir haftada 7'si asker 9 kişi hayatını kaybetti. Siyasiler birbirini dağa çıkmakla tehdit ediyor. Birçok şehirde karşılıklı protesto ve saldırılar devam ediyor. Demokratik açılım umutları azalırken kutuplaşma artıyor.

ben alpay erdem

• Merhaba.

• Terbiyesiz bir futbol ligimiz mi var ne. **Toşak**'ı gider **Sikibe**'si gelir. O da gitti gerçi. Barınamadı. Bi insan sadece **yakışıklı** diye koskoca Galatasaray'ın teknik direktörü olabilir mi ya, böyle saçma bi'şiy var mı. Hayatlarını Galatasaray'a adamış koca koca abilerle sohbet ediyodum, **tırt ama çok yakışıklı** diyolardı. Haydaa. Bana sorarsanız da yakışıklı bir ördeğe benziyordu. Neyse, **Götz** diye futbolcu vardı. **Falko Götz**. Galatasaray'da oynuyodu. Ben bekliyorum, **.mcık** diye bir futbolcu daha gelicek, çok afedersiniz, tam olucak. Gerçi **Amokaçi** vardı ama o o kadar net diildi.

• Hamur olan son lahmacundan insan ne de kolay vazgeçebiliyor.

• **Nil Karaibrahimgil**. Soyadı bu kadar ürperti verici bir insanın bu kadar güzel olmasının beni ürkütmesindeki ironi baba türbeliğinin de bambaşka bir tadı varmış.

• Yabani güvercinlerin arasındaki o beyaz o albino güvercin. Farklı olduğunu bilmiyo fakat gözler hep onun üzerinde. Off yaa, deli hüzünü.

• **İyi bir senaryo, konusu kartvizitin arkasına yazılabilicek kadar kısa olandır** diye bir laf duydum, o gün bu gündür elime geçen her kartvizitin arkasına kısa kısa film konuları yazıyorum, soora kaada döküyorum, üç dakikayı beş dakikayı geçmiyor senaryo. Deli çıkıcam.

• Kayahan büyük bir sanatçı. En ufak bir lafım yok. Fakat egosu kulaklarından taşıyo. Tamam, sanatçı dediğin egolu olur, ama Kayahan'ınki hakikaten abarmış. Ne zaman televizyonda denk gelsem, herkes onu sevsin, herkes onu anlasın istiyo. Gençliğinden de belliymiş. Eskilerden şöyle bir şarkı sözü var. **Beni anlamadın ya, ben ona yanıyorum** diye. Şimdi, **Beethoven'ı Anlamak** diye filmler çevriliyo, **Copying Beethoven**, tamam adam Beethoven, Beethoven'ı anlıyalım, ama yani Kayahan'ı anlamak, ne biliyim, bence bi gereği yok. Evinde ekmek yapan bir insandan bahsediyoruz. Tenzih ederek. Kayahan'ın beni dava etmiyceğini umarak. Zaten benim şurda etim ne budum ne. Hayır çok da seviyorum Kayahan'ı, çok da sempatik.

• Bazan, ne iş yaptığımı soranlara, savuşturmak için, **gazeteciyim** diyorum. Gazeteciyim diyorum ki, belki bir şansım olsun. Şansım varsa konu oracıkta kapanıyor. Şansım yoksa, **hangi gazete** sorusu geliyor önce. Eyvah. Diyorum **aslında gazete diil, dergi**... **Hangi dergi**? Amanın. **Uykusuz**... **Ne üzerine bu dergi**? Off yaa. Ahrat sualları. **İşte** diyorum **mizah dergisi**... **Sen orda nasıl bir gazetecilik yapıyorsun** sorusu geliyo soora. **Ya aslında gazeteci diilim, mizahçıyım**. **Yazıyorum çiziyorum, karikatür çiziyorum** diyorum. **Karikatüristsin yani** diyo. Off, **tamam** diyorum **yaa, tamam**. **Karikatüristim**. **Rahatladın mı**. Bundan soora kim sorsa ne iş yaptığımı, direkt, **karikatüristim** diycem. Böyle daha çok yoruluyorum. Ne meraklı bi milletiz. Icığını cıcığını sormadan rahat edemiyoruz. Peki **karikatüristim** diyince ne oluyo. Onun da bi oğlu varmış, o da çiziyomuş'tan bi başlıyo, aldığım mayışa kadar sorguluyo. Karikatür dünyasını bilmiyen bir insanın onu oracıkta hemen öğrenmeye çalışması kadar da korkunç bi'şiy yok. Bu ülkede bu anlamda karikatürist olmak gerçekten çok yıpratıcı. İnsanın yanları ağrıyo.

• Koşuyolu'nda bir barda geçen sezon Beşiktaş'ın maçını izliyorum, öyle denk geldi, ben arkadaşlarla bara gittim Beşiktaş'ın maçı vardı, maçın hakemi sürekli Beşiktaş'ın aleyhine düdükler çalıyo, en sonunda bir Beşiktaş taraftarı şahlandı, **burası İnönü**, **burdan çıkış yok** diye baardı hakeme. O esnada yan masada oturanlardan biri, **ben burayı Koşuyolu zannediyodum** dedi. Soora da Yusuf Şimşek bir süre soora oyundan düşünce, **Yusuf Şişmek** dedi. Komikti. Aslında o kadar da süper yaratıcı şeyler söylemedi ama konu futbol olunca bu kadarı bile insanda çölde vaha etkisi yaratıyor.

• **Montaigne bike**.

• Ya ben burdaki bakkaldan gerçekten çok çekiyorum. Yazmıyim diyorum, uzatmıycam gerçi bu defa ama yani, gerçekten çok çekiyorum. Şimdi Koşuyolu, sanatçısı bol olan bi yer. Bakkala bir girdim ki, içerde pek saygıdeğer tiyatro sanatçısı **Tarık Şerbetçioğlu** var. Şimdi ben de az çok sanatçı sayılan bir insan olarak hayatta en korktuğum şey, başka bir sanatçıyla tanışmaktır. Yani elimde diil, çok heyecanlanıyorum, **ananı, sanatçı laan resmen** diyorum, soğuk terler döküyorum. Tam girdiğim gibi kaçıcam ki, bakkal, **Alpay'cım nereye gidiyon, bak burda Tarık abin var**, **ikiniz de sanatçısınız**, **tanışın kaynaşın** dedi. Bu noktadan soorasını yazmak istemiyorum çünki gerçekten kahır bela. Tarık abiyi de tenzih ederek. Beni dava etmiyceğini umarak.

• Son olarak; gece Taksim'den Kadıköy dolmuşuna binicem, kahya artık o kadar sıkılmış ki yaptığı işten, **Kadıköy Madıköy** diye sesleniyordu.

• Sevgilerimle.

Hasta Ruh
12 Aralık Cumartesi / **Bakırköy** Sanat Merkezi / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 572 02 24
16 Aralık Çarşamba / **Ankara** If Performance Hall / Saat: 22.00 / bilgi: 0312 418 95 06
17 Aralık Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96
19 Aralık Cumartesi / **İzmir** Fuar İsmet İnönü Kültür Merkezi / Saat: 20.30 / bilgi: 0232 483 27 23 / Biletix

alpayalpayalpay@gmail.com **www.alpayerdem.com.tr** twitter.com/alpayalpayalpay

UYKUSUZ

KAÇ YIL OLDU?

- İbrahim Tatlıses, *"Atatürk bizi düşman eziyetinden kurtardı. O olmasaydı belki de benim ismim şu anda İbrahim Tatlıses değil, Abraham Sweetvoice olacaktı,"* diyerek Zafer Bayramı'nın anlam ve önemini ifade edeli **1 yıl...**
- Çevreci Profesör Orhan Kural, 3 üniversite öğrencisinin hayatını kaybettiği bir kaza sonrası, *"Koç Üniversitesi'nin zengin dört çocuğu uyuşturucu, içki miçki falan ve ağaçlara çarparak bir kısmı öldü. Ben ağaçlara üzüldüm efendim,"* açıklamasını yapalı **1 yıl...**
- Armağan Çağlayan, Popstar Alaturka'da seyircilerden çok alkış alan bir bölüm sonrası, kapalı sandığı mikrofonuna ***"Reytingin a.ına koyduk!"*** diyerek şov dünyasının nihai amacını bizlere hatırlatalı **2 yıl...**

- Spor yazarı Adnan Aybaba, Meydan Larousse'a giren ilk Türk olduğunu iddia edeli **4 yıl...**
- İbrahim Tatlıses, *"Herkes biliyor ki Atatürk de rakı içiyordu. Hatta leblebisini de biliyorum. Atatürk de rakı içiyor diye ben de içiyorum. Benim oğlum da bunu biliyor..."* diyeli **4 yıl...**

Obama, Türkiye'den Afganistan için ilave asker istedi.

Tayyip Erdoğan, kendini protesto eden TEKEL işçilerine sinirlenerek "Üretmeyene para yok, yatan gider," dedi.

Kopenhag İklim Zirvesi Toplandı...

Tuzla tersaneler bölgesinde bir işçi daha hayatını kaybetti.

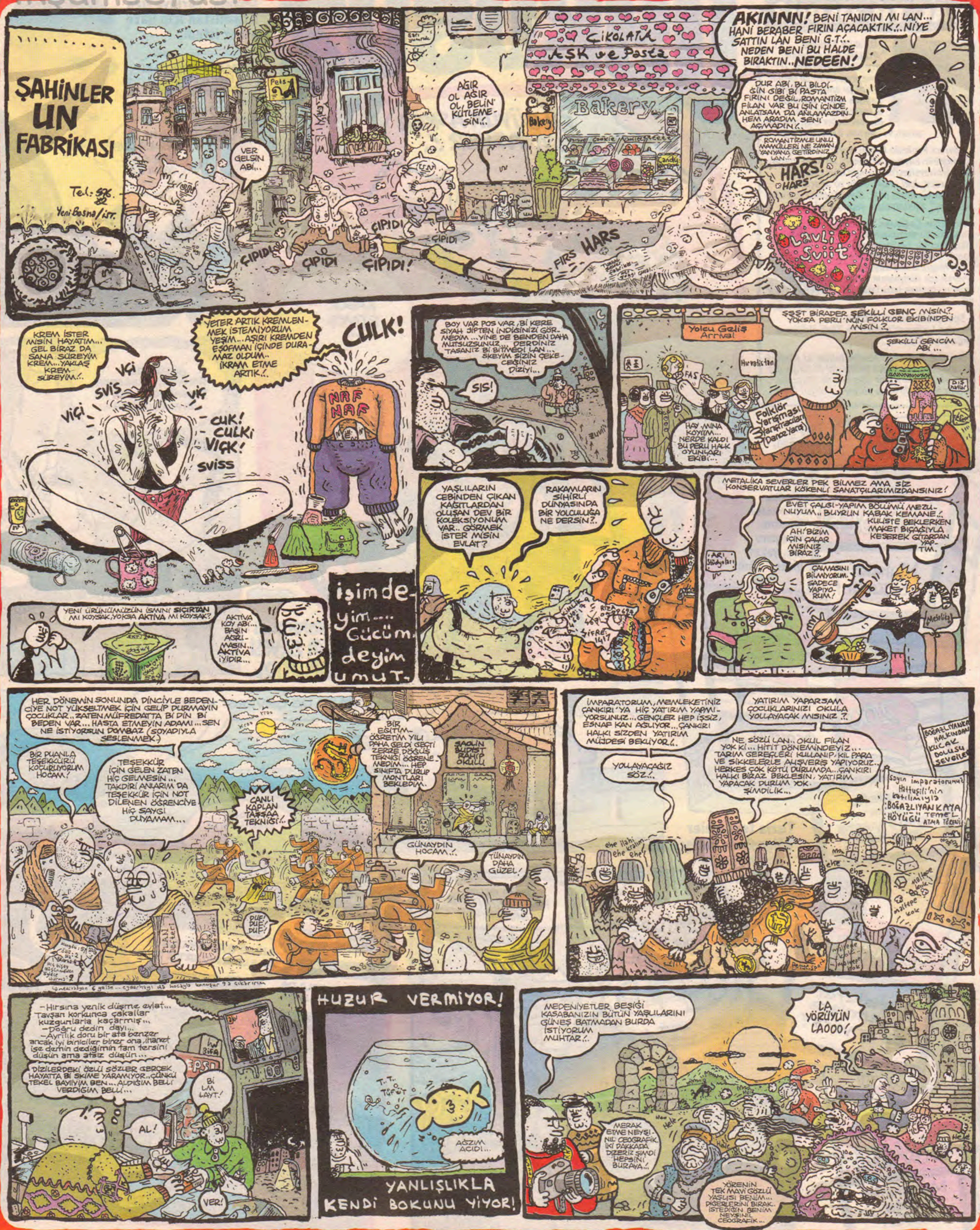

Adıyaman Kâhta'da 16 yaşındaki bir kız, 'erkeklerle konuşuyor' gerekçesiyle ailesi tarafından öldürülüp kümese gömüldü.

ŞAHİNLER UN FABRİKASI
Tel: 576. 82
Yeni Bosna / İST.
VER GELSİN ABİ...
ÇIPIDI ÇIPIDI ÇIPIDI! ÇIPIDI ÇIPIDI
AĞIR OL AĞIR OL, BELİN KÜTLEMESİN.!.
ÇİKOLATA
AŞK ve Pasta
Bakery
FIRS HARS
AKINNN! BENİ TANIDIN MI LAN... HANİ BERABER FIRIN AÇACAKTIK.!.. NİYE SATTIN LAN BENİ G.T.!.. NEDEN BENİ BU HALDE BIRAKTIN.. NEDEEN!
DUR ABİ, BU BİLDİĞİN GİBİ Bİ PASTA FIRINI DEĞİL, ROMANTİZM FİLAN VAR BU İŞİN İÇİNDE, ANLATSAM DA ANLAMAZDIN.. HEM ARADIM SENİ AĞMADIN.!.
ROMANTİZMLE UNLU MAMÜLLERİ NE ZAMAN YANYANA GETİRDİNİZ LAN.!.
HARS! HARS
Lavli Svíít
KREM İSTER MİSİN HAYATIM... GEL BİRAZ DA SANA SÜREYİM KREM...YAKLAŞ KREM SÜREYİM.!.
VIÇI SVIS VIÇI VIÇ
CUK! CULKİ VIÇK! SVISS
YETER ARTIK KREMLENMEK İSTEMİYORUM YEŞİM... AŞIRI KREMDEN EŞOFMAN İÇİNDE DURAMAZ OLDUM.. İKRAM ETME ARTIK.!.
CULK!
NAF NAF
BOY VAR POS VAR, Bİ KERE SİYAH JİPTEN İNDİĞİNİZİ GÖRMEDİM ...YİNE DE BENDEN DAHA MUTSUZSUNUZ... DERDİNİZ TASANIZ Bİ BİTMEDİ LAN... SKEYİM SİZİN ÇEKECEĞİNİZ DİZİYİ...
SIS!
Yolcu Geliş Arrival
Hırvatistan
FAS
ŞŞŞT BİRADER ŞEKİLLİ GENÇ MİSİN? YOKSA PERU'NUN FOLKLOR EKİBİNDEN MİSİN?
ŞEKİLLİ GENCİM ABİ ...
HAY, MINA KOYIIM... NERDE KALDI BU PERU HALK OYUNLARI EKİBİ...
Folklör Yarışması Yarışmacıları (Dance Yarış)
YENİ ÜRÜNÜMÜZÜN İSMİNİ SIÇIRTAN MI KOYSAK, YOKSA AKTİVA MI KOYSAK?
AKTİVA KOY ABİ... BAŞIN AĞRIMASIN... AKTİVA İYİDİR...
işim deyim.... Gücüm deyim umut.
YAŞLILARIN CEBİNDEN ÇIKAN KAĞITLARDAN OLUŞAN DEV BİR KOLEKSİYONUM VAR.. GÖRMEK İSTER MİSİN EVLAT?
RAKAMLARIN SİHİRLİ DÜNYASINDA BİR YOLCULUĞA NE DERSİN?.
ŞİFRE 1417
METALİKA SEVERLER PEK BİLMEZ AMA SİZ KONSERVATUAR KÖKENLİ SANATÇILARIMIZDANSINIZ!
EVET ÇALGI-YAPIM BÖLÜMÜ MEZUNUYUM.. BUYRUN KABAK KEMANE.!. KULİSTE BEKLERKEN MAKET BIÇAĞIYLA KESEREK GİTARDAN YAPTIM.
AH! BİZİM İÇİN ÇALAR MISINIZ BİRAZ?.
ÇALMASINI BİLMİYORUM. SADECE YAPIYORUM!
Metalika
HER DÖNEMİN SONUNDA DİNCİYLE BEDENCİYE NOT YÜKSELTMEK İÇİN GELİP DURMAYIN ÇOCUKLAR.. ZATEN MÜFREDATTA Bİ DİN Bİ BEDEN VAR... HASTA ETMEYİN ADAMI ...SEN NE İSTİYORSUN DOMBAZ (SOYADIYLA SESLENMEK)
BİR PUANLA TEŞEKKÜRÜ KOÇURUYORUM HOCAM!
TEŞEKKÜR İÇİN GELEN ZATEN HİÇ GELMESİN... TAKDİRİ ANIARIM DA TEŞEKKÜR İÇİN NOT DİLENEN ÖĞRENCİYE HİÇ SAYGI DUYAMAM...
BİR EĞİTİM-ÖĞRETİM YILI DAHA GELDİ GEÇTİ ZERRE DÖĞÜŞ TEKNİĞİ ÖĞRENEMEDİM... HEP SINIFTA DURUP MONTLARI BEKLEDİM.
CANLI KAPLAN TASSAA TEKNİĞİ!..
SAOLİN BUDİST RAHİP OKULU
GÜNAYDIN HOCAM.!.
TÜNAYDIN DAHA GÜZEL!
DUF! DUF! DUF!
PLAN defteri
İMPARATORUM, MEMLEKETİNİZ ÇANKIRI'YA HİÇ YATIRIM YAPMIYORSUNUZ... GENÇLER HEP İŞSİZ, ESNAF KAN AĞLIYOR... ÇANKIRI HALKI SİZDEN YATIRIM MÜJDESİ BEKLİYOR.!.
YATIRIM YAPARSAM ÇOCUKLARINIZI OKULA YOLLAYACAK MISINIZ?.
YOLLAYACAĞIZ SÖZ.!..
NE SÖZÜ LAN.. OKUL FİLAN YOK Kİ... HİTİT DÖNEMİNDEYİZ... TARIM GEREÇLERİ KULLANIP, KİL PARA VE SİKKELERLE ALIŞVERİŞ YAPIYORUZ.. HERKES ÇOK KÖTÜ DURUMDA... ÇANKIRI HALKI BİRAZ BEKLESİN, YATIRIM YAPACAK DURUM YOK. ŞİMDİLİK...
BOĞAZLIYAN HALKINDAN KUCAK DOLUSU SEVGİLER
Sayın imparatorumuz Hattuşili'nin katılımıyla BOĞAZLIYAN KAYA HÖYÜĞÜ TEMEL ATMA TÖRENİ
ehe ilahi ehe kralım... ehe
ehe ehe
mallepe kok
-Hırsına yenik düşme evlat... Tavşan korkunca çakallar kuzgunlarla kaçarmış... -Doğru dedin dayı... -Ayrılık doru bir ata benzer ancak iyi biniciler biner ona, ihanet ise demin dediğimin tam tersini düşün ama atsız düşün...
DİZİLERDEKİ ÖZLÜ SÖZLER GERÇEK HAYATTA Bİ SİKİME YARAMIYOR.. ÇÜNKÜ TEKEL BAYİİYİM BEN... ALDIĞIM BELLİ VERDİĞİM BELLİ...
Bİ LM LAYT!
AL!
VER!
HUZUR VERMİYOR!
T.. T.. TÜFÜT
AĞZIM ACIDI...
YANLIŞLIKLA KENDİ BOKUNU YİYOR!
MEDENİYETLER BEŞİĞİ KASABANIZIN BÜTÜN YAŞLILARINI GÜNEŞ BATMADAN BURDA İSTİYORUM MUHTAR.!.
LA YÖRÜYÜN LAOOO!
MERAK ETME NEYSİNİL CEOGRAFİK, İKİ DAKKADA DİZERİZ ŞİMDİ HEPSİNİ BURAYA.!.
Hele Hele
YÖRENİN TEK MAVİ GÖZLÜ YAŞLISI BENİM... DİGERLERİNİ BIRAK.. İSTEDİĞİN BENİM NEYSİNIL CEOGRAFİK...

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

■ Arkadaş, ben şunu anlamıyorum. Gün geçmiyor ki birileri çıkıp internet sayesinde yaşadığımız güzellikleri anlatmasın, internetin bize kazandırdıklarından dem vurmasın. E iyi, tamam, sizin eşeğiniz kancık olsun ama ortada bir sorun var. Efenim, kimi zaman muhtelif vesilelerle internetteki forumlara, insanların; hani çok revaçta ya şu sıralar "fikir paylaşımında" bulunduğu sitelere falan giriyorum. Edindiğim izlenim o ki, en manasız forumda bile insanlar fikirlerini paylaşıyorlar. Paylaşsınlar tabii ama benim uydu anteni ayarlarını öğrenmek için girdiğim forumda mesela, biraz inceledim; üyelerin hayatı o forum olmuş, uydu anteni ayarları bir yana dursun dünyadaki her meseleyle ilgili konu başlığı açmışlar, fikirlerini paylaşmışlar. Komplo teorisinin, hoax tabir edilen "internet kandırmacasının" falan bini bir para. E bakıyorum onca fikir paylaşılmış da ne olmuş? Yetkililer, "halkımız ne diyor acep" diye, kalkıp uydu anteni forumlarını mı dolaşıyor? Hayır. Demek ki bu forum morum işleri, sadece o foruma sayfa sayfa yazan zevat tarafından ciddiye alınıyor. Her forum kendini krallık, her forum üyesi de kendisini kral, olmadı veliaht prens sanıyor. İnternet sayesinde, öfkeli kalabalıklar yüreğini soğutuyor, kendilerini itiraz etmiş, isyan etmiş, af buyurun ama bir halt etmiş sanıyorlar, ciddiye alındıklarını düşünüyorlar. Herhalde interneti en çok politikacılar sevmiştir. Eylem sanal, tepki sanal, isyan sanal. Oh ne ala Mualla. (Mualla Hanım'ı tenzih ederim, o bir tanedir)

■ Ara sıra, tartışması oluyor (niye oluyorsa?), Türkiye'de neden şöyle adam akıllı aksiyon filmi çekilemiyor diye. Transporter filmini seyrederken fark ettim, nasıl çekilsin arkadaş? Hikâyenin esas kızı, esas oğlanı, o ülke senin, bu ülke benim, beriki ülkeyi de şuna verelim şeklinde kah o sınırdan kah bu sınırdan geçip duruyorlar. E biz yapsak aynısını, bizim esas oğlan her girdiği ülkede vize peşinde koşacak, vizesi olsa bile pasaport polisi bizimki sırf Türk olduğu için abuk subuk sorular soracak, iki gümrükten birinde gümrük polisi, "dur iyice bakalım fazladan sigara sokuyor musun benim biricik ülkeme" diyerekten didik didik arayacak. E hani nerede kaldı aksiyon? Onda olmuyor bizde öyle filmler.

■ Isınma hareketleri tabii, spor yapmaya başlamadan önce icra etmemiz şart olan bir takım enteresan davranışlar silsilesi. Lakin, sıkıntısı şurada; ben ne zaman ısınma hareketleri yapsam, sonunda o kadar yoruluyorum ki spora takatim kalmıyor. Biri buna bir çözüm bulsun. (Günde yalnızca üç dakika çalışarak muhteşem karın kaslarına sahip olma çözümü bulmasın, onu yemezler)

■ Adını unuttuğunuz insanlarla karşılaştığınızda ne yapıyorsunuz? İtiraf ediyorum ki benim bu iş için küçükken (ortaokul lise) hakikatten iyice saçma yöntemlerim vardı. Önce nüfus kâğıdındaki fotoğrafı görmek istiyordum misal ve yüzde doksan işe yaramıyordu bu. Kimse o fotoğrafı göstermek istemez tabii. Sonra yaş meselesinden giriyordum ki, insanın yaş konusunda hassas olduğu bir dönemdir, "hadi canım bence sen en fazla 79'lusundur, 76'lı olamazsın" falan gibi fıştıklamalarla yine bir kimlik görmeye çalışıyordum. Bu biraz daha işe yarayan bir yöntemdi doğrusu. En favorisini en sona sakladım. Adını unuttuğum şahsı, bir punduna getirip biriyle tanıştırmak. "A bak hayatım seni Erol'la tanıştırayım" derdim, kurtulurdum çileden. Ama şimdi utanmazlıkta bir beis görmeden "Adın neydi?" diye soruyorum.

Tenzih Ediyorum!

■ 50 derece sıcağın altında boncuk boncuk terleyen aziz ve muhterem Libya halkını tenzih ederim ama şimdi Kaddafi arkadaşımıza da o çadır yakışıyor mu açık konuşun. Bu mudur Libyalılık? Libyalılığı yanlış tanıtıyor. Çadır olmamış.

■ Şu soğuktan iç organları birbirine yapışmış, tir tir titreyen, şerefli, faizletli ve ahlaklı, canımdan çok sevdiğim Grönland halkını tenzih ederim ama tez elden bağımsızlık ilan etmenin zamanı gelmedi mi ey Grönlandlı yetkililer? Nedir yıllar yılı ülkenizin üzerine kâbus gibi çökmüş Danimarka kraliyet ailesinin zulmü? Hem Danimarka nere, Grönland nere? Bak ne güzel ayılı armanız da var.

■ Şu garibim, dört iklimi birden yaşayan ama tadına varamayan, kendi kendine yeten on bir ülkeden biri olan ama kıymetli halkı ay sonunu güç bela getiren Uganda ne çekiyorsa kendisini dilinden düşürmeyen bizlerden çekiyor. Her olumsuzlukta, her katakullide "burası Uganda mı?" diye ünleyen bir kesimimiz var ki onlar beni kahrediyor işte. Tamam Uganda halkına olmadık zulümleri reva gören aşağılık Uganda oligarşisine ben de sinirleniyorum ama bu oligarşinin altında dert kumkuması olmuş Uganda halkını tenzih etmeyi de boynumun borcu biliyorum.

Aklımda kaldığı kadarıyla dünya tarihi!

Dilin Olayı, Oluşumu: İnsanlar ayaklarının üzerine dikilip etraflarında kendilerine benzeyen başka canlılar olduğunu görünce sevindiler. Sonra sağlarında sollarında gördükleri şeylere isim takmaya başladılar. O yüzden sağda solda görebildiğimiz şeylerin isimleri kısadır, nettir. Kuş gibi, at gibi, ot gibi, it gibi tek hecelidir. İnsan tabii geliştikçe, ota ot, kuşa kuş demektense otu ottan, kuşu kuştan ayırmaya başlamış, dereotu, maydanoz gibi muhtelif ot isimleri, serçe, şahin, doğan gibi muhtelif kuş isimleri üretilmiştir. Sonra bu kuş isimleri TOFAŞ'ın kuş serisi adıyla bilindiğine göre, isimleri kapsayıcı kuş kavramı da hiçbir zaman unutulmamış; füme camlı, woofer'lı (Nedir bilmiyorum bak), bagajına arkası yere yaklaşsın diye çimento torbası konuşmuş doğan otomobillerle yaşamaya devam etmiştir. Tabii insanoğlunun kuşa kuş deme noktasından, araba yapıp arabaya kuş deme ve de o arabanın bagajına çimento torbaları yükleyip, camlarını da sağı solu göremeyecek şekilde filmle kaplatma noktasına gelmesi göz yaşartıcıdır. Benim gözlerim yaşarıyordu en azından. Neyse sonra Tempra çıktı bir süre onunla oyalandılar. Şimdi ne var bilmiyorum.

Aklıma geldiği kısmıyla dünya geleceği:

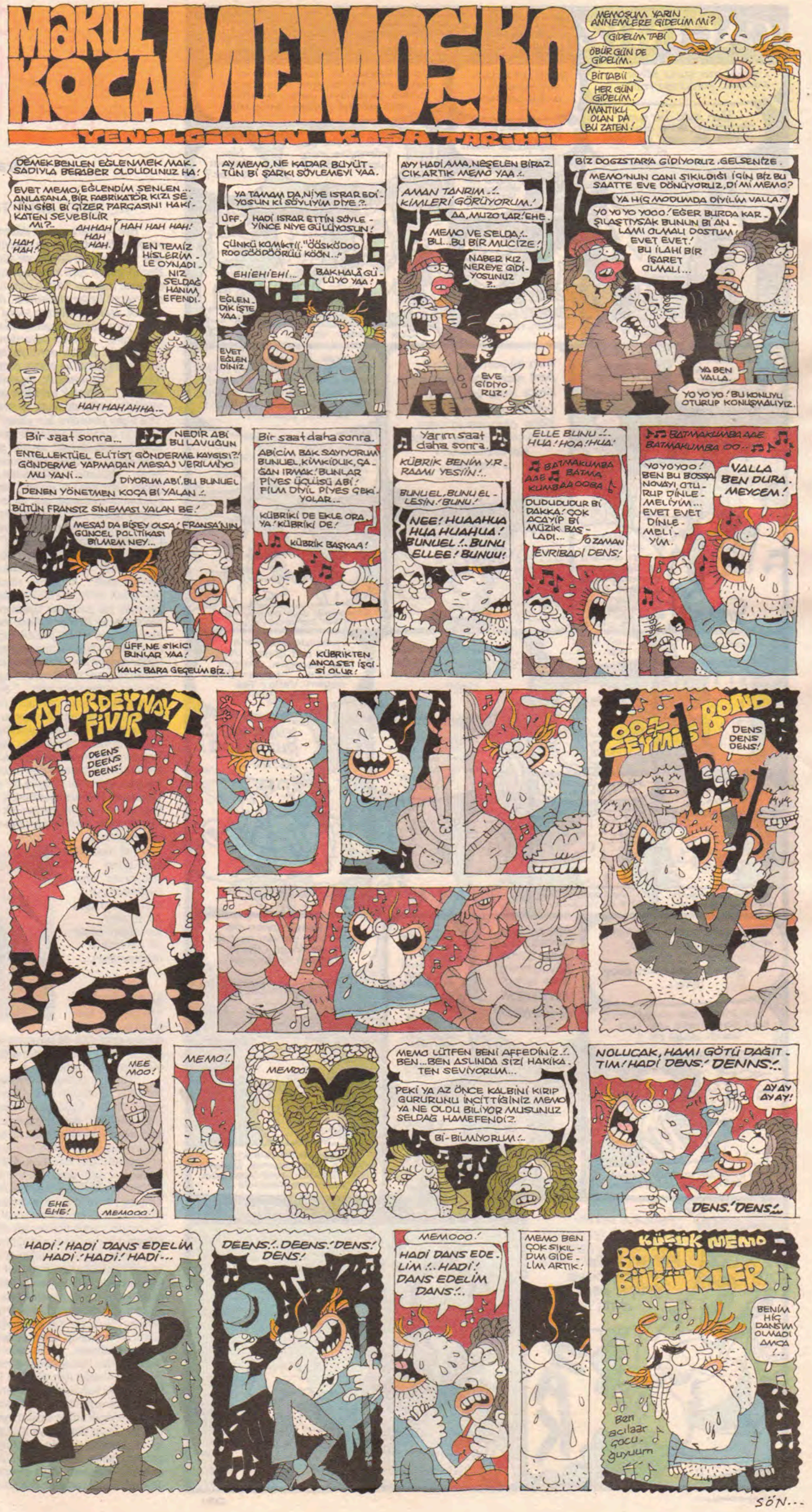
Uzak gelecekte ne yazık ki ürünler çeşitlenmek yerine tekleşecek. Hani sürekli yeni bir ürün çıkıyor diye sevinen arkadaşları başta Oky olmak üzere üzmek istemem ama bu işin varacağı nokta odur arkadaş. Şöyle örnekleyeyim. Misal bundan yüz yıl önce radyo, müstakil bir cihazdı. Geçtiğimiz yıllarda ne oldu? Radyo bir yancı haline geli geliverdi. Cep telefonumuzdan çalar saatimize kadar kendisine yer arayan bir garip biçareye dönüştü. Saat de öyle olacak, hiç bakmayın. Saarbrücken Üniversitesinin yaptığı araştırmaya göre bugün insanların %36'sı saat kullanmayı bıraktılar, saati cep telefonundan kontrol ediyorlar. İşte o zamanla %100 olacak. Ha derseniz ki Saarbrücken Üniversitesi böyle araştırma yapmamış, o kendi ayıpları derim; işleri ne, araştırsın eşekler. Ha ne oldu? Bakın saat de, radyo da yancı kontenjanından telefonumuza girdi. Başka ne girdi peki? Müzikçalar girdi, tabii bu arada telefon da müzikçalara girdi. Iphone işte bu bileşimdir. Fotoğraf makinesi mi dediniz? O da içinde. E artık gerisini kestirmek güç değil. Bugün bu paketin içine bilgisayarın da gps'in de, bilmem nenin de girdiği sabit olduğuna göre, uzak gelecekte dünyada tek bir ürün üretilecek demekte haksız mıymışım?

Komplo Teorisi Ödevi:

Her bayrağın belli bir anlamı var. Bir şekilde bazı semboller bazı meselelere işaret ediyor. Peki KKTC bayrağı grafik olarak en çok hangi ülkenin bayrağına benziyor? Buradan yola çıkarak 5 cümlelik bir komplo teorisi kurunuz. Teorilerinizi mail adresine gönderin, en başarılı komplo teorisini yazana günün birinde karşılaşırsak bir çay ısmarlarım, komplo teorisini de tartışırız. Haydi bakalım!

Akşamsefası

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

AL İŞTE! AKUT TONSİLLİT OLMUŞUM. HANİ ABARTIYORDUM...

Her yıl mart ayında düzenli olarak hastalanıyordum. Belirtilerim de düzenliydi: Kusma, ishal, ateş ve banyonun zemininde süründüren karın ağrısı. Benim için en zoru karın ağrısıydı, 10'lu yaşlarımda olmama rağmen "Allah canımı alsa da kurtulsam" dedirtecek kadar şiddetliydi. Annem içinse en zoru ishaldi. İşimi gördükten sonra, hasta yatağımdan, "Her yere sıçratmış gene, Allah canımı alsa da kurtulsam," dediğini duyardım. Babamın 'can verip kurtulmak' gibi bir derdi yoktu. Yatan hasta yavrusuna bakar ve benim ishalimden mağdur eşine dönerek, "Üşütmüştür, dışarıda tost falan da yediyse..." diyerek çektiğim acıları üşütmeye, tuvaletin halini de tosta yorardı. Yattığım yerden, "Ya bişey yemedim ben yaaa!" diye bağırırdım. Allah'ın bir türlü almadığı canımı sıkıyorlardı. O yıllar farenjit, larenjit, tonsillit gibi insanın hastalığına hava katan kelimeler kullanılmıyordu. Tek bir teşhis vardı: "Üşütmüş." Ülkemizde üşütmüş milyonlarca çocuk, 'terliyken su içmek', 'dışarıdan pis şeyler yiyip motoru bozmak' gibi suçlamalara maruz kalıyor, ateşler içinde yattıkları yerden kendilerini doğru dürüst savunamıyorlardı. Büyüklerin siyatik ("siyatiğim azdı"), tansiyon ("tansiyonum 21'e çıkmış") , şeker ("hala löp löp baklavaları yut bakalım sen") , sinirsel ("doktor senin hastalığın sinirsel, dedi... hiç bir işi elleme, dedi... nerdeee!) gibi kendi dilini, kültürünü oluşturmuş hastalıkları yanında, biz çocuklar 'üşütmek' başlığı altında toplanıyor ve kitleler halinde tedavi ediliyorduk. Alev alev yanıyor, en adi plastik leğenlere kusuyor, tuvaletlerde sifon suyunun ulaşamadığı noktalara kadar sıçıyor ama yine de sıradan olmaktan kurtulamıyorduk. Bir mart ayında, doktor, "Kolit ağrısına da benziyor ama..." diye başlayan bir cümle kurduğunda, 'ama'sını falan boş verip 'kolit' kelimesinin üzerine atlamam bu yüzden olmalı. Sihirli bir kelimeydi bu, beni milyonlarca üşütmüş kaderdaşımdan ayırıyordu. Teşhis falan konulmamasına ve anlamını bilmememe rağmen kendimi kolit hastası ilan ettim. Acılarımın küçümsenmesinden başka bir işe yaramayan "üşütmek" kelimesinin yanında, hastalığımın gündelik hayatta kullanılmayan gerçek bir adı olması beni rahatlamıştı. Okulda hastalık macerası anlatan arkadaşlarımı, "Nolcak olum ben kolit ağrısı çekiyorum" diye küçümsemeye başladım. Yaşım 10'du ama hastalığım en az 40 yaşındaydı. Memnundum...

Hapşırdı. Gözlüğüme geldiği için görünür hale gelen iki damla dışında onlarcası da suratıma yapıştı. (Bu damlalar, 38, 39 hatta 40 isimlerini alarak ateş olup birkaç gün içinde beni yakabilir.)

"Ne dedi doktor?" diye sordum. "Akut tonsillit," olmuşum dedi. "Bademciklerin şişmiş yani," dedim. Açıklamam hoşuna gitmedi, "Hayır, akut tonsillit!" dedi.(Hastalığı küçümsenen insanın, doktordan kapı gibi teşhis raporu aldığında yaşadığı gururu bugün tıp bilimi tam açıklayamıyor.) 'Akut' ve 'tonsillit' gibi havalı iki kelimenin yanında, 'bademcik' gibi sonu 'cik'le biten bir kelime kullanarak hastalığını önemsizleştirmiştim. "Bademcik ve tonsil aynı anlama geliyor," dedim. Boynunu tutup hastalığını elledi. Sanırım hastalığının boynundaki bademciklerden daha derinde (mesela ciğerler) bir yerlerde olduğunu hayal ediyordu. Hayalinde, bakteriler ciğerlerini istila etmiş, o da ev sahibi olduğu bu organı bir kahraman gibi savunuyordu. Sümkürerek, hapşırarak içindeki düşmanları dışarı kovalıyordu. Akut tonsillit gibi insanın vücudunu güçlü kollarıyla saran bir hastalık varken, küçük bir kuş gibi boğazında pır pır eden 'cik'li bir hastalığı kabul etmek istemiyordu. "Beğenmediysen, 'cik'ini atarak soranlara 'bademlerim iltihaplandı' diyebilirsin," dedim. Sevgilim olduğu için gülmedi (sevgililer özellikle kendilerinin kullanıldığı esprileri kalitesizlikle suçlar). Yüzünü buruşturarak, "Çok komik!" dedi ve sonra aniden ardışık stilde öksürmeye başladı. Hastaya su verdim. Suyu tüm dünya hastalarının yaptığı gibi minik yudumlarla içip rahatlayınca, "Ciğerlerime de inmiş bence, baksana nasıl öksürüyorum," diyerek teşhisini genişletti. Ağız efektleriyle desteklenen öksürük sesini tanımak çok kolaydır ama bu konuda bir yorum yapmadım. İşin ciddiyetini kavramıştım, daha fazla "çok komik" olmamam gerekiyordu. Sevgilisinin hastalığını küçümseyen bir adam olmak istemiyordum. Sevimli Türkçeyi(bademcik) bırakıp, yumruk gibi inen Latinceye (akut tonsillit) dönmeliydim. Döndüm: "İlaçlarını kullanmazsan 'akut otit'e bile çevirebilir..."

"Otit olmuşsunuz"un Türkçedeki karşılığı "Kulağınız iltihaplanmış"tır. Türkçe, bazen hastalıkları olduğundan daha itici gösteren bir dildir. Mesela jilet gibi bir tonlamaya sahip 'larenjit', Türkçedeki karşılığı olan 'gırtlak iltihabı' ismini aldığında ekmek bıçağı gibi tırtıklı, hoş olmayan bir duygu yaratır. Farenjit için de aynı şey söz konusu, bu nefis kelime yerine "yutağım iltihaplanmış" demek kimsenin işine gelmez. Kimse, gırtlağı, yutağı ya da kulağı iltihaplı bir sevgili istemez. O yüzden sevgililerimizin 'larenjit', 'farenjit' ya da 'otit' olmasına memnun olmalıyız.

Akut Tonsillit 'e "Hadi bize gidelim," dedim. Amacım, çayın kovularak ıhlamurun çağrıldığı, fincanların iki elle kavrandığı, pötikare battaniyelerin sırtlara alındığı sıcak aşk yuvamızda, sevgilimin bademciklerini istila eden, piti burnunu kızartan, alnını alev olup yakan bakterilerle savaşmak ve onun gözünde bir kahraman olmaktı. Eve giderken, "Şurdan ilaçlarımı alalım," diyerek bir eczaneden içeri girdi. İlaçları aldıktan sonra, eczacıya "Maske de alabilir miyiz?" dedi. "Maskeyi ne yapacaksın?" diye sordum. (Modern doğrularla uzlaşmak kolay değil.) Cevabı eczacı verdi: "Sizin pandemik hastalıklardan haberiniz yok galiba?" (Soruyu yine soruyla cevaplayan manidar insanlardan hoşlanmıyorum.) Akut tonsillit sevgilim, 'duydun mu?' anlamında kaşlarıyla Pandemik Eczacı'yı işaret etti. (Tanımadığı bir insanla birlik olup tanıdığı insanları sindiren sevgililerden hoşlanmıyorum.) Eczacı, bilinçli sevgilime gülümseyerek maskeleri uzattı. Mutluydular...

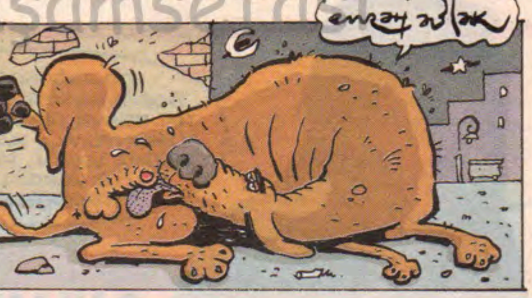
Evde maskeyle dolaşmaya başladık. Maske eski bir Japon geleneğidir. Eskiden maske takan insanlara, silme Japon'la dolu bir caddede çekilmiş gazete fotoğraflarında rastlarken, şimdi benzer bir fotoğrafı biz veriyorduk. Maskeli sevgilim için ıhlamur kaynattım. Salona bir hasta yatağı hazırladım (eski bir Türk geleneği). Maske kullanmak konusunda iyice uzmanlaşmıştı. Maskeyi indirip ıhlamurdan bir yudum alıyor, sonra maskeyi tekrar burnuna kaldırıyordu. Ben de aynı teknikle kendi ıhlamurumu içtim. Bir çift olarak uyum içindeydik...

2 gün sonra

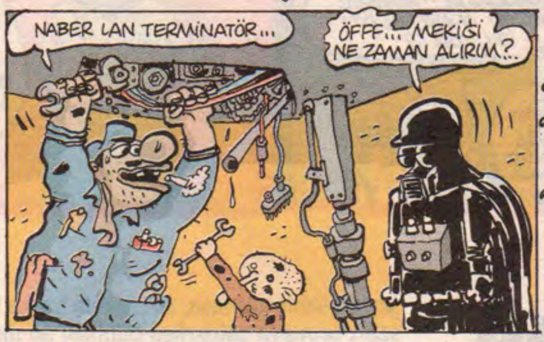
Akut tonsillit oldum. (Ihlamuru içmek için maskeyi indirdiğim bir anda bakteriler ağzımdan içeri girmiş olmalı.) İki gün önce salonda hazırladığım yatakta bu sefer ben yatıyorum. Kötü durumdayım. Yutkunmakta güçlük çekiyorum. Bakterilerin ciğerlerime doğru inmeye başladığını hissediyorum. Eski Tonsillit hastası sevgilim, bana bakmak konusunda çok hevesli. İlaçlarımı ve yeni maskelerimizi Pandemik Eczacı'dan aldık. Maskeye iyice alıştım. Sadece evde değil, bir Japon kararlılığıyla sokaklarda bile takacak kıvama geldim. (İnsan başta garipsediği hatta dalga geçtiği şeylerin tam ortasına inanılmaz bir hızla düşebiliyor. Bu duruma 'maskeleme efekti' adı verilebilir.) Akşam saatlerinde ateşim 38,5'a çıkıyor. Sevgilim, alnıma ıslak bez koyuyor. Karşımda açık duran televizyon, ağzımda maske ve alnımda bezle garip bir hastalık sevinci kaplıyor içimi. Bu sevinç, içimdeki bakterileri de etkiliyor olmalı ki bir süre sonra ateşim 39'a çıkıyor. Bademciklerim iyice şişerek birer tonsile dönüşüyor. Taşıyıcı sevgilim, "Hep benim yüzümden, o kadar da dikkat ettim," diyor. Ateşler içinde ama mağrur bir ifadeyle, "Ya nolcak, bir şey olmaz," diyorum, sonra çok eski bir alışkanlıkla, kendiliğinden devam ediyor cümlem: "Ben çocukken kolit hastalığı çekmiş adamım, bademcik de neymiş..." "Kolit ne?" diye soruyor. Uzmanı olduğum bir soru bu, karnımı tutarak, "Kalın bağırsak iltihabı, inanılmaz bir ağrısı vardır, adamı yerlerde süründürür, ben tam 5 sene boyunca her yıl mart ayında çektim bu ağrıyı," diyorum. "Canım yaa, kıyamam..." diyerek saçlarımı okşuyor...

budaci@gmail.com

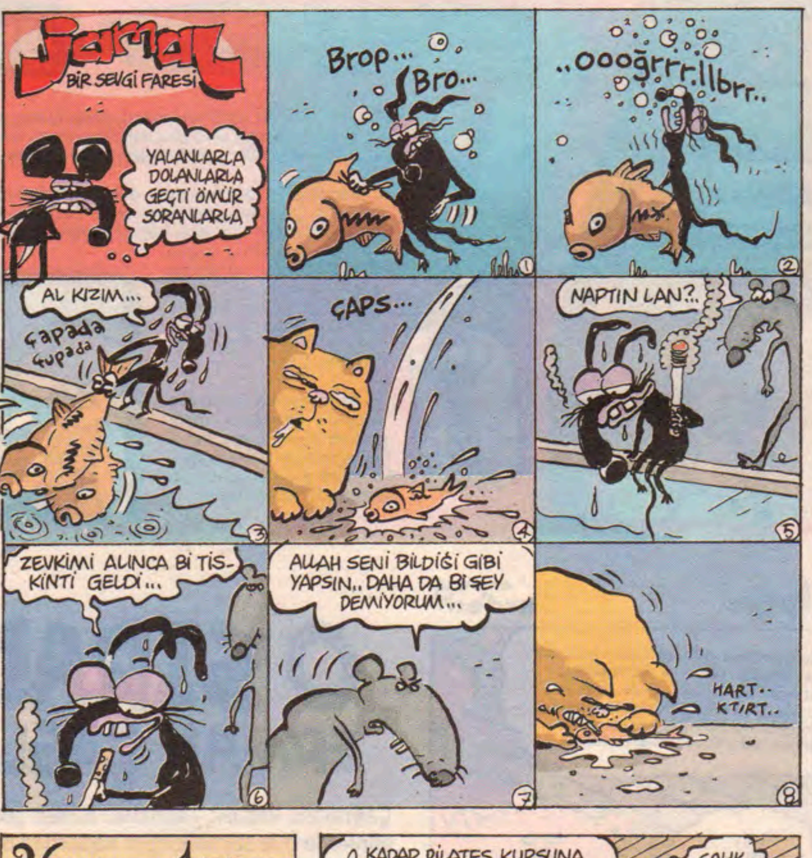

26 ADAM ve 1 KADIN

Hasan, ahmet, Seyfi, Veysel, Hakkı, mehmet, cemil, timur, osman, uzun mehmet, murat, yusuf, selçuk, rıdvan, kazım, kıvırcık murat, naim, Selim, Hakan, fırat, sarı mehmet, orhan, cüneyt, nuri, Kamil, bi de ben... Hepimiz aynı manitanın hastasıydık.. Hep onun hakkında konuşur kaşına gözüne methiyeler yazardık.. Cep telefonlarımız gizli çekilmiş fotoğraflarıyla dolar taşar, memori sitiklerle elden ele çoğalırdı... Hatta bi keresinde terini sildiği mendilini alabilmek için çöp başında birbirimizle dövüşürken Tunç'u kaybettik. Aşkıyla sevdasıyla öldü.. Sevgisi mirasımız oldu... Evet 28 adamdık biz ilk başta... Tunç'la Fatih'te vardı... Tunç ölünce Fatih suçu üzerine alıp içeri girdi falan fıstık... Sonra başka biriyle evlendi. Bizim grupta dağıldı gitti.. Şimdi geçmişe bakınca 26 yalnız adamın eşcinselce güç birliği edip hayata nasıl kafa tuttuğunu gözümde mutlu yaşlarla izliyorum... Bu yazımı, hasan, ahmet, seyfi, veysel, hakkı, mehmet, cemil, timur, osman, uzun mehmet, murat, yusuf, selçuk, rıdvan, kazım, kıvırcık murat, naim, selim, hakan, fırat, sarı mehmet, orhan, cüneyt, Nuri, Kamil, Tunç ve Fatih'e ithaf ediyorum.

BEBEK PİYASASI

'Ünlünün bebeğine bakmak' gibi hastalıklı bir merak yüzünden daha doğmadan aileleri tarafından nakde çevrilebilen bebekler var. Mesela, People Magazine dergisi, *'herkes Jennifer Lopez'in bebeğine baksın'* diye sanatçıya 6 milyon dolar ödeme yapmıştı. Normal bir bebekten farklı hareketleri ve yetenekleri olmayan bu bebeklerin görüntülerine annelerinin popülerlik durumuna göre fiyat biçiliyor. Ülkemizdeki piyasa bu güne kadar düşüktü. Ama son gelen haberle ünlü bebeklerimizin dünya bebekleriyle yarışmaya başladığı kanıtlandı: *"Bir bebek bezi firması, Deniz Akkaya'nın henüz dünyaya gelmemiş bebeğiyle birlikte reklamlarda oynaması için 700 bin dolara teklif etti."* Teşekkürler bebek bezi firması, ona bol bol bakacağız...

DOMUZ GRİBİ YAYILIYOR

Domuz gribinden ölenlerin sayısı 296'ya yükselirken, mutlaka aşı olunması gerektiğini söyleyen tıp dünyasına kendi kafalarına göre karşı çıkanların sayısı da hızla yükseliyor. İşte tıp bilimine karşı çıkan bazı çevreler.

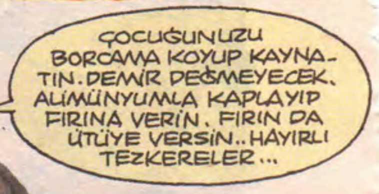
* *"Başbakan bile yaptırmıyor, biz niye yaptıralım?"* **Pilates Uzmanı Ebru Şallı**

* *"Oğlum kobay değil, ona asla domuz gribi aşısı yaptırmayacağım"* **Popçu Mustafa Sandal**

* *"Mustafa'ya sonuna kadar katılıyorum. Biz de çocuklarımıza aşı yaptırmadık"* **Basketçi İbrahim Kutluay**

* *"Öz be öz Türk olduğum için bana domuz gribi de kuş gribi de işlemez. Hatta bunun için bir reçete de verebilirim. Üç baş sarımsağı ezip borcam tencereye koyacaksınız. Kesinlikle demir değmeyecek ve 1 bardak sütle üç dakika kaynatılacak. On dakika bekletildikten sonra süzülüp içilecek."* **Şarkıcı Şahsenem**

RAKAMLARLA GERİLELİM

* 'Amazon com'da "2012 felaketi"yle ilgili yazılmış 275 adet kitap satılıyor. "Institute For Human Continuity" adlı bir sitede, insanlara Nuh'un gemileri ile kurtulabilmeleri için düzenlenen piyango çekilişine katılma hakkı veriliyor. Çekilişe şu ana kadar 15 milyon kişi başvurmuş durumda. Başta ABD olmak üzere birçok ülkede çeşitli firmalar "2012 kurtarma kiti" adı altında ürünler satıyor. Ve tüm bu hastalıklı senaryodan beslenen "2012" filminin hâsılatı 660 milyon dolara ulaştı.

* Aşk-ı Memnu dizisinde Behlül ve Bihter'in seviştiği Legend Otel'e ait mekâna, otel tarafından 100 dolar karşılığında turlar düzenlenmeye başladı.

NİTELİKSİZ BİLGİ

* Kurtlar Vadisi'nin etkisinde kalarak gittiği banka şubesinde, *"Beni Polat abim gönderdi, beni işe alın"* diyen bir genç olumsuz cevap alınca bankayı yakmaya kalkıştı. Polis zanlıyı etkisiz hale getirirken, elindeki benzine de el koydu...

* "Samanyolu" isimli dizinin sevişme sahnesinde Özcan Deniz'in göğsünde hiç kıl olmaması medyanın çok ilgisini çekti. Gazeteler haberi, *" 'Bir erkek bu kadar kılsız olur mu' dedirten görüntüler haftaya damgasını vurdu."; "Kıllardan arındırılmış göğsüyle kamera karşısına geçen Özcan Deniz, görenleri şaşkına çevirdi."* gibi cümlelerle verdiler. Haberin üzerine attıkları manşetse iki çeşitti: *"Kılsız Özcan"* ve *"Tüysüz Özcan"*...

* Yurt dışına çıkarken yanında mutlaka sucuk götüren Bülent Ersoy, bir et firmasına ilham kaynağı oldu. Firmanın piyasaya süreceği sucuğun adı: "Bülent Sultan"...

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

Çağımızın vebası: Tatsızlık. Evden çıkmadığım günlerde bile sayabildiğim kadarıyla ortalama 4-5 tane tatsız durum içinde kalıyorum. Telefonla geliyor, mail olarak geliyor, bazen ben kendi kendimi tatsız duruma sokuyorum, illa ki tatsız bir durum oluyor. Neden böyle? İyilikler, güzellikler falan varken neden tatsızlık? Bir süre kafamdan düşündüm, sonra hesabın ucunu kaçırınca yazarak çalıştım ve olayı dört ana başlık altında topladım.

Kendi kendimi soktuğum durumlar:
Çünkü evde olaysız otururken bana "şu ranzayı sökelim, gereksiz parçalarını atalım, kalan parçaları da bir şekilde birleştirip kütüphane yapalım" diyen, diyebilen allah vergisi bir beynim var. Daha önce hiç irili ufaklı elli parça suntadan mamul bir ranzayı tek başına sadece tornavida kullanarak söktün mü? Hayatında daha önce kütüphane yaptın mı, ya da yapılışına tanık oldun mu? Beynin normalde bu soruları kendi kendine sorması gerekiyor ama o noktada bir temassızlık var galiba, tam çalışmıyor. Sonuç olarak kendimi dev suntaların altında buluyorum. Ranza yapı itibariyle birbirine vida zoruyla tutturulmuş, o sayede ayakta duran tümleşik bir yapı. Sen ona tornavidayla kafana göre girişip yapısal bütünlüğünü bozarsan o da kendi kafasına göre dağılmaya başlıyor. İnsanın kendini ayağıyla bazı şeyleri sabit tutmaya, sırtıyla da başka bir şeyleri sabit tutmaya çalışırken bulması an meselesi. Yeter ki o dev suntalar üzerinize devrilmesin, hayata enayi gibi ranza altında kalarak veda etmeyin. Etmeyeyim yani.

Bazen de üreme içgüdüm elimden tutuyor, normalde hiç gitmeyeceğim yerlere götürüyor, hiç girmeyeceğim ortamlara sokuyor beni. Ona çok kızamıyorum ama, meczup gibi, akılsız gibi bir şey. İstiyor ki soyum devam etsin, düşük omuzlu, açılan alınlı erman çağlar geni bir sonraki kuşaklara aktarılsın. "Neden istiyorsun böyle bir şey?" diye sorsan kendi de bilmiyor.

Üreme içgüdüsü *(temsili)*

İnsanların beni soktukları durumlar:
Beni çok tanımadığım insanların evinde sifonu bozuk tuvalete mahkum eden herkes eşit ölçüde sorumludur kendimi içinde bulduğum tatsız durumdan. Beni oraya sürükleyen de, o sifonu bir türlü yaptırmayan adam da, tuvalete girdiğimi görüp gerekli talimatları vermeyen evin kadını da aynı ölçüde suçlu benim gözümde. Sonuçta sizin sifonunuz çalışmıyor, ama kendi içinizde bir sisteme oturtmuşsunuz olayı belli ki. Ama sifonu bozuk olan her evde değişik bir sistem vardır. Kimi bozuk sifonun vanasını açarsın, dolmasını beklersin, dolunca çekersin sonra vanayı yine kapatırsın. Bazen de tesisatı hiç ellememek gerekir, daha vanayı açtığın gibi su basar başka insanların banyosunu. Ben mesela risk almak istemem böyle bir durumda. Vanaya falan hiç bulaşmadan kova, leğen vb. ararım çok da tanımadığım insanların tuvaletinde. Teknoloji ve iletişim çağında beni "keşke s.çmasaydım lan" dedirtecek kadar tatsız bir duruma soktunuz, bunu engellemek

ANLIYORUM AMA KONUŞAMIYORUM

2002 yılında "Yabancı Dil Öğrenme Yolları" isimli bir kitap yazan ve İngilizce, Fransızca, İtalyanca, İspanyolca, Boşnakça bildiğini söyleyen gazeteci Ece Vahapoğlu'ndan katıldığı bir programda çalınan şarkıyı Boşnakçaya çevirerek söylemesi istendi. Olmadı. "O zaman İspanyolca söyle," dendi, yine olmadı. Fransızca denemesindeyse "özür dilerim aşkım" cümlesini çeviremedi. Durumu İngilizceyle kurtarmak istedi ama ne yazık ki o da olmadı. Ece Vahapoğlu, ertesi gün durumu Türkçe açıkladı: "Çok yorgundum..."

FİLM NASILDI PROFESÖR?

Sigara yasağı öncesi, bir konser sırasında "Yandım" şarkısını sigara içerek söyleyen Mazhar Alanson ve konserlerinde sigara içen Teoman hakkında savcılığa suç duyurusunda bulunan medyatik Profesör Orhan Kural, televizyonlara çıkacak bir konu daha buldu. Profesör, kısa süre önce gösterime giren "Bornova Bornova" adlı filmin gençleri sigara tüketmeye özendirdiğini savunarak, savcılığa suç duyurusunda bulunacağını söyledi. Profesör göre filmin oyuncuları çok sigara içiyor...

* Orhan Kural'ın kendine olan aşkını ve lüzumsuz işlerini yakından incelemek için: www.orhankural.com

T BUDACI

elinizdeyken hiçbir şey yapmamayı seçtiniz. Ne bileyim, bu olayın üstüne çay ikram etmenizin hiçbir espirisi kalmıyor benim için.

Bazı talihsizlikler:
Öğrenci işlerine gitmek tatsız bir şey mesela. Ama öğrenci işlerinde çalışan insanlar açısından da benim oraya gitmem tatsız bir olay. Bazen işler iki taraf içinde yolunda gitmiyor. Ben genel anlamda damgalı kaşeli belgeyi görmeyi, elime almayı bile sevmiyorum. Ama işte üniversite "öğrencinin belgesi olsun, ne aldık ne verdik bilelim, hesap karışmasın" endişesiyle istiyor benden o belgeyi. Kaşeli damgalı belgenin peşinden ben kendim koşmak zorunda kalıyorum. İmzası kaşesi eksik kalırsa öğrenciliğim yanıyor, jandarmalar beni alıp götürüyor, birliğime teslim ediyorlar. Öğrenci işlerinde çalışan insanların, öğrenci işleri ofisinde görmeyi en son istedikleri insan ise öğrenci. Öğrenci gelince çay içmesi aksıyor, okurken adeta tek vücut olduğu Posta gazetesinden belirsiz bir süre uzak kalmak zorunda kalıyor. Sonuçta ortaya evrendeki zaman-mekan sürekliliğini bozacak ölçüde bir tatsızlık çıkıyor, ama yapılacak bir şey yok. Daha doğrusu olayı olduğu gibi kabullenmek ya da olduğundan daha tatsız hale getirmek gibi-iki seçenek var. İsterseniz öğrenci işleri ofisinde çalışan insanla "bu nasıl şey ya, şikayet edicem sizi, ne kadar saygısız bir insansın sen" ve "sen bana bağıramazsın bir kere, önce insan gibi konuşmayı öğren, git nereye şikayet ediyorsan et" gibisinden bağırmalı, epik bir kavgaya da tutuşabilirsiniz, bir kıvılcım yeterli. O olayın da bir seveni, belli bir kitlesi var. Ben sevmem. Ben kaşeyi, imzayı alıp ortamdan uzaklaşmayı seviyorum.

Kafamdaki öğrenci işleri ofisi *(temsili)*

Benim insanları soktuğum durumlar:
Bu vesileyle aşağıda saydıklarımdan özür diliyorum.

- Aynı masada buluşturduğum fakat birbirlerini sevmelerini sağlayamadığım birbirini tanımayan arkadaşlarım.
- Arkadaşlık – samimiyet dengesini tutturamayıp üzerlerine umarsızca feromon hormonu salgıladığım bayan arkadaşlar.
- Zamanında bir heyecanla alıp ilgisizlikten ölümlerine sebebiyet verdiğim akvaryum balıkları.

Hepinizi istemeden de olsa tatsız bir duruma soktum. Şu aklıma gelmeyenler de var. Onlardan da buradan özür diliyorum.

Bebek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Garibin hikayesini dinlemek için gene bir garip kulağı gerekir."
Mevlânâ'dan

• TEKEL'e dokanma hafız!.. İçen biziz, çalışan işçi... Sen hangi kafayla özelliştiriyosun durduk yerde?..

• Kısa Türkiye Tarihi: Yol yapan, yolsuzluk da yapacaktır!..

• Dünyanın en zengin ülkesi ABD'ye yancı olup, dünyanın en fakir ülkesi Afganistan'da savaşmaya gidecek yurttaşım da olmasın, gezegendaşım da...

• Ahmet, Türk ama "Amed" de Kürt... Bir yerleşim tabelasının iki, hatta üç dilde olmasının sakıncası ne ki?.. Hep beraber öğrenelim işte...

• Küçük Ortadoğu Planı: Saray Muhallebicisi'yle Beyaz Saray arasındaki ilişkiler yumağı...

• DTP'yi kapatacağınıza CHP'yi açın!:..

• Rasyonel Soluklanma Projesi: RTE Çankaya'ya çıkıp pasifize olsun, başbakan Ahmet Davutoğlu olsun; vizyon görsün benim sessiz milletim...

• Küstah egonun dibinde tereddütsüz ezilikten başka ne olabilir ki?,..

• Geniş Zamanlı Gündem: Haçlı Seferi, bin yıldan fazla oluyo, hızlanarak devam etmektedir...

• Benim sadık olmayan yarim Farmwille'dir...

• Bu dünya müştemilat...

• En kısa sürede sinir hastası olmak isteyen, Beyaz Balina yayınlarından çıkan Karamazov Kardeşler'i okusun... On sayfa zor dayandım, her şey yanlış... İki cildi paketleyip bıraktım bi banka, rahatladım... (Haa, o on sayfada bile parladı Alyoşa, ayrı.)

• Minare krizine İtalyan Mahyası el atsa ya...

• Bu dünya staj alanı...

• Senaryosunu yazdığım "Şampiyon Beşiktaş" adlı kısa filmi sanal ortamlarda izleyin de nasıl buldunuz, bi yazın hele bana... Filmin yönetmeni Şirin Soysal... "Vedat Okyar'ın güzel anısına" ithaf edildi...

• Küçük Molotof: "O kimyacı bana taktı ya, ömrümü ayıracam lan bu olaya..."

• Bu dünya soyunma odası...

• Birleşmiş Milletler de bi yere kadar, evvela gönüller bir olsun!...

• "Esastan görüşme" ne, yalandan mı görüşüyodunuz sizi karavatlılar sizi!..

• Bu dünya ikinci el piyasası...

• BÜYÜK İNSANLIK: Ya işçi olursun, ya işsiz...

• Üniversite, özgürlük alanıdır, türbanlı diye öğrenciyi okula sokmamak hem hakça değil, hem de onu çarşafa itmek...

• Bu dünya, bildiğin gezegen!..

• Azalarak Bitsin: YÜZ KIZARTICI SUÇ! (Hukuk tekniği bu tip bir duygulanım bozukluğunu ne kadar daha ayrıştırabilir? Yüzü kızaran adam, öyle suçu niye işlesin? Ayreten, yüz kızartmayan gerçek bi suç varsa ne?)

• KAÇ: Isıtıcı reklamları...

• Elbisenin "imza taşıması" nedir ne?.. Bildiğin terzi olmasın işte...

• Dinlen küçük adam!...

• Çocukluk ve hayal kırıklığı: Kuru pasta!.. (Gene de yemek ve yedikçe sevmek...)

• Mevlânâ "Dünle beraber gitti cancağızım / Şimdi yeni şeyler söylemek lâzım" diyo ya... Bunu çok sık tekrarlayınca da eski şey söylenmiş olmuyo mu?... Olmuyo!.. Yok öyle hemen, her paradoksa atlamak... Her sabah "Günaydın" demekten yorulur mu hiç insan?..

• Uğur Gürsoy duymuş sokakta, adam telefonda "Hayatta sıfır olmaktansa bir olmak artıdır" demiş. Ha gardaşıma!

• Amcasına, halasına göstermedikleri ilgiyi, saygıyı Nijeryalı-Kujeryalı müzisyenlere gösterenler de var...

• Galiptir Puyol'da mağlup! (Barcelona candır.)

• Olmaz olsun böyle okul anısı: İç organları gösteren, yarım insan vücudu şeklindeki heykelin gotünü okşadıkları için iki sınıf arkadaşımın tokat yemesi...

• Halikarnas Tavukçusu...

• Funda Arar'ın şarkısında "Sat gel, gözüm yok para pulda" demesi... Hayır, gözün yoksa, niye sat diyosun, gel diyosun, sana ne... Sakın inceden gözün olmasın?!...

• "İsmini vermek isteyen izleyici" arasa ya... İstiyo ama vermiyo, niyeyse?..

• Her eskiyi klasik sanan benim tatlı toplumum...

• Peki, Okan Bayülgen'in "Çocuk tacizlerini" işlediği programda, bi dakkalığına yayından sesi kesmesi, kendi aralarında konuşmaları?.. Hayır reklama, tanıtıma da girmemek... Gene de artistik hareket...

• Zebaniyle vakit kaybeden, şeytanla savaşamaz!..

• Askerdeyken, uzun aradan sonra sinemaya gittim, "Yağmurdan Önce" filmine... Karışık montajlanmış bi filmdi... Sonra da "Pulp Fiction", izledim, o da dağınık montaj, başı sonu karıştırılmış... "N'oluyo lan" dedim "bi askere geldik, sinema anlayışı tümden mi değişti yanına koyiim!.."

• Her kaset bana Ahmet Kaya'nın kaseti gibi geliyo...

• Rahmetli büyükbabamın, gene rahmetli amcaoğluna yıllar yıllar önce "O saçlar ne öyle lan, kominist gibi" demesi...

• Ne güzel bittiydi: "Ufak at da civcivler de yesin!"

• Komşumuzun oğlu vardı, habire parmaklarını prize sokmaya çalışıyodu, annesi de "Mühendis olcak galiba" diyodu!...

• Gurme Vedat Milor, bi yandan yiyip bi yandan konuşurken, mesai esnasında hacı olacak diye korkuyorum bazen... Bazen, iyice, iki kişi de yiyerek konuşuyolar, boğuk boğuk, zor anlaşılıyo dedikleri... Yalnız, Fatih Karadeniz Pidecisi'ni yazdım kafaya o programdan...

• "Seçilmiş adam" ne lan?... Neo'ya ne kadar mayış ödüyolar seçilmiş diye?.. Hangi bölgedensin, kaçıncı sıradansın Neo, e lan?!...

• Dondurma reklamının finalinde, kız "İşte böyle bişey, ama daha farklı" diyo, sonra da iki kız kikirdeşiyolar ya, bana hal geliyo... Hakkaten de, böyle, sadece kendilerinin anladığı bişeyler deyip gülüşen tipikler vardır, insanın zekasını düşürürler... Demek ki reklam, gerçek bi damar yakalamış...

• İz Tv'deki "Muhalif Çizgi" programındaki mizahçılara baktım, hepimiz deli gibiyiz... Ramak kalmış adamlarız... Gerçekten de deliler, Allah'ın casuslarıymış...

• Dersimiz: Tarih, halkların tarihidir...

• Avni'de beraber çalışırken, Soner Günday çizdiği sayfanın kenarlarına, dergideki herkese balık çizdirmişti, ben de yazar olduğum için oraya el yazımla "BALIK" yazmıştım... Bu detay anıyı, geçenlerde Tünel'de bi okuyucu hatırlattı, adını unuttum, bağışlasın... Soner Günday'ı ve şahane esprilerini çok özledim...

• Ne zaman Ayhan Işık'lı ama renkli filme rastlasam ters geliyorum, algım bozuluyo dünür...

• Bi emlakçının dezavantaj'ı "çok avantaj" sanıp, "Bizim dükkanın eve yakın oluşu büyük dezavantaj" demesi... (Efe Gültekin anlattı.)

• Yaşamdan Dakikalar'da biri şiiri okuyup bitirdikten sonra manidar bi es oluyo ya, işte ona hastayım...

• Siz de benim gibi Türkçe şarkılara tutkunsanız, her Perşembe gecesi Güvenç Dağüstün ve orkestra arkadaşları, derde derman olur, sızıya pansuman olur... (Beyoğlu, Jazzstop... Pazarları da Suadiye Jazzstop'talarmış, gidemedim.)

• "Bir Şarkısın Sen"de Şebnem diye küçücük kızda bir kalın ses var; iki Zerrin Özer çıkar, bi Ebru Gündeş artar... Pes yav...

• Dur dur, asıl şuna pes: "Film Müslüman topluma Cristhmas ruhunu aşılıyor..." Bir Sinema yazarının, bir film hakkındaki yorumu bu... Hayırlı vaftizler diyorum!

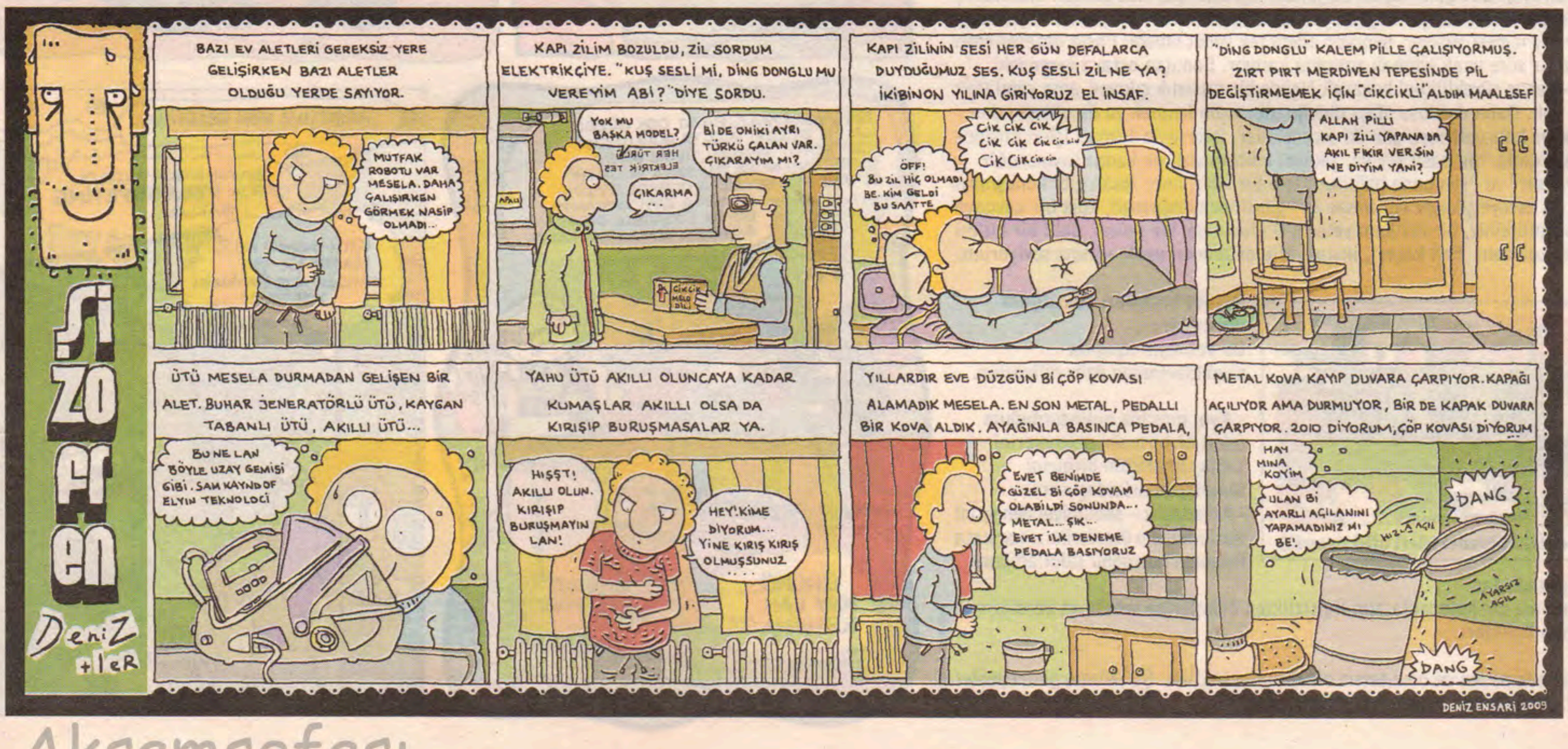
• Kızıl Ordu Solosu...

• Yıllar önce, reklamcı bi kızın "Boş Ev'i gördün mü?" demesi, "Görmedim, sen Eyüp Sultan'ı gördün mü?" demem, Aa!" demesi... (Ha, sonradan seyrettim Boş Ev'i, hakikatlı film.)

• İlkokul: En önde oturan bıcırık ve saçı iki yandan kurdelalı minyon kızın bıktıran sempatisi...

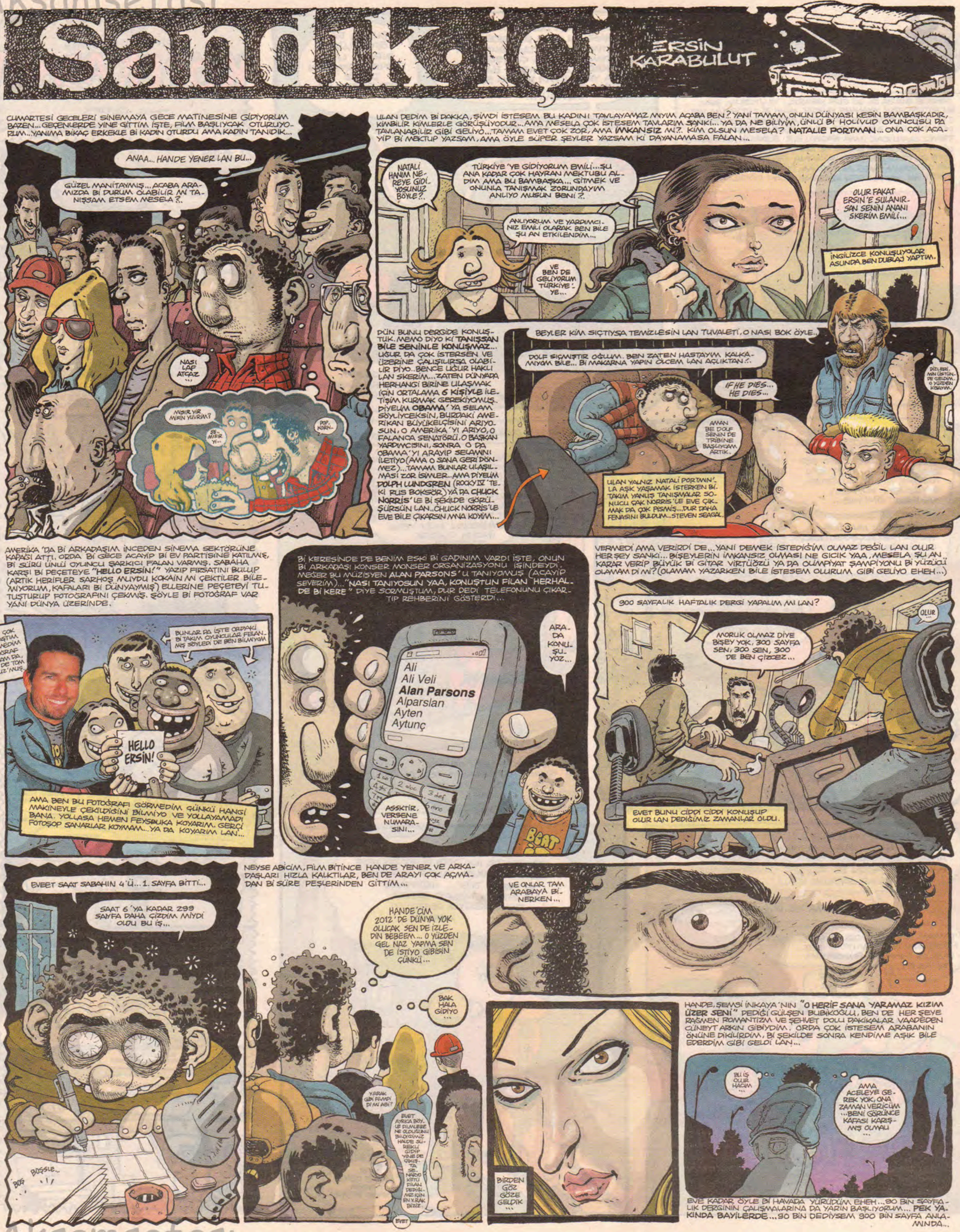
Vedatspor: Tek kişilik gösterimle 15 Aralık ve 22 Aralık Salı günleri Bronx Pi'deyim. (Terkos Pasajı, Galatasaray, 22.22)

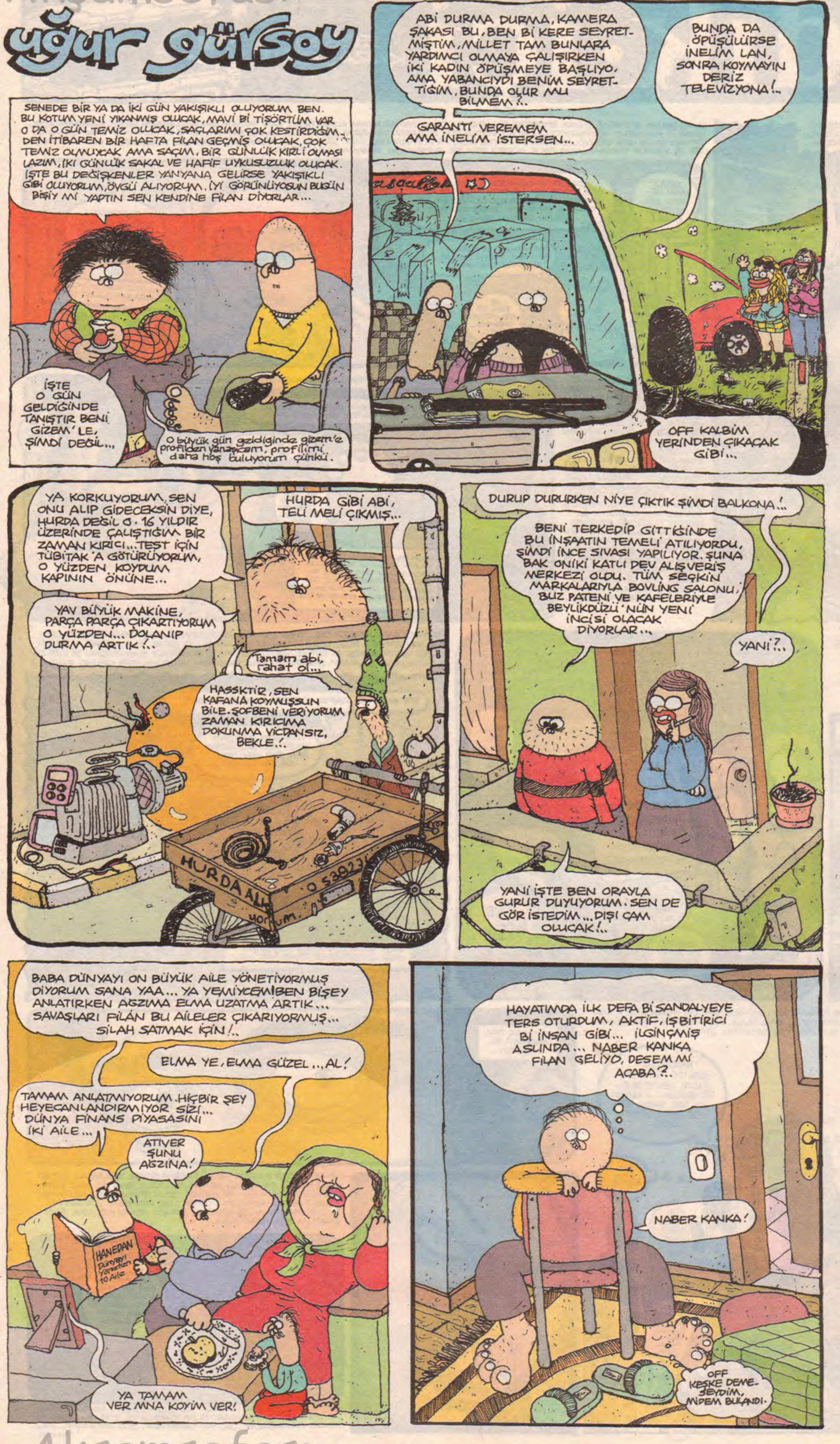
vedatozdemiro@gmail.com

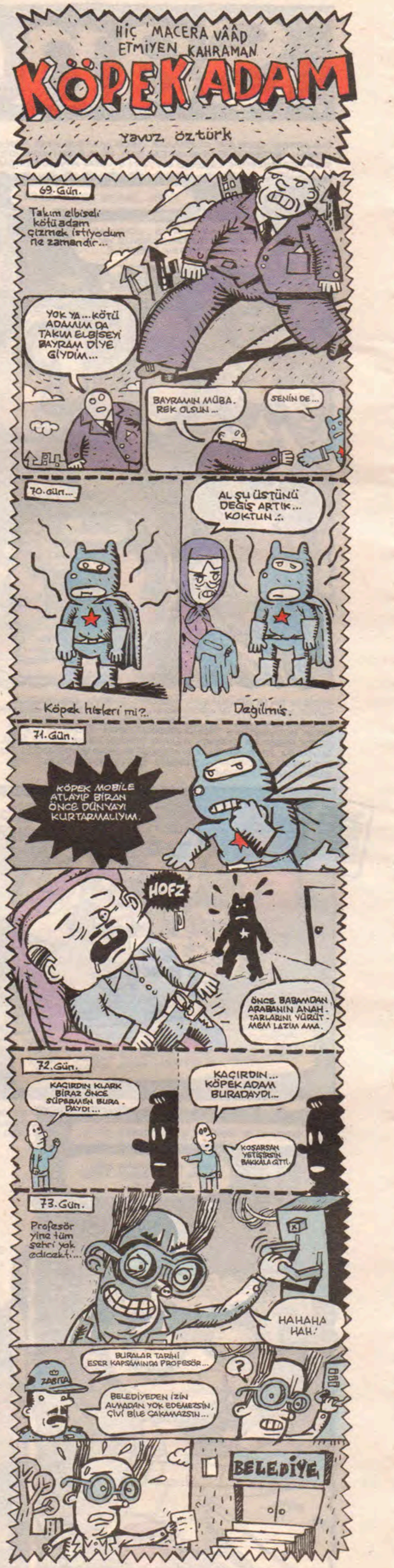

densari@hotmail.com

Akşamsefası

Sandık içi
ERSİN KARABULUT
CUMARTESİ GECELERİ SİNEMAYA GECE MATİNESİNE GİDİYORUM BAZEN... GEÇENLERDE YİNE GİTTİM İŞTE, FİLM BAŞLIYCAK OTURUYORUM... YANIMA BİKAÇ ERKEKLE Bİ KADIN OTURDU AMA KADIN TANIDIK...
ANAA... HANDE YENER LAN BU...
GÜZEL MANİTAYMIŞ... ACABA ARAMIZDA Bİ DURUM OLABİLİR Mİ TANIŞSAM ETSEM MESELA?..
NASI LAF ATCAZ ...
MISIR YİR MİSİN YUVRİM?
ŞŞ.. MISIR Yİ..
POP-KORN..
ULAN DEDİM Bİ DAKKA, ŞİMDİ İSTESEM BU KADINI TAVLAYAMAZ MIYIM ACABA BEN?. YANİ TAMAM, ONUN DÜNYASI KESİN BAMBAŞKADIR, KİMBİLİR KİMLERLE GÖRÜŞÜYODUR... AMA MESELA ÇOK İSTESEM TAVLARIM ŞANKİ... YA DA NE BİLİYİM, ÜNLÜ Bİ HOLİVUD OYUNCUSU DA TAVLANABİLİR GİBİ GELİYO... TAMAM EVET ÇOK ZOR, AMA İMKANSIZ MI?. KİM OLSUN MESELA? NATALIE PORTMAN... ONA ÇOK ACAYİP Bİ MEKTUP YAZSAM, AMA ÖYLE SÜPER ŞEYLER YAZSAM Kİ DAYANAMASA FALAN...
NATALİ HANIM NEREYE GİDİYOSUNUZ BÖYLE?..
TÜRKİYE'YE GİDİYORUM EMİLİ... ŞU ANA KADAR ÇOK HAYRAN MEKTUBU ALDIM AMA BU BAMBAŞKA... GİTMEK VE ONUNLA TANIŞMAK ZORUNDAYIM ANLIYO MUSUN BENİ?..
ANLIYORUM VE YARDIMCINIZ EMİLİ OLARAK BEN BİLE ŞU AN ETKİLENDİM...
VE BEN DE GELİYORUM TÜRKİYE'YE...
OLUR FAKAT ERSİN'E SULANIRSAN SENİN ANANI SKERİM EMİLİ...
İNGİLİZCE KONUŞUYOLAR ASLINDA. BEN DUBLAJ YAPTIM.
DÜN BUNU DERGİDE KONUŞTUK. MEMO DİYO Kİ TANIŞSAN BİLE SENİNLE KONUŞMAZ... UĞUR DA ÇOK İSTERSEN VE ÜZERİNE ÇALIŞILIRSA OLABİLİR DİYO.. BENCE UĞUR HAKLI LAN SKERİM... ZATEN DÜNYADA HERHANGİ BİRİNE ULAŞMAK İÇİN ORTALAMA 6 KİŞİYLE İLETİŞİM KURMAK GEREKİYOMUŞ.. DİYELİM OBAMA'YA SELAM SÖYLİYCEKSİN, BURDAKİ AMERİKAN BÜYÜKELÇİSİNİ ARIYOSUN, O AMERİKA'YI ARIYO, O FALANCA SENATÖRÜ. O BAŞKAN YARDIMCISINI, SONRA O DA OBAMA'YI ARAYIP SELAMINI İLETİYO (AMA O SANA GERİ DÖNMEZ)... TAMAM BUNLAR ULAŞILMASI ZOR İSİMLER.. AMA DİYELİM DOLPH LUNDGREN (ROCKY IV'TEKİ RUS BOKSÖR) YA DA CHUCK NORRIS'LE Bİ ŞEKİLDE GÖRÜŞÜRSÜN LAN.. CHUCK NORRIS'LE EVE BİLE ÇIKARSIN MNA KOYİM...
BEYLER KİM SIÇTIYSA TEMİZLESİN LAN TUVALETİ, O NASI BOK ÖYLE..
DOLF SIÇMIŞTIR OĞLUM. BEN ZATEN HASTAYIM KALKAMIYOM BİLE... Bİ MAKARNA YAPIN ÖLCEM LAN AÇLIKTAN.!.
DİZLERİMİN ÜSTÜNDE GELDİM. O YÜZDEN KISAYIM.
IF HE DIES... HE DIES...
AMAN BE DOLF SENİN DE TRİBİNE BAŞLIYCAM ARTIK.
ULAN YALNIZ NATALİ PORTMN'LA AŞK YAŞAMAK İSTERKEN Bİ TAKIM YANLIŞ TANIŞMALAR SONUCU ÇAK NORRIS'LE EVE ÇIKMAK DA ÇOK PİSMİŞ... DUR DAHA FENASINI BULDUM... STEVEN SEAGAL.
AMERİKA'DA Bİ ARKADAŞIM İNCEDEN SİNEMA SEKTÖRÜNE KAPAĞI ATTI. ORDA Bİ GECE ACAYİP Bİ EV PARTİSİNE KATILMIŞ, Bİ SÜRÜ ÜNLÜ OYUNCU ŞARKICI FALAN VARMIŞ. SABAHA KARŞI Bİ PEÇETEYE "HELLO ERSİN!" YAZIP FIRSATINI BULUP (ARTIK HERİFLER SARHOŞ MUYDU KOKAİN Mİ ÇEKTİLER BİLEMİYORUM, KAFALARI Bİ DÜNYAYMIŞ) ELLERİNE PEÇETEYİ TUTUŞTURUP FOTOĞRAFINI ÇEKMİŞ. ŞÖYLE Bİ FOTOĞRAF VAR YANİ DÜNYA ÜZERİNDE.
ULAN ÇOK UĞRAŞTIM ÇİZEMEDİM FOTOĞRAF KOYCAM DA, BİRİ DE TOM KRUZ'MUŞ.
BUNLAR DA İŞTE ORDAKİ Bİ TAKIM OYUNCULAR FELANMIŞ SÖYLEDİ DE BEN BİLMİYOM
HELLO ERSİN!
AMA BEN BU FOTOĞRAFI GÖRMEDİM ÇÜNKÜ HANGİ MAKİNEYLE ÇEKİLDİĞİNİ BİLMİYO VE YOLLAYAMADI BANA. YOLLASA HEMEN FEYSBUKA KOYARIM. GERÇİ FOTOŞOP SANARLAR KOYMAM... YA DA KOYARIM LAN...
Bİ KERESİNDE DE BENİM ESKİ Bİ GADINIM VARDI İŞTE, ONUN Bİ ARKADAŞI KONSER MONSER ORGANİZASYONU İŞİNDEYDİ. MEĞER BU MÜZİSYEN ALAN PARSONS'U TANIYOMUŞ (ACAYİP SEVERİM)... "NASI TANIYOSUN YAA, KONUŞTUN FİLAN HERHALDE Bİ KERE" DİYE SORMUŞTUM, DUR DEDİ TELEFONUNU ÇIKARTIP REHBERİNİ GÖSTERDİ...
Ali
Ali Veli
Alan Parsons
Alparslan
Ayten
Aytunç
ARADA KONUŞUYOZ...
ASSKTİR, VERSENE NUMARASINI...
BEAT
VERMEDİ AMA VERİRDİ DE... YANİ DEMEK İSTEDİĞİM OLMAZ DEĞİL LAN OLUR HERŞEY SANKİ... BİŞEYLERİN İMKANSIZ OLMASI NE GICIK YAA, MESELA ŞU AN KARAR VERİP BÜYÜK Bİ GİTAR VİRTÜÖZÜ YA DA OLİMPİYAT ŞAMPİYONU Bİ YÜZÜCÜ OLAMAM DI MI? (OLAMAM YAZARKEN BİLE İSTESEM OLURUM GİBİ GELİYO EHEH...)
900 SAYFALIK HAFTALIK DERGİ YAPALIM MI LAN?
MORUK OLMAZ DİYE BİŞEY YOK, 300 SAYFA SEN, 300 SEN, 300 DE BEN ÇİZCEZ...
OLUR ...
EVET BUNU CİDDİ CİDDİ KONUŞUP OLUR LAN DEDİĞİMİZ ZAMANLAR OLDU.
EVEET SAAT SABAHIN 4'Ü... 1. SAYFA BİTTİ...
SAAT 6'YA KADAR 299 SAYFA DAHA ÇİZDİM MİYDİ OLDU BU İŞ...
BOŞ
BOŞSLE..
NEYSE ABİCİM, FİLM BİTİNCE HANDE YENER VE ARKADAŞLARI HIZLA KALKTILAR, BEN DE ARAYI ÇOK AÇMADAN Bİ SÜRE PEŞLERİNDEN GİTTİM...
HANDE'CİM 2012'DE DÜNYA YOK OLUCAK SEN DE İZLEDİN BEBEEM... O YÜZDEN GEL NAZ YAPMA SEN DE İSTİYO GİBİSİN ÇÜNKÜ...
BAK HALA GİDİYO ...
Y.RRAK GİBİ FİLMDİ DI MI ABİ?
EVET AYRICA BÖYLE FİLMLERE NE OLDUĞUNU BİLDİĞİMİZ HALDE SÜREKLİ GİDİP YİNE DE ÇIKIŞTA SENARYO KÖTÜ FİLAN DEDİĞİMİZ İÇİN EN Y.RAK BİZİZ.
EVET
VE ONLAR TAM ARABAYA BİNERKEN...
BİRDEN GÖZ GÖZE GELDİK ...
HANDE, ŞEMSİ İNKAYA'NIN "O HERİF SANA YARAMAZ KIZIM ÜZER SENİ" DEDİĞİ GÜLŞEN BUBİKOĞLU, BEN DE HER ŞEYE RAĞMEN ROMANTİZM VE ŞEHVET DOLU DAKİKALAR VAADEDEN CÜNEYT ARKIN GİBİYDİM. ORDA ÇOK İSTESEM ARABANIN ÖNÜNE DİKİLİRDİM, Bİ ŞEKİLDE SONRA KENDİME AŞIK BİLE EDERDİM GİBİ GELDİ LAN...
BU İŞ OLUR HACIM ...
AMA ACELEYE GEREK YOK, ONA ZAMAN VERİCÜM ...BENİ GÖRÜNCE KAFASI KARIŞMIŞ OLMALI ...
EVE KADAR ÖYLE Bİ HAVADA YÜRÜDÜM EHEH... 90 BİN SAYFALIK DERGİNİN ÇALIŞMALARINA DA YARIN BAŞLIYORUM... PEK YAKINDA BAYİLERDE... 90 BİN DEDİYSEM 900 BİN SAYFA ANLAMINDA...

uğur gürsoy
SENEDE BİR YA DA İKİ GÜN YAKIŞIKLI OLUYORUM BEN. BU KOTUM YENİ YIKANMIŞ OLUCAK, MAVİ Bİ TİŞÖRTÜM VAR O DA O GÜN TEMİZ OLUCAK, SAÇLARIMI ÇOK KESTİRDİĞİMDEN İTİBAREN BİR HAFTA FİLAN GEÇMİŞ OLUCAK, ÇOK TEMİZ OLMUYCAK AMA SAÇIM, BİR GÜNLÜK KİRLİ OLMASI LAZIM, İKİ GÜNLÜK SAKAL VE HAFİF UYKUSUZLUK OLUCAK. İŞTE BU DEĞİŞKENLER YANYANA GELİRSE YAKIŞIKLI GİBİ OLUYORUM, ÖVGÜ ALIYORUM. İYİ GÖRÜNÜYOSUN BUGÜN BİŞİY Mİ YAPTIN SEN KENDİNE FİLAN DİYORLAR...
İŞTE O GÜN GELDİĞİNDE TANIŞTIR BENİ GİZEM'LE, ŞİMDİ DEĞİL...
O büyük gün geldiğinde gizem'e profilden yanaşıcam, profilimi daha hoş buluyorum çünkü.
ABİ DURMA DURMA, KAMERA ŞAKASI BU, BEN Bİ KERE SEYRETMİŞTİM, MİLLET TAM BUNLARA YARDIMCI OLMAYA ÇALIŞIRKEN İKİ KADIN ÖPÜŞMEYE BAŞLIYO, AMA YABANCIYDI BENİM SEYRETTİĞİM, BUNDA OLUR MU BİLMEM?..
GARANTİ VEREMEM AMA İNELİM İSTERSEN...
BUNDA DA ÖPÜŞÜLÜRSE İNELİM LAN, SONRA KOYMAYIN DERİZ TELEVİZYONA!..
OFF KALBİM YERİNDEN ÇIKACAK GİBİ...
YA KORKUYORUM, SEN ONU ALIP GİDECEKSİN DİYE, HURDA DEĞİL O. 16 YILDIR ÜZERİNDE ÇALIŞTIĞIM BİR ZAMAN KIRICI...TEST İÇİN TÜBİTAK'A GÖTÜRÜYORUM, O YÜZDEN KOYDUM KAPININ ÖNÜNE...
HURDA GİBİ ABİ, TELİ MELİ ÇIKMIŞ...
YAV BÜYÜK MAKİNE, PARÇA PARÇA ÇIKARTIYORUM O YÜZDEN... DOLANIP DURMA ARTIK!..
Tamam abi, rahat ol...
HASSKTİR, SEN KAFANA KOYMUŞSUN BİLE. ŞOFBENİ VERİYORUM ZAMAN KIRICIMA DOKUNMA VİCDANSIZ, BEKLE!.
DURUP DURURKEN NİYE ÇIKTIK ŞİMDİ BALKONA!..
BENİ TERKEDİP GİTTİĞİNDE BU İNŞAATIN TEMELİ ATILIYORDU, ŞİMDİ İNCE SIVASI YAPILIYOR. ŞUNA BAK ONİKİ KATLI DEV ALIŞVERİŞ MERKEZİ OLDU. TÜM SEÇKİN MARKALARIYLA BOVLİNG SALONU, BUZ PATENİ VE KAFELERİYLE BEYLİKDÜZÜ'NÜN YENİ İNCİSİ OLACAK DİYORLAR...
YANİ?..
YANİ İŞTE BEN ORAYLA GURUR DUYUYORUM. SEN DE GÖR İSTEDİM... DIŞI CAM OLUCAK!..
BABA DÜNYAYI ON BÜYÜK AİLE YÖNETİYORMUŞ DİYORUM SANA YAA... YA YEMİYCEM!BEN BİŞEY ANLATIRKEN AĞZIMA ELMA UZATMA ARTIK... SAVAŞLARI FİLAN BU AİLELER ÇIKARIYORMUŞ... SİLAH SATMAK İÇİN!..
ELMA YE, ELMA GÜZEL..., AL!
TAMAM ANLATMIYORUM. HİÇBİR ŞEY HEYECANLANDIRMIYOR SİZİ... DÜNYA FİNANS PİYASASINI İKİ AİLE...
ATIVER ŞUNU AĞZINA!
HANEDAN Dünyayı Yöneten 10 Aile
YA TAMAM VER MNA KOYİM VER!
HAYATIMDA İLK DEFA Bİ SANDALYEYE TERS OTURDUM, AKTİF, İŞBİTİRİCİ Bİ İNSAN GİBİ... İLGİNÇMİŞ ASLINDA... NABER KANKA FİLAN GELİYO, DESEM Mİ ACABA?..
NABER KANKA!
OFF KEŞKE DEMESEYDİM, MİDEM BULANDI.

HİÇ MACERA VÂÂD ETMİYEN KAHRAMAN
KÖPEK ADAM
yavuz öztürk
69. Gün.
Takım elbiseli kötü adam çizmek istiyodum ne zamandır...
YOK YA... KÖTÜ ADAMIM DA TAKIM ELBİSEYİ BAYRAM DİYE GİYDİM...
BAYRAMIN MÜBAREK OLSUN...
SENİN DE...
70. Gün...
Köpek hisleri mi?..
AL ŞU ÜSTÜNÜ DEĞİŞ ARTIK... KOKTUN...
Dağılmış.
71. Gün.
KÖPEK MOBİLE ATLAYIP BİRAN ÖNCE DÜNYAYI KURTARMALIYIM.
HOFZ
ÖNCE BABAMDAN ARABANIN ANAHTARLARINI YÜRÜTMEM LAZIM AMA.
72. Gün.
KAÇIRDIN KLARK BİRAZ ÖNCE SÜPERMEN BURADAYDI...
KAÇIRDIN... KÖPEK ADAM BURADAYDI...
KOŞARSAN YETİŞİRSİN BAKKALA GİTTİ.
73. Gün.
Profesör yine tüm şehri yok edicekti...
HAHAHA HAH!
BURALAR TARİHİ ESER KAPSAMINDA PROFESÖR...
ZABITA
?
BELEDİYEDEN İZİN ALMADAN YOK EDEMEZSİN, ÇİVİ BİLE ÇAKAMAZSIN...
BELEDİYE

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

İlmikler arasında...

Sahneyi uzun süre karanlık görürüz. Bir silah sesi duyulur, sahne yavaş yavaş aydınlanır... Sahnede bir yatak, bir masa ve sandalye vardır. Duvardaki pencereden şehir ışıkları gözükmektedir. Araba sesi duyulabilir. Yerde bir adam vardır ve elinde de bir meyve bıçağı... Elinden düşürdüğü portakalı az ötesinde durmaktadır. Sesler duyulur.

Bir kadın: Hey neydi o?

Bir adam: Bir silah sesine benziyordu

Bir başkası: Gidip bir baksak mı ne dersiniz? Üst kattan geldi ses.

Yaşlı bir adam: Merak etmeyin 6 numarada yaşayan adam yine kendi kendine gürültü yapıyordur. Biliyorsunuz karısı öldükten sonra bütün gün evde oturup içki içiyor. Lanet aksi bir adamın tekine dönüştü.

Sesler tartışmalar şeklinde yavaş yavaş kesilir. Adam ise sabit yatmaktadır. Işık loşlaşır. Yumuşak bir müzik çalar. Güzel bir kız dans ederek sahneye girer. Bir perinin dansını hatırlatmaktadır bu dans. Adamın etrafında dolaşır. Bu sırada sahne kararır, ışık sadece ikisinin üzerine düşer. Adam ağır hareketlerle doğrulur. Müzik yavaş yavaş kesilirken konuşmaya başlarlar.

Adam: Ah siz de kimsiniz. Evimde ne arıyorsunuz? (ayağa kalkıp üstünü düzelterek masadaki içki şişesine yönelir. Bardağına içki doldururken...) Eve bir fahişe çağırdığımı hatırlamıyorum. Hemen gitseniz iyi olacak küçük hanım. Yoksa sinirleneceğim

Kadın: Oh Stiiv beni tanımadın mı?

Adam: Yüzünüz pek yabancı değil ama... Yoksa sigorta şirketinin bi görevli misiniz? Bakın bayan müdürünüze bir mektup yazıp borcumu ertelemesi için ricada bulundum ve kendisi beni anlayışla karşıladı. Yazılarımı yayınlayan bir dergi bana 250 dolarlık bir çek yolladı ama çek her nedense karşılıksız çıktı. Bu sorunu halledince borcunuzu ödeyeceğim, ne olur şimdi rahat bırakın beni. Bu konuyu müdürünüzle görüştüm!

Kadın: Stiiv ne olur sakin ol. Tanımadın mı beni. Ben Ruthi...

Adam: Ruthi mi? O yıllar önce öldü. Bu imkânsız...

Kadın ses çıkarmaz, adam ise düşüncelidir.

Adam: Eğer... Eğer sen ölüysen ben de öldüm demektir. Immmm evet hatırlıyorum. Bir silah sesi duydum. Öncesinde ise evime gelen o yabancı ile tartışıyordum. O lanet herifin beni öldürebileceği hiç aklıma gelmezdi. Ruthi karıcığım! (kadına sarılır)

Kadın: Yok Stiiv o Ruthi değilim ben başka Ruthi'yim. Saygıdeğer karınız ölmeden önce bir dostunuzun verdiği partide tanışmıştık. Ah tabi hatırlamanız imkânsız, o zamanlar oldukça küçüktüm.

Kısılan ışıklar yeniden açılır. Sahne aydınlanır...

Işığın açılmasıyla ben de uyandım. Oyun hala devam ediyor bir türlü bitmiyordu. Tiyatroya gelirken sol ayağım su dolu bi çukura girmişti ve ıpıslaktı. Tiyatronun içi ise çok sıcak olduğu için ıslak olan sol ayağım ayakkabının içinde cayır cayır yanıyordu. Kucağımdaki montların üzerine yatmış iki büklüm uyuyordum. Oyunun ilk başlarında arkadaşlarımın benim üzerime attıkları şişme montlarını dizginlemeye çalışarak oyunu anlamaya çalışmıştım. Ama ilk 17 dakikadan sonra kendimi ıslandıkça daha çok sigara kokan montlar üzerine atıp küçük bir uykuya dalmıştım.

Arkadaşlarım benden iki sıra yanda oturuyordu. Aramızda iki tane tanımadığımız şık takım elbiseli adam oturuyordu. Adamlar oyundan önce gelip benim biletimin yanlış kesildiğini söylemişler, yer değiştirmek için benden izin istemişlerdi ama "kardeşim ne yanlışlığı otur işte. Hangi numara yazıyorsa biletinde" diye itiraz etmiştim. Aşırı ısrarlarına karşın işi inada bindirip "kardeşim erken gelseydin de alsaydın istediğin yeri. Hem benim bacaklarım ağrıyor öyle ortalarda oturamam. Ayaklarımı uzatmam lazım" diye çok konuşarak reddetmiştim bu iki züppeyi. İtiraz ederken öyle bir tonlamayla konuşuyordum ki sanki ben hep tiyatroya geliyormuşum da ilk defa böyle terbiyesizce bir şeyle karşılaşıyormuşum gibi bir hava oluşturmuştum. Arkamda oturan dev kolormatik gözlüklü sarışın iki yaşlı kadının da desteğini alınca kaptırmamıştım bilet onaylı gül gibi sıramı.

Dediğim gibi ışığın açılmasıyla, yüzümde mont ve hırka fermuarı iziyle uyandım. Dilim damağıma yapışmıştı, burun deliklerim mont solumaktan kurumuştu. Tartıştığım adamlardan biri ile göz göze geldik, bana ters ters bakıyordu. Hiç iplemeden oyunu izlemeye devam etim. Ruthi'yi oynayan kadın çok seksiydi. Kafamı eğip arkadaşlarıma baktım. Birbirlerine sürekli bişeyler anlatıyorlardı. Uyarılmaları an meselesiydi. Ayrı oturduğum için mutlu olmuştum ama bir yandan da o geyiğin içinde de bulunmak istiyordum. Yandaki herifle yine göz göze geldik, oyuna döndüm.

Ruthi'nin hemen bir iki adım ötemdeki ince bileklerine bakıyordum ki ışık karardı ve sonra bi spot yandı. Spotun altında Stiiv eline bir direksiyon almış araba kullanıyor gibi yapıyordu. Etrafa baktım suratlardan seçebildiğim kadar oyun hakkında bi fikir almaya çalıştım. Oyun galiba herkes için çok sıkıcıydı.

Sıcaktan yanıyordum ayağımdaki sıcak suyu hissediyordum. Sol ayağım tıpkı bir hamsi buğlama gibi ayakkabının içinde yağmur suyuyla buğulanmıştı. Eğilip sımsıkı bağladığım botun bağlarını gevşettim.

Sandığınız gibi ayakkabımı çıkaracak kadar görüsüz biri değilim sevgili dostlarım. Tiyatroya sinemaya pek gitmesem de bu gibi yerlerde nasıl davranılacağını iyi bilirim. Böyle ortamlarda gelebilecek en ufak bir uyarı ya da rahatsızlık belirten bir ifadeyle karşılaşmamak için her şeyi yaparım. Ama bedenimi rahatlatmak için de elimden gelen her şeyi yaparım. Ben hareket ettikçe kucağımdaki montlar harşşş hırşşş diye sesler çıkardığı için mümkün olduğunca ani hareketlerden kaçınarak, doğruldum yerimde. Sağ ayağımın burnuyla sol ayağımın topuğuna basarak montun içinde ayağımı hareket ettirdim. Topuğum botun boğazına gelecek şekilde ayağımı sıyırdım. Ayakla beraber çorap da sıyrılınca tabandaki yanma bi nebze olsun gitti.

Ama salondaki havalandırma kuru, tozlu sıcak havasını zalimce üflüyordu. İçerde kazakla bile durulmaz olmuştu ve dedim ya yeni uyanmıştım, dilim damağıma yapışmıştı. Şimdi hemen bi koşu devlet tiyatroları müdürüne gidip kaloriferi kıstırıp gelsem de bu zulümden kurtulsam mı diye düşündüm. Ama sonra vazgeçtim.

Kazağımı çıkaracaktım ve bunu ayağa kalkmadan oturduğum yerde yapacaktım. Kimseyi rahatsız etmemem, görüş alanını kapatmamam ve ses çıkarmamam lazımdı. Kazağı çıkarırken bir kelebek kadar sessiz ama bir kaplan kadar da çevik olmalıydım. Sinemada, tiyatroda kazak çıkaran bir kişi Şaolin tapınağında birinci sınıf derslerinden muaf olarak eğitime başlayabilir.

İyice koltuğa gömülüp kazağımı kafamdan sıyırmak için boynumu içime çektim. Kollarımı fazla kaldırmamam lazımdı. Dirseklerinden kırıp onları da içeri çektim. Kazağı küçük hareketlerle çekiştirdim. Artık kafam tamamen kazakla kaplıydı. Kazağın imliklerinin arasında belli belirsiz görünen Ruthi'nin muhteşem kalçalarını seçebiliyordum. Eğer kafamı kazağın boynundan bir hamlede kurtarırsam kazağı çıkarmış olacaktım. Kazağın sıkı örülmüş darboğazından kafamı çıkarmak için boğuşurken elimden geldiğince ses çıkarmamaya çalışıyordum ama ne yapsam montlar hışırdıyordu. Kafam kazaktan çıkmadıkça çekiştiriyor, çekiştirdikçe montları hışırdatıyordum, fark etmeden kollarımı da gereğinden çok yukarı kaldırmıştım. Arkamdaki sıralardan "çk-çk-çk" diye ses çıkaranları duydum. Panik olmuştum, ter içindeydim bir an önce kazağı çıkarmam ve kurtulmam lazımdı bu durumdan. Kazakla boğuşurken artık kendimi kaybetmiştim, ayağa da kalkamadığım için karın kaslarım ağrıyordu artık. Kötü durumdaydım.

Birden yanımdaki herif ayağa kalkıp, salonu inletircesine bir kahkaha attıktan sonra "Şu salağın haline bakar mısınız bayanlar baylar." diye bağırdı ödüm patladı. Aklım çıkmıştı, böyle bir şeyin olabileceğini hiç düşünmemiştim. Birden tam kafamdaki spot yandı. Aydınlandım. İlmiklerin arasından baktım Ruthi de dâhil herkes bana bakıyordu. Kazakla kaplı kafamdan kaynar sular aşağı dökülmüştü. Kazağın içinden kafamı sonsuza kadar çıkarmak istemiyordum, koltuğa daha fazla gömüldüm. Utanç içindeydim. "Dünya bir sahne, bizler ise oyuncular" sözü nihayet anlamını bulmuştu. Sahnedeydim, göz önündeydim ve kucağımda montlar varken kazakla boğuşuyordum.

Hâlâ adamın olayı bu kadar büyütmesine bir anlam veremiyordum. Ve tüm bunları bir iki salisede düşünüyordum. Kazağı çıkarmaktan vazgeçerek tekrar gerisin geri giydim. Ruthi'yle göz göze geldik. Ruth da, tiyatrodaki diğer insanlar da ayağa kalkıp bir şey söylememi bekliyordu. Yavaş yavaş ayağa kalktım. Kalkarken ne söyleyeceğimi düşündüm. Ne söyleyeceğimi aşağı yukarı biliyordum.

Alkışlayarak sahneye doğru kendimden emin adımlarla gidecektim. "Bravo... Bravo size sonunda beni yakaladınız. Ahh evet sabahtan beri orda kazakla cebelleşiyordum ve evet birçoklarınızı rahatsız ettim. Ne yapmam gerekiyor söylesenize pek kibar hanımefendiler ve baylar! Sizlerden beni affetmeniz için özürler dileyip ayağınıza mı kapanayım. Yoksa hepinize tek tek övgüler düzüp gönlünüzü mü alayım? Ahh istemem kalsın bayanlar baylar! İstemem kalsın!!! (seyirciye dönerek) Efendim? Duyamadım? Demek benim oldukça küstah biri olduğumu düşünüyorsunuz. Aslını söylemek gerekirseeeee kendimi küstah olarak nitelersem eksik kalır. Ben küstahtan da öte, ondan da beter bir şeyim..." derim diye düşündüm. Ya sonrası? Biraz sonra hayatımın tiradını atacaktım ve konuşmamın gerisini bilmiyordum. İddialı konuşmak için kısıtlı bir zaman seçmiştim kendime. Küstahtan da öte ne olabilirdi ki. Ne yani sahneye çıkıp "ben götoşum" mu diyecektim insanlığa. Tiyatral konuşmaya yedirebilirsem istersem çıkıp sahneye "ben var ya benim .mıma koyayım!" bile desem seyirci sineye çeker, yadırgamazdı beni biliyordum ama oyunculuğuma da fazla güvenmiyordum. Bir iki salise daha düşündüm ve konuşmamın gerisini de buldum.

Ruthi hâlâ gözlerini dikmiş bana bakıyordu. Nefes nefese kalmıştı ve göğüsleri denizde inip batan bir sandalı andırıyordu. Ne yapıp edip tiradımın sonunda onu öpmeliydim. Alkışlar eşliğinde, ışıklar kararıncaya kadar uzun bir öpüşle biten bu tirad sadece bana değil, tiyatro dünyasına da çok şey katacaktı. Ruthi de eşek değil ya o kadar etkileyici tiradtan sonra dudaklarımı havada bırakmazdı. Çok etkili bir konuşmadan sonra Ruthiyle güreşmek hiç istemezdim.

Bütün tiyatro benden insanları rahatsız ettiğim için bir açıklama beklerken, ben elimde 3 erkek arkadaşımın montları olduğu halde Ruthi'yle geçireceğim doludizgin gecenin hayalini kuruyordum.

Ve tiradım bütün görkemi ile başlıyordu. Tam ağzımı açıp "yaaa çok pardon yaa." Diyecekken Ruth söze karıştı. "Oh Stormy! Ne işin var burada." diye yanımdaki adama seslendi. Siz dikkatli okurlarımızın daha önce fark ettiği ama benim ve diğer daha az aklı çalışan okurlarımızın bu paragrafta fark ettiği o şeyi işte o an fark ettim. Stormy ve yanında gezdirdiği iti, ait olduğu yere, yani sahneye gitmek için benim iki saat, kucağımdan düşen montlarla sıradan çıkıp yol vermemi bekledi. Usta oyunculara yol verirken bağcıklarını gevşettiğim botum da çorapla birlikte ayağımdan çıkıp, ön sıralara doğru yuvarlandı. Adeta bir kuzu beynini andıran, yağmur suyundan buruşmuş, ayak başparmağım siyah kotun altında ap-ak ortaya çıktı. Stormy sinirle ayağıma bakıyor, bir an önce beni geçip Ruthi'nin yanına gitmek için sırasını bekliyordu. Seke seke sıradan çıktım. Onlar neon ışıkların altına doğru ilerlerken özür diledim ama duymadılar.

Botuma bakındım biraz, uyarı gelince seke seke yerime döndüm. Ruthi'yi ya da insanlığa yapacağım muhteşem tiradı unutmuş bir anda can derdine düşmüştüm. Hep yerlere filan bakıp botun nerede olabileceği konusunda tahminler yürüttüm oyun boyunca.

Bütün bunlar olurken Stormy ise sahnede devleşmişti. Ne zaman sahneye baksam Stormy vardı, uzun konuşmalar filan hep ona yazılmıştı. Kimseyi konuşturmuyordu ibinenin çocuğu, resmen rol çalıyordu. Karısı öldükten sonra alkolik olan ve Ruthiyi götürme imkânı olduğunu sandığımız Stiivin ise ortalıkta göründüğü gibi yoktu. Bir kere Stormy'nin dediği bişeyi onayladı bir kere de arkada yanlışlıkla göründü. Kaptırmıştı Ruthi'yi Stormy ayısına allaaaan salağı Sitiiv.

Ve nihayet perde! Stormy tahmin ettiğim Ruthi'yi oyunun sonunda alkışlar eşliğinde öptü. Herkes büyük bir gururla alkışlıyordu dev sanatçıları öndeki bir iki kişi ayağa kalkınca hep beraber ayağa kalkmak zorunda kaldık. Sanatçılar da bizi alkışlayınca, biz daha çok onları alkışladık. İki tarafta kendine göre kıvançlanıyordu bu durumdan. Yüzlerce insan bi salona doluşmuş birbirini alkışlıyordu, hepimiz kıvançtan gönençten delirmiş gibiydik. Tiyatro binasından dışarı "utku dol! utku dol!" diye efektler çıkıyordu. Ben ise Ruthi'nin üzüntüsünü çoktan unutmuş botun ve içindeki çorabımın peşindeydim.

Salondan herkesin çıkmasını bekledim. Bomboş salonda, çömele çömele sıraların altına bakıyordum ki o sırada Ruthi'nin sahnede gezindiğini fark ettim "pardon oyun mu başlıyor acaba." diye seslendim eğildiğim yerden. Beni yeni fark etti ve her tiyatrocu gibi irkildi. "Yoo hayır. Sadece sahnenin kokusu hissediyordum, boş tiyatro salonunda sahneye çıkmayı, anlamlı gibi, çok acaip hisler içerisinde gibi gezinmeyi neden bilmem çok severim" dedi. Ben onu dinlerken bi yandan da bota bakınmaya devam ediyordum. "Siz bişey mi kaybettiniz?" diye sorduğu anda ben çoktan botumu bulmuştum ve çorabımı giyiyordum. "Yooo önemli bir şey değil. Sadece eski kız arkadaşımın küpeleriydi. Hep yanımda taşırdım ama galiba bu sefer gerçekten kaybettim onları" dedim büyükbir yalancılıkla.... "Aaa çok önemli bir şeymiş.Müsade edin size yardım edeyim. Beraber arayalım." diyerek yanıma geldi.

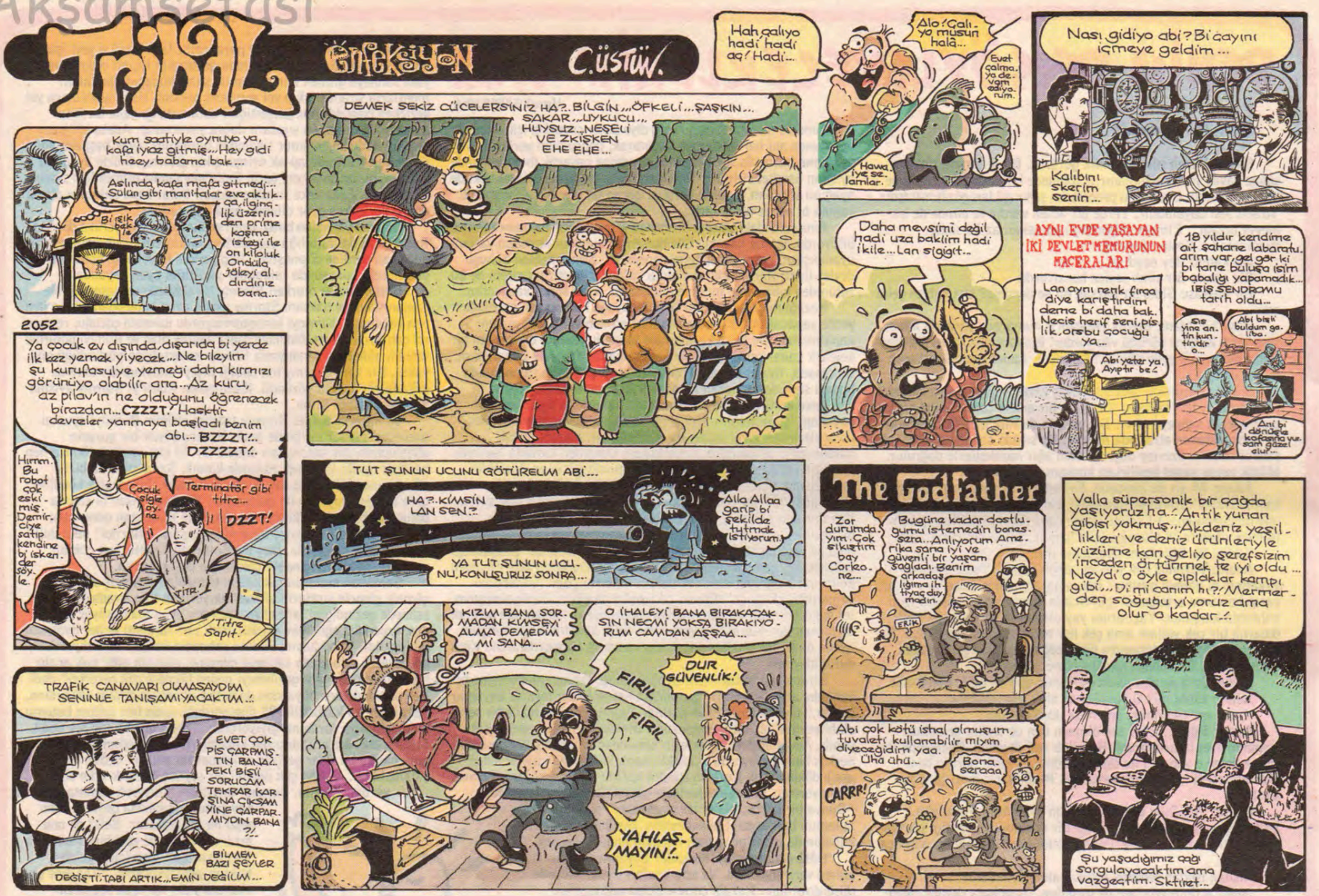
"Yav şimdi iş çıkarma boşver! Hem belki bu bir işarettir. Belki de onu artık unutmam ve yeni birini sevmem gerekiyordur" diye karşı gelerek baktım yeşil gözlerine. "Aaa öyle şey olur mu sizin için çok önemi bir şeymiş. Kim bilir ne kadar üzülmüşsünüzdür. Ben hatıralara çok değer veririm" diyerek benle beraber sıraların altına tek tek baktı. Bütün tiyatroda o küpeleri arıyormuş gibi yapmak ve "yaa kesin ben onu başa yerde kaybettim." diye Ruthi'yi bu arama işinden vazgeçirmeye çalışmak gerçekten çok zordu. Zaten bir iki defa da g.tüne bakarken yakalamıştı beni.

Neyse ki sonunda dediğime geldi ve küpeleri bulamadık. Ama bu işin peşine düşmeye kararlıydı. Anlattığım tırt hikâyeden o kadar çok etkilenmişti ki küpeleri bulursam veya kız arkadaşımla barışırsam mutlaka haberdar etmem için cebini bile verdi.

Onu sahnede yalnız bırakıp dışarı çıktım. Arkadaşlarım "nerdesin lan" diye sorarken Ruthi'nin cebi telefonuma kaydediyordum. "Tiyatrocu kız cebini verdi" diyerek mağrur bir edayla güldüm.

Dışarıda çok yağmur yağıyordu. Koşa koşa dört erkeğin de girebileceği bir bara gittik. Bir saat sonra Ruth'a "Naber" diye mesaj yazdım. Beklemem gerekiyordu ama ne yapayım içki cesaretlendirmiş ve sabırsızlaştırmıştı. Hemen "küpeleri buldun mu yoksaJ" diye cevap yazdı. "Hayır, galiba onları aramayacağım bir daha. Artık onlara ihtiyacım yok" diye cevap yazdım hemen. Cevap yazmadı. Bir saat sonra "çünkü seni gördüm bugün :p" yazdım. Cevap gelmedi. Bi saat sonra ";)kıps!" yazdım. Sürekli içiyorduk. Hala bi cevap gelmemişti. "Bu arada yalan söyledim. Küpeleri arıyorum hala. Her yere bakıyorum. Çünkü eski kız arkadaşım benim için çok önemli" diye bir mesaj daha attım. Buna da cevap gelmedi. İçmeye devam ettim. Bardan çıkarken çok sarhoştum ve en son "seni arayabilir miyim uyanıksan şu an seninle çok konuşmaya ihtiyacım var" diye mesaj yazdığımı hatırlıyorum. Sonra da cevabı beklemeden aradığımı ve onun da açmadığını.

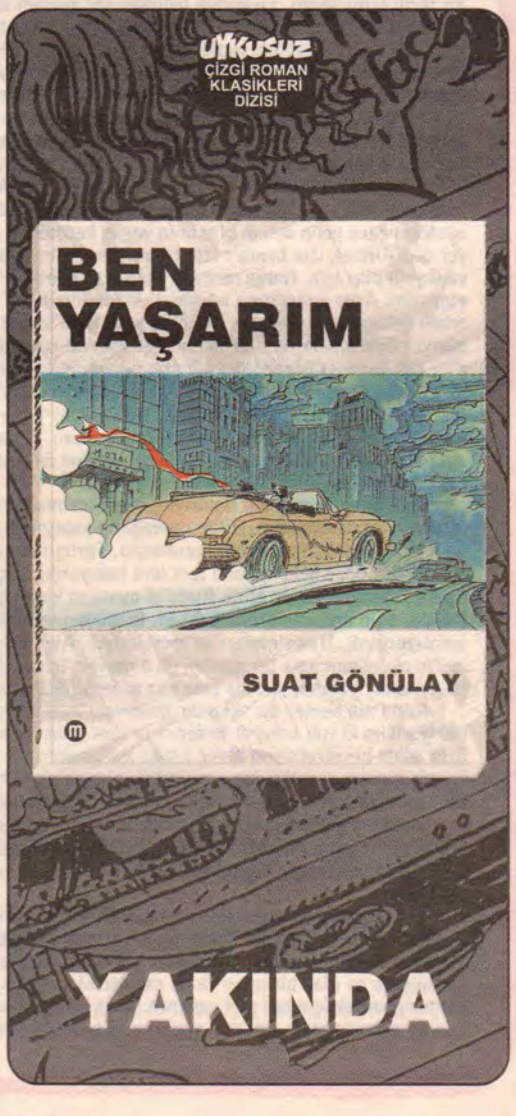
Ertesi sabah çocuklardan ikisinin evinin salonunda halının üzerinde baş ağrısıyla uyandım. Telefonuma baktım mesaj gelmemişti. Gecenin analizi için gönderilmiş mesajlara tekrar baktım. Sabah 5 gibi "msn var mı?" diye hiç hatırlamadığım bir mesaj daha yolladığımı fark ettim. Arama kayıtlarına baktıktan sonra da bu mesajdan bir dakika sonra eski kız arkadaşımı aradığımı fark ettim. Tiyatro'ya bir daha hiç gitmedim.

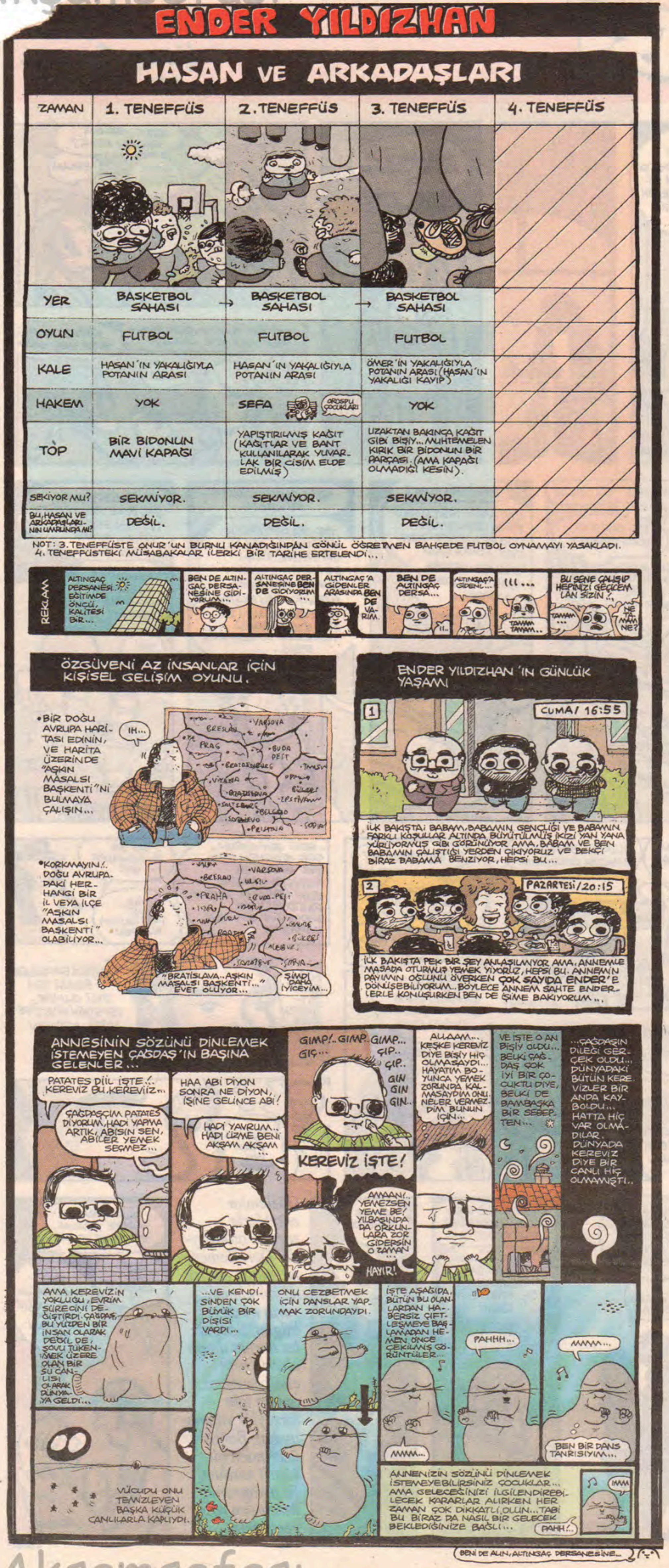

Akşamsefası

Ömer GÖKSEL

Doruktan

Servet TURAN

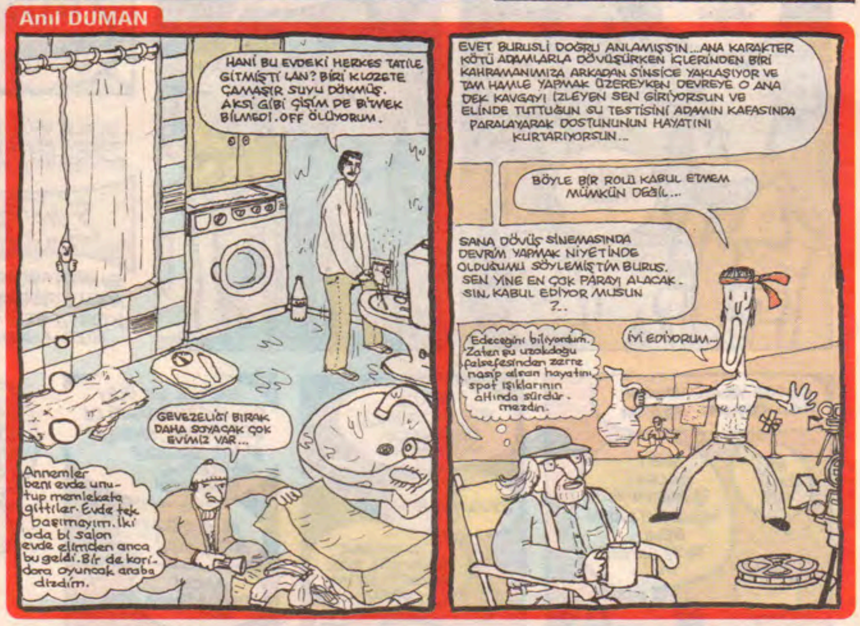
Necip DUMAN

Serhat AKSU

Anıl DUMAN

UYKUSUZ

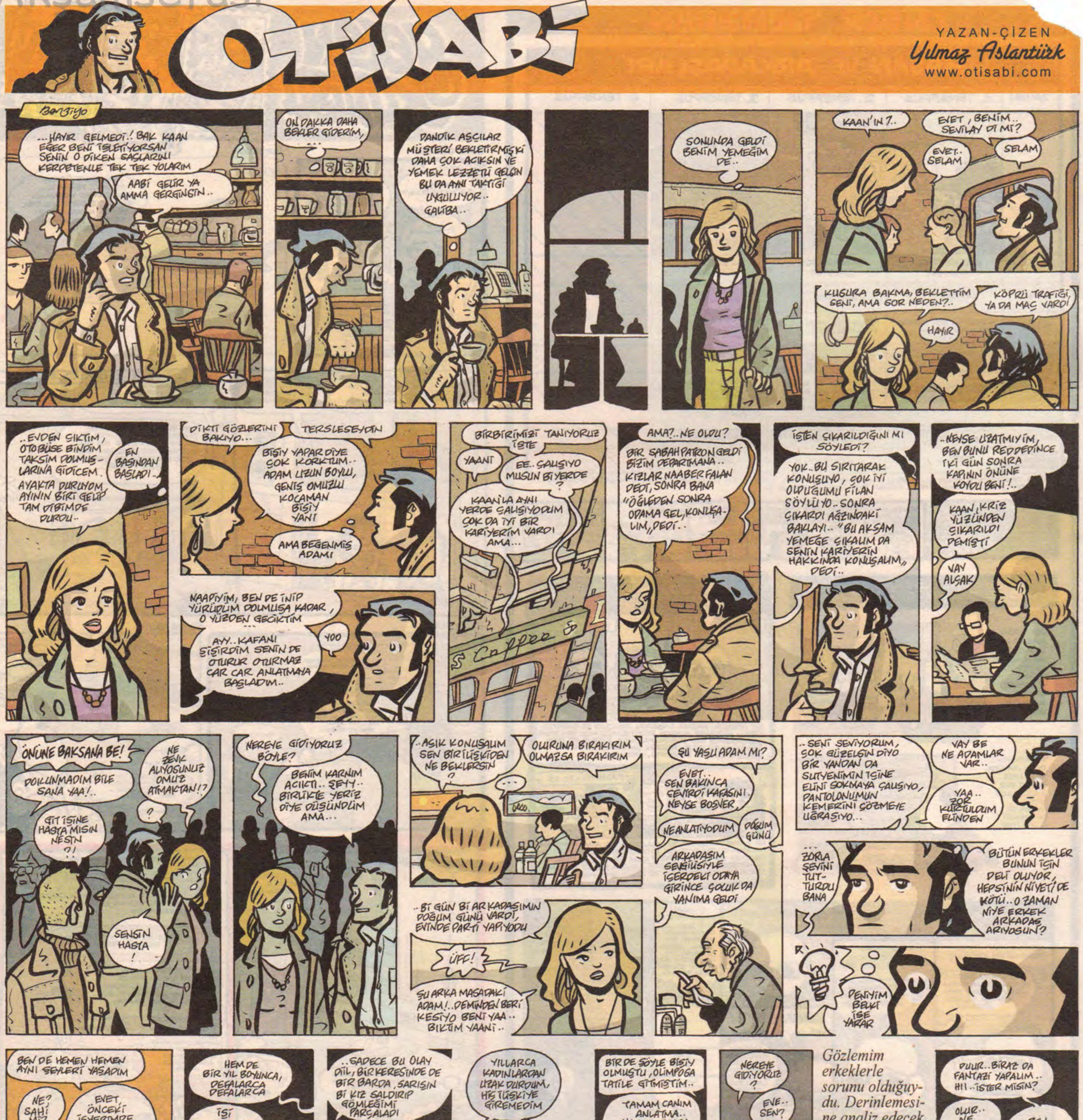
Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 10 Aralık 2009 | Sayı: 119
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur GÜRSOY
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com)

GRAFİK: Hakan KARATAŞ - Fırat YAŞA - Vasıf TERİM - **KALİGRAFİ:** Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Ofis Sorumlusu: Mesut Tunç Baysel

Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok
No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 **FAX:** 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22
ABONELİK:
Yurtiçi: 99YTL **Amerika:** 100$ **Avrupa:** 70€ **Uzakdoğu:**120$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

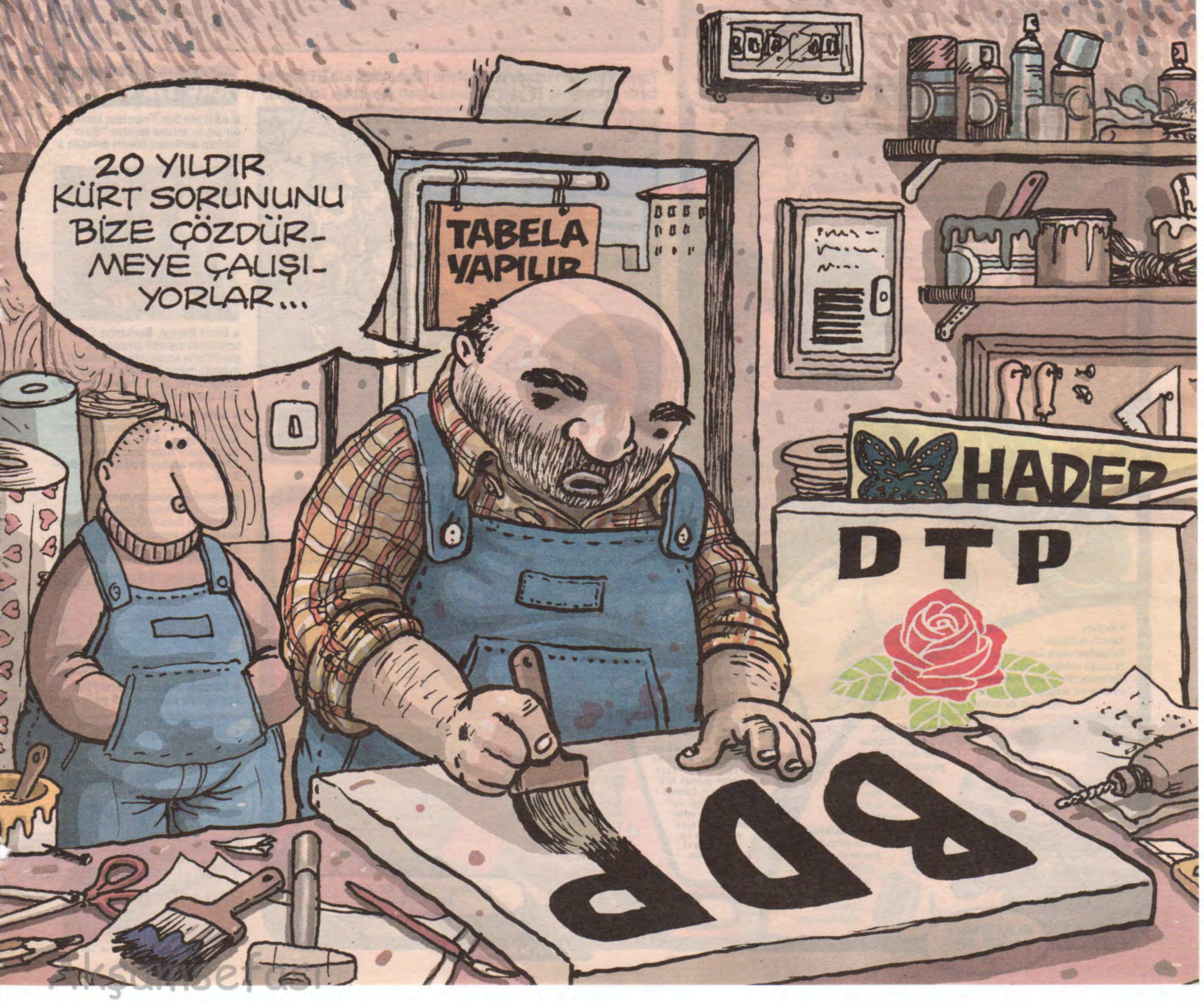
Akşamsefası

17 ARALIK PERŞEMBE
SAYI: 2009/51 No: 120
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

DTP kapatıldı.
HEP, ÖZEP, ÖZDEP, DEP, HADEP, DEHAP ve DTP son 20 yıl içinde kapatılan aynı siyasi hareketin partileri. Yedek parti ise 41 ilde örgütlenmesini tamamlayan BDP...

BİŞEYLER DUYDUM

TELEFON SAPIĞI

İstanbul Üniversitesi öğrencilerinin evleri iki haftadır polis tarafından aranarak ailelere, "Çocuklarınız okulda suça karışan insanlarla geziyor..." türünden bilgiler veriliyor. Polisin "suç" dediği, yüzde 500'e varan harç zamlarına karşı çıkma, ulaşım zammını protesto etme, paralı eğitime karşı çıkma gibi eylemler... Öğrenciler, durumu protesto etmek için evlerine telefon açan Vatan Emniyet Müdürlüğü'nün önüne giderek pankart açtı: "Alo, bizi aramışsınız..."

ERDEM KARAGÖZ YETİŞTİRMEK...

Hayatta başarılı olmanın yollarını, 10, 50 hatta duruma göre 100 anahtar yardımıyla insanlara müjdeleyen 'kişisel gelişim kitapları'na bir yenisi daha eklendi: "MARKA ÇOCUK YETİŞTİRMEK". Kazık kadar olmalarına rağmen hayatla ilgili beklentileri bir türlü sakinleşmeyen bir hedef kitlesine sahip bu 'tablet kitaplar' artık çocuklara da el atıyor. "Altın Bilek Yayınları"ndan çıkan bu kitabın arka kapağı şöyle: "Parmaklarınızın arasında tuttuğunuz bir kitapla dünyanın kaderini değiştirebilirsiniz. Marka çocuk yetiştirmek sizin elinizde. Bir heykeltıraş olan anne ve baba olarak unutmayın, Mustafa Kemal, Einstein, Edison, Mozart da sizin gibi anne ve babaların çocuklarıydı..." Şu da bu kitabın yazarı Erdem Karagöz hakkında: "...18 yaşında Türkiye'nin en genç futbol antrenörü oldu. 20 yaşında girdiği hakemlik sınavlarını 100 tam puanla bitirdi, hiç hakemlik yapmadı. Günde 50 sayfa okumadan yatmayan Karagöz hiç antibiyotik kullanmadı... Evli olan Karagöz yirmi üniversite öğrencisi ile oluşturduğu beyin fırtınası takımı ile sürekli çalışmalar yapmaktadır. Vazgeçilmezleri arasında sorgulamak, değişim ve gençleri doğru sorularla tetiklemek bulunuyor."

Diyanet İşleri Başkanı Ali Bardakoğlu, kadınların günlerini camilerde yapmasını önerdi.

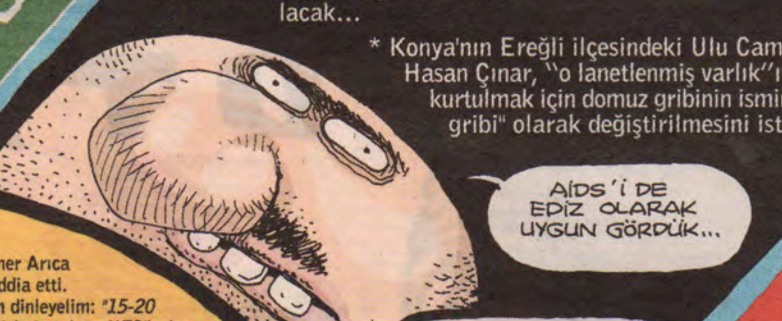

NİTELİKSİZ BİLGİ

* Paris Hilton, "ekolojik burun" yaptıracağını açıkladı. Hilton'un burnunun içine tozdan ve kirli havadan etkilenmesin diye filtre konulacak...

* Konya'nın Ereğli ilçesindeki Ulu Camii'nin imamı Hasan Çınar, "o lanetlenmiş varlık"ın isminden kurtulmak için domuz gribinin isminin "muz gribi" olarak değiştirilmesini istedi...

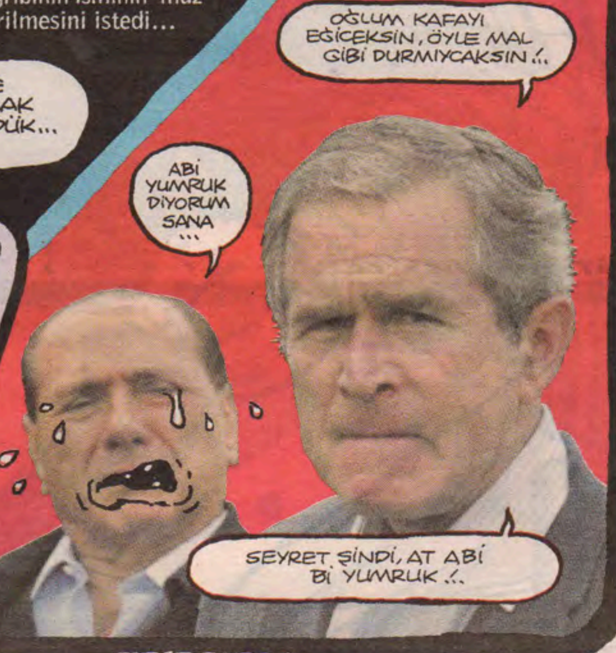
* Reyhan Karaca ve Harun Kolçak'tan sonra Soner Arıca da uzaylı olduğunu iddia etti. Durumunu Soner'den dinleyelim: *"15-20 yıl önce bir mağaza işletiyordum. UFO'larla ilgilenen, bu konuda araştırmalar yapan Farah Yurdözü mağazamıza gelmişti. Beni görür görmez 'Siz uzaydan geldiniz' dedi. Şok geçirdim. 'Nereden çıkardınız?' diye sordum. Ardından New York'ta öldüğümü, sonrasında 50 kişiyle birlikte görevli olarak dünyaya geldiğimi belirtti. O gün inanmamıştım ama şimdi doğru söylediğini düşünüyorum."*

DİSNEYLAND KAFASI

Hasankeyf'i sular altında bırakacak Ilısu Barajı'na yönelik itirazların üstesinden gelmek için yepyeni bir formül bulundu: Yeni ilçe merkezine sular altında kalan eserlerin taklitleri yapılacak...

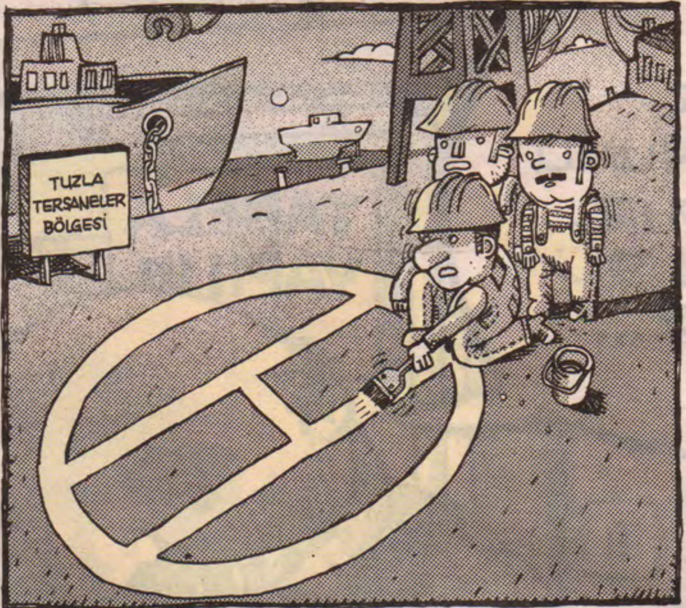
İtalya Başbakanı Berlusconi dayak yedi!

19 işçinin hayatını kaybettiği maden ocağında yeterli denetim yapılmadığı ortaya çıktı.

Tayyip Erdoğan'ı taşıyan helikopterin rahat inmesi için İstanbul'un farklı noktalarına 10 yeni helikopter pisti yapılacağı açıklandı.

KAÇ YIL OLDU?

- ABD'nin San Francisco kentinde bir pis su arıtma tesisine "Bush" isminin verilmesi önerisi oylanalı **1 yıl**...

- Deniz Baykal, Burhaniye CHP teşkilatını ziyareti sırasında partililerle konuşurken, önündeki masada duran Mustafa Sarıgül'ün manşette yer aldığı bir gazeteyi eliyle usul usul iterek yere düşüreli **2 yıl**...
- Seda Sayan'ın Amerika seyahati sonrası bebeğini düşürmesi üzerine, Nihat Doğan, *"Seda'nın hamile kaldığından haberimiz yoktu. Bilseydim arabayla dönerdik,"* diyeli **3 yıl**...
- Amerikan donanmasına ait Missouri zırhlısının İstanbul'a gelişinden önce Karaköy'de çalışan hayat kadınlarına güzel giysiler giymeleri tembihleneli ve bütün genelevler badana edileli **53 yıl**...

- İstanbul Boğazı tamamen buz kütleleriyle kaplanalı **55 yıl**...
- George Orwell'ın "Bin Dokuz Yüz Seksendört"ü yayımlanalı tam **60 yıl** olmuş...

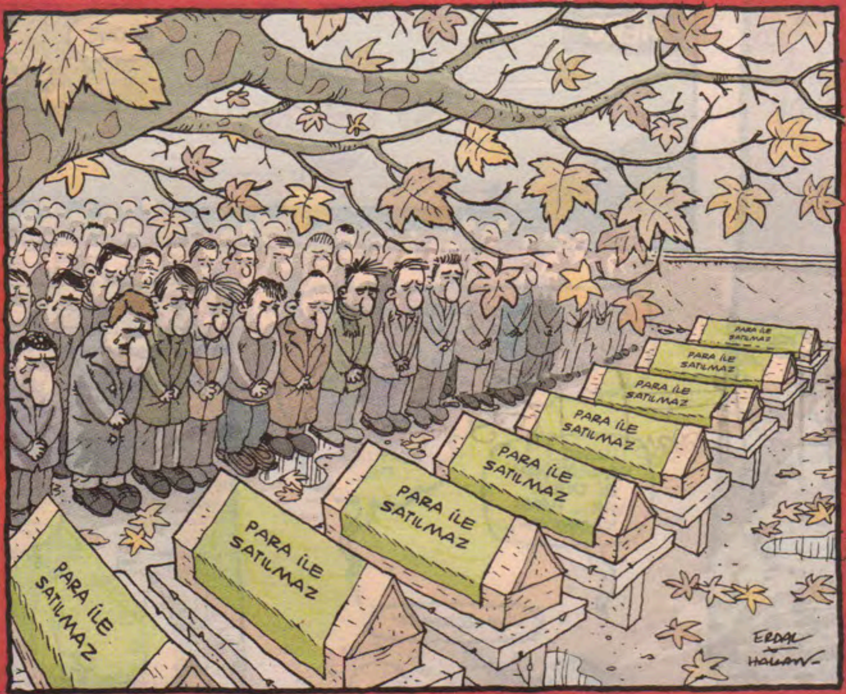

Priapos (Bereket Tanrısı)

FIRAT BUDACI

UYKUSUZ

Bedava kömür dağıtarak oy toplayan AKP, iş güvenliği için gerekli şartları yerine getirmeyen kömür ocakları konusunda hiçbir önlem almıyor.

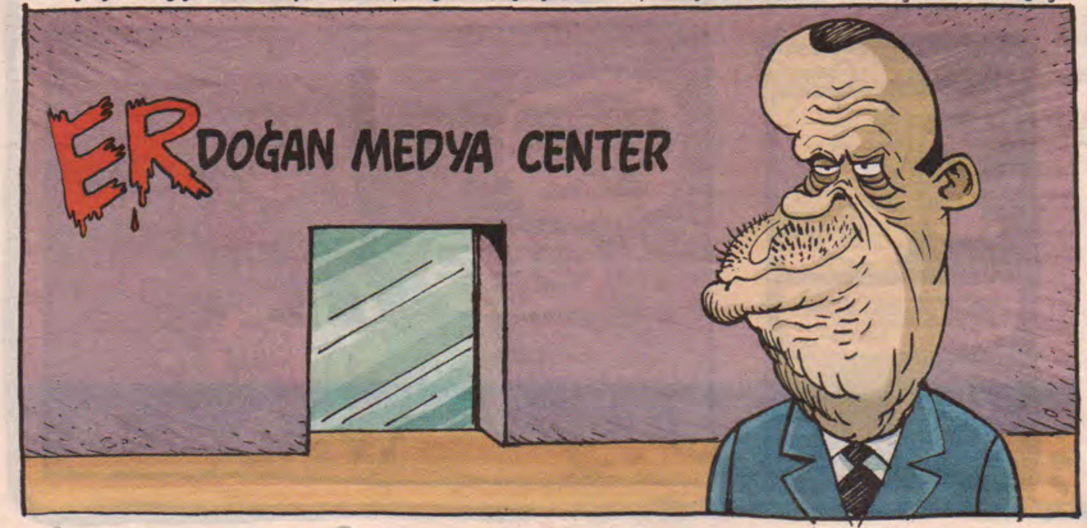

AKP'ye yakınlığıyla bilinen İpek Grubu, Doğan Medya'ya ait Star, Milliyet ve Vatan'ı almak için harekete geçti.

ben alpay erdem

• Merhaba.

• Çocukken deli bir arkadaşım vardı. Bayaa, bildiğin deliydi. Kafasıyla tuğla kırıyordu. Yakın zamanda öğrendim ki deli sıfatı üzerine tamami ile yapışmış. Deli Mehmet diyorlarmış kendisine. Otlu peynir işine girmiş Deli Mehmet. Peyniri satıp otu içiyormuş. Sarıp içiyormuş. Deli işte. Yalnız bu çocuk deliydi ya, bunun annesi de deliydi. Biz sokak ortasında top oynarken balkona çıkıp şöyle şarkılar söylüyordu. **Seyfi'nun evi, adaya karşi... Seyfi'nun evi, adaya karşi... Seyfo açmiş taşşaklari denize karşi**. Ya bu nasıl bir anne. Tamam, bu nasıl bir anne de, Seyfi de nasıl bir adam. **Adaya karşı evim var, her türlü imkanından yaralanmalıyım**. **Olancasıyla açmalıyım. Oh, mis**. Bu arada **Seyfi**'nin şarkı içinde çok kısa bi süre içinde **Seyfo**'ya dönüşmesi. Off yaa, delilik hakikaten çok başka bi'şiy. Çok özlüyorum. O güzel mahalleyi, o güzel insanları çok özlüyorum.

• Yalnız **Tiger Woods** da cinsel organ mafyası gibi çalışıyormuş be arkadaşım.

• Yağmurda şemsiyesi çok ıslandı diye üzülen adam gördüm. Daha doğrusu o benim. Ama çok ıslandı yaa, ben bu kadarını beklemiyodum.

• Siyah poşet kokusu kadar da enerji alan bir başka bi'şiy de olamaz diye düşünüyorum ben şu hayat yolunda.

• Hayır diyemiyen bir insan bulup onu tokatlamak istiyorum. - **Tokatlayım mı lan seni**? - **Tokatla**. -**Al sana tokat**, **al sana tokat o zaman**! **Cimciricem lan seni**! Bu tarz hayallerim var.

• Nerede bir, konsere gitmeden önce, şarkılara hakkı ile eşlik edebilmek adına, konser sahibi grubun veya solo şahsın şarkılarını evinde itina ile ezberlemeye çalışan bir insan var, kim ne derse desin, orada, çok ama çok güzel bir insan var. Hatta aşırı güzel bir insan var. Yani rahatsız edici bir güzellik. Yani iç güzelliği ete gelip Monica Bellucci olmuş, karşında bacak bacak üstüne atmış duruyo. Şuh bakışlarla seni süzüyo. Dudaklarını ısırıyo. Hoşuna gidiyo ama hiçbir şansın yok, bunu biliyosun. Seninle oyun oynuyo. Ya bi saniye ya, ben ne diyodum, ne oldu lan bu böyle. Ama öyle. Bence ne dediğim anlaşıldı. Bu arada Monica Bellucci, biz erkeklerin, güzelliği karşında neredeyse eksiksiz mutabık olduğumuz tek kadın mı ne. Yani her kadına bi laf sokulur. **Angelina Jolie** dersin, **dudahları çoh büyik** derler, ne biliyim, **Jessica Alba** dersin, **memelerinin cinsel cazibesi beni tatmin etmiyi** derler, yani her kadına bi laf sokulur, fakat **Monica Bellucci** dediğin zaman, **haa, o başka**. Monica Bellucci örneğini bu yüzden verdim. Herkes anlasın herkes beni sevsin diye.

• Risk almayan sanatçıyı da sevmiyorum ben.

• Ömrümde ilk kez **gıyabında pişti** olan iki kadın gördüm. Sevgili Harun Tekin'in davetlisi olarak Mor ve Ötesi konserine gittim. Yazarlar Futbol Takımı olarak beraber gittik. Bu arada Yazarlar Futbol Takımı da bambaşka bir yazı konusudur. Bi ara geniş geniş yazmak istiyorum. Neyse, konserde bir kadın başka bir kadının yanına gelip, **aynı elbiseden bende de var** dedi ve gitti. Hiçbi'şiy anlamadım ben. Kadınlar işte.

• Az ünlü paparazzisi diye bi'şiy olsa ya. Az ünlülerin peşinde hep. Gazetesi de az satsa. Bu arada gazete'ye gaste diyen gazeteciler gördükçe aklımı çıldırıcak gibi oluyorum korkudan.

• Biraz önce kuzenim geldi eve. Uzun zamandır gelmiyordu, ne de rahattım. **Moralim çok bozuk Alpay'ım** dedi. Dedim **ilgilenmiyorum ama sen yine de anlat**. **Sen rahatlarsın en azından... Yeni öğrendim, annem bana hamileyken, ben daha karnında iki aylıkken harmanda taş kaldırıp beni düşürmeye çalışmış** dedi. **Eee**, dedim. **Acayip moralim bozuldu**. **İstenmiyomuşum demek ki** dedi. Haydaa, yaa kardeşim, o zaman istenmiyomuşsun. Şimdi otuzyedi yaşındasın. Önüne baksana. **Peki şimdi isteniyo musun** dedim. **Şimdi de istenmiyorum** dedi. Dedim **ben çalışma odama gidiyorum, sen keyfine bak**. Şu anda ben bu köşeyi yazarken kendisi içerde televizyon izliyo. Bir yandan da geğire geğire portakal yiyo. Çok üzülüyorum.

KAMİL SEVEN ADAM

• Nerede bir, yeni ofis hediyesi olarak götürdüğü çikolatadan, ofiste bulunduğu süre içinde yine en çok kendisi yiyen bir insan var, kim ne derse desin, orada, çok ama çok güzel bir insan var. Onun saçları geçiş aşaması uzunluğunda, kulakları üstten sivri.

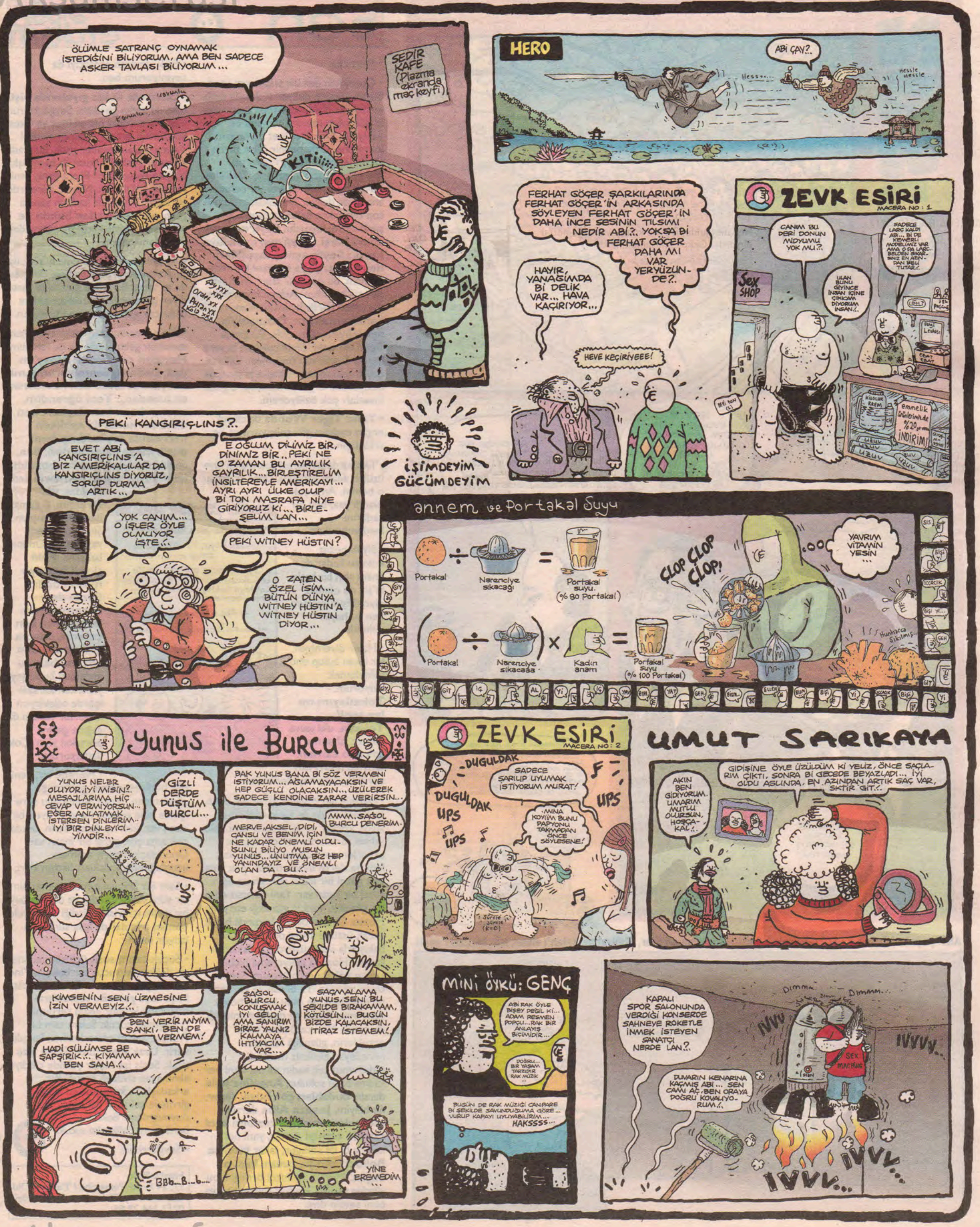
• Sert diş fırçasının mukavemetinin bir süre soora kırıldığı ve dişlerle tam bir uyum içrerisine girdiği o muştulu dönem o kadar da kısa sürmesin istiyor insan.

• Sucuk-salam-sosis üçlüsünde yine en delikanlısı sucuk'tur bakma. Yine en bize yakın olanı o. Bir derdin olsa koşa koşa gelir. Bu toprakların heyecanlı kömür gözlü tertemiz çocuğudur sucuk. Salam tam bir Fransız. Selam etsen kerhen karşılık verir. Uzak anam uzak. Salam bize uzak. Sosis ise hiçbir şekilde ciddiye alınmayan sivilceli ergen. Biz arkadaşlarla konuşurken o lafa girmeye çalışıyo, biz onu duymuyoruz. Bakma bunların en delikanlısı sucuk.

• Sevgilerimle.

Hasta Ruh
17, 24 Aralık Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

alpayalpayalpay@gmail.com **www.alpayerdem.com.tr** twitter.com/alpayalpayalpay

ÖLÜMLE SATRANÇ OYNAMAK İSTEDİĞİNİ BİLİYORUM, AMA BEN SADECE ASKER TAVLASI BİLİYORUM...
SEDİR KAFE (Plazma ekranda maç keyfi)
KITIIIII
HERO
ABİ ÇAY?.
Hess...
Hessle Hessle
FERHAT GÖGER ŞARKILARINDA FERHAT GÖGER'İN ARKASINDA SÖYLEYEN FERHAT GÖGER'İN DAHA İNCE SESİNİN TILSIMI NEDİR ABİ?.. YOKSA Bİ FERHAT GÖGER DAHA MI VAR YERYÜZÜNDE?..
HAYIR, YANAĞIMDA Bİ DELİK VAR... HAVA KAÇIRIYOR...
HEVE KEÇİRİYEEE!
ZEVK ESİRİ
MACERA NO: 1
CANIM BU DERİ DONUN MİDYUMU YOK MU?..
ULAN BUNU GİYİNCE İNSAN İÇİNE ÇIKICAM DİYORUM İNSAN!..
SADECE LARÇ KALDI ABİ... Bİ DE KEMERLİ MODELİMİZ VAR AMA O DA LARÇ.. BELDEN SIKARSINIZ EN AZINDAN BELLİ TUTAR!..
Sex SHOP
emmelik ürünlerimizde %20 ye varan İNDİRİM!
UZUV
PEKİ KANGIRIÇLINS?..
EVET ABİ KANGIRIÇLINS'A BİZ AMERİKALILAR DA KANGIRIÇLINS DİYORUZ, SORUP DURMA ARTIK...
E OĞLUM DİLİMİZ BİR, DİNİMİZ BİR.. PEKİ NE O ZAMAN BU AYRILIK GAYRILIK... BİRLEŞTİRELİM İNGİLTEREYLE AMERİKAYI... AYRI AYRI ÜLKE OLUP Bİ TON MASRAFA NİYE GİRİYORUZ Kİ... BİRLEŞELİM LAN...
YOK CANIM... O İŞLER ÖYLE OLMUYOR İŞTE!..
PEKİ WİTNEY HÜSTIN?
O ZATEN ÖZEL İSİM... BÜTÜN DÜNYA WİTNEY HÜSTIN'A WİTNEY HÜSTIN DİYOR...
İŞİMDEYİM GÜCÜMDEYİM
annem ve Portakal Suyu
Portakal
Narenciye sıkacağı
Portakal suyu. (% 80 Portakal)
Portakal
Narenciye sıkacağı
Kadın anam
Portakal suyu (% 100 Portakal)
ÇLOP ÇLOP ÇLOP!
YAVRIM VİTAMİN YESİN...
Hunharca Sıkılmış...
Yunus ile Burcu
YUNUS NELER OLUYOR, İYİ MİSİN?.. MESAJLARIMA HİÇ CEVAP VERMİYORSUN... EĞER ANLATMAK İSTERSEN DİNLERİM.. İYİ BİR DİNLEYİCİYİMDİR...
GİZLİ DERDE DÜŞTÜM BURCU...
BAK YUNUS BANA Bİ SÖZ VERMENİ İSTİYORUM... AĞLAMAYACAKSIN VE HEP GÜÇLÜ OLACAKSIN..., ÜZÜLEREK SADECE KENDİNE ZARAR VERİRSİN..
MERVE, AKSEL, DİDİ, CANSU VE BENİM İÇİN NE KADAR ÖNEMLİ OLDUĞUNU BİLİYO MUSUN YUNUS... UNUTMA BİZ HEP YANINDAYIZ VE ÖNEMLİ OLAN DA BU!..
MMM. SAĞOL BURCU DENERİM.
KİMSENİN SENİ ÜZMESİNE İZİN VERMEYİZ!..
BEN VERİR MİYİM SANKİ, BEN DE VERMEM!
HADİ GÜLÜMSE BE ŞAPŞİRİK!.. KIYAMAM BEN SANA!..
BBb...B...b....
SAĞOL BURCU, KONUŞMAK İYİ GELDİ AMA SANIRIM BİRAZ YALNIZ KALMAYA İHTİYACIM VAR...
SAÇMALAMA YUNUS, SENİ BU ŞEKİLDE BIRAKAMAM, KÖTÜSÜN... BUGÜN BİZDE KALACAKSIN, İTİRAZ İSTEMEM!..
YİNE EREMEDİM...
ZEVK ESİRİ
MACERA NO: 2
DUGULDAK
DUGULDAK
UPS
UPS
UPS
SADECE SARILIP UYUMAK İSTİYORUM MURAT!
MINA KOYİİM BUNU PAPYONU TAKMADAN ÖNCE SÖYLESENE!
UMUT SARIKAYA
AKIN BEN GİDİYORUM. UMARIM MUTLU OLURSUN, HOŞÇAKAL!..
GİDİŞİNE ÖYLE ÜZÜLDÜM Kİ YELİZ, ÖNCE SAÇLARIM ÇIKTI, SONRA Bİ GECEDE BEYAZLADI... İYİ OLDU ASLINDA, EN AZINDAN ARTIK SAÇ VAR, SKTİR GİT!..
MİNİ ÖYKÜ: GENÇ
ABİ RAK ÖYLE BİŞEY DEĞİL Kİ... ADAM RESMEN POPÇU...RAK BİR ANLAYIŞ BİÇİMİDİR...
DOĞRU... BİR YAŞAM TARZIDIR RAK MÜZİK...
BUGÜN DE RAK MÜZİĞİ CANPARE Bİ ŞEKİLDE SAVUNDUĞUMA GÖRE... VURUP KAFAYI UYUYABİLİRİM... HAKSSSS...
KAPALI SPOR SALONUNDA VERDİĞİ KONSERDE SAHNEYE ROKETLE İNMEK İSTEYEN SANATÇI NERDE LAN?..
DUVARIN KENARINA KAÇMIŞ ABI... SEN CAMI AÇ, BEN ORAYA DOĞRU KOVALIYORUM!..
Dımmm...
Dımmm...
IVVV
IVVVV...
IVVV...
IVVV...
SEX MACHINE

Bebek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Çocukluk iyi de geçse, kötü de geçse cennettir."
Maksim Gorki

ÇATALCA'DA BİR AZİZ...

Yılar yılı sorarlar:

- Niçin mizah?

Ne biliyim ben niçin mizah?

- Başka yeteneğim yok da ondan mizah!

Gerçekten bilmiyorum. Gülmeyi ve güldürmeyi çok sevmekle beraber, bir mizah ustasından duyduğum şu cümleyi de hiç unutamam: "Mizah, korku ve yalnızlıktan kaynaklanır!"

Tam bilemiyorum.

- Niçin mizah?

- Çünkü operaya yatkın değilim, baleye hiç girmeyelim!

Bu yazıda yılların muamması çözülsün artık. Çok küçük bir Vedat Özdemiroğlu bize gerçeği açıklasın. Konuş Vedat!

- Evde bi sürü Aziz Nesin kitabı var. Bazen babam okuyor bir öykü, bazen annem. En çok da uyumadan önce abim okuyor ve uyumuyoruz, gülmekten bayılıyoruz. İşte ondan mizah!

•••

Aziz Nesin külliyatı içinde Bursa sürgününü anlattığı "Bir Sürgünün Anıları" bambaşkadır benim için. Kitap bitmeye yakın üzülmeye başladım. Bittiğinde hüzün dolu bir hüzün vardı içimde: Aziz Nesin hayatıma girmişti ve artık hep olacaktı. Ki, usta öldüğünde yazdığım hikayenin başlığı "Bir Başka Sürgünün Anıları"dır.

"Aziz Nesin'in çocuklarına" ithaf edilmiştir. Bir şekilde kendime ithaf ettiğim tek yazı da galiba o.

•••

Beşiktaş'taki Kamburun Bahçesi'nde, ilk kez Nâzım Hikmet'i anma gecesinde, sonra da imza gününde gördüm ustayı. O kadar ciddi ve yorgun görünüyordu ki, önüne gelene, bir kısmı telif ücreti karşılığında dergilerde yayınlanmış amaör yazılarından bahseden ben, sesimi çıkaramadım.

- Öğrenci misin, diye sordu.

- Evet, diyebildim.

Zaten kuyruk o kadar uzundu ki, ben de yorulmuştum. Heyecana hiç girmiyorum.

•••

Basın Yayın'daki dersler yetmezmiş gibi, Bilar'da "Azgelişmişlik ve Emperyalizm" seminerlerine katıldığımda da zaman zaman görürdüm ustayı.

Hep meşguldü. Biriyle konuşuyor veya notlar alıyordu. Gidip konuşamadım.

Konuşsam ne diyeceğim ki?

- Merhaba, ben mizah yazıları yazıyorum.

- Merhaba, ben de Aziz Nesin!

•••

Sonra ben profesyonel mizah yazarı oldum.

Sonra sevgisiz alçaklar yüzünden Madımak Oteli, "çok yıldızlı otel" oldu.

Sonra ben askerdeyken usta öldü. Ben o dediğim yazıyı yazdım.

Sonra benim oğlum oldu.

Oğlum birazcık büyüyünce birlikte Nesin Vakfı'na gittik 23 Nisan'da. Top oynadık, acıktık. Her yere çok dikkatle baktım. Herkesle beraber eğlendim, herkesten gizli içlendim.

Sonra ben bir kez daha gittim oraya. Bir ağaca yaslanıp sigara içtim. Belki de ustanın gizli mezarının üstünde...

•••

Aziz Nesin alışkanlık yaptı, sonraki hayatımda da hiç kendiliğimden uyumadım, hep bayıldım. Böyle oldu. Güldürmeyi becerdiği gibi, 'uyanık' kalmayı da usta öğretti bize.

Mizahçı taklidi yapan vasat tayfasını elimizin tersiyle atarsak; biz, hepimiz, tüm mizah yazarları, Aziz Bey'in yazdığı sayfaların arkalarına yaza yaza öğrendi bu mükemmel mesleği...

•••

Nesin Vakfı'na destek, asıl, şimdi!

Nesin Vakfı; anadilimizin, mizahımızın, insanlığımızın simgesi.

Yetişkinsen Aziz Nesin okur gülersin.

Çocukluğum gibi okuma yazma bilmeden okunanı anlıyorsan, evde biri sana Aziz Nesin okur.

Kimsesiz bebeklerin yüzünü güldürmenin yolunu da böyle bulmuştur usta...

•••

"Mizah nedir?" diye çok sorarlar.

Çok sorarlar, çünkü cevabı yoktur.

Cevabı olmayanlar, en çok sorulur.

"Birbirimizi öldürmeyelim, çünkü zaten ölücez" demektir mizah.

"Birbirimizi korkutmayalım, çünkü insan evladı, görkemli sevgilere layıktır" demek..

"Birbirimizi incitmeyelim, çünkü yalnız yapılan hiçbir şeyin tadı yok" demek...

Beni seven sevmeye devam etsin, saygı duyan da en yakındaki Aziz Nesin kitabını okusun!

•••

Vedatspor

Tek kişilik Komiklik – 22 Aralık Salı – Bronx Pisahne – Terkos Pasajı / Odakule – Beyoğlu (saat 22.00)

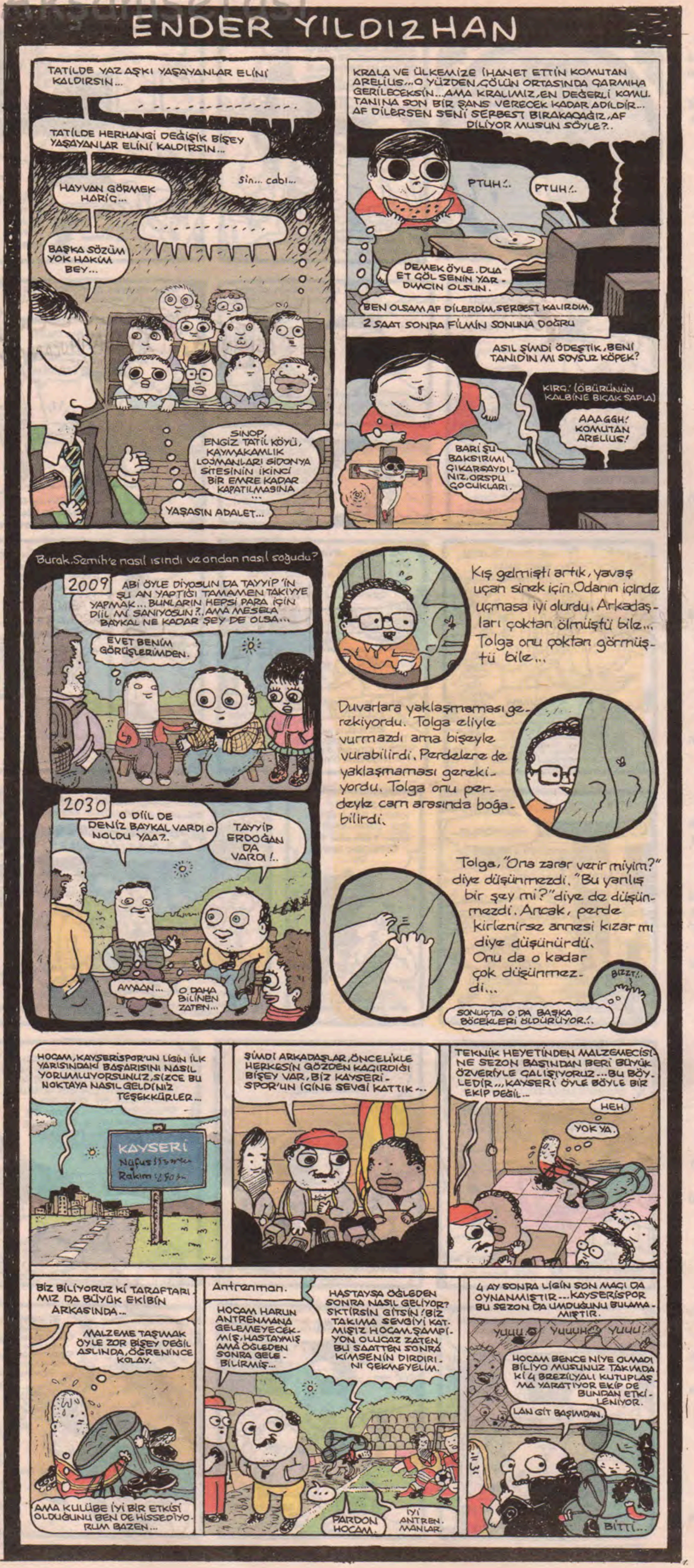
vedatozdemiro@gmail.com

İki Resim Arasındaki 7 Fark

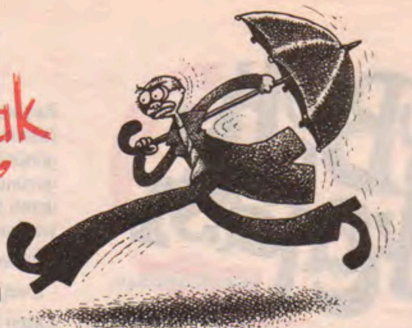
Böyleydi	Böyle oldu
	

1. **"İtalyan erkekleri yakışıklıklıdır..."** "İtalyanlar hırsızdır..."
2. **"Avrupa, medeniyetin merkezidir..."** "Avrupa, işgalciliğin ve şirketin merkezidir..."
3. **"Türkler, İtalyanlar'a benzer..."** "Türk'ün Türk'ten başka dostu yoktur..."
4. **"Papa bizi korusun!.."** "Biz laiksek, Papa kim?.."
5. **"Müslümanlar, teröristtir..."** "Terörist, insandır..."
6. **"Türkler'e sempatim var!.."** "Yetiş ya Abdullah, yetiş ya Tayyip!.."
7. **Havuz partileri...** İlkyardım teknikleri...

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

SÖNDÜR O FENERİ

“Aşk nerdesin?” diye bağırıyordu. Yanında bir kız vardı. Elindeki feneri yürüdükleri kaldırımda sağa sola tutarak devam etti bu oyuna. Hayretle izliyordum. Feneri bir ağaca tuttu ve yeniden bağırdı: “Aşk nerdesin?” Ne yapacağımı bilemedim, sonuçta bu hareketleri sergileyen bir oyuncuydu, oynanan bir senaryoydu ama yine de gerçek bir utançla baş başa kalmıştım. “Şimdi napıcaz?” dedim sevgilime. “Seyretme,” dedi. “Kanalı değiştir,” dedim. Oyuncu tekrar, “Aşk nerdesin?” diye bağırdı. “Değiştir şu kanalı!” diye bağırdım. “Hayır!” dedi. Halimden zevk alıyordu gibiydi. İçeri gittim, sanki şiddete maruz kalmışım da, kendime terapi uygulamam gerekiyormuş gibi elime bir kitap aldım. Okuyamadım. Salona geri döndüm. Fenerle aşk arayan adam ortalıkta gözükmüyordu, kanal değişmişti. Ekranın sağ altında “Ezel” yazıyordu. Oyuncu kız, karşısındaki uzun boylu adama 3 çocuk istediğini söyledi. Sonra da diğer diziyi fenerle aratacak şu sözler döküldü ağzından: “Ateş, Su ve Toprak…” “O-ha!” dedim içimden. Bunlar doğacak çocuklarına vereceği isimlerdi. “Bunlar bizden ne istiyor?” diye sordum sevgilime. “Ya git, seyretme,” dedi. Konuşmak istiyordum. “Dördüncü çocuk olursa ismini ‘Hava’ mı koyacak?” dedim. “Dördüncü çocuk olmayacak, Ateş, Su ve Toprak bile şüpheli, senarist ayarlar bunları,” dedi. “Olacak, o dördüncü çocuk olacak, rahatlamamız için o çocuğa ihtiyacımız var,” dedim. “Ya git!” deyip kanalı değiştirdi. “Değiştirme şu kanalı!” diye bağırdım.

Ağlamam gerekiyordu ama bir türlü beceremiyordum. Aşkımı ilan ettiğim o anlar, gözlerimden süzülen yaşlarla ıslansa şahane bir etki yaratacağıma inanıyordum. Biraz daha zorladım (*duygusal ıkınma*), yine olmadı. Bu kadar dramatik performanstan sonra kupkuru gözlerle finali koymak istemiyordum. Aslında kurduğum cümleler karşımdaki kızı etkilemek için yeterliydi. Ama o yıllar (lise yılları), melodrama çok yatkın olduğumdan, içinde bulunduğum duygusal durumların etkisini artırarak kurguyu kuvvetlendirmek gibi rezil bir alışkanlığım vardı. Ağlama finalini bilinçli bir plan olarak düşünmeyin, insanevladının içinde bulunduğu durumu daha görünür kılmak için başvurduğu ve kendiliğinden gelişen ufak atraksiyonlar bunlar. Aşkımı ilan ettiğim kıza baktım, önüne bakıyordu. Bir süre ben de onun önüne baktım. “Ben senle beraber olamam, üzgünüm…” dedi. Bu sefer kendi önüme baktım. Aslında önümde duran çay bardağının, o an, gözyaşlarımın etkisiyle bulanık gözükmesi gerekiyordu, ama bardak çok netti. En rahat akması gereken bu durumda bile gözyaşlarımdan haber yoktu. Aniden kalkıp tuvalete gittim. Gözyaşlarını saklamak isteyen erkeğin gururlu hareketiydi bu. Kupkuru gözlerle vardım tuvalete. Aynaya baktım. Gözlerimin ıslanması için biraz daha ıkındım. Olmadı. Sonra birden kurguyu tamamlayacak büyük kurtarıcıyı gördüm; orada, lavabonun yanında duruyordu. Sabunu parmağımla sıyırıp gözlerime sürdüm. Anında yaşlar boşandı. Aynaya baktım. Kıpkırmızıydı gözlerim. İçinde bulunduğum durum için olması gereken gözler bunlar değildi. Doğrusu, yaşların yavaşça süzülmesiydi, oysa sabun ‘*sarsılarak uzun süre ağlayan bir insanın henüz sakinleşmiş gözlerini*’ vermişti bana. ‘*Nolur ayrılmayalım*’ gözleriydi bunlar, oysa daha ilişkimiz başlamamıştı bile, bana ‘*lütfen beraber olalım*’ gözleri lazımdı. Yanlış efekt beni biraz telaşlandırdı. Etkiyi azaltmak için bir süre bekledim. Çok da beklemek istemiyordum, çünkü tuvalette uzun süre kalmak ‘*kaka efekti*’ yaratabilirdi. (Ret cevabı alan bir adamın tuvalete gidip kakasını yapması hiçbir kurguya dâhil edilemez.) ‘*Ağladın mı sen?*’ gözlerine sahip bir insan olarak masaya geri döndüm. Kaldığım yerden önüme bakmaya devam ettim. Bardak bulanıktı. Kafamı kaldırıp gözlerimi göstereceğim anı bekliyordum. Elbette gözlerimi görünce, “Ooh ağlamış gözler, seninim artık!” diye haykırarak boynuma atlamayacaktı, ama bir şekilde etkilenecekti. Yani ben öyle umut ediyordum. Büyük an geldiğinde kafamı kaldırdım ve ona baktım. Önüne bakıyordu. Bakmaya devam ettim. Bakmayınca tekrar önüme döndüm. Bardak netleşmeye başlamıştı, sahnem geçiyordu, acele etmeliydim. Tekrar kaldırdım kafamı. Bakmalarım tükenecek gibi değildi. Gözlerim boşa gitsin istemiyordum. Bir türlü bakmıyordu. Kızarmış gözlerimi görsün diye, masaya yatarak baktığı yere kafamı koyacak kıvama gelmiştim. “Ben kalkayım artık,” derken yine bakmadı. Paltosunu giyerken de, çantasını alırken de, “hadi görüşürüz” derken de bakmadı. Yüzüme bakmadan gitti. Kıpkırmızı gözlerle kaldım masada…

O gün kurguya fazla yüklendiğim için senaryom elimde patlamıştı. Fenerle aşk aramayı ‘*çılgın âşık*’ hikâyesi olarak yutturmaya çalışan senarist, bir kabile şefi gibi “ateş, su ve toprak” diyen oyuncu ve gözüne sabun sürerek dramatik bir etki yaratmaya çalışan ben, kurgusal bir hezeyanı birilerine kakalamaya çalışıyorduk. Utanılacak bir kalitesizliğin içinden büyük bir gösteri çıkarıp seyredenleri etkilemeye çalışıyorduk. Benim kurgum o gün bitti, ama diziler ve etkileri devam ediyor. “Bir İstanbul Masalı” isimli bir dizi yüzünden ismi “Ada bebek” konulan yüzlerce çocuk bugün 6 yaşına ulaştı. 15 yıl sonra paylaşım sitelerinde bir grup kurma ihtimalleri var. Ada bebeklerden birinin organizasyonuyla bir mekânda toplanmaları gibi korkunç bir olasılıkla karşı karşıyayız. Bir sürü Ada bebek, uzun bir masanın etrafında oturacak. Bazı Ada bebekler kola içerken, bazıları bira içecek. Buluşma yeri meyhaneyse, bir küçüğü deviren Ada bebekler olacak. Kırmızı şarabı tercih edip, kadehini dolduran garsona “Mersi” diyen Ada bebekler ortama zarafet getirecek. Ada bebekler, alkolü aldıkça “lafını unutma” diyerek birbirlerinin sözünü kesecek. Uzun, kısa, şişman, zayıf, çirkin, güzel, gözlüklü bir sürü neşeli Ada bebek hep birlikte hayata kadeh kaldıracak… Bilemiyorum, saçma bir kurgu olabilir. Yine de mümkündür. Çünkü Google’da “Ada bebek” 10.000 sonuç veriyor ve sayıları gittikçe artıyor…

Israrlarım sonucu tekrar ekranın sağ alt köşesinde “Ezel” yazan kanalı açtı. 4 elementin 3’ünü doğacak çocuklarına isim olarak koymak isteyen mistik anne adayını göremedim. Sahnesi bitmişti. Onun yerine özlü söz üretmek üzere senarist tarafından dizayn edilmiş bir karakter, asıl kahramana iri laflar söylüyordu. (Dizilerde bu tür bilge adamlar çok yaygınlaştı. Asıl kahraman, bu bilge adamın yanına vararak özlü sözleri emiyor ve kuvvetlenen ruhani pazılarıyla bir iki adam hırpalamak üzere aksiyonuna geri dönüyor. Bu arada biz izleyiciler de özlü söz ihtiyacımızı karşılamış oluyoruz.) Diziyi seyrettikçe, gelecek bölümü de seyretme isteğiyle doluyordum. Reklam arasında diğer diziyi açtırdım (ülkemizde asıl dizinin reklam aralarında seyredilen ikincil diziler yaygınlaşıyor). Öpüşüyorlardı. Demek ki adam feneri sağa sola tuta tuta aşkı bulmuştu. Biraz seyrettik, fener ortalıkta gözükmüyordu. “Bunlar tamam, Ezel’e geri dönelim bence,” diyerek tekrar asıl diziyi açtırdım. Başka bir kurguya atlamadan diziyi seyretmeye başladık. Özlü söz üretmek için dizayn edilmiş Tuncel Kurtiz’in rolüne abanması etkileyiciydi. Aklıma, “Tuncel Kurtiz, Uğur Yücel, Şener Şen aynı filmde oynasalar var ya…” gibi filmleri etkilenme derecesine göre sınıflayan insanların düşünceleri hücum etmeye başladı. Gittikçe denyolaşıyordum. Kurgu beni içine çekiyordu. Dizinin sonlarına doğru oyunculardan biri ağlamaya başladı. Kurguydu, ama kolayca ve hakkını vererek ağlıyordu. Bir an bana ne oldu tam bilmiyorum. Durduramadım kendimi. Gözlerim dolmaya başladı. Çaktırmadan sildim. Durup dururken bana “Koca bebek” (beklenmedik anlarda ağlayan erkeklere verilen isim) denmesini istemiyordum. Neşeli bir Ada bebek olmak istiyordum…

budaci@gmail.com

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

Siyup

Elimde kafesle eve dönerken inceden pişman olmuştum ama o çok mutluydu ve bu her şeye değerdi. O sevimli, küçük yeşil papağını alarak resmen ilişkimizi taçlandırmıştık. Birbirimize karşı o kadar sevgi doluyduk ki bu sevgi fazlasını birazcık da dünyadaki diğer canlılara bahşetmemiz gerekiyordu. Ve bu sevimli haylaz kuş tam bize göreydi. Yumuşak ve parlak tüyleri tıpkı bizim gibi göz alıcıydı, o yüzündeki şapşal bakışı ise bitmez bir neşe kaynağıydı. Düşününce gerçekten güzel bir görüntüydü. Dışarıda yağmur yağıyor, sıcak, konforlu ve güvenli evimizde kanepede biz birbirimize sarılmışız. Biz birbirimizin kulağına sevgi sözcükleri fısıldarken kafesindeki kuşumuz ise siyup siyup diye aşk şarkları söylüyor. Evet nedenini bilmediğim bir pişmanlık yaşıyordum ama yine de mutluydum çünkü o mutluydu. Elimdeki kafesin içindeki kuşa baktım. Kafasını yan döndürüp yukarı, bana baktı. Gerçekten çok şapşal bakıyordu.

İki gün sonra çok ani bir şekilde ayrıldık ve gitti. Her şey çok güzel giderken nasıl da bi anda bitmişti. İşte buna inanamıyordum. Uzun bir süre eve giremedim. Kısa da sürse sonuçta o evde yaşanan bi dolu anı vardı ve evin neresine baksam onu hatırlatacak bişeyler görüyordum. Neden bilinmez, en çok da ilişkinin son iki gününe yetişen sevimli dostum bana onu hatırlatıyordu. Zaten sadece onun için eve gidiyordum. Çok hızlı bir şekilde Konuşturan Yem'ini, suyunu ve çekirdeğini verdikten sonra evden çıkıyor ve yine dergide yatıyordum. Mutluluk perçinlemek için geldiği bu evde insan yüzü görmeyen papağanım ise neşesinden hiçbir şey kaybetmemişti. O iğrenç, yüksek volümlü sesini taa apartmanın girişinden duyuyordum. Bu kadar güzel bir varlığın bu kadar kötü bir sesi olmasını bi türlü anlayamıyordum. İçeri girdim, ev kafes gibi kokuyordu. Beni görünce kafesin tellerine tırmandı, sevgi gösterilerinde bulundu. Altındaki gazeteyi geldiği günden beri değiştirmemiştim ve ahır gibi olmuştu. Su kabını çıkarmaya çalışırken elimi ısırdı. Küfredip, lavaboya gittim. Kanıyordu, elimi yıkadıktan sonra banyodan çıkarken gözüm aynaya takıldı. Kısa sürede ne kadar da çökmüştüm. Neredeyse her gün dergide yatıyordum, ağzımdan sigara düşmüyordu, leş gibiydim, kokuyordum. Evde onu hatırlatan ne varsa atıp yeni bi hayata başlasam iyi olacaktı. Unuttuğu küpelerini, kitaplarını, çorabının tekini, lens kutusunu, pedini, hediye ettiği buzdolabı magnetini bi poşete koyup kapının önüne koydum. Yataktan ve kanepelerden saçlarını tek tek temizledim. Sonra camı açıp, kuşun kafesini açtım.

Kafesin kapısına gedi, şaşkın bir şekilde sağa sola baktı. Uçacak gibi yaptı, sonra vazgeçti. Son bi kez daha kafasını yan yatırıp bana baktı ve kafesin üzerine tırmandı. Uçsun diye elimle arkasından ittim. Kanatlandı ama pencereye değil de üçlü koltuğun üzerine kondu. Kafesi bırakıp, pencereye doğru uçması için koltuğun üzerinden kovdum ama uçmak yerine inip halıda koşmaya başladı. Arkasından kovaladım, içerdeki odaya doğru koşa koşa gitti yatağın altına girdi. Yatağın üzerine atlayıp yukardan kafamı uzatarak korkutmaya çalıştım. Ama bi türlü yatağın altından gitmiyordu. Bazadan dolayı yatağın altına giremiyordum. Ezilmesin diye de yatağı bir türlü oynatamıyor ya da kaldıramıyordum. Çaresiz içeri gittim. Er ya da geç oradan çıkacaktı.

Bakkala gidip bira, sigara alıp eve geldim. Kafesten çıktığından beri ötmüyordu. Ev sessizdi, belki de ben bakkaldayken çıkıp gitmişti. Banyoya girdim, yeni ayrılmış bir insan olduğum için banyoda ağladım. Ama su faturasını ödemeyi unuttuğum için suyumun kesildiğini fark ettiğimde her şey için çok geçti. Duşakabinde çırılçıplak ve kuru kuru ağlıyordum. Göz yaşlarımın suya karışmasını beklemek yerine tez canlı gibi kabine adımımı atar atmaz ağlamıştım ve su yoktu. Yaptığımın rezillikten farkı yoktu. İnsanın kendi kendine rezil olması ne kadar kötü. Hatta birinin görmesinden daha da kötü. Çünkü biri görse o rezalet meşru olacak, belki üzerine gülünecek, belki de çok utanacaksınız ama en azından meşru olacak, bilinecek rezillik ve bitecek. En kötüsü tıpkı bunun gibi havada kalanlar, hiç kimsenin bilmedikleri.

Banyodan çıkıp eşofman ve tişört giydikten sonra bi bira açtım. Kuşun girdiği odaya gidip, yatağın kenarında ıslık çaldım, yatağı sarstım. Karşılık vermedi. Tahmin ettiğim gibi gitmiş olmalıydı. İçerden biraları, çerezleri, kül tablamı, sigaramı alarak yatağa girdim. Televizyonu açtım.bir tartışma programına dalmışken kuşu sesi geldi. Yeniden ayaklandım. Altımda bir canlı yarken burada uyuyamazdım. İçerden T cetvelini getirip yatağın altına soktum. Bi kaç hamleden sonra içerden cirk diye bi ses geldi. Bulmuştum. Biraz daha dürtünce yatağın altından çıktı ve içeri doğru koşma başladı. En fazla koltukların üzerine konuyordu ama katiyen uçmuyordu, içkili kafayla koşan bir kuşu kovalamak gerçekten sinir bozucuydu. Uzun uğraşlar sonunda yakaladım. Çok yorulunca sinip, gelip onu almamı beklemişti. Korkmuş ve yorulmuştu. Kalbi çok hızlı atıyordu, ayrıca çok kötü kokuyordu. Birbirimize çok benziyorduk. Elimi ısırmaya çalışıyordu büyük bir sinirle. Pencereyi açtım, çok yağmur yağıyordu. İstanbul havası bu tropik iklim hayvanının ebesi skerdi. Yarın gündüz aldığım yere götürürüm diye düşünüp, kafesine koydum. Ama içeri girer girmez iğrenç ötüşüne başladı ben de çıkardım. Üçlü koltuğa kondu. Yatak odasına geçip, odanın kapısını kapadım. Televizyon izleyip, bira içtim.

İçerde bir vicdan azabı gibi karanlıkta oturuyordu. Tuvalete gidip gelirken çok ilgilenmeden bakıyordum. Koltuğun üzerinden hiç ayrılmadan sabit bakışlarla bana bakıyordu. Bu kadar sinir bozucu bi kuş görmemiştim. Yine de ilgilenmeden içeri yatağıma döndüm. Uykum kaçmıştı, hep onu düşünüyordum napıyodu acaba orda şimdi. En sonunda dayanamadım televizyonu içeriye taşıdım. Biramı çerezimi alıp kuşun yanına oturdum.

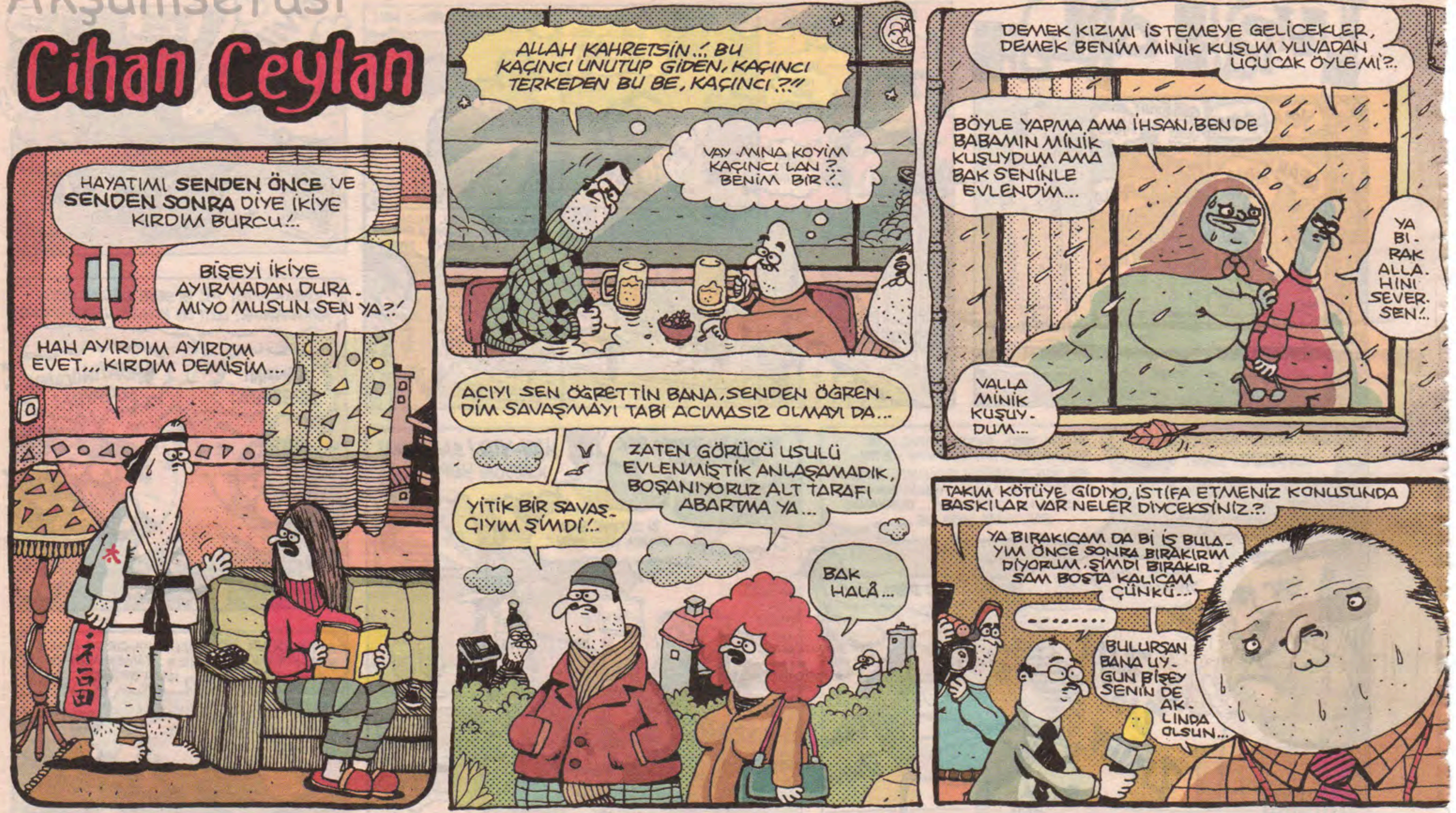
Beni görünce hareket etmedi. Ben de onun için geldiğimi anlayıp, şımarmasın diye o yokmuş gibi davranıyordum. Televizyondaki tartışma gittikçe hiçbir sonuca bağlanmıyordu. Birden kuşun çerez tasımın etrafında dolandığını fark ettim. Tasın kenarına tutunmuş, içeri kafasını uzatıyordu. Büyük mor etli bi dili vardı. İlk defa papağan dili görmüştüm. Etkileyiciydi. Diliyle tuzlu fıstığı itip az ilerdeki ay çekirdeğine ulaşmaya çalışıyordu. Tası sallayarak çekirdeğe ulaşmasını sağladım. Çekirdek çitlemesini bilmiyordu. Öküz gibi ağzına atıp kabuklu kabuklu çiğniyordu. Bu hareketiyle de gönlümü kazanmıştı. Uzun yıllar ben de öğrenememiştim bu çok kolay şeyi. "Al işte yine özdeşleştim kuşla" diye içimden geçirdim. 30 yaşından sonra bir kuş için mi "Aynı ben lan, Tam benim kafamdan" diyecektim. Sevgilim giderken gerçekten de beni bana bırakarak mı gitmişti? Onun için çitlediğim çekirdekleri açıp önüne koydum. Bir yandan tartışmayı izleyip, bir yandan da yanımda oturan kuşa çekirdek içi hazırlıyordum. Sanırım yeni bir dostluk başlıyordu.

Haftalar geçmiş kuşla birbirimize iyice alışmıştık. Neredeyse hiç evden çıkmıyordum. Evde nereye gidersem peşimden yürüyerek geliyordu. En gribi de ben televizyon izlerken tişörtümün içine girmeyi çok seviyordu. O tişörtün içindeyken ıslık çaldığımda girdiği boğaz yerinden değil de tişörtün kolundan kafasını çıkarıp bana bakıyor, sonra tekrar içimde geziniyordu. Tişörtümün içine yuva yapmıştı resmen pezevenk. Bazen kafama çıkıp sıkı sıkı tutunarak gtünü kafamın tepesindeki saç döneline sıkı sıkı sürtüyordu. İşi bittikten sonra da ağzımın kenarına yaklaşıp, kusmaya benzer hareketler yaparak ağzından çıkardığı bulamacı, dudaklarımın arasına sokmaya çalışıyordu. Ayrılık sonrası başka bedenlerde avunmayı beklerken bir kuşun kapaması olmuştum. Gerçi rahatsız da değildim. Ne içkime, ne sigarama karışıyordu, bana "bişey yap" ya da "yapma" demiyordu. Saatlerce oturup çekirdek yiyebiliyorduk(çitlemeyi öğrenmişti). Soru sormuyordu, soru sormuyordum. Mutluyduk.

Ama nihayetinde sağlıklı bir erkektim. Kuşun her gece bana sahip olduğunu anlattığım bi arkadaşım halime çok üzülmüştü ve karısının iş yerinden bi arkadaşı olduğundan bahsetmişti. Bi yaşlarda bi kızmış, oldukça aklı başındaymış, kültürlüymüş, çok iyiymiş. "Güzel mi" diye sordum. Sustu. "Olur, gelsin" dedim. "Haftaya hep beraber bi yerde yemeğe çıkarız" dedi. "Olur, her türlü uyar bana" dedim. Keyfim yerine gelmişti bi bira almaya mutfağa gittim. Tezgâhın üzerindeki açılmamış çekirdek paketinin yanındaydı ve kafasını pakete dayamıştı. Bütün sevimliliğiyle gelip paketi açmamı eklemişti. Gülümseyip, paketi açtım. Yemeden tezgâhtan inip, yürüyerek içeri gitti.

Devamı haftaya

Cihan Ceylan

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

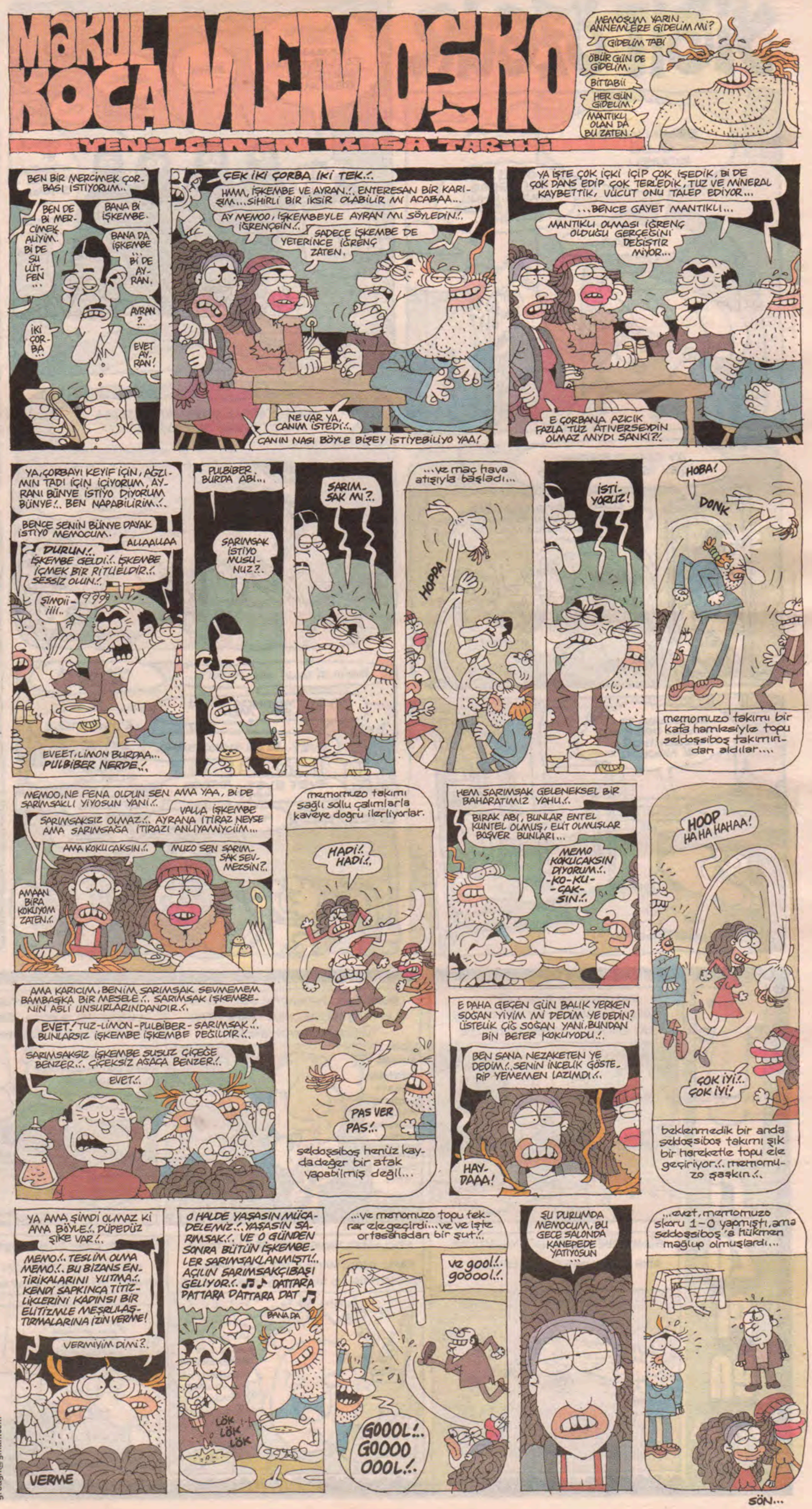
● Ben bu akşam konsere gidiyorum. Aslında bizim bir arkadaş beni bedavaya içeri sokacaktı, güzel bi grup çıkıyor ama günlük yaşantımda çok dinlemiyorum, bir süre dinledim sonra bilgisayarımın cigabaytları arasında yerini aldı. Normalde grubun konseri olduğunu duysam önce biraz heyecanlanırım, ama sonra üşenirim gitmem konsere. Ama işte, bedava lafını duyunca bir rahatlık geldi, giderim dedim. İlk başlarda konseri çok düşünmemeye çalıştım. Şehirde yaşayan, yeri geldiğinde şehir yaşamının nimetlerinden faydalanan çağdaş bir Türk erkeğiyim, konsere gitmek falan normal şeylerdi benim için. Sonra öyle olmadı tabii. Kalabalık sosyal ortama girileceğini anlayan bazı beyin bölgelerim uyuşmaya başladı, konserden başka hiçbir şey düşünemez oldular. Akşam ne giyerim, duş alınmalı mı (evet), konser öncesinde bir şeyler içmeli mi gibi sorularla saatler geçti, tek başına konsere gitme düşüncesini normal karşılayacak zihinsel bir olgunluğa henüz erişmediğim ortaya çıktı (liseden beri bekliyoruz ama çok gelişme yok). İlerleyen saatlerde beni konsere bedavaya sokacak olan arkadaş aradı, beni konsere bedavaya sokamayacağını üzüntüyle bildirdi. Ama ben zihinsel olarak çok kalın bir hazır oluş seviyesine geldiğim için parası neyse verip konsere gitmeye karar verdim. Konsere o kadar yoğunlaşmışken aniden gitmemeye karar verseydim büyük ihtimalle beynimde damar damar üstüne binebilir ve allah korusun felç geçirebilirdim. Tıp biliminde örneğine az rastlanan, böylesine acayip bir tehlike atlattığım için sizlerle paylaşmak istedim. İnsan vücudu çok ilginç.

Romantik komedilerin Hulusi Kentmen'i: Julia Roberts

● Kadınlar! Kadınlara sesleniyorum. Artık bilim-kurgu / macera tarzı filmleri biraz olsun sevmeye gayret gösterin. Romantik – komedi filmlerinin yapımına her yıl milyarlarca dolar harcanıyor. O harcanan milyarlarca dolardan daha fazla dolarlar ise sizlerin cebinden çıkıp yapımcıların cebine gidiyor (bir de Julia Roberts'ın cebine gidiyor galiba, romantik – komedi janrının Hulusi Kentmen'i gibi oldu kadın, her filmde o var). Oysa o dolarlar, çevre araştırmalarına harcansa çocuklarımıza daha güzel yarınlar bırakabiliriz, ya da onun yerine eli yüzü düzgün bir iki tane bilim – kurgu / macera filmi çekilebilir. En son ne zaman şöyle içimizin yağlarını eriten bir bilim – kurgu filmi izledik? Transformers falan derseniz kalbinizi kırarım. Matrix mesela iyiydi, ama ikiyi üçü saymazsan. Matrix bile 1999 yapımı. On yıl geçmiş üzerinden. Şöyle yapalım, ben buradan bundan sonra çekilecek bütün romantik – komedi filmlerinin konusunu ve sonunu söyleyeyim, ondan sonra hep birlikte bilim – kurguya gönül verelim. Kadın var (muhtemelen Julia Roberts), adam var, önce hiç anlaşamıyorlar, bazı komik gibi olaylar yaşıyorlar, sonra yakınlaşıyorlar, filmin sonunda birbirlerine aşık oluyorlar, son

sahnede uzun uzun öpüşüyorlar, film bitiyor. Mutabık mıyız? James Cameron'un yeni filmi geliyor bu arlar, o film bizim için yeni bir başlangıç olsun. Haydi sen de uzat elini.

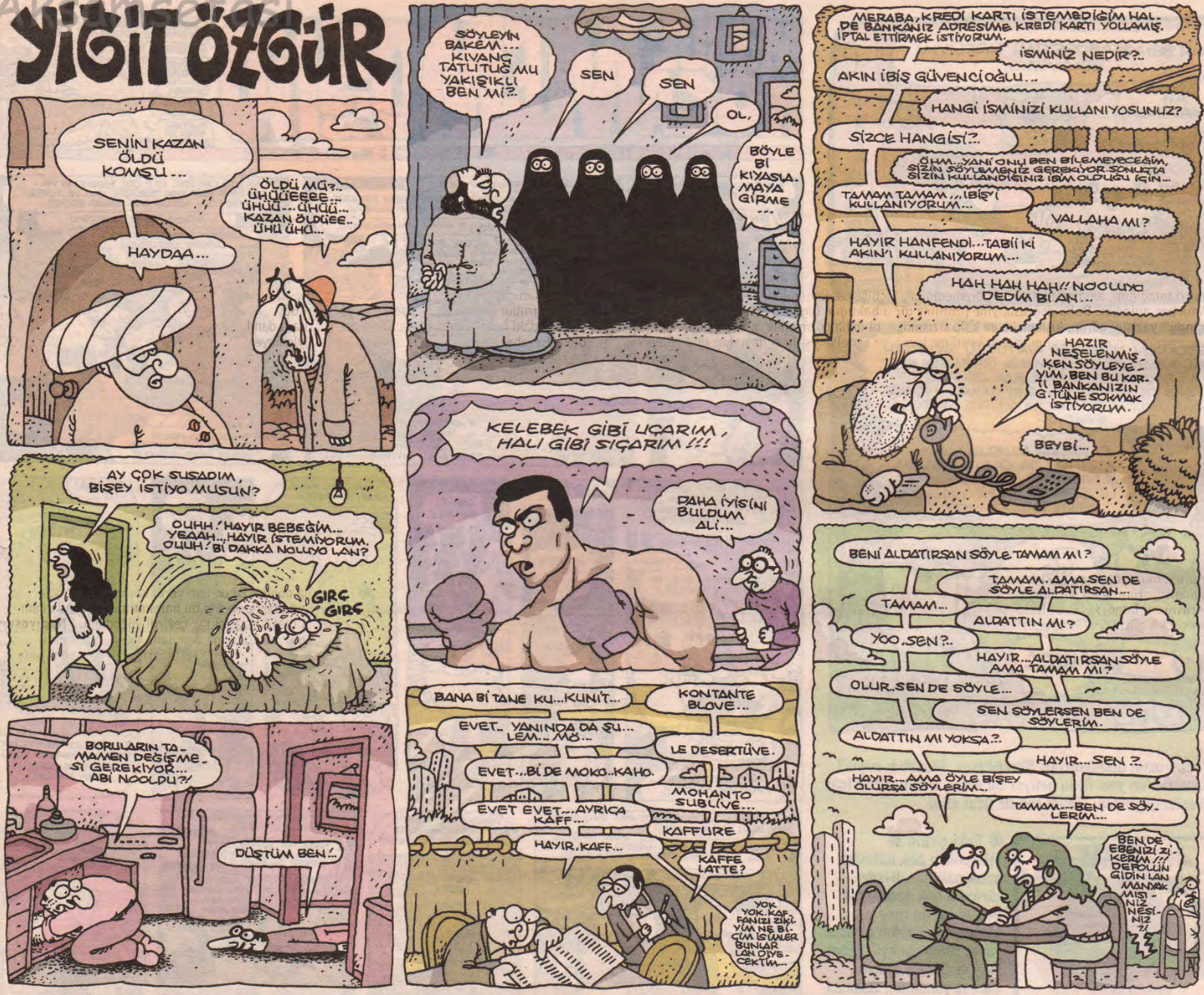

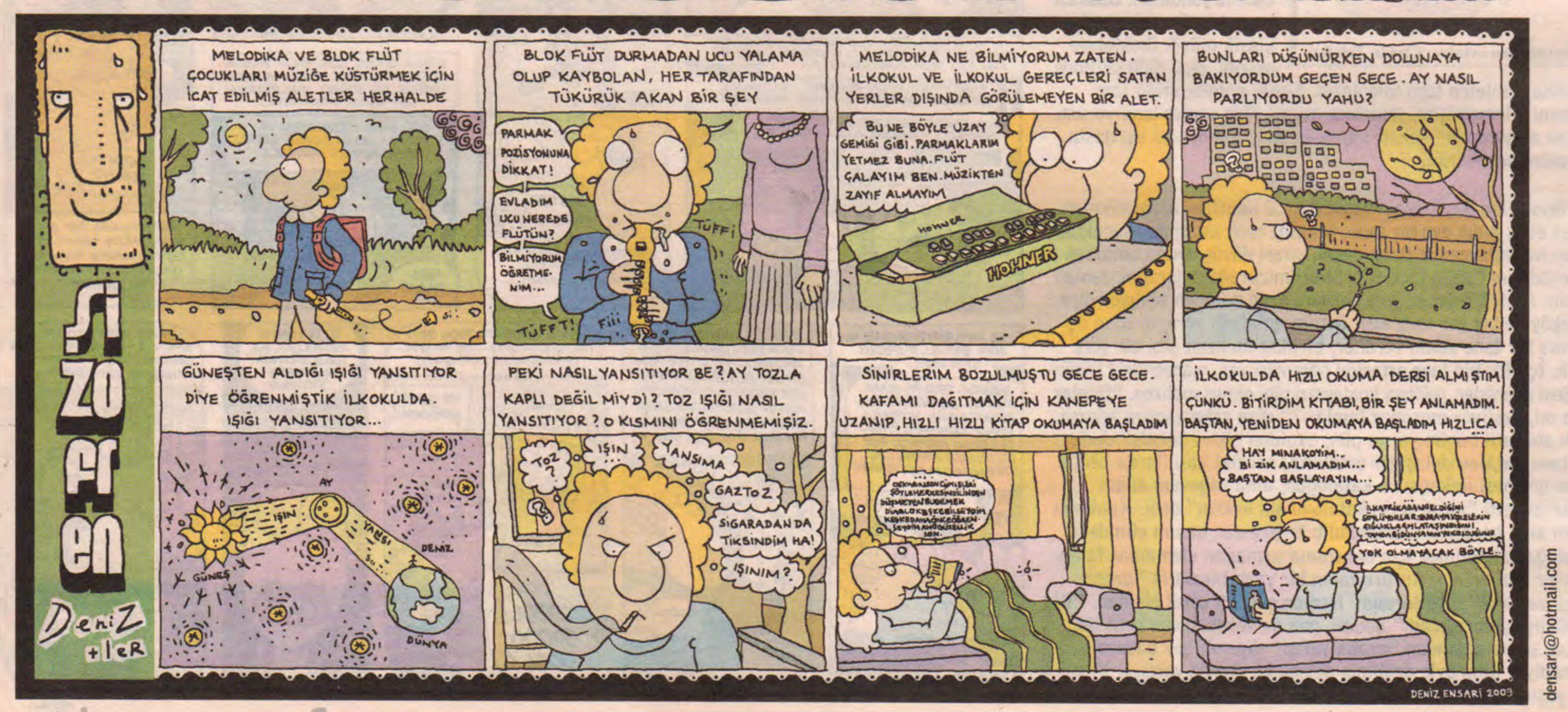
Tayvan'dan evinize: Çirkin Telefon

● Eski çirkin ev telefonları pek kalmadı artık galiba... Bizde türünün çok nadide bir örneği vardı; mor plastiğiyle, telefon çalınca yanıp sönen ışığıyla kendi başına gazino gibiydi. Canına yandımın. Basınca karşı tarafa elektronik klasik müzik (bekletme müziği, didü didü şeklinde für elise) dinleten tuşu bile vardı. Şimdi anlıyorum ki tam değerini bilememişim, yeterince insana "bir saniye bağlıyorum, hattan ayrılmayın" şakası yapmamışım. Şimdi olsa eşi dostu canından bezdiririm.

● Playstation 3 çıkınca, Playstation 2 ucuzladı otomatikman. Heves ettik aldık eve bir tane. Maksat evde salamdan sucuktan başka bir eğlencemiz daha olsun, güzel dövüş oyunu bulursak ev arkadaşım Hasan İnceler'le birbirimizin ağzını kıralım, zaman geçsin. Aleti aldığımız yere sordum oyun nereden alınıyor diye, Kadıköy'de bir yer tarif etti. Gittim anlattığı yere, oradan da yanıma bir tane adam verdiler, birlikte mahzen gibi bir yere gittik. İçeride bin tane ortaokul öğrencisi var, mahzendeki bütün oksijeni emmişler, mülteci konteynırı gibi olmuş mahzen. "Bunlar sizin mi, besliyor musunuz bunları?" diye şaka yaptım adama, "yok abi tatil bugün yarım gün, okuldan çıkan gelmiş" dedi. Bir tane katalog dolaşıyor ortalıkta, normal koşullarda benim elime geçmesi imkansız o kataloğun, ama sağolsun adam müdahale etti "abiye verin kataloğu abi baksın" dedi. Kataloğu aldım ama havasızlık, ortaokullu bağırması, benim elimdeki kataloğa bakabilmek için omuzuma tırmanan elemanlar falan. Mahşer gibi ortam. Gururu falan bir yana bıraktım "araba yarışı var mı?" diye sordum. Hemen çıkardı verdi eleman. "Bi de dövüş oyunu alıcam" dedim, onu da verdi. İnsan belli bir yaştan sonra ağzından "araba yarışı" diye bir şey çıkmaz zannediyor ama öyle değilmiş demek ki. Araba yarışı... Yirmi altı yaşındayım lan ben. Sevgiler.

groagh@gmail.com

YİĞİT ÖZGÜR
SENİN KAZAN ÖLDÜ KOMŞU...
HAYDAA...
ÖLDÜ MÜ?.. ÜHÜÜEEEE... ÜHÜÜ... ÜHÜÜ... KAZAN ÖLDÜEE.. ÜHÜ ÜHÜ...
AY ÇOK SUSADIM, BİŞEY İSTİYO MUSUN?
OUHH! HAYIR BEBEĞİM... YEAAH..., HAYIR İSTEMİYORUM. OUUH! Bİ DAKKA NOLUYO LAN?
GIRÇ GIRÇ
BORULARIN TAMAMEN DEĞİŞMESİ GEREKİYOR... ABİ NOOLDU?!
DÜŞTÜM BEN!..
SÖYLEYİN BAKEM... KIVANÇ TATLITUĞ MU YAKIŞIKLI BEN Mİ?..
SEN
SEN
OL,
BÖYLE Bİ KIYASLAMAYA GİRME...
KELEBEK GİBİ UÇARIM, HALI GİBİ SIÇARIM!!!
DAHA İYİSİNİ BULDUM ALİ...
BANA Bİ TANE KU...KUNİT...
KONTANTE BLOVE...
EVET.. YANINDA DA ŞU... LEM... MÖ...
LE DESERTÜVE.
EVET...Bİ DE MOKO..KAHO.
MOHANTO SUBLİVE...
EVET EVET...AYRICA KAFF...
KAFFURE
HAYIR, KAFF...
KAFFE LATTE?
YOK YOK. KAFFANIZI ZİKİYİM NE BİÇİM İSİMLER BUNLAR LAN DİYECEKTİM...
MERABA, KREDİ KARTI İSTEMEDİĞİM HALDE BANKANIZ ADRESİME KREDİ KARTI YOLLAMIŞ. İPTAL ETTİRMEK İSTİYORUM.
İSMİNİZ NEDİR?..
AKIN İBİŞ GÜVENCİOĞLU...
HANGİ İSMİNİZİ KULLANIYOSUNUZ?
SİZCE HANGİSİ?..
ÖHM...YANİ ONU BEN BİLEMEYECEĞİM, SİZİN SÖYLEMENİZ GEREKİYOR. SONUÇTA SİZİN KULLANDIĞINIZ İSİM OLDUĞU İÇİN...
TAMAM TAMAM... İBİŞ'İ KULLANIYORUM...
VALLAHA MI?
HAYIR HANFENDİ...TABİİ Kİ AKIN'I KULLANIYORUM...
HAH HAH HAH!! NOOLUYO DEDİM Bİ AN...
HAZIR NEŞELENMİŞKEN SÖYLEYEYİM, BEN BU KARTI BANKANIZIN G.TÜNE SOKMAK İSTİYORUM.
BEYBİ...
BENİ ALDATIRSAN SÖYLE TAMAM MI?
TAMAM. AMA SEN DE SÖYLE ALDATIRSAN...
TAMAM...
ALDATTIN MI?
YOO, SEN?..
HAYIR...ALDATIRSAN SÖYLE AMA TAMAM MI?
OLUR..SEN DE SÖYLE...
SEN SÖYLERSEN BEN DE SÖYLERİM.
ALDATTIN MI YOKSA?..
HAYIR... SEN?..
HAYIR...AMA ÖYLE BİŞEY OLURSA SÖYLERİM...
TAMAM... BEN DE SÖYLERİM...
BEN DE EBENİZİ ZİKERİM!!! DEFOLUN GİDİN LAN MANYAK MISINIZ NESİNİZ?!

SİZOFREN
DeniZ +leR
MELODİKA VE BLOK FLÜT ÇOCUKLARI MÜZİĞE KÜSTÜRMEK İÇİN İCAT EDİLMİŞ ALETLER HERHALDE
BLOK FLÜT DURMADAN UCU YALAMA OLUP KAYBOLAN, HER TARAFINDAN TÜKÜRÜK AKAN BİR ŞEY
PARMAK POZİSYONUNA DİKKAT!
EVLADIM UCU NEREDE FLÜTÜN?
BİLMİYORUM ÖĞRETMENİM...
TÜFFİ
TÜFFT!
Fİİİ
MELODİKA NE BİLMİYORUM ZATEN. İLKOKUL VE İLKOKUL GEREÇLERİ SATAN YERLER DIŞINDA GÖRÜLEMEYEN BİR ALET.
BU NE BÖYLE UZAY GEMİSİ GİBİ. PARMAKLARIM YETMEZ BUNA. FLÜT ÇALAYIM BEN. MÜZİKTEN ZAYIF ALMAYIM
HOHNER
HOHNER
BUNLARI DÜŞÜNÜRKEN DOLUNAYA BAKIYORDUM GEÇEN GECE. AY NASIL PARLIYORDU YAHU?
GÜNEŞTEN ALDIĞI IŞIĞI YANSITIYOR DİYE ÖĞRENMİŞTİK İLKOKULDA. IŞIĞI YANSITIYOR...
AY
IŞIN
YANSI
GÜNEŞ
DENİZ
DÜNYA
PEKİ NASIL YANSITIYOR BE? AY TOZLA KAPLI DEĞİL MİYDİ? TOZ IŞIĞI NASIL YANSITIYOR? O KISMINI ÖĞRENMEMİŞİZ.
TOZ?
IŞIN...
YANSIMA
GAZTOZ
SİGARADAN DA TİKSİNDİM HA!
IŞINIM?
SİNİRLERİM BOZULMUŞTU GECE GECE. KAFAMI DAĞITMAK İÇİN KANEPEYE UZANIP, HIZLI HIZLI KİTAP OKUMAYA BAŞLADIM
İLKOKULDA HIZLI OKUMA DERSİ ALMIŞTIM ÇÜNKÜ. BİTİRDİM KİTABI, BİR ŞEY ANLAMADIM. BAŞTAN, YENİDEN OKUMAYA BAŞLADIM HIZLICA...
HAY MINAKOYİM.. Bİ ZİK ANLAMADIM... BAŞTAN BAŞLAYAYIM...
YOK OLMAYACAK BÖYLE..
DENİZ ENSARİ 2009
densari@hotmail.com

Sandık içi

ERSİN KARABULUT

İtiraf ediyorum. Bundan 7-8 yıl önce beraber olduğum eski kız arkadaşım aklıma geldikçe ara sıra özleyip feysbukta ismini aratıp, profil fotoğrafına bakıyorum. Kendisi bende arkadaş olarak ekli değil. Görüşmüyoruz da. Zaten Türkiye'de yaşamıyo. Yakın bir zamanda, uzun süre fotoğrafına bakmadığımı farkedip ismini tekrar arattım. O isimde biri çıkmayınca '**beni engellemiş olmasın?**' diye, sevgili günlük'teki Figen'e eğlence olsun, gerçek gibi olsun diye açtığım hesaba girip bir de ordan arattım. Bu sefer çıktı ismi. Anladım ki, bu beni bi güzel engellemiş.
Hiçbişey söylemiycektim ama çok gururuma dokundu, dayanamadım, '**Ersin'im ben. Niye engelledin ki konuşmuyoduk zaten**' şeklinde sitemkar bir mesaj yolladım. İki gün boyunca sürekli cevap yazdı mı acaba diye kontrol ettim. Sonunda yazdığı cevapta, beni engellediğini hatırlamadığını, ama onun da beni göremediğini , hiçbişey anlamadığını söylemiş.
Ama ben anladım. Daha doğrusu, yine profiline girip baktığım bigün, "**artık falancayla ilişki içinde**" yazısını görüp, kıskançlık ve kalp sızısından, bi daha görmemek, hatta bakamamak için onu engellediğimi hatırladım. Kendi kendime kızı hem engellemiş, hem de angut gibi triplere girip bi de üstüne 'aşkolsun niye engelliyosun?' diye hesap sormuştum. Ama bu yaptığımı ona söylemedim, "**internet bok gibi yaa, iyice saçmaladı, o yüzden çıkmıyo olabilir**" falan diyerek kıvırdım. Yurtdışında olduğundan bu yazıyı da okuyamaz zaten.

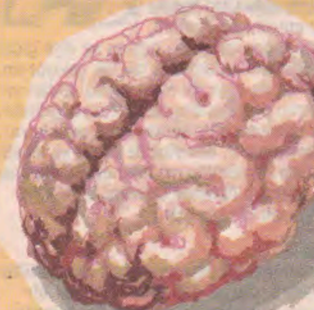
***

Bu olaydan birkaç yıl önce, yani ayrılmamızdan yıllar sonra, benim ısrarımla buluşmuştuk. Bu ikinci denememdi. Uzun süre görüşmedikten sonra "**Ben artık çok değiştim çok olgunlaştım, görüyosun nasıl da makul ve efendi bir adamım, ama efendi olduğuma bakma aynı zamanda eğlenceliyimdir de**" şeklinde bir imaj oluşturmak istiyodum onun gözünde. Rakılı makılı mezeli biyerlere oturuldu. Hal hatır soruldu. "**Sen napıyosun dergi nasıl?**", "**iyi işte bildiğin gibi, senin iş güç nasıl?**" falan derken ben farkettim ki karşımdaki insan hiç de benim kadar tedirgin değil. Çünkü ben lokmaları küçük küçük yutuyorum, bıçakla çatalı kibar tutuyorum, böyle dik oturuyorum, gözlerine bakıyorum gülümsüyorum, ilgili sorular soruyorum falan, kısacası falso vermeden güzel gözükmek istiyorum biliyosunuz işte. O ise rakıyı içtikçe giderek artan bi sinirle işinden, hayatındaki sıkıntılardan şikayetçi olmaya başladı. Planladığım romantik ortamdan hızla uzaklaşıyoduk. Aralara sokuşturduğum "**Senden sonra hiçbişey eskisi gibi olmadı**"lar, "**herkesi uzun yıllar sana benzettim**"ler hiçbi işe yaramadığı gibi, karşımdakinden sanki eski sevgilim değil de dayıoğlummuş gibi "**ya işte napıcaksın, hayat çok acayip, herşey geliyo insanın başına**" tarzı yanıtlar almaya başladım. Benim hissettiğim şeylere çok uzaklaşmıştı ve ne kadar çırpınırsam çırpınıyım onu geri çekemeyeceğimi anladım orda. Yine de sahte olgunluğumdan taviz vermemekte kararlıydım. Şaka olsun diye "**Olsun çok zengin olcam bigün ve seninle evlenicem**" deyip sırıttım. Bir klişe olarak kullandığım bu espri, karşı tarafta ciddiye alındı. "**Zengin oldun diye mi evlenicem yani?**" dedi. Oysa biz eskiden böyle konuşup şaka olduğunu açıklamaya gerek bile duymazdık. Zannediyorum bu durumun değiştiğini kabullenmemek için, yani artık o diğer her normal kafalı insan gibi "**şaka yaptım yahu, elbette parayla saadet olmaz**" diyemeyeceğim için sırıtarak "**evet zengin olcam dayanamıycaksın evlenceksin benle**" diye devam ettim. Acı bi gülümsemeyle başını başka tarafa çevirdi. Bu hareketin vücut dilinden türkçeye çevirisi, "**Avucunu yalarsın**".

Bi yandan içtiğim rakı bende tesirini göstermeye başladı tabii. Karşılık alamadığım için oluşan siniri içimde zaptetmeye çalışırken, o meze olarak söylediği '**beyni**' inceliyodu. Mesleği olduğu için bu yemek memek işlerinde uzmanlaşmış ve hassaslaşmıştı anlaşılan. Ben "**allahım bu kız beni eskiden sevmiş olamaz, eskiden sevmiş olsaydı şimdi bu kadar duygusuz davranamazdı**" diye duygusal krizler geçirirken o bir hayvanın beynini eline almış, yandaki garsona "**bu çok yağlı, böyle pişirilmez bu, bakın şöyle yapıcaksınız**" diye talimat veriyodu.

Bu **beyin** denen şeyi zerre sevmiyorum, yiyenleri de anlamıyorum. Küçükken babam bir kere almış getirmiş, çok övmüştü, "**hadi yiyin, beyin bu beyin, çok faydalı**" diye. İşte o akşam büyük bi kavga yaşanmıştı evde. Sebebini hatırlamıyorum, ben sadece yer sofrasındaki beyni hatırlıyorum.

Eski kız arkadaşımın benim yerime bi hayvanın eski beynine gösterdiği ilgi artık dayanılmaz bir hal alınca içimdeki siniri tutamadım, çirkefleşmeye başladım. "**Sen**" dedim, "**çok değişmişsin. Böyle değildin daha yumuşaktın, gülerdin eskiden. Şimdi böyle bi haller falan..**". "**Doğru söylüyosun çok sıkıntılı günler yaşadım**"dedi. Haklıydı yaşamıştı gerçekten de. O böyle söyleyince ben az önce dışarı çıkarmaya karar verdiğim öfkemi ağzımdan toplayıp içime geri soktum. Düşük ihtimal de olsa hala bi umut var gibi gözüküyodu. Hala söylediğim şeylerle ilgilenip karşılık verebiliyodu. Nazik olmalıydım, zaten onu kabalıklarımla ve fevri davranışlarımla kaybetmiştim, şimdi tekrar aynı hatayı yapmaya niyetim yoktu.

Masa masa gezip şarkı söyleyen çalgıcılar sonunda bizim yanımıza da geldiler. "**Üzgünüm Leyla**"yı çalmalarını istedi bu. Elindeki beyni bırakıp ud, keman, ve klarnet eşliğinde, üç neşeli çingeneyle bir olup beraber şarkı söylediler.
"***sevda yaman bir çile, çekenler düşer dile. ayrılık ölüm gibi, giden gelmiyor leyla. gülüm, yaprağım soldu, gönlüme hazan doldu. bir ömür harap oldu, onu bilmiyor leyla.***"
Aslında o sadece eğleniyodu, ama benim bi parça umuda aç bünyem, söylediği şarkının her sözünü üzerine alınıyodu. Orda elde edebileceğim tek şeyin bu olduğunu anlamıştım çünkü. Tam bu sırada, hemen yan masamızda oturan grubun muhabbetçi lideri gibi görünen 60 yaşlarındaki fularlı adam bi şekilde bizim şarkılara dahil oldu. Beraber ellerini kaldıra kaldıra şarkı söylemeye başladılar. Ben hiçbirinin sözünü tam olarak bilmediğim için sanki "**ne de güzel bi ortam oldu**" der gibi yalandan gülümsüyodum. Çalgıcılar gittikten sonra fularlı götoş benimkiyle kadeh tokuşturdu, derken yandan yandan muhabbete girmeye başladı. O ana kadar pek de eğlenmeyen eski sevgilim birkaç şarkıdan sonra bana yöneleceğine 60 yaşlarında fularlı bir herifle konuşuyodu resmen. Aldığı her cevaba abartılı bir gürültüyle kahkaha atan bu fularlı puşt, bi şekilde benim manitanın ilgisini üzerine çekmişti. Kartını vermeler, "**muhakkak ara, ben sana yardımcı olucam**" lar falan. Dayanılır gibi değildi durum. Az önce ellerimle ağzımın içine geri soktuğum öfkemi daha fazla tutamadım, bayat espriler yapıp duran fularlıya "**bize biraz izin verir misiniz artık? Yıllardır görüşmüyoruz, ilk kez adam gibi oturduk konuşucaz, araya giriyosunuz**" dedim. Fular abartılı bi olgunlukla "**taağbiii ki arkadaşım, buyrun siz konuşun buyruuun, bu güzel hanımla arkadaş olsam ben de kıskanırdım, buyrun lütfen**" deyip masasına döndü. Bi de izin verdi konuşmamıza yani eşşoğlueşek. Benim kız da beklemediği bu hareketim karşısında canı sıkılmış vaziyette sıkıcı masamıza tekrar çevirdi vücudunu. "**Napıyosun Ersin eğleniyoruz şurda**" dediği anda ben daha fazla dayanamayıp konuşmaya başladım. "**Nasıl böyle değişebilirsin yaa ben seni hala manyak gibi özlüyorum, aşığım ulan sana, beş saattir ağzına düşücem sen gidip elin godoşuyla muhabbet ediyosun, öliyim mi lan önünde ölmemi mi istiyosun!**" diye ağlamaya başladım.

O Masaya otururken aldığım kararların hepsi çöpe gitmişti. Ellerimle yüzümü kapatsam da hıçkırmaktan vücudum sallanıyodu. Duymak istediğim tek şey vardı, o da "**Ersin evet ben de seni çok seviyorum biraz da gıcıklığına ilgisiz davrandım seni kıskandırmak istedim**" cümlesiydi. Ama bunun yerine "**Delikanlı niye ağlıyor yaauv, delikanlııı tamam konuşmuyoruz bak siz konuşun olmaz ki canım, ağlamak yakışmıyor, eğleniyoruz şurda**" cümlesini duydum. Etrafımdakiler olgun olgun davranıp beni teselli ediyolar, bense çok istediği oyuncağın alınmayacağını idrak eden çocuk gibi sarsılarak ağlıyodum.

Yeterince ağladıktan sonra bi neşe bi ferahlama gelir ya hani. Çünkü artık kaybedicek bişeyiniz kalmamıştır. Biz de o masadan kalkarken artık kaybedicek hiçbişeyim kalmamıştı. Onu uzun sure göremeyeceğimi de biliyodum, o yüzden 180 derece dönerek maymunluğa verdim kendimi. Önce "**noolur gel bi öpiyim yaa**" şeklinde başlayıp yavaş yavaş "**benim olacaksın!**"lara kadar vardırdım. O da başlarda gülümseyerek yürürken yavaş yavaş kaçmaya başladı. Ben de tabii arkasından. Taksim meydanına yaklaştıkça çok hızlı şekilde koşmaya başladık. İstiklal caddesinde kalabalığın arasında ağzımda salyalarla bi kızı kovalıyodum resmen. Cilve miydi gerçekten mi kaçıyodu tam anlayamadığım için maymunluğu bırakamadım da. Sonunda meydanda biyerde kolundan yakaladım, sarıldım marıldım. Beraber bineceği dolmuşların durağına kadar yürüdük. Durakta bekleyen dolmuşta tek kişilik yer kalmıştı. Dolmuşçu eleman, bizi görünce "**evet bi kişi var mı bi kişi!**" diye bağırdı. Eski kızarkadaşım sesini çıkartmadı, ben anlamadım hiçbişey. Bendeki tereddütü gören adam yine "**bi kişi var mı bi kişi evet!**" diye bağırınca "**yok biz iki kişiyiz**" dedi bu. Damarlarımdaki alkolden mi yoksa gerçekten gerizekalı mıyım bilmiyorum ama, gerçekten hiçbişey anlamayıp "**ne iki kişisi be binsene işte bak gidiyo. VAR ABİ BURDA Bİ KİŞİ**" dedim... Bu olaydan sonra canlı canlı görmeyeceğimi bildiğim eski sevgilim bana hafifçe dönüp baktı, yanağımı öptü ve dolmuşa bindi. Dolmuş hareket ederken el sallar zannettim sallamadı. AKM'nin önünden meydana doğru yürürken tam da o metro girişinin orda farkettim beni eve davet ettiğini. O gecenin tek sonucu vardı. Ben bir salaktım. Bu bir aşk hikayesi değil, rezilliğimin hikayesiydi artık...

* * *

Onu bi daha görmedim. Sesini de duymadım. Aradan geçen bu kadar zamandan sonra, sayfanın başında anlattığım, feysbuktaki bu engelleme mevzusu yaşandı sadece. Hazır konuşmuşken hal hatır sordum. Bunu yaparken artık olgunmuşum gibi davranıyodum. Ama o yine ilgisiz ve biraz sinirli cevaplar verdi. Ben de kalbimin daha fazla kırılmasını önlemek, varlığını tamamen unutmak için, engelledim onu.

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

■ Dünyada olup bitenden haberdar olmak iyi midir kötü müdür bilmiyorum ama eminim ki sosyolog abiler bu işe bilmem ne efekti cinsinden afili bir isim takmışlardır; dünya gündemini takip etmekte inceden bir gariplik var. Demem şu ki, dünyada olup bitenden haberdar olmak bir şekilde prestij meselesi, "kültürlü" olmanın mütemmim cüzü gibi algılanıyor. Ondandır ki New York Times gibi gazeteler sayfalarında bol bol uluslararası haberlere yer veriyor. Peki, bu ne işe yarıyor? Günün sonunda New York'ta iki lavuk oturup "Batı Sahra'da durum endişe verici" "Kazakistan'da neler oluyor böyle", "Yakıştı mı şimdi bu davranış Eritre'ye" gibilerinden birbirleriyle konuşuyor. E ne oluyor öyle konuşunca? Kazak'ın derdi, New Yorker'ı mı gerdi onu bilmiyorum ama bana kalırsa hiçbir şey olmuyor.

■ Bütün bunlar, Tuncay Acar dostumla muhabbet ederken ecnebi bir şahsın bize ansızın "Türkiye'de seçilmişlerle atanmışlar arasında bir savaş var değil mi?" diye sormasıyla aklıma geldi. Biz açıkçası efendi efendi Beşiktaş mı alır Sivas mı alır diye konuşuyorduk, o an merak ettim; bu ecnebi arkadaş bizim seksen yıldır üzerinde yazıp çizdiğimiz, tartıştığımız konu hakkında iki kahve içimi arası ne gibi bir bilgi bekliyordu acaba? Hayır soru da "evet/hayır" sorusu, "Evet var" ya da "Hayır yok" desen muhabbet bitecek gibi ama biliyorum ki derdi başka; konuşmak istiyor. Zaten ben "reel politikayla ilgilenmiyorum arkadaşım" dedikten sonra durunamadı, detay sorularla sağlı sollu salvolara başladı. E biz bu konuları saatlerce konuşsak da bir sonuca bağlayamazken elin Türkiye'yi Süddeutsche Zeitung'tan öğrenmiş adamına iki kahve arası ne bilgisi vereyim? O yüzden bu dış haberler meselesi biraz "al biraz da bununla oyalan" maksadıyla yapılıyormuş gibi geliyor. Düşününce, "bize ne ulan, kendimize dert edinsek elimizden ne gelir Kırgızistan'daki demokrasi sorunuyla" dememek çok güç. Hayır, hakikatten yapacak bir şey yok yani, hele bir de güncel meselelerle olunca kafadan abur cubur bilgi bu bizim dış haberden aldığımız. Misal, Avustralya'daki iç politikayla ilgili bir haber okuyorsun ama sen haberi okuduğunda çoktan o konu kapanmış oluyor, sen keriz gibi "yahu bu Avustralyalı yetkililerin yaptığı da iş mi yani" diye gereksiz gereksiz konuşuyorsun. Düşününce iç haber de öyle aslında. Hâlbuki tüm meselelerin daha temel bir sebebi olmalı diyor insan.

■ Batılılaşma zamana bağlı olarak iyi ya da kötü olabilir. Misal 1000 yılında batılılaşmanın bir anlamı yok, attan inip eşeğe binmek gibi. Üstelik bir noktadan sonra hep iyi hale de gelmemiş batılılaşmak. Aynı şey 1930'da da geçerli mesela; bak Avrupa'ya her taraf tek parti diktası, her taraf otoriter diktatörlük. İlla batılılaşacağım diyorsan zamanını iyi kollamak lazım. Şimdi batılılaşacaksan batılılaş, batılılaşma demiyorum ama hobi olarak batılılaşarak bu iş olmaz onu da söyleyeyim.

■ Bir de tabii, on dokuzuncu yüz yıl, vay efendim Avrupa şöyle iyiye gitti, Osmanlı böyle yampiri gitti. Hayır git sor bakalım Manchester'daki tekstil işçisine Avrupa ne kadar iyiye gitti diye de bakalım ne cevap verecek sana? Ulan el kadar bebelerin yarısı beş yaşına gelmeden ölüyor o senin "tüh kaçırdık" dediğin sanayi devriminde, hala hayıflanıyorsun; akıl muhakemeni mi yitirdin anlamıyorum ki? İyi işte böyle bak. Ipod'un da var.

Tenzih Ediyorum!

Sevgili okur, yazmaya başladığımdan beri almadığım sayıda maili, geçen hafta bu sütunlarda Libya yerine Tunus bayrağı koymamızla aldım, isyanın, intizarın, istihzanın bini bir para. Ha istihzaya kalbim, kapım, kollarım sonsuza değin açık o ayrı. Ama allahaşkına "Söyle köpek kaç para aldın Tunus Gizli Servisinden!" diyeninden, "Libyalı dayım var, ona dövdüreceğim seni" diyenine, altmış tane mail geldi, sevinsem mi üzülsem mi bilemedim. Hayır, anlaşılan o ki, köşe takip ediliyor, o güzel ama tepkilerin kimisi sert olmuş. Her neyse, yazıda bir de Tunus'u tenzih ettiğimiz bölüm vardı lakin yazı uzun gelince o bölüm çıkmış, bayrağı kalmış yadigâr. Sakın ha buradan Tunus'un emperyalist emelleri olduğu iddiasında bulunduğumuz anlamı çıkmasın. Tunuslu da candır, Libyalı da candır. Hatta bana kalırsa o bayrak bu bayrak fark etmez, bütün Mağribi tek bayrak altında birleştirmenin zamanı gelmiştir. Uyarına gelirse sahra altı da katılsın, bütün Afrika tek bayrak olsun daha çok memnun olurum. Hiç olmadı böyle hatalar olmaz. (Ulan Yavuz, oraya Libya bayrağı koyuverelim dedim, gittin Tunus bayrağı çizdin, kıvıracağım diye şekilden şekle girdim, Mahatma Gandhi'ye döndüm burada, alacağın olsun!)

Yunan bağımsızlık savaşı, bize ders kitaplarında isyan olarak okutuluyor hani, nereden baksanız bir mücadeledir, adına da bağımsızlık mücadelesi denmiştir. Şimdi ben buradan sevgili Aleko kardeşimi, derebeylerinin zulmü altında inim inim inleyen Yunan arkadaşlarımı tenzih ederim, etmesine de; bu bağımsızlık savaşının neticesi ne oldu? Bavyera Kralı 1. Ludwig'in oğlu Otto Yunan Kralı oldu. E Aleko oldu mu şimdi? Tamam, bağımsızlık savaşını verdin, çok güzel de, başına ne diye gidip Bavyera'dan kral ithal ettin onu anlamakta güçlük çekiyorum. Hayır, senin de Bavyera'nın da bayrağı mavi beyaz ondan mı sempati besledin de, adamın prensini başına kral diye getirdin. Yakışmamış bağımsızlık mücadelesine bence. Ama tabii kararı alanlar kim bilir ne kodamanlardır, ben yine de Aleko'yu tenzih ederim. (Yalnız Rebetiko mu Rembetiko mu her neyse o olmasa, daha bir tenzih ederim, başımın üstünde taşırım. O müziğe karşı bir alerjim var, yapacak bir şey yok.)

Komplo Teorisi Ödevi:

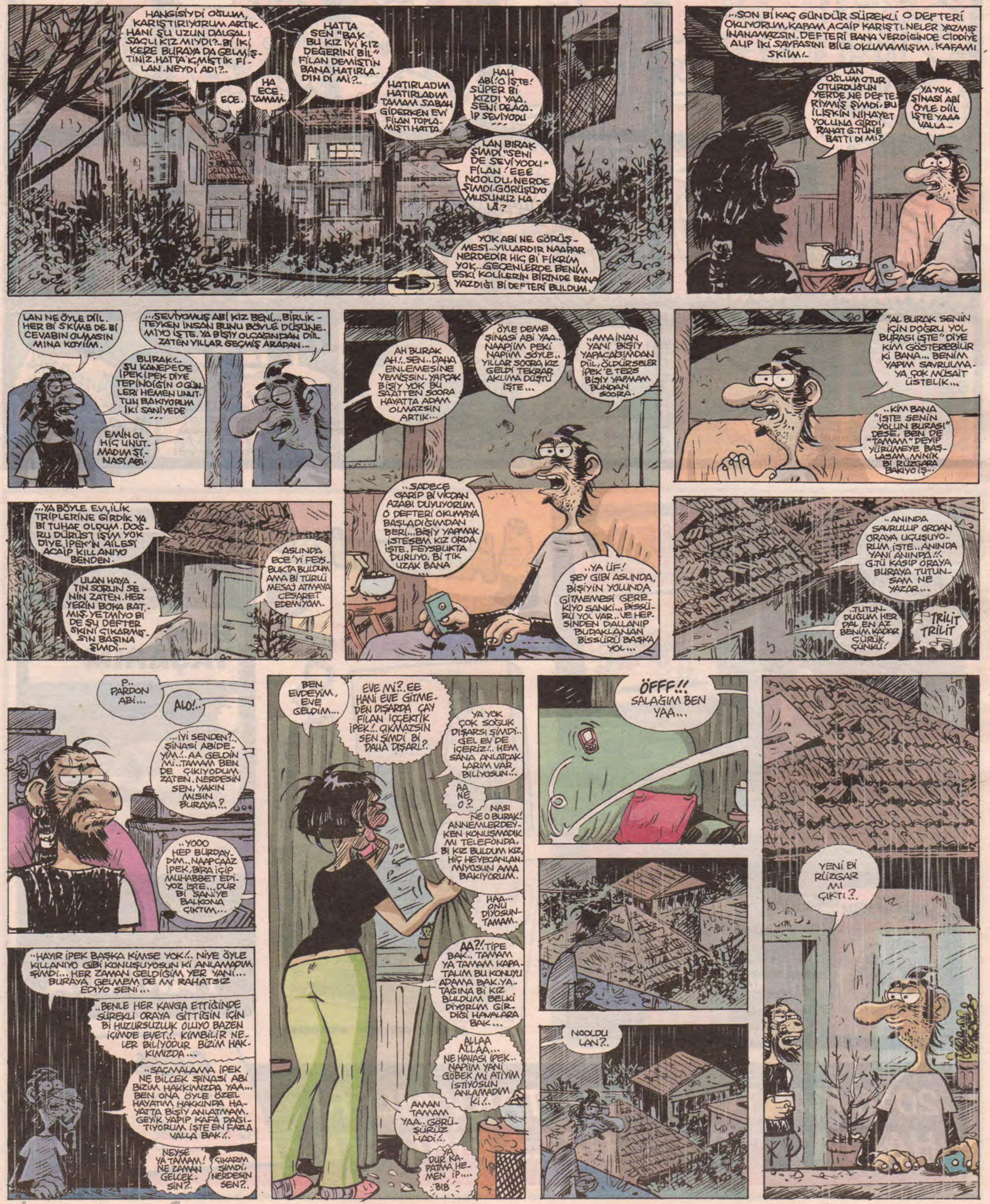
Arkadaşlar ödevin neticesini haftaya açıklayacağım ama mailler geldikçe korkmaya başladım, şapşal gibi eskaza büyük bir devlet sırrını açığa çıkartıp gümbürtüye gitmeyelim burada makara kukara yapalım derken? Öyle teoriler geldi ki, bir haftadır korkudan evden çıkamıyorum.

baris.uygur@gmail.com

Çarpışma

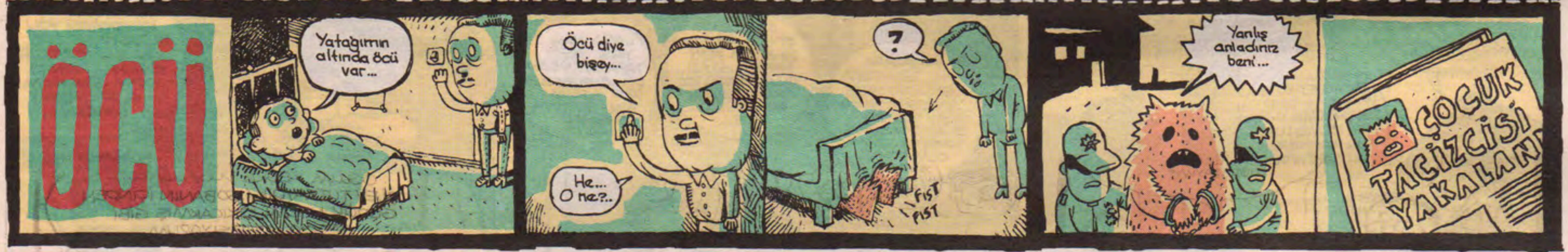
ipek & burak

yazan çizen oky

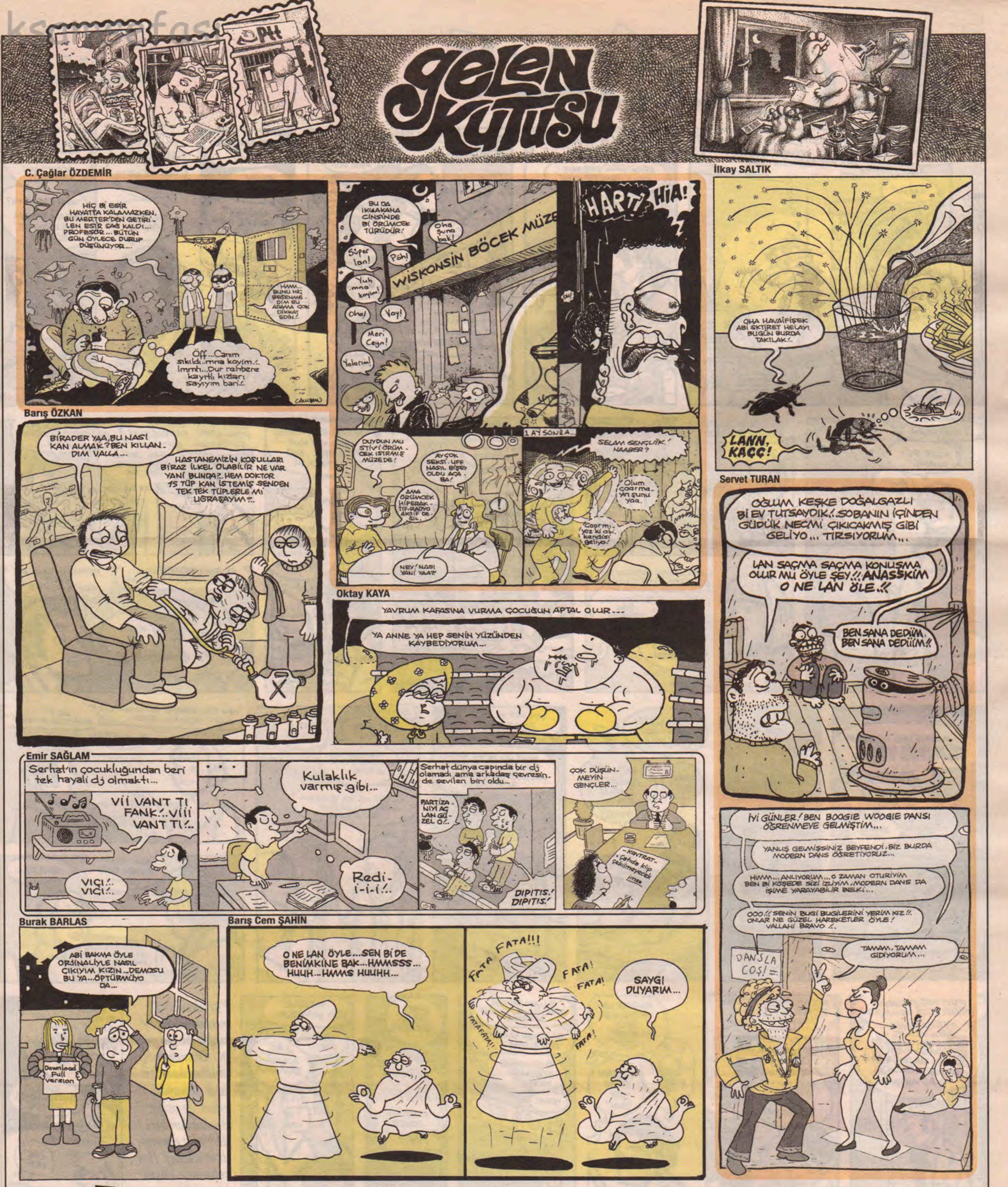
ŞAKA
Yavuz Öztürk
Hişşt.
Kıpırdama.
Nooluyo ya.
Ölüceksin.
Lütfen yapma.
Lütfen.
Artık çok geç.
ŞIKIRT
BANG
Hahiah..
Korkma olum, Şaka silahı. Al bak.
Şaka silahı he...
Hehehe.
Bişey olmaz korkmayın.
BANG
Öldürmez ki şaka...
BANG

ÖCÜ
Yatağımın altında öcü var...
Öcü diye bişey...
He... O ne?..
?
FIST FIST
Yanlış anladınız beni...
ÇOCUK TACİZCİSİ YAKALANDI

BENİM DE SÖYLEYE-CEKLERİM VAR! (İKİ)
umut sarıkaya
UMUT SARIKAYA
BENİM DE SÖYLEYE-CEKLERİM VAR! (İKİ)
ÇIKTI! KİTAPÇILARDA
BEN BİR EŞŞEĞİM
MEMO TEMBELÇİZER
BEN BİR EŞŞEĞİM
ÇIKTI!
ERSİN KARABULUT'UN KUŞE KAĞIDA,SERT KAPAKLI
Sevgili Günlük
ALBÜMÜ ÇIKTI!
Sevgili Günlük
KEMAL ARATAN
İHTİYATSIZ ADAM
UYKUSUZ
ÇİZGİ ROMAN KLASİKLERİ DİZİSİ
KEMAL ARATAN
İHTİYATSIZ ADAM
KİTAPÇILARDA
UYKUSUZ POSTER KİTAP
SAYI 3
YOĞUN İSTEK ÜZERİNE 2. BASKISI ÇIKTI!
UYKUSUZ 2010
UYKUSUZ 2010
kartpostal takvim
fırat
BAYİLERDE D&R'LARDA MARKETLERDE
UYKUSUZ
ÇİZGİ ROMAN KLASİKLERİ DİZİSİ
BEN YAŞARIM
SUAT GÖNÜLAY
YAKINDA
2010 KARTON MASA TAKVİMLERİ
HAFTAYA UYKUSUZ'LA BİRLİKTE
fırat

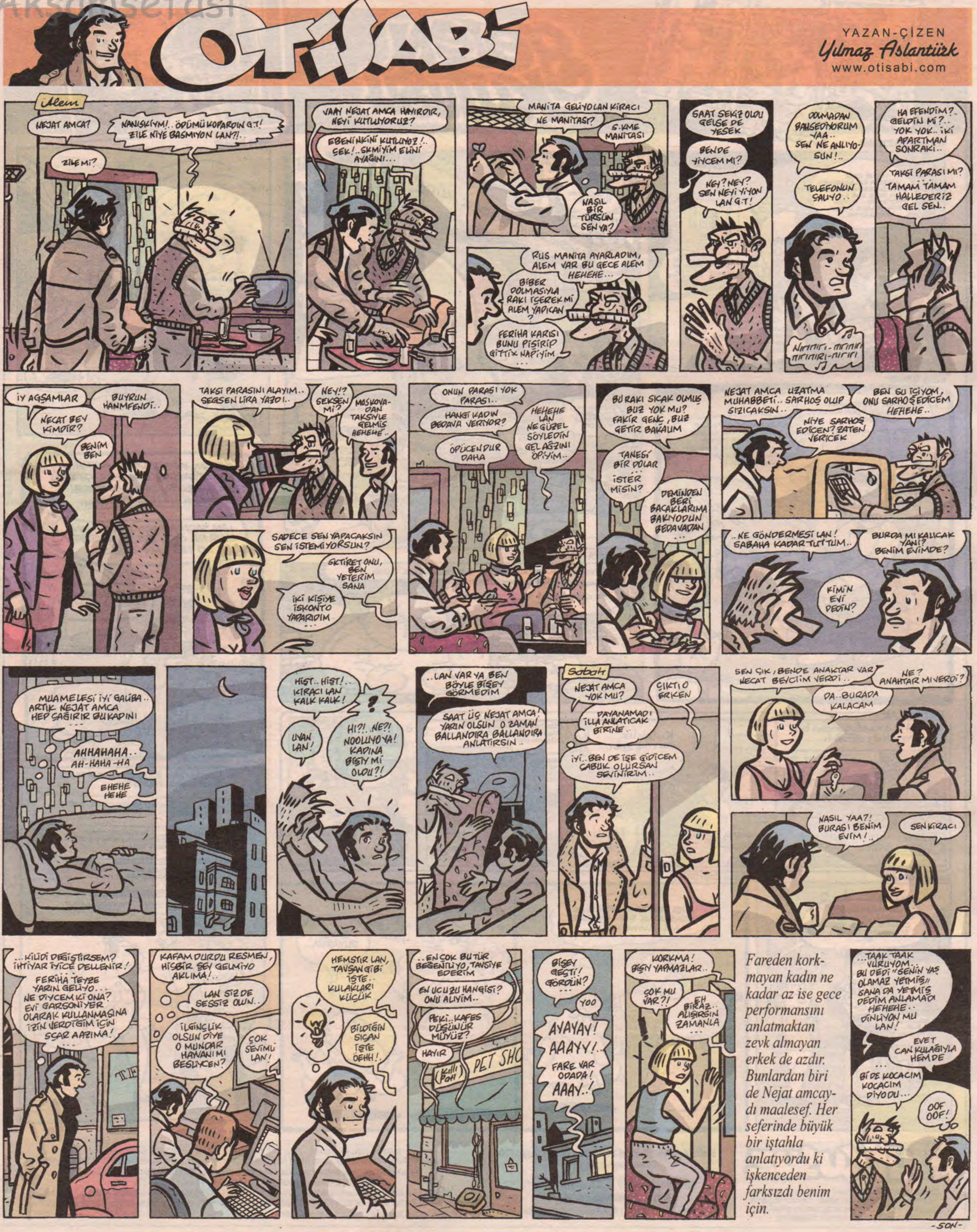

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 17 Aralık 2009 | Sayı: 120
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur GÜRSOY
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com)

GRAFİK: Hakan KARATAŞ - Fırat YAŞA - Vasıf TERİM - **KALİGRAFİ:** Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) **Ofis Sorumlusu:** Mesut Tunç Baysel
Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 **FAX:** 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 **ABONELİK:** **Yurtiçi:** 99TL **Amerika:** 100$ **Avrupa:** 70€ **Uzakdoğu:**120$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi, TL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

OTİSABİ
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Alem
NEJAT AMCA?
NANISKİYM!.. ÖDÜMÜ KOPARDIN G.T! ZİLE NİYE BASMIYON LAN?!..
ZİLE Mİ?
VAAY NEJAT AMCA HAYIRDIR, NEYİ KUTLUYORUZ?
EBENİNKİNİ KUTLUYOZ!.. SEK!.. SKMİYİM ELİNİ AYAĞINI...
MANİTA GELİYO LAN KİRACI
NE MANİTASI?
S.KME MANİTASI
NASIL BİR TÜRSÜN SEN YA?
RUS MANİTA AYARLADIM, ALEM VAR BU GECE ALEM HEHEHE...
BİBER DOLMASIYLA RAKI İÇEREK Mİ ALEM YAPICAN?
FERİHA KARISI BUNU PİŞİRİP GİTTİ X NAPİYİM ...
SAAT SEKİZ OLDU GELSE DE YESEK
BENDE YİYCEM Mİ?
NEY? NEY? SEN NEYİ YİYON LAN G.T!
DOLMADAN BAHSEDİYORUM YAA.. SEN NE ANLIYOSUN!..
TELEFONUN ÇALIYO..
Nırırırı-nırınırı nırırırı-nırırı
HA EFENDİM?.. GELDİN Mİ?.. YOK YOK.. İKİ APARTMAN SONRAKİ..
TAKSİ PARASI MI? TAMAM TAMAM HALLEDERİZ GEL SEN..
İY AGŞAMLAR
BUYRUN HANMFENDİ..
NECAT BEY KİMDİR?
BENİM BEN
TAKSİ PARASINI ALAYIM.. SEGSEN LİRA YAZDI..
NEY!? SEKSEN Mİ?
MOSKOVADAN TAKSİYLE GELMİŞ HEHEHE..
SADECE SEN YAPACAKSIN SEN İSTEMİYORSUN?
SİKTİRET ONU, BEN YETERİM SANA
İKİ KİŞİYE İSKONTO YAPARIDIM ...
ONUN PARASI YOK PARASI..
HANGİ KADIN BEDAVA VERİYOR?
HEHEHE LAN NE GÜZEL SÖYLEDİN GEL AĞZINI ÖPİYİM..
ÖPÜCEN DUR DAHA
BU RAKI SICAK OLMUŞ BUZ YOK MU? FAKİR GENÇ, BUZ GETİR BAKALIM
TANESİ BİR DOLAR ... İSTER MİSİN?
DEMİNDEN BERİ BACAKLARIMA BAKIYODUN BEDAVADAN ...
NEJAT AMCA UZATMA MUHABBETİ.. SARHOŞ OLUP SIZICAKSIN..
BEN SU İÇİYOM, ONU SARHOŞ EDİCEM HEHEHE..
NİYE SARHOŞ EDİCEN? ZATEN VERİCEK
..NE GÖNDERMESİ LAN! SABAHA KADAR TUTTUM..
BURDA MI KALICAK YANİ? BENİM EVİMDE?
KİMİN EVİ DEDİN?
MUAMELESİ İYİ GALİBA.. ARTIK NEJAT AMCA HEP ÇAĞIRIR BU KADINI ...
AHHAHAHA.. AH-HAHA-HA
EHEHE HEHE
HIŞT.. HIŞT!.. KİRACI LAN KALK KALK!
UYAN LAN!
HI?!..NE?! NOOLUYO YA! KADINA BİŞEY Mİ OLDU?!
..LAN VAR YA BEN BÖYLE BİŞEY GÖRMEDİM
SAAT ÜÇ NEJAT AMCA! YARIN OLSUN O ZAMAN BALLANDIRA BALLANDIRA ANLATIRSIN..
Sabah
NEJAT AMCA YOK MU?
ÇIKTI O ERKEN
DAYANAMADI İLLA ANLATICAK BİRİNE..
İYİ.. BEN DE İŞE GİDİCEM ÇABUK OLURSAN SEVİNİRİM..
SEN ÇIK, BENDE ANAHTAR VAR NECAT BEYCİİM VERDİ...
NE? ANAHTAR MI VERDİ?
DA.. BURADA KALACAM
NASIL YAA?! BURASI BENİM EVİM!..
SEN KİRACI
...KİLİDİ DEĞİŞTİRSEM? İHTİYAR İYİCE DELLENİR!
FERİHA TEYZE YARIN GELİYO... NE DİYCEM Kİ ONA? EVİ GARSONİYER OLARAK KULLANMASINA İZİN VERDİĞİM İÇİN SIÇAR AĞZIMA! ...
KAFAM DURDU RESMEN, HİÇBİR ŞEY GELMİYO AKLIMA!..
LAN SİZ DE SESSİZ OLUN..
İLGİNÇLİK OLSUN DİYE O MUNDAR HAYVANI MI BESLİYCEN?
ÇOK SEVİMLİ LAN!
HEMSTIR LAN, TAVŞAN GİBİ İŞTE.. KULAKLARI KÜÇÜK
BİLDİĞİN SIÇAN İŞTE DEHH!..
..EN ÇOK BU TÜR BEĞENİLİYO, TAVSİYE EDERİM
EN UCUZU HANGİSİ? ONU ALIYIM..
PEKİ.. KAFES DÜŞÜNÜR MÜYÜZ?
HAYIR
Killi Pati PET SHO
BİŞEY GEÇTİ! GÖRDÜN? ...
YOO
AYAYAY! AAAYY!.. FARE VAR ODADA! AAAY..!
KORKMA! BİŞİY YAPMAZLAR..
ÇOK MU VAR?!
EH BİRAZ.. ALIŞIRSIN ZAMANLA ...
Fareden korkmayan kadın ne kadar az ise gece performansını anlatmaktan zevk almayan erkek de azdır. Bunlardan biri de Nejat amcaydı maalesef. Her seferinde büyük bir iştahla anlatıyordu ki işkenceden farksızdı benim için.
...TAAK TAAK VURUYOM.. BU DEDİ "SENİN YAŞ OLAMAZ YETMİŞ" SANA DA YETMİŞ DEDİM ANLAMADI HEHEHE.. DİNLİYON MU LAN!
EVET CAN KULAĞIYLA HEM DE
... Bİ DE KOCACIM KOCACIM DİYODU...
OOF OOF!
-SON-

2010 KARTON MASA TAKVİMLERİ DERGİNİZİN İÇİNDE!

ISSN 1307-7619
24 ARALIK PERŞEMBE
SAYI: 2009/52 No: 121
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

POLİSİN BİR HAFTASI

* Polis, özelleştirmeyle birlikte kaybettikleri haklarını geri almak için greve giden Tekel işçilerine tazyikli su ve biber gazıyla müdahale etti.
* Polis, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin itfaiyeyi taşeronlaştırmasına karşı grev yapan itfaiye işçilerine tazyikli su ve biber gazıyla müdahale etti.
* Polis, 25 Kasım'daki greve katıldıkları için açığa alınan arkadaşlarının işe iadesi için grev yapan demiryolu işçilerine müdahale etti.
* Polis, Firuzköy Karakolu'nda ölü bulunan 2 aylık asker Osman Şanlı'nın kendini bot bağlarıyla astığını açıkladı.

*** Polis, Media Markt'ın İzmir Balçova şubesinin açılışında arka kapıdan girerek, 20 adet LCD televizyonu ön kapıda bekleyen vatandaşlardan önce almayı başardı.**

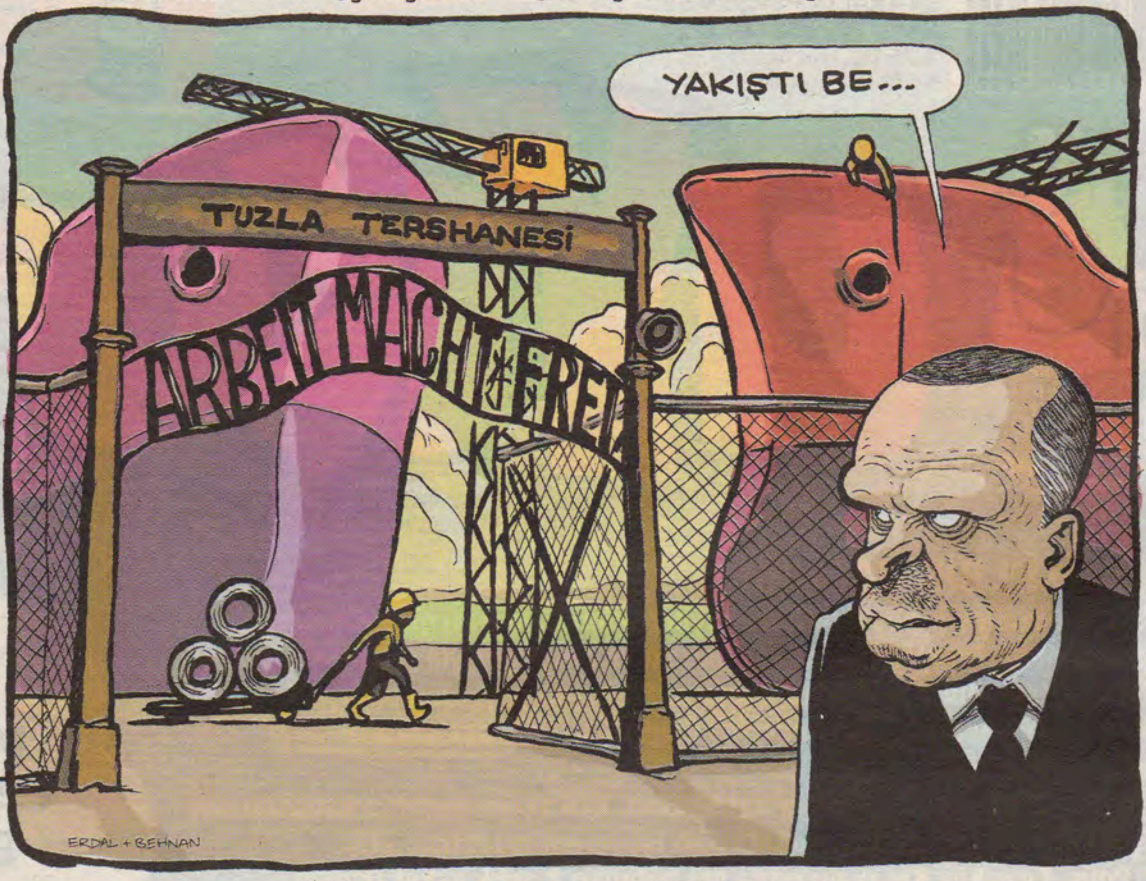
BİŞEYLER DUYDUM

Geçersiz oy

Tunceli'de Başbakanlık Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfı'nın yoksul ailelere dağıttığı 300 ton kömürün bozuk olduğu ortaya çıktı. AKP, oy için bildiğimiz taş dağıtmış...

Bir milyondan fazla insanın öldüğü Auschwitz toplama kampının girişindeki "Arbeit Macht Frei" (Çalışmak Özgürleştirir) yazısı çalındı.

SİZ KIRMIZI ÇİZGİYİ TAKİP EDECEKSİNİZ

Dünya Sağlık Örgütü'nün (WHO) hastalıkların aciliyet derecelerini belirtmek için kullandığı 'sarı- kırmızı- yeşil' yön şeritleri Batman'da polise dert oldu. 400 yataklı Bölge Devlet Hastanesi acil servisindeki şeritler, terör örgütünün renklerini simgelediği gerekçesiyle polis tarafından fotoğraflandı ve ardından başhekimin talimatıyla söküldü. Dünyanın her yerinde kullanılan bu işaretlerden yeşil ayakta tedavi olacakların gideceği yönü, sarı acil olmayanların yönünü, kırmızı ise ağır hastaların tedavi görmesi gereken yönü gösteriyor.

SERSERİLERİN BAŞI

TCDD Genel Müdürü Süleyman Karaman, 25 Kasım'daki greve katılmaları nedeniyle açığa alınan 16 kişi için destek eylemi yapan demiryolu çalışanlarını kast ederek, "Bunlar serseri, memur değil," dedi.

* Oyuncu Leyla Bilginel, Gecenin Kanatları filminde Beren Saat'in sırtını beğenmediğini söyleyerek kendi sırtını gösterdi.

*Yıllar önce arabasının içini Swarovski taşlarla kaplatmasıyla gündeme gelen Ceylan, yeni albümünün kartoneti için vücudunu Swarovski taşlarla kaplatarak poz verdi. Şarkıcı, albümünün tanıtımını yaptığı "Ceylan Show"a da yine vücudunda taşlarla çıktı. Programda köpeği Aşkım'ın üzerindeki elbise de taşlarla kaplıydı.

Beynim de bacaklarım gibi pürüzsüzdür

Hülya Avşar, Boğaziçi Üniversitesi'ndeki söyleşisinde, "Magazini çok seviyorum. Sırf entelektüel olacağım diye ağzımda pipom, kıllı bacaklarıma giydiğim etekle dolaşamam. Neymiş efendim 'Ayda bir yaptırırım ağdamı... Çünkü ben entelektüelim kafam çalışıyor.' Belki de ben böyle takılanlardan daha entelektüel bir beyine sahibim ama dış görünüşüm nedeniyle asla o gözle görülemem. Görsel olarak entelektüel olamam," dedi.

FIRAT BUDACI

Tayyip Erdoğan'ın sesi kısıldı...

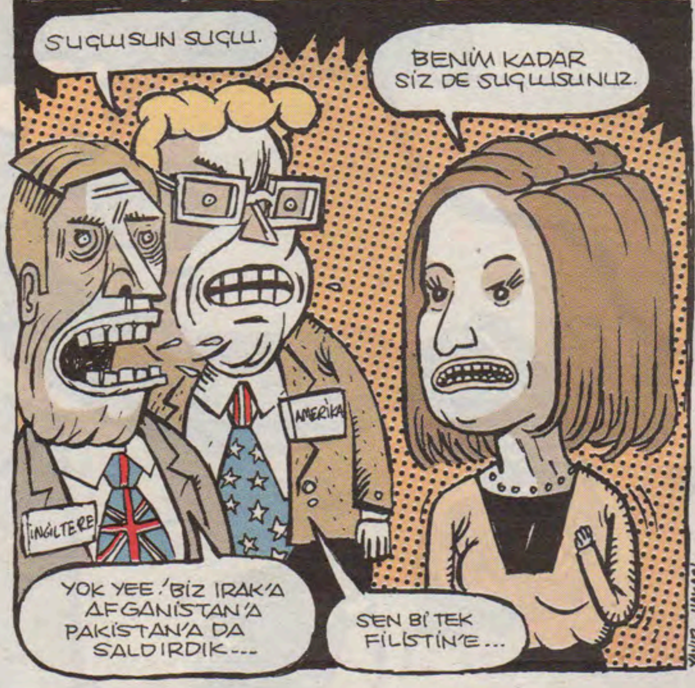

Yılbaşı Mekanları

- **The Durruc's:** Çıplak ve tıknaz Noel Babaların üzerinden yedi çeşit yemek yiyip, şeffaf klozetlerde inleyerek sıçabilirsiniz...
- **Black & Clark:** Gözde yılbaşı yemeği, kulaklarına leziz karahindiba sokulmuş at kafası... Yılbaşı dansözünün yanlarını yalamak ekstra ücrete tabi...
- **Şehla Kızın Bahçesi:** İçi sığır kıymayla doldurulmuş balkabağı ve fil penisi püresi, ana yemek... Gecenin sürprizi Anadolu Ateşkes dans ekibinin açılım gösterisi...
- **The Balabanies:** Yeni yıla fransız rose şarabıyla doldurulmuş havuzda girmek isteyenler için birebir. Masanızda gelin veya kirve görmek istiyorsanız, rezervasyonu erken yaptırınız...
- **Gül Jamal:** Yeni yıla pejmürde pijamalar partisiyle girmek, şef garson yağlamak ve küt kızlarla çılgın danslar yapmak arzusunda iseniz, sizin yeriniz bura... Biraz pahalı ama taksit var...

(V.Ö)

İsrail Dışişleri Bakanı Tzipni Livni, İngiltere'deki bir mahkeme tarafından savaş suçlusu ilan edilince İngiltere'ye giremedi.

UYKUSUZ

Yeni yıla TEKEL işçilerinin direnişiyle giriyoruz.

Kapatılan DTP'nin yerine BDP açıldı...

KAÇ YIL OLDU?

- Uşak'ta yerel bir gazete, Uşakspor'u dolandırdığını iddia ettikleri bir futbolcu hayatını kaybedince, "**Alma Uşakspor'un ahını**" başlığını atalı **1 yıl...**
- Sağlık Bakanı Recep Akdağ, toplumsal olaylara müdahalelerde biber gazı kullanılmasına ilişkin bir soru önergesine, "*Biber gazı, biber bitkisinden elde edilen doğal bir maddedir.*" cevabını vereli **1 yıl...**
- Davut Güloğlu, "*Büyük ikramiye size çıksa ne yaparsanız?*" sorusuna "***Hayırseverlere** yardım ederim!*" cevabını vererek yardım kavramının kaynağına ineli **3 yıl...**

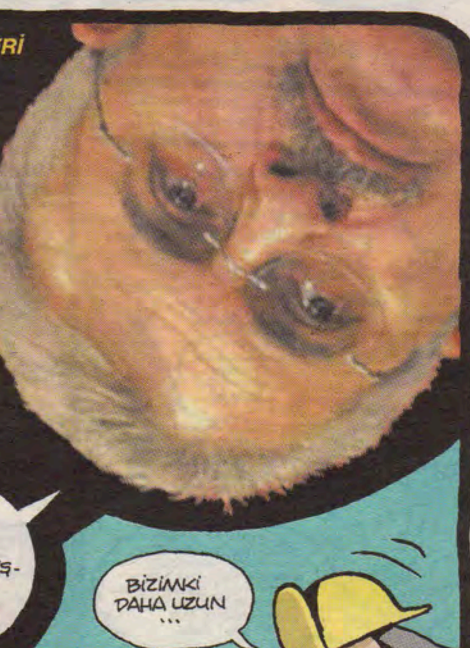
- Serdar Ortaç, "*Ben bugün sizce ne yapsam satmayacak? İşte olmuşum yani. Tarih bana 8 tane albüm, 3 tane single, 300 tane de şarkı yaptırmış. Hangisinde başarısız olmuşum? Hangisi satmamış? Bir tane tokat yememişim halkımdan. Askeri hapishanelere girdim, kumar oynayıp milyon dolarlar kaybettim yine el üstündeyim. Ben fenomenden başka ne olabilirim ki?*" diyerek narsisizmi yeniden tanımlayalı **3 yıl...**

- Depremzedelere yardım amacıyla "geçici vergi" adı altında toplanmaya başlanan Özel İletişim Vergisi yürürlüğe gireli tam **10 yıl** olmuş.

AŞAĞIDAKİ KELİMELERİ ANLAMLI BİR CÜMLE OLUŞTURACAK ŞEKİLDE SIRALAYINIZ

Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım, döneminde yapılan duble yolları överken "Aşık Veysel", "duble yol" ve "kat kat su böreği" kelimelerini iki cümleye sığdırmayı başardı. Bu muhteşem başarıyı Bakan'dan dinleyelim: "Aşık Veysel sağ olsaydı, 'uzun ince bir yoldayım' dizesini, 'uzun duble bir yoldayım, gidiyorum gündüz gece' diye söylerdi... Bölünmüş yolları su böreği gibi yapıyoruz, kat kat, 40 kat, tabaka tabaka, işleye işleye yapıyoruz."

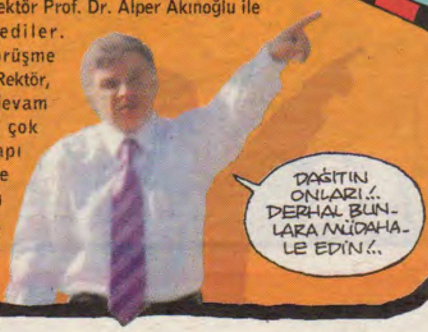
ROL ÇALMAK

Polis, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin itfaiyeyi taşeronlaştırmasına karşı grev yapan ve belediye binasına yürümek isteyen itfaiye işçilerine basınçlı su sıktı.

İÇİMDEKİ POLİS

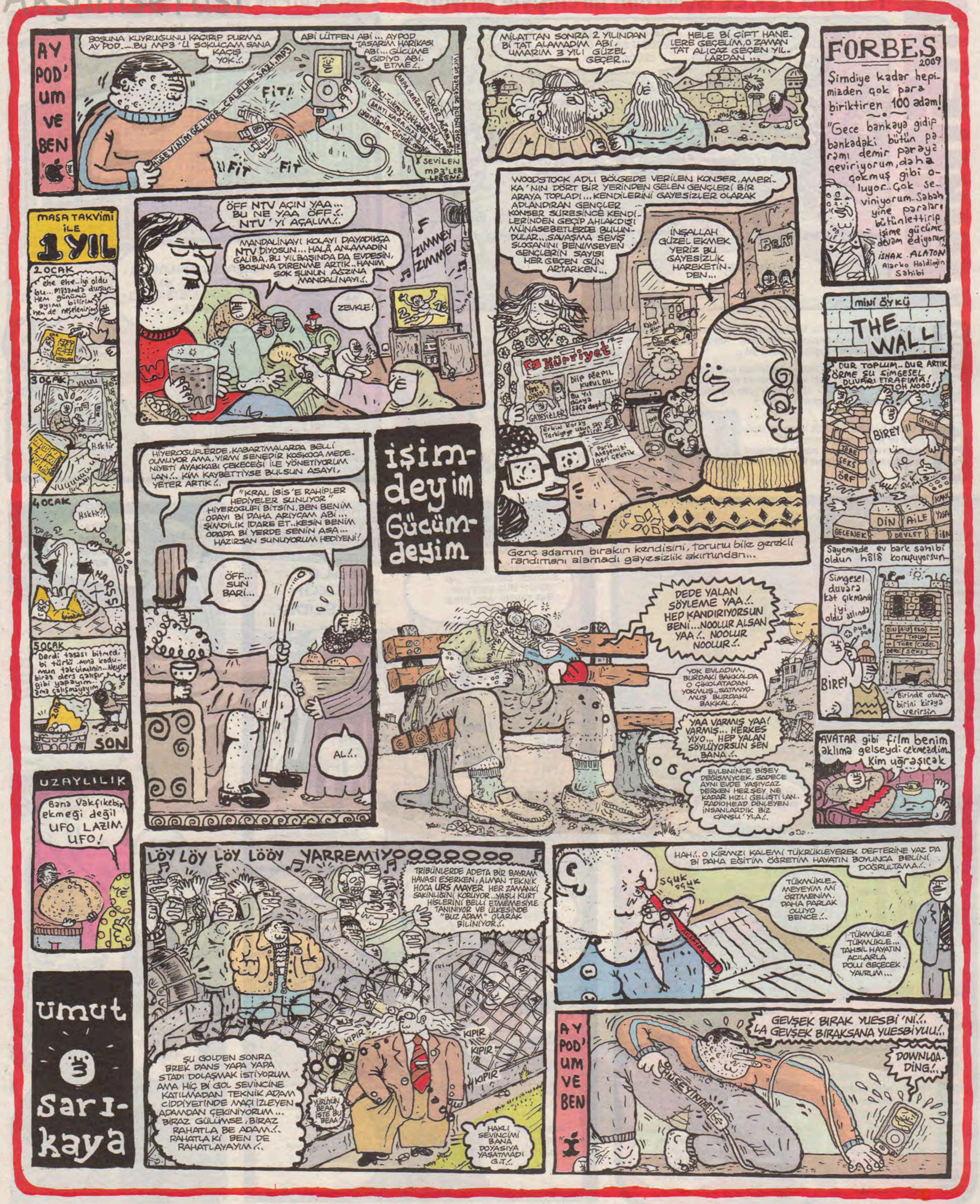
Çukurova Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi öğrencileri, formasyon eğitimi için yaptıkları eylem sırasında Rektör Prof. Dr. Alper Akınoğlu ile görüşmek istediler. Öğrencilerin görüşme talebini reddeden Rektör, protestoların devam etmesi üzerine çok sinirlenerek kapı önüne çıktı ve bahçede bulunan çevik kuvvet ekiplerine şöyle bağırdı: →

Sel sularının servis aracına dolmasıyla boğulan Pameks Tekstil işçisi 8 kadının ölümüyle ilgili davanın ilk duruşmasında firma sahibi tahliye edildi.

AY POD'UM VE BEN
BOŞUNA KUYRUĞUNU KAÇIRIP DURMA AY POD... BU MP3'Ü SOKUCAM SANA KAÇIŞ YOK...
ABİ LÜTFEN ABİ... AYPOD TASARIM HARİKASI ABİ... GÜCÜME GİDİYO ABİ, ETME...
FİT! FİT FİT
SEVİLEN MP3'LER
MİLATTAN SONRA 2 YILINDAN Bİ TAT ALAMADIM ABİ, UMARIM 3 YILI GÜZEL GEÇER...
HELE Bİ ÇİFT HANELERE GEÇELİM, O ZAMAN TAT ALICAZ GEÇEN YILLARDAN...
FORBES 2009
Şimdiye kadar hepimizden çok para biriktiren 100 adam!
"Gece bankaya gidip bankadaki bütün paramı demir parayı çeviriyorum, daha çokmuş gibi oluyor.. Çok seviniyorum. Sabah yine paraları bütünlettirip işime gücüme devam ediyorum."
İSHAK ALATON Alarko Holdingin Sahibi
MASA TAKVİMİ İLE 1 YIL
2 OCAK
3 OCAK
4 OCAK
5 OCAK
SON
ÖFF NTV AÇIN YAA... BU NE YAA ÖFF... NTV'Yİ AÇALIM...
MANDALİNAYI KOLAYI DAYADIKÇA NTV DİYOSUN... HALA ANLAMADIN GALİBA, BU YILBAŞINDA DA EVDESİN, BOŞUNA DİRENME ARTIK.. HANIM ŞOK ŞUNUN AĞZINA MANDALİNAYI...
ZIMMEY ZIMMEY
ZEVKLE!
WOODSTOCK ADLI BÖLGEDE VERİLEN KONSER, AMERİKA'NIN DÖRT BİR YERİNDEN GELEN GENÇLERİ BİR ARAYA TOPLADI... KENDİLERİNİ GAYESİZLER OLARAK ADLANDIRAN GENÇLER KONSER SÜRESİNCE KENDİLERİNDEN GEÇİP AHLAKDIŞI MÜNASEBETLERDE BULUNDULAR... SAVAŞMA SEVİŞ SLOGANINI BENİMSEYEN GENÇLERİN SAYISI HER GEÇEN GÜN ARTARKEN...
İNŞALLAH GÜZEL EKMEK YERİZ BU GAYESİZLİK HAREKETİNDEN...
Hürriyet
Genç adamın bırakın kendisini, torunu bile gerekli randımanı alamadı gayesizlik akımından...
mini öykü
THE WALL
DUR TOPLUM.. DUR ARTIK ÖRME ŞU SİMGESEL DUVARI ETRAFIMA! OH NOOO!
BİREY
TÖRE
SEKS
ÖRF
DİN
AİLE
GELENEK
DEVLET
Sayemizde ev bark sahibi oldun hâlâ konuşuyorsun..
Simgesel duvara kat çıkmanın iyi olduğu aslında
Birinde oturur birini kiraya verirsin
HİYEROGLİFLERDE, KABARTMALARDA BELLİ OLUYOR AMA, YIRMİ SENEDİR KOSKOCA MEDENİYETİ AYAKKABI ÇEKECEĞİ İLE YÖNETİYORUM LAN... KİM KAYBETTİYSE BULSUN ASAYI, YETER ARTIK...
"KRAL İSİS'E RAHİPLER HEDİYELER SUNUYOR"
HİYEROGLİFİ BİTSİN, BEN BENİM OPAYI Bİ DAHA ARIYCAM ABİ... ŞİMDİLİK İDARE ET.. KESİN BENİM ORADA Bİ YERDE SENİN ASA... HAZIRSAN SUNUYORUM HEDİYENİ!
ÖFF... SUN BARİ...
AL...
işim deyim Gücüm deyim
DEDE YALAN SÖYLEME YAA... HEP KANDIRIYORSUN BENİ... NOOLUR ALSAN YAA... NOOLUR NOOLUR...
YOK EVLADIM, BURDAKİ BAKKALDA O ÇİKOLATADAN YOKMUŞ... SATMIYORMUŞ BURDAKİ BAKKAL...
YAA VARMIŞ YAA! VARMIŞ... HERKES YİYO... HEP YALAN SÖYLÜYORSUN SEN BANA...
EVLENİNCE BİŞEY DEĞİŞMİYCEK, SADECE AYNI EVDE YAŞIYCAZ DEDİĞİN HERŞEY NE KADAR HIZLI GELİŞTİ LAN... RADYOHEAD DİNLEYEN İNSANLARDIK BİZ CANSU'YLA...
AVATAR gibi film benim aklıma gelseydi çekmezdim. Kim uğraşıcak
UZAYLILIK
Bana Vakfıkebir ekmeği değil UFO LAZIM UFO!
LÖY LÖY LÖY LÖÖY YARREMİYOOOOOOO
TRİBÜNLERDE ADETA BİR BAYRAM HAVASI ESERKEN, ALMAN TEKNİK HOCA URS MAYER HER ZAMANKİ SAKİNLİĞİNİ KORUYOR... YAŞLI KURT HİSLERİNİ BELLİ ETMEMESİYLE TANINIYOR VE ÜLKESİNDE "BUZ ADAM" OLARAK BİLİNİYOR...
KIPIR KIPIR KIPIR
ŞU GOLDEN SONRA BREK DANS YAPA YAPA STADI DOLAŞMAK İSTİYORUM AMA HİÇ Bİ GOL SEVİNCİNE KATILMADAN TEKNİK ADAM CİDDİYETİNDE MAÇI İZLEYEN ADAMDAN ÇEKİNİYORUM... BİRAZ GÜLÜMSE, BİRAZ RAHATLA BE ADAM... RAHATLA Kİ BEN DE RAHATLAYAYIM...
HAKLI SEVİNCİMİ BANA DOYASIYA YAŞATMADI G.T.
HAH... O KIRMIZI KALEMİ TÜKRÜKLEYEREK DEFTERİNE YAZ DA Bİ DAHA EĞİTİM ÖĞRETİM HAYATIN BOYUNCA BELİNİ DOĞRULTAMA...
SGUK SGUK
TÜKÜRÜKLEMEYEYİM Mİ ÖRTMENİM, DAHA PARLAK OLUYO BENCE...
TÜKÜKLE TÜKÜKLE... TAHSİL HAYATIN ACILARLA DOLU GEÇECEK YAVRUM...
AY POD'UM VE BEN
GEVŞEK BIRAK YUESBİ'Nİ... LA GEVŞEK BIRAKSANA YUESBİYUU...
DOWNLOADING...
umut 3 sarıkaya

Bebek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"ben günahkarım valla
ve de tüm günahlarını insanların
topladım omuzlarıma
ben günahkarım valla
bir hafifledim bir hafifledim ki sormayın
günahlar ne hafif şeyler öyle ve de ne güzel"
Arkadaş Z. Özger

- Beterin beteri: Ne sev, ne terket!..
- CHP'den bir milletvekili Dışişleri Bakanı'na "Sen Davutoğlu değil, Davutyan'sın" demiş... Ee?.. Davutyan olsa n'olurdu ki?.. Herhangi bir yurttaşımızın, herhangi bir bakanlığa gelmesi için kan testi mi yapıcaz, kafaları mı ölçecez?.. Ermeni asıllı bakan, başbakan, cumhurbaşkanı niye mümkün olamayacakmış?.. Osmanlı'dan da mı eski kafalısınız?.. Batı Trakyalı bir Türk asıllı Bulgaristan vatandaşı, herhangi bir Bulgar kadar Bulgaristan yurtseveri olamaz mı, günün birinde orada bakan olsa biz mutlu, memnun olmaz mıyız?.. O Davutoğlu değil Davutyan'sa, sen de CHP değil, MHP'sin!.. Kim tespit etmişse beynine sağlık: Yurtsever ülkeyi korur ama milliyetçi, diğer milletlere tepeden bakar...
- Rejimi zayıflatma diyeti: Günde iki kere kroki yut!..
- En palaz-pandıraz iş adam ve kadınları çıkıp reklama "Tıkır tıkır" deyip durmuyolar mı, pes vallaha! Sana tıkır tıkır tabii. Git, tersaneden eczaneye kadar bi sor bakalım, iki tıkır'dan biri bile yok. Dalga geçme bizimlen patron! Kağıt üstünde yoksun ki sen, bi de zaten...
- Biz yapınca saldırı, onlar yapınca sefer!..
- Öte yandan: Biz alınca fetih, onlar alınca işgal!..
- Geçen hafta Berlusconi'li yedi farkta "Avrupa, yayılmacılığın ve şiddetin merkezidir" yazmıştım, şiddet yerine şirket olmuş. Eh, anlayan anlamıştır!..
- Eski adıyla Martin Lings, yeni adıyla Ebubekir Siraceddin'in "Hz. Muhammed'in Hayatı" adlı mükemmel bir kitabı var, meraklısına hararetle öneririm. Kitaptan okudum, Hz. Muhammed, bi günü üçe ayırmış; sekiz saat çalışmak, sekiz saat özel hayat, sekiz saat de uyku. İşte bu. Bu yalın durum ortadayken, gidip yaşam koçuna felan para dökmenin bir alemi var mı? Kavgasız, küfürsüz, sömürüsüz yaşayalım işte be koçum!..
- Azalarak Bitsin: Aptal Kutusu!.. (Ya da Yavuz Taran'ın deyimiyle 'aptal levhası!')
- Alkole dadanırken yakalanan bir askerin savunmasında "Abim uzun zamandır ev arıyo, bulamıyo, ona dertlendim de içtim" demesi ve hemen dayak yemesi...
- Kötü tasarım: Grafiğe kapalı alanda çizilmiştir!
- Sevgili Behiç Pek abim anlatmıştı, Maçka Park'ında yürürken, bir ağacı sallayan birkaç adam görmüş, "N'oluyo" diye merak edip bakmış, adamlar ağacın tepesindeki sincabı düşürmeye uğraşıyorlarmış! Hayır, düşürdünüz diyelim, n'apıcaksınız sincabı? O sırada yanında köpekle yaşlıca bir adam gelmiş oraya. Ağacı sallayan hışırlar, sonunda hakkaten de sincabı düşürmüşler ağaçtan. Zavallı sincap, hızla kaçmış ve o sırada yaşlı adam "Tut!" diye köpeğine göstermiş sincabı – İyice! (Hatırladığım kadarıyla sincap kurtulmuştu.)

- Bursaspor'dan yediğimiz üç yol, adeta Ertuğrul Sağlam, Ali Tandoğan ve Zapo'nun ahlarıydı. Hele Tandoğan'ın "Taraftar beni hiç tribüne çağırmazdı zaten, belki bu sefer olur dedim gene küfür yedim" demesine pek üzüldüm. (Konuyla ilgili satırlar az sonra!) Şu küfür bitsin artık. Sahadan da, evden de, sokaktan da kalksın küfür. Küfür, güzel sözden çalar, şiirden ve duadan çalar. (Bu arada: Hürriyet'teki maç yazısında geçen "Bursaspor'un Marksist futbolcusu İvan Ergiç" detayı beni benden aldı. Konuyu bilmek isterim, ayarlayın bunları!)
- Tartışmada en saçma an, "Sesini yükseltme" diye bağırmak...
- Teknik direktörün Gordon Milne olduğu, Beşiktaş'ın üç kez üstüste şampiyonluğa ulaştığı efsane zamanlarda, İstanbul'daki hemen her Beşiktaş maçına giderdim. "Metin-Ali-Feyyaz" üçlüsü attıkları gollerle bizi coşturuyorlardı. Takımda en az onlar kadar önemli bir üçlü daha vardı: "Ulvi-Kadir-Samet." En az gol yiyen takım bizdik, en şahane defans bizdeydi. Fakat golcü üçlüyü, özellikle de Türk futboluna "fuleli adım" tabirini kazandıran Sarı Fırtına Metin Tekin'i çok seven taraftar, defans yıldızlarına aynı sevgiyi göstermiyordu. Hatta bir kısım taraftar Ulvi'ye çirkin şekilde "Kazma" lakabı takmıştı. Görünüş olarak Ulvi'ye en çok benzeyenler, ona kazma demekten zevk alıyorlar, kendileriyle hiç alakası olmayan Metin'e nerdeyse tapıyorlardı. Aslında hoşlanmadıkları Ulvi değil, kendileriydi. (Beşiktaş Şiirleri kitabımda Ulvi-Kadir-Samet üçlüsünden "Sağlam defans, Öteki Beşiktaş" diye bahsederim.) Taraftardan ricam, oyuncular arasında ayırım yapmadan hepsini desteklemeleridir. Bu, çakma değil, hakiki bir Beşiktaşlı'nın ricasıdır.
- Henüz özlemiş diilim, gittiğin dünden beri...
- Sizi ben çok severim Ekrem Bora. Hele siyah beyaz filmlerinizden birini göreyim, hemen izlerim. Çünkü sizi izlemek bana keyif verir çocukluğumdan beri. Fakat siz n'aptınız Ekrem Bora? Ne demek "Sette aşk olmaz!" Set dediğiniz de dünyanın bir parçası depil mi? Dünyanın her yerinde ve zamanın her saniyesinde aşk olur Ekrem Bora! Aşkolsun Ekrem Bora!
- Powertürk'te hep aynı şarkı söyleniyo gibi, biraz bi gayret, farklılaşalım arkadaşlar...
- Sümer Tilmaç: Sümer uygarlığından geriye kalan...
- Sigorta reklamında maganda şoför, birazdan çarpacağını söyledikten sonra, "işte o kadar" diyo. İyi, tamam. Ama finalde markanın ardından niye tekrar "işte o kadar" geliyo? O marka, o magandanın söylemiyle niye özdeşleşiyo?
- Bir Kerime Bir İşlem: Samanyolu!..
- Ceynur'un Yağmur şarkısını seviyorum ama sanki şarkıcının adı Yağmur, şarkı Ceynur olsa da olurmuş gibi. (Yağmurlu şarkılar ne güzel oluyo. Erkin Baba'nın Yağmur'unu milyon kere dinle, bırakmazsın. Özcan Deniz'i en sevdiğim an da "Ben seni sevdiğim zaman bu şehirde yağmurlar yağardı" şarkısıydı. Valla da yaktı yandırdı bi ara!)
- Güzel, güzelliğini kıvam'a borçludur...
- "Hayatımın yönetmeni benim, rolü de yolu da ben veririm! – Asilzade" (Kamyon yazısı, Emine Algan görmüş. Ben de bi çamurlukta "Asiller Şımarmaz"ı gördüydüm.)
- N'apsan gün 24 saat, zaman ancak her saliseyi yoğun yaşarsak çoğalır. Yani: Artan değil, çarpan etki!..
- Huzurlarınızda Ersin Karabulut'tan af dilerim. Geçen yıl Uykusuz posterine beni tipsiz çizdi diye arıza çıkarmıştım. Oysa neysem onu çizmişti. Bozulmamın gerçek sebebi "Beni niye olduğumdan düzgün çizmedin, istesen çizersin" cümlesinde gizliymiş, yeni dank etti! Çelebi kardeşim üstünde durmadı ama benim okuyucudan gizlim saklım çok azdır ki akıllım! (Tipinden memnun adam "Ahmet Haşim ve ben hiç de çirkin değiliz" dizesini niye yazsın ki?
- Alaycı: Turfanda mizahçı...
- Cin Ali'ye aşık olan kızın şiiri: Ne güzeldi okul yokken / Yaktı beni ev ödevi / Dersler zor çok zor / Evlen benimle Cin Ali... Top oynayalım / İp atlayalım / Güneşi batıralım / Uyuyalım Cin Ali... Sütümüzü içelim / Bisküvi de yiyelim / Duamızı edelim / Yaşayalım be Ali... Ah seni Cin Ali / Çizgi adam iyi kalpli / Halihazırda markasın / Kur kendi şirketini!..

vedatozdemiro@gmail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

500 BİNİ SEN KAZANDIN AMA BEN HAKLIYDIM

24 Ekim 2009

*Ülkühan, "Kutuma gitmek istiyorum," diyor. Tarihte hiçbir kutu bu kadar önemli olmamıştır. Şu dünyada, "Sizi en çok ne heyecanlandırır?" sorusunun karşılığı "tahta bir kutu" olmamalıdır. Ama oluyor işte, o tahta kutu stüdyodakileri ve televizyon başındaki bizleri heyecana boğuyor. Yarışmanın sunucusu, iki eliyle kavradığı kutuyu açmayı geciktirdikçe, stüdyodaki insanların içindeki basınç gittikçe artıyor. Finali geciktirmek bilinen bir taktik: Amaç, insanlardaki iç basıncı iyice artırıp kutu açıldığında esaslı bir boşalma anı yaratmak. Yarışmacıların çoğu içlerindeki heyecan erkenden dışarı fırlamasın diye elleriyle ağızlarını kapatıyor. Sunucu, "Arkadaşlar dualarımızla..." diyerek yukarı (Allah'a) bakıyor. (Tahta bir kutu ve Allah... Gerçekten tarih bizi affetmeyecek...) Kutunun açılmasıyla birlikte, patlama noktasına gelen yarışmacılar, birer çığlığa dönüşerek zıplamaya ve birbirlerine sarılmaya başlıyor. "Var mısın Yok musun" yarışmasının final gecesi bu. Hepimiz ayaktayız. 2002 Dünya Kupası'nı saymazsak televizyon karşısında ilk ayağa kalkışım. Ortalık konfetiler eşliğinde bir karnaval yerine dönüyor. Yalnız bir problem var, tüm Türkiye ayaktayken, stüdyoda bir kişi ayağa kalkmıyor. Dirseklerini önündeki masaya dayamış, burnunun kenarlarında elleriyle çatı kurmuş, hareketsiz durmaya devam ediyor. Televizyon karşısında yarışmanın heyecanıyla muhalefet hislerimi kovalamış ve yanımda biri olsa yanaklarından öpecek kıvamda bir eblehe dönüşmüşken, onu görünce bir an duruyorum. A-ha! diyorum içimden. Tanıyorum bu insanı; bütün stüdyo duygularını boşaltırken hareketsiz kalarak, "ben hepinizden daha çok etkilendim" mesajı vermek ve böylelikle farklılık yaratmak isteyen bir adam bu. Kamera gösterdikçe onu izlemeye başlıyorum. O, parayı kazanan insandan daha önemli olmak istiyor. Tüm stüdyo tahta kutunun sevinciyle zıplamaya devam ederken aniden ayağa kalkıyor. 500 binlik insana doğru ağır adımlarla ilerliyor. Taşkın bir sevinçle kendinden geçmiş insanları muzaffer bir komutan gibi yararak hedefine ilerliyor. 500 binlik adamın tam önünde duruyor, elleriyle yanaklarından tutuyor. 500 binlik yanaklar bir an şaşırıyor (şaşırsın, kolay değil karşısında büyük bir oyuncu var). Ortam, boktan bir yarışmanın kontrolsüz atmosferinden kurtuluyor. O an, etrafta dolanan maymunsu sevinci stüdyodan çekip alsak, görüntünün bir cenaze törenine ait olduğunu sanabilir insan. Mafyatik bir yavaşlıkla 500 binlik vücuda sarılıyor. Sonra omuzlarından tutup (500 binlik omuzlar) sarsarak art arda bağırıyor: "**Ben sana dedim mi, demedim mi? Sen bu parayı alacaksın dedim mi demedim mi?** "*

Haklı çıkan insanın gururu hiçbir yere sığmaz. Haklılık, ağzından '*Dedim mi*' ve '*Demedim mi*' isimli küçük yaratıklar fırlatan devasa hacme sahip bir hayvandır. '*Dedim mi* ' ve '*Demedim mi*' isimli bu küçük yaratıklar, ağızdan fırlar fırlamaz karşısındaki insanın suratına yapışır. Bu yaratıkları derimizden çekerek çıkarmaya çalışmak tehlikelidir. Onların kendi kendine sakinleşmesini beklemek ve sonra yavaşça enselerinden tutarak sahibinin ağzına geri koymak gerekir. (Bu hareketin gündelik hayatta karşılığı, karşındaki haklı insanı "Evet demiştin" diye onaylamaktır.) O gece, o insan, 500 bin lirayı kazanan Ülkühan'dan daha önemli olmak istiyordu. "Ben sana *dedim mi demedim mi?*" diye haykırırken, yarışma öncesinde "Abi sen kazanacaksın gör bak!" gibi gerçek bir bilgi olmayan ve sadece kafadan salladığı (6.his) bir cümlesinin hatırlanmasını istiyordu. (Belki de herkes zıplamayı bırakıp, "Evet! O demişti!" diye haykırmalı ve 500 binlik adamı yere atarak onu omuzlarına almalıydı.) Bugün, ben hariç kimse tarafından hatırlandığını sanmıyorum. Zaten başkalarının başrolü oynadığı durumlarda rol çalmak isteyen insanlar pek hatırlanmaz. Hele başrolü oynayan 500 binlik bir insansa, 'dedin mi', 'demedin mi' kimse takmaz...

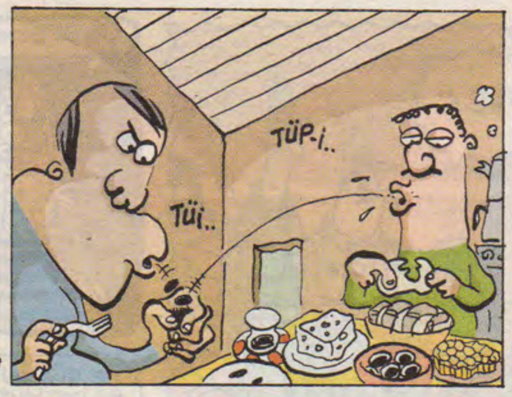
'*Dedim mi*' ve '*Demedim mi*' yaratıklarıyla karşılaşmam çok eskidir. Annemin üzerime saldıkları çok etkili değildi. Kışın ortasında, bütün uyarılara rağmen, sokaklarda yamuk bir topun peşinde koşma arzum bana hastalık olarak geri döndüğünde, "Ben sana hasta olursun *dedim mi, demedim mi*" cümlesine maruz kalmak çok umurumda olmazdı. Ama ilerleyen yıllarda, babamın gittikçe daha fazla haklı çıkmaya başlaması, "bu oğlanın hali ne olacak" gibi sağlam varoluş problemleri yaşamama neden olmaya başlamıştı. "Her şeyini aldın mı? Cüzdan, anahtarlar, nüfus cüzdanın..." gibi bir uyarıyı, "Tamam baba yaa!" diye geçiştirirken, ergen refleksiyle babamın gereksiz kaygılara sahip biri olduğunu düşünürdüm. Yaklaşık 4 saat sonra, 250 kilometre ötedeki öğrenci evimin kapısında, ceplerimi ve çantamı anahtar bulmak için telaşla karıştırırken babamdan daha kaygılı enstantaneler sunardım. Yine de babamın telefonda, "Anahtarlarını burada unutmuşsun, ben sana kontrol et, *dedim mi demedim mi?* " demesinden pek hoşlanmazdım. Babamınkiler haklı saldırılardı. İçinde evladını düşünmek gibi güzel duygular vardı. Bana kalırsa, haklılığını onaylatmak konusunda asıl sinir bozucu olan kitle yaşıtlarımızdır. Çünkü onların arkadaşlarını düşünmekten çok haklı çıkmak gibi bir dertleri vardır. Ve yaşıtlarımız söz konusu olduğunda '*Dedim mi*' ve '*Demedim mi*' yaratıkları birleşerek, '*Dedik*' isimli daha büyük bir organizmaya dönüşebilir ("**Dedik** sana oğlum!"). Düşünün, o kadar çok haklı çıkmış ki, bu cümleyi kuran tek bir kişi olmasına rağmen "dedik" diyerek çoğullaşıyor. Ve saldırının gücü inanılmaz boyutlara ulaşıyor:

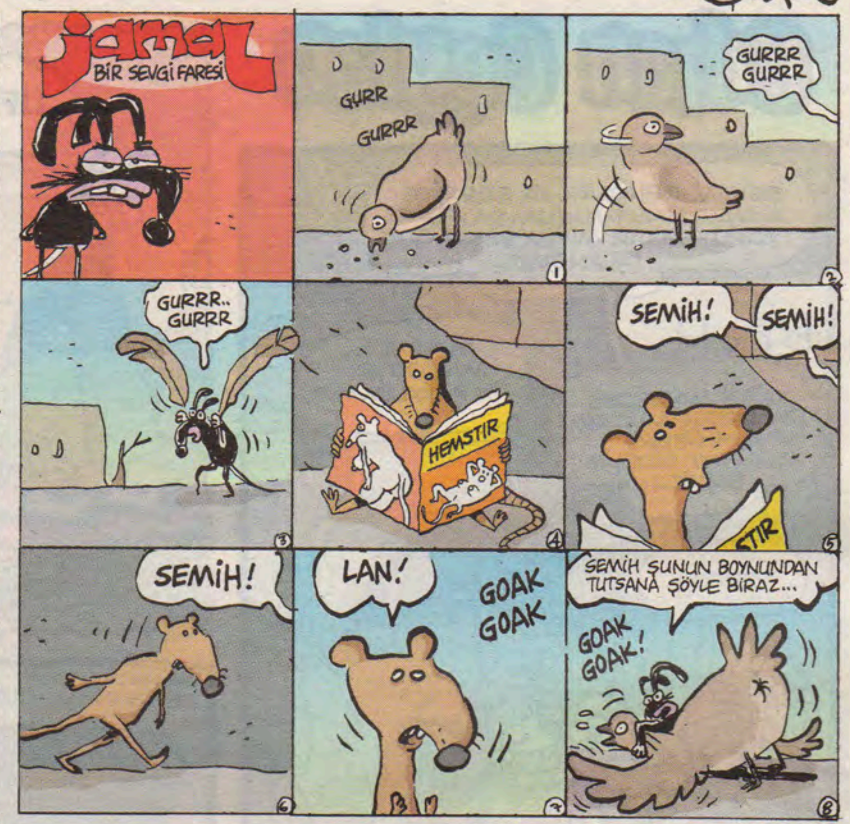
"Abi yanlış gidiyorsun," diye tekrar ettim. "Ya bi sus artık Fırat ya!" dedi. "Sen bilirsin!" diye karşılık verdim. Bu, '*asıl ben bilirim*' anlamında bir '*sen bilirsin*'di. Yakın bir arkadaşımızın nikâhına gidiyorduk. Ben, gidilecek nikâh dairesinin İnönü Stadı'nın yakınındaki olduğunu iddia ediyordum. Yanımda oturansa, iddiası doğrultusunda başka bir nikâh dairesine sürüyordu arabayı. Tartışmayı bıraktım. Sinirlenmiştim. Bizi götürdüğü yerde hiç tanımadığımız Arda ve Simge çiftini görünce, ona dönerek "Dedik sana!" demek için sabırsızlanıyordum. Vakit geçtikçe sabırsızlığım durdurulamaz bir arzuya dönüşmeye başladı. Sırf haklı çıktığımı göstermek için arkadaşımın nikâhını kaçırmayı göze almıştım. (*Beni kınamayın, finalde haklı çıkmak için işlerin yanlış yürümesini göze alan binlerce zavallı insandan biriyim sadece.*) Yanlış nikâh salonuna yaklaştıkça, içimdeki '*Dedik*' yaratığı hareketlenmeye ve ağzıma doğru yükselmeye başladı. Tanımadığımız Arda ve Simge'nin nikâhına tam vaktinde varmıştık. Arkadaşım arabadan iner inmez koşmaya başladı. Bense haklılığımın verdiği ukalalıkla yavaş hareket ediyordum. Onun tıpkı sakar bir oyuncu gibi yanlış mekâna dalmasını istiyordum. Ben sonra girecek ve arkasından yanaşarak, artık ağzımda zapt edemediğim '*Dedik*' yaratığını şaşkın suratına yapıştıracaktım. Salona girdim. Arkadaşım alkışlıyordu. Alkışladığı yere baktım. Tanımadığım Arda ve Sinem çiftinin olması gereken yerde, çok iyi tanıdığım arkadaşım ve onun bir iki saniye sonra eşi olacak kız oturuyordu. Kız, mikrofona "Evet!" diyerek arkadaşımın karısı oldu. Alkışlar tekrar başladı. Arkadaşım bir yandan alkışlarken bir yandan bana bakıyordu. Ağzımda beslediğim '*Dedik*' yaratığı bu alkışlar karşısında geri çekildi. Arkadaşım, "Dedik sana oğlum," diyerek pis pis sırıttı. Sanki nikâhı değil de manidarca beni alkışlıyor gibiydi. Zafer onundu. Yetinmedi ve zaferini bin yıllık bir klasikle taçlandırdı: "Diyoruz ama sakalımız yok ki!" Yaşadığı gurur yüzünden kendini iyice kaybetmişti. Sakalları vardı ve üstelik uzundu.

budaci@gmail.com

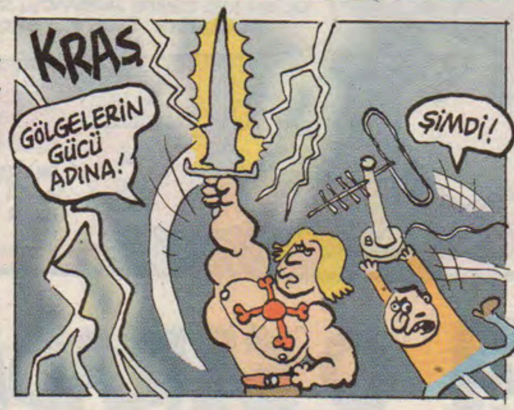

ben alpay erdem

• Merhaba.

• Sıçmak denilen olgu esasında tamami ile psikolojik. Eğer üç gün üst üste, sıçmamayı başarabilirseniz, ki bence başarabilirsiniz, önemli olan; bi'şiyi istemek, ona inanmak, yılmamak, o dördüncü gün gelmiyo zaten. Vazgeçiyo, soğuyo sizden. İnceden de gönül koyuyo. Ben yedi aydır hiç sıçmıyorum ve gerçekten çok mutluyum. Yalnız ara ara gözümden, burnumdan, kulaklarımdan, dudaklarımın kenarından ince ince de bok sızmıyor diil. Aşırı terlediğimde de kahverengi bi adama dönüşüyorum. Galiba ben süper kahraman gibi bi'şiy oldum. **Bok Adam** oldum. Çok üzülüyorum.

• **Ateş soran** diil de ben **saat soran soran adam**'dan nedense çok kıllanıyorum. **Saat soran adam** bana sinsi geliyo. Bi sinsilik var **saat soran adam**'da. Sanki aslında asıl niyeti başka da saat sorarak konuya girmeye çalışıyo. Bi kötülük yapmak istiyo. Bak **ateş soran adam** öyle diil. O sigarasını içicek, belli. **Saat soran adam** çok gizemli. Niçin saat sorduğunu, ne düşündüğünü asla bilemezsin. Aşırı korkuyorum **saat soran adam**'dan. **Saat yok bende** diyip hemen kaçıyorum. Bi de hakikaten inandırıcı da diil. Bu devirde ne saat sorması ya. Saatin yok tamam da cep telefonun da mı yok. Adi şerefsiz it bok göt pis. Bi de **adres soran** var di mi. Allaam yakında sokaa da çıkamıycam ben.

• Yazarlar Futbol Takımı olarak her hafta yaptığımız büyük halı saha maçı sooraları halı saha ayakkabılarımın eve taşıdığı o küçük siyah siyah halı saha plastiklerinin uzmanı oldum. Yani şöyle; ben artık herhangi bir evde, o küçük siyah siyah halı saha palistiklerinin yoğunluğuna bakarak o ev sakininin ayda kaç halı saha maçı çıkardığını rahatlıkla anlıyabilirim. Yanılma payı sıfır. O derece büyük bir uzman olduğuma inanıyorum bu işte ama işte bu uzmanlığın hiçbir platformda en ufak bir kıymeti harbiyesi de yok ya, ben de buna çok yanıyorum.

• Hayatta da çok az şeyden korkarım, **onbeş yaşındaki gotik**'ten korktuğum kadar.

KAMİL SEVEN ADAM

• Peki multimedya mesajından tiksinme duygusuna ne demeli.

• Hayatım boyunca, maymun gibi, bir dalı tutmadan diğerini bırakmıyan bi insan olmadım hiç, olamıycam da. Hemen tuttuğum dalı y.rrak gibi bıraktım hep. Hiç düşünmedim gerisini. Soora başka bir dal tutmak gerektiğinde de bayaa bi zor oldu. Yerdesin çünki. Dal yukarda. Yukardayken tutsaydın ya dalı. Ayı. Biraz bi önünü gör be, biraz bi öngörü. Gerçi bendeki özgüven de, ben tutuyorum yani dalı. Öyle ya da böyle tutuyorum, bu yüzden galiba bu özgüven. Bu yüzden düşünmüyorum sooraşını. Bırakıveriyorum tuttuğum dalı.

• Baba atasözleri arasında **her şeyin bi şeyi var** en ötesi mi ne.

• Gitarlar arasında, elbette ki, her zaman için, en delikanlısı, **elektro gitar**'dır. Özü sözü birdir **elektro gitar**'ın. Heyecanlıdır biraz, baararak konuşur ama samimi şeyler söyler. Bizdendir. Küçük hesapların insanı diildir. Bizimle her ortama gelir. Kütüphaneye de gelir kahveye de. Tüm masaya birkaç kez çay söylemekten de yerinmez. Güzel bir insandır **elektro gitar**. Komiktir de. Bir **klasik gitar** vardır ki, kendini bizden ayrı, üstte gören, bizi beğenmiyen, üniversiteye yeni girmiş, şahane kızlarla tanışmış, hemen saç uzatmaya başlamış, kendini yakışıklı zanneden, soğuk, yüzüne birazcık bile bi karizma oturması için en az bi yirmi yılı olan, sinsi, nankör, ne biliyim, g.toğlanının teki bence klasik gitar. Hazzetmiyorum, üzerine daha fazla konuşucak kadar da kendisine kıymet vermiyorum. Yoksa yerin dibine sokarım **klasik gitar**'ı ama boşver, çamur sıçrar üstüme. O kadar sevmiyorum. **Akustik gitar**'ın, **klasik gitar**'dan tek farkı, bizim mahallemizde oturmuyo oluşudur. Yani en az **klasik gitar** kadar cinstir, fakat biz onu pek görmediğimizden, hareketleri öyle pek gözümüze batmaz. Tanımıyoruz çünki .bneyi. Arada otobüs duraanda görüyoruz, **kim lan bu buzluk diyoruz**, soora kendi arkadaşlarımıza dönüp yine önümüze, sohbetimize kaldığımız yerden devam ediyoruz. Takmıyoruz **akustik gitar**'ı. O bize uzak, biz ondan uzak. Bütün bu gitarlar arasında bir **bas gitar** vardır ki, 0.9 uç gibi kalın adamdır. **Tomom yoo** diye konuştuğu o lise yıllarında arka sırada otuzbir çekme alışkanlığını, evliliğinde, evinin salonundaki koltuğun arkasında otuzbir çekerek sürdürür. Ellerini de hiç yıkamadan ekmek böler. Büyük bir ruh hastasıdır **bas gitar**. Bakma bunların yine en delikanlısı **elektro gitar**.

• **Ayı saldırsa ne yapmak lazım**. Dergi sabahlamalarından birinde bu konuyu tartışmaya açtım. Herkes atak atak, cevval cevval cevaplar veriyo. Biri diyo ki; **ayının** diyo **o anda** diyo **gözüne** diyo **parmaklarını sokucaksın**. Öbürü daha fena; **ayının** diyo **o anda** diyo **direkt** diye **hayalarına çalışıcaksın**. Valla bana öyle bi'şiy olsa, ayı saldırsa, o anda bütün enerjim çekilir, tadım kaçar, bırakırım kendimi. Yesin, paramparça etsin, ne yapıyosa yapsın. Aşırı soğurum o anda hayattan.

• Sevgilerimle.

Hasta Ruh
24 Aralık, 7 Ocak Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96
25 Aralık Cuma / İTÜ Maçka / Saat: 19.00

alpayalpayalpay@gmail.com **www.alpayerdem.com.tr** twitter.com/alpayalpayalpay

Cihan Ceylan

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

Sinemanın o büyülü dünyasına mı aşıktılar? Hayır. Beyazperdeye birbiri ardına yansıyan resimlerin yarattığı ilizyona mı tutkundular? Hayır. Yedinci sanatın müzik, fotoğraf ve insanı büyük bir beceri ve incelikle bir araya getiren doğasına mı hayran kalmışlardı? Yine hayır. Peki neden bu dört genç adam Potemkin Zırhlısı, Yurttaş Kane ve Ben Hur gibi odun kalınlığında üç filmi ard arda seyrederek sabahlamaya karar vermişlerdi? Çünkü birbirlerini "olm izlemek lazım aslında" diye çok fazla gaza getirmişlerdi. Kimse "izleyelim" dememişti, herkes sırayla "aslında izlemek lazım" cümlesinin varyasyonlarını bir öncekinden daha büyük bir coşkuyla söylüyordu sadece. Ama ev sahibi eleman "aslında benim bilgisayarda var üçü de" dediğinde geri dönüşü olmayan bir yola girmiş bulundular. Birden fazla erkeğin yanyana geldiğinde birbirlerini, aslında hiçbirinin yapmak istemediği bir şeyi yapmaya ikna edebilmeleri çok güzel bir şey. Birlikte spor salonuna yazılmak, sabahları eşofman giyip koşmaya çıkmak şu an aklıma gelen güncel örnekler. Kavimler göçünü başka türlü anlatıyorlar, ama bence orada da böyle bir olay söz konusu.

Kavimler Göçü: "Gidelim diyorsanız gidelim, ben uyarım size"

Bir yandan hepsi özellikle Yurttaş Kane'in bu vesileyle aradan çıkacak olmasına seviniyorlardı. Hakkında çok konuşulan, ama "acaba Türkiye'de sadece Atilla Dorsay mı izledi lan bu filmi?" sorusunu akıllara düşürecek kadar az izlenen bir film Yurttaş Kane. Bu dört şanslı genç ilerleyen günlerde "aslında Yurttaş Kane'i izlemek lazım" muhabbetinin yapıldığı bir ortamda bulunurlarsa "ben izledim abi Yurttaş Kane'i çok iyi film. Tüm zamanların en iyi filmi bence" diyebilecekler. Zaten henüz filmi izlemiş olmalarına rağmen hepsi kendi kafasında o şanlı anın provasını yapıyor, Yurttaş Kane'i nasıl öveceklerini hesaplıyorlar. Bir tek aralarından en sinsi olanı "ben hiç beğenmedim abi, öyle anlatıkları kadar değil yani" demeyi, olumsuzdan ekmek yemeyi düşünüyor, ama ortamına göre övebilir de. İçlerinden en tezcanlısı ise ortamlarda muhabbetin açılmasını bekleyemeyecek, "geçen gün Yurttaş Kane'i izledik abi, çok acayip film, siyah-beyaz falan" diye atılarak kendini yakacak. Bebek gibi Yurttaş Kane izlemişliğini mundar edecek. Çünkü hayat bir poker oyunudur ve poker oyununda doğru kartı doğru zamanda oynamak hayati önem taşır, bebeğim.

Yine de bütün bunlar gelecek zamana ait endişeler, sıkıntılar. Dört gencin şu anda daha güncel bir sorunları var: tam bir görev bilinciyle filmleri tarih sırasına göre izlemeye karar verdiler (neden, niçin? Kimse bilmiyor... Düz kafalılıktan büyük ihtimal). Buna göre önce Potemkin Zırhlısı, ardından Yurttaş Kane, en son olarak da Ben Hur izlenecek. Bilmeyenler için Potemkin Zırhlısı: Siyah-beyaz, sessiz, çok eski film; oyuncuları arasında erkeğe çok benzeyen bazı rus kadınlar ve sayısız bıyıklı rus erkeği var. Zor bir film yani. Zor olmasının yanında dört genç adamın kafasındaki "film" ideasından çok uzak. Daha geçen gün Geleceğe Dönüş serisinin tüm sinema tarihindeki en güzel şey olduğuna oy birliğiyle karar vermişlerdi. Aralarından avrupa sinemasına (görece olarak) en yatkın olanı bile, mesela bir Haneke filmi izleyecekse öncesinde ve sonrasında

bir aksiyon filmi izliyordu (örn: Transformers 1 – Haneke Filmi – Transformers 2). Haneke sinemasını resmen "kuru kuruya gitmesin" diye ekmek arası yapıyordu. Potemkin Zırhlısı'yla mücadeleleri işte bu şartlar altında başlayacaktı.

Kiril alfabesi: Tanıdık gelen yabancı.

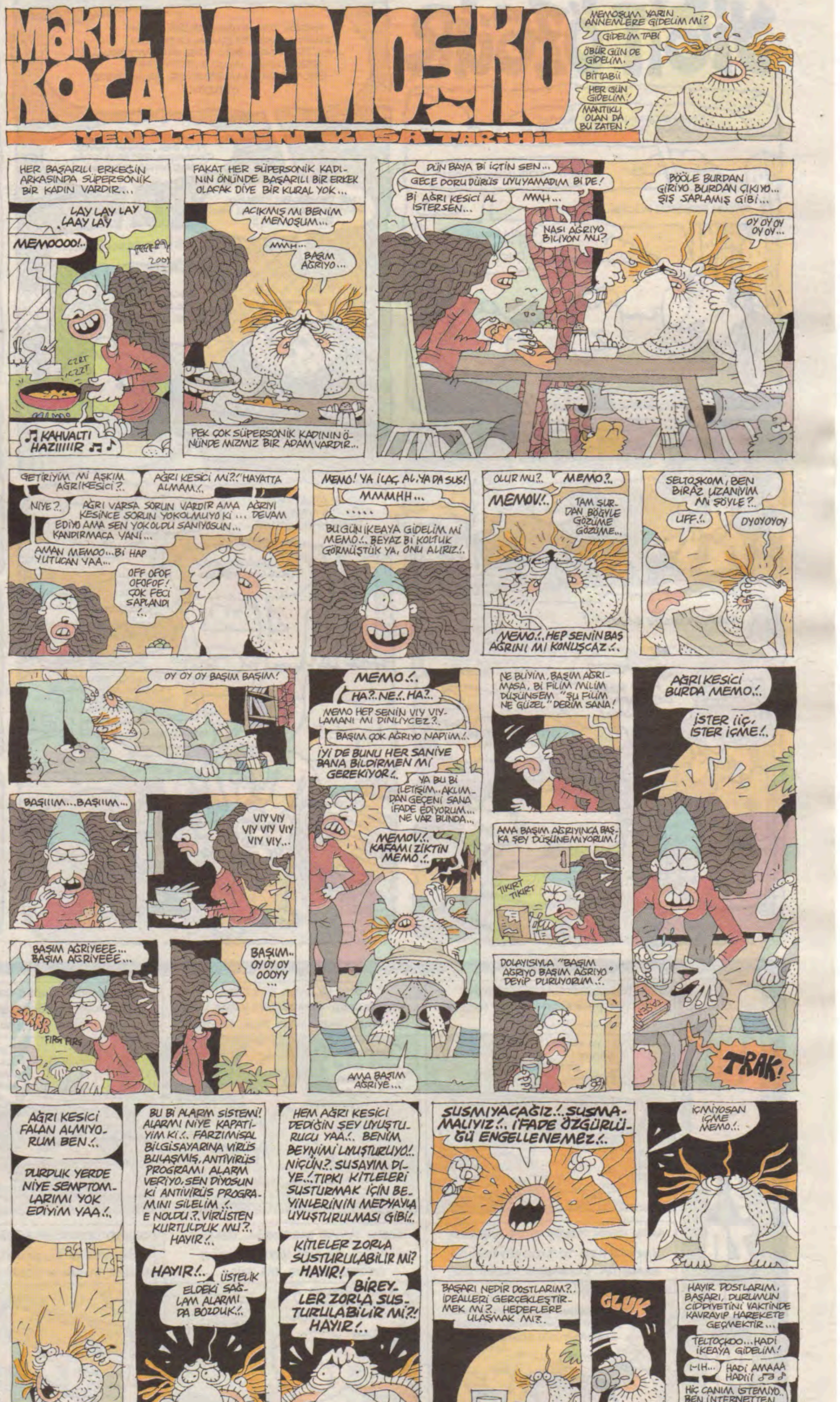
Aslında hazır filmin adı Potemkin Zırhlısı'yken, "mücadele" falan diyerek altyapısını da vermişken, dört gencin filmi izleme çabalarını bir savaş sahnesi gibi de anlatabilirdim. "Dört genç insanüstü bir çabayla saldırıyor fakat Potemkin Zırhlısı geçit vermiyordu" vs. gibi. İnan benim işime gelir. Diyelim birisi filmi izlerken uyuyakaldı, hemen "şiddetli çatışma ilk kurbanını almakta gecikmedi" yazarım. Elemanlardan biri "abi kapatalım şunu, çok sıkıcı" mı dedi, ona da mesela "geri çekilmek isteyenler oldu, fakat diğerleri buna şiddetle karşı çıktı; bu noktadan sonra ya zafer ya da ölümdü" yazabilirim. Mantığını kavradıktan sonra gerisi çok kolay. Ama öylesi hem sığlık, hem de sinsilik olurdu. Sığlığı arada yapıyorum, çok sorun olmuyor ama sinsilik yapınca dergidekiler hemen anlıyorlar. O yüzden çok yapmamaya çalışıyorum.

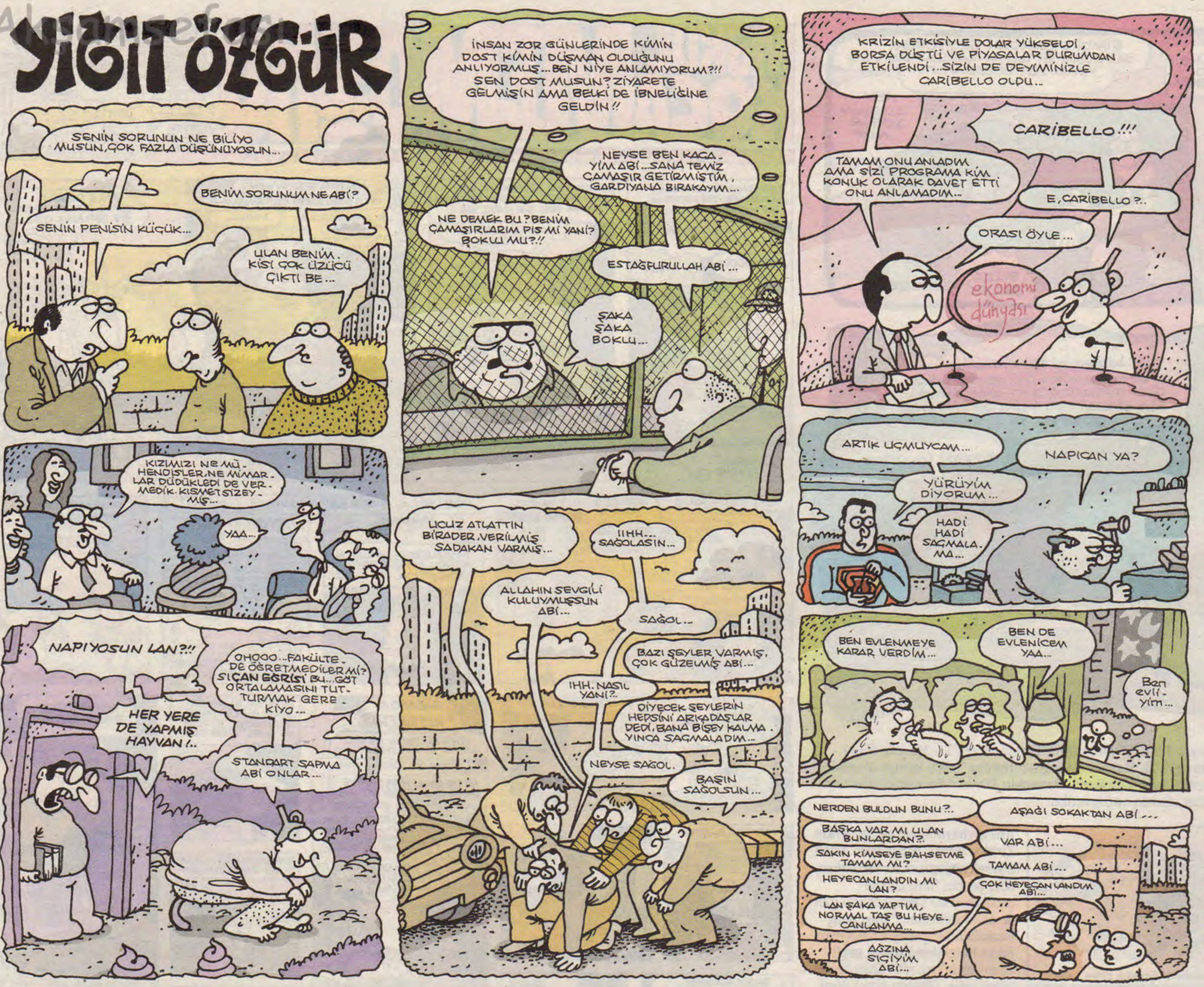
O sırada Erman Çağlar

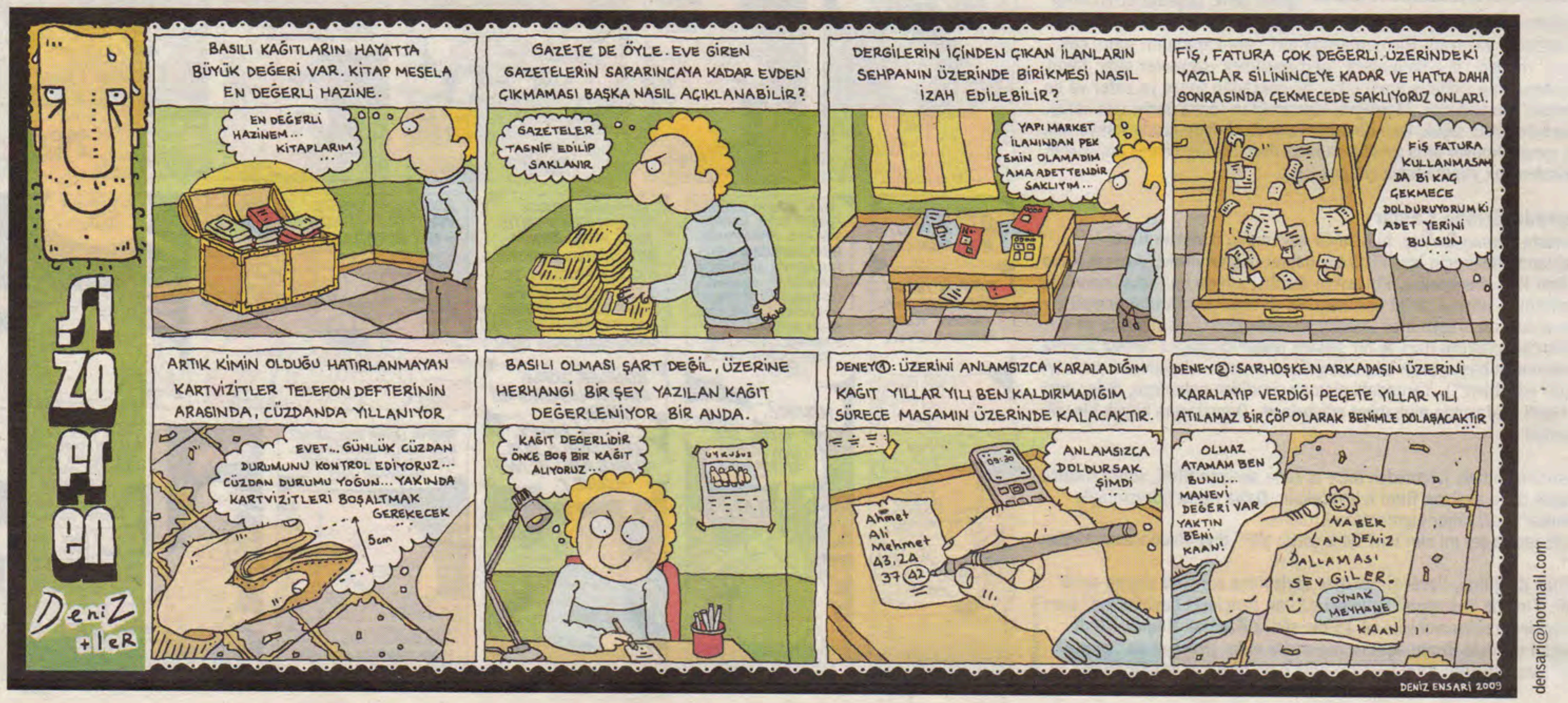
O sırada Erman Çağlar, bilgisayar ekranında oynayan filme odaklanabilmek için insanüstü bir gayret gösteriyordu. Yurttaş Kane ve Ben Hur izlenecekse, Potemkin Zırhlısı'nın da mutlaka izlenmesi gerektiğini, sinema tarihi açısından en az diğer ikisi kadar önemli bir film olduğunu ortaya atan kendisiydi; filmlerin tarih sırasına göre izlenmesi gerektiği fikri de bir şekilde ondan çıkmıştı ("sessiz sinema döneminden başlayarak izlersek gelişen sinema tekniklerini daha iyi takdir edebiliriz"). Yanındaki eleman şimdiden uyumuştu, diğer ikisi de kendi aralarında muhabbet ediyorlardı. Omuzlarına büyük bir yük binmişti.

"Aslında bunları izlemeden önce bi tane aksiyon filmi, sonra bitince bi tane daha aksiyon filmi izleyeceksin. Daha rahat izlersin öyle yapınca" dedi diğer elemanlara hitaben.
"Öyle saçma şey mi olur lan? İyice çorba gibi" diye güldü elemanlardan biri.
Erman da güldü, "evet şimdi öyle söyleyince bana da saçma geldi" dedi. Yine de "aksiyon" kelimesi sıkılan gençlerin beyinlerinde bazı noktaların tetiklenmesine ve 15 dk. sonra Batman Begins isimli kavgalı dövüşlü filmin açılmasına vesile oldu. (Buraya da "mutlu son" yazabilirdim, film hesabı ama o da büyük çirkinlik olurdu.)

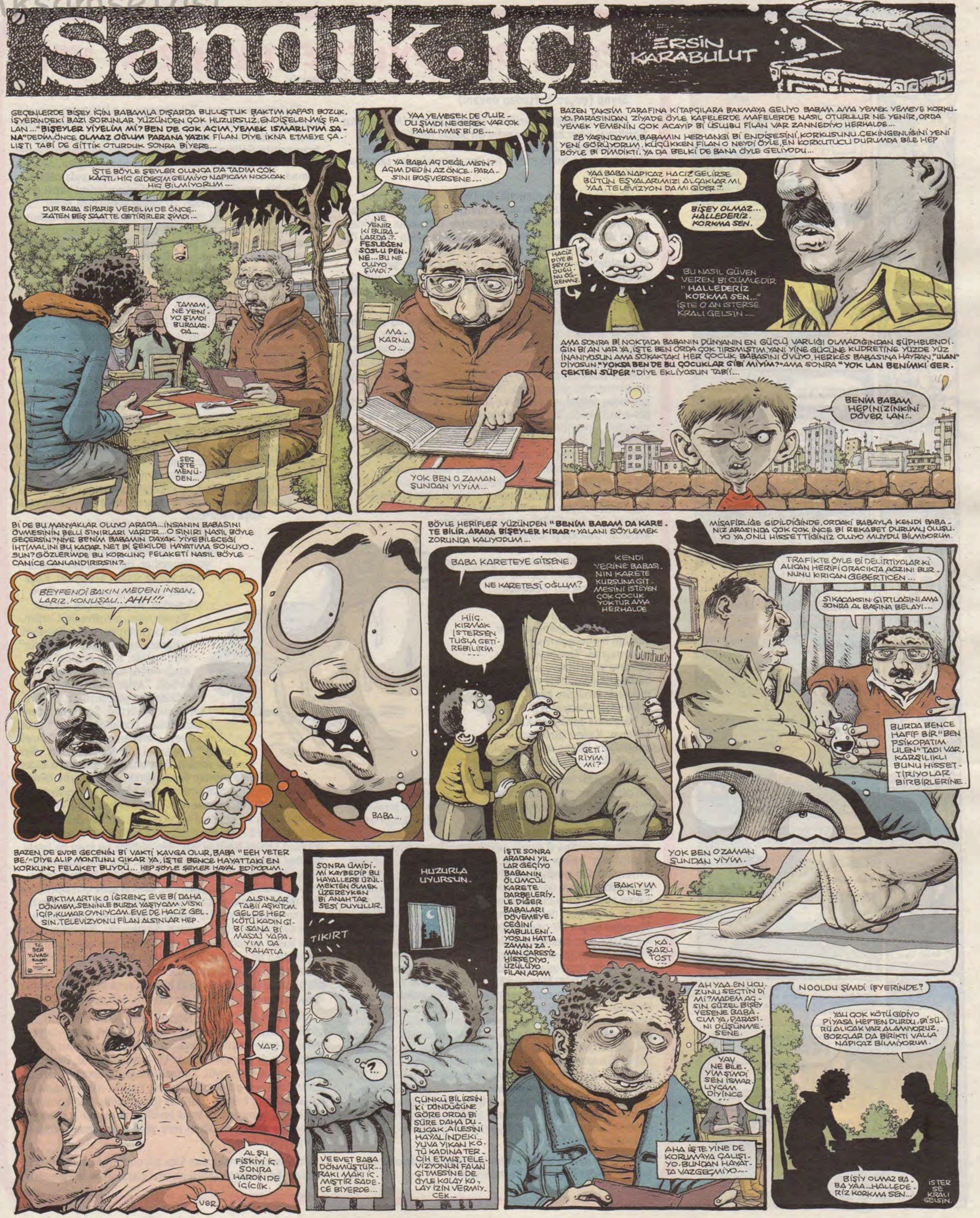
groagh@gmail.com

densari@hotmail.com

Sandık içi
ERSİN KARABULUT
GEÇENLERDE BİŞEY İÇİN BABAMLA DIŞARDA BULUŞTUK BAKTIM KAFASI BOZUK, İŞYERİNDEKİ BAZI SORUNLAR YÜZÜNDEN ÇOK HUZURSUZ. ENDİŞELENMİŞ FALAN... "BİŞEYLER YİYELİM Mİ? BEN DE ÇOK AÇIM. YEMEK ISMARLIYIM SANA" DEDİM. ÖNCE OLMAZ OĞLUM PARANA YAZIK FİLAN DİYE İKNA ETMEYE ÇALIŞTI TABİ DE GİTTİK OTURDUK SONRA BİYERE...
İŞTE BÖYLE ŞEYLER OLUNCA DA TADIM ÇOK KAÇTI, HİÇ GİDESİM GELMİYO NAPICAM NOOLCAK HİÇ BİLMİYORUM...
DUR BABA SİPARİŞ VERELİM DE ÖNCE.. ZATEN BEŞ SAATTE GETİRİRLER ŞİMDİ..
TAMAM, NE YENİYO ŞİMDİ BURALARDA...
SEÇ İŞTE MENÜDEN...
YAA YEMESEK DE OLUR - DU ŞİMDİ NE GEREK VAR ÇOK PAHALIYMIŞ Bİ DE...
YA BABA AÇ DEĞİL MİSİN? AÇIM DEDİN AZ ÖNCE. PARASINI BOŞVERSENE...
NE YENİR Kİ BURALARDA ?. FESLEĞEN SOSLU PENNE... BU NE OLUYO ŞİMDİ?
MAKARNA O...
YOK BEN O ZAMAN ŞUNDAN YİYİM...
BAZEN TAKSİM TARAFINA KİTAPÇILARA BAKMAYA GELİYO BABAM AMA YEMEK YEMEYE KORKUYO. PARASINDAN ZİYADE ÖYLE KAFELERDE MAFELERDE NASIL OTURULUR NE YENİR, ORDA YEMEK YEMENİN ÇOK ACAYİP Bİ ÜSLUBU FİLAN VAR ZANNEDİYO HERHALDE...
28 YAŞINDAYIM, BABAMIN HERHANGİ Bİ ENDİŞESİNİ, KORKUSUNU, ÇEKİNGENLİĞİNİ YENİ YENİ GÖRÜYORUM. KÜÇÜKKEN FİLAN O NEYDİ ÖYLE, EN KORKUTUCU DURUMDA BİLE HEP BÖYLE Bİ DİMDİKTİ. YA DA BELKİ DE BANA ÖYLE GELİYODU...
YAA BABA NAPICAZ HACİZ GELİRSE BÜTÜN EŞYALARIMIZI ALCAKLAR MI, YAA. TELEVİZYON DA MI GİDER ?.
BİŞEY OLMAZ... HALLEDERİZ. KORKMA SEN.
HACİZ DİYE Bİ ŞEY OLDUĞUNU ÖĞRENMİŞ.
BU NASIL GÜVEN VEREN Bİ CÜMLEDİR "HALLEDERİZ KORKMA SEN..." İŞTE O AN İSTERSE KRALI GELSİN...
AMA SONRA Bİ NOKTADA BABANIN DÜNYANIN EN GÜÇLÜ VARLIĞI OLMADIĞINDAN ŞÜPHELENDİĞİN Bİ AN VAR YA, İŞTE BEN ORDA ÇOK TIRSMIŞTIM. YANİ YİNE GÜCÜNE KUDRETİNE YÜZDE YÜZ İNANIYOSUN AMA SOKAKTAKİ HER ÇOCUK BABASINI ÖVÜYO, HERKES BABASINA HAYRAN, "ULAN" DİYOSUN, "YOKSA BEN DE BU ÇOCUKLAR GİBİ MİYİM?" AMA SONRA "YOK LAN BENİMKİ GERÇEKTEN SÜPER" DİYE EKLİYOSUN TABİİ...
BENİM BABAM HEPİNİZİNKİNİ DÖVER LAN!..
Bİ DE BU MANYAKLAR OLUYO ARADA... İNSANIN BABASINI ÖVMESİNİN BELLİ SINIRLARI VARDIR... O SINIRI NASIL BÖYLE GEÇERSİN? NİYE BENİM BABAMIN DAYAK YİYEBİLECEĞİ İHTİMALİNİ BU KADAR NET Bİ ŞEKİLDE HAYATIMA SOKUYOSUN? GÖZLERİMDE BU KORKUNÇ FELAKETİ NASIL BÖYLE CANİCE CANLANDIRIRSIN?..
BEYFENDİ BAKIN MEDENİ İNSANLARIZ. KONUŞALI..: AHH!!!
BABA...
BÖYLE HERİFLER YÜZÜNDEN "BENİM BABAM DA KARATE BİLİR. ARADA BİŞEYLER KIRAR" YALANI SÖYLEMEK ZORUNDA KALIYODUM...
BABA KARETEYE GİTSENE.
NE KARETESİ OĞLUM?
KENDİ YERİNE BABASININ KARETE KURSUNA GİTMESİNİ İSTEYEN ÇOK ÇOCUK YOKTUR AMA HERHALDE.
HİİÇ. KIRMAK İSTERSEN TUĞLA GETİREBİLİRİM...
GETİRİYİM Mİ?
MİSAFİRLİĞE GİDİLDİĞİNDE, ORDAKİ BABAYLA KENDİ BABANIZ ARASINDA ÇOK ÇOK İNCE Bİ REKABET DURUMU OLUŞUYO YA, ONU HİSSETTİĞİNİZ OLUYO MUYDU BİLMİYORUM.
TRAFİKTE ÖYLE Bİ DELİRTİYOLAR Kİ ALICAN HERİFİ ORACIKTA AĞZINI BURNUNU KIRICAN GEBERTİCEN...
SIKACAKSIN GIRTLAĞINI AMA SONRA AL BAŞINA BELAYI...
BURDA BENCE HAFİF BİR "BEN PSİKOPATIM ULEN" TADI VAR, KARŞILIKLI BUNU HİSSETTİRİYOLAR BİRBİRLERİNE.
BAZEN DE EVDE GECENİN Bİ VAKTİ KAVGA OLUR, BABA "EEH YETER BE!" DİYE ALIP MONTUNU ÇIKAR YA, İŞTE BENCE HAYATTAKİ EN KORKUNÇ FELAKET BUYDU... HEP ŞÖYLE ŞEYLER HAYAL EDİYODUM.
BIKTIM ARTIK O İĞRENÇ EVE Bİ DAHA DÖNMEM. SENİNLE BURDA YAŞIYCAM. VİSKİ İÇİP, KUMAR OYNIYCAM. EVE DE HACİZ GELSİN, TELEVİZYONU FİLAN ALSINLAR HEP.
T.C. ŞER YUVASI
ALSINLAR TABİİ AŞKİTOM. GEL DE HER KÖTÜ KADIN GİBİ SANA Bİ MASAJ YAPAYIM DA RAHATLA.
YAP.
AL ŞU FİSKİYİ İÇ. SONRA HAROİN DE İÇİCİİK.
VER.
SONRA ÜMİDİMİ KAYBEDİP BU HAYALLERE ÜZÜLMEKTEN ÖLMEK ÜZEREYKEN Bİ ANAHTAR SESİ DUYULUR.
TIKIRT
?...
VE EVET BABA DÖNMÜŞTÜR... RAKI MAKI İÇMİŞTİR SADECE BİYERDE...
HUZURLA UYURSUN.
ÇÜNKÜ BİLİRSİN Kİ DÖNDÜĞÜNE GÖRE ORDA Bİ SÜRE DAHA DURUCAK, AİLESİNİ HAYALİNDEKİ.. YUVA YIKAN KÖTÜ KADINA TERCİH ETMİŞ, TELEVİZYONUN FALAN GİTMESİNE DE ÖYLE KOLAY KOLAY İZİN VERMİYCEK..
İŞTE SONRA ARADAN YILLAR GEÇİYO BABANIN ÖLÜMCÜL KARETE DARBELERİYLE DİĞER BABALARI DÖVEMEYECEĞİNİ KABULLENİYOSUN HATTA ZAMAN ZAMAN ÇARESİZ HİSSEDİYO, ÜZÜLÜYO FİLAN ADAM
YOK BEN O ZAMAN ŞUNDAN YİYİM.
BAKIYIM O NE ?..
KAŞARLI TOST...
AH YAA. EN UCUZUNU SEÇTİN Dİ Mİ? MADEM AÇSIN GÜZEL BİŞEY YESENE BABACIM YA, PARASINI DÜŞÜNME SENE.
YAV NE BİLEYİM ŞİMDİ SEN ISMARLIYCAM DİYİNCE...
AHA İŞTE YİNE DE KORUMAYA ÇALIŞIYO, BUNDAN HAYATTA VAZGEÇMİYO...
NOOLDU ŞİMDİ İŞYERİNDE?
YAU ÇOK KÖTÜ GİDİYO PİYASA HEPTEN DURDU, BİSÜRÜ ALICAK VAR ALAMIYORUZ, BORÇLAR DA BİRİKTİ VALLA NAPICAZ BİLMİYORUM.
BİŞİY OLMAZ BABA YAA... HALLEDERİZ KORKMA SEN...
İSTERSE KRALI GELSİN.

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

Siyup (geçen haftadan devam)

Özet: *Bir dergide karikatür çizerek geçinen Umut (Umut Sarıkaya) uzun zamandır evini bir kuşla (bildiğiniz kuş) paylaşmaktadır. Zamanla birbirine daha sıkı bağlanan ikilinin hayatı, beklenmedik bir konuk tarafından tamamen değişecektir.*

Bugün buluşma günüydü. Birliktelikleri onaylanmış, düzgün bir çift tarafından birine tavsiye edilmiştim. Tanışmak ve kaynaşmak için bugün buluşacaktık. Banyodan çıktıktan sonra kabarmış ve tel tel olmuş saçlarıma bakıp "keşke iki gün önce yıkansaydım" diye içimden geçirdim. Saçlarım kontrolden çıkmıştı, en aşağı iki günde kendine gelirdi. Jöleyle yatıştırmaya çalıştım olmadı, limon sıktım olmadı. Resmen yürüdükçe hess hess diye sesler geliyordu rüzgârda dalgalanan saçlarımdan.

Bir yandan saçımla uğraşırken, bir yandan da üzerime giyecek uygun bi tişört arıyordum. Hepsi ya kirli ya da kuş gagalamaları yüzünden delik deşikti. İki gün öncesine kadar hoşuma bile giden bu yırtıklar şimdi nasıl da beni rahatsız etmişti. Ben odadan odaya koşturdukça peşimden gelen kuşu ise görmezden geliyordum. Minik adımlarıyla yürüyerek peşimden geliyor, ne yaptığımı anlamak için meraklı gözlerle bana bakıyordu. Kuşun bu buluşmadan dolayı bana tavır yaptığını sanmıştım ama öyle değilmiş. O nihayetinde sadece bir kuşmuş. Zaten oldum olası kendi duygularımı da karşımdaki kişilere de abartırım. Kuşun insan canlısı bi hayvan olmasını bana özel bi hareket olarak yormuş, yaşadığım her ana anlam yükledikçe yüklemiştim. Hatta " Sorun kuşta değil, bende. Sadece kendimi böyle bi ilişkiye hazır hissetmiyorum ve her şey o kadar hızlı oldu ki..." diye düşünürken yakalamıştım kendimi. Ona karşı duygularımla değil mantığımla yaklaşmam için kendimi telkin ettiğim kişi gazeteye sıçan bir canlıydı. Bunun üzerine daha ne denilebilirdi ki? Çekirdek çitleyip, su kabına sürekli basarak deviren bu alelade papağanla bile ilişkimi sorunlar yumağı haline getirmeyi başarmıştım. Yemini ve suyunu vermem yeterliyken, olayların bu boyuta gelmesine nasıl müsaade etmiştim ben? Ama artık böyle olmayacaktı. Kuşu ani bi hareketle yakalayıp kafesine koydum. Kafese girer girmez o unuttuğum iğrenç sesiyle ciyaklamaya başladı. Aldırış etmeden kapıyı çekip çıktım.

Düzgün bir buluşma olmuştu ve eve dönüyorduk. Ne gereğinden çok tutuktum ne de konuşkan. Ve en önemlisi bokunu çıkarmadan içmiştik. Arabayla önce beni bıraktılar. Kuşun sesi taa sokağa kadar geliyordu. Sesten dolayı onları yukarı davet etmeye utandım. Hızlıca teşekkür edip, apartmana girdim. O sinirle merdivenleri ikişer ikişer çıktım. Kapıyı açıp, kafese yöneldim. Kafesini sarsarken, küfürler ediyordum. Bir yandan kafesin içinde dik durmaya çalışıyor, bir yandan da yeni gördüğü bana sevgi gösterileri yapıyordu. Elime alıp, ağzına biraz konuşturan yem dayadım. Küfür ediyor, bağırıyor, derdini soruyordum. Siyup siyup diye ötmekten başka bir cevap vermiyordu. Telefona sarılıp eski kız arkadaşımı aradım, uykulu sesiyle açtı. "gel al şu kuşu. Skerim hatırasını da eski sevgilisini de. Gelip almazsan pişirir yerim kuşu ona göre" diye bağırdım. "hiç aramaman gerekiyordu Umut. Niye aradın. Niye bunu bize yapıyorsun. Lütfen birbirimize zarar vermeyelim" diye yalvarırcasına konuştu. "İyi ki bi öğrendik şu birbirimize zarar vermeyelim skini. Ulan hâlâ birbirimize diyorsun. Anlatamıyorum galiba hayvanı yiyicem diyorum sana. Hâlâ biz diyorsun. Sen orda yatarken benim burada kafam skiliyor sabah akşam" diye böğürdüm telefonda. "Sarhoşsun sen!" diyerek bir anda üste çıktı. Bunu dedikten sonra ne cevap verebilirim ki? Kabul etsen bir dert etmesen bir dert... "Yarın gel al kuşu" diyip kapadım. Gidip dolaptan bi bira aldım, kuşun kabından da biraz çekirdek alıp, televizyon izledim. Kuş ise her şeyden habersiz, omzuma çıkıyor, tişörtümün içine giriyor, bana öpücükler veriyordu.

Sabah yüzüme batan kuşun tırnakları ile uyandım. Sabaha kadar üstümden hiç inmemişti

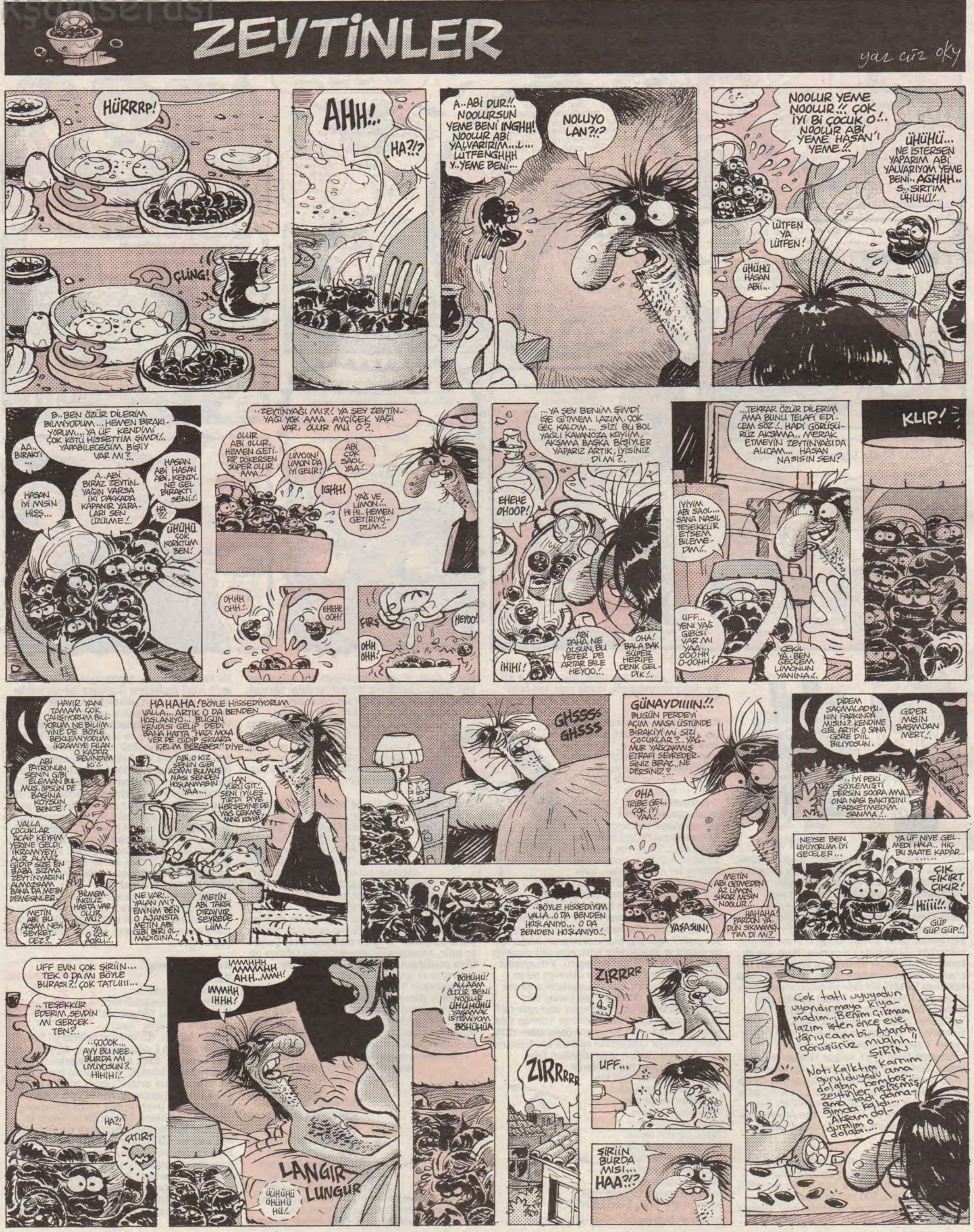
Tişörtüme sıçmıştı. Televizyonu ve hâlâ yanan ampulü kapadım. Bir evde gündüz ışık yanıyorsa o evde mutsuzluk vardır. Mutsuzdum. Saate baktım nerdeyse akşam olacaktı, aramamıştı. Gelip almayı aklının ucundan bile geçirmiyordu belli ki. Ben bu kadar bencil bi insan görmemiştim. Aradım açmadı. Kendisinden başka hiç bir şey umurunda değildi. Hemen bir mesaj yazıp bütün bu düşüncelerimi yazılı dille ona bildirdim. Mesajımdan 10 saniye sonra beni aradı. "sen ne biçim pis niyetli bi insansın ya. Hasta şey. Duymadım telefonunu yoldayız geliyoruz" dedi. Attığım mesajın arkasındaymışım gibi bi şeyler geveledikten sonra "yoldayız" ne ya kaç kişi geliyorsunuz? Baskın mı yapıyorsunuz lan bana!" diye sordum. "Apartmanın kapısına in eve yaklaştık" dedi ve kapadı. Hemen yakasını kestiğim bi tişörtümü giyip, alelacele düzgün bi eşofman ve kapşon giyerek aşağıya indim. Hava hala yağıyordu. Kapşonu kafama çekip öyle bekledim biraz. Bi arabadan inip, elinde şemsiyeyle koşa koşa apartmanın kapısına geldi. O bana doğru koşarken, ben de az daha ona doğru koşacaktım zor tuttum kendimi. Yanma gelip "Nerde kuş?" dedi. "Evde çıkalım" dedim. "Yok ben gelmeyeyim. Çabuk git getir. Araba bekliyor" dedi. "Arabadaki kim" dedim. "Umut kuşu getir. Soru sorma" dedi. Yukarı çıkıp eve girdim. Biraz kovalamaçtan sonra kuşu yakaladım, dışardan korna sesleri geliyordu. Beni beklerken sokağın trafiğini tıkamışlardı.

Modern lavuk arkada bekleyen arabalara sakince bi saniye beklemelerini işaret ediyorlardı. Ne kadar da konuya hakimdi yavşak herif. Ben olsaydım arkamda o kadar araba bekleyip, korna çalarken, ne yapacağımı bilemezdim. Paniğe kapılır, arabayı bırakıp dolu gözlerle yağmurda koşa koşa kaçardım.

İşi ağırdan aldım. Kafesi de versem mi diye düşündüm. Şimdilik vermemeye karar verdim. İsterlerse çıkıp alırdım, yorulmazdım. Benim acelem yoktu ama korna sesleri artıyordu. Kuşu elime alıp biraz gagasının altını kaşıdım. Bunu hep çok severdi. Yavaş yavaş merdivenleri indim. Sabırsızlanmıştı, o merdivenleri çıkarken karşılaştık. "Nerdesin" diye zırladı. Kuşu elimden alıp, aşağı doğru söylene söylene yürüdü. "aylar sonra bi on dakikalığına görüşüyoruz, bi sürü sorun çıkarıyorsun. Sen kendinden başka kimseyi düşünmez misin?" dedi. Zekice veya manidarca bir cevap vermek yerine " Sen sanki çok düşünüyorsun" diye karşılık verdim. Apartmanın kapısında o kadar acelesine rağmen durup, döndü ve "ben artık seninle yorulmak istemiyorum Umut" diye cümlesine başlayıp, benim sorunlarım üzerine mini bir konuşma yaptı. Bu güzel konuşmasına iyi bir final gerekiyordu tabii ki de. Yağan onca yağmura rağmen şemsiyesini indirdi ve "yapman gereken sadece basit bi işti. Ben gidince bu kuşu da benle beraber özgürlüğüne kavuşturmaktı. Onu bile yapamadın. Hoşça kal Umut" diyip kuşu avuçlarından havaya doğru fırlattı. Zaten yağmuru yiyen kuş, anında gülle gibi ağırlığıyla yere düştü. Yerde biraz koşmaya çalıştı ama beceremedi, yağmur sularına kapılıp sokağın bayırından aşağı doğru hızla sürüklendi. Korna sesleri dinmiyordu. Bayırdan aşağı akan kuşun peşinden koşup, yakaladım. Ben kuşun peşinden koşarken o da arabaya doğru koştu. Kafamı kaldırdığımda arabanın içinde gidiyordu. Camdan kafasını çıkarıp "Umut biz bi tur atıp arabayı uygun bi yere bırakalım, gelip alıcaz kuşu, sen eve git şimdi. Özür dilerim, çok aptalım" dedi.

Kuşu alıp eve gittim. Neyse ki yaşıyordu, yalnız bi gözünün kapağını yarım kapatmıştı. Tüyleri ıslanınca yeşil rengi de grileşmişti ve gerçek cüssesi ortaya çıkmıştı. Gerçekten de yemeye değmez bir büyüklükteydi. Boynu ne kadar ince ve kırmızıydı. Yürüyüşü de yavaşlamıştı. Islanınca bütün özgüveni gitmişti hayvanın. Tıslaya tıslaya hasta bi babaanne gibi halının üzerinde geziniyordu. Saç kurutma makinesi tutamıyordum, kendi kendisine kurumak zorundaydı. Ev sıcaktı ama oturduğum yere gelip eşofmanımın dibine yapışıyordu.

Yarım saat sonra çalan kapı zilinin susmasını bir müddet sessizce bekledikten sonra normal hayatımıza devam ettik.

ZEYTİNLER
yaz çiz oky
HÜRRRP!
ÇLING!
AHH!..
.HA?!?
A..ABİ DUR!!. NOOLURSUN YEME BENİ İNGHH! NOOLUR ABİ YALVARIRIM...L... LÜTFENGHHH Y..YEME BENİ...
NOLUYO LAN?!?
NOOLUR YEME NOOLUR!! ÇOK İYİ Bİ ÇOCUK O!.. NOOLUR ABİ YEME HASAN'I YEME!!
ÜHÜHÜ... NE İSTERSEN YAPARIM ABİ YALVARIYOM YEME BENİ.. AGHHH.. S..SIRTIM ÜHÜHÜ!..
LÜTFEN YA LÜTFEN!
ÜHÜHÜ HASAN ABİİ...
B..BEN ÖZÜR DİLERİM BİLMİYODUM... HEMEN BIRAKIYORUM... YA ÜF KENDİMİ ÇOK KÖTÜ HİSSETTİM ŞİMDİ!.. YAPABİLECEĞİM BİŞİY VAR MI?..
AA.. BIRAKTI ...
HASAN ABİ HASAN ABİ, KENDİNE GEL BIRAKTI SENİ!..
A..ABİ BİRAZ ZEYTİNYAĞIN VARSA İKİ DAKKADA KAPANIR YARALARI SEN ÜZÜLME!..
HASAN İYİ MİSİN HIŞŞ...
HA ?!!
ÜHÜHÜ ÇOK KORKTUM BEN!
..ZEYTİNYAĞI MI?! YA ŞEY ZEYTİNYAĞI YOK AMA AYÇİÇEK YAĞI VAR, OLUR MU O?..
OLUR ABİ OLUR, HEMEN GETİRİP DÖKERSEN SÜPER OLUR AMA!..
LİMOON! LİMON DA İYİ GELİR!
ABİ ÇOK SAOL YAA!..
IGHH!
YAĞ VE LİMON!.. Hİ Hİ.. HEMEN GETİRİYORUM!..
OHHH OHH!..
EHEHE OOH!
FIRS
OHH OHH!
HEYOO!
...YA ŞEY BENİM ŞİMDİ İŞE GİTMEM LAZIM. ÇOK GEÇ KALDIM... SİZİ BU BOL YAĞLI KAVANOZA KOYİİM, AKŞAMA BAŞKA BİŞİYLER YAPARIZ ARTIK, İYİSİNİZ Dİ Mİ?..
EHEHE OHOOP!
İHİHİ!
ABİ DAHA NE OLSUN, BU YETER DE ARTAR BİLE HEYOO!..
OHA! BALA BAK SÜPER HERİFE DENK GELDİK!..
...TEKRAR ÖZÜR DİLERİM AMA BUNU TELAFİ EDİCEM SÖZ!.. HADİ GÖRÜŞÜRÜZ AKŞAMA.. MERAK ETMEYİN ZEYTİNYAĞIDA ALICAM... HASAN NASISIN SEN?
İYİYİM ABİ SAOL... SANA NASIL TEŞEKKÜR ETSEM BİLEMEDİM!..
UFF... YENİ YAĞ GİBİSİ VAR MI YAA... OOOHH O-OOHH!
ÇEKİL YA..BEN GEÇCEM LİMONUN YANINA!..
KLIP!
HAYIR YANİ TAMAM ÇOK ÇALIŞIYORUM BİLİYORUM NE BİLİİM, YİNE DE BÖYLE BEKLEMİYODUM İKRAMİYE FİLAN. O KADAR SEVİNDİM Kİ!..
ABİ PATRONUN SENİN GİBİ ELEMAN BULMUŞ, ÖPSÜN DE BAŞINA KOYSUN BENCE!
VALLA ÇOCUKLAR ACAİP KEYFİM YERİNE GELDİ. İKRAMİYEYİ ALIR ALMAZ GİDİP SİZE EN BABA SIZMA ZEYTİNYAĞINI ALMAZSAM BANA DA METİN DEMESİNLER.
BİLMEM. İNGİLİZ HASTA VAR OLUR MU?
METİN ABİ BU AKŞAM NEYİ SEYRETCEZ?..
YA O ÇOK AĞIR!..
HAHAHA! BÖYLE HİSSEDİYORUM VALLA... ARTIK O DA BENDEN HOŞLANIYO... BUGÜN KENDİSİ GELİP DEDİ BANA HATTA "HADİ MOLA VER DE GİDİP SİGARA İÇELİM BERABER" DİYE...
ABİ, O KIZ SENİN GİBİ ADAMI BULMUŞ NASI SENDEN HOŞLANMASIN YAA...
LAN YÜRÜ GİT!.. SENİ İYİLEŞTİRDİ DİYE HERŞEYİNE DE YAĞ ÇEKME ANNA KOYİM
NE VAR!.. YALAN MI? EMİNİM BEN O AJANSTA METİN ABİ GİBİ BİRİ OLMADIĞINA!..
METİN ABİ TAKSİ DİRAYVIR SEYREDELİM!..
GHSSSS GHSSS
..BÖYLE HİSSEDİYOM VALLA..O DA BENDEN HOŞLANIYO... O DA BENDEN HOŞLANIYO!..
GÜNAYDIIIIN!!! BUGÜN PERDEYİ AÇIM MASA ÜSTÜNDE BIRAKIYİM MI SİZİ ÇOCUKLAR?.. YAĞMUR YAĞCAKMIŞ ETRAFI SEYREDERSİNİZ BİRAZ..NE DERSİNİZ?..
OHA TRİBE GEL, ÇOK İYİ YAA!..
METİN ABİ GİTMEDEN AZ LİMON SIKAR MISIN NOOLUR!..
YAŞASIIN!
HAHAHA! PARDON YA, DÜN SIKMAMIŞTIM Dİ Mİ?..
DİDEM SAÇMALADIĞININ FARKINDA MISIN?..KENDİNE GEL ARTIK O SANA GÖRE DİİL BİLİYOSUN.
GİDER MİSİN BAŞIMDAN MERT!..
..İYİ PEKİ SÖYLEMİŞTİ DERSİN SOORA AMA ONA NASI BAKTIĞINI FARKETMEDİM SANMA!..
NEYSE BEN UYUYORUM İYİ GECELER...
YA ÜF NİYE GELMEDİ HALA.. HİÇ BU SAATE KADAR..
ÇIK ÇIKIRT ÇIKIR!
Hiiii!!!
GÜP GÜP GÜP!..
UFF EVİN ÇOK ŞİRİİN... TEK O DA MI BÖYLE BURASI?!. ÇOK TATLIIII...
..TEŞEKKÜR EDERİM, SEVDİN Mİ GERÇEKTEN?!..
..ÇOOOK... AYY BU NEE, BURDA MI UYUYOSUN?.. HİHİHİ!..
HA?!
ÇITIRT
MMHHH MMMHH AHH..MMH!
MMHH IHHH!
LANGIR LUNGUR
ÜÜHÜHÜ ÖHÜHÜ HÜ!..
BÖHÜHÜ! ALLAAM ÖLDÜR BENİ NOOLUR ÜHÜHÜHÜ YAŞAMAK İSTEMİYOM BÖHÜHÜA
ZIRRrrrr
ZIRRRF
UFF...
ŞİRİİN BURDA MISI... HAA?!?
Çok tatlı uyuyodun uyandırmaya kıyamadım... Benim çıkmam lazım işten önce eve uğrıycam bi... Ajansta görüşürüz muahh!! ŞİRİN
Not: Kalktım karnım guruldiyodu ama dolabın bomboş... zeytinler nefismiş ama tadı damağımda kaldı.... Akşam dolduralım o dolabı....

baris.uygur@gmail.com

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

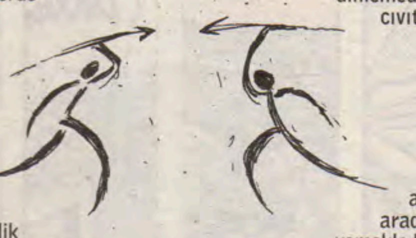
■ Geçenlerde bahsettik, internet vasıtasıyla yürek soğutma eyleminin reel olarak genellikle bir getirisi yok, bilakis götürüsü var. Sen keriz gibi mahkemeye başvuracağına, atıyorum aynı mağduriyeti yaşayanlarla birlik olup eylem koyacağına gidip internete bir yere "çok rezil bir şirket, satın aldığım ürünü hala göndermedi." yazıyorsun, senin yüreğin soğuyor, öfken geçiyor, haksızlığa uğradığınla kalıyorsun. Hadi yine de bunun arkasında bir motivasyon unsuru var, sen oraya yazacaksın, okuyan üç beş arkadaşın firma hakkında iyi kötü bir fikir edinecek vesaire de, geçen gün United States Postal Service yani Birleşik Devletler Posta Teşkilatı hakkında "pakedimi gönderemediler kaç gündür, kınıyorum." minvalli bir şikayet gördüm. Hayır canım, Vayoming Güzelleştirme Derneği forumunda falan değil, sadece Türkiye'ye yayın yapan, Türkçe bir sitede. E nasıl olacak abi bu işler? Bunda artık motivasyon falan da yok, USPS yetkilileri bu kınamayla nasıl başa çıkacak, bunu okuyan bizler ne yapacağız diye bekliyor yazan anlamak kabil değil. Ha belki "ben Amerika'da yaşayan bir insanım, aklınızda olsun" demek istemiştir.

■ Hakikatten öyle bir şey var ama değil mi? Vaktiyle ABD'de bulunmuş olmakla övünen insanlar günlük hayatta az bulunur bir şey değil. Ama dediğim gibi 300 milyon insan yaşıyor Amerika'da, çıkıp "üç yüz milyondan biri" olmakla övünmek akıl karı değil ki. Neşeli Günler'deki Şener Şen gibi. Ha sen misal Reunion diye ada var Atlas okyanusunda, orada yaşa, gel övün anlarım.

■ Serbest piyasa ekonomisi şöyle bir şey oluyor. Hani bazen arkadaşınız abuk bir soru sorar ya: "Bir milyon dolar verseler (herhangi ünlü bir) kadınla/erkekle seks yapar mısın?" İşte ben böyle fikir teatilerinin yapıldığı ortamlardan hayatta uzaklaşamam, hemen gözlemlemeye başlarım. Konuşulan rakamlara bakarım, dönen pazarlıkları not ederim. Sorunun muhatabı kimi zaman beğenir bir milyon doları, kimi zaman "iki milyon dolara belki" der. İşte bu serbest piyasanın olmamasından ileri gelir. Şimdi allah için şu dünyada Memo'yla heteroseksüel ya da eşcinsel bir ilişki yaşamak için bir milyon dolar verecek olan bir allahın kulu var mıdır? Aynı şey, Memo alınmasın, benim için de geçerli ve muhtemelen talep eden deli olmadığı takdirde Brad Pitt için de geçerli. Varsayımsal diskurda, birden bire milyon dolarları bulan rakamların, serbest piyasa koşullarının az çok hüküm sürdüğü, insanlığın yüz karası seks endüstrisinde esamisi okunmuyor ama nedense? Sen Fernando vadisindeki binlerce mazlum seks emekçisi, Memo'nun bir milyon dolar talep ettiği cinsel birleşme faaliyetinin onlarca kat fazlasını her yıl yapıyor, hiçbiri dolar milyoneri falan olamıyor. Bunları hep filmlerde falan izliyorsunuz. Yani ben izlemiyorum, aranızdan izleyenler vardır diye söylüyorum. Memo izliyor mesela hah. Ilginç bir etüt bence bu, araştırılsın. Ersin efendiye soruyorlar, "250 bin dolar verseler Whoopi Goldberg'le iki saatliğine seviyeli bir beraberlik yaşar mısın" diye, Ersin efendi 250 bin doları beğenmiyor, "Bir milyon dolar olsa belki" diyor. E ama yavrucuğum göz var, nizam var. Whoopi Goldberg, bir milyon dolar dökecek olduktan sonra kısasını geçtim, ömür boyu seviyeli bir beraberlik için Adonis gibi adamlar bulamaz mı? Bulur, ben söyleyeyim. Sana da elli liradan fazla vermez. Öyle varsayımsal ortamda fiyat pazarlığı yapmak kolay. Serbest piyasaya çıkınca anlaşılır işin içyüzü ben söyleyeyim.

■ Sınıfta cıvıtma eşiğini hiç unutmam, unutamam. Bu eşik, ilkokuldan liseye kadar dersteki boş boş vakit değerlendirme durumlarında ortaya çıkar. Hani öğretmenin "Haydi çocuklar şimdi isteyenler kalkıp birer fıkra anlatsın" dediği o tılsımlı anda. Bir fıkra iki fıkra her şey yolunda gider, bir iki kız çocuğu bazen kalkıp bir de şarkı türkü söyler. (İlkokuldayken biri kumral diğeri esmer iki kızın tahtaya kalkıp "ne esmerde , ne kumralda, gönlüm yalnız sarışında" şarkısını söylemesi gibi.) Derken an gelir, arkadaşlarınızdan biri çıkar tahtaya bir fıkra anlatmaya başlar ki ikinci cümleden anlarsınız ki iş sekse gelecek. Misal ben ilkokuldayken Vural isimli bir çocuk kalkıp "Temel'le Dursun kız tavlamaya çıkmışlar, ama kız yerine yanlışlıkla dönme bulmuşlar" diye fıkra anlatmaya başladığında, o ana kadar neşeyle gülen öğretmenin ansızın delirdiğini hatırlarım. Hayır, küçümen çocuklarız çoğumuz da anlamayız öğretmenin neden delirdiğini, fıkranın devamını dinlemediğimiz için. İşte bu sınıfta cıvıtma eşiğidir.

Aklımda kaldığı kadarıyla dünya tarihi

Özel Mülkiyet'in Doğuşu
İnsanoğlu, mal gibi davar gibi daldan dala atlayıp meyve sebze ve arada bir avladığı hayvanı yemekle bir yere varamayacağını anlayınca (sırf toplayınca meyve sebze yetmiyor, sırf avlanınca et eksik geliyor, devamlı bir karın gurultusu, hepten ajlık anlayacağınız) artık nasıl keşfettiyse (kanımca her tür imkân varken yarı iletken teknolojisini bulmakta bir numara yok, asıl numara ortada fol yok yumurta yokken "ulan bu meyvenin çekirdeğini de şu toprağa atsam acep ne olur diye tarımı bulmak) tarım hadisesini keşfetti. O zamanlar buralar hep dutluk oldu ama şimdi aradan bazı açıkgöz, "ulan bunu biz bulduk, aha buraya da ektik, yandaki kabiledeki kerizleri uyandırmayalım hiç, onlara buradan biçtiğimiz buğdayı verir gerekirse kerizleri köle gibi bile kullanırız anasını satayım." ya da buna benzer bir şeyler dedi ve "dur şuranın etrafını çevireyim de giremesin it kopuk" diyerek tarihin ilk sınırını çizdi, ha bunun iç tarafı benimdir dedi. Böylece özel mülkiyet doğmuş oldu. Kafana göre. Şimdi o zaman bir yer, birine ait olunca, herkes tuttuğuna sahip çıkmaya başladı, biz de okuldan geldik, "hani bana hani bana" dedik. Bize göre de tüketici kredisi çıkardılar ki, bizim de bir şeyimiz olsun. Bu tüketici kredilerinin çıkması on dördüncü yüzyılla falan başlamıştır. Olmadı daha sonra başlamıştır, önemli değil. Başlamış mıdır? Başlamıştır.

Komplo Teorisi Yarışması

Arkadaşlar, komplo teorilerinizi değerlendirdim. Milli İstihbarat Teşkilatıyla paylaştım, işin içine "İsrail'i, Dikelya üssünü, Nil ve Fırat nehirlerini falan karıştıran Eren Eylikler, İpek Lim, Atilla Ayılgan, Aras Okuyucu, Emir Alışık gibi bazılarınızın isim ve adreslerini istediler, başta biraz mırın kırın ettim ama sonra tırstım hepsini verdim tabii, şimdi buradan uyarayım derhal başka bir yere taşının bence. Onun dışında Fewzi arkadaşın "Komplo Pakistanlı Grafikerlerin, Kıbrıs ve İngiltere web tasarımı piyasasını ele geçirmek maksatlı bir faaliyetidir" iddiası, Yiğit – Merve Belli kardeşlerin Cezayir Futbol Federasyonunu içine alan komplosu ve Ümit İsmet K'nın TMSF, Uzan Grubu ve Genç Parti bağlantılı teorisi, karşılaşırsak çay içmeye hak kazandılar. Önümüzdeki günlerde teorileri uykusuz'un internet sitesinde yayınlayacağım. (çelişki için ilk paragrafa bakınız)

Servet TURAN

Emir SAĞLAM

Ömer GÖKSEL

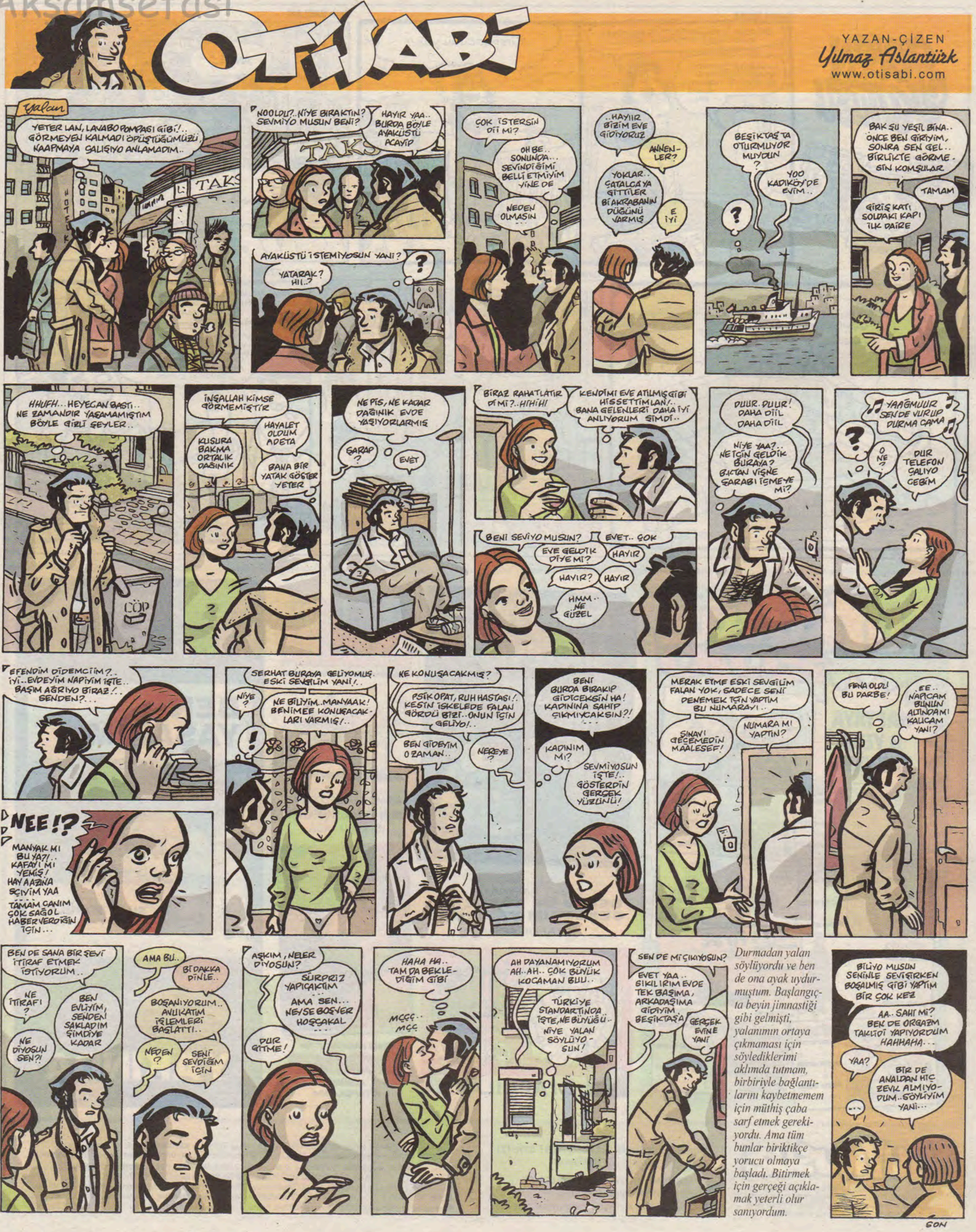
Tarık Yetiş SERBEST

Erdinç EZGÜN

UYKUSUZ
Haftalık Mizah Dergisi | 24 Aralık 2009 | Sayı: 121
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur GÜRSOY
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com)
GRAFİK: Hakan KARATAŞ - Fırat YAŞA - Vasıf TERİM - KALİGRAFİ: Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Ofis Sorumlusu: Mesut Tunç Baysel
Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99TL Amerika: 100$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu:120$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi, TL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

OTİSABİ
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Yalan
YETER LAN, LAVABO POMPASI GİBİ!.. GÖRMEYEN KALMADI ÖPÜŞTÜĞÜMÜZÜ KAAPMAYA ÇALIŞIYO ANLAMADIM..
TAKS
NOOLDU?.. NİYE BIRAKTIN? SEVMİYO MUSUN BENİ?
HAYIR YAA.. BURDA BÖYLE AYAKÜSTÜ ACAYİP
AYAKÜSTÜ İSTEMİYOSUN YANİ?
YATARAK? HI..?
?
ÇOK İSTERSİN Dİİ Mİ?
OH BE.. SONUNDA... SEVİNDİĞİMİ BELLİ ETMİYİM YİNE DE
NEDEN OLMASIN
..HAYIIR BİZİM EVE GİDİYORUZ
ANNEN-LER?
YOKLAR.. ÇATALCA'YA GİTTİLER Bİ AKRABANIN DÜĞÜNÜ VARMIŞ
E İYİ
BEŞİKTAŞ'TA OTURMUYOR MUYDUN ?
YOO KADIKÖY'DE EVİM..
?
BAK ŞU YEŞİL BİNA.. ÖNCE BEN GİRİYİM, SONRA SEN GEL.. BİRLİKTE GÖRME-SİN KOMŞULAR
TAMAM
GİRİŞ KATI SOLDAKİ KAPI İLK DAİRE
HHUFH... HEYECAN BASTI.. NE ZAMANDIR YAŞAMAMIŞTIM BÖYLE GİZLİ ŞEYLER..
ÇÖP
İNŞALLAH KİMSE GÖRMEMİŞTİR
HAYALET OLDUM ADETA
KUSURA BAKMA ORTALIK DAĞINIK
BANA BİR YATAK GÖSTER YETER
NE PİS, NE KADAR DAĞINIK EVDE YAŞIYORLARMIŞ
ŞARAP ?
EVET
BİRAZ RAHATLATIR Dİ Mİ?.. HİHİHİ
KENDİMİ EVE ATILMIŞ GİBİ HİSSETTİM LAN!.. BANA GELENLERİ DAHA İYİ ANLIYORUM ŞİMDİ..
BENİ SEVİYO MUSUN?
EVET.. ÇOK
EVE GELDİK DİYE Mİ?
HAYIR
HAYIR?
HAYIR
HMM.. NE GÜZEL
DUUR.. DUUR! DAHA DİİL DAHA DİİL
NİYE YAA?.. NE İÇİN GELDİK BURAYA? B.KTAN VİŞNE ŞARABI İÇMEYE Mİ?
YAAĞMUUR SEN DE VURUP DURMA CAMA
?
O NE ?
DUR TELEFON ÇALIYO CEBİM
EFENDİM DİDEMCİİM?.. İYİ.. EVDEYİM NAPİYİM İŞTE.. BAŞIM AĞRIYO BİRAZ!.. SENDEN?...
NEE!?
MANYAK MI BU YA?!.. KAFAYI MI YEMİŞ! HAY AAZINA SIÇIYIM YAA
TAMAM CANIM ÇOK SAĞOL HABER VERDİĞİN İÇİN...
SERHAT BURAYA GELİYOMUŞ. ESKİ SEVGİLİM YANİ!..
NİYE ?
NE BİLİYİM.. MANYAAK! BENİMEE KONUŞACAK-LARI VARMIŞ!..
!
NE KONUŞACAKMIŞ?
PSİKOPAT, RUH HASTASI!. KESİN İSKELEDE FALAN GÖRDÜ BİZİ.. ONUN İÇİN GELİYO!..
BEN GİDEYİM O ZAMAN..
NEREYE ?
BENİ BURDA BIRAKIP GİDİCEKSİN HA! KADININA SAHİP ÇIKMIYCAKSIN?!
KADININ MI?
SEVMİYOSUN İŞTE!.. GÖSTERDİN GERÇEK YÜZÜNÜ!
MERAK ETME ESKİ SEVGİLİM FALAN YOK, SADECE SENİ DENEMEK İÇİN YAPTIM BU NUMARAYI..
SINAVI GEÇEMEDİN MAALESEF!
NUMARA MI YAPTIN?
FENA OLDU BU DARBE!
EE.. NAPICAM BUNUN ALTINDA MI KALICAM YANİ?
BEN DE SANA BİR ŞEYİ İTİRAF ETMEK İSTİYORUM..
NE İTİRAFI ?
BEN EVLİYİM, SENDEN SAKLADIM ŞİMDİYE KADAR
NE DİYOSUN SEN?!
AMA BU..
Bİ DAKKA DİNLE..
BOŞANIYORUM.. AVUKATIM İŞLEMLERİ BAŞLATTI..
NEDEN ?
SENİ SEVDİĞİM İÇİN
AŞKIM, NELER DİYOSUN?
SÜRPRİZ YAPICAKTIM ... AMA SEN... NEYSE BOŞVER HOŞÇAKAL ...
DUR GİTME!
HAHA HA.. TAM DA BEKLE-DİĞİM GİBİ
MCÇÇ.. MCÇ
AH DAYANAMIYORUM AH.. AH.. ÇOK BÜYÜK KOCAMAN BUU..
TÜRKİYE STANDARTINDA İŞTE, NE BÜYÜĞÜ.. NİYE YALAN SÖYLÜYO-SUN!
SEN DE Mİ ÇIKIYOSUN?
EVET YAA.. SIKILIRIM EVDE TEK BAŞIMA, ARKADAŞIMA GİDİYİM BEŞİKTAŞ'A
GERÇEK EVİNE YANİ
Durmadan yalan söylüyordu ve ben de ona ayak uydurmuştum. Başlangıçta beyin jimnastiği gibi gelmişti, yalanımın ortaya çıkmaması için söylediklerimi aklımda tutmam, birbiriyle bağlantılarını kaybetmemem için müthiş çaba sarf etmek gerekiyordu. Ama tüm bunlar biriktikçe yorucu olmaya başladı. Bitirmek için gerçeği açıklamak yeterli olur sanıyordum.
BİLİYO MUSUN SENİNLE SEVİŞİRKEN BOŞALMIŞ GİBİ YAPTIM BİR ÇOK KEZ
AA.. SAHİ Mİ? BEN DE ORGAZM TAKLİDİ YAPIYORDUM HAHHAHA...
YAA?
BİR DE ANALDAN HİÇ ZEVK ALMIYO-DUM.. SÖYLİYİM YANİ...
...
SON

31 ARALIK PERŞEMBE
SAYI: 2010/01 No: 122
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

YENİ YILINIZ KUTLU OLSUN!

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

2010 KARTON MASA TAKVİMLERİ DERGİNİZİN İÇİNDE!

Hükümet, polise 'askeri nitelikte' ağır silah alma yetkisi veren bir yasayı meclisten geçirmeye hazırlanıyor.

UYKUSUZ

UMARIM BANA DA TAVUK BIRAKTINIZ ?...

Hürriyet gazetesi, 'bir uzmanın önerileri' adı altında **"Yalnız bir kadına yaklaşmanın 10 yolu"**'nu müjdeledi. Habere göre, mesela bir süpermarkette ton balıklı sandviç alan 'yalnız bir kadın' görürseniz yanaşarak, **"Buranın ton balıklı sandviçleri iyi midir?"** diye sormalısınız; ya da 'yalnız kadın' eğer tavuk alıyorsa, **"Umarım bana da tavuk bıraktınız"** diye şaka yapabilirsiniz... Başarılar...

AKP, polis ve MİT'in 'askeri nitelikte' silah ithal etmesine izin veren bir yasayı meclisten geçirmeye hazırlanıyor.

PARA KAZANMA KILAVUZU

Anadolu Üniversitesinin bankada duran 500 milyon lirasına el konuldu. Paranın YÖK'e verileceğini açıklayan Maliye Bakanlığı, "Para bankada yatıyor, kullanılmıyor..." açıklamasını yaptı...

YÖK

RTÜK, "Nip/Tuck dizisinde çiftler birbiriyle çıplak halde sevişiyor" gerekçesiyle kanala uyarı yazısı gönderdi.

NİTELİKSİZ BİLGİ

* Erol Büyükburç ile eşi Ute, "Neşeli Günler" programında tercih ettikleri 'don'ları anlattılar. Erol Büyükburç, uzun donların fiyonklarla süslenerek çekici hale getirilebileceğini savunurken, eşi Ute, uzun donlara karşı olduğunu ve erkeğin büyük donun içinde kaybolduğunu açıkladı.

*Röportaj sırasında Rasim Ozan Kütahyalı'ya bacağını uzatan ve yazarın göğüs kıllarını elleyen Helin Avşar'a Bursa Kükürtlü Lions Kulübü tarafından "en iyi röportaj" ödülü verildi.

* Günümüz cihat modelinin internetteki tık savaşları olduğunu söyleyen Cübbeli Ahmet Hoca, gençleri kendi videolarını tıklamak için göreve (cihada) çağırdı. Hoca, vaazı sırasında, kendisini izlemek için gelen müritlerinden arabasını yanlış yere park edenleri de azarladı.

* Kim Kardashian, Twitter'da bazı markaların ismini kullandığı her ileti başına bir reklam şirketinden 10 bin dolar alıyor.

ASGARİ ÜCRET AKLANDI

Bütçe görüşmeleri sırasında CHP'li İlhan Kesici, 5 kişilik bir ailenin 900 lirayı bulan aylık çay-simit giderinin asgari ücretin çok üzerinde olduğunu söyleyince, Devlet Bakanı Cemil Çiçek, *"Çayı Çankaya'da içerseniz o fiyat belki olur"* diyerek 1 liradan hesaplanan çaya itiraz etti. Bakan, simidin fiyatı için de Simit Dünyası tarzı yerleri önererek, 5 kişilik bir ailenin aylık çay-simit masrafını 450 liraya kadar indirdi ve ilave etti: "Asgari Ücret ne kadar? Net 547 lira..."

ricademokrasisi

AKP Genel Merkezi, "Tek aday" talimatına uymayan ve genel merkezin adayını geride bırakarak, il başkanı seçilen isimleri teker teker tasfiye ediyor. İstenmeyen il başkanları genel merkeze davet edilerek ''İstifasının uygun olacağı'' ricasında bulunuluyor.

Bülent Arınç'a suikast yapılacağı iddiasıyla, Arınç'ın evinin çevresinde şüpheli görülerek durdurulan araçta bulunan iki subayın üzerinden kroki ve notlar çıktı. Subaylardan birinin, yakalanacağını anlayınca krokiyi yutmaya çalıştığı iddia edildi.

Tayyip Erdoğan, ilaçların marketlerde satılması için çalışma başlattıklarını açıkladı. Sekiz ay önce Erdoğan'ın eski danışmanı Cüneyt Zapsu'nun ailesine ait "For You" isimli mağazalarda bu yönde çalışmalar başlamış, ancak eleştiriler nedeniyle proje askıya alınmıştı.

KAÇ YIL OLDU?

- İbrahim Tatlıses, *"Biz doğuda Ata'mıza Ato deriz. Daha samimi, içten olduğu için. Ne var ki bunda. Bu da mı yanlış. O zaman bana İbo denmesin"* diyeli **4 yıl...**
- Ece Erken, *"Köpeğim öldü çok üzüldüm. Bu arada Mahsun Kırmızıgül'ün de babası ölmüş. İkimizin de başı sağ olsun"* diyerek taziyeyi aradan çıkaralı **9 yıl...**

- Boris Yeltsin, Bill Clinton'un AGİT zirvesinde yaptığı konuşma sırasında kulaklığını masaya vurup, *"O... çocuğu"* diyerek salonu terk edeli **10 yıl...**
- Sincan Belediye Başkanı Bekir Yıldız yılbaşında hindi satışını yasaklayalı **12 yıl...**

- Tekel işçilerinin eylemiyle yeniden gündem gelen limon, siyasete ilk defa Erdal İnönü'nün *"5 yıl daha limon gibi sıkılmaya gücünüz var mı"* sloganıyla gireli **20 yıl...**
- 1 Ocak günü tatil ilan edileli tam **73 yıl** olmuş.

1 **Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir, gözaltına alınan BDP'li belediye başkanlarıyla ilgili açıklama yaparken "has.ktir" dedi.**

2 **Osman Baydemir küfürlü konuşmasını Nisa suresiyle savundu.**

NERDEN NEREYE

Anadolu Ajansı, Dünya Bankası'nın verilerine dayanarak, *"Türkiye krizden en hızlı çıkan ülke olacak"* diye bir haber yayımladı. Fakat bir süre sonra ajansın *"şirketlerin piyasadan çıkış oranı"* verisini *"Türkiye'nin krizden çıkış oranı"* zannettiği, *"şirketlerin piyasadan çıkış oranı"* tabirinin aslında şirketlerin batması (piyasadan çıkış) anlamında kullanıldığı ve Türkiye'nin şirketlerin batması oranında birinci olduğu ortaya çıktı.

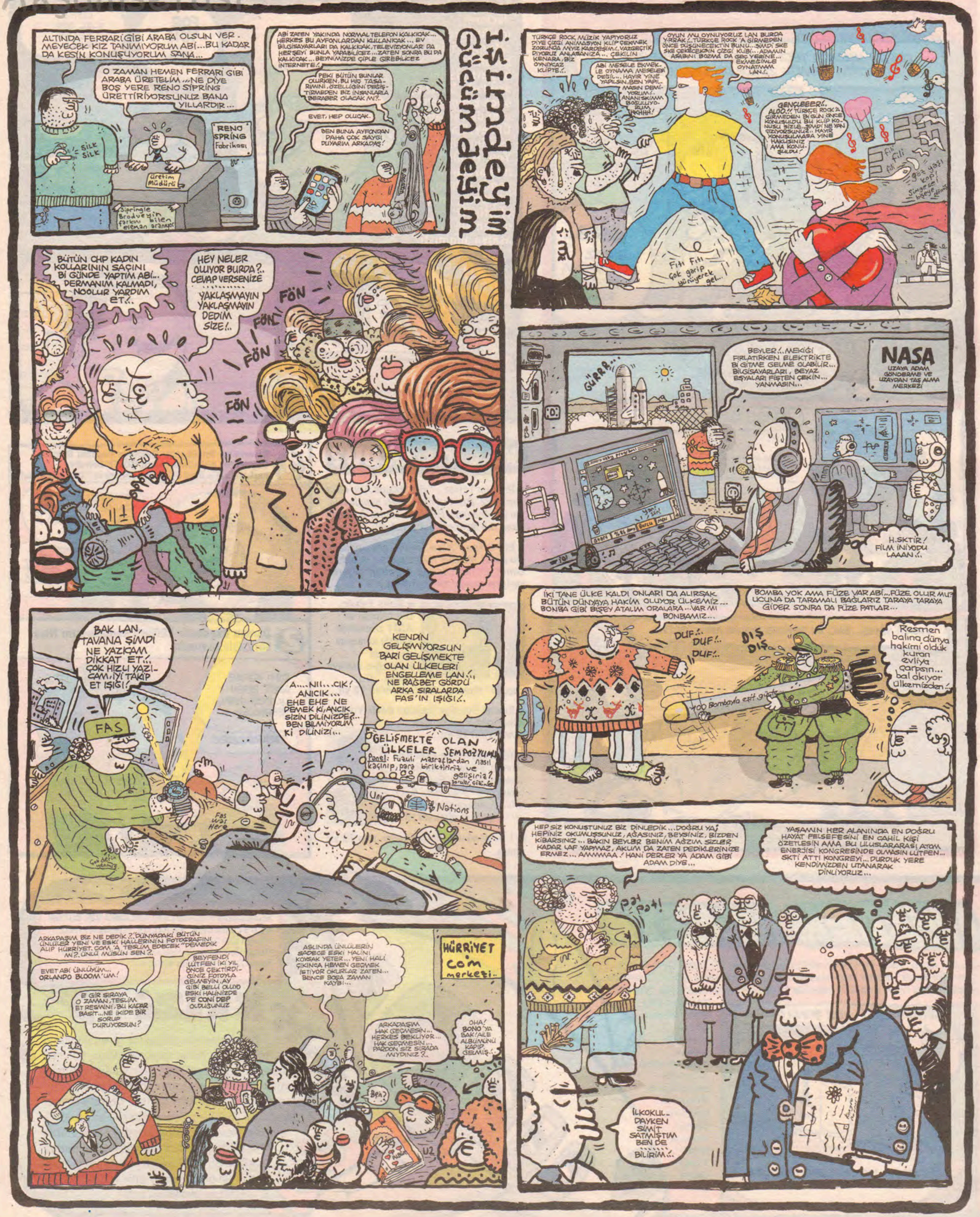
AŞAĞIDAKİ KELİMELERİ ANLAMLI BİR BÜTÜN OLUŞTURACAK ŞEKİLDE SIRALAYINIZ...:
"Turgut Özal Düşünce ve Hamle Derneği tarafından verilen "Turgut Özal Dünya Barışına Katkı Ödülü", Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'a verilecek."

NİHAT KRİZİ

Bir çekim için yurtdışına giden ünlülerin fotoğrafçısı Nihat Odabaşı, dönüş yolunda havayolları görevlisinin "bir yanlışlık olmuş, business uçamayacaksınız, biletiniz ekonomi" uyarısı üzerine sinir krizi geçirdi. Çevresindekiler tarafından güçlükle sakinleştirildikten sonra uçağa binen ve ekonomik koltuklarından birine oturan Nihat Odabaşı bir süre sonra tekrar bağırmaya başladı. Bir türlü sakinleşmeyen fotoğrafçıyı kaptan pilot sert bir dille uyardı. Nihat Odabaşı ekonomik uçtu.

FIRAT BUDACI

işimdeyim Gücümdeyim
ALTINDA FERRARİ GİBİ ARABA OLSUN VERMEYECEK KIZ TANIMIYORUM ABİ... BU KADAR DA KESİN KONUŞUYORUM SANA...
O ZAMAN HEMEN FERRARİ GİBİ ARABA ÜRETELİM ... NE DİYE BOŞ YERE RENO SİPRİNG ÜRETTİRİYORSUNUZ BANA YILLARDIR...
SİLK SİLK
RENO SPRİNG Fabrikası
Üretim Müdürü
Sipringle Brodveyin farkını bilen eleman aranıyor
ABİ ZATEN YAKINDA NORMAL TELEFON KALKICAK... HERKES BU AYFONLARDAN KULLANICAK... EV BİLGİSAYARLARI DA KALKICAK, TELEVİZYONLAR DA HERŞEYİ BUNLA YAPABİLİCEZ... ZATEN SONRA BU DA KALKICAK... BEYNİMİZDE ÇİPLE GİREBİLİCEZ İNTERNETE!..
PEKİ BÜTÜN BUNLAR OLURKEN, BU HİÇ TASARIMINI, ÖZELLİĞİNİ DEĞİŞTİRMEDEN BİZ İNSANLARLA BERABER OLACAK MI?..
EVET, HEP OLUCAK.
BEN BUNA AYFONDAN DAHA ÇOK SAYGI DUYARIM ARKADAŞ!
TÜRKÇE ROCK MÜZİK YAPIYORUZ DİYE ÇİZGİ ANİMASYON KLİP ÇEKMEK ZORUNDA MIYIZ KARDEŞİM!.. VAZGEÇTİK DİYORUZ ANLAŞANIZA... ÇEKİLİN KENARA, BİZ OYNIYCAZ KLİPTE!..
OYUN MU OYNUYORUZ LAN BURDA Y.RRAK!.. TÜRKÇE ROCK'A GİRMEDEN ÖNCE DÜŞÜNECEKTİN BUNU... ŞİMDİ SKE SKE ÇEKECEKSİN ÇİZGİ KLİBİ... ADAMIN ASABINI BOZMA DA GEÇ YERİNE... EKMEĞİMLE OYNATMAM LAN!..
ABİ MESELE EKMEKLE OYNAMA MESELESİ DEĞİL... HAYIR YİNE YAPILSIN, BEN YAPILMASIN DEMİYORUM!.. ANANI SKİMM BOŞULUYORUM IKKHHH!
GENÇLEEER!.. ALOO!! TÜRKÇE ROCK'A GİRMEDEN Bİ GÜN ÖNCE KONUŞULDU BU KLİP KONUSU SİZLE... ŞİMDİ NE YAN ÇİZİYORSUNUZ.. HAYIR KONUŞULMASA YİNE HAKLISINIZ AMA KONUŞULDU!
Fili fili fili
göz yaşı kop! Simgesel bişeye dönüş
Fıtı Fıtı çok garip yürüyerek gel...
BÜTÜN CHP KADIN KOLLARININ SAÇINI Bİ GÜNDE YAPTIM ABİ... DERMANIM KALMADI, NOOLUR YARDIM ET!..
HEY NELER OLUYOR BURDA?.. CEVAP VERSENİZE
YAKLAŞMAYIN YAKLAŞMAYIN DEDİM SİZE!..
FÖN
FÖN
FÖN
FÖN
GÜRRR...
BEYLER!.. MEKİĞİ FIRLATIRKEN ELEKTRİKTE Bİ GİTME GELME OLABİLİR... BİLGİSAYARLARI, BEYAZ EŞYALARI FİŞTEN ÇEKİN... YANMASIN...
NASA
UZAYA ADAM GÖNDERME VE UZAYDAN TAŞ ALMA MERKEZİ
H.SKTİR! FİLM İNİYODU LAAAN!..
BAK LAN, TAVANA ŞİMDİ NE YAZICAM DİKKAT ET!.. ÇOK HIZLI YAZICAM, İYİ TAKİP ET IŞIĞI!
FAS
A.... NI... CIK! ANICIK... EHE EHE NE DEMEK Kİ, ANCIK SİZİN DİLİNİZDE?... BEN BİLMİYORUM Kİ DİLİNİZİ...
KENDİN GELİŞMİYORSUN BARİ GELİŞMEKTE OLAN ÜLKELERİ ENGELLEME LAN!.. NE RAĞBET GÖRDÜ ARKA SIRALARDA FAS'IN IŞIĞI!..
GELİŞMEKTE OLAN ÜLKELER SEMPOZYUMU
Panel: Fuzuli masraflardan nasıl kaçınıp, para biriktiririz ve gelişiriz?
Fas was Here
Nations
İKİ TANE ÜLKE KALDI ONLARI DA ALIRSAK BÜTÜN DÜNYAYA HAKİM OLUYOR ÜLKEMİZ... BONBA GİBİ BİŞEY ATALIM ORALARA... VAR MI BONBAMIZ...
BOMBA YOK AMA FÜZE VAR ABİ... FÜZE OLUR MU? UCUNA DA TARAMALI BAĞLARIZ TARAYA TARAYA GİDER SONRA DA FÜZE PATLAR...
DUF!.. DUF!.. DUF!..
DIŞ DIŞ
100 Bombayla eşit güçte...
Resmen balina dünya hakimi olduk kuran evliya çarpsın... bal akıyor ülkemizden!..
ARKADAŞIM BİZ NE DEDİK?.. "DÜNYADAKİ BÜTÜN ÜNLÜLER YENİ VE ESKİ HALLERİNİN FOTOĞRAFINI ALIP HÜRRİYET.COM'A TESLİM EDECEK" DEMEDİK Mİ?.. ÜNLÜ MÜSÜN SEN?..
EVET ABİ ÜNLÜYÜM... ORLANDO BLOOM'UM!
E GİR SIRAYA O ZAMAN, TESLİM ET RESMİNİ, BU KADAR BASİT... NE İKİDE BİR SORUP DURUYORSUN?
BEYFENDİ LÜTFEN İKİ YIL ÖNCE ÇEKTİRDİĞİNİZ FOTOYLA GELMEYİN, AY GİBİ BELLİ OLUYO ESKİ HALİNİZDE DE CONİ DEP OLDUĞUNUZ...
ASLINDA ÜNLÜLERİN SADECE ESKİ HALİNİ KOYSAK YETER... YENİ HALİ ÇIKINCA HEMEN GEÇMEK İSTİYOR OKURLAR ZATEN... BENCE BOŞA ZAMAN KAYBI...
HÜRRİYET.com merkezi..
ARKADAŞIM HAK GEÇMESİN... HERKES BEKLİYOR... HAK GEÇMESİN... PARDON SİZ SIRADA MIYDINIZ?..
OHA! BONO'YA BAK! AİLE ALBÜMÜNÜ KAPIP GELMİŞ!..
Ben?
HEP SİZ KONUŞTUNUZ BİZ DİNLEDİK... DOĞRU YA! HEPİNİZ OKUMUŞSUNUZ, AĞASINIZ, BEYSİNİZ, BİZDEN KİBARSINIZ... BAKIN BEYLER BENİM AĞZIM SİZLER KADAR LAF YAPMAZ, AKLIM DA ZATEN DEDİKLERİNİZE ERMEZ... AMMMAA! HANİ DERLER YA ADAM GİBİ ADAM DİYE...
YAŞAMIN HER ALANINDA EN DOĞRU HAYAT FELSEFESİNİ EN CAHİL KİŞİ ÖZETLESİN AMA BU ULUSLARARASI ATOM ENERJİSİ KONGRESİNDE OLMASIN LÜTFEN... SKTİ ATTI KONGREYİ... DURDUK YERE KENDİMİZDEN UTANARAK DİNLİYORUZ...
pat pat!
İLKOKULDAYKEN SİMİT SATMIŞTIM BEN DE BİLİRİM!..

Bebek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Öyle bir ay var ki gökte,
Hırsız bile durmuş,
Türkü söylüyor..."
Japon Şiiri

• Kısa Türkiye Tarihi : -Bizim çocuğun matematik zekası var... -Nerden anladınız?.. –Türkçesi zayıf çünkü!...

• Hemen Bitsin : "Merhametten maraz doğar!"

• Başbakan, Tekel'in işten çıkarılmayı protesto eden işçiler için "ideolojik davranıyorlar" demiş. E, ne olacağıdı başka Sayın Erdoğan?! Sizin de ideolojik tarafınız makro kapitalist sistem değil mi? Hani şu Hz.Muhammed'in "ayağımın altındadır" dediği faizi baş tacı yapan küreseller... Peygamber "Ticaret yapınız" da demiştir ama "İşçiyi eziniz" dememiştir... Aksine "İşçiye parasını teri kurumadan ödeyiniz" demiştir... Bence bu yeni yılda, işçi çıkarmaya ayırdığınız mesaiyi, işsize iş bulmaya kaydırmalısınız Sayın Erdoğan... Esenlikler dilerim...

• Azalarak Bitsin : Yaşlı'dan Duayen yapma kolpacılığı...

• Yastık ve damacana, geçen yılın en enerjik seks objeleri... Biri arada kaynadı, diğeri asansörde yandı... Ömür boyu o yastığa baş koymak var... Öte yandan damacanayı seksi görene pet şişe lolita!... (Bu arada: "Seks manyağıyım" diye yazabilen Ayşe Arman'a bravo!)

• Eskimo dünyaya hükümdar olmaz!..

• Bitsin: Orman yangınında "O kozalaklar, şimdi kurşun gibidir" demek...

• Ekonomik terörü "Bizden Bu Kadar" pankartıyla protesto eden Erzurumspor, yılın takımı bence...

• Bence "ON KADIN" adı yanlış... "DOKUZ KADIN VE BİR AZİZE" olmalıymış o programın adı... Gönül Yazar, okeye dönüyor!..

Bilgin Noel

• Atla tarih boyu haşır ve de neşir olduğumuzdan, ana dilimizin sesinde nal tınısı varmış... Türkçe bilmeyen biri konuşurken bizde çıkan sesi, koşan atın çıkardığı sese benzetiyormuş... (Yavaş konuştuğunda, uzakta koşan at sanırım.) Yani sen söylersen söyle, bilmeyen adama "Dıgıdık dıgıdık" diye gidiyo... Demek ki kafadan dıgıdığa bağlasak olur gibi he...

• Hollandalı bi çiftin rakamları "Bir-İçi-Üç" şeklinde ve muhtemelen bir lazdan öğrenmiş olmaları...

• – Emine Ayna, Ayna, Ayna söyle bana, senden daha antipatik var mı bu dünyada? – Var, Osman Baydemir! (Küfür dil şiddetidir, cümlesi biten küfreder.)

• Biz yaşarız, tarih beslenir.

• Bilgi sen gel ! Bursasporlu İvan Ergiç, oyunun güzelliğini ve centilmenliği skordan üstün tutan, menajersiz çalışan, ırkçılı karşıtı Marksist bir futbolcuymuş. İşte sahalarımızda görmek istediğimiz hareketler. Futbolcu bilinçli, örgütlü, sendikalı olursa futbol daha da güzelleşir. Bursa'ya gönülden selam...

Neşeli Noel

• Padişah tarihte vardı ama padişahın sığırları için düzenli Amasya elması getiren adam da aynı tarihteydi!..

• Hep çukulatin erken biter, hep badem kalır geriye!..

• Bir Gün Belki Hayattan: Çaysız sohbet, aysız gökyüzü gibiymiş. Vallahi de öyleymiş. Evlerde turuncu bir sinirli kutu içinde sohbetler saklanırmış. Meğerse çay bizim arkadaşımızmış. İblisleri kovarmış, kalbimizi temiz tutarmış, çok mükemmel sır saklarmış. Sensiz hiç olmadı, sensiz hiç olmayacak ey Rize Turist Çayı! Şekillerin şemallerin bittiği anda hakikat sensin. Demini almış kalender seni. Seni usta marangoz seni. Simsiyah ışıltından dökülen rengin adı yok, sensin o rengin adı, ÇAY RENGİ diyelim ona. Desinler ki "Çayrengi" derler ona." Sen marka değilsin ki. Hayatsın...

• Noel, yaşını başını almış adamsın. O şapka ne öyle isa aşkına? Efendim, ponpon mu?! Piiii....

vedatozdemiro@gmail.com

• YALNIZLIK'ın içinde AZINLIK da var...

• Ağladığım Bütün Filmler Festivali...

• Vallahi ben Murat Bardakçı kadar 'müşkülpesent' bir televizyoncu görmedim. Allah, Erhan beye de, Pelin hanıma da ecir sabır versin. Haa, Murat beyin malumatfuruşluğuna söz söylemiyorum, ayrıca ecir ne, onu da bilmiyorum.

• En gerçek azınlık, sadece tek kişi olandır...

• "Tıpatıplar" adıyla siyasal figürlerin kuklalarının yer aldığı televizyon programında yazarlık yapmıştım yıllar önce. Format, İngiltere çıkışlıydı. Bizim Liderler, oradaki kukla ustalarına sipariş edilmişti. Sonra "Kuklalar geldi" dediler, gidip baktık. Demirel, Erbakan, Ecevit, vd. kuklalar, hakkaten çok güzel yapılmıştı. Bi tek Çiller, çok benzemiyodu, galiba deformasyonu en az olduğu için. (Şeklen tabii ki!) Ünlülerin kuklalarının yanında, bir de figüran kuklalar göndermişlerdi, skeçlerde garson, barmen, bakkal, vb. tiplerde oynatmak üzere. Bu 'sıradan' kuklaların içinde çok şahsiyetli gibi, adeta 'biri gibi bakan' iki adet kukla vardı. Çok karakteristik tiplere sahiptiler. Dayanamayıp "Bunlar ne?" diye sordum. Onlar hakkaten de gerçek tiplerin kuklalarıymış. Biri 10 yıl öncenin İngiliz savunma bakanıysa, diğeri de ekonomi bakanı falan gibiymiş. Politikayı bıraktıkları için, diğer ülkelere "yan tip" olarak gönderiyolarmış onları. Yani şu Uruguay televizyonundaki kukla programında Demirel piyanist olabilir veya Portekiz kanalında Mesut Yılmaz Sihirbaz ! Bilemezsin !

• "Zürich" diye sigorta olur, "Karaçi Sigorta" riskli!..

• Bülent Arınç'ın dili, komutanıma varmıyo, civanıma varıyo...

• "Şampiyon Beşiktaş" adlı kısa film yazdım, Şirin Soysal yönetti, Feza Çaldıran görüntü yönetmenliğini yaptı, sonuç güzel oldu... Gel gör ki, geçen akşam abimin telefonuyla "Kavak Yelleri" dizisine bir baktım ki, bizim konuyu diziye indirmişler... Hem de çok sakil biçimde, finalde çocuğa kıyarak falan... "Gençlik dizisinde" bu acının işi ne diye sormuyorum, değerli dostum Sarp Apak'ı da tenzih ediyorum ama hakikaten merak ediyorum: Bu tip bir indirmeyi niye değil de, nasıl yapabiliyorsunuz? İlhamsız mısınız? Kurnaz mısınız?.. Cesaret mi, tenezzül mü, ne bu, ben anlamıyor!.. Triko mu bu, görüp beğenip alıyosun?.. Hadi alıyosun, sonunu niye iyice garabet yapıyosun?.. Arkadaşım, n'apıyosun?..

• Ölü toplara can veren Sergen...

• Siz benim gibi yapmayın, geç kalmayın, ilk uygun zamanda "Ray" filmini seyredin... Ray Charles'ın hayatını anlatıyor film, ki asıl soyadı Robinson'umuş!... Mükemmel müzisyenin mükemmel filmi... Vasat saldırılarını yeteneğiyle atlatan dahi ve kör sanatçı... On numara... Hiç öyle dokuz buçuktan falan da diil!..

• Fotoğraf duayeni Sinan Göksel'e "Seni yakan da Sinan Özen'dir" demem, "Kurtaran da Mimar Sinan'dır" demesi...

• Meğerse güneşten kopmuşuz, yaydan çıkan okmuşuz, varmışız amma yokmuşuz...

• 11 Aralık 2009 tarihli Hürriyet'in spor sayfasının üzerinde tarihin "11 December 2009" olması?!..

• Bir arkadaşın "İki Bavul Bir Davul'u izledin mi?" diye sorması...

• Geçen bi esnaf, eski 5 T.L.'den verdi, aklım çıktı, halı kadar büyük göründü gözüme...

• "Yeşil bağın üzümü / Yola diktim gözümü" de bi inceden "yaş üzüm rakısı" çağrıştırıyo insan evladına!..

• Aylar önce, Taraf gazetesinin 20 soruluk anketini cevaplama, "Sizi en çok ne heyecanlandırır?" sorusuna "Seks" demem, bu yüzden Cezmi Ersöz'ün arayıp "Bravo" diye beni tebrik etmesi.. (Sevgiler Cezmiciim)

• Ateş seyretmek zevkli, çünkü hareket ve renk hep değişiyo... Kibritten şömineye böyle bu... Ateş sinemaymış meğerse...

• "Dergiye bi baksana, tespihim orda mı kalmış?" diyen kız da bana nasipmiş, ha yaşayası!..

• Reklamda hijyen ile Tijen'in karıştırılması, beni mizahtan değilse de reklamdan soğutuyo...

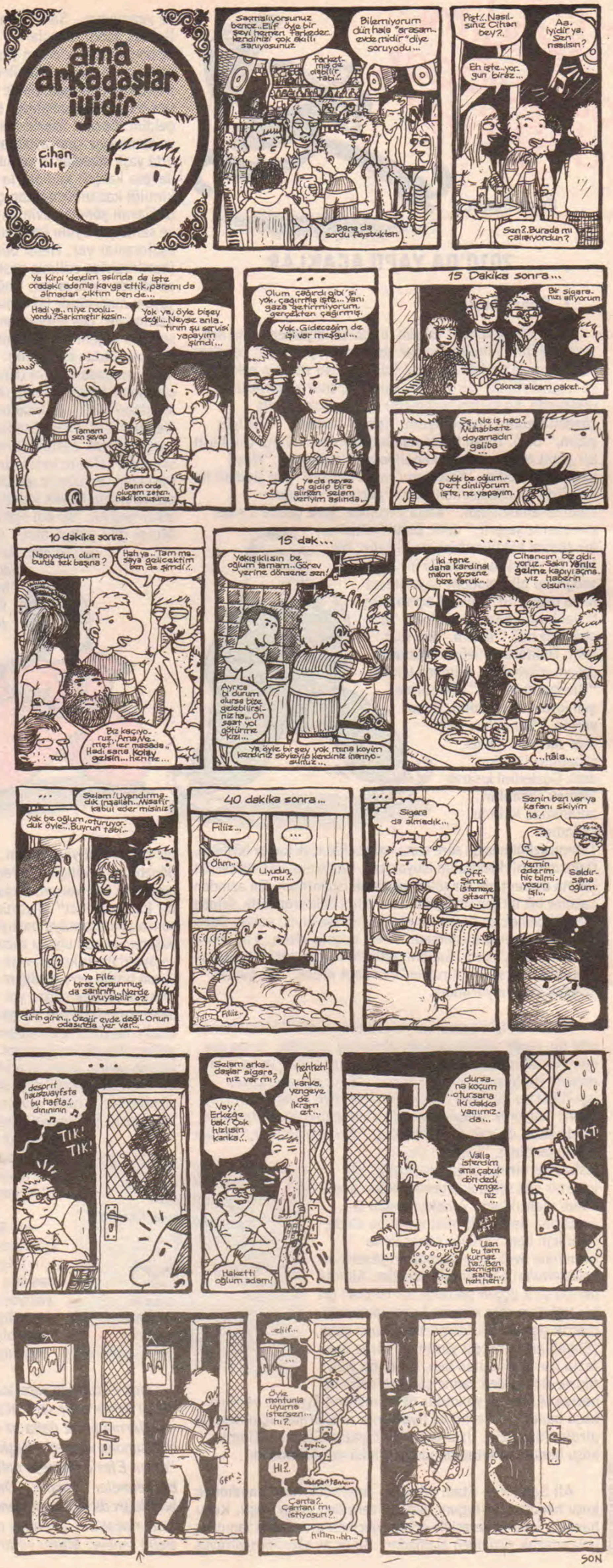
• Arkadaşımın kedileri, bakkal çırağını çok seviyolarmış, eve her gelişinde üstüne tırmanmak istiyorlarmış... Para mara bilmedikleri için eli kolu dolu geldikçe, onu armağan getiriyo sanıyolar galiba lan!..

• Neşeli, mutlu, huzurlu zamanlar dilerim...

• Türkçe Sözlü Hafif Komik
5 Ocak 2010 Salı, 22.22
(Bronx Pi, Terkos Pasajı, Odakule)

Öteki Noel

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

2010'DA YAPILACAKLAR

1. Spora başla

Ama hangi spora? Büyük bir sorun diyemem ama ara sıra sağlığımla ilgili kararlar almaya çalıştığımda, kendime sorduğum en sağlam soru bu. Doktor, "Bu yaş için kolesterol ve trigliseritiniz çok yüksek, mutlaka spor yapmalısınız," dediğinde, bu kadim soruyu bir uzman yardımıyla çözebileceğimi hissetmiştim. Hemen sordum. "Yürüyüş yapın," dedi. İnsan kafasında büyüyen bir soruna çok basit bir yanıt alınca hemen kabullenmek istemiyor: "Nasıl yürüyüş?" dedim. '*Kolesterol*' ve '*trigliserit*' gibi şiddetli iki kelimeyi alt edecek kelimenin '*yürüyüş*' olduğunu kabullenememiştim. "Baya yürümek, yani günde 1 saat yürümeniz yeterli," dedi. Daha komplike bir çözüm bekliyordum; ne bileyim, bir ilaç, bir diyet listesi ya da bir egzersiz programı gibi modern hayatımıza daha uygun bir şeyler. Saçma ama hayal kırıklığına uğramıştım. "Bir saat öyle mi? " dedim. "Bir saat," dedi. Doktorun yüzüne bakmaya devam ediyordum. İçimden tekrar "Bir saat öyle mi?" diye sormak geliyordu. Sormadım. Onun yerine, "Sabahları mı?" diye sordum. "Evet, sabahları iyi olur," dedi. Gözlerimi kısarak 'demek sabahları' anlamında kafamı salladım.

Tatminsizliğim uzun süre daha kafa sallatacak kadar büyüktü. Daha ayrıntılı konuşalım istiyordum. Kolesterol ve trigliseritin şanına uygun tıbbi bir şölen yaşamak istiyordum. En azından Latince bir iki şey söyleyebilirdi. Ama doktorun halk dilinde "yürü" demekten başka bir şey söylemeye niyeti yoktu. Daha fazla devam etmek istemedi: "Peki geçmiş olsun, 3 ay sonra kontrole gelin," dedi. Sıkılmış gibiydi. Ağzımın içini kaplayan "Ocakta mı yani?" sorusunu zor zapt ettim. "İyi günler," diyerek kapıya yürüdüm.

Yürümek için zamanım yok benim. Üstelik Mecidiyeköy gibi bir yerde sağlıklı yaşam yürüyüşü yapmak, sonra eve dönerek Avrupai bir acarlıkla hızla duş almak ve taze bir neşeyle işe gitmek gibi bir hayat tarzım da yok. Zaten işyerinde bu tür taze sıkılmış bir enerjiyi, "Günaydın Bay Fırat!" diyerek sinematografik bir esenlikle karşılayacak tip de insan da yok. İşe dönerken, "Yürümek olmaz," dedim kendi kendime. 'Sağlıklı yaşam' kıskacına girmiş çoğu insan gibi, işin içine bir alet sokmakta gecikmedim: Koşu bandı mantıklıydı. A noktasından B noktasına ilerlermiş hissi veren bu aletle, vücudum beni yürüyor sanacak ve böylelikle evin bir odasında trigliserit ve kolesterolleri parçalayabilecektim. Aklıma derhal sırtı üçgen şeklinde ter izi olan gri bir tişört ve efor sonrası buzdolabındaki plastik şişeden dikilen portakal suyu geldi. (Sabahları iş öncesi yürümeyi biraz önce fazla Avrupalı bulan ben, şimdi bu yeni fikirle Rocky'den sahne çalarak daha da batıya, Amerika'ya kadar ilerlemiştim.) İşyerine varınca koşu bandı çeşitlerini ve fiyatlarını araştırmak için neşeyle girdim internete. Üstelik üretken yazar Stephen King'in koşu bandında kitap okuduğu bilgisi de aklımdaydı...

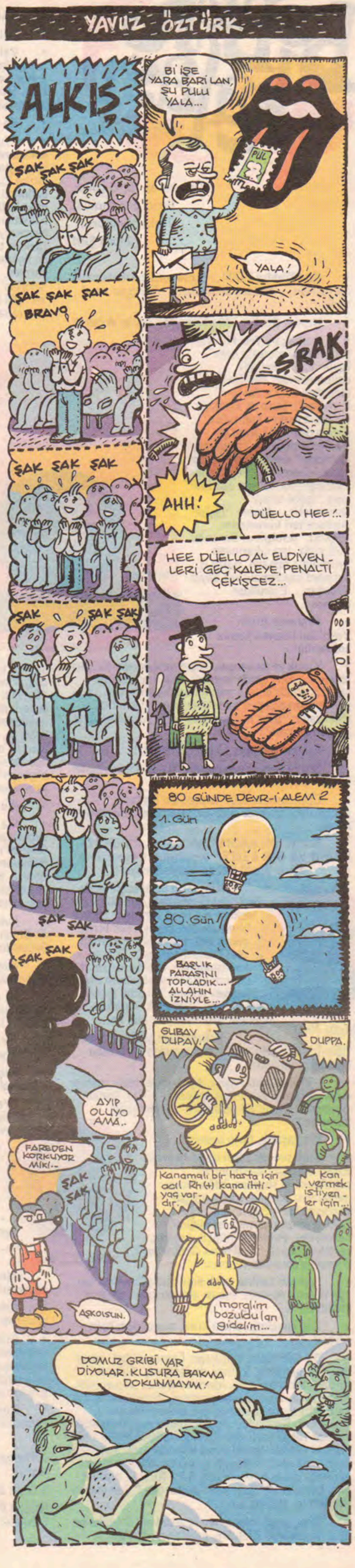
Ali Sami Yen Stadı'ndayım. İnternette koşu bandından koşu bandına koştuğum günün üzerinden üç ay geçti. Koşu bandını, insanın hevesiyle eyleme geçmesi arasındaki tanımsız uzlaşmazlık yüzünden alamadım. Bu üç ay süresince yürüyüş de yapmadım. Sadece vakti geldiğinde kontrole gittim. Doktor, tahlil sonuçlarına bakıp, "Değişen bir şey yok," dedi ve böyle giderse erken yaşta yüksek tansiyon ve kalp sorunlarıyla karşılaşabileceğimi söyleyerek beni tehdit etti. Doktordan çıkınca günde bir saat yürümeye karar verdim, işte bu yüzden sabahları 6-9 arası halka açılan bu stada geldim. Burası, üzerlerine bir beden bol gelen eşofmanlarını ve bembeyaz spor ayakkabılarını giymiş bıyıklı ve gözlüklü orta yaşlı adamlar ve yaptıkları spordan bir türlü etkilenmeyen devasa kalçalı kadınlarla dolu. Üzerlerinde, bir sporcu kimliği kazandırmaktan çok, ailenin modern dünyayla bağlarını yöneten evin büyük kızının rehberliğinde alınmış ve sahibiyle uyum konusunda bir türlü uzlaşamayan eşofmanlar var. Hepsi büyük bir arzu ve garip bir ritimle (karikatürize edilmiş postacı temposu gibi bir şey) sahanın etrafında turluyorlar. Çoğu birbirini tanıyor. Bu sağlıklı yaşam mabedinde laf atmalar ve şakalaşmaların ardı arkası kesilmiyor. Dış kulvardan yürümeye başlıyorum (iç kulvar sağlıklı yaşam ortak paydasında tanışıklıklara sebebiyet verecek kadar kalabalık). Yürümem, bir süre sonra nedense hafif tempoda koşuya dönüşüyor (galiba yürümenin yaşlı işi olduğunu düşünüyorum). Dış kulvarda olmama rağmen büyük kalçaları ve bol eşofmanları teker teker geride bırakıyorum. Hep beraber döne döne kolesterol ve trigliseritleri parçalayarak hastalıklarımızı erteliyoruz. Üçüncü turun sonunda nefesim kesiliyor. Avrasya maratonuna deparla başlayan tecrübesiz gençler gibi* ellerimi dizlerime koyup pes ederken, büyük kalçalar ve bol eşofmanlar beni teker teker geçiyor. Bir bol eşofman yanımdan geçerken, "Noldu? Motor gibi gidiyordun," diyerek yanındaki bol eşofmanı güldürüyor. Arkadan gelen geniş kalça, yanındaki kaderdaşına, "Dülger otunu kaynat, her sabah bir kaşık iç," diyor. Öbekler halinde geçip gidiyorlar, yorulmuyorlar. Ortalık parçalanmış kolesterol ve trigliseritlerle doluyor. Benimkilerse vücudumda sapasağlam gelecekteki kalp spazmımın hazırlıklarına devam ediyorlar...

Sertleşen kaslarım yüzünden işyerinde bütün gün bir sakat gibi yürüyorum. Bana seslenenlere, boynumun dönebilme özelliğini kullanmadan, başımı gövdemle beraber çevirerek bakıyorum. Akşam eve dönerken eczaneden "güçlü bir kas gevşetici" alıyorum. İşe yarıyor. İçtikten bir saat sonra yumuşamaya başlıyorum. Yattığım yerden sağlıklı yaşamın en asil uğraşı yüzme sporunu düşünüyorum. Kollarım ve ayaklarımı kullanarak suyun içinde ilerlemek ve sonra suyun bittiği yere geldiğim için geri dönerek aynı hareketlerle ters istikamete doğru yol almak, yıllardır çok benimseyemediğim bir aktivite. Havuzda senkronize bir ciddiyetle yüzerken, kendimi sık sık "napıyorum ben" içsesiyle yabancılaşmış buluyorum. Üstelik kapalı salonda yapılan yüzme sporu, bone, slip mayo ve üşümene rağmen üşümez bir diklikte davranmayı gerektiriyor. Vazgeçiyorum yüzmekten. Stadın çevresinde bol eşofmanlar ve geniş kalçalarla turlamaya devam kararı alıyorum. Sabah saat yedide Ali Sami Yen için gözlerimi açıyorum. Sonra kapıyorum. İki saat boyunca yarımşar saat arayla açıp kapamaya devam ediyorum...

Ali Sami Yen'e gidemedim. İşyerindeyim. Kondisyon bisikleti bakmak için internete giriyorum. Açılan sayfanın başında "Yeni yıl fırsatlarını kaçırmayın!" yazıyor. Yeni yılda spora başlamaya kararlıyım. Sırt dayamak için arkalığı olan bir kondisyon bisikletini çok beğeniyorum...

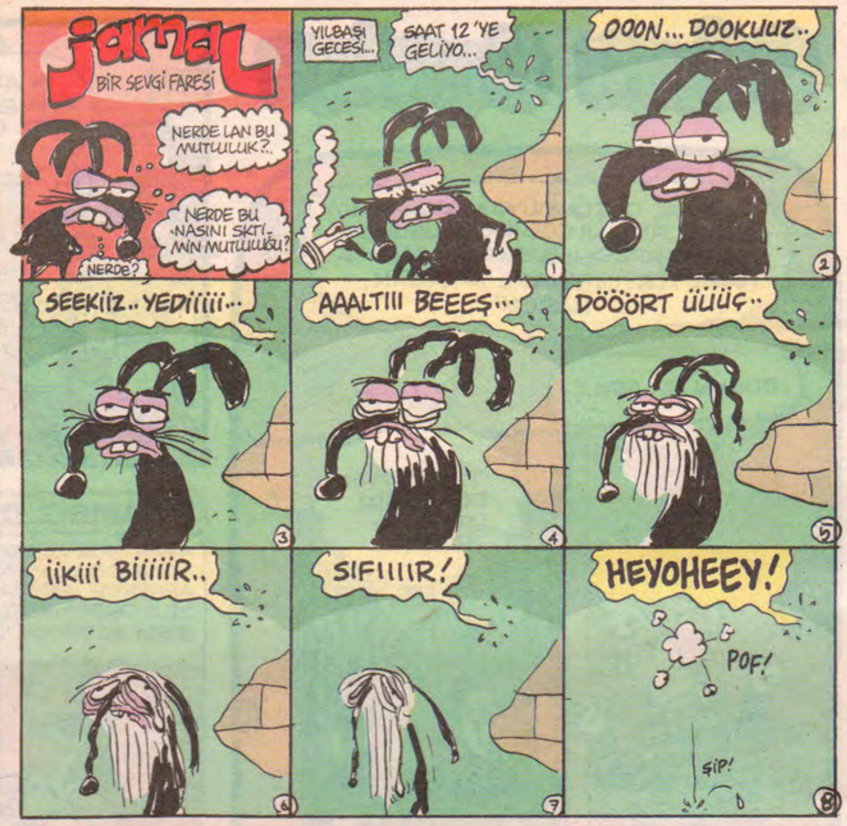
Not: "2010'da yapılacaklar" yazısı için, 'Safra kesendeki polipi doktora bir sor', 'Konformizmden uzak dur', 'Arkadaş onaylarına biraz daha az önem ver', 'İri laf söyleme arzusundan vazgeç', 'Başkasının yerine utanmaktan vazgeç', 'Yazın Efes'e gitmeye çalış', 'Yazılarında zorlama benzetmeler yapma', 'Daha çok bira içmeye çalış' gibi başlıkları da yazmayı planlıyordum. Planıma göre hepsi kısa kısa olacaktı. İlk madde uzun sürdüğü için yazamadım. Belki seneye. Mutlu yıllar...*

budaci@gmail.com

ben alpay erdem

• Merhaba.

• Her şey bir sabah vakti, sabah dediğim öğlenin ikibuçuğu, benim için sabah öyle bi'şiy çünki, ben kahvaltımı dört gibi falan gün kararmaya yakınken yapıyorum, öyle seviyorum, çayımı içerken akşam ezanını duymak beni mutlu ediyor, her şey bundan bir hafta önce bir sabah vakti, Koşuyolu'ndaki o curcunalı pastaneye gitmemle başladı. Burda curcunalı bir pastane var. Ben aslında curcunalı pastanenin yan tarafındaki marketten domates falan alıcaktım. Şeri domates, ne biliyim, çengelköy bademi, hep küçük şeyler yani. Ne biliyim, bi çorba içiyim dedim ya. Pastaneye bir girdim ki, boy boy ilan; **YILBAŞI HİNDİNİZ! İç Pilavıyla! Kestanesiyle! Bol Garnitürüyle!** Allah Allah! Önce beni **garnitür** bi çarptı. Bol garnitür he mi. **Oğlum çok güzel bi'şiy lan bu** dedim önce kendi kendime, soora **evde internetten araştırırım garnitür ne demekmiş** diye düşündüm, soora broşür aldım ve eve doğru, çorbayı da içmeden, şeri domates önderliğindeki küçük şeyleri çoktan unutmuş bir şekilde, çünki küçük şeylerin eğer bir önderi olucaksa bu şeri domates olur, küçük şeylerde önderlik en çok şeri domatese yakışır, süpersonik ayakkabılarımın süpersonik topukları süpersonik pantolonumun sardığı kıçıma vura vura hızla eve attım kendimi. Eve doğru eve attım kendimi. Gerçekten çok sevinçliydim. Ne biliyim, çok mutlu oldum ya. Biraz böyle mutluluk gözyaşları falan da döktüm kapının önünde. Yani holde, yere oturmuş, sırtını kapıya dayamış, neşe içinde ağlıyan bir Allah kulundan bahsediyoruz. Garnitür he mi. Off yaa, o kadar müthiş bi'şiy ki. Kestane de var. İç pilav da var. Ve hindi de var. Ben hayatımda hindi yemedim. Yani yedim ama şöyle oldu. Tavuk sanarak çok hindi yedim mesela. **Ya bu ne kadar büyük bir but, ye ye bitmiyor** dediğim anlarda **hindi ki o** diyiverdiler. Kardeşim madem hindiydi, ne diye baştan söylemediniz. Bi insan hindi yediğini bilmek istiyo ya. Yediği tavuğun bi yerden soora hindi olmasını kabullenemiyo. Eğer tavuksa tavuk olarak gidiyo. Haa tavuk hindi oldu, öncesi hindi olmuyo. Esasında öncesi de soorası da hindi olduğu halde tavuk oluyo. Hiç tavuk olmadığı halde. O kadar saçma ki. Ben bu hindinin yerinde olsam vallahi kahrımdan kendimi intahar ederim. İntihar da diil, intahar. Off yaa. Bence bi hindinin hindi olduğu onu yiyen insana hemen söylenmeli. Aksi takdirde hem hindi için, hem onu yiyen insan için büyük bir, yani ne biliyim, çok üzülüyo insan yaa, gerçekten çok üzülüyo ama. Ben hayatımda hindi yemedim. Yani yedim aslında ama, askerde çok yedim ama o sayılmaz. Hindi dediğin sivillikte güzel. Ben hiç hayatımda hindi yemedim. Hindi sevdim ama. Ben çocukken hindi besliyen komşularımız vardı. Kesinlikle çok güzel günlerdi. Kirli mavi günlerdi ve kirli mavi dünyanın en güzel rengiydi. Bir ekmeği bölüşen serçeleri izlemek, hayatımın en büyük keyfiydi. Soora babam gelir, o ekmeği ufalar, serçeler ayrı ayrı takılırdı. Babam öyleydi, gelirdi. Soora halam. Benimle biraz az ilgilendi diye kendime başka hala baktığım yıllardı. Silgili kalemin o küçük minicik silgisinin gerçekten değerli olduğu yıllardı. Güneş enerjisiyle çalışan incecik hesap makineleri vardı. Fakat duygusala kaymak. Duygudan duyguya koşmak. Hemen pastaneyi aradım. Düşünebiliyo musunuz, pastanede sormadım, evden pastaneyi arıyorum. Ne kadar heyecanlanmışım işte. Hindi beş kilo çekiyomuş, iç pilavı kestanesi garnitürüyle birleşince yedi kilo. Fiyatı da makul. O parayla aile geçinir. Neyse, her şeye tamam da, **sekiz kişilik** demedi mi bana, işte o an tam anlamı ile yıkıldım. Bizim evde asla sekiz kişi olmaz. İşte ben varım, Özlem'im var, iki kişi. Arada kuzenim gelip gidiyo, onu da hiç sevmiyorum. Ben zaten insan sevmiyorum. Benim evimde ayna bile yoktur. Fazla gözükmiyelim diye. Ben asansörün aynasından yürütüyorum. Evimde insan görmekten gerçekten nefret ediyorum. Bir şekilde gelen de hemen gitsin istiyorum. Şimdi bi hindi yenilicek diye de ben evime insan çaaramam ki. Yediğim hindiden tad alamam. İnsan sevmiyorum çünki ben. Gerçekten çok rahatsız oluyorum insandan. Yani dışarda seviyorum ama evimde asla. İnsan dediğin dışarda iyi. Şimdi bi hindi yenilicek diye. Şimdi insan da çaarmasak, Özlem'im bi kişilik olan kısmını yer hindinin, geri kalan yedi kişilik kısmını da ben yerim. Çünki ben daha önce hiç hindi yemediğim için şimdi hepsini yerim. Hem de hızlı hızlı yerim. Ben hızlı hızlı yediğim için Özlem'im de hızlı hızlı yer. Yeni yıla hastanede girmek istemiyorum. Off yaa, ne yapıcaamı hiç bilemiyorum. Elimde broşür, nar gibi kızarmış, iç pilavlı kestaneli garnitürlü hindinin fotoğrafına bakıyorum, için için ağlıyor, adeta kahroluyorum. Galiba yine en güzeli Kentucky Fried Chicken'ın o gıdım gıdım verdiği tavuklarla yılbaşına girmek. Galiba en mantıklısı bu. Zaten o hindi de bana tavuk gibi gelebilirdi. Hassas bir insanım ben mazi hep gönlümde yaradır benim. Ve bi'şiy söyliyim mi; garnitür'ün ne olduğunu öğrenmeme gerek de kalmadı galiba. O kadar üzülüyorum, o kadar üzülüyorum ki halime.

• Sevgilerimle.

KAMİL SEVEN ADAM

Hasta Ruh
7 Ocak Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96
9 Ocak Cumartesi / **Bakırköy** Sanat Merkezi / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 572 02 24

alpayalpayalpay@gmail.com www.alpayerdem.com.tr twitter.com/alpayalpayalpay

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

• **Tıkanmış, kurumuş bir sanat dalı: Spor haberi açılış jenerikleri**

Yıllardır çeşitli spor dallarına ait toplar havada çeşitli efektlerle ordan oraya uçuşuyorlar ya da basketçi smaç basıyor, futbolcu uzaktan gol atıyor, voleybolcu topu tokatlıyor falan, hep aynı tema etrafında dönüp duran birbirinin aynı işler izlemek zorunda kalıyor insanlar. Zaman içinde gelen tek yenilik golf topunu da uçuşan topların arasına eklemek oldu, o da yalandan. Show tv'de falan spor bülteninde şimdiye kadar jenerik dışında golf sporuna dair herhangi bir şey gören varsa beri gelsin. Bir kere Kevin Costner'ın filmini izledim show tv'de golf olarak; o da film işte, kurgu yani, hayal mahsulü. Filmin adı Tin Cup yani Aşkın Gücü (yabancı filmlere türkçe isim bulan insanlarımızın havasız ve ışık almayan odalarda, insanlık dışı koşullar altında çalışmak zorunda bırakıldıklarını biliyoruz. İnsan hakları örgütleri geçtiğimiz sene, bu insanların filmin orijinal adına yakın bir çeviri yaptıklarında (Star Wars – Yıldız Savaşları gibi) insafsızca kırbaçlanarak cezalandırıldıklarına dair söylentilerini de resmi raporlarına eklemişlerdi). Filmde çok yeteneksiz bir golf oyuncusunu canlandıran Kevin Costner büyük bir golf turnuvasına katılıyor ve filmin sonunda turnuvayı kazanamıyor. İşte aşkın gücü dedirten bir filmdi gerçekten.

• Kimi gruplar var dünya üzerinde, bir tane bile duygusal şarkı yapmamış, duygusal şarkı yapmak akıllarına gelmemiş. Ama iyi anlamda. Hevi metal gruplarından falan bahsetmiyorum. Metal sektörünün içinde olan arkadaşlar bilirler "kılıcım ve ben" konseptli müzik yapan metal gruplarının bile arada mutlaka bir tane duygulu, akustik gitarlı şarkıları oluyor (gerçi ya "savaş meydanında ölen kardeşim" ya da bu bağlamda başka bir adamla ilgili oluyor, kadına çok girmiyorlar ama yine de duygusal şarkı). Aslında genel anlamda Beastie Boys'tan bahsediyorum. Çok delikanlı çocuklar. Kafa kol kırmalı metal grubuna gidip "abi, bi kız var, aramızda bişeyler var gibi yok gibi ama kızın da erkek arkadaşı var ama ayrılacaklarmış galiba" diye sıkıntını anlatsan metal grubu "dostum, kızlar zehirdir... Anlıyor musun? Zehir..." diyen adam gibi biraz, yine duygusaldan girer (istisnalar var tabii, onlar da delikanlı çocuklar). Aynı muhabbeti gidip Beastie Boys'a anlatsan; "olm çaktın mı kıza sen onu söyle, yedin mi yemedin mi onu anlat" diyip yüzünüzü güldüren "ehehe abi yok" dedirten gamsız arkadaş gibi Beastie Boys. Duygusal açıdan Ferhat Göçer'in negatifi gibi düşün (bilgisayardaki gerekli gereksiz müzikleri ayıklarken alttan bir yerden Beastie Boys nostalji serisi çıktı, yaklaşık üç gündür onlar söylüyor ben dinliyorum, o yüzden böyle oldu galiba).

-(Ferhat Göçer) = Beastie Boys

• Ağzına kadar dolan bilgisayarı temizlemek de insanın yaşam kalitesini düşüren, yıpratıcı bir iş. İnsanın aklına ilk olarak filmlere dalmak geliyor, ama hangi filmi silebilirsin? "Bunu tekrar izlerim, eve kız gelirse bunu izletirim, eve adamlar gelirse ortam olur bu izlenir, bu film dursun soran olursa var derim" derken bir tane bile filmi silemeden müzik klasörüne giriyorsun.

Ama hangi müziği silebilirsin? Müzik klasörüne gelince duygusallaşıyor insan. "Bunu zamanında ne çok dinlerdim, eve kız gelirse bunu dinletirim, olm bunu kesin dinlerim, aha Bestie Boys" derken yine olmuyor. Fotoğraflar? Tek tek fotoğraf silerim dersen sana kolay gelsin, toplu olarak da gönlü elvermiyor insanın. E ne kaldı geriye? Sistem dosyalarını mı sileyim? İnsan o hatayı bir kere yapar. O kadar da keriz değilim yani. Bir tanesini silince bile gidiyor bilgisayar. Aslında orada daha altı – yedi bin tane daha sistem dosyası var ama birini bile silsen bozuluyor işte. Ondan sonra ne müzik kalıyor, ne fotoğraf, ne de film. Filmi yeniden indirirsin, müzikleri arkadaştan alırsın, fotoğrafları zaten facebook'a falan yüklüyor insanlar; ama yeni yüklenmiş, sıfır windows görmeye dayanamıyorum. Sırf onun için bozmuyorum bilgisayarı.

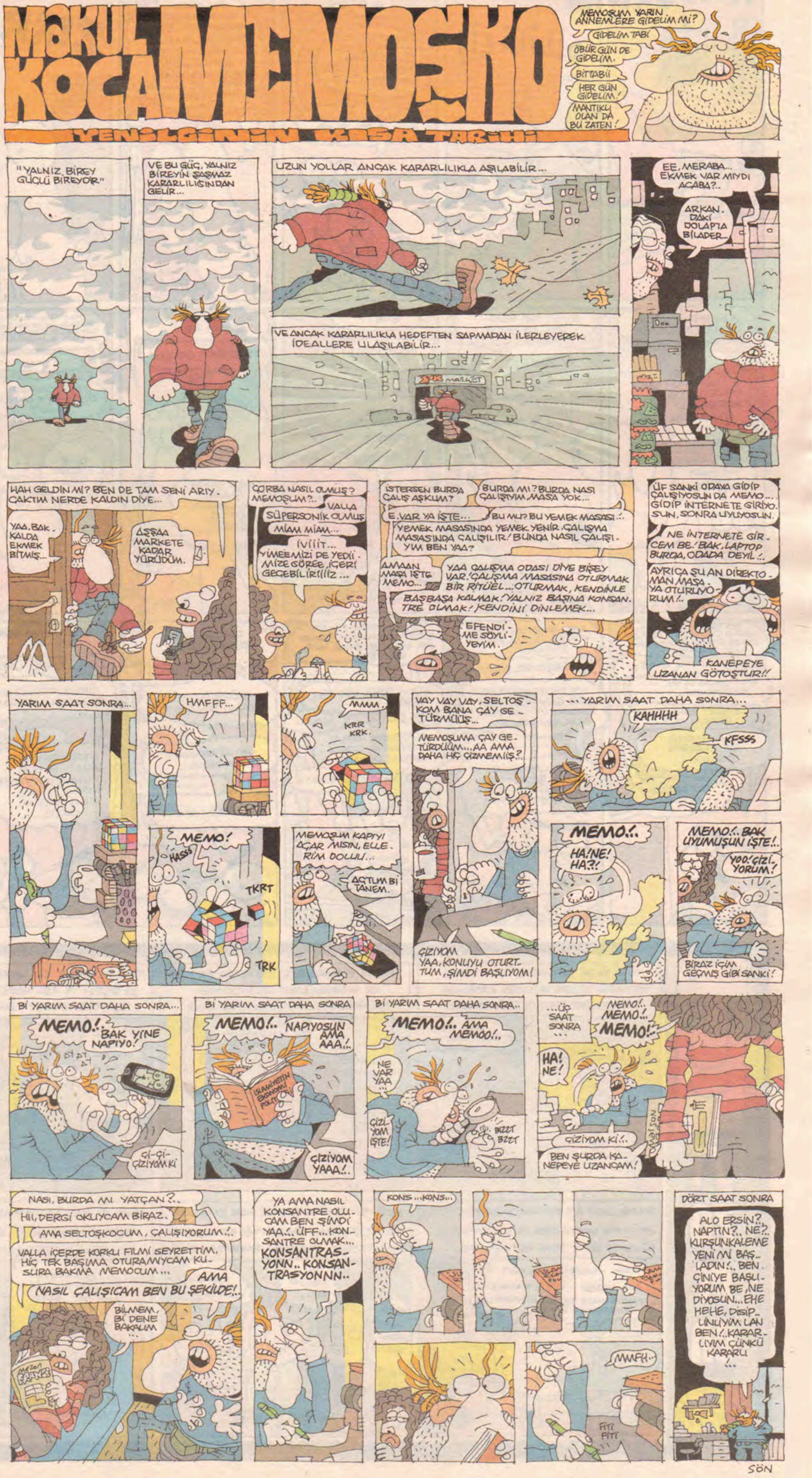

Anaokulunda bir gün (duruyorlar...)

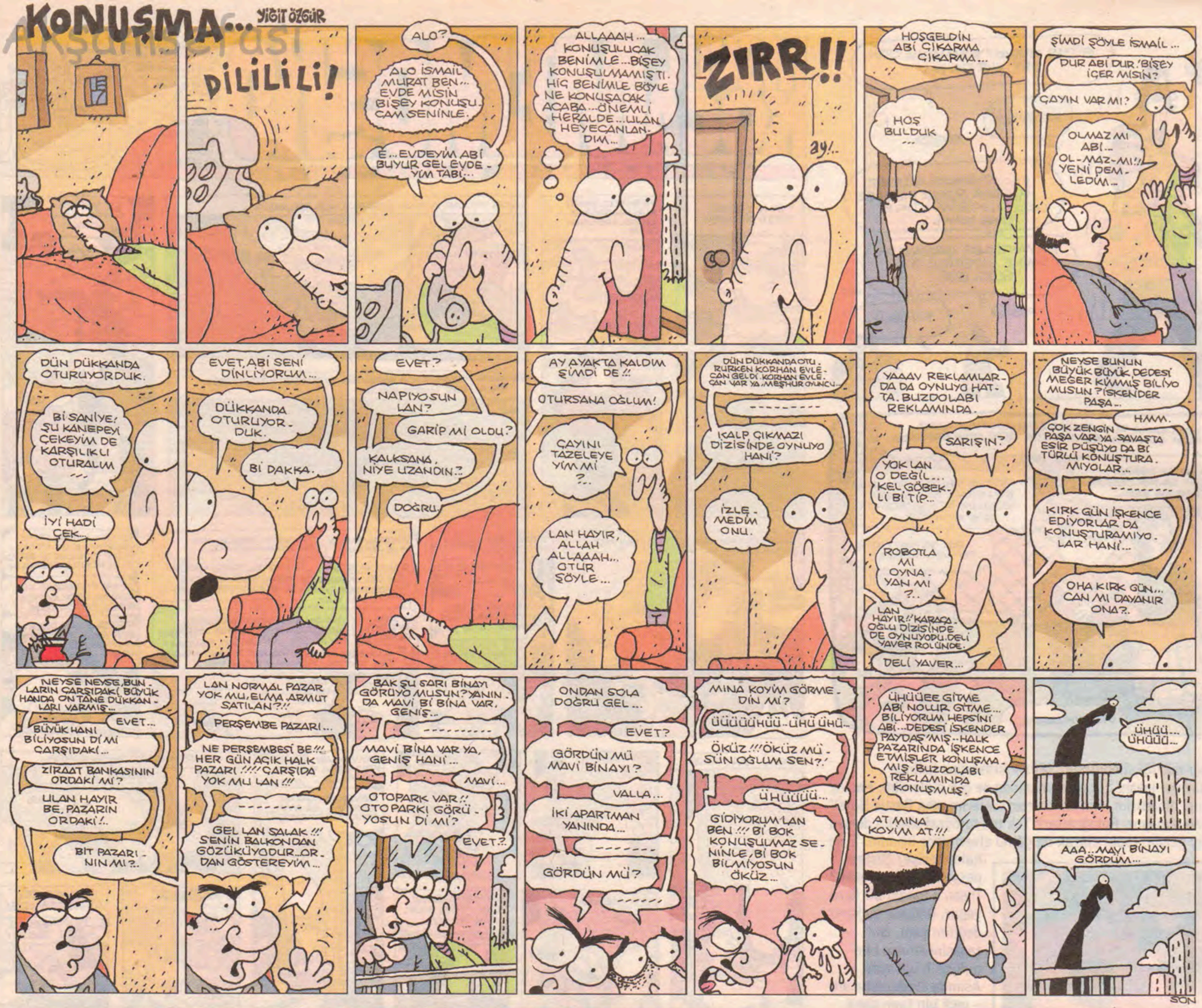
• Biricik yavrunuz şu an ne yapıyor: Ya kağıt karalıyordur, ya da ona benzer bir şey yapıyordur.

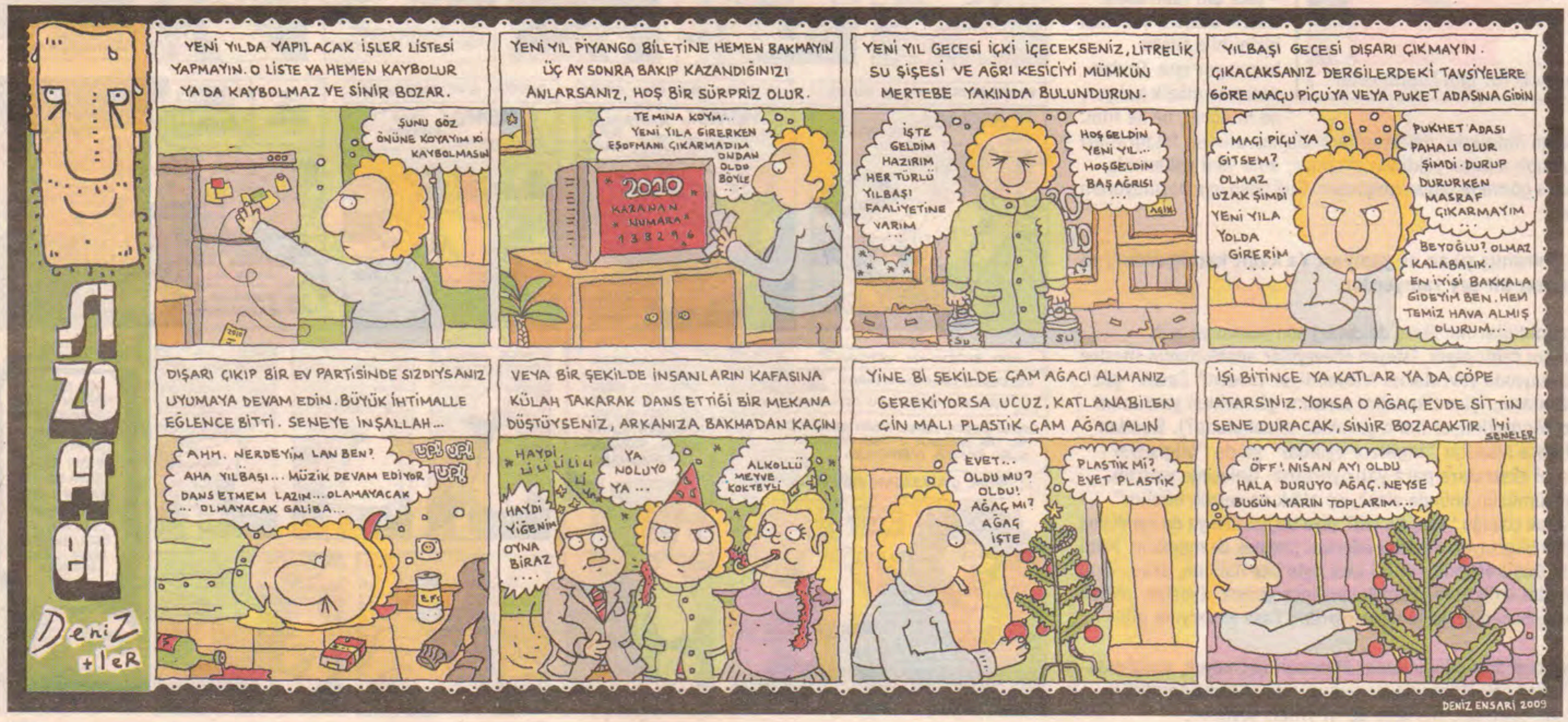
Çağdaş anaoklullarının (kreş de denir) son numarası web kamerasından canlı yayın. İsteyen ebeveynler anaokulunun sitesine girip canlı yayında yavrularını izleyebiliyor (neden? Zaten "göz önünde durmasın, iyice tiksindim suratını görmekten yavrumun zira" diye gönderilmiyor mu o çocuklar anaokuluna?). Bundan birkaç yıl önce insanlar "ingilizce oyunlar" ya da "bilgisayar eğitimi" gibi ekstralara para yatırıyorlardı. Geleceğe yatırım. "Çocuk gözümüzün önünde olsun, ne aldık ne verdik bilelim" kafasıyla artık çocuğu "van, tu, trii" diye bağırırken ya da kendisine tahsis edilen bilgisayarı mundar ederken izlemek de mümkün. Kötü bir şey mi? Değil aslında, bir iki tane öyle site buldum, arada açıp akvaryum gibi izliyorum. Yemek verilince yemek yiyorlar, yemek verilmeyince başka şeylerle uğraşıyorlar. Tam akvaryum gibi.

• Yılbaşı gecesi düşündüğü kadar eğlenceli geçmeyen, kafasında kurduğu kadar çok eğlenemeyen uykusuz okurlarına şimdiden geçmiş olsun diyorum. Herkese de iyi yıllar, sevgiler.

groaghi@gmail.com

densari@hotmail.com

Sandık içi
ERSİN KARABULUT
ANNEM DAHA EMEKLİ OLMAMIŞTI. BEN DE LİSEDEYDİM. BİGÜN OKULDAN EVE GELDİ BU. BÖYLE Bİ SİNİRLİ GİBİ. NE OLDU DEDİM, KENDİSİNDEN 20 YAŞ BÜYÜK Bİ ÖĞRETMEN ARKADAŞI VARMIŞ, HER KONUDA ŞÖYLE YAPIYOMUŞ KADIN...
...EE SİZ GENÇSİNİZ TABİ YAPICAKSINIZ... BİZDEN GEÇTİ ARTIK Dİ Mİ LEMANCIM?..
ehe eha
zhı zhı
GENÇLER YAPICAK TABİİ... HIHI... LEMAN'LA BEN YAPAMAYIZ YAŞLANDIK ARTIK BİZ...
YAA HER KONUDA LEMAN'LA BİZDEN GEÇTİ DEYİP DURUYO. BENDEN İKİ YAŞ KÜÇÜKLERE GENÇ DİYO. BENİ KENDİ GİBİ GÖRÜYO. OYSA 20 YAŞ VAR ARAMIZDA YANİ...
EHEH TUTUNMUŞ İŞTE SANA O...
VALLA BİGÜN BOZUCAM DAYANAMAYIP...
AMAN BOŞVER BE ANNE NOOLCAK KONUŞSUN DURSUN...
BU "NE DERLERSE DESİN SEN SUS O KONUŞSUN" CULUK DA ZATEN ANNEMLE BABAMIN ÖĞRETTİĞİ BİŞEY AMA İYİ Mİ KÖTÜ MÜ VALLA BİLMİYORUM. ÇÜNKÜ GENELDE KÖTÜ SONUÇ VERİYO...
AKLINCA ÇİZGİ ROMAN ÇİZEN Bİ DALLAMA VARDI Bİ ARA DERGİYE GELİYODU BU... AMA BİŞEY ÇİZDİĞİ YOK SIRF ŞÖYLE ADAMLAR ÇİZİP DURUYO AHA...
BURALAR HEP BÖYLE UYDURUK KASLAR...
Bİ TANE HİKÂYE ANLATMIŞLIĞI, Bİ ÖYKÜ KARELEMİŞLİĞİ YOK. ÇİZGİROMANI SIRF KAĞIT KENARLARINA HİKAYESİZ KASLI ADAM ÇİZMEK SANAN GARİP Bİ ADAM...
BU LAVUK ÖNCEDEN BENİ ÇOK ÖVERDİ, BEN DE "YOK CANIM ABARTIYOSUN EHİN EHİN" DİYE GEÇİŞTİRİRDİM. YALAN OLMASIN Bİ YANDAN HOŞUNA DA GİDİYO İNSANIN, NEYSE AA Bİ BAKTIM BU BİRDEN Bİ HAVALARA GİRDİ, BEN YOK CANIM FALAN DİYORUM YA...
ÇİZGİROMANI YAŞATMAK İÇİN HİÇBİŞEY YAPMIYORUZ!.. BEN, SEN, NE BEKLİYORUZ ANLAMIYORUM!!! BU NASIL ÇİZGİROMANCILIK BÖYLE?!! Bİ BOKA YARAMIYORUZ!..
E YAP ABİ...
YAPMIYORUZ!!!
YÜZÜNE "HMM" DİYORUM AMA İÇİMDEKİ EGO YANARDAĞ OLDU, PATLAMAK ÜZERE, KELİMELERİ DİLİMİN UCUNDAN ZAR ZOR TOPLUYORUM, Bİ SALSAM NELER ÇIKICAK...
ULAN İBNE SEN BENLE KENDİNİ BİR Mİ TUTUYOSUN LAN, BEN 13 YILDIR DERGİLERDE YÜZLERCE SAYFA İŞ ÇİZDİM, GELMİŞ BİZ, BİZ DEYİP DURUYO!..GİT Bİ SAYFA BİŞEY TAMAMLA ÖYLE GEL YOKSA SENİN ANANI SKİVERİRİM G.TOĞLANI SENİ!
AY AY TAMAM ABİ...
AMA BUNLARIN HİÇBİRİNİ SÖYLEMEDİM. HERİF ATTI TUTTU GİTTİ... YALNIZ ORDA BENİM YAPTIĞIM DA SAF Bİ MÜTEVAZİLİK DEĞİL, TEVAZU GÖSTERİP, BUNUN TAKDİRİNİ BEKLEMEK GİBİ Bİ KURNAZLIK DA VAR. TAA ÜNİVERSİTENİN İLK YILLARINI HATIRLIYORUM. İŞTE BEN KENDİ ÖDEVİMİ YAPMIŞIM, ARKADAŞLARA YARDIM EDERDİM TAMAM MI, HALÂ GEREKSİZ MÜTEVAZİLİK YAPARDIM...
YAA KUSURA BAKMA HEPSİNİ YAPAMADIM SANA ÇOK İŞ BIRAKTIM AMA...
TAMAM YAA.. SORUN DEĞİL...
VAY Y.RRAK VAY... "SORUN DEĞİL" MİŞ...
ASLINDA TABİ İSTİYORUM Kİ "ABİ NE KUSURU, HEM ÖDEVİMİ YAPTIN HEM DE ÖZÜR DİLİYOSUN, ÇOK BÜYÜK ADAMSIN, ULULARDAN ULUSUN" DESİN EHEH... BU BENİMKİ HEPTEN İĞRENÇ TAMAM AMA "TAMAM YAA SORUN DEĞİL" DİYEN ELEMANDA DA MI SORUN YOK?.. ELALEM GALİBA KENDİNİ ÇOK SEVİYO LAN, HİÇBİ HAREKETİNDEN ŞÜPHE ETMİYO GİBİ, "ŞÖYLE DEDİM AMA AYIP MI ETTİM" GİBİ Bİ ENDİŞE ÇOK YOK YANİ. HEM O ZAMAN KENDİNDEN EMİN SIFATIYLA TAKDİR BİLE TOPLUYOSUN..
O ŞÖYLEDİR BU BÖYLEDİR. BEN Bİ ÇOK ŞEYİ ÇOK İYİ BİLİRİM. BÖYLEYİMDİR BEN.
...HEMEN DAHA ÇOK SAYGI DUYMAK...
12-13 YAŞLARINDAYDIM, İĞNEADA'DAYIZ. Bİ AİLE GELDİ BÖYLE LÜKS ARABALI FALAN. ÇOCUKLARI BİZİMLE YAŞIT, ÇAY BAHÇESİNDE OTURDUK. BAKTIK BUNUN SAATİ ÇOK ŞEKİLLİ. BİZ İLGİLENİNCE DE COŞTU TABİ BİRAZ...
BU SAAT SANİYESİ SANİYESİNE EN DOĞRU SAATTİR... SAATLERİNİZİ BENİMKİNDEN AYARLAYABİLİRSİNİZ...
NASI? NİYE EN DOĞRU SENİNKİ...
ÇÜNKÜ UZAYDAN AYARLANDI...
ALLAHIM ÇOCUK O KADAR EMİN Kİ KENDİNDEN "UZAYDAKİ Bİ UYDUDAN BİLGİ GELDİ" DİYO... BİZ DE AZICIK AKLIMIZLA BİŞEY BİLMEDİĞİMİZ İÇİN VE HERİF O KADAR EMİN OLUNCA BİŞEY DE DİYEMEDİK.. AMA BEN İÇTEN İÇE ÇOK UYUZ OLDUM, KARŞI ÇIKMAYA ÇALIŞTIM BİRAZ...
...İYİ DE YİNE DE TAM DOĞRU OLAMAZ... MESELA UZAYDAN DÜNYAYA ŞU AN SAAT 7:23 DESELER, DÜNYADAKİ ADAMLAR TÜRKİYE'DEKİ ADAMLARI ARAYIP, ONLAR DA SANA BİLGİ VERENE KADAR EN AZ Bİ 5 DAKKA GEÇER BENCE...
ÇOK HIZLI YAPSANIZ BİLE 30 SANİYE GERİDİR SENİN SAATİN O YÜZDEN.
SENİN BABAN NE İŞ YAPIYO?..
ÖĞRETMEN...
BENİMKİNİN PEYNİR FABRİKASI VAR...
ANLADIN MI ŞİMDİ?
EVET G.TOĞLANI PARASIYLA BİZİ YENMİŞTİ VE HAKLILIĞINDAN ZERRE KADAR ŞÜPHE DUYMADI.
SOSYAL HAYAT ÇOK ZOR BİŞEY. HEP BÖYLE İNSANLAR ÇIKIP DURUCAK GALİBA. BAZEN DİYORUM ULAN SUS, GÜLÜP GEÇ OLGUN GİBİ, BAZEN DE DAYANAMIYORUM ÇOK FENA BOZASIM GELİYO. İSTİYORUM Kİ GEBERTİYM DE SOYU TÜKENSİN AMA Bİ YANDAN DA BİRİNE HADDİNİ BİLDİREN ADAM OLMAK ÇOK İĞRENÇ LAN, O NE ÖYLE ZEKİ GİBİ ÖFF...
VAR YA İNSAN BUNLARI DÜŞÜNE DÜŞÜNE SOKAĞA ÇIKAMAZ HALE GELİR TAMAM DÜŞÜNMÜYORUM, HERKES SÜPER DE BEN Mİ DEĞİLİM, BEN DE SÜPERİM OH... EVET...

uğur gürsoy
HAYDİ BAKALIM, HASTANEDEKİ BÜTÜN HASTALAR İYİLEŞTİ Bİ SEN KALDIN... KAPATIYORUZ HASTANEYİ KALK..!..
NASIL İYİLEŞTİ YA, BEN ÇOK HASTAYIM. NEREYE KAPATIYOSUNUZ, DOKTORLAR NERDE?..
HERKES GİTTİ SEN AZCIK DAHA YAT MADEM... ÇIKARKEN KAPIYI ÇEK ÇIK..!..
gitmeyin lütfen...

YO KORKMA..!.. KORKMA VE UTANMA... SEN SANA AİT OLANI ALIYORSUN ASLINDA... TOPLUMUN SANA VERMEDİKLERİNİ ALIYOSUN, KIZMIYORUM SANA ÇOCUK... BEN HIRSIZLIĞI SUÇ OLARAK GÖRMÜYORUM...
ABİ KORKUTMA BENİ ABİ... ÖYLE DEĞİŞİK DEĞİŞİK KONUŞURKEN KAFAMA BIÇAK FİLAN MI ATICAKSIN YOKSA BİRDEN?..
AL ONLARI GÖTÜR ÇOCUK..!.. ONLAR ASLINDA SENİN DİYORUM ANLAMIYOR MUSUN?
KETIL BARİ KALSIN GÜZEL ABİM, ONU BIRAKIYIM MI?..

NİYE BU KADAR ÇOK ŞEY VAADETTİK İNSANLARA, AKLIMIZA NE GELDİYSE YAZDIK... DAHA ASİL KALMALIYDIK, BÜYÜK MARKALAR GİBİ MESAFELİ DURUŞUMUZ OLMALIYDI, BAKKAL ŞAMPUANI OLDUK ŞUNA BAK..!..
NİYE ABİ NE KATTIYSAK YAZDIK YALAN MI?..
erdem Saç Şampuanı
• Tropikal meyve özü
• E vitamini takviyeli
• Ekstra nemlendirici
2+1
İpeksi Saçlar
YENİ FORMÜL
NE BİLİYİM YAA
GÜZEL O GÜZEL HADİ GEL..!..

FAİK
MÜNİR ABİ GÜNAYDIN..!..
BİZ BU ARKADAŞLARLA EVE ÇIKALIM DİYORUZ ÖYLE... AKLINDA OLSUN..!..
NEYSE SENİN DÜKKANA UĞRUYCAZ ZATEN, KONUŞURUZ.

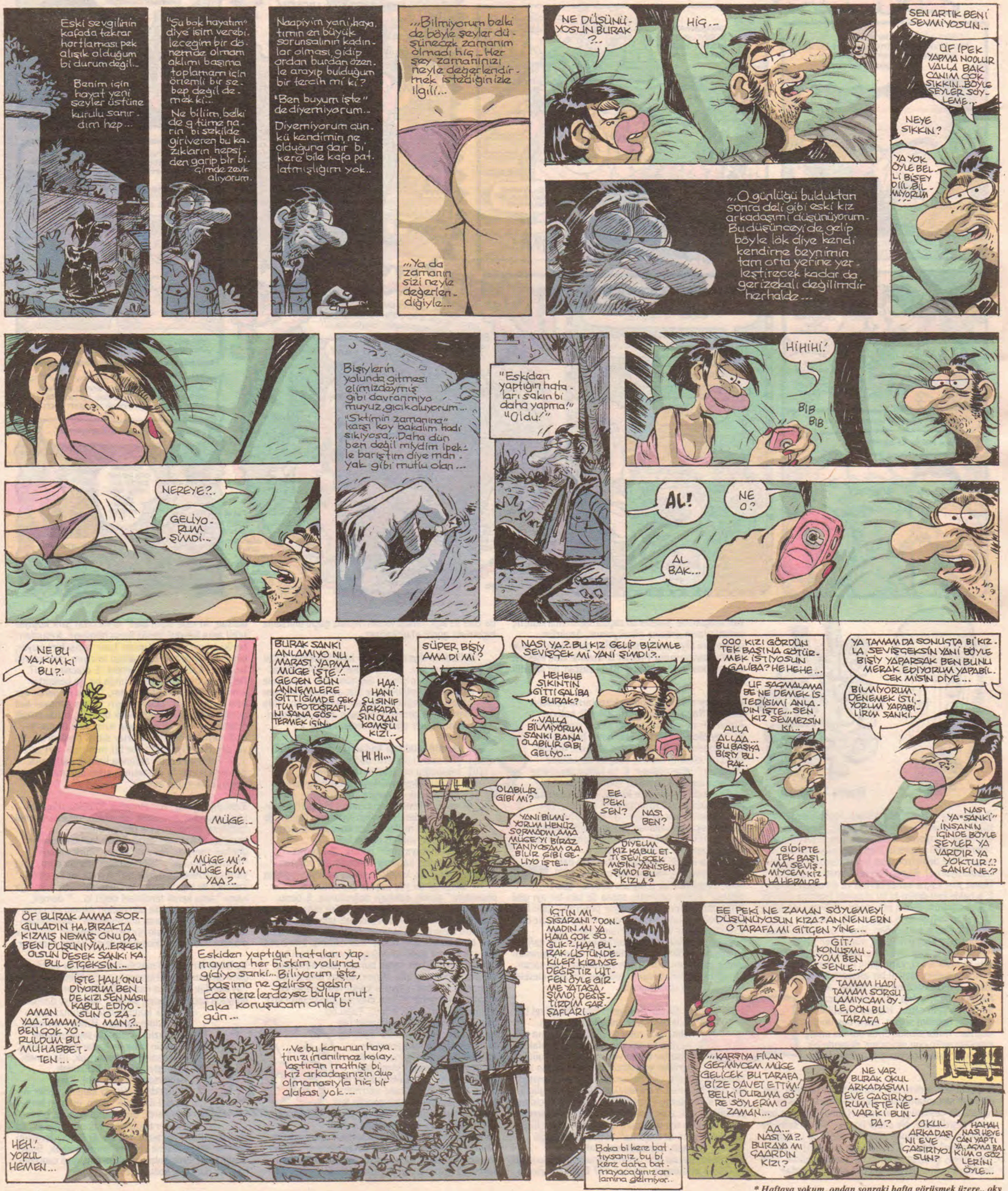

ANNE BABA ÜST KATTAKİLERİN SEVİŞME SESİ GELİYO, PSİKOLOJİKMAN ÇOK ETKİLENİYORUM.. GİDİP DURDURSANA SANA ZAHMET..!..
SEN ETKİLENİYOSUN DİYE SEVİŞMEYİ KESTİK, ŞİMDİ DE MİLLETE DE Mİ KARIŞALIM... BUNU MU İSTİYOSUN UTANMADAN..!..
NOLUR BEN 12 YAŞINA GİRENE KADAR APARTMANDAKİLER SEVİŞMESE ÖLÜRLER Mİ... ÇOCUK PSİKOLOJİSİ BU, ŞAKASI OLMAZ BUNUN..!..
GİT LAN ŞURDAN!
ÖPÜŞMEYE BİŞEY DEMİYORUM ONDA SORUN YOK BAK..!..

KAÇTAN VERİYOSUN KORNİŞONU?
3 KİLO 5 ABLA!
ATALARIM AVCI-TOPLAYICI TOPLUMUNDAN TARIM TOPLUMUNA GEÇMEMİŞ OLSAYDI, SENİN ARKANDA PAZAR POŞETİ TAŞIMAK YERİNE, KABİLENİN CESUR BİR AVCISI OLABİLİRDİM... AVLADIĞIM YAK ÖKÜZÜNÜN KANI MIZRAĞIMDA PARLARKEN KADINIMA SARILIP AV ŞENLİKLERİNİ SEYREDEBİLİRDİM... ALLAHIM NAPTIK BİZ KENDİMİZE..!
ZİYA 2 LİRA VAR MI SENDE OĞLUM?..
VARDI ÖBÜR PANTOLONDA KALDI..!..
OLMADI...

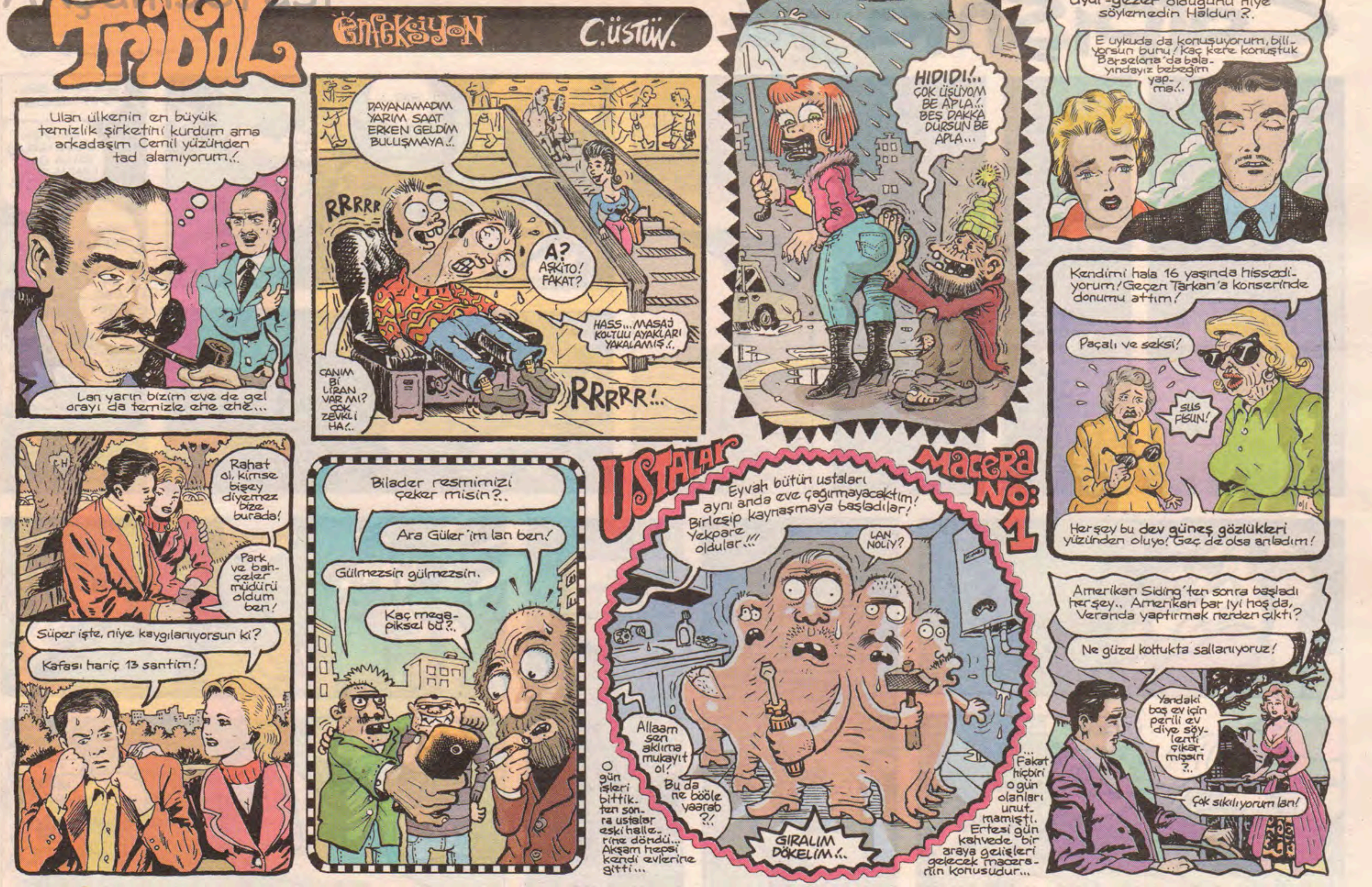

SE LİM
mını ırzını
KOHSS KOHH
SİDNEY'DE YÜZLERCE KİŞİ YENİ YILA ÖPÜŞEREK GİRDİ..!..
TİLİLİLİLİ LİLİ
YENİ YILA DAKİKALAR KALA TÜM DÜNYA BAŞKENTLERİNDE MEYDANLAR DOLDU SAYIN SEYİRCİLER..!..
ALO ANNE NAPIYOSUNUZ.
BAK HERKES BURDA.. AMCANLAR, HALANLAR, SUZAN TEYZENLER... İNSAN BI GELİR... HİÇ AİLE SEVGİSİ YOK MU SENDE..!..
YARIN İŞ VAR ANNE ALLA ALLA!
-BAK AMCAN İSTİYO... -ALOVV HAYIRSIZ GELEYDİN BI RAKI İÇERDİK... UNUTTUN MU AMCANI! EHHEH!
YENİ YILINIZ KUTLU OLSUN.
EE GENÇ BUNLAR.. BİZİM GİBİ İHTİYARLARI BEĞENMEZLER..!..
DÖRT.. ÜÇ.. İKİİ BİİR... MUTLU YILLAAR
SAYIN SEYİRCİLER RİO DE JENERİO'DA BİNLERCE KİŞİ SAMBAYLA KARŞILADI 2010'U..! MUHTEŞEM BİR....
HAY GÖTÜNÜ YAA...
FORŞŞ!
ŞIP!

Çatışma — İpek & burak

yazan çizen oky

* Haftaya yokum, ondan sonraki hafta görüşmek üzere.. oky

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

baris.uygur@gmail.com

■ Alışveriş listesi ilginç bir şey. Hemen hepimiz sürekli alışveriş listesi hazırlıyoruz, o listeyle alışverişe çıkıyoruz. Ama gözünüzü seveyim, her seferinde yeni alışveriş listesi hazırlıyoruz da ne oluyor? Ne değişiyor ulan hayatımızda? Kuş mu konduruyoruz? Hayır. Kuş muş kondurmuyoruz. Hayat yine eskisi kadar berbat ya da neşeli gidiyor. E o halde ben derim ki bu alışveriş listesine çok bel bağlamayalım. Şimdi biliyorum, yine anlamadığım bir takım kelimelerle suçlanacak, totaliter falan olmakla itham edileceğim, itham ederken "itham ediyorum!" diye ünleyecek manşetler ya da ünlemeyecek, kimsenin umurumda olmayacak ama yine de diyorum ki, varın gelin bu alışveriş listelerini matbu yapalım. Belirli bir alışveriş listesi çeşidi olsun. Herkes önce bir onu seçsin. Artık haftalığı olur, aylığı olur. Harcanacak parası da belli olsun. Herkes öncelikle o alışveriş listesini seçsin, hazır basılmış kağıtlar. Hatta altında direk barkod olsun, markete gidip onu okutalım, dışarıda bir sigara bir kahve içerken çoktan hazırlanıp getirilsin.

■ Şimdi ben dedim, ben malımı bilmez miyim. Vay efendim sen totalitersin, vay efendim sen insan hayatında çeşitliliğe karşısın. Hahhayt. Yerim ben senin çeşitliliğini. Ne dedik başta. "Ay bu sefer de mimoza özlü şampuan alayım" dedin de kuş mu kondurdun? Hayır. Kafanda saç mı çıktı? Hayır. Yani hayır, çıktıysa at bir mail, markayı bildir, özür de dilerim. Ama hayatından saatler çalıyorlar yavrucuğum be. Saatlerini saçma sapan markaların, ambalajların arasına gömüyorsun; özgürüm, seçiyorum diye geziyorsun. İyice gerizekalılaş diye ellerini kavuşturuyor Procter & Gamble'daki eşekler. Sen gel beni dinle, alışveriş listeni baştan, bir seferlik yap.

■ Bir yayınevi Küçükömer kitaplarını yeniden basmış. Hayırlı bir iş, gittik edindik haliyle. Abiler bir de sert bir sunum yazısı yazmışlar ki "vay efendim İdris Küçükömer bu ülkede hiç anlaşılmadı, bir anlaşılsa ne güzel olacak, alın size kitabını bastık, okuyun da anlayın efendiler!" diye gidiyor. E bu lafları da sineye çektik, okumaya başladık lakin gördük ki her şeyden önce yayınevinde kimse, kendi bastıkları kitabı okumamış! Kitapta kimi zaman r ve ı harfleri yan yana gelince "n" harfi oluvermiş mesela, okuyan sanacak ki Küçükömer yanlış yazmış. Hâlbuki OCR dünyasına aşina bir insan olarak meseleyi anladım. Yayınevi, kitapların önceki baskılarını dizmeye dahi gerek görmemiş, tarayıcıdan geçirip, OCR adını verdiğimiz bir program türüyle "tekst dosyası" haline çevirmiş, sonra da tam bir ayı gibi doğrudan basmış. E bilgisayar programı tabii her harfi doğru okuyamayabiliyor, iki sayfada bir bu hatalardan var ve kimi zaman anlamı dahi değiştiriyor. Okumadan kitap yayınlayıp "ey gafiller bu adamı bir türlü anlayamadınız" diyen yayınevini tebrik ediyorum. Ha ayrıca sunum yazısını yazan içeriği de tamamen yanlış anlamış ya, ayrı mesele, çok uzun mesele.

■ "Güçlü Türkiye!" Evet. Ne güzel bir ifade değil mi? İnsanın koltukları kabarıyor, ruhu gıcırdıyor. İyi ama hayata bu şekilde yaklaşmakta ufak da olsa bir sorun yok mu? Şimdi "güçlü" nereden baksanız; ki ben buradan her zamanki gibi dümdüz bakıyorum: Ancak karşıtıyla var olan bir sıfat. Yani sen istediğin kadar güçlü olmak için çabala, etrafındakiler senden güçlüyse sen güçsüz olacaksın demektir. Öyle Hoca Nasreddin gibi, "Türkiye sen güçlüsün, Suriye sen de güçlüsün, Gürcisten yürü be koçuma" olmaz. Sen Güçlü Türkiye istersen, otomatikman daha güçsüz Gürcistan istersin gibi geliyor bana. Ha sen istersin de Gürcü arkadaşım istemez mi? E sen istersen o da ister ve açık konuşuyorum hepiniz güçlü olursanız hiçbiriniz güçlü olamazsınız.

■ Badehu diyorlar ki; her halk ülkesinin güçlü olmasını ister. Yanlış bence. Her ülke bizzat kendi halkının güçsüz olmasını ister istemesine de, halkı bu isteklerinize alet etmenin manasını çözebilmiş değilim. Ha yeni yıl geldi, yeni yılda bakarsınız çözerim. Anlayın artık, her halkı severim, her ülkeye inceden kılım.

Aklımda kaldığı kadarıyla dünya tarihi
Çok tanrılı dinlerin doğuşu
İnsanoğlu bir şekilde geçenlerde bahsettiğimiz mülkiyet bahsine girdikten sonra artık çamura battı düz gitti, rahat gerdi bilemiyorum orasını; bir şekilde işte ondan korkmuş bundan korkmuş, birileri de bakmış bu millet ondan korkuyor bundan korkuyor; milleti neden ben korkutmayayım?" demiş. Bu kuntiz vatandaş kalkmış "efendim bu yıldırım tanrısıdır, kendisi benimle konuştu, uçlanın bakalım iki yüz kayme de, canınıza okumasın" demiş, cukkayı doğrultmuş. E bunu gören beriki kuntizler durur mu? Yek diğeri gitmiş "vay ben yağmur tanrısını yakinen tanırım, uçlanın bakalım bana da elli kayme" falan diyerekten artık her bir nanenin ayrı tanrısı icat edilmiş. İşte buna biz çok tanrılı dinlerin doğuşu diyoruz. Yani biz derken, bir tek ben varım burada ama böyle biz deyince ciddiymiş gibi oluyor. İnanır mısınız bir zamanlar bu tanrı sayısı o kadar çok artmış ki, ortalama bir şehir nüfusu dikkate alındığında kişi başına üç tanrı düşer olmuş. Tabii bu esnada Musevi arkadaşlarımız hiç hesabı kitabı karıştırmak niyetinde olmadıklarında tek tanrılı din kafasındalar ama aralarına da kimseyi almıyorlar. Şimdi ben eminim ki Roma'da olsun Bari'de olsun tek tek zilyon tane tanrının ismini ezberleyen ilkokul çocuğu feci özeniyordur Musevi arkadaşa. Her neyse işte sonra Hıristiyanlıkla, hadi bu tek tanrılı din dünyasına herkesi davet edelim denilince işler yine o kadar kolay olmuyor. Şimdi atıyorum çilingir itiraz ediyor: "Tamam bu tanrı sayısının azalması iyi de, çilingirlerin tanrısı da dursun, iki tane olsun bari" diyor. Ha! Şirk koşuyor tabii ama kendisi henüz bunu bilmiyor. Ardından beriki çıkıyor "yahu tamam tanrı sayısı bire iniyor, büyük kolaylık ama ben şahsen terziyim, terzi tanrısı tirizadus kalsın" diyor mesela. E olacak iş mi? Değil elbette. Artık zamanında bu işe bakanlar kimlerse oturup düşünüyorlar, "yahu ne gerek var öyle tarlaya ayrı, atölyeye ayrı tanrı saymaya? Gel çilingir arkadaş, biz düşündük taşındık, bizde azizlik müessesesi var, çilingirlerin azizi aziz Dimas'tır, hadi hayırlar olsun" diyorlar da işi çözüyorlar. O yüzden Hıristiyanlıkta her bir mesleğin ayrı azizi olur. Tabii bu benim aklımda kaldığı kadarıyla. Sınavda mınavda yazarsınız, sıfırı alırsınız, zerre sorumluluk kabul etmem.

Yeni yıl mesajı: Hiç olmazsa 2010'da ırkçılığa karşıymış gibi görünmek isteyenler "insanları kendi tercihleri olmayan bire şeyden ötürü yargılayamazsınız" argümanını kullanmasınlar gözünü seveyim. Ne yani adam "Türk olmayı", "Fransız olmayı", "Kürt olmayı" tercih etmiş olsa yargılayabileceksin öyle mi? Ayrıca bu "x olmak" meselesi de sapına kadar tercih meselesidir. Irkçılığa karşı "ama kendi tercihleri değil ki..." demek, Hitler'in "Yazık ulan dünyadaki Alman olmayan halklara, keşke Alman olabilselerdi" demesinden farklı değil. Ha o öyle bir şey dememiştir, diskursiv olarak lakin eylem düzeyinde demiş kadar olmuştur.

Ve ikinci bir yeni yıl mesajı olarak altı ay yurtdışına çıkıp da gittiğiniz dil kursundan edindiğiniz izlenimle "ay efendim Hitler ve nazizm üzerine espri yapılması dünyada kabullenilemez bir şey" falan diye dangalak dangalak konuşmayın, aklınızı alırım sizin. Gidin Amcam Hitler'i seyredin. Ben yazlık sinemada seyretmiştim, düşünün artık ne kadar zaman olmuş. Hayvanlığın lüzumu yok, illa ecnebi ülke gördüğünüzü belirtmek istiyorsanız efendi gibi, "ben Hollanda'da altı ay kaldım, yerler var ya, bal dök yala" diyin, eskiden herkes öyle derdi, bir allahın kulu da çıkıp "ulan yer temiz diye balı niye yere döküp yiyorsun illa?" demezdi. Ha bir de Onion dergisini ileri bir örnek olarak vermeyi bırakın artık, Suavi Sualp 1970'lerde Salata'da yaptı onu, hadi canlarım, hadi az bilir çok konuşurlarım.

SAYI: 2010/02 No: 123
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

Polislere taş attıkları gerekçesiyle 5 çocuk hakkında 305 yıla varan hapis cezasının istendiği günlerde, Spordan Sorumlu Devlet Bakanı Faruk Nafiz Özak, Doğu ve Güneydoğu'da yapacakları kayak merkezleriyle çocukları doğru yola yönlendireceklerini söyledi. Kayak merkezi açılması planlanan illerden biri de 68 köy okulunda tuvalet bulunmayan Hakkari…

BİŞEYLER DUYDUM

THE END

Hafta içi gündeme "fikirler üstü" bir bakış açısı getirip, hafta sonları iPod'unu, çiçekli bermudasını, tişörtlerini, şaraplarını tüm dünyanın meseleleriymiş gibi okurlarıyla paylaşan, haberleri dedikodu formatına sokarak bunu bir vizyon gazeteciliği olarak sunan Ertuğrul Özkök, Hürriyet gazetesi genel yayın yönetmenliğini bıraktı. Bırakırken gazetede yaptığı veda konuşmasında çalışma arkadaşlarına söylediği son sözler yine kendine yakışır kalitedeydi: *"That was a good life."*

NİTELİKSİZ BİLGİ

* Mekân tanımaksızın (otel odası dâhil) mangal yakabilen İbrahim Tatlıses, geçtiğimiz hafta düzenlediği mangal partisinde, çatalın ucuna batırarak pişirdiği sucuğu direk ağzına sokunca, çatal dudağına yapıştı.

* İtalya Başbakanı Silvio Berlusconi'nin lideri olduğu Özgür Halk Partisi, saldırı sonrası yüzü kan revan içinde kalan başbakanın fotoğrafını posterlerde kullanacağını açıkladı.

* İsrail'de iki hahambaşı ülkedeki yüksek kürtaj oranlarının Mesih'in gelişini geciktirdiğini öne sürdü.

* Yeni albümü çıkan Gülşen, Michael Jackson'un öldüğü gün helva kavurup Londra'da oturduğu apartmandaki komşularına dağıttığını açıkladı.

* "10" isimli yeni bir albüm çıkaran Suat Suna, "Bir kadın için beni kaybetmek, bana göre en büyük ceza," açıklamasında bulundu.

Benim aklıma da bu geldi.

Cumhurbaşkanlığı Kültür ve Sanat Büyük Ödülleri töreninde Abdullah Gül, Nuri Bilge Ceylan'a ödülünü verirken, "Yalnız ve güzel ülkem" sözüne atıf yaparak, "Ülkemiz artık yalnız değil" dedi. Neden ve neye dayanarak böyle dediği tam anlaşılamadı...

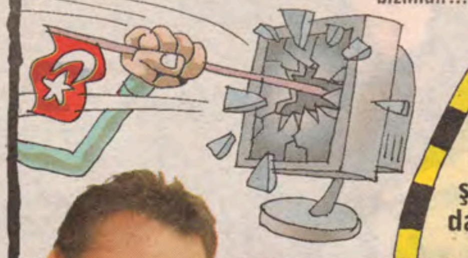
10

Yılbaşı öncesi bütün medya "10" sayısına iyice abandı. Gazeteler, "Şefinizle olası 10 sorun", "Latif Demirciyle 10 kahkaha", "Son 10 yılın en iyi 5 klibi", "Son 10 yılın devrimci 10 cep telefonu", "Bilimde son 10 yılın en büyük atılımları"... diye uzayıp giden bir listeyle '10' sayısının çeşitli versiyonlarını sundular. Ama bu "buluş" haberlerden en güzeli: "Son 10 yılda dünyanın seyrini değiştiren ikonlar" haberiydi. İşte dünyanın seyrini değiştiren bazı ikonlar: Britney Spears, David Beckham, Beyonce ve Harry Potter...

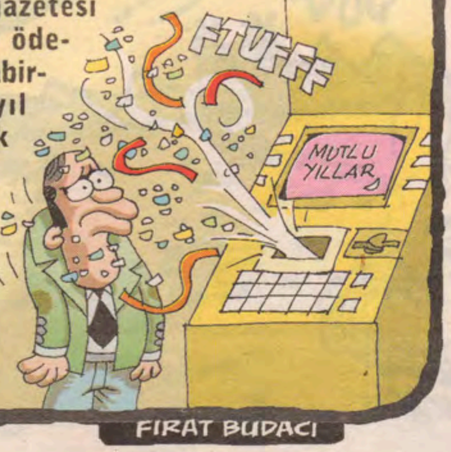
YUKARIYA DA BİR F-16 KOY!

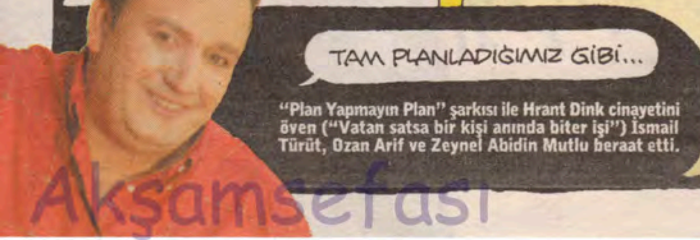
Türkiye ile Yunanistan'ı 1996 yılında savaşın eşiğine getiren Kardak Kayalıkları'nda savaş sürüyor. Yunanlıların 2 ay önce Google Earth'te kayalıklara Yunan Bayrağı dikmesinin ardından, Türkler taarruza cevap vererek kayalıklara fotomontajla Türk bayrağı dikti. Bununla yetinmeyen Türkler, bayrakların güvenliği için de kayalıkların yanına SAT komandolarını taşıyan sanal bir Zodyak botu yerleştirdi. Zafer bizimdir...

MUTLU NOELLER

Akşam gazetesi maaşlarını ödemediği muhabirlerine yeni yıl hediyesi olarak şarap ve çikolata dağıttı...

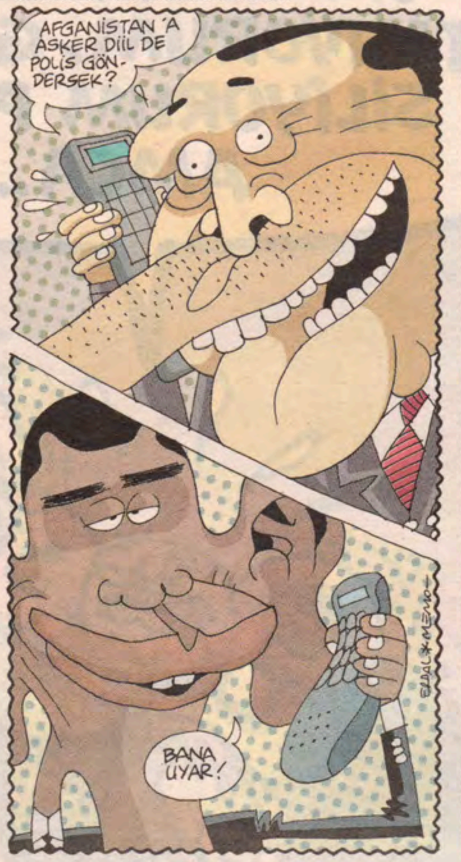

"Plan Yapmayın Plan" şarkısı ile Hrant Dink cinayetini öven ("Vatan satsa bir kişi anında biter işi") İsmail Türüt, Ozan Arif ve Zeynel Abidin Mutlu beraat etti.

İnsani Müdafaa ve Kardeşlik Derneği Başkanı Nuray Bezirgan, gözaltında bulunan bir Çeçen çocuğu hastaneye götürmek için gittiği İstanbul Emniyet Müdürlüğü Yabancılar Şube'sinde tekme-tokat dövüldü.

Irak ve Afganistan'da CIA desteğiyle katliamlar yapan özel güvenlik şirketi Black Water mahkeme tarafından aklandı.

İstanbul Geceleri

● **The Mollojenius:** Boğazın her iki tarafına yayılmış bir geceyarısı kulübü. Yemek yiyebilir, içki içebilir, çılgınca dansedebilir, ayrıca barda dana besleyebilirsiniz. Barın içindeki dispanserde iki çelimsiz görevli çalışıyor. Mekanın ünlü kokteylleri "Dızdız Necmi", "Aha, Zenci de Geldi", "Clara'nın Son Rüyası" ve "Dunganga" adını taşıyor. Dev platformda saatlerce Serdar Gökhan ve Hakan Balamir filmleri dönüşümlü olarak gösteriliyor. DJ Göbeksiz ise bildiğin ruh hastası, isteğe bağlı olarak her gece kızamık çıkarabiliyor...

● **Minyon Matmazel:** Nişantaşı'nda, yerin dört kat altında bir underground mekan. İlginçlik olsun diye Pozantı'daki bir otobüs terminalini tamamen dekor olarak kopya edilmiş. Üst katta üstsüz gezmek zorunluyken, alt katta oralet içip maniferto yazabiliyorsunuz. Hafta sonları Ersen ve Son Dadaş sahne alıyor...

● **Gudurgan:** Haliç'te müşteri sayısı günden güne artan bir eğlence santrali. Çünkü yedi kişiden az gruplar mekana alınmıyor. Çıkışta da en az beş kişi olmalısınız. Mekanın en gürbüz hisseli ortağı Tulum Selim'in "Kübik Keçi" raksı izlenmeye değer. Öncelikle 20'lik yaş üzüm içmeden, herhangi bir başka içki istemeniz mümkün değil. Kapıdaki dört orlan heykelinden biri canlı aslan...

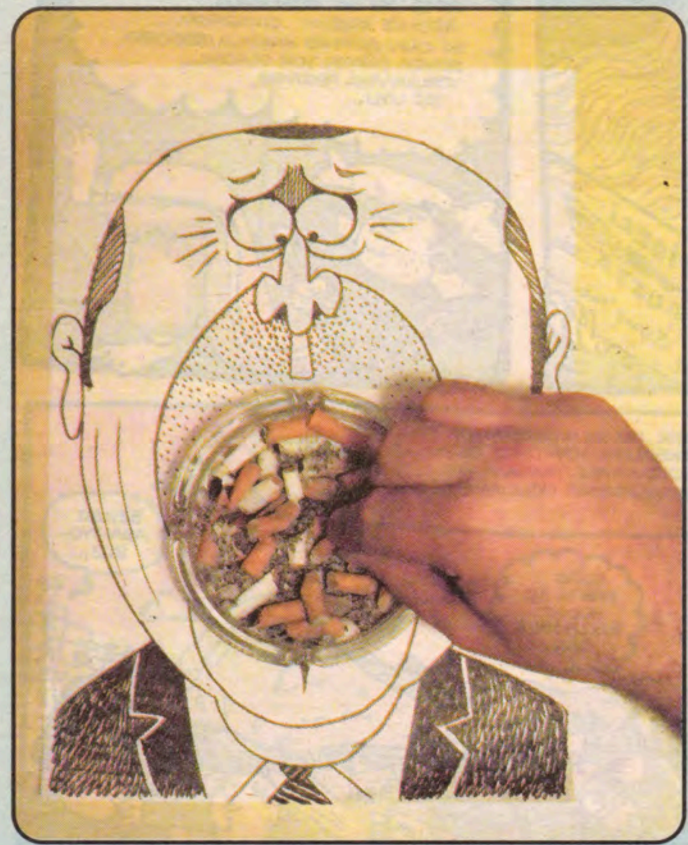
(V.Ö)

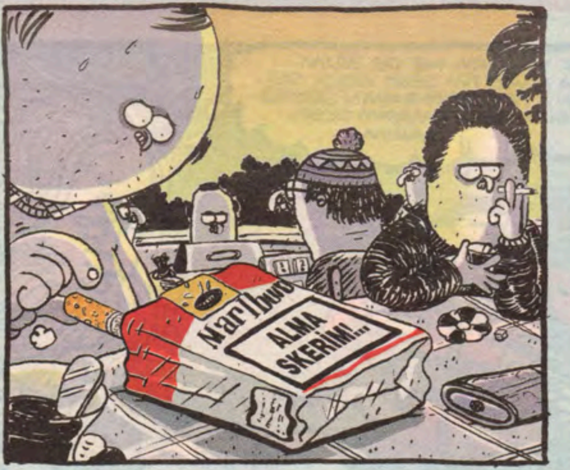
Diyarbakır Özel Yetkili Cumhuriyet Savcılığı, 5 çocuk hakkında gösterilere katılıp taş attıkları gerekçesiyle 305 yıla kadar hapis cezası istemiyle dava açtı.

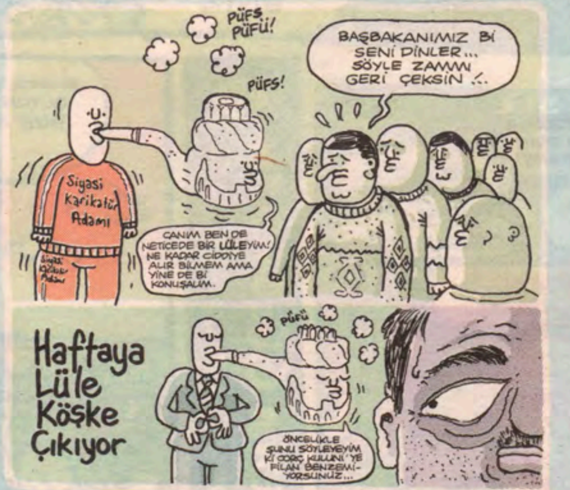

FIRAT BUDACI

2010 zamlarla başladı. Yeni düzenleme ile sigara ve alkol başta olmak üzere bir çok ürüne zam geldi.

Asgari ücret 31 liralık artışla 577 TL. oldu.

KAÇ YIL OLDU?

- Devlet Bakanı Güldal Akşit, "Kadına Karşı Şiddete Son" kampanyasının tanıtımı için İbrahim Tatlıses'i düşündüğünü açıklayalı **5 yıl...**

- Necati Şaşmaz, bir röportajında, "*Ben belki de sinemaya geçeceğim. Gideceğim Amerika'ya, beş-altı sene Hollywood'da yaşayıp, bunun sistemini çözüp, nasıl iyi bir oyuncu olabileceğimi göreceğim. Eğitim süresinden sonra belki de bir film çevireceğim. Belki de o filmle Oscar alacağım... Ben almazsam o bana gelecek,*" diyerek Polat rolüne iyice kaptırdığını ispatlayalı **5 yıl...**
- Televizyonlarda ekranın alt kısmında, "*Zeka yaz 2890'a gönder, ne kadar zeki olduğunu öğren*" diye bir reklam belireli **6 yıl...**
- Serdar Ortaç, ilk bestelerini Commodore 64'te yapmaya başlayalı **16 yıl...**
- İbrahim Tatlıses, Perihan Savaş'ı kaçırarak 7 saat boyunca dövmesini, "*Sağda solda dolaşmasını gururuma yediremedim,*" diye açıklayalı tam **26 yıl** olmuş.

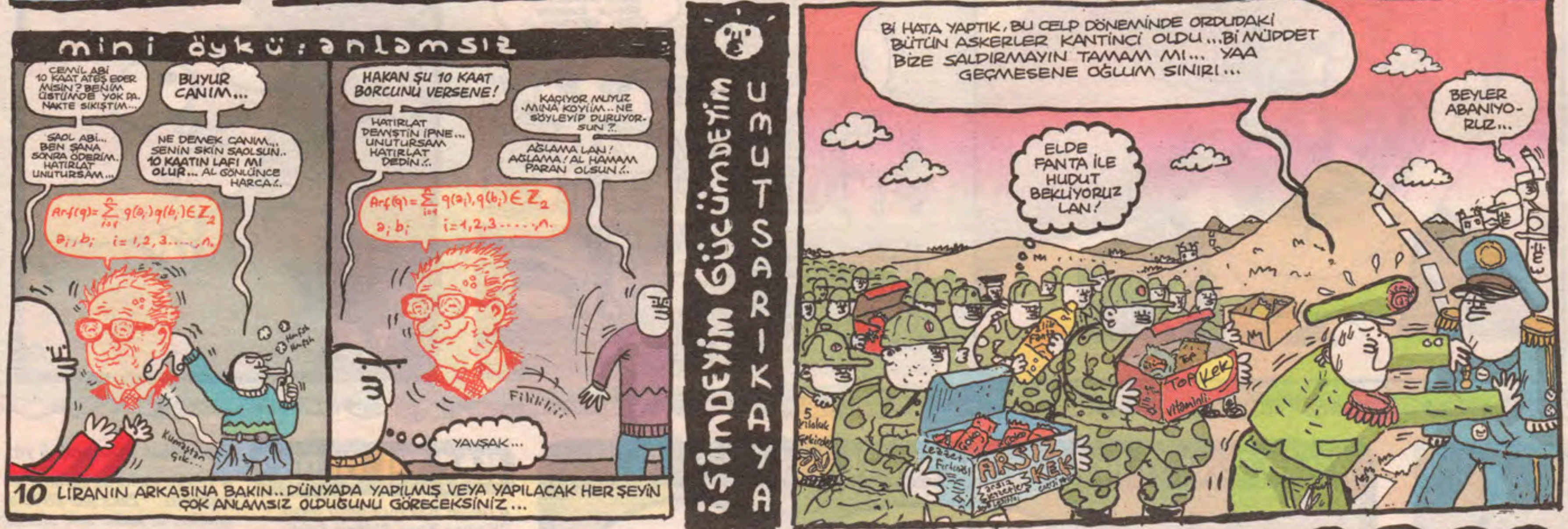
Mısır, İsrail'in Gazze'ye yönelik ablukasını güçlendirmek için sınıra 11 kilometrelik çelik duvar örüyor.

Hakkari ve ilçelerine bağlı 68 köy okulunda tuvaletlerin kullanılamaz durumda olduğu açıklandı.

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

Palyaçonun Gözyaşları

"Bir gün iki gün değil tam bir hafta sürecek bir etkinliğe imza atmamı nasıl beklersiniz benden! Bırakın artık yakamı. Ne istiyorsunuz benden!" diye birazdan suratına bağıracaktım. Aynaya bakarak bütün gücümü toplayıp, lavaboya tükürdüm içeri geçtim. Vakfın yöneticisi kadın her zamanki gülümsemesiyle tekrar karşıladı beni. İçeri girer girmez tuvaleti sorduğum için ve yeni sıçıp geldiğim için zaten utanç içindeydim, haykıramadım kadının suratına düşüncelerimi. O ise ortada hiç bir şey yokmuş gibi gülümsemesine devam ediyordu. Oda şiltler ve plaketlerle kaplanmıştı nerdeyse. Vakıf yöneticisinin arkasındaki duvar kendisinin liderlerle çektirdiği fotoğraflarla bezeliydi. Dev ve belki de şaibeli bir vakıftı bu. Demek birazdan ilişkileri siyasilere kadar uzanabilen dev bir kurumla savaşa girecektim. Bütün bir hafta hazırlandığım savaşıma başlamak için düşmanın ilk taarruz yapmasını bekledim. "Bir şey içer misiniz?" diye sordu. Kahveleri sekreterine söyledikten sonra bi müddet sustuk. Odada oturduğum deri koltuğun ben hareket ettikçe çıkardığı sesten başka ses yoktu. Konuya bir an önce girmeliydim. "Vakfın düzenlediği o kermese katılmak istemediğimi" bir çırpıda söylemeliydim. Neden kahveyi istemiştim ki, o kahveyi söyleyerek boşu boşuna işi uzatmıştım. Vakfın merkezini bulana kadar bi sürü yerden geçmiş, kaybolmuştum. Otobandan otobana atlayarak bi yerlere geçmiş, inşaatların içlerinden atlaya atlaya uzun uğraşlar sonucu bulmuştum merkezi. O kadar inşaattan sonra kaka bir ihtiyaçtı ama üstüne kahve lükstü. Kendime kıza kıza höpürdettim kahveyi. Bir yandan da vakıf yöneticisinin dediklerini onaylıyordum. Net olarak söyleyemesem de kadına kermes konusunda gönülsüz olduğumu en sonunda belli etmiştim. Yönetici kadın diksiyonlu sesi ile tane tane bana neden katılmam gerektiğini açıklıyordu ve işin kötüsü söylediklerinde sonuna kadar

haklıydı. Katılacağım için söz vermiştim ve şimdi vazgeçiyordum. Bu kabul edilemezdi.

Uzun süre benim karikatürü ne kadar severek yaptığımı yine bana anlattıktan sonra düzenledikleri yardım kermesi hakkında biraz bilgi verdi. "Normal basit bir kermesten bahsetmiyorum size. Sadece adı "kermes" olacak. Oysaki dev bir panayır, bir şenlik alanından söz ediyoruz burada." dedi ve şenlik alanını yarından önce boşken gidip görmemi tavsiye etti. Dev Yörük çadırı kurulmuş, kapısında ayran çalkalanacakmış, ev hanımlarının evde yaptıkları hamur işlerini satabilecekleri standlar kurulmuş, benim karikatür çizeceğim standın tam karşısında Beypazarı evi dekorlu bir stand varmış ve Beypazarı işleri burada satılacakmış. Gözlemenin her türlüsü pişirilecekmiş, ipli boncuklu bilekliğin her türlüsü satışa çıkarılacakmış. 7 gün süren patchwork ve ebru kursu verilecekmiş. Adını bilmediğim çok yaşlı duayen bi yazar gençlerle kucaklaşacakmış. Ve en önemlisi Kültür Bakanımız kermesi ziyaret edecekmiş. Bütün program yapılmış, vazgeçemezmişim. Vakıf yöneticisi anlattıkça gözlerim karardı. Kaçıp gitmek istiyordum ama beceremiyordum.

Düşman dört bir yandan taarruza kalkmıştı. Zaten dağınık ve düzensiz olan ordularım köyleri yaka yaka geri kaçıyordu. Yönetici kadın şimdi de kermesin gelirinin bırakılacağı hayır işlerini bir bir sıralıyordu ve kermese katılmayarak bunlara belki de mani olacağımı ima ediyordu. Yapacak bişey yoktu, gönülsüzlüğümden vazgeçtim. Kermese katılacaktım.

Vakıf binasından çıktıktan sonra yine geldiğim yoldan, inşaatlardan geçip otobüs durağına geldim.

Dergiye gelen o teklife hiç cevap vermemeliydim. Teklifi yapan vakıf çalışanı kıza asılayım derken bir anda gaza gelip "gelirim, sen iste her yere gelirim" demiştim. Bir yazarın yeri yalnız masasının başıdır diye ortalıkta gezerken bir anda kendimi kermes ortamında bulmuştum. Zaafıma yenik düşmüştüm, cezamı çekecektim.

Kermes, panayır, ya da şenlik alanına girdiğimde kapıdaki sönmüş balonlar dikkatimi çekti. Sönmüş balon "kaç git" diyordu bana ama dinlemedim, standımı aramaya koyuldum. Denildiği gibi dev Yörük çadırı kurulmuştu, kapısındaki ayranı yöresel kıyafetli bir bacı delicesine çalkalıyordu. Sadece Beypazarı değil diğer şehirlerimizin de ev görünümlü karton standlarının olması beni sevindirdi. Hemen içimden " Ankara'da Seymenim/ Ege de efeyim/ Çukurova'da pamuk işçisiyim/ Urfa'da marabayım / Karadeniz'de kemençeyim/ Malatya'da kayısıyım/ ben ANADOLU'yum..." diye eski bi şiirimi aklımda kaldığı kadarıyla okudum. Gözlemeciler çoğunluktaydı ve panayırın en ilgi gören standlarıydı. İlgi odağı olmakta gözlemecileri sac kavurma standı ve lavaşa Erzurum cağ kebabı standı takip ediyordu. Yayınevlerinin olduğu standı geçip cağ kebaba ulaşmaya çalışırken hasır standını ilgiyle izledim. Cağ kebabı aldıktan sonra da hasır eşyalar satılan standı inceledim ve benim için özel olan bi arkadaşıma bir hediye aldım. Aldığım şeyin tam adını bilmiyorum, kimsenin de bi ad koyduğunu sanmıyorum. Bu şey birbirine kalın iplerle bağlanmış büyük tahta boncuklardan oluşuyor ve arabada şoför koltuğuna seriliyor. Bir elimde cağ kebabı diğer elimde poşetle ayrıldım standtan. Alan fazla büyük değildi ama kalabalıktı. Nihayet kendi standıma vardım. Her şey anlatıldığı gibiydi. Tam karşımda Beypazarı evi duruyordu, benim için bi sürü kâğıt ve kalem hazırlamışlardı. Daha ne isteyebilirdim ki.

Standa girdim, sandalyeye oturdum. Ne yapacağımı bilmiyordum. Bişeyler çizmeye çalışıyordum ama gelip geçenler benim neci olduğumu anlamaya çalışırken hiç bişey yapamıyordum. Karşı standtan gönderilen meşhur Beypazarı

Kurusu jestine ben de onlara özel bir karikatür çizip imzalayarak karşılık verdim. Karikatürde dilini çıkarmış Aynştayn figürünün üstünde bir Beypazarı kurusu vardı ve Aynştayn "aklı olan Beypazarı kurusu yer" diyordu. Pek gülünmeyen ama yine de çok sevilen bu karikatürümü standa astılar. Aramızda bir dostluk bağı ve dayanışma hemen oluştu.

Vakıf yetkilileri doğru söylemişlerdi her şey tam anlatıldığı gibi, tam istendiği gibi gidiyordu. Halk gereken ilgiyi göstermişti, her stand iş yapıyordu ama burası bir panayır, bir şenlik alanı değil düpedüz kermesti. Palyaço ve benim dışımda insanlara eğlence vadeden hiç bir şey yoktu alanda. Palyaçonun zaten kendine hayrı yoktu. Çocukları etrafına toplamış onları güldürecek bi hareket deniyordu ama çocuklar hareketten çok palyaçonun elindeki bastonla ilgileniyorlar, onu palyaçonun elinden almaya çalışıyorlardı. sevgili okurlar bu yazıya da başlık olan palyaçonun gözyaşlarını o gün, orda gördüm. Ama bu gözyaşlarından zerre etkilenmedim. "Bu muymuş o kadar tantanası yapılan lan" diye içimden geçirdim. Çünkü ben ondan da beter bi durumdaydım. Ardı ardına yediğim Beypazarı kuruları vücudumdaki bütün suyu emip götürmüştü, kupkuru bir dil ve damakla karşımdaki karikatürünü çizdirmek isteyen bir adamla tartışıyordum. İmkânları sonuna kadar kullanan bir insandı ve sınırı zorluyordu. Zaten portre karikatür çizemiyordum ve yetmezmiş gibi kendisini üzerinde Fenerbahçe yazan bi F16'nın içinde çizmemi istiyordu. Dahası arkada da üzerinde GS yazan külüstür bi uçak ve onu süren Adnan Polat çizmeliymişim ve Adnan Polat ağlamalıymış. Bunu çizmemin imkânsızlığını kuru dil ve damakla anlatmak oldukça güçtü. Direk kendisinin kafasını çizmeye çalışacağımı güç bela söyleyip çizmeye başladım. Adam sürekli kıpırdıyordu, bu yüzden bi türlü benzetemiyordum. Uzun uğraşlar sonucu kocaman sayfanın en kenarına çizdiğim adamın küçücük portresini gösterdiğimde beğenmedi, benzetemediğimi söyledi. Yaranmak için tişörtüne FB yazdım, yine beğenmedi.

Kafasında "Keremcem" yazan kırmızı bantlı kızlar ortalıkta dolaşıyordu, açılışa Keremcem'in de geleceği dedikodusu yayılmıştı ama kimse emin değildi bu dedikodudan. Bir iki kız kendisiyle Keremcem'i gelin damat olarak çizdirdi o kadar. Onun haricinde bana pek ilgi yoktu. Ben de standta durmak yerine ortalıkta dolanıyordum. Diğer standlardaki çalışanlarla tanışıyor, muhabbet ediyordum. Amasya evinde çalışan yaşlı bi teyze bana Bişi ikram etti ve Keremcem konserinin kesin olarak iptal olduğu bilgisini verdi. Kendisine ikram ettiği Bişi'ler için teşekkür edip standtan ayrılarak, asıl yerime, kâğıdın kalemin başına geçtim. Bir çizer ömründe en fazla iki tane Keremcem karikatürü çizmelidir, eğer ikiyi aşarsa o çizerin hayatı kötü gidiyor demektir. Üçüncü bir Keremcem çizmeyecektim, karşımdaki kıza konserin olmayacağını anlatmaya çalışıyordum ama dinlemiyordu.

Ben kızla tartışırken zabıta geldi. Elinde telsiz vardı ve aceleci bir tavır sergiliyordu. Zabıtanın ardından da bi sürü koruma girdi alana. Bakan geliyordu. Heyecanlanmıştım. Hep gelicek diyorlardı ama hiç inanmıyordum ama geliyordu kültür bakanımız. Yörük çadırının önündeki kadın da heyecanlanmıştı belli ki daha hızlı çalkalıyordu ayranını. Vakıf yöneticisi kadın, Bakan sizi ziyaret ederse adınızı söyleyin, kendinizi tanıtın sonra da bi derdiniz sıkıntınız varsa Bakan'a iletin demişti. Çok fazla derdim sıkıntım yoktu meslekle ilgili ama gelirse ödenek isterim diye düşündüm. Korumalar, gazeteciler ve zabıtalar standın önüne dolmuştu, Beypazarı evi dekoru devrilme tehlikesi geçirdi, bi kadın havasızlıktan bayıldı. Herkes çok heyecanlıydı, kültür bakanımız üzerime doğru geliyordu. Ağzımın kenarındaki kırıntıları silktim. Koruma "bu stand ne burada" diye yüzüme bakmadan sordu. "karikatür ve mizah standı efendim" diye cevapladım. "kaldırın bunu öteye götürün yolu tıkamasın, açalım burayı" diye bana ve diğer zabıtalara söyledi. Sandalyem, poşetteki hediyem ve malzemeleri alıp, komşum Beypazarı'na sığındım. Bakan gülümseyerek önümüzden geçti, yanında vakıf yöneticisi kadın vardı. Bakanın gözü bi ara çizdiğim aynştaynlı karikatüre takıldı. Duraksadı, gülümsedi, korumalarından bi poşet kuru getirmelerini istedi. Stand olarak Beypazarı kurusunu belki de yakında bütün dünya tanıyacakmış gibi sevindik. Kuruyu alan bakanın gidişini izlerken, yanımda duran gözlemeci kadını dürterek "baaaak gelmez diyorlardı, koskoca Bakan bile geldi. Bi Keremcem gelmedi" dedim. İlk gün bitmişti daha altı gün daha buradaydım.

Akşamsefası

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

"HER YERE YETİŞİLİR"

Filmlerden bildiğim kadarıyla görebildiğim en büyük çocuk travmalarından biri, *'gösteriye geç kalan baba'* figürüdür. Okuldaki yılsonu gösterisinde kurbağa kılığına girmiş çocuğun bir türlü gelmeyen babası, zaten filmin başından beri var olan sorumsuzluğunu iyice gözümüze sokar. Baba gelmek ister ama son anda iş yaşamı bastırır, işlerini halledip ulaşmak için çabalar ama taksiler durmaz, en sonunda bindiği taksiyse trafikte sıkışır ve 'gelememek' sahneleri uzar gider. Sonuçta kurbağa, her an yanında olan annesinin gözetimi altında büyük bir travma geçirir. Gösteri sırasında *'gelmeyen babalar'* için rezerve edilmiş boş koltuğa bakar. Babasına olan inancını kaybeder. Travmatik kurbağa, gösteri bittikten sonra ortama ulaşan babaya hüzünle bakar. Ve olaylar babanın, kurbağayı ve dolayısıyla kurbağanın annesini geri kazanma çabaları üzerine gelişir…

Benim o yaşlardayken, doğru dürüst bir yılsonu gösterisi kültürü henüz gelişmediğinden, kurbağa olmama gerek yoktu. İnsan gibi yaşıyordum. Zaten babamın bir yere yetişmek gibi bir derdi de yoktu. Babalar yetişmeye çalışan değil, yetişilen adamlardı. Sokaktan eve geç döndüğümüzde, orada, mutfak masasının başında olurlardı. "*Doğru banyoya*" denilen bir yere gönderildikten sonra geç kaldığımız tek yer olan mutfak masasına yetişirdik. Pek sorun da olmazdı. "*Bir şeyi de tadında bırakın*" isimli yumuşak bir azardan sonra yemeğe başlardık. Babaların bir yere yetişmek konusundaki hassasiyeti, sadece uzun şehirlerarası yolculuklara çıkılacağı zaman uyarılıyordu. Sabahın 5'inde yola çıkmak için durdurulamaz bir can geliyordu babalara. Hep o günü beklerlermiş gibi bir heyecanla uyandırıyorlardı tüm yuvayı. Ayılmamış, sersem çocuklarla dolu arabalar, karayollarına çıkıyordu. Hava karanlıkken uyandırıldığımda, neden bu saatte kalkmak zorunda olduğumuzu anlamazdım. Varacağımız şehrin kapıları kapanmadan yetişmek zorundaymışız gibi, "hadi- hadi" dürtükleriyle tekrar tekrar uyandırılırdım. Aklımdan çıkmayan "geç kalma" hadiselerinden birine de ilkokulda okuduğum Peter Pan kitabında geçiyordu. Evin anne ve babası, *'biz çıkalım da Peter Pan gelip macerayı başlatsın'* diye olacak, baloya geç kaldıklarını söyleyip evden telaşla çıkıyorlardı. Sonraki yıllarda sıkça rastlamaya başladım bu 'geç kalma' hikâyesine, ama bu hikâyeler yine bana ait *'bir yerlere yetişme'* maceraları değildi. Sokaktakilere çarpa çarpa koşan New York adamları, topuklu ayakkabılarını eline alarak koşarken taksilere el kaldıran New York kadınları, çok geç kalmalarına rağmen aniden bir sevişme dürtüsüne kapılan süper giyinmiş çiftler (erotik geç kalma), müşterisinin yetişmesini bir taksicilik onuru haline getiren zenci şoförler, kafasına silah dayanan güzel kadını son anda yetişip kurtararak, finalde öpme hakkı kazanan yakışıklı adamlar gibi bir takım insanlar, film formatında sürekli bir yerlere yetişmeye çalışıyorlardı. Sonu gelmez bir 'yetişme sineması' izledik yıllarca. Belki de bu yüzden hiç kimsenin yetişmek gibi bir derdinin olmadığı 'durgun filmler' bir teşekkür mahiyetinde ödüle boğuldu.

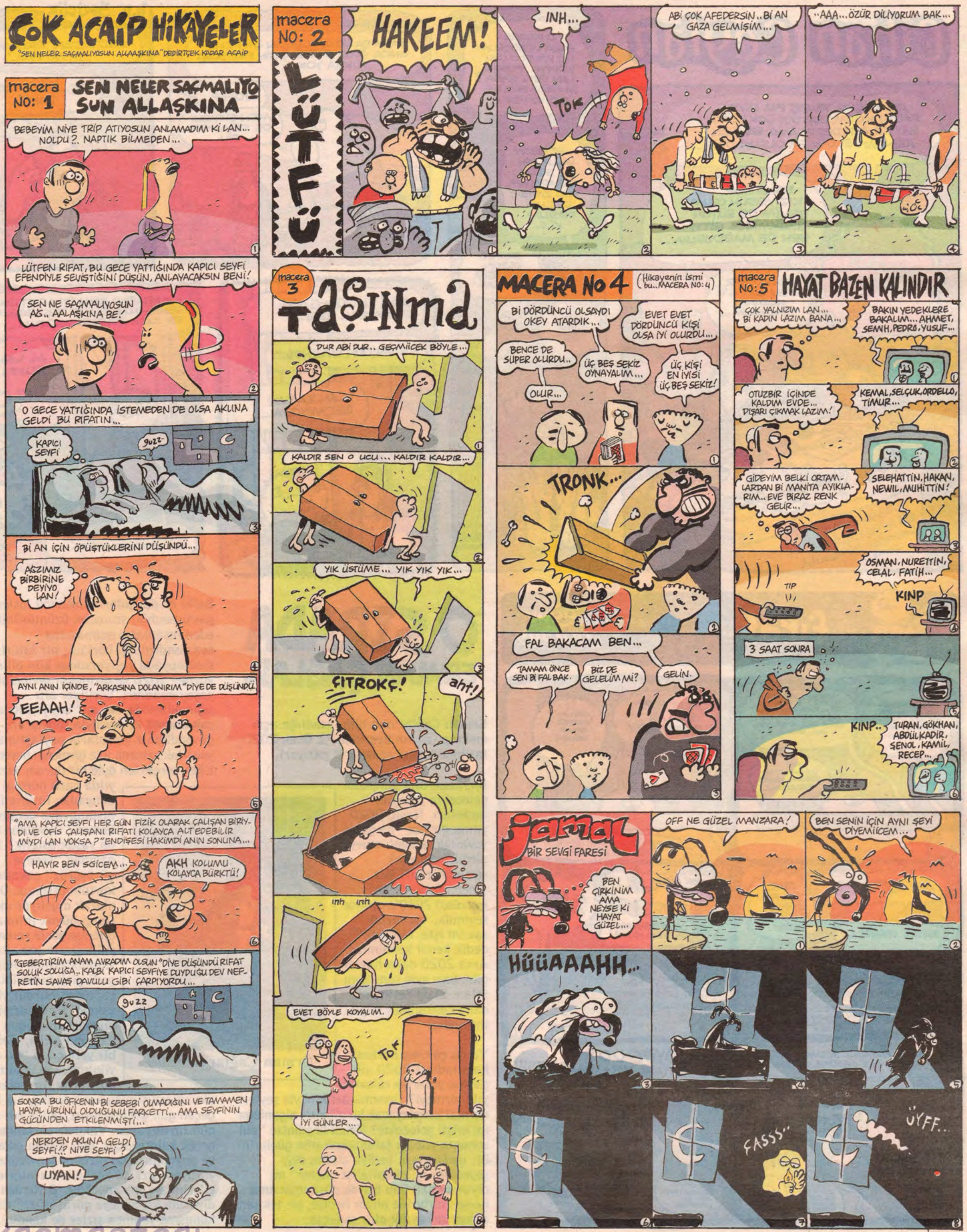
"Projem yetişmeyecek," dedi. Projem, dediği şeye baktım. Bir tabağın içinde bir tutam ıslak pamuk duruyordu. "Belki yarına çıkar," dedim. "Yok, arkadaşlarınkiler hep çıkmış, benim proje yattı," dedi. Dudakları titriyordu. Pamuğu kaldırıp fasulyelere baktım. Bildiğimiz kuru bakliyat görüntüsünde öylece yatıyorlardı, filizlenerek bir projeye dönüşecek gibi bir halleri yoktu. Pamuğu tekrar yavaşça fasulyelerin üzerine kapattım. Ağlamaklı bir halde yüzüme bakıyordu. Bir cenazede gibiydik. Gözleri sulandı. "Ya saçmalama bunda ağlayacak ne var, " dedim. 9 yaşındaydı. Saçmalama demem onun için anlamsızdı. Onun gözünde fasulye büyüyüp bitki değil, bir proje olacaktı. "İstersen mercimek deneyelim, mercimek hemen büyür" dedim (atıyordum). "Olmaz, proje malzemesi fasulye," dedi. "Yetişmeyecek işte!" diyerek sinirle ayağa kalktı. İş ciddiye biniyordu. Verimsiz pamuğu parmağımla yokladım. Mahsulün neden geciktiğini bir türlü anlayamıyordum. Gözümü pamuktan ayırmadan, "Soda dökelim, sodadaki mineraller işe yarayabilir," dedim. Çözümümden umutluydum, ama arazi sahibi, işe yeni başlayan tıfıl ziraat mühendisinin ağzının payını hemen verdi: "Ya saçmalama, proje malzemesinde soda mı var?" "Haa! Pardon," dedim. Sinirlenmeye başlamıştım. Normalde 'fasulye' diye seslenilen bir bakliyata sürekli 'proje' diyordu, dolayısıyla bir fasulyenin filizlenmemesine de "proje yetişmeyecek" diyebiliyordu. Bense 9'lu yaşlarımda fasulyeler için en fazla 'çıkmadı' fiilini kullandığım için onu tam olarak anlayamıyordum. Fasulyeler konusunda canımı sıktığımı da hatırlamıyorum. Ama onun canı sıkkındı (kavramlarla birlikte en basit şeyler bile kaotik bir ciddiyet kazanabilir). Başka bir çözüm üretemediğimden olacak tekrar pamuğu kaldırıp fasulyelere baktım.

İlerleyen yıllarda, *'yetiştirilmesi gereken projeler'*in tohumlarıydı bu fasulyeler. Pamuğu örttüm. "Bunlar büyüyünce çok kötü kokarlar," dedim. Cevap vermedi. Pamuğu tabaktan alıp çöpe attı. O an anladım bu fasulyelerin gerçekten bir proje olduğunu. Çünkü modern insanlık tarihi çöpe giden projelerle doludur. Kısa bir süre sonra oda kapısının çarpma sesini duydum. O an anladım gerçekten sinirli olduğunu. Çünkü modern insanlık tarihi projesi çöpe gittiği için kapıları çarpan insanlarla doludur.

Sabah kalktığımda gitmişti. Bir umutla açtım çöp kovasını. Büyümüşlerdi. Projeyi yaklaşık bir saat önce okula giden yeğenime yetiştirme kararı aldım. Aceleyle evden çıktım. Elimde paketler değil de fasulye olduğu için ve burası New York olmadığı için taksici hemen durdu. Yetiştirme heyecanımdan olacak, taksiciye "Lütfen biraz hızlı gidebilir miyiz?" diyecek kıvamdaydım. Demedim. Onun yerine "Çevreden gidelim," dedim. (Çevre: *'Ben parayı düşünmüyorum, benim için hız önemli'* anlamında söylenen ve söyleyende taksiciye karşı bir yaranma duygusu uyandıran İstanbul'a özgü bir taksi terimi.) Taksici, dikiz aynasından fasulyeye sık sık bakmasına rağmen, konsepte uygun bir hızda sürmeyi başardı. Taksiden inince koşmaya başladım (etrafta koşarken çarpacak kimse yoktu). Elimde fasulyeyle koşuyor olmak, *'napıyorum ben'* düşüncesiyle beni içinde bulunduğum duruma yabancılaştırınca, kalan yolu yürüyerek tamamladım. Projeyi teslim edeceğim 3-C'nin kapısını çaldım. En nazik sesimle, "Pardon, İpek projesini evde unutmuş, onu getirdim," diyerek fasulyeyi gösterdim. Öğretmen projeyi coşkuyla karşılamadı. Galiba fasulye zamanı değildi. Yanıma geldi. "O projenin dersi öğleden sonra, siz isterseniz onu laboratuara bırakın," dedi. Her şeyin yolunda gittiği durumlarda tek 'tabi'yle yetinemeyen insanlar gibi, "Tabi tabi," diyerek huzurdan çekildim. Gösteriye geç kalmamıştım. Yaşanacak muhtemel bir fasulye travmasını engellemiştim. Laboratuara doğru yürürken gururluydum. Elimdeki fasulye her adımımda büyüyordu sanki.

budaci@gmail.com

ÇOK ACAİP HİKAYELER
"SEN NELER SAÇMALIYOSUN ALLAAŞKINA" DEDİRTÇEK KADAR ACAİP
macera NO: 1 SEN NELER SAÇMALIYOSUN ALLAŞKINA
BEBEYİM NİYE TRİP ATIYOSUN ANLAMADIM Kİ LAN... NOLDU?.. NAPTIK BİLMEDEN...
LÜTFEN RIFAT, BU GECE YATTIĞINDA KAPICI SEYFİ EFENDİYLE SEVİŞTİĞİNİ DÜŞÜN, ANLAYACAKSIN BENİ!
SEN NE SAÇMALIYOSUN AĞ.. AALAŞKINA BE!
O GECE YATTIĞINDA İSTEMEDEN DE OLSA AKLINA GELDİ BU RIFATIN...
KAPICI SEYFİ
guzz
Bİ AN İÇİN ÖPÜŞTÜKLERİNİ DÜŞÜNDÜ...
AĞZIMIZ BİRBİRİNE DEYİYO LAN!
AYNI ANIN İÇİNDE, "ARKASINA DOLANIRIM" DİYE DE DÜŞÜNDÜ.
EEAAH!
"AMA KAPICI SEYFİ HER GÜN FİZİK OLARAK ÇALIŞAN BİRİYDİ VE OFİS ÇALIŞANI RIFATI KOLAYCA ALT EDEBİLİR MİYDİ LAN YOKSA?" ENDİŞESİ HAKİMDİ ANIN SONUNA...
HAYIR BEN SGİCEM...
AKH KOLUMU KOLAYCA BÜRKTÜ!
"GEBERTİRİM ANAM AVRADIM OLSUN" DİYE DÜŞÜNDÜ RIFAT SOLUK SOLUĞA.. KALBİ KAPICI SEYFİYE DUYDUĞU DEV NEFRETİN SAVAŞ DAVULU GİBİ ÇARPIYORDU...
guzz
SONRA BU ÖFKENİN Bİ SEBEBİ OLMADIĞINI VE TAMAMEN HAYAL ÜRÜNÜ OLDUĞUNU FARKETTİ... AMA SEYFİNİN GÜCÜNDEN ETKİLENMİŞTİ...
NERDEN AKLINA GELDİ SEYFİ!? NİYE SEYFİ?
UYAN!
macera NO: 2
LÜTFÜ
HAKEEM!
INH...
TOK
ABİ ÇOK AFEDERSİN.. Bİ AN GAZA GELMİŞİM...
...AAA... ÖZÜR DİLİYORUM BAK...
macera 3 TAŞINMA
DUR ABİ DUR... GEÇMİCEK BÖYLE...
KALDIR SEN O UCU... KALDIR KALDIR...
YIK ÜSTÜME... YIK YIK YIK...
ÇITROKÇ!
aht!
ınh ınh
EVET BÖYLE KOYALIM.
TOK
İYİ GÜNLER...
MACERA NO 4 (Hikayenin ismi bu.. MACERA NO: 4)
Bİ DÖRDÜNCÜ OLSAYDI OKEY ATARDIK...
EVET EVET DÖRDÜNCÜ KİŞİ OLSA İYİ OLURDU...
BENCE DE SÜPER OLURDU..
ÜÇ BEŞ SEKİZ OYNAYALIM...
ÜÇ KİŞİ EN İYİSİ ÜÇ BEŞ SEKİZ!
OLUR...
TRONK...
FAL BAKACAM BEN...
TAMAM ÖNCE SEN Bİ FAL BAK.
BİZ DE GELELİM Mİ?
GELİN.
macera No: 5 HAYAT BAZEN KALINDIR
ÇOK YALNIZIM LAN... Bİ KADIN LAZIM BANA...
BAKIN YEDEKLERE BAKALIM... AHMET, SEMİH, PEDRO, YUSUF...
OTUZBİR İÇİNDE KALDIM EVDE... DIŞARI ÇIKMAK LAZIM!
KEMAL, SELÇUK, ORDELLO, TİMUR...
GİDEYİM BELKİ ORTAMLARDAN Bİ MANİTA AYIKLARIM... EVE BİRAZ RENK GELİR...
SELEHATTİN, HAKAN, NEWIL, MUHİTTİN!
OSMAN, NURETTİN, CELAL, FATİH...
TIP
KINP
3 SAAT SONRA
KINP..
TURAN, GÖKHAN, ABDÜLKADİR, ŞENOL, KAMİL, RECEP...
jamal BİR SEVGİ FARESİ
BEN ÇİRKİNİM AMA NEYSE Kİ HAYAT GÜZEL...
OFF NE GÜZEL MANZARA!
BEN SENİN İÇİN AYNI ŞEYİ DİYEMİİCEM...
HÜÜAAAHH...
FASSS..
ÜYFF..

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

Erman Çağlar'dan tüm insanlığa açık mektup (zarfın üzerinde "1 Ocak 2020 tarihine kadar açmayın" yazıyor).

Merhaba tüm dünyanın gelecekte yaşayan insanları. Nasıl, 2020 yılına girince "ne güzel yuvarlak rakamlı seneye girdik" diye çok sevindiniz mi? Biz (geçmişte yaşayan insanlar) 2010'a girince sevindik, "yuvarlak rakam işte, mis gibi" dedik kendi kendimize. Ama 2020 daha havalı gibi, başı aynı sonu aynı falan. Sizin sevinciniz daha coşkuludur büyük ihtimalle.

Erman Çağlar *(temsili)*

Ya da çok mu normal karşıladınız 2020 gibi şahane yuvarlak rakamlı yıla girmeyi? İnsanlık artık böyle şeyleri normal karşılayacak bir zihinsel olgunluğa mı erişti gelecekte? Kendi kendinize "abi sonuçta yılbaşı falan kapitalist güçlerin bir uydurması, hediye alalım diye şeyediyor işte kapitalist güçler" mi diyorsunuz? Onu biz de düşündük ama herkes birbirine alıyor hediye, bir tek sen almazsan ayılık olur sonuçta.

Belki de duyguların, insancıl hislerin yasaklandığı, sevincini üzüntüsünü belli eden insanların acımasızca cezalandırıldığı korkunç bir fütüristik disütopyada yaşıyorsunuz kim bilir? O yüzden 2020'ye girmenin sevincini tam yaşayamadınız. Gizli yer altı sığınaklarında, her an "duygu avcıları"na yakalanma korkusuyla sadece en güvendiğiniz insanlarla paylaştınız yuvarlak rakamlı yıla girmenin heyecanını. Eğer gerçekten öyle bir durum varsa, on yılda nasıl normal dünyadan fütüristik disütopyaya geçtiniz hemen? Duygular falan da yasak üstelik? En azından "seneye görüşürüz" şakasından kurtulmuşsunuz. Olumlu olarak o geliyor aklıma. Gerçi büyük ihtimalle direnişe gönül veren diğer yoldaşlarla yer altı sığınaklarında buluşup gizli gizli birbirinize yapıyorsunuzdur yine o şakayı. Hatta aranızdan duygularını yoğun yaşayan birisi, yüksekçe bir yere çıkıp "bu düzen yıkılmaya mahkumdur dostlarım. İnsanlar akın akın direnişimize katılıyorlar, biz her geçen gün güçleniyoruz, onlar her geçen gün zayıflıyorlar. Yakında saklanmamıza gerek kalmayacak, gün ışığına çıkacağız ve duygularımızı gizlemeden özgürce yürüyeceğiz. Bu korku imparatorluğunu ellerimizle yok edeceğiz. O yüzden ben diyorum ki: Seneye görüşürüz!" diye konuşma yapınca sizler de kendinizi

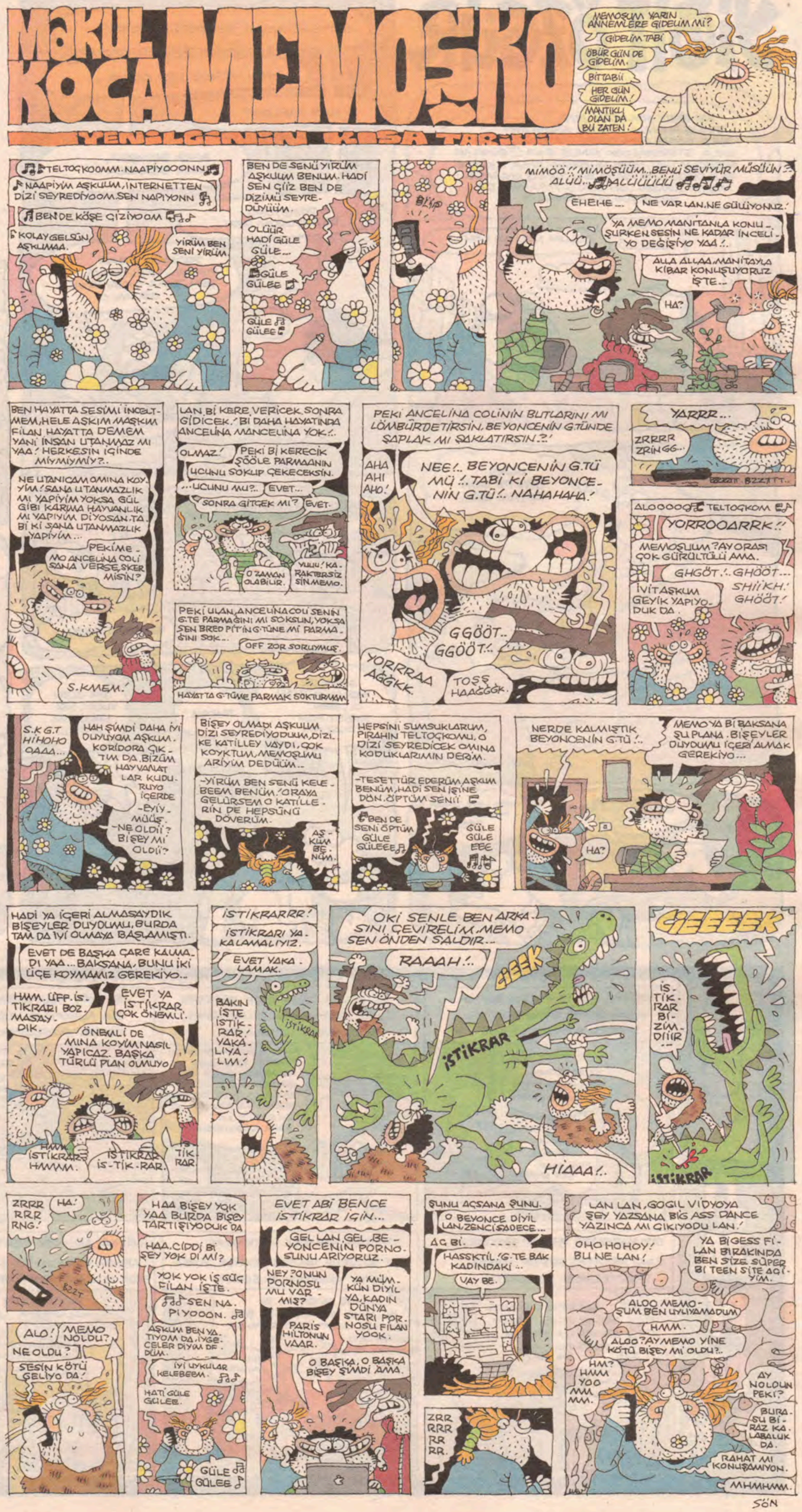
tutamayıp "seneye görüşürüz!" diye bağırmışsınızdır coşkuyla. "Seneye görüşürüz" şakasına bile duygusal anlamlar yükleyecek noktaya gelmişsiniz insanlık olarak. Benim düşünmek bile istemediğim bir gelecek senaryosu bu.

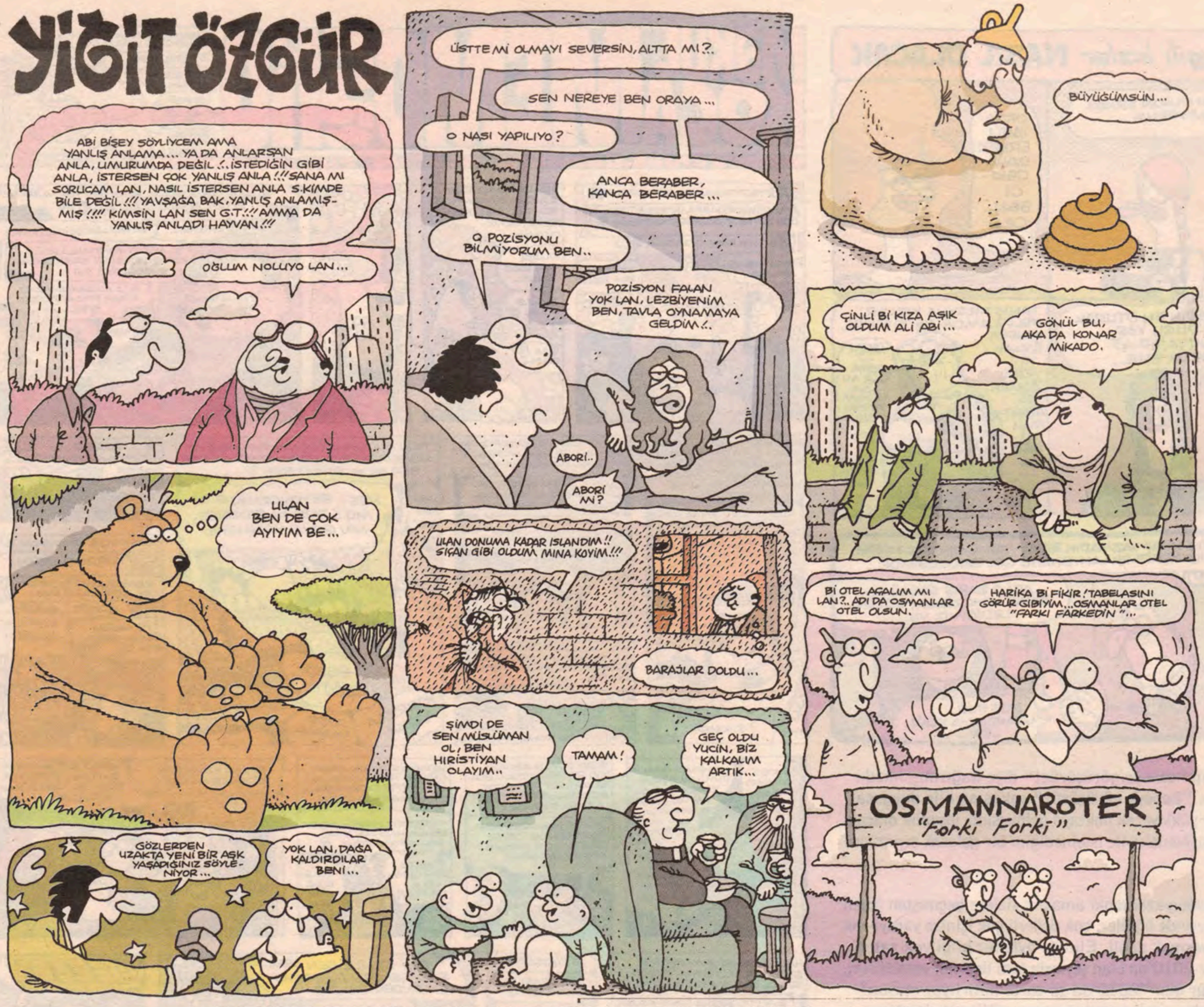
Bu mektubu yazarkenki amacım sizlere geçmişten gelen altın değerinde öğütler, çok değerli çok işinize yarayacak bilgiler vermek değil. Elimde öyle bir bilgi yok zaten. İsterseniz 2010'da olan şeylerin tam listesini verebilirim, yarın öbür gün "2010'da şu vardı hatırlıyor musun? 2010'da bu vardı hatırlıyor musun?" muhabbetine girerseniz bir faydası olur ama gelecekteki insanlığa katkım böyle olmasın istiyorum. Geleceğin dünyasında nostalji muhabbetini mümkün kılan insan olarak hatırlanmak istemiyorum. Onun yerine 2010'a girince "ne güzel yuvarlak rakam" diye sevinen ve "2010'da böyle oluyorsa 2020'de kimbilir nasıl güzel olur" diyen bir insanım. 2020 senesiyle ilgili neşenizi şimdiden paylaşmak istedim. Dünya tarihinde geçmişten geleceğe gönderilen içerik olarak en zayıf mektubu yazdığımı hissediyorum bir yandan da. Kendinize çok iyi bakın, 2020 yılının değerini bilin. Unutmayın, bu dünya size bizden miras kalmadı, onu gelecek kuşaklardan ödünç aldınız. Hor kullanmayın, kirletmeyin. Öğüt olarak da bunu biliyorum bir tek.

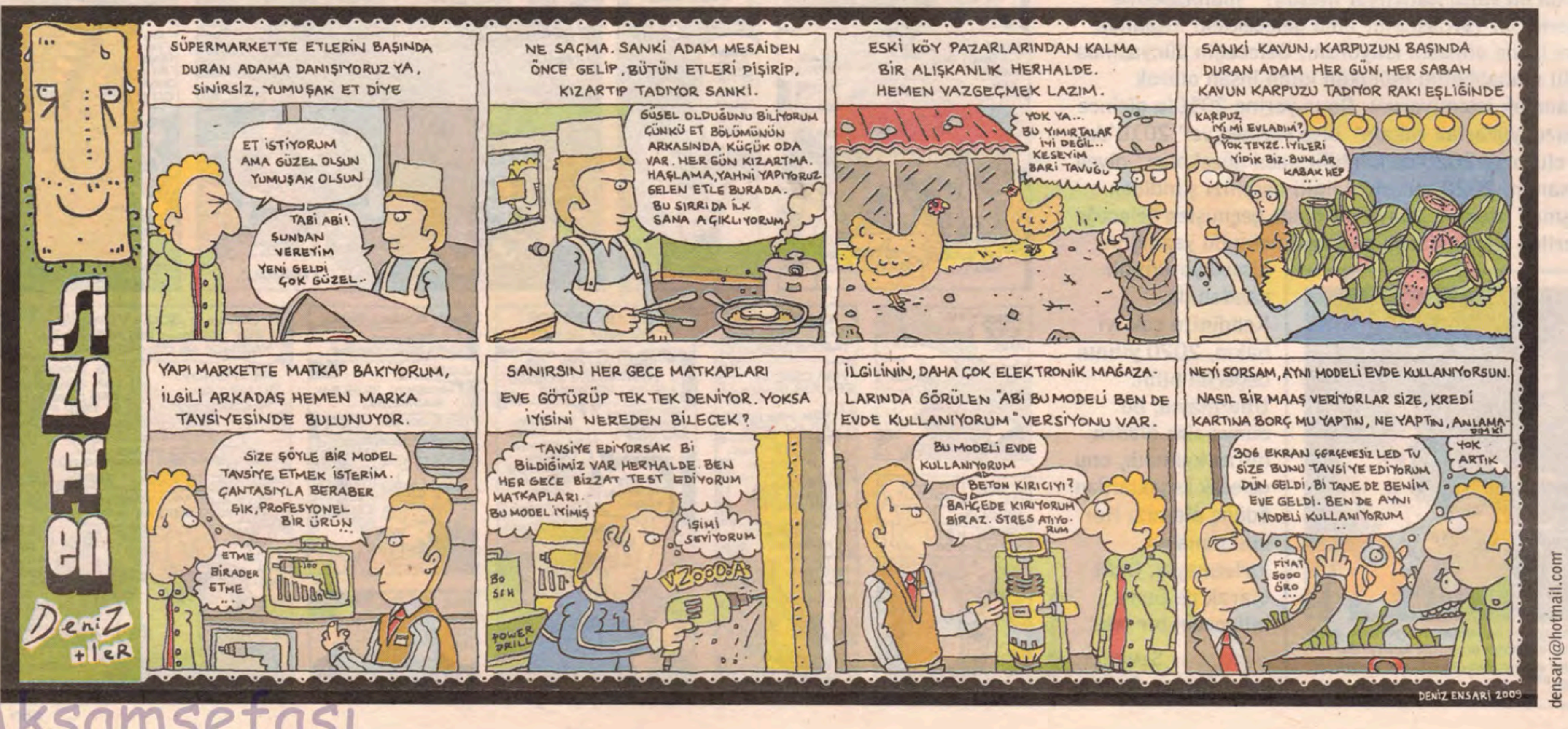

"Dünyayı biz mi ödünç veriyorduk, gelecekteki nesillere mi miras kalıyordu? Nasıldı o olay tam olarak, sen hatırlıyor musun?"

Sevgiler;
Erman Çağlar

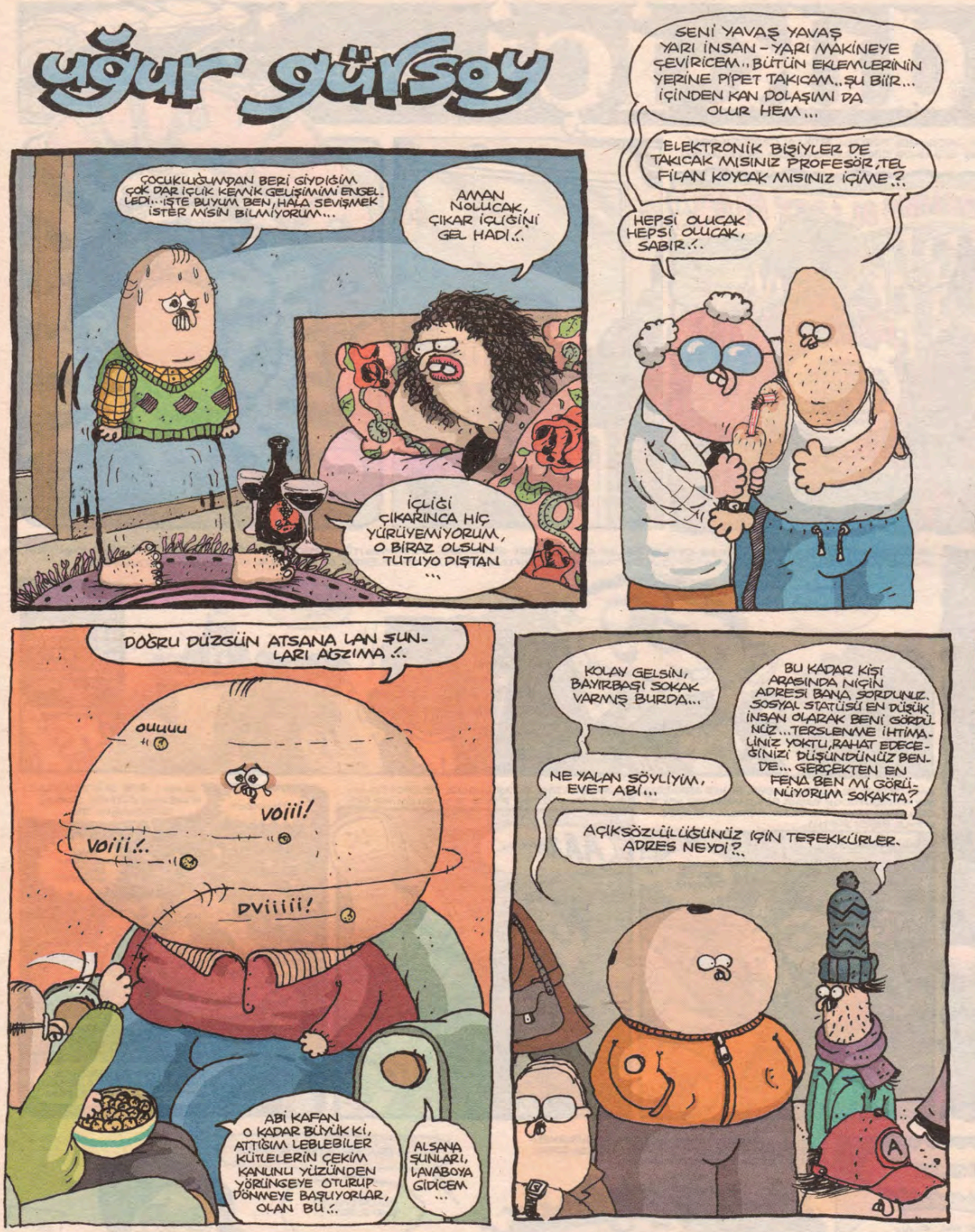

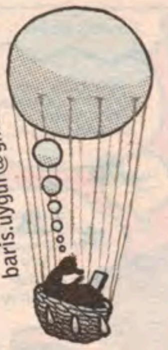
densari@hotmail.com

Sandık içi
ERSIN KARABULUT
NASIL GÜZEL Bİ GÜNDÜ ANLATAMAM. "YAZDAN KALMA" DEDİKLERİ TÜRDEN. İSTİKLAL CADDESİNDEKİ HERKES GÜLÜMSÜYODU SANKİ, DERGİ DE GEÇ KALMAMIŞ GÜNÜNDE ÇIKMIŞ, UYUMUŞUM DİNLENMİŞİM, KENDİMİ YAKIŞIKLI. ENERCİK FALAN HİSSEDİYORUM...
♫ CAST E PÖRFEKT DEY... PRABLIMS OL LEET ELON ♫...
MADEM SÜPER HİSSEDİYORUM NEDEN ŞU KİTAPÇIYA GİRİP KİTAP FİLM MİLİM BAKMIYORUM Kİ...
DIS TIK DIS TIK ♫
DONK!!!
ZDONN
ÖE!!!
ORDA CAM Bİ KAPI OLDUĞUNU BİLİYODUM AMA NORMALDE O SAATLERDE KAPATMIYOLARDI... NASIL SERT ÇARPTIĞIMI ÇİZEREK TARİF ETMEM MÜMKÜN DEĞİL SANIRIM. BÖYLE ELLER CEPTE, VAR GÜCÜMLE CAMA RESMEN GİRDİM... BEYNİM, SOĞANCIĞIM FİLAN YERİNDEN OYNADI ANA KOYİYİM... İÇERDEKİ KASİYER KIZLAR, GÜVENLİKÇİ ELEMAN FALAN HEP GÖRDÜ TABİİ, ZATEN O SESİ DUYUNCA BAKMAYAN KALMAMIŞTIR... RESMEN ROMANTİK KOMEDİ SALAĞI GİBİ OLDUM ORDA. TABİ ROMANTİK KOMEDİDE OLSAK KASİYER KIZIN ŞÖYLE YAPMASI GEREKİRDİ...
HAHHAHAH.. ŞAPŞAL OLDUĞUN KADAR TATLISIN DA...
BEN... EEE... AFEDERSİNİZ... EE...
GEL HADİ SEVİŞCEZ FİLAN, ÖYLE ŞEYLER YAPICAZ...
HUGH GRANT GİBİ SEVİMLİSEL HAREKETLER...
NE SEVİŞMESİ, KİKİR KİKİR GÜLDÜLER OHA Bİ SALAK CAMA GİRDİ ŞEKLİNDE... BU ROMANTİK KOMEDİLER YILLARCA BİZİ ÇOK FENA KANDIRDI, ONLAR YÜZÜNDEN SALAKLIKLARINI "ŞAPŞALLIK" SANIYOSUN, ORTAOKULDA FALAN BİLEREK AZ SAKARLIK YAPMADIM BEN MESELA...
pa...pardon...
ço...çok özür dilerim...
HEPSİ DEĞİL AMA SINIFTA Bİ KIZ FALAN (DUYGUSAL VE DİĞER KIZLARLA İYİ GEÇİNEMEYEN OLUYO YA HANİ, HAH İŞTE O) UZAKTAN UZAKTAN BİRAZ AŞIK OLUR GİBİ GELİYODU...
AMA ORTA 3'TE HASBELKADER Bİ KIZ ARKADAŞIM OLMUŞTU. TABİ O YAŞTA ANCA TELEFONDA MIY MIY KONUŞUYODUK. BAŞKA Bİ NUMARAMIZ YOKTU... BEN DE BU YÜZDEN BİRAZ TEDİRGİNİM, KIZ BENDEN SIKILICAK DİYE KORKUYORUM... Bİ GÜN ŞÖYLE BİŞEY YAPTIM...
SONRA BEN DE DEDİM Kİ...
A!
AAAAaaaaaa...
ALO? NOOLDU?..
HUHH!.. YERE DÜŞTÜM YAA!.. AYAĞIMIN ALTINDA SABUN GETİRMİŞİM DE...
SEN SALONDA DEĞİL MİYDİN?
EVET İŞTE BANYODA YERE DÜŞMÜŞ HERALDE AYAĞIMLA GETİRDİM Mİ NEDİR, ÜSTÜNE BASIP DÜŞTÜM.
...ERSİN SEN SABUNA FALAN BASMADIN ŞİMDİ BENCE...
NASI YAA! YALAN BORCUM MU VAR DÜŞTÜM İŞTE, SESİM DE UZAKLAŞMADI MI DÜŞERKEN?..
...
YAA OHA VALLA DÜŞTÜM
BÜYÜK Bİ KAHKAHA ATSIN VE SONUCUNDA DA ARKADAŞLARA ANLATICAK SICACIK, COŞKULU VE SEVİMLİ Bİ SAKARLIK ANIMIZ OLSUN İSTEDİM AMA OLMADI. HATTA DURDUK YERDE BUZ GİBİ Bİ HAVA OLDU SUSTUK BÖYLE 5 SAAT.
NORMAL ZAMANDA NEYSE DE ARTİSLİK YAPARKEN BECERİKSİZLİK EDERSEN ÇOK FENA, KAVGA EDERKEN FALAN OLUYO YA BAZEN HANİ...
KIZIM BAK BENİ DELÖRTME!..
DELÖRTME Mİ? EHEHE SGTI...
DELİRTME!!!
ARTIK NE DESEN CİDDİYE ALINMAZSIN.
BİKAÇ YIL ÖNCE, ESKİ ÇALIŞTIĞIMIZ DERGİDEYİZ, UĞUR BİŞEYE ÇOK UYUZ OLMUŞTU BİGÜN, PATLADI BÖYLE...
MANYAK MI LAN BUNLAR?!! SKİCEM ARTIK HAA!!!
ASSKTİR O ÇAY POŞETİ NE LAN KOLUNDAKİ EHE HEH!!!
POŞETLE BAARIYO.
E O GÖRÜNTÜDEN SONRA SİNİR MİNİR KALMADI TABİ, GÜLÜŞTÜK GEÇTİ GİTTİ.
NEYSE EN BAŞA DÖNÜCEM, SURATI KAPIYA ÇARPTIKTAN SONRA GERİ KAÇAMAZDIM, ÖNEMLİ DEĞİLMİŞ, HER İNSANIN BAŞINA GELİRMİŞ GİBİ MECBUREN GİRDİM İÇERİ. AMA KİTAP DERGİ MERGİ ALICAK HALİM KALMADI TABİİ, YALANDAN FİLMLERE BAKARKEN Bİ SIRA DİVİDİYİ DEVİRDİM TAM OLDU. ONLARI KALDIRIP ÇIKTIM DIŞARI... CAMA KAFA ATIP, İÇERDE BİŞEYLERİ DEVİRİP, HİÇBİŞEY ALMADAN ÇIKAN Bİ DELİYDİM ARTIK BEN, VE BUNLAR İKİ DAKİKADA OLMUŞTU...
BU SEFER İSTİKLAL'DEKİ HERKES GÜLÜMSÜYO DEĞİL DE SIRITIYO GİBİ GELDİ. LOU REED PERFECT DAY'I SÖYLEMEYİ BIRAKTI. HUGH GRANT BOK YESİNDİ... EVE GİTTİM.

uğur gürsoy
ÇOCUKLUĞUMDAN BERİ GİYDİĞİM ÇOK DAR İÇLİK KEMİK GELİŞİMİMİ ENGELLEDİ... İŞTE BUYUM BEN, HALA SEVİŞMEK İSTER MİSİN BİLMİYORUM...
AMAN NOLUCAK, ÇIKAR İÇLİĞİNİ GEL HADİ!..
İÇLİĞİ ÇIKARINCA HİÇ YÜRÜYEMİYORUM, O BİRAZ OLSUN TUTUYO DIŞTAN ...
SENİ YAVAŞ YAVAŞ YARI İNSAN - YARI MAKİNEYE ÇEVİRİCEM.. BÜTÜN EKLEMLERİNİN YERİNE PİPET TAKICAM.. ŞU BİİR... İÇİNDEN KAN DOLAŞIMI DA OLUR HEM...
ELEKTRONİK BİŞİYLER DE TAKICAK MISINIZ PROFESÖR, TEL FİLAN KOYCAK MISINIZ İÇİME?..
HEPSİ OLUCAK HEPSİ OLUCAK, SABIR!..
DOĞRU DÜZGÜN ATSANA LAN ŞUNLARI AĞZIMA!..
ouuuu
voiii!
voiii!..
Dviiiii!
ABİ KAFAN O KADAR BÜYÜK Kİ, ATTIĞIM LEBLEBİLER KÜTLELERİN ÇEKİM KANUNU YÜZÜNDEN YÖRÜNGEYE OTURUP DÖNMEYE BAŞLIYORLAR, OLAN BU!..
ALSANA ŞUNLARI, LAVABOYA GİDİCEM ...
KOLAY GELSİN, BAYIRBAŞI SOKAK VARMIŞ BURDA...
NE YALAN SÖYLİYİM, EVET ABİ...
BU KADAR KİŞİ ARASINDA NİÇİN ADRESİ BANA SORDUNUZ. SOSYAL STATÜSÜ EN DÜŞÜK İNSAN OLARAK BENİ GÖRDÜNÜZ... TERSLENME İHTİMALİNİZ YOKTU, RAHAT EDECEĞİNİZİ DÜŞÜNDÜNÜZ BENDE... GERÇEKTEN EN FENA BEN Mİ GÖRÜNÜYORUM SOKAKTA?
AÇIKSÖZLÜLÜĞÜNÜZ İÇİN TEŞEKKÜRLER. ADRES NEYDİ?..

SE LİM
ŞURDA YİYİVERELİM İŞTE NOLUCAK ZELİHA, GÜZEL GİBİ ORASI!..
YA BEN YİYEMİYORUM DİYORUM, ET ET KOKUYO ORANIN DÖNERİ, YİYEMİYORUM YAA! SEN YE BEN BEKLERİM BURDA, HADİ SEN YE SELİM!..
YA SAÇMALAMA OLUR MU ÖYLE!..
OLUR...
AA GEL ŞURDA YİYELİM. EV YEMEKLERİ DİYO BAK, SEBZE...
YA GÖRMÜYO MUSUN DIŞARIDAN BELLİ PİS OLDUĞU. KİMBİLİR NE YAĞI KULLANIYOLAR!.. AYAKLARINI MI SOKUYOLAR ARTIK!..
NORMAL YAPIYOLARDIR YA NOLUCAK...
SEN YE SELİM TAMAM, BEN ŞURDAN BİSKÜVİ FİLAN YERİM NAPİYİM!..
ZELİHA...
TİLİLİLİ
Alo neredesin Zeliha?
Aşağıda marketin önünde.
Zeliha ağlıyo musun sen?..
Noldu ya?.. hı.. sevgilim?..
Hala sevgilim işte... 8 yıldır çıkıyoruz. Şunun adını koyun diyo annemgil.. bu ne zamana kadar gitcek diyolar. Bi sözlenicez ya, ölür müsün...
Hayatım..
Ben çok mu meraklısıyım sanki sözün filan...
BU SOĞUKTA ARTIK Bİ YERE GİRELİM YETER! GİDİLCEKSE EN BAŞTA GİDİLCEKTİ CEVAHİRE!.. ACİL TUVALETE GİTMEM LAZIM BENİM!
BAKKALDAN SELPAK ALSANA!..

baris.uygur@gmail.com

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

■ Yılbaşı gecesi geldi geçti. Yine birçoğunuz sabahlara kadar eğlendiniz, 2010 geldi diye neşelendiniz. Ne gareziniz vardı 2009'a bilmiyorum ama henüz bir tek gününü bile yaşamadığınız 2010'a bunca iltifat ne diye anlamak kabil değil. Bana kalırsa 2010'un gelişine sevinmek için erken. Bekleyelim önce bir rüştünü ispatlasın. Bakalım 2010'da da 2009 gibi insanı neşe dolduran 23 Nisan'lar olacak mı? Ha olur olmasına istersen olur da; 2009 da iyiydi, hem de gayet güzel bir yıl oldu diye düşünüyorum ben. 2010'a merhaba, tamam, o kadarına ses çıkarmıyorum ama 2009'u da lanetlemeyelim. İmkân olsa ikisi beraber yaşansın diyecek kadar sevdim ben 2009'u da; astronomik takvim esasları dairesinde mümkünatı olduğunu sanmıyorum.

■ Bir şekilde, 2010'a ülke dışında, gurbet elde girdim. Böylelikle gözlemleme fırsatım oldu; bizde havai fişeği devlet atıyor; belediye atıyor. Daha bir düzenli, daha bir tertipli yaşanıyor. Herhalde bazı başka ülkelerde de havai fişeği devlete attırıyorlardır ama benim girdiğim yerde "her şeyi de devletten beklemeyelim, kendi havai fişeğimizi kendimiz atalım" anlayışı hâkimdi, sağımızdan solumuzdan ve hatta ense kökümden havai fişek atıp durdu halk. Bizde olsa; herhalde "Muhsin bak lan, sana atıyorum havai fişeği ehehe mehehe" diye diye rahat birkaç kayıp verirdik diye düşündüm.

■ Tamam, doğruyu söyleyeni dokuz köyden kovarlar da; her gittiği yerden kovulan da kendini bununla avutmasın yahu. Her kovulan da doğruyu söylediği için kovuluyor değil a?

■ A dostlar benim bir sıkıntım var. Derdim şu ki, ne zaman birileri kendince "güzel" bir şeyler yapmak için insanları bir araya toplamaya kalksa "kesinlikle hiçbir ideolojiyle ilgimiz yok" ya gibilerinden bir not düşüyor ya, işte ona kahroluyorum. Öncelikle siyasi bir görüşe hizmet etmek ayıp değil, günah değil, yanlış değil. İkinci olarak da birden fazla insanın bir araya gelerek gerçekleştirdiği bir çalışmanın herhangi bir siyasi görüşle, ideolojiyle alakası olmadığını öne sürmek neyin nesi? Diyelim ki fakirlere yardım amaçlı bir araya geldiniz. Politik bir tavır değil mi bu yani? Yıllar yılı "politik" olmayı tu kaka diye öğreten bir takım andavalların, arsızların, haysiyetsizlerin hayvanoğluhayvanların... Ay dur aman yine çok sinirlendim. Bunun nedeni bize bir şekilde "politik olan kötüdür" diye belletilmiş olması. Hâlbuki görme engelliler için teybe kitap okumak da, dişinden tırnağından artırdığını gidip deniz fenerine veyahut bilmem ne vakfına vermek de politik bir davranış. Her şeyi devletten beklemek de, her şeyi devletten beklememek de politiktir, ideolojiktir arkadaşlar. Bakın başkası olsa bu düşünceden sayfa sayfa kitap yazardı, ben sizi bir paragrafla kurtarıyorum, bu kıyağımı da unutmayın. (Ve evet, bu da politik, bu da ideolojik)

■ Fikri sündüre sündüre kitap yazmak diye bir şey yok mu? Var. Misal yıllar evvel "yiyerek zayıflayın" türü kitaplardan birini almıştım. Önsözde, her şeyin bol bol çiğnenmesi gerektiği yazıyordu. Birinci bölüm "neden her şeyi çok fazla çiğnemeliyiz", ikinci bölüm "yemeği bol bol çiğneyerek yiyenler anlatıyor", üçüncü ve son bölüm de "yine de yediklerimize dikkat edelim" şeklindeydi. Yani bütün bir kitap, yediğimiz her şeyi en az kırk kere çiğnememiz gerektiği gibi bir cümleden ibaretti.

■ Düşünüyorum da en riskli babalık testi, Battal Gazi'nin İntikamı filminde Battal'ın oğlu Ali'nin tam babasını kılıçla temize havale edecekken elinin taş kesilmesidir. Eli taş kesilince anlıyor tabii çocuk, "aa bu benim babammış gerçekten" diyor ya; dünyanın bin bir türlü hali var. Ya biyolojik baban olmasaydı evladım? Bana kalırsa nereden baksan riskli bir babalık testidir. Hangi çağda yaşıyoruz? Gerçi Battal ve arkadaşları hangi çağda yaşıyor, gerçekten yaşamış mı onu da bilmiyorum ya, o ayrı mesele.

■ Türk filmlerinin haset side-kick'i var bir de değil mi? Hani şu başrol kadını kıskanan; ama başrol kadının arkadaş, dost belleđiği lakin filmin en kritik yerinde kalkıp Türkan Şoray'a (başrol kadın demekten sıkıldım, onun için Türkan Şoray diyorum, siz anlayın) madik atan. Misal Türkan'ın evlenmek üzere olduğu zengin çocuğa gidip Türkan'ın bir çadır tiyatrosunda şarkı söylediğini ispiyonlayan. Ah o haset kadına ne üzülürüm ben bir bilseniz. Bana kalırsa attığı madik, madiği atarken bile kendi canını yakıyordur. Bunca polim (madik demekten sıkıldım polim diyorum artık) sırf arkadaşı ondan daha mutlu olmasın diyedir ya, açtığı polim kendisini daha da mutsuz edecektir, boşunadır bütün polimleri. Buyurun size ikilem. Bu ketenpereden sonra (polim demekten de sıkıldım) hâlbuki Murat Soydan olsun, Cüneyt Arkın olsun beriki kıza da yar olmaz ki? Neyse filmin sonunda bir şekilde Türkan Şoray sevdiğine kavuşur da filmin kötü karakteri pek de kötü bir şeye yol açmamış olur; işte bana kalırsa filmin mutlu sonunda en çok mutlu olan başkasının mutluluğuna mani olmamış olmanın iç huzurunu yaşayan o garibim kadındır. Yalnız durduk yere fazla mı sempati besledik şıllığa bilemiyorum bak. Şıllık demekten sıkılmam onu ekleyeyim. Şıllık. Komik bir kelime.

■ Bana arkadaşını söyle sana kim olduğunu söyleyeyim derler ya, gelip bana desinler onu; sayayım dostumu arkadaşımı da bakalım ne yapacaklar çok merak ediyorum. Çin'den kaçakçılık suçlamasıyla sınır dışı edilen, evden kaçıp Tayvan'a gidecekken polis tarafından son anda yakalanan, yatacak yeri olmadığı için dükkânlarda gece bekçiliği karşılığında uyuyan, en son "hacı peynir işine gireceğim, nah şuraya yazıyorum" dedikten sonra Kars'a gidip bir yıl sonra tığ teber şah merdan dönen, arada bir televizyon dizilerinde beliren (üstelik birkaç tane), belediye başkan adayı olan, hedef küçültüp şansını muhtarlıkta deneyen, hedef büyütüp parti başkanlığına oynayan ve hatta uzaktan da olsa parti başkanı olan muhtelif çap ve ebatta arkadaşım var. Ya bütün maymaklar beni buluyor ya da evet, bende bir şey var. Bu arada tam yazıyı gönderecekken, eski bir dostumun da şu anda Kuzey Irak'ta bir Kürtçe televizyonda magazin programı yaptığını, oranın ünlülerine "sevgiliniz var mı, sadece arkadaş mısınız?" türünden sorular sorduğunu öğrendim. E buyurun bakalım.

■ Bildiğin şerefsiz, ahlaksız, haysiyetsiz herife "ıssız" diyince film oluyormuş bunu anladım. Ben hayatımda kadını bu kadar aşağılayan, bu kadar yerin dibine sokan erkek merkezli bir film seyretmedim, daha da seyretmem herhalde.

■ Dünyada en çok klibi olan şarkıcı bana kalırsa Barış Manço'dur. Rahmetli maşallah TRT'ye program yaptığı yıllarda haftada iki üç şarkısına klip çekerdi; hesaplarsanız hayretle göreceksiniz ki dünyada muhtemelen yazdığı şarkıdan çok klibi olan tek şarkıcı yine Barış Manço'dur. Zira aynı şarkıya birkaç ay bazen bir iki yıl sonra yeni bir klip yaptığı da olmuyor değildi. Bu sırada Cem Karaca Almanya'da sürgündü, Erkin Koray Florya'da pizzacıda çalıyordu. İnsan, hiç olmazsa iki üç klip de bu şanssız meslektaşlarına çeker diye düşünüyor ama yok.

■ Bülent Özveren'e ne demeli peki? Çocukluğum boyunca dünyanın tüm sorularının cevaplarını bilen bir insan intibaı verdi durdu "Ben bilirim" yarışmasıyla. Düşünecek olursak, o zamanın yarışmaları da daha bir zordu be? "Kimdir bu ünlü mimarımız?" sonrasında şık falan da yok, kart kurt öndeki kartona cevabını yazacaksın, yarışmacı arkadaşlara başarılar dileyeceksin falan filan. Ulan sorular da kazıktı zaten. Mimar say deseler iki üç tane kesin sayarım da, dördüncüde tıslarım, saydıklarım da zaten bizim eş dost çevresi olur.

■ Annesinden sonra facebook'a giren ender insanlardan olarak nihayet ben de Facebook camiasında yerimi aldım. Şimdi bekliyorum, hayat kalitemde bir yükselme olsun, başım göğe ersin diye ama hadi bakalım. Şu ana kadar tek neticesi, yaklaşık altı saat boyunca ekran başında sağa sola tıklamak oldu, sabah kalkınca banka hesabıma baktım para mara da yatırmamışlar. Bir fabrikaya girip altı saat sağa sola tıklasam üç beş bir şey kazanırdık. Ha elbette hayatta her şey para değil ama hayatın bir de kendisi var.

■ Yerliler ne peki ama? Ne zaman Kızılderililerden veyahutta kara kıta Afrika'nın gerçek sahibi canımdan çok sevdiğim müstemleke halklardan bahsedilse bir "yerli" lafıdır gidiyor. E sen de yerli değil misin? Sen mobil misin? Göçebe misin? Göçebeysen de kıtalararası mı göçüyorsun? Yoo, yayladan köye, köyden yaylaya. E ne bu kibir arkadaş? Onlar yerli biz değiliz. Ben yerliyim valla, kendi mahallemin çocuğuyum.

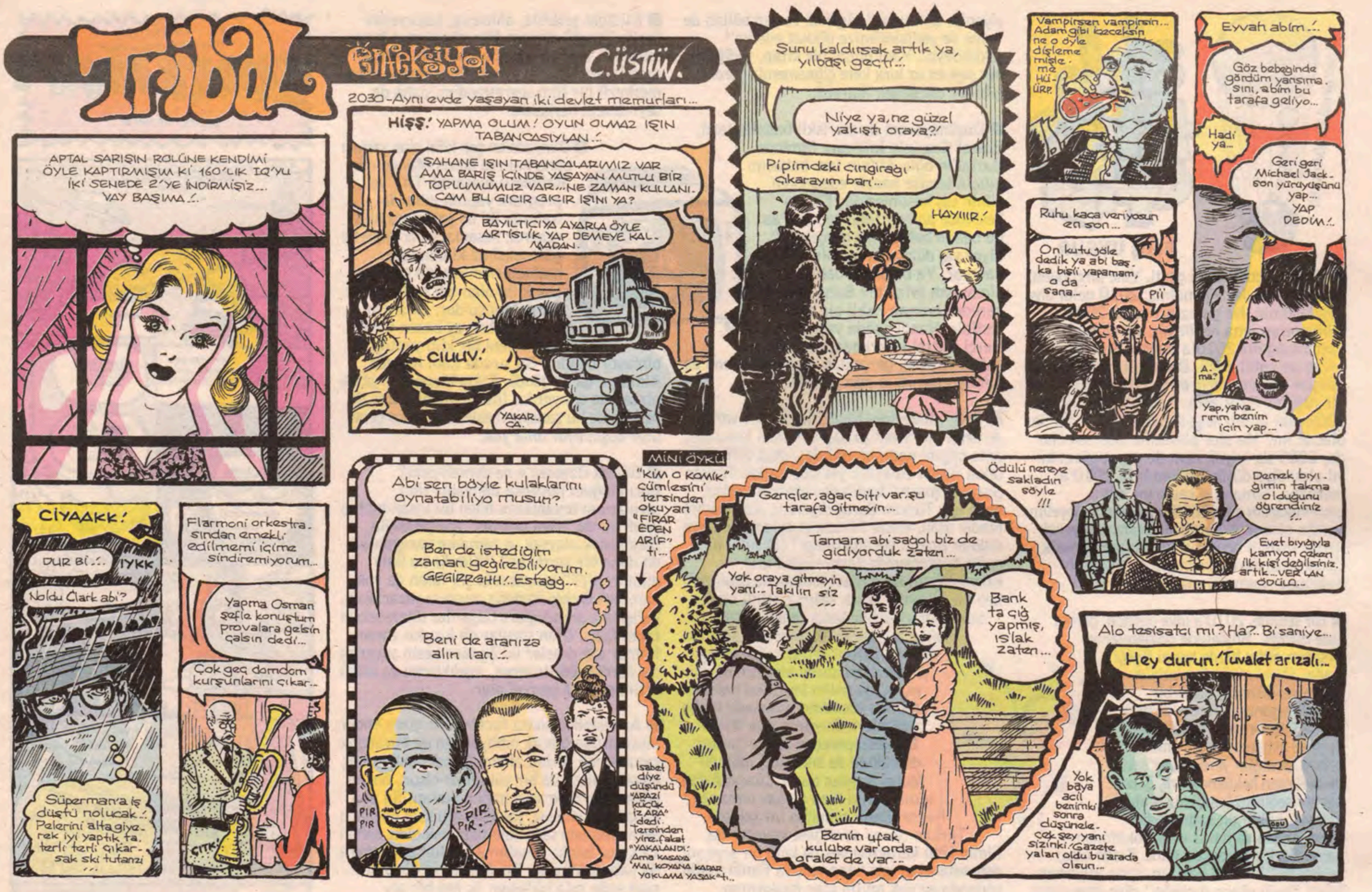
Bizim bi' arkadaş!

Bizim bi' arkadaş "Almanlar osurana bravo, geğirene aferin diyormuş" diye sağda solda konuşuyordu, "gel senlen bir dolaşalım" diye aldım bunu, sezdirmeden Münih'in ortasına bıraktım, hala konuşurken de yanından uzaklaşıp seyrettim gümbürtüyü. Mavi beyaz bavyera bayrağına çevirdiler adamı da anca sustu.

Tek Derste Üniversite!
Bu hafta: Müşteri Temsilciliği

Lisans: Müşteri daima haklıdır
İsteyene Yüksek Lisans: Daha zengin müşteri, daha haklıdır
Dileyene doktora: Esasen şirkete karşı müşteriyi değil, müşteriye karşı şirketi temsil ediyorsunuz ama çaktırmayın, bu saçma isim tamlamasından siz sorumlu değilsiniz.

ben o

alpay erdem

• Merhaba.

• Avatar'ı izledim ve hiç sevmedim. Müthiş sıkıldım, kızdım, mutsuz oldum. Bir kere galiba benim her şeyden önce 3 boyutlu film'le ilgili bir sıkıntım var. Sinemada o kara kara gözlüklerle film izlemek zorunda bırakılmak. Bir kere benim boyut anlayışım çok farklı. Adam filmi yapmış, bu birinci boyut, sen filmi izliyosun, bu ikinci boyut, sen filmden etkileniyosun, filmden sana doğru duygudan bir köprü oluşuyo, işte bu da üçüncü boyut. Üç boyutlu film budur. Yoksa gözünün önünde heyhulalar uçuşmuş, o diil. Çocuk mu kandırıyosunuz lan. Eğer sinema artık böyle bi'şiy olucaksa istemez kalsın. Ben Vavien'i seviyorum, ben Başka Dilde Aşk'ı seviyorum. Ben sinemada insan görmek istiyorum, duygu istiyorum. Üç saat yaa bi de, üç saat.

• Biraz önce bi ekmek almaya diye çıktım, tam **40 Lira 85 Kuruş**'a patladı bana. Kapıdan çıktım ve fark ettim ki, elimdeki anahtarlar derginin anahtarları. Yine de şansımı denedim lan, derginin anahtarları belki benim evin kapısını da açar diye bir ümit zorladım, çı, açmadı. Hemen aşaa inip apartman görevlisinden çilingir çaarmasını istedim. Çilingiri beklerken gidip ekmek aldım, **85 Kuruş**. Çilingir geldi iki saniye içinde kapıyı açtı, **40 Lira**. Oldu mu sana **40 Lira 85 Kuruş**. Bir ekmek ya. Hayatımda hiç bu kadar pahalı bir ekmek yememiştim. Aşırı üzülüyorum.

• Yılbaşı akşamı Özlem'im, benim Kenan İmirzalıoğlu'ndan daha yakışıklı olduğumu söyledi. Dedim **bunu sabah konuşuruz**. Sabah hatırlattığımda, **piyüuu, desene çok içmişim ben dün gece** dedi. **Aşırı içmişim** dedi. **Ama şu var ki gerçekten sempatiksin** dedi. **Bak Kenan İmirzalıoğlu o kadar, senin kadar sempatik diil mesela** dedi.

KAMİL SEVEN ADAM

• Zaman zaman şu hayat yolunda buzdolabının kapısı gibi kapılara da denk geliyorum. Kapattıktan soora hemen açmaya kalktığımda o kapıyı, **lan n'oluyo** diyorum, **niye açılmıyo bu .mına koyduğum kapısı**. Hayır bir problem de yaşanmadı içerdekilerle. Benim havuçla en ufak bir alıp veremediğim yok. Şeye mi kızdı acaba. Dilimlenirken çıkardığı o tiz sulu sert sesi çok sevdiğimi söylediğim için mi bozuldu acaba. Bi'şiy de demedim ki, sevdiğimi söyledim. Acaba yumurtalar mı istemiyo beni. **Açmayın kapıyı, giremesin içeri** mi diyorlar. Bi'şiy de yapmadım ki ben yumurtalara. Sadece **cezvede yumurta haşlarken kısık ateşte, ara ara kaynar su blok sıçrayınca öyle ne biçim de hoşuma gidiyo** dedim. Kötü bi'şiy demedim ki, **hoşuma gidiyo** dedim. Ben bunları düşünürken, içimde bin türlü olumsuz düşünce büyütürken, **dur** diyorum **ya, bir daha bi deniyim, belki bu defa açılır kapı**. Açılıyor kapı. Hem de çok kolay. Hem de kötü karşılanıcaamı düşünürken, güler yüzlü bir ahali karşılıyor beni. Yeşil zeytin, **özlettin hacı** diyor, örgü peyniri ıslak ıslak öpüyor yanacıklarımı. Havuç, **taze çay demledim, simit de var, ne şanslısın haa** diyor. Ve ben o an içimden başlıyorum ağlamaya. Çok mutlu oluyorum. Beklemezken çünki. Sosis bi'şiyler diyo ama ben onu duymuyorum, çünki ben o ara sucukla konuşuyorum.

• Sıçma esnasında çok acil bi'şiy olmasın istiyor insan. Düşünsene kapıyı yumrukluyorlar. **Abi çabuk çık, çok acil bi'şiy oldu** diye.

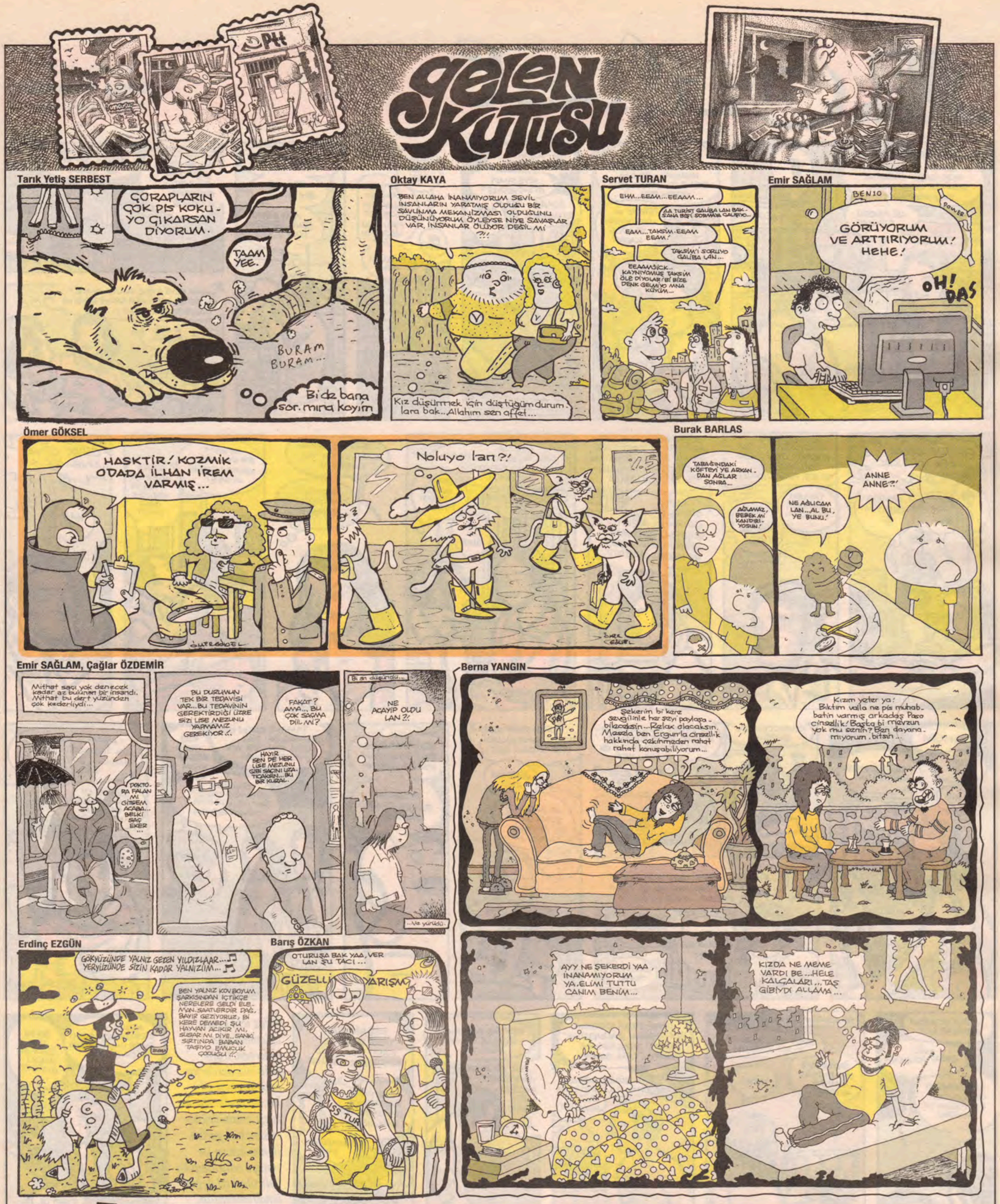
• Otobüste minibüste, böyle koltukta otururken bilhassa cam kenarında, böyle yolun çok iyi geldiği, böyle mayıştığın, o yolculuğun bitmesini hiç istemediğin o anın ben çok büyük hastasıyım. Çünki çok az denk geliyo öyle. Bin tane doğru parametre bir araya gelicek de, trafik durumu, sıcaklık, uygun yorgunluk, içerideki yoğunluk, o anın enerjisi, ve daha bir sürü şey. Hastasıyım, büyük hastasıyım.

• **Ben, Sen, O, Biz, Siz, Onlar** arasında, elbette ki, her zaman için, en samimi **Ben**'dir. Bizdendir **Ben**. Bu toprakların tertemiz, kara gözlü çocuğudur. Ataktır. Bir derdin olsa koşa koşa gelir. **Sen** biraz mesafelidir. İyi bi insandır ama tabiatından kaynaklanan bi soğukluk, ne biliyim, böyle bi yani edalı tavırları vardır. **O** hep dışardadır. Dış kapının mandalı. Ezik, sessiz, içinde fırtınalar kopan bir kel oğlan gibidir **O**. Hep üçüncü. Üzülürsün **O**'ya bakınca. **Biz** enteresandır. Bin tane iyi huylu **Ben**'den oluşmuştur ama **Biz** olunca g.tü fena kalkmıştır. Çok da zengin olmuştur. **Biz** olunca **Sen** gibi mesafeli olmuştur. **Sen**'den farkı; biliriz ki **Sen** iyidir, **Biz**'i bilemeyiz. O kadar bile yakınına sokmaz. Özü iyidir ama özünü de unutmuş gibidir. **Ben Biz**'i ofisinde ziyaret etmeye gittiğinde, **Biz** hep toplantıda olur ve o toplantı hiç bitmez. **Siz** en fenasıdır. Soylu tarikatı lideri gibidir. **Biz**'e rahmet okutur. **Biz**'in en azından ofisine kadar gidebiliyosun. **Siz**'de öyle bi'şiy de yok. **Siz**'in nerde olduğu belli diil. Yer altında bi yerde ama nerde. Peki ya **Onlar**. Tehlikeli gibidir. Zamanında çok dışlandığı için sana hep kötü gözle bakar. Villasının önünden geçerken bile güvenlik dışarı çıkar. Çok fena gerilim verir. Bakma bunların yine en iyisi **Ben**.

• Sevgilerimle.

Hasta Ruh
9 Ocak Cumartesi / **Bakırköy** Sanat Merkezi / Saat: 21.00
/ bilgi: 0212 572 02 24
22 Ocak Cuma / **İzmir** Bios Bar / Saat: 22.00
/ bilgi: 0232 463 10 68
Her Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

alpayalpayalpay@gmail.com www.alpayerdem.com.tr twitter.com/alpayalpayalpay

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 7 Ocak 2010 | Sayı: 123
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur GÜRSOY
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com)

GRAFİK: Hakan KARATAŞ - Fırat YAŞA - Vasıf TERİM - **KALİGRAFİ:** Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) **Ofis Sorumlusu:** Mesut Tunç Baysel
Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 **FAX:** 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 **ABONELİK:** **Yurtiçi:** 99TL **Amerika:** 100$ **Avrupa:** 70€ **Uzakdoğu:**120$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi, TL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

SAYI: 2010/03 No: 124
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

Türkiye'de etnik ayrımcılık, linç girişimlerine dönüşüyor. Edirne'de son bir ay içinde üçüncü linç girişimi yaşandı. Manisa'nın Selendi ilçesindeyse arabaları yakılan, evleri taşlanan Romanlar ilçeden göç etmek zorunda kaldılar.

Polis, toplumsal olaylarda müdahalede bundan böyle "plastik mermi atar tabanca" kullanacak.

Akla Ziyan Geceler

- **Hodri Meydan:** Rumelihisarı'nın gözde mekanı. Eski bir bira fabrikasından bozma. Ama makinalar hâlâ çalıştığı için kendi biranızı kendiniz üretiyor ve yine kendiniz tüketiyorsunuz. Masum garson Corci, eğlenceye renk katıyor. Çarşamba geceleri, vurmalı çalgılardan müştekil Şakrak Şişman's ortamı heyecanlandırıyor. Fiks menü yüzbeş bin, ciks menü iki yüz bin, ikiyüzlü tutum alenen saptandığı takdirde üç yüz üç bin...
- **Prematüre:** Galata'da beş kişilik bir mini club. İşletmeci ve biri kız iki garsonla toplam sekiz kişiden fazlası alınmıyor. Aylar önceden randevuyla girilen mekana, henüz magazin yazarları bile sızamadı. İçeriye ilgili tek bilgi "kanyağa öncelik tanındığı" yönünde...
- **At Kafası:** Çiftehavuzlar'da bir av köşkünün testere edilmesiyle, bildiğin yıkmışlar, marjinal Asyalıların gözdesi olmuş bir geceyarısı açılımı. Mekan, adını Gotfather'in "sarı çarşafta at kafası" temasından almış. İçeride baron tartaklayabilir, bel yağlayabilir veya canınıza can katabilirsiniz...

V.Ö

BİŞEYLER DUYDUM

AYAKTA İŞEYENLER POSTANESİ

Bursa'da yeni yapılan PTT şubesine atanan bir kadın memur, şubenin tuvaletinde sadece pisuarlar olduğu için zor durumda kaldı. Olay basında yer alınca, tuvalette düzenleme yapmak yerine, kadın memur başka bir şubeye gönderilerek yerine bir erkek atandı. Böylelikle "sorun" ortadan kalktı.

İTALYA DURAKLAMA DEVRİNE GİRDİ

Milano'da yediği yumruğun ardından iyileşen Berlusconi, bir sokak ressamından Obama'nın Süperman portresini satın aldı. Bu alışveriş sırasında Berlusconi'nin üzerinde Putin'in hediye ettiği tahmin edilen bir güreşçi montu vardı...

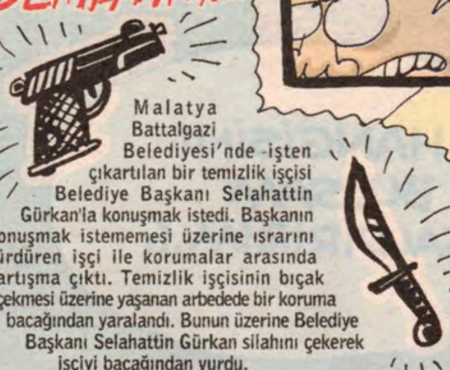
ÜZÜLMEYİN ARTIK BEN VARIM

Anamur Devlet Hastanesi'nde 32 işçi işten atıldı. İşten atıldığını hastane kapısında öğrenen bedensel engelli Hasan Yıldız'ı AKP Anamur Gençlik Kolları Başkanı Nurullah Öz teselli etti. Hasan Yıldız, kendisini teselli eden bu iyi insanın kendi yerine işe alınanlardan biri olduğunu sonradan öğrendi...

19 OCAK'TA NE OLMUŞTU?

KONUŞMAK İSTEMİYORUM DEMİŞTİM..!

Malatya Battalgazi Belediyesi'nde işten çıkartılan bir temizlik işçisi Belediye Başkanı Selahattin Gürkan'la konuşmak istedi. Başkanın konuşmak istememesi üzerine ısrarını sürdüren işçi ile korumalar arasında tartışma çıktı. Temizlik işçisinin bıçak çekmesi üzerine yaşanan arbedede bir koruma bacağından yaralandı. Bunun üzerine Belediye Başkanı Selahattin Gürkan silahını çekerek işçiyi bacağından vurdu.

İDOLÜMÜZ MÜGE ANLI!..

Polis, suç olaylarını magazinleştirerek işleyen kadın programlarını düzenli takip etmeye karar verdi. Bu amaçla, polis teşkilatı, her bir kadın programını birer polise zimmetledi.

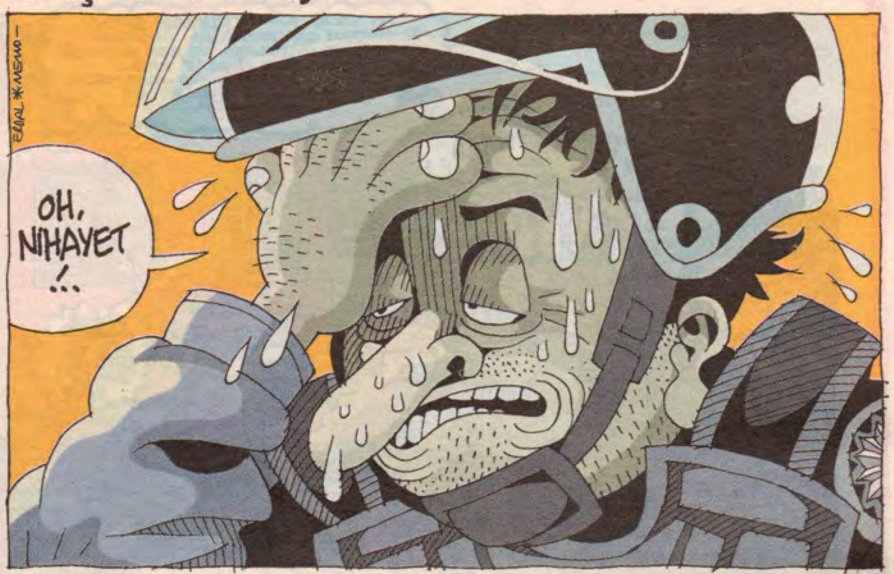
SENSEİ'YE Bİ ÇAY

Müslümanlıktan Hıristiyanlığa geçen manken Tuğçe Kazaz, bugünlerde Budizm'le ilgileniyor. Kazaz henüz bu felsefenin ilk aşaması olan 'hizmet basamağı'nda olduğu için dâhil olduğu 40 kişilik gruba hizmet etmekle görevli. Grubun çay ve kahve servisini yapan Tuğçe Kazaz'a hocasının **"Sen şu an bir hiçsin..."** dediği *(bir çeşit öğreti)* iddia ediliyor.

UYKUSUZ

Genç nüfus azalıyor...

MHP milletvekili Mehmet Serdaroğlu, "Tinerci çocukları ıslah etmek için hapse atalım" dedi.

KAÇ YIL OLDU?

● Milli Gazete, tüm basının *"AKP'nin seçim zaferi"* benzeri başlıklar attığı gün, *"SP oylarında % 100 artış!"* manşetiyle çıkarak, % 5.4 oy alan Saadet Partisi'nin zaferini ilan edeli **1 yıl...**

● Adnan Şenses, Tayyip Erdoğan'ın yüzünde **nur gördüğünü** söyleyerek, " *'Bugünden itibaren her kötülüğü bırakıyorum, içkiyi ve gece hayatını bırakıyorum' diyerek Kuran-ı Kerim'e el bastım. O insanla tanışmanın mutluluğunu hala yaşıyorum. Onu çok seviyorum,*" açıklamasını yapalı **4 yıl...**

● Yeşim Salkım, "... *Artık kocasıyla yaşamayı seçmiş bir insanım. Bu ülkeden nefret ettim. Hayatımın bu denli didiklenmesinden nefret ettim... Bam!*" diyerek açıklamasının sonunda benzersiz bir final yaşatalı **7 yıl...**

● Serdar Ortaç, "Ben Adam Olmam" isimli şarkısını İspanyolca'ya çevirip Meksika'da piyasaya sürerek, kendi hakkındaki yargısını Meksikalılara da açıklayalı **14 yıl...**

● Süleyman Demirel, Tansu Çiller'le yaşadığı bir tartışma sonrası, "*Karşımda bu hareketi yapan bir bayan olmasaydı pencereden aşağı atacaktım,*" açıklamasını yapalı tam **18 yıl** olmuş...

Türkiye'nin dört bir yanından linç girişimi haberleri geliyor...

Aydın Doğan Grubu'yla Başbakanlık'ta yapılan gizli toplantıda, vergi borçları ve bazı gazetelerin Koza Grubu'na satışıyla ilgili kararlar alındığı iddia edildi.

TOPLAMA ALBÜM

Haberin içinde adı geçen şahsın, haberden bağımsız pozlarını foto galeri olarak sunmak yeni tip gazeteciliğin vazgeçilmezlerinden. Buna alıştık, fakat Hürriyet'in bu haberindeki foto galeri açılımı gerçekten takdir edilecek boyutlarda. Bilardo sporuyla başlayan galeri, aniden spikerlere, oradan futbola ve nihayetinde tenise uzanıyor. Bravo!

Bilardo işte böyle güzel

Profesyonel bir bilardocu olan Anastasia Luppova, spordaki başarısının yanısıra düzgün fiziğiyle de ön plana çıkıyor.

Anastasia Luppova'nın çekici pozları/ Foto Galeri

En güzel spor spikerleri/ Foto Galeri

Futbolcular güzel sever/ Foto Galeri

Yürek hoplatan tenisçiler/ Foto Galeri

BİR GAZETE HASTALIĞI MİGREN

Her sene gazeteler tarafından gizemleri açığa çıkarılan Migren, manşet hastalığı olmaya devam ediyor. *(Haftaya, yaklaşık 3 ayda bir gazetelere konu olan bir başka manşet: "Kiracıya Kötü Haber!")*

2007 **"Migrene son!"** *(Sabah)*

2008 **"Migrene çare buldu!"** *(Hürriyet)*

2009 **"Migrenin sırrı çözüldü!"** *(Yeni Şafak)*

2010 **"Migrenin sırrı çözüldü!"** *(Hürriyet)*

SURROUNDSESSİSTEMİ

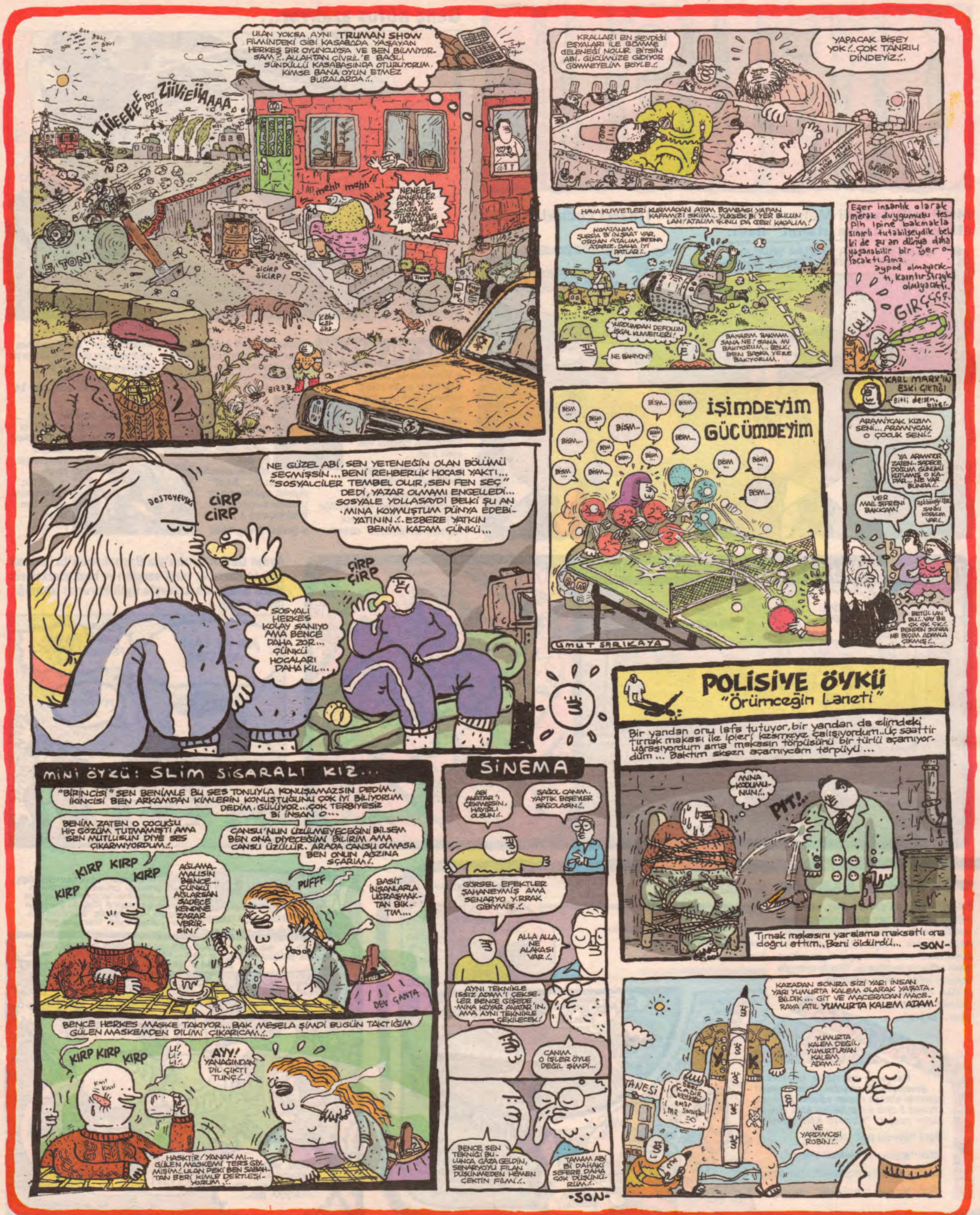
Edirne belediye başkanının makam odasına alınan LCD televizyonun içinden son model dinleme cihazı çıktı.

Sigara zamları konusunda köşkten aradığı cevabı alamayan Lüle, Atakule'yi gezip, Aspava yedikten sonra Kuğulu Park'ın ordaki Kıtır barda esrarengiz bir yabancıyla karşılaşır...

FIRAT BUDACI

ULAN YOKSA AYNI TRUMAN SHOW FİLMİNDEKİ GİBİ KASABADA YAŞAYAN HERKES BİR OYUNCUYSA VE BEN BİLMİYORSAM?.. ALLAHTAN ÇİVRİL'E BAĞLI SÜNDÜLLÜ KASABASINDA OTURUYORUM. KİMSE BANA OYUN ETMEZ BURALARDA!..
ZİİİVİEEEAAAA
POT POT POT
ZİİEEEEE
mehh mehh
SİCİRP SİCİRP!
BIRZZ
KRALLARI EN SEVDİĞİ EŞYALARI İLE GÖMME GELENEĞİ NOLUR BİTSİN ABİ. GÜCÜMÜZE GİDİYOR GÖMMEYELİM BÖYLE!..
YAPACAK BİŞEY YOK!.. ÇOK TANRILI DİNDEYİZ!..
LAHİT
HAVA KUVVETLERİ KURMADAN ATOM BOMBASI YAPAN KAFAMIZI SKİM... YÜKSEK Bİ YER BULUN LAN! ATALIM ŞUNU DA GERİ KAÇALIM!
KOMTANIM ŞURDA Bİ İNŞAAT VAR, ORDAN ATALIM. BETONA ATARIZ. DAHA İYİ PATLAR!..
YURDUMDAN DEFOLUN İŞGAL KUVVETLERİ!
NE BAKIYON!
BAKARIM BAKMAM SANA NE! SANA MI BAKIYORUM... BELKİ BEN BAŞKA YERE BAKIYORUM.
Eğer insanlık olarak merak duygumuzu tespih ipine bakmakla sınırlı tutabilseydik belki de şu an dünya daha yaşanabilir bir yer olacaktı. Ama aypod olmayacaktı, kaıntır straykı olmayacaktı.
GIRÇÇÇÇ
NE GÜZEL ABİ, SEN YETENEĞİN OLAN BÖLÜMÜ SEÇMİŞŞİN... BENİ REHBERLİK HOCASI YAKTI... "SOSYALCİLER TEMBEL OLUR, SEN FEN SEÇ" DEDİ, YAZAR OLMAMI ENGELLEDİ... SOSYALE YOLLASAYDI BELKİ ŞU AN MINA KOYMUŞTUM DÜNYA EDEBİYATININ!.. EZBERE YATKIN BENİM KAFAM ÇÜNKÜ...
DOSTOYEVSKİ
ÇIRP ÇIRP
ÇIRP ÇIRP
SOSYALİ HERKES KOLAY SANIYO AMA BENCE DAHA ZOR... ÇÜNKÜ HOCALARI DAHA KIL...
İŞİMDEYİM GÜCÜMDEYİM
BİSM...
UMUT SARIKAYA
KARL MARX'IN ESKİ ÇIKTIĞI
Bitli derisen, biter.
ARAMIYCAK KIZIM SENİ... ARAMIYCAK O ÇOCUK SENİ!..
YA ARAMIYOR ZATEN... SADECE DOĞUM GÜNÜMÜ KUTLAMIŞ O KADAR... NE VAR BUNDA?..
VER MAİL ŞİFRENİ BAKICAM!
aşkböceği1982 SANKİ KORKUM VAR!..
BETÜL LAN BU!.. VAY BE ÇK ÇK ÇK!.. BENDEN SONRA NE BİÇİM ADAMLA ÇIKMIŞ!..
POLİSİYE ÖYKÜ
"Örümceğin Laneti"
Bir yandan onu lafa tutuyor, bir yandan da elimdeki tırnak makası ile ipleri kesmeye çalışıyordum.. Üç saattir uğraşıyordum ama makasın törpüsünü bir türlü açamıyordum... Baktım sıksen açamıycam törpüyü...
MINA KODUMUNUN!..
PIT!..
Tırnak makasını yaralama maksatlı ona doğru attım.. Beni öldürdü... -SON-
MİNİ ÖYKÜ: SLİM SİGARALI KIZ...
"BİRİNCİSİ" SEN BENİMLE BU SES TONUYLA KONUŞAMAZSIN DEDİM, İKİNCİSİ BEN ARKAMDAN KİMLERİN KONUŞTUĞUNU ÇOK İYİ BİLİYORUM DEDİM. GÜLÜYOR... ÇOK TERBİYESİZ Bİ İNSAN O...
BENİM ZATEN O ÇOCUĞU HİÇ GÖZÜM TUTMAMIŞTI AMA SEN MUTLUSUN DİYE SES ÇIKARMIYORDUM!..
CANSU'NUN ÜZÜLMEYECEĞİNİ BİLSEM BEN ONA DİYECEĞİMİ BİLİRİM AMA CANSU ÜZÜLÜR. ARADA CANSU OLMASA BEN ONUN AĞZINA SÇARIM!.
KIRP KIRP KIRP KIRP
AĞLAMAMALISIN BENCE... ÇÜNKÜ AĞLARSAN SADECE KENDİNE ZARAR VERİRSİN!
PUFFF
BASİT İNSANLARLA UĞRAŞMAKTAN BIKTIM...
DEV ÇANTA
BENCE HERKES MASKE TAKIYOR... BAK MESELA ŞİMDİ BUGÜN TAKTIĞIM GÜLEN MASKEMDEN DİLİMİ ÇIKARICAM!..
KIRP KIRP KIRP
U! U! U!.
AYY! YANAĞINDAN DİL ÇIKTI TUNÇ!..
KWI! KWI!
HASKTİR! YANAK MI... GÜLEN MASKEMİ TERS GİYMİŞİM!.. ULAN PEKİ BEN SABAHTAN BERİ KİMLE DERTLEŞİYORUM!..
SİNEMA
ABİ AVATAR'I ÇEKMİŞSİN, HAYIRLI OLSUN!..
SAĞOL CANIM. YAPTIK BİŞEYLER SAĞOLASIN!..
GÖRSEL EFEKTLER ŞAHANEYMİŞ AMA SENARYO Y.RRAK GİBİYMİŞ!..
ALLA ALLA, NE ALAKASI VAR!..
AYNI TEKNİKLE ISSIZ ADAM'I ÇEKSELER BENCE GİŞEDE MINA KOYAR AVATAR'IN, AMA AYNI TEKNİKLE ÇEKİLECEK!
CANIM O İŞLER ÖYLE DEĞİL ŞİMDİ...
BENCE SEN TEKNİĞİ BULUNCA GAZA GELDİN, SENARYOYU FİLAN DÜŞÜNMEDEN HEMEN ÇEKTİN FİLMİ!..
TAMAM ABİ Bİ DAHAKİ SEFERE DAHA ÇOK DÜŞÜNÜRÜM!..
-SON-
KAZADAN SONRA SİZİ YARI İNSAN YARI YUMURTA KALEM OLARAK YAŞATABİLDİK... GİT VE MACERADAN MACERAYA ATIL YUMURTA KALEM ADAM!
YUMURTA KALEM DEĞİL, YUMURTLAYAN KALEM ADAM!..
VE YARDIMCISI ROBİN!..

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Akşam oldu ay da yok/Benden sana fayda yok/
Kızlar içsin kahveyi/Oğlanlara çay da yok!"
(Ilgaz Manisi)

• Vatan tabii ki sağolsun ama artık sağ, vatan olmasın!...

• İsrail kibirinden kurtulsun, biz de müsamere dizilerinden ve zamanı, aklı, duyguyu barış için kullanmaya başlayalım bir an evvel!..

• Türk olmak: Maaş, paradan iyidir...

• Giriş sırlara gebeydi, gelişme meraktan dokuz doğurdu, sonuç çok baba oldu!..

• Beş yaşındaki çocuğu, "bölgemizde mendil satıyo" diye dövüp otoyol kenarına attılar, oniki-onüç yaşlarındaki diğer çocuklar... Demek ki, cehennem gerçekten de bu dünyadaymış... Cehennem olan yer, cennete de dönüşebilir, demek ki...

• Başımız sağolacağına, önce canımız sağolsun!..

• Saraybosna'yı gördüm, soğuktu ama güzeldi şehir... Dibek kahvesi, nargile, bi de börek... (onlar "burek" diyo.) Çizimini gördüğünüz Sebil'in olduğu Baş Çarşı, gönül dostlarının yollarını düşürmeleri gereken mimariye sahip... (Lübnan'la da vizeler kalktı, Beyrut biraz yakınlaştı!)

• İlk işçi devletini Sovyetler, ilk memur devletini Türkler kurdu!

• Düğün gecesinde "Fındıklı bizim yolumuz, hovarda çıktı soyumuz" söylenir mi a toplum, a benim canım?

• Avukatı yakıp yandıran suç: Alıkoyma! (Neyini savuncan?)

• Ey ruh, geldinse bi dur!

• Geçen gün kafama martı çarptı ve hemen sonrasında, gerçekten orijinal bir film konusu buldum: Liseli gençlerin mezuniyet partisi, bir katilin kanlı oyununa dönüşür!

• Kriminimal: Küçük ve önemsiz suç...

• Ne zaman "Yangında ilk kurtarılacak" yazılı karton görsem, birazdan yangın çıkacak zannederdim, çocukken...

• Bitsin: "Altına imzamı atarım!" (E, onun altında imza var zaten.)

• Melankoli, "kara duygu" olarak çevrilmişti okuduğum yazıda... Bence güzel seçim... Altına imzamı atarım!!

• Azalarak Bitsin: "Bir projem var!" (Çağan Irmak)

• Bir varmış, bir yokmuş, Jim Jarmush... Üstadın son filmi "Kontrolün Sınırları" hararetle tavsiye edilir... Stil on numara, kahraman serinkanlının önde gideni, başta 'gözlüklü kız' olmak üzere kadınlar pek latif...

• Devlet şahane bişey diil bi, dünyaya bi tane yeter!..

• Yılın ilk günü oğlumla kitapçıdaydık, Memo ve eşine rastladık... Normalde domuz gribi tribiyle tokalaşmaktan kaçınan Can Ilgaz, "Memo Tembelçizer" deyince direk tokalaştı... Kendileri amatör çizer oluyor ya, meslektaşa bastı tokayı!..

• Penceremin perdesini detaylandıran rüzgâr!..

• Arkadaşım anlattı, tanıdığı gürbüz bir karı-koca, kendilerini iyiden iyiye gıdaya salmışlar, birbirinden değişik yemeklere dadanma konusunda adeta yarışıyolarmış. Birlikte ya da ayrıyken, ilginç yemekleri, yemeden önce fotoğrafla arşivlerine ekliyorlarmış. Arşiv, yoğun miktardaymış. Acıktıkça bakmak için midir bilemen! 'Deli gönül gıda ister, gıda alır bi daa ister' demeyim de ne diyeyim?!

• Tam bi şey demeden durumu toparlayış: Olan oldu!..

• Sanal dünyada, hakkımda ciddi ve benim için olumsuz bir iddia var, çok şükür kesin yargıda bulunmamış sözlük yazarı. Net biçimde yazayım: Ne Cola-Turka'nın 'amerikalıları türkleştirmeye dayalı' kampanyasında çalıştım, ne de Turkcell'in "Nobransın aşkım"lı reklamında. Ekşi Sözlük yazarı olmadığım için, bari 'literatür düzeltmesi' yapayım dedim.

• Gül, ne olursan ol gene gül!..

• Sütiş'te en sevmediğim şey: "Özledim, teninin kousunu özledim" şarkısının enstrümantal çalması... Sütiş'te en sevdiğim şey: Her seferinde "Sahan sıcak, dikkat edin" uyarısının yapılması... Konuyla ilgili kelime espirisi: Sütiş'te dilim yandı!...

• "vyz", "abe"den yeğdir...

• "Sendeki kaş göz, bende de olaydı vay" diye başlayan bir türkümüz var, çok da şahane... Lakin bu nasıl bir tutkuysa, sevgilinin kaşı-gözü, övülmekle yetinilmeyip sahip olunmak isteniyor... Aşk, dışarıvurumları sever... Zaten aşk biraz da "Aynı ben!" kafasıdır... Ya da dildir ama türkü güzel... Final de şık: "Edâlı küçük hanım da, ayrılamam ben senden..." Edâlı, küçük ve hanımsa, niye ayrılacakmışım ki zaten?...

• Mazhar Alanson: Şeker, Fuat Güner: Zucker, Özkan Uğur: Sugar...

• Günlerdir Doğan Hızlan'ın Godfather olduğu tasarım aklıma gelip duruyo... Zaten ilk görünce "Aha!" dediydim... Doğan Bey, Don Carleone'den çok, noterliği seçmiş dayıoğlu gibi...

• Bi devlet yeter derken, o da şimdilik, kalkana dek!...

• Hemen Bitsin: "İstanbul'da en az İstanbullu var!"

• Geçen hafta Bebek Kafasını yetiştiremedim, çünkü yol yorgunluğu üstüne tek kişilik gösteri beni Şebek Kafası yaptı... Yazamamak çok fena, sanki sen yazmadın diye 'mukadderat' değişecek!... Böylece Uykusuz'da ıskaladığım hafta sayısı üç oldu, "Geçti kervan, kaldık dağlar başında" ilahisi de teselli oldu...

• Bi dizide de "Anam derdi ki" diyen biri olmasın!...

• Bir adam bütün dünyayı kandırabiliyorken, bütün dünyanın bir başka adamı ikna etmesi gayet mümkün...

• Çoban salatasında brokoli olmaz!..

• "Kavak Yelleri" dizisinin senaristi bana açıklama gönderdi ve bizim kısa filmin dizideki sahnelerle benzerliğini rastlantı olarak açıkladı. Bir meslektaşıma inanmayacak, güvenmeyecek değilim. Gerçekten şaşılası bir tesadüf olduğu için coşmuş olsam gerek... (Olsam gerek?!) Şimdilik empatispor, tanıştığımızda da tokalaşıp konuşuruz arkadaşlar. (Bu arada: Bizim filmin Elveda Lenin'e benzediği doğru ama eksik. Hayat Güzeldir'i de andırmaktadır, Underground'u da çağırştırmaktadır!)

• Yıllar önce, bi grup oyuncunun Yunanistan'dan arabayla yurda giriş yapmaları, gümrükte arabadaki sekiz şişe uzonun yurda alınmaması, oyuncuların gümrük girişinde, arabanın içinde uzoları haklamaları, vatana kafa bi dünya girişleri...

• Tasarruf, Mevduat, Sigorta, Fon: Hijbirini anlamam!.. Ali, Muhiddin, Hacı, Bekir: Hah!..

• Gene yılın ilk günü, İstiklal'in girişinde, iki erkek arkadaş gördüm... Biri 14-15 yaşında, orta boylu, sigara içen, sinirli biriydi, ki "Bi de başımıza s.ktiminin paketlemesi çıktı!" deyişini duydum... Diğeri ondan epey uzun boylu, 18-19 yaşındaydı ve sürekli diğerine "Eke eke" diye gülüyordu... Orantısız dostluk, bir kez daha dikkatimi çekmişti... "Umut Sarıkaya enstantanesi" dedim içimden...

• Geçen çorabın tekini bulamamam, "kirli"ye atılan tekin yıkanması, biri temiz biri değil iki çorap tekinin "Veresiye satan-Peşin satan" gibi olmaları. (İyicene meraklısına: Kirli tek, sağ ayaktı!)

• Yakaroğlu: Bişey anlatırsın, "ASIL şunu dinle" der... Bişey gösterirsin, "ASIL şunu izle" der... "ASIL ASIL" diye kendi gerçeğinden şüpheye düşürür seni... Bu bi şey diil ki, ASIL benim daha ne tespitlerim var!..

• Yılın ilk günü başka bi şey olmadı! (İstiklâl Caddesi ve Kapanış)

Vedatspor!

19 Ocak Salı, 22.00'de Bronx-Pi Sahne'deyim. (Terkos Pasajı'nın içinde, Odakule)

vedatozdemiro@gmail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

PARMAK AİLESİ

Parmakların vücuttan bağımsız birer organizma olarak hareket edebildiğini ilk defa Barış Manço'da görmüştüm. Barış Manço, işaret ve orta parmağını havada yürüterek ("yavru ceylan gibi") şarkı kahramanlarına çayları, dereleri geçirtiyordu. Mimiklerini birer jest olarak parmaklarına taşımış gibiydi. Her biri birer yüzük taşıyıcısıydı. İlginç parmaklardı. En sevdiğim parmaklarsa Şener Şen'inkilerdi. Onun parmakları, filmin kadrosunda ayrı birer oyuncu olarak adları geçecek kadar yetenekliydi. Üniversite yıllarındaysa başka bir parmakla tanıştım. Kapitalizmin vahşetini anlatmak için hep bu parmak kullanılıyordu. "I want you" diyen Sam isimli bir amca, parmağını kendine bakanlara doğru uzatıyordu. Yine parmağını sürekli kendini izleyenlere doğru uzatan ama Sam'in aksine kimseyi istemeyen (I don't want you) Petek Dinçöz'se bütün kliplerinde erkekleri tehdit ediyordu. Ünlü ya da ünsüz, hayatımızın her anında bir parmakla karşılaşıyoruz: Bir düğünde birbirine sürtünüp ses çıkararak oynamalara şenlik katan parmaklar; perspektiften haince faydalanarak fotoğraflarda güneşi tutan şakacı parmaklar; kadın yalayınca (çikolata) erotizmi, erkek yalayınca (yemek yağı) görgüsüzlüğü çağrıştıran parmaklar; ordulara hedef gösteren komutan parmaklar; sağ taraf için kurtlaşan, sol taraf için zaferleşen siyasi parmaklar; gizli bir görevle burna dalan parmaklar; polisler için iz bırakan suçlu parmaklar; doğuda baştakiyle "nah sana", batıda ortadakiyle "fuck you" anlamında karşıdaki insana gösterilen parmaklar... Hepsi eylemlerimizi birer gösteriye dönüştürerek daha görünür ve bazen daha anlamlı hale getiriyor. Bu yazıdaki konumuzsa bir aileyi besleyen, büyüten, yöneten bir parmak: Baba parmağı...

"Sen ne yiyorsun?" dedi. İşaret parmağı, soruyu sorduğu kişinin yüzünü gösteriyordu. Belli ki parmak cevabı alıncaya kadar gerginliğini koruyacaktı. Vakit geçiyordu, parmak sabırsızdı, cevap bir türlü gelmiyordu. Gergin parmak, "Evet!" diyerek acele etmesini istedi. "İskender," dedi tehdit altındaki çocuk. Parmak, şeklini bozmadan yatay olarak kaydı ve diğer çocuğun suratında durdu: "Sen ne yiyorsun?" Diğer çocuk, tecrübeli olduğundan parmak saldırısını hemen savuşturdu: "Ben de İskender." Beklediği cevabı alan parmak, yan tarafa ilerledi ve hafif yukarı kalkarak annenin suratını buldu: "Sen ne yiyorsun? " "Ben de İskender alayım, ama tereyağsız!" dedi anne. Bütün bu totaliter yönetim biçimi içinde kilo problemini araya sıkıştırmayı başarmıştı anne. Aslında Parmak Bey, sinirli falan değildi, sadece bir erkek olarak yönetme alışkanlığını icra ediyordu. Restoranlar, babaların güçlerini görünür hale getirebildikleri mekânlardan biridir. Bu yüzden parmak "sen" efektiyle ateş eden bir namlu gibiydi. Yan masada olmama rağmen, bana bile yönelecek kadar kuvvetliydi. Bana "peki ya sen" diye ateş etse, bu güce boyun eğer, hemen "İskender" derdim. Parmak, kişilere özel saldırısından kazandığı üç adet İskender'den sonra, genel bir taarruza geçti. Bir silecek gibi aile bireylerinin suratlarında dolaşarak içli köfte taraması yaptı. Anne hariç olumlu cevap alınca, saha araştırmasının sonucunu garsona rapor etti: "Şimdi bize önden üç tane de içli köfte veriyorsun." Sonra parmak içecek siparişleri için tekrar suratlara doğru kalktı. Garsona biri diet (anne), 4 kola yazdırıldı. Bir maestro gibi yönettiği parmağıyla ailesini besliyordu. Gerçekten etkileyici bir gösteriydi. Bu yüzden kendi siparişlerimin aynı gıdaları içermesi normal sayılmalı. Bana kalırsa, kim bu gösteriyi izlese, önden içli köfte, arkadan İskender yer, aralarda da kola içerdi.

İskenderler geldi. Diyet Anne, ilk lokmayı alır almaz çatalı elinden bıraktı. Eğilip kokladı. Burnunu buruşturdu. *(Buruşan Kadın Burnu: Çeşitli mekânlar ve yiyecekler için "çok kötü kokuyor" diyen kadının erkeğini uyarmak için burnuna verdiği şekil/tavır.)* Ben de kendi İskender'imi kokladım. Ölmesine rağmen kokusunu koruyan bir hayvan çeşidi olan koyun, tüm haşmetiyle tabakta yatıyordu. Bu tür durumlarda sorun çıkarma ihtimali yüksek olan Parmaklı Baba'ya baktım. Dili, dışarı çıkıp dudaklarını yalayarak lezzeti çoğaltmaya çalıştığına göre, onun için bir sorun yok gibiydi. Parmak çocuklarsa, yemeğin lezzetinden bağımsız, beslenmek eyleminin bir an önce sonlanması için çatalla koyunu dürterek vakit geçiriyorlardı. Diyet Anne, koyunlarla olan sorununu masanın yöneticine şikâyet etti. Parmaklı Baba, eşine tabağındaki sorunun koyundan değil, istememesine rağmen dökülen tereyağından kaynaklanabileceğini söyledi. "Neyse ne" dedi, Diyet Anne, "Ben bunu yemem." Parmaklı Baba, gözleriyle garsonu aradı. Parmak kalkıyor, dedim içimden. Kalktı. Garson derhal geldi (havada bir parmak görünce hemen parmağın yanına varılan, zor bir meslektir garsonluk). Parmaklı, "Yalnız bu İskender'de tereyağı olmayacaktı" dedi. Suratı, bu büyük hata eğer düzeltilmezse, patlayan bir öfke mimiği sergilemek üzere hazırda bekliyordu. Garson, "Derhal değiştirelim efendim," deyince patlamaya hazır yüzü, '*ha şöyle*' anlamında rahatladı. İşler yolundaydı. Tabağımda yatan koyun için ben de parmağımı kaldırmak isterdim ama üst üste kalkan parmaklarla işletmeyi zor durumda bırakmak biraz gereksiz, daha doğrusu yorucu geldi. Garson, kısa bir süre sonra yeni İskender'i getirdi. Yeni tabak, eski tabaktaki koyunun iki-üç döner bıçağı darbesi uzaklığındaki parçalardan oluştuğu için sorunun çözülmeyeceğinden emindim. Merakla sonucu bekliyordum. (*Merakla sonucu beklemek: Bir kadına öküz gibi bakmak.*) Tam o sırada, ilk defa göz göze geldik Parmaklı'yla. Derhal başımı eğerek önümdeki koyuna bakmaya başladım. Bir İskender'e uzun uzun bakmak kabul edilebilir bir davranış olmadığından, yemek istemediğim halde bir parçayı ağzıma attım. Gerçekten kötüydü, ağzımdaki parça büyüyerek çayır günlerini hatırlatan kokusuyla bir koyuna dönüşüyordu. Bütün halinde yuttum. Üzerine asitli kola gönderdim. Sonucu görmem gerekiyordu, göz ucuyla Parmak Ailesi'ne baktım. Diyet Anne, tahmin ettiğim gibi yeni İskender'i de yemiyordu, yüzü buruşuktu. (Galiba onun durumu, koyundan kaçmaktan çok, en ufak bir mazereti diyetinin istikbali için kullanmakla ilgiliydi.) Sonra birden buruşukluk mimiği için yüzünün ortasında toplanmış olan organlar birbirinden ayrıldı. Kaşlar, alnın ortalarına kadar kalkarken, gözler en büyük hacmine ulaştı. Parmak, yeryüzüne dimdik, göz hizasına kadar kalktı. (Babanın parmağı bu denli başarılı ve yeterliyken, onun parmağını görmeyi beklemiyordum.) Sonra ağzından bütün bu hazırlıkları açıklayan kelimeler fırladı: "Hayır Kerem! O yemeği bitirmeden kalkamazsın." Kerem'e baktım. Kerem, sandalyenin en kenarına kadar kaymış, koşma arzusuyla doluydu. Anne, "Sana hayır dedim!" diyerek tekrar uyarınca, götünün sol yarısı sandalyede, sağ yarısı boşlukta, donakaldı. Sol yarıyı da kurtarmak için bir umutla babasına baktı. Baba, "Sen bilirsin, istiyosan kalk!" dedi. Kerem boşluktaki yarıyı da sandalyeye aldı. Çünkü kelimelerin dizilişine bakıldığında olumlu bir anlamı olan bu cümle, yüzüne doğru tutulan parmak yüzünden, '*sıkıyorsa kalk*' anlamı kazanmıştı. O an Parmaklı'yla ikinci defa göz göze geldik. Yine yakalanmıştım. Restorandaki oturma planımıza göre, Parmaklı Baba, Kerem ve ben aynı doğru üzerinde yer alıyorduk. Babanın parmağından "sen" efektiyle çıkan tehdit, Kerem'in kafasını sıyırarak bana ulaşıyordu. Derhal önüme döndüm. Mecburen koyundan bir çatal daha aldım. Kolayı ilk koyunu eritmek için harcadığımdan, içimdeki kokuyla baş başa kaldım. Sürekli yakalanarak İskender'i bitirmek zorunda kalabilirdim. Hesabı istedim. Kalktım. Parmaklı Aile'ye bakmadan kapıya doğru yürüdüm. Arkamdan bir ses, "Bir dakika bakar mısın?" dedi. Döndüm. Parmağı havadaydı. Kafam, alnımdan başlayarak karıncalanmaya başladı. Havada asılı kalarak yeterli kızgınlığa ulaşmış parmaklar, bazı durumlarda kendi içlerine doğru kıvrılarak bir şiddet aracına (yumruk) bile dönüşebilir. Tabi böyle bir ihtimal yoktu ama döndüğümde 'bakar mısın?' sesini kuvvetlendiren bir parmak görmek beni telaşlandırmıştı. "Buyrun," dedim. Parmak kayarak yatay bir konuma geçip kalktığım masaya yöneldi. "Cep telefonunu unuttunuz" dedi. Kendimi bir problemin eşiğinde sanırken, durumun bambaşka olduğunu anlayınca çok rahatladım. Hatta içim sevinçle doldu. Bir "yavru ceylan gibi" sevinçle sekerek masaya geri döndüm.

budaci@gmail.com

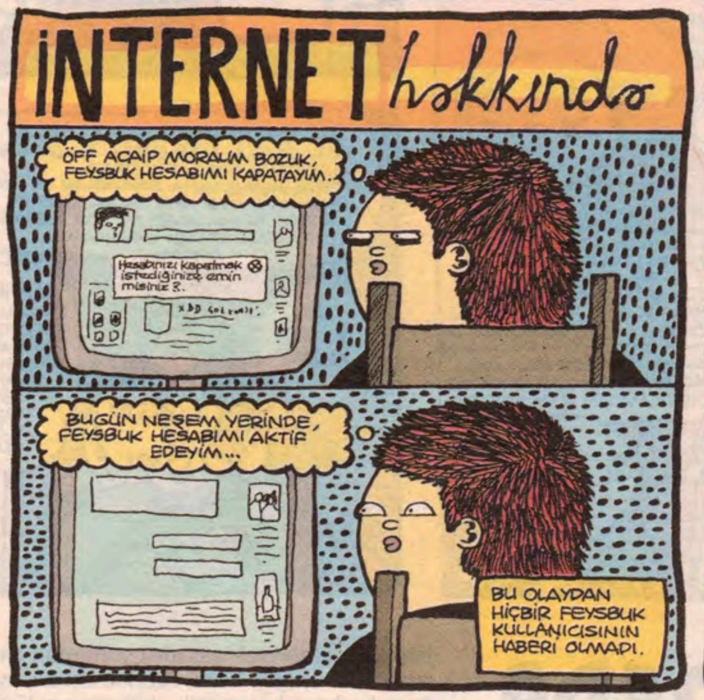

KARIŞIKSLE

ben alpay erdem

• Merhaba.

• İlker Yasin **ağlamak istiyorum** dedikten soora bi de ağlasaydı tam olucaktı.

• Sevgilinize kendi isminizle hitap edin. Önce bi şaşırıyo, soora gülmeye başlıyo. Ama düz diil, sapık gibi hitap edicеksiniz.

• **Bi'şiy ikram ediyim** adamları bi'yerden soora tozutuyolar iyice. Markette alışveriş yaparken bi'şiy ikram etmeye kalkıyorlar. İyiliklerinden tabii ama yani ne biliyim.

• Hayko Cepkin, **iyi insan ortalarda olur** dedi, aklımı aldı.

• Müjdat Gezen'in hamile bir erkeği oynadığı bi film vardı. O bile böyle bir dünyaya çocuk getirmek istemiyodu.

• Tam kıvamında acısı olan yeşil biber gibi insan olabilmektir meziyet.

• Annesine kızdığında ona diye **kızım** hitap eden çocuklar büyüdüklerinde hayat yolunda ya çok başarılı oluyorlar, ya da tam bir mal. Ortası yok.

• Bir insan kendisi varken bir başkasını niçin sever hiç anlamam.

• Elimizdeki yoğurdu sadece biraz karıştırarak daha iyi bir yoğurt yapmak elimizde.

• O diil de doğduğum günden beri sıçıyorum, bi hayrını görmedim.

• Şarjı biten telefonun, arama geldiğinde şarjı bitiyomuş gibi öttüğü an güzel. Sadece şarjı bitiyomuş gibi öttüğü an çok yavan be.

• Topluluk içinde aazda balgam tutmak zorunda kalmak da ne büyük bir çiledir yarabbim.

• Koşuyolu'nun serçeleri bile bi acayip. Bahçeli bi mekanda yemek yiyosan koloni halinde masana geliyolar. Bayaa dik dik bakıp racon kesiyolar. Ekmek istiyolar. Ekmeği de,.. ben ömrümde ilk kez böyle bi'şiy gördüm, havada kapıyolar. Martı olmuş burdaki serçeler, azman olmuş.

• Bahsetmiyim diyorum ama kuzenim yani çok acayip ya. Hayvani saçı dökülüyo tamam mı. Bi de uzatıyo. Bi gün gittikten soora, oturduğu koltuğa döktüğü saçlarını şöyle bi el süpürgesiyle alıyim dedim, saçlar bir noktada toparlandıkça bi an Soner Arıca'yı görür gibi oldum, aklımı çıldırıcak gibi oldum korkudan.

• Bence bir kadın ne kadar uzun boyluysa o kadar çok kadındır. Daha çok kadın yani. Yani şöyle bi'şiy. Biryetmişbeş'e kadar normal kadın, tek kadın. Biryetmişbeş'ten soorası iki kadın. Birdoksan'dan soorası üç kadın. Birdoksanbeş dört kadın. İki'yi geçtiği zaman o artık Ntv'deki On Kadın. Allah kolaylıklar falan versin, sabır falan versin diyorum ben.

KAMİL SEVEN ADAM

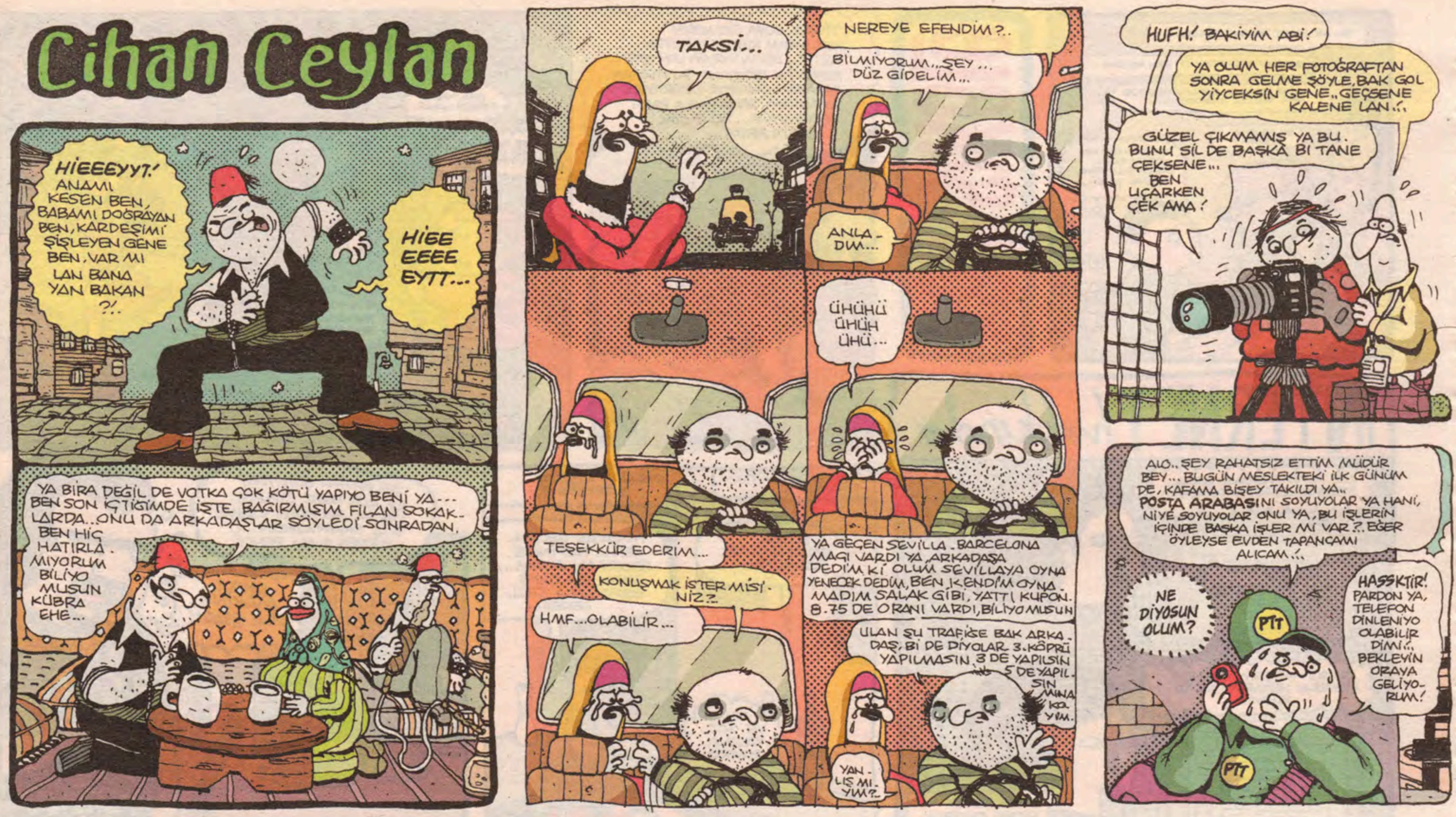
• Her yaz yaptığım şehirler arası uzun bisiklet yolculuklarımda, ah be yaz, çabuk gel be, duramıyorum, bana en çok sorulan soru şu; **köpeklerden korkmuyo musun?** Yok hayır, ben daha ziyadesiyle insanlardan biraz korkuyorum. Çünki ben çok biliyorum ki, ya ben yoluma gidiyorum ya, o kadar zararsızım ki, o kadar kendi halimdeyim ki, yoluma gidiyorum, yanımdan hızla geçip giden arabanın içinden, kafama, mısır koçanının,.. bu mısır koçanını irdelemeye doyamıyorum, ve lütfen başka bi'şiy atsınlar diyorum, sen o mısır koçanının böyle havada döne döne geldiğini görüyosun ya, üzerinde tek tük mısır tanesi de kalmış, yeni yenmiş, salyalı, o kadar moralin bozuluyo ki, kendini dünyanın en değersiz, an aşaalık, en önemsiz insanı gibi hissediyosun. Ve o saatten soora yola devam etmenin de imkanı yok. Çünki çok enerjin çekiliyo, moral işidir bi yerde de bisikletçilik, pedal basıcak halin de kalmıyo. Ben çok bilirim bisikletimi yol kenarına atıp hüngür hüngür ağladığımı. Bi de pet şişede su atan var. Yalnız o su da havada döne döne gelirken sararıyo. İçine işemişler. **Çiş atıyorlar kafama.**

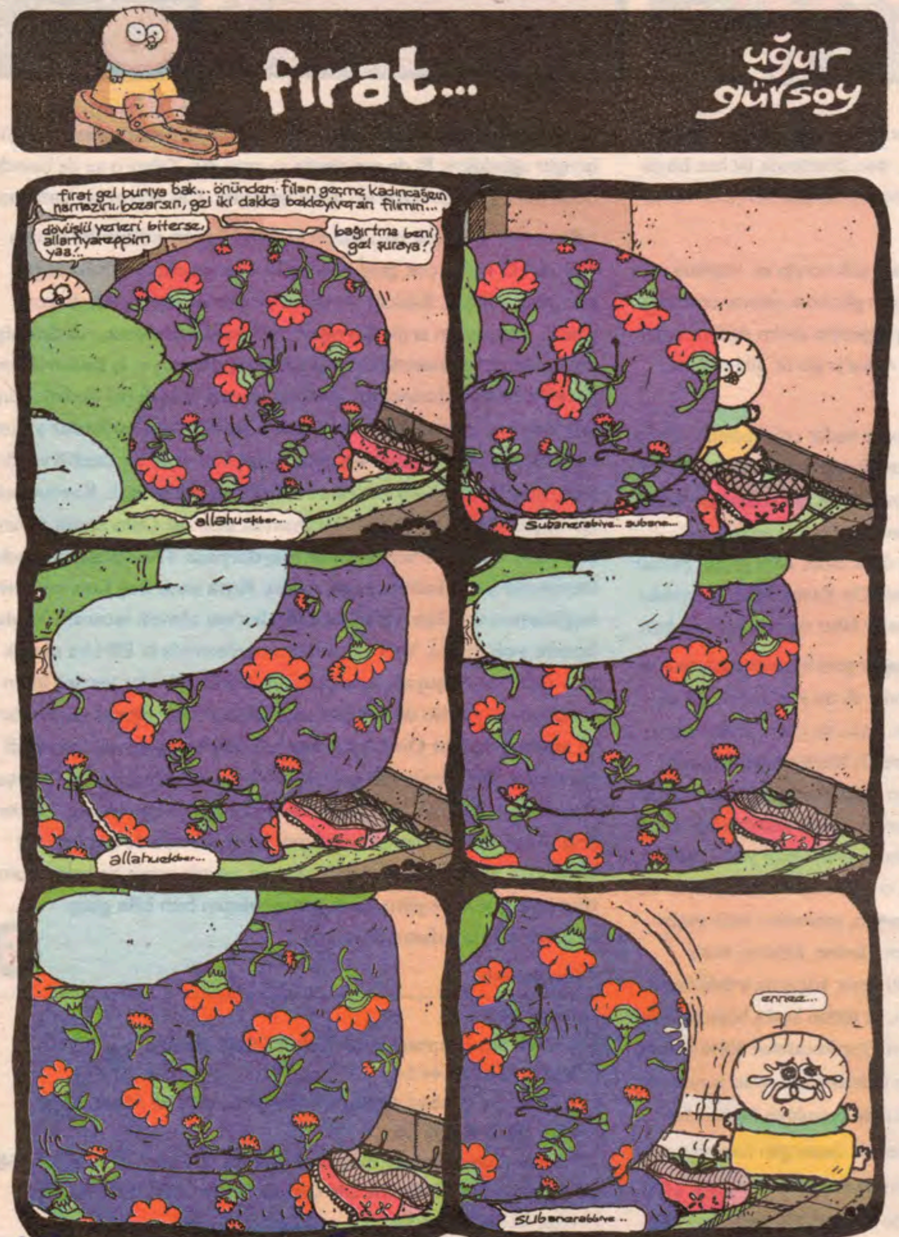
• Ben artık bunu çok iyi anladım ki; bende **gasp edilebilir adam tipi** var. O kadar çok gasp edildim ki. Uzman oldum. Daha bugün yine gasp edildim. Bakkala giderken yanıma bi adam geldi. Baktım, gaspçı. Tanıyorum artık. **Birader** dedi **yanlış anlama,..** dedim **hiç lafını bitirme, memleketten geldin çalışmaya, iş bulamadın, şimdi dönmek istiyosun, otobüs paran yok di mi** dedim. **Hay ağzından öpeyim senin** dedi. Dedim **zaten bana bu kadar yakın durursan onu da yaparsın sen.** Gaspçıların öyle bir özelliği vardır, yakın konuşurlar. Yani alt dudaamı hafifçe ısırdı ısırcak. Korkutmak için başvurdukları bir taktik. Korkmamak elde diil. Daha soora devam ettim onu anlatmaya. **Bir haftadır Haydarpaşa Tren İstasyonu'nda trenlerde yatıp kalkıyorsun. Açsın. Ama sana Beş Lira versem beğenmezsin. Sen en az bi Elli Lira'mı almak istersin. O da bende yok** dedim. Yani var aslında, cüzdanımda bi Elli Lira olucak ama Allah'tan Koşuyolu öyle çok sapa bi'yer diil. Her yerden insan çıkabiliyo. Bu yüzden de gaspçılar, olabildiğince kibar olmaya çalışıyorlar. **O zaman** dedi **bi On Lira'n var mı. Hiç vazgeçmiyceksin di mi** dedim. **On Lira'n var mı** dedi. Anladım ki vazgeçmiycek. Neyse, sözün özü bugün ben yine gasp edildim. Gerçi On Lira'lık gasp edildim ama olsun, insanın morali bozuluyo. Böyle senede üç beş kez irili ufaklı gasp ediliyorum, her defasında da aynada suratıma bakıyorum; **tipe bak .mına koyiim, ben gaspçı olsam ben bile gasp ederim böyle adamı** diyorum.

• Sevgilerimle.

Hasta Ruh
26 Ocak Salı / **Bursa** Leman Kültür / Saat: 20.30
/ bilgi: 0224 224 44 54
27 Ocak Çarşamba / **Ankara** If Performance Hall / Saat: 22.00
/ bilgi: 0312 418 95 06
29 Ocak Cuma / **İzmir** Bios Bar / Saat: 22.00 / bilgi: 0232 463 10 68
Her Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00
/ bilgi: 0212 244 28 96

alpayalpayalpay@gmail.com www.alpayerdem.com.tr twitter.com/alpayalpayalpay

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

• Samanyolu televizyonunun 2010 senesi yayın akışı belli oldu:

06.15 – 08.25: Sabah haberleri
08.25 – 18.20: İbret
18.20 – 19.50: Ana haber bülteni
19.50 – 00.30: Daha çok ibret
00.30 – 06.15: Dinimiz ve doğrudan satış (karışık)

Yapmayı düşündüğünüz kötülük, planladığınız ahlaksızlık ne olursa olsun Stv'de size uygun ibretlik bir öykü bulacaksınız. Kimseyi eli boş göndermiyoruz. Karınıza kötü davranmak, çoluğunuzun rızkını kumarda kaybetmek mi istiyorsunuz? Ya da belki aklınızda evlendikten sonra kocanızın annesine saygısız davranmak ve gece geç saatlere kadar dışarılarda gezmek var? Aile Mahkemesi (eski Boşanmak İstemiyorum) isimli programda sizin gibileri çok güzel azarlıyorlar. Dış mihrak, mason ya da hain misiniz? Ülkemizi bölmek, ahlaksızlığı yaymak ve din olarak da satanizmi mi getirmek istiyorsunuz? Kollama diye bir dizi var onların ibreti artık oradan alınıyor galiba. Eskiden başka bir dizi vardı, ülkeyi bölmeye çalışan gizli güçler şato gibi bir yerde toplanıp ayin yapıyorlar, sonra da türkçeyi yabancı aksanlarıyla (rum, ermeni, amerikan) konuşarak planlar yapıyorlardı. O çok iyiydi ama kaldırdılar onu. Geri kalan bütün ibretleri (evrime inanmak, bağ-kur'dan emekli bir akrabayı öldürerek yasadışı yollardan onun emeklilik maaşını kendi üzerine almak, evlilik öncesi seks vs.) fantastik - bilimkurgu türünde hazırlanan Büyük Buluşma dizisinden alabilirsiniz. O da çok büyük kolaylık.

İbret alınıyor... Lütfen bekleyin.

• Reklamcı olsam 3G işini üstüme almak istemem. Yani bir yandan isterim tabii, müşteriler çok kalın, bir Azerbaycan ülkesinin toplam mal varlığı kadar parayı avuçlarıma bırakıyorlar (tercihen Dolar olarak bırakıyorlar, Azerbaycan Manat'ı kulağa güzel gelen fakat piyasalara güven vermeyen bir para birimi, çok tercih edilmiyor). Düşünce olarak çok güzel bir olay. Yine de istemem. Çünkü benim de aklıma "İşyerimdeki çok önemli bir sunum için çok önemli bir dosyayı çok acil göndermem gerekiyor" olayından başka olay gelmiyor. Neyse ki kahramanımız da her ay hayvanlar gibi fatura ödeyip 3G'ye abone olmuş, böylece olay tatlıya bağlanıyor, diğer tüm insanlık da neden 3G'ye gerçekten ihtiyaçları olduğunu anlıyorlar. Görüntülü görüşme falan da güzel ama sırf oyun olsun diye her ay o kadar para isteyemezsin insanlardan. Ama ya işyerindeki çok önemli sunum için çok önemli bir dosya lazım olursa, ya dosya bütün işyerinde yalnızca sende varsa ve çalışma saatleri dışında (işyerinde olmadığına göre ya çalışma saatleri dışındasın, ya da işe gitmemişsin davar gibi dışarılarda geziniyorsun) ve internet olmayan bir yerdeysen? Bunu hiç düşündün mü? O yüzden 3G gerçekten lazım işte. Bunu Issız Adam'daki adam rap şarkısı şeklinde söyleyince bile çok inandırıcı olmuyor. O yüzden almak istemem 3G işini üstüme. Lanet olsun parasına da, Azerbaycan'ına da.

• Erman Çağlar'la hayatta kalma teknikleri – no.1: Birisi kafamıza silah dayayıp uzun

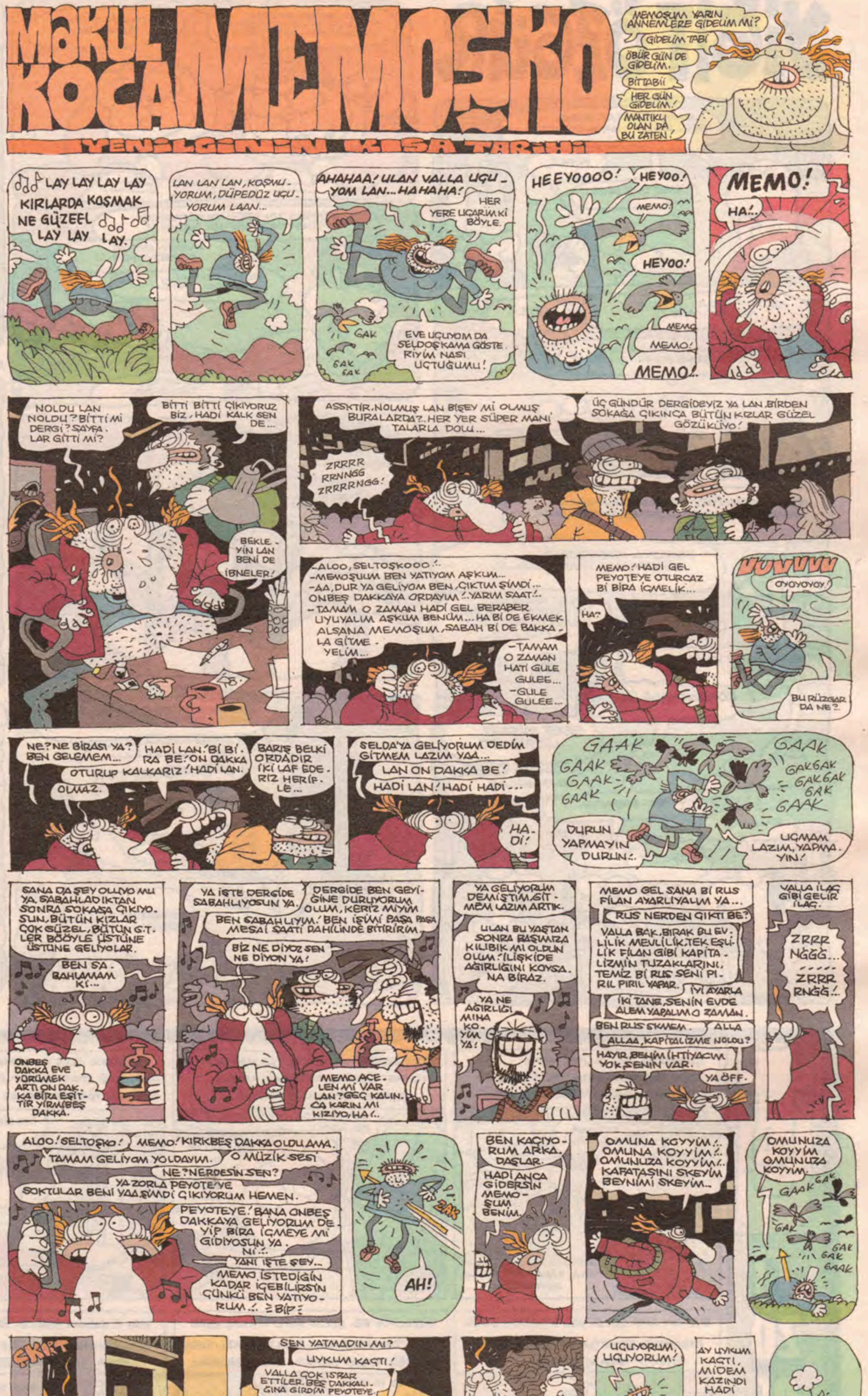

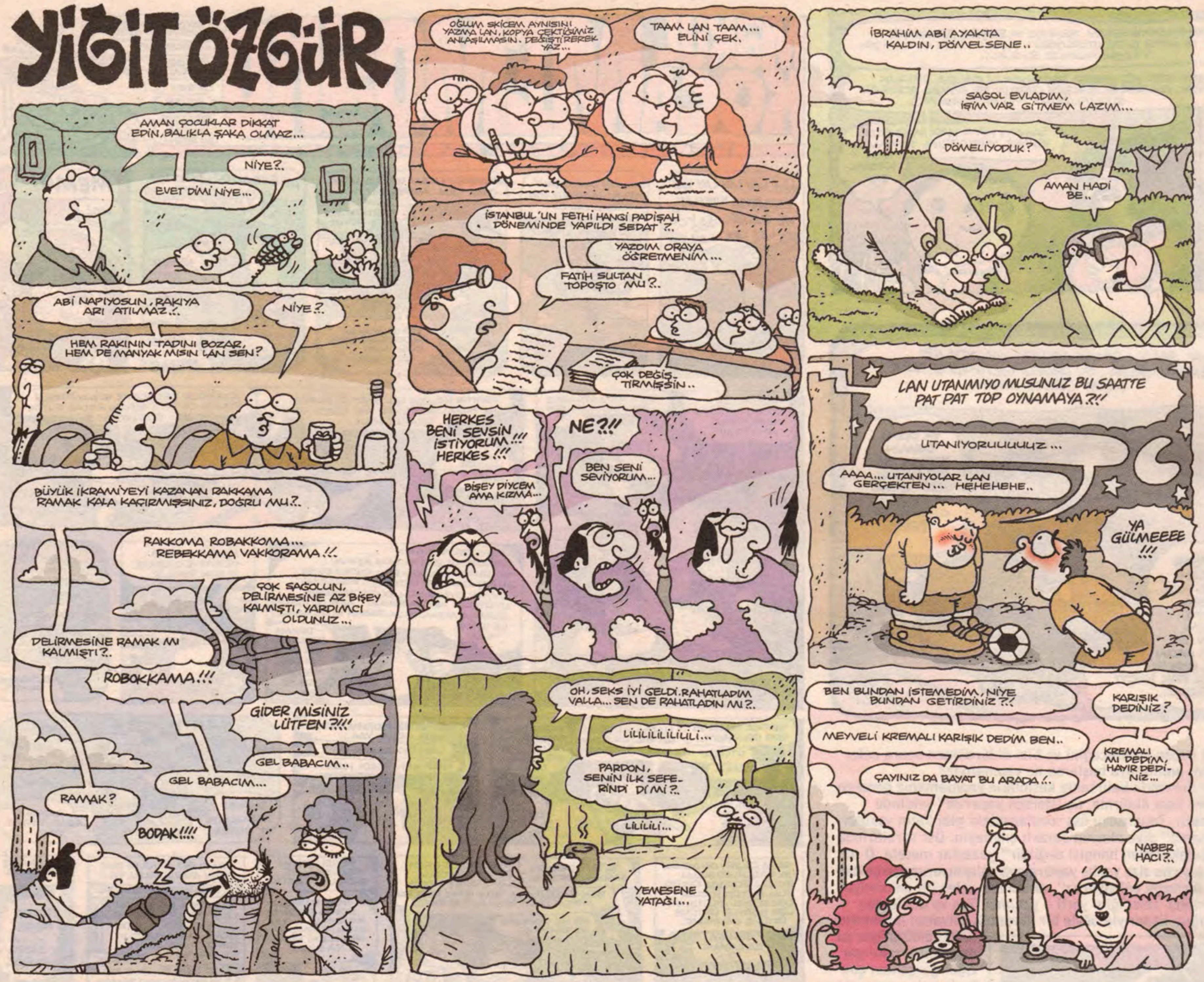
uzun bizi neden öldüreceğini ve bizi öldürdükten sonra neler yapacağını anlatmaya başlarsa ne yapmalıyız?
Böyle bir durumda kalırsanız kesinlikle yapmamanız gereken şey "lütfen beni öldürme, ne istersen yaparım" şeklinde yalvarmaktır. (olumsuzu öss sorularındaki gibi kalın yazdım ki "yapmanız" diye okuyup zararlı çıkmayın. Öss sorularında da "aşağıdakilerden hangisi değildir" yazarlar mesela. O da "biz sizi şaşırtıp size yanlış yaptırmaya çalışmıyoruz, gerçekten zekanızı ölçmeye çalışıyoruz" anlamına gelen bir samimiyet göstergesidir). İzlediğim yerli – yabancı film ve dizilerden hesapladığım kadarıyla böyle bir durumda yalvaran insanların %90'ı öldürülüyor ya da sakat bırakılıyor. Eğer gerçekten çok fazla yalvarırsanız karşı tarafın sizden tiksinip "sen zavallısın biliyor musun? buna değmezsin..." diyerek öldürmekten vazgeçme ihtimali de var ama %10 falan. Çok düşük yani, o riski almaya değmez.

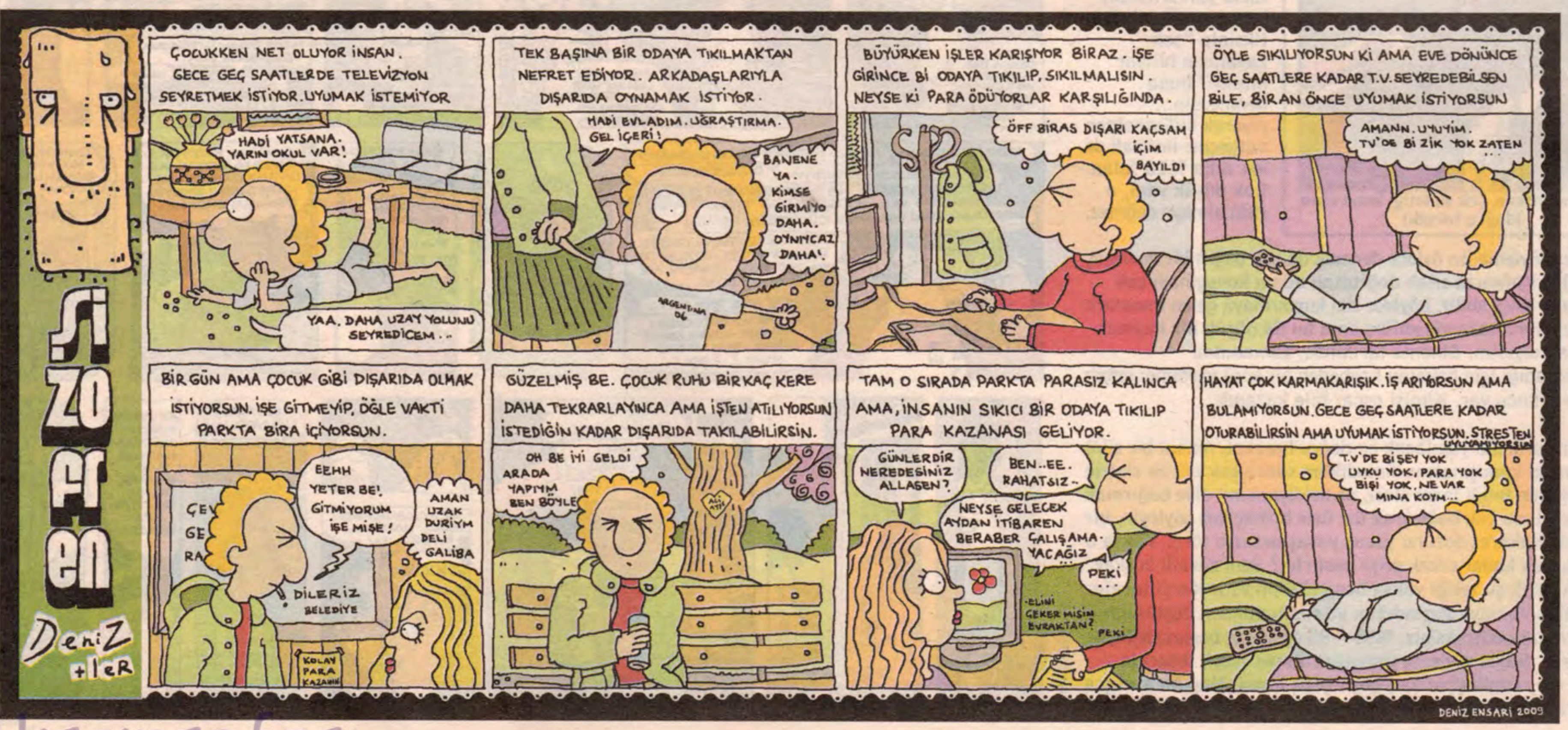

Hadi ateş etsene, çek şu tetiği lanet olası (doğru teknik)

Hiçbir şey söylemeden öylece durmak da çok doğru bir davranış şekli değil. Kafanıza silah doğrultan adam konuşmayı çok uzatıp ayarı kaçırabilir, böylece sizi kurtarmaya gelen insanlara gerekli zamanı kazandırabilir; ama bu da düşük bir ihtimal. %30 falan diyelim. Sinema tarihinde, zamanında kurtarılamadığı için hayatını kaybeden bir sürü yardımcı erkek ve kadın oyuncu var. Kimisi oscar bile kazandı.

Böyle bir durumda yapılacak en doğru hareket, makul bir süre karşı tarafın konuşmasını dinledikten sonra çok büyük sinirle "hadi çeksene tetiği lanet olası, ne bekliyorsun" diye bağırmak olacaktır. Bunu çok bağırarak üst üste birkaç kez söyleyin, bir yandan da hakaret dozunu yavaş yavaş arttırın (örn. Yoksa o tetiği çekecek kadar erkek değil misin ha? Seni zavallı korkak! Hadi çek artık şu tetiği yoksa ben çekerim vs.). Karşı tarafın titreyerek ağlamaya başladığını ve silahı elinden düşürdüğünü şaşkınlıkla fark edeceksiniz. %90 – 95 oranında başarı sağlayan bir yöntem. Böyle şeylerin garantisi olmaz tabii, dışarıda tinercisi var, kapkaççısı var, çeşit çeşit insan. Hap mı atmışsa artık ne atmışsa? Kendinize çok dikkat edin. Sevgiler, Erman.

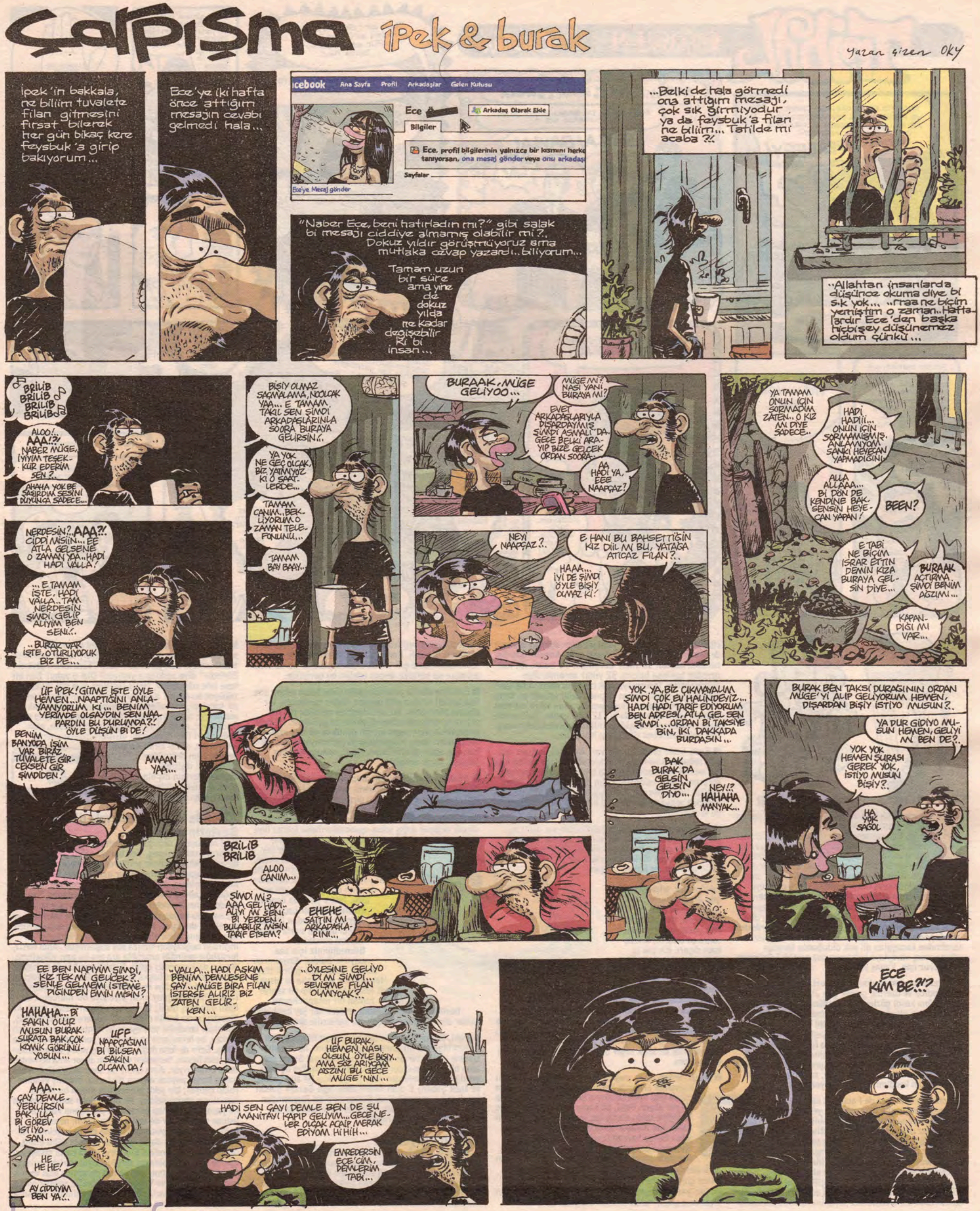

densari@hotmail.com

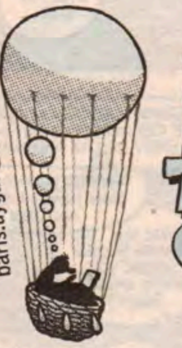

Sandık içi
ERSİN KARABULUT
MİLLİ PİYANGONUN BU AKŞAMKİ ÖZEL ÇEKİLİŞİ İÇİN SAYIN NOTERİMİZ...
HAYIR NİYE BİZE ÇIKMASIN ANLAMADIM Kİ...
AY BEN İSTEMEM O KADAR PARAYLA DELİRİR İNSAN.
NE DELİRİCEM, BEN HEMEN ÇEŞİTLİ TATİL BELDELERİNDEN SÜPER VİLLALAR ALIRIM, HELİKOPTER ALIRIM Bİ DE, ORDAN ORAYA GİDERİM SEN DE DÜNYAYI DOLAŞIRSIN.
AMAN YOK EVİMİ SEVİYORUM BEN...
E, ÇALIŞARAK MI ZENGİN OLCAZ ANNE, ÖYLE OLMUYO. ANLAMADIN GALİBA...
ZENGİN DE OLMAYIVER...
HEE OLDU O ZAMAN...
BAK ÇIKSIN AMA Bİ TEK OKUL YAPTIRICAK KADAR ÇIKSIN. LEMAN KARABULUT İLKÖĞRETİM OKULU...
TABİ TABİ ÇOK OKUL YAPTIRIRIM BEN SANA...
İKİ TANE YAPTIRMAK LAZIM OKUL.
YILLAR ÖNCE DE Bİ KERE "KEŞKE ZENGİN Bİ OKUR OLSA DA BANA MİRAS BIRAKSA" DİYE ÇİZMİŞTİM BIRAKMADI HALA. AMA ŞİMDİ ŞEY DÜŞÜNÜYORUM, ÖYLE Bİ KONUŞMACI OLSAM, ÖYLE İKNA EDİCİ ŞEYLER SÖYLESEM Kİ ADAM MİRAS BİLE DEĞİL, ÇOK ETKİLENİP BİRANDA VERSE BÜTÜN PARASINI... ÇOK İYİ PLANLASAM O KONUŞMA ÜZERİNE ÇOK ÇALIŞSAM SANKİ OLUR GİBİ LAN EHEH. VERMEZ Mİ, BELKİ VERİR...
NE OLCAK Kİ ABİ... BÜTÜN PARANI VERMEN, VERMEMENDEN DAHA GÜZEL OLUR GİBİ GELİYO BANA, Bİ DÜŞÜN BAK HAK VERCEKSİN.
AA VALLA DOĞRU... BU NEDEN DAHA ÖNCE AKLIMA GELMEDİ BİLMİYORUM.
GİDELİM!!
VERMEYECEĞİME VEREYİM DAHA İYİ OLUR...
HANIM BÜTÜN PARAMI ERSİN'E VERDİĞİM GERÇEKTEN ÇOK İYİ OLDU...
YAT UYU ARTIK BEY... ARTIK O SÜPER KİŞİYİ DAHA FAZLA DÜŞÜNME...
ELİMDE DEYİL... ÇOK DOĞRU Bİ HAREKET YAPTIK ÇOK...
YA DA ARTIK DİREKSİYONU ZENGİN YAŞLI ADAMLARA ÇEVİRSEM VE KÖŞEYİ SADECE ONLARA YÖNELİK ÇİZSEM FİLAN...
Sandık içi
GENÇLER ÇOK İĞRENÇ... HEP SEKS FALAN YAPIYORLAR...
OYSA YAŞLI OLUP SEKS YAPAMAMAK DAHA DOĞRU BİŞEY... HERKES DEJENERE OLMUŞ...
UYUŞTURUCU İÇEK, SGİŞEK...
CIK CIK CIK...
OLACAK İŞ DEĞİL DOĞRUSU.
SÖYLEDİKLERİNİZİ DUYDUK VE ÇOK UTANIYORUZ...
PEKİ SİZİ AFFETTİM... AMA BİR AN ÖNCE YAŞLANACAĞINIZA DAİR BANA SÖZ VERMELİSİNİZ...
SÖZ!
HA ŞÖYLE
GEÇEN HAFTAKİ KÖŞENİ OKUDUM ERSİN BEY OĞLUM... HELİKOPTERİMİ SANA VERMEYE KARAR VERDİM... AL ANAHTARLARI, BEN BİNMİYOM ZATEN HİÇ...
HARBİ Mİ?.. ÇOK SAĞOLUN EFENDİM...
HİÇ HELİKOPTERİM VARMIŞ GİBİ Bİ TİPİM YOK LAN.
GENÇLERİN ÇOK İĞRENÇ OLDUĞUNU EKLEMEK İSTERİM.
KÜÇÜKKEN ALMANYA'DAN GELEN AKRABALARIMIZ HEP ÇOK ZENGİN SANIYODUM. Bİ SÜRÜ ÇİKOLATA HARİBO FİLAN GETİRİNCE TABİ... Bİ GÜN YİNE ALMANYA'DAN GELEN Bİ AKRABAMIZIN KIZI ÇAMURA MI GİRMİŞ NAAPMIŞ, AYAKLARI ÇAMURLANMIŞ, BAKKALDA DA SU MU KALMAMIŞ ARTIK TAM BİLMİYORUM (BELKİ DE BİLEREK YAPMIŞTIR) 2,5 LİTRELİK KOLA ALIP BAHÇEDE AYAKLARINI ONUNLA YIKAMIŞTI...
LIK LIK LIK
ANANI AVRADINI... NE GÖRÜYORUM LAN BEN...
İÇSEK YA BİZ ONU KEŞKE...
İŞİN KOMİĞİ BEN SALAK GİBİ BU OLAYI NERDEYSE LİSEYE KADAR SÖZDE DALGA GEÇEREK AMA İÇTEN İÇE "NE ZENGİN AKRABALARIM VAR YAHU" DİYE ÖVÜNEREK ANLATTIM HEP...
ALEMDİ YAHU... KOLAYLA AYAK YIKANIR MI ?..
YANİ ERSİN KUSURA BAKMA AMA O AKRABANIZ BAYAA APTAL Bİ İNSANMIŞ BENCE.
SONRA SINIFTAN Bİ KIZ BÖYLE DEYİNCE Bİ DAHA ÖVÜNMEDİM EHEH...
Bİ DE HELİKOPTER NEYMİŞ LAN, ŞİMDİ DÜŞÜNDÜM ÇOK SAÇMA GELDİ... VAZGEÇTİM YAT İSTİYORUM. BÜYÜK Bİ TEKNE FİLAN, HEM İÇİNDE YATARSIN...
HELİKOPTER DEDİYSEM TEKNE DEMEK İSTEDİM. TEKNENİN ANAHTARLARI BUNLAR. BUYUR SÜR.
AA TEŞEKKÜRLER...
ASLINDA BÖYLE ZENGİNLER DE OLUYO...
GERÇİ BU KADAR İKNA EDİCİ OLABİLECEĞİM GÜNE KADAR ŞANS OYUNLARINI BİRAZ DAHA ZORLAMAK GEREKİCEK GALİBA... RAHMETLİ AMCAM 70'LERDE ALMANYA'DA İŞÇİYKEN, O ZAMANIN SAYISAL LOTO GİBİ Bİ OYUNUNU OYNUYOMUŞ, Bİ GÜN YİNE OYNAYIP, KUPONU DA YENGEME VERMİŞ, "BUGÜN İŞE GİDERKEN YATIR BUNU" DEMİŞ... YENGEM UNUTMUŞ VE O KUPONA BAYAA BÜYÜK Bİ PARA ÇIKMIŞ. MESELA 1 TRİLYON GİBİ BİŞEY...
ULAAAAĞNN!!!
WAS?
AMCAM YENGEMİ GIRTLAKLIYOMUŞ ZOR ALMIŞLAR ELİNDEN... GERÇEKTEN... Bİ YANDAN GIRTLAKLAYASIN GELİR CİDDEN, NAAPSIN ADAM DA.
İNSAN O YÜZDEN "YA ŞU OYNAMADIĞIM HAFTA ASLINDA BİLİCEKSEM?" FİLAN DİYE GEÇİYO İŞTE AKLINDAN.. YANİ ÇALIŞ ÇALIŞ NEREYE KADAR ANLADINIZ MI GERÇEKTEN ZENGİN Bİ OKUR MİRAS BIRAKSIN BENCE DOĞRU OLAN BU... VARYEMEZ AMCANIN PARA HAVUZU YÜZÜNDEN BÖYLE OLDUM BİLİYORUM BEN...
SENİN YÜZÜNDEN ÇIKMADI... SEN OKUL YAPTIRICAM DEDİN; PİYANGO BUNU HİSSETTİ VE "OKUL YAPTIRICAK BİRİNE ÇIKAMAM, BU HAYATINI YAŞAMAYI BİLMİYO" DEDİ.. DÜNYAYI GEZİCEM DİYCEKTİN İŞTE...
AMAN EKSİK OLSUN EVİMİ SEVİYORUM BEN... MANDALİNA YİYCEN Mİ AL...
E İYİ VER MADEM NAAPIYM.

uğur gürsoy
BU UZAKTAKİ BABAN MI CEMİLCİM? BABANI NİÇİN UZAKTA ÇİZDİN GÜZELİM?.. BABAN NEDEN SİZİNLE EL ELE TUTUŞMUYOR?..
OZANINKİNDEN BAKIP YAPDIM, AYNISINI BENZEDDİM...
...
OZAN, SEN NİÇİN UZAKTA ÇİZDİN BEBE-ĞİM?..
onun canı çok sıkkın bugünlerde, konuşmuyo.
MURAT HAYIRDIR KOÇUM, HASTA MISIN?..
AYLAR ÖNCE YAZDIĞIM YAPILACAKLAR LİSTESİNİ BULDUM CEBİMDE. EVE TELEFON BAĞLAT, BERE AL, TRAŞ OL YAZMIŞIM, BUNLARIN HEPSİNİ DE YAPMIŞIM, AMA HAYATIMDA İYİ YA DA KÖTÜ HİÇBİR ŞEY DEĞİŞMEMİŞ... ARTIK YENİ PLANLAR YAPMAYA GÜCÜM YOK. NİYE KOŞTURUYORUM Kİ. BİRDEN YAŞAMA HEVESİM BİTTİ BENİM...
YAŞAMAK BÖYLE BİR ŞEY MURAT..., KALK VE HAYAT SENDEN BUGÜN NE İSTİYORSA ONU YAP!..
İÇLİK ALMAYA ÇIKMIŞTIM. BİR DE ŞARZ EDİLEBİLİR PİL ALIYIM DİYORUM.
EE GELDİK... NE BİLİYİM TAD ALAMADIM YİNE... KAFAM BAŞKA YERDE GALİBA. HADI KOY G.TÜNE GİDELİM...
ŞUNA BİN BİR DE, TAHTREVALLİYE, GEL...
BAKİYİM, O GÜZEL Mİ DİYOSUN ŞİNDİ... HMM.. ORDAN BASINCA O KALKIYO, O İNİYO FİLAN DİMİ? E HAYDİ KALK Bİ DENİYELİM BAKALIM...
FAİK
RAİF ABİ GÜNAYDIN... BUU.. BALIK YEMİ PARA KARŞILIĞI SATILAN BİŞEY Mİ?
PARAYLA SATILIYO... HAYIRDIR?..
yok, bişey deniycektim de neyse artık.. hayırlı işler..
HADİ İSPANYOLCA, İTALYANCA'YI FİLAN GEÇTİM.. HIRVATÇA, HİNTÇE BİLE YAZMIŞLAR KULLANMA KLAVUZUNU. AMA TÜRKÇE YOK... BİZİ SEVMİYORLAR MI, ÖNEMSE-MİYORLAR MI BİZİ?.. BİZİM DE PARAMIZ VAR. ROSPU ÇOCUKLARI!..
ABİ NE GEREK VAR KLAVUZA, Bİ TANE DÜĞMESİ VAR ZATEN!..
İNŞALLAH BATARSINIZ LAN!.. İNŞŞALLAH!..
BUYRUN NUMARAM.. HİÇ İŞLEM YAPTIRMASAM NE KADAR VAKTİM VAR ACABA?.. ÇÜNKÜ BİRAZCIK DURUP SİZLERE BAKMAK İSTİYORUM. BEYAZ GÖMLEKLERİNİZ FİLAN ÇOK GERGİN OLUYOR YA, ÇOK SEVİYORUM KADIN BANKACILAR SİZİ GİDİ!. ÇOK HOŞSUNUZ GERÇEKTEN...
15 NUMARA GELSİN LÜTFEN!
15 DE BENDE, 16 YOK.. 17, 18, 19 BENDE...

3 HÜZÜNLÜ ÖYKÜ
YAVUZ ÖZTÜRK
Meraba ben yazar Vedat Satır Son romanım için uzun süredir eve kapanmış çalışıyorum...
Romanlarımı yazarken eve kapanıp insanlardan uzaklaştığımı herkes bilir... Büyük bi konsantrasyonla romanlarımı yazarım...
İşte o büyük baş yapıtlar böyle böyle çıkıyo zaten...
Annem üzerime kilidi kapatıp, misafirliğe gitti.
Çok sıkıldım ya...
FİUUU
KEH KEH
REZİL OLDUK...
İNSAN İÇİNE ÇIKAMAM ARTIK...
PIRASA AŞKI
Seviyor...
Sevmiyo Seviyo Sevmiyo Seviyo
Sevmiyo.
Pırasa sevmiyom yav... Napiyim...
SON...

Çarpışma
ipek & burak
yazan çizen OKY
ipek'in bakkala, ne biliim tuvalete filan gitmesini fırsat bilerek her gün bikaç kere feysbuk'a girip bakıyorum...
Ece'ye iki hafta önce attığım mesajın cevabı gelmedi hala...
facebook Ana Sayfa Profil Arkadaşlar Gelen Kutusu
Ece
Arkadaş Olarak Ekle
Bilgiler
Ece, profil bilgilerinin yalnızca bir kısmını herke tanıyorsan, ona mesaj gönder veya onu arkadaş
Sayfalar
Ece'ye Mesaj gönder
"Naber Ece, beni hatırladın mı?" gibi salak bi mesajı ciddiye almamış olabilir mi?.. Dokuz yıldır görüşmüyoruz ama mutlaka cevap yazardı.. biliyorum...
Tamam uzun bir süre ama yine de dokuz yılda ne kadar değişebilir ki bi insan...
...Belki de hala görmedi ona attığım mesajı, çok sık girmiyodur, ya da feysbuk'a filan ne biliim... Tatilde mi acaba ?!.
..Allahtan insanlarda düşünce okuma diye bi şık yok... ..rraa ne biçim yemiştim o zaman.. Haftalardır Ece'den başka hiçbişey düşünemez oldum çünkü...
BRILIB BRILIB BRILIB BRILIB
ALOO!.. AAA!?! NABER MÜGE, İYİYİM TEŞEKKÜR EDERİM SEN?
AHAHA YOK BE ŞAŞIRDIM SESİNİ DUYUNCA SADECE...
NERDESİN?.. AAA?! CİDDİ MİSİİN... EE ATLA GELSENE O ZAMAN YAA.. HADİ HADİ VALLA!
... E TAMAM İŞTE, HADİ VALLA.. TAM NERDESİN ŞİMDİ. GELİP ALIYIM BEN SENİ!..
.. BURAK VAR İŞTE, OTURUYODUK BİZ DE...
BİŞİY OLMAZ SAÇMALAMA, NOOLCAK YAA... E TAMAM. TAKIL SEN ŞİMDİ ARKADAŞLARINLA SOORA BURAYA GELİRSİN!..
YA YOK NE GEÇ OLCAK, BİZ YATMIYOZ Kİ O SAATLERDE...
TAMAM CANIM.. BEKLİYORUM O ZAMAN TELEFONUNU...
TAMAM BAY BAAY...
BURAAK, MÜGE GELİYOO...
MÜGE Mİ? NASI YANİ BURAYA MI?
EVET ARKADAŞLARIYLA DIŞARDAYMIŞ ŞİMDİ ASMALI' DA. GECE BELKİ ARAYIP BİZE GELCEK ORDAN SOORA.
AA HADİ YA, EEE NAAPÇAZ?
NEYİ NAAPÇAZ?..
E HANİ BU BAHSETTİĞİN KIZ DİİL Mİ BU, YATAĞA ATICAZ FİLAN?..
HAAA... İYİ DE ŞİMDİ ÖYLE BİŞİY OLMAZ Kİ!
YA TAMAM ONUN İÇİN SORMADIM ZATEN.. O KIZ MI DİYE SADECE..
HADİ HADİİİ... ONUN İÇİN SORMAMIŞMIŞ. ANLAMIYOM SANKİ HEYECAN YAPMADIĞINI.
ALLA ALLAAA... Bİ DÖN DE KENDİNE BAKSENSİN HEYECAN YAPAN!
BEEN?
E TABİ NE BİÇİM ISRAR ETTİN DEMİN KIZA BURAYA GELSİN DİYE...
BURAAK AÇTIRMA ŞİMDİ BENİM AĞZIMI...
KAPANDIĞI MI VAR...
ÜF İPEK! GİTME İŞTE ÖYLE HEMEN... NAAPTIĞINI ANLAYAMIYORUM Kİ... BENİM YERİMDE OLSAYDIN SEN NAAPARDIN BU DURUMDA?! ÖYLE DÜŞÜN Bİ DE!
BENİM BANYODA İŞİM VAR BİRAZ. TUVALETE GİRCEKSEN GİR ŞİMDİDEN!
AMAAN YAA...
BRILIB BRILIB
ALOO CANIM...
ŞİMDİ Mİ? AAA GEL HADİ.. ALIYİ MI SENİ Bİ YERDEN, BULABİLİR MİSİN TARİF ETSEM?
EHEHE SATTIN MI ARKADAŞLARINI...
YOK YA, BİZ ÇIKMAYALIM ŞİMDİ ÇOK EV HALİNDEYİZ... HADİ HADİ TARİF EDİYORUM BEN ADRESİ, ATLA GEL SEN ŞİMDİ... ORDAN Bİ TAKSİYE BİN, İKİ DAKKADA BURDASIN...
BAK BURAK DA GELSİN GELSİN DİYO...
NEY!? HAHAHA MANYAK...
BURAK BEN TAKSİ DURAĞININ ORDAN MÜGE'Yİ ALIP GELİYORUM HEMEN, DIŞARDAN BİŞİY İSTİYO MUSUN?..
YA DUR GİDİYO MUSUN HEMEN, GELİYİ Mİ BEN DE?..
YOK YOK HEMEN ŞURASI GEREK YOK, İSTİYO MUSUN BİŞİY?..
HA YOK SAĞOL
EE BEN NAPİYİM ŞİMDİ, KIZ TEK Mİ GELİCEK?.. SENLE GELMEMİ İSTEMEDİĞİNDEN EMİN MİSİN?
HAHAHA... Bİ SAKİN OLUR MUSUN BURAK. SURATA BAK, ÇOK KOMİK GÖRÜNÜYOSUN...
UFF NAAPÇAĞIMI Bİ BİLSEM SAKİN OLCAM DA!
AAA... ÇAY DEMLEYEBİLİRSİN BAK. İLLA Bİ GÖREV İSTİYOSAN...
HE HE HE!
AY CİDDİYİM BEN YA!..
..VALLA... HADİ AŞKIM BENİM DEMLESENE ÇAY... MÜGE BİRA FİLAN İSTERSE ALIRIZ BİZ ZATEN GELİRKEN...
..ÖYLESİNE GELİYO DİMİ ŞİMDİ... SEVİŞME FİLAN OLMIYCAK?..
ÜF BURAK, HEMEN NASI OLSUN ÖYLE BİŞİY.. AMA SÖZ ARIYCAM AĞZINI BU GECE MÜGE'NİN...
HADİ SEN ÇAYI DEMLE BEN DE ŞU MANİTAYI KAPIP GELİYİM... GECE NELER OLCAK ACAİP MERAK EDİYOM Hİ HİH...
EMREDERSİN ECE'CİM, DEMLERİM TABİ...
ECE KİM BE?!?

baris.uygur@gmail.com

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

■ Her bölgede farklı dil konuşuluyor olması kadar saçma bir şey yok. Başlatmayın kültürel renkliliğinize çeşitliliğinize. Ben şahsen, kimse kusura bakmasın ama hani dünyada her yıl bilmem kaç tane dil yok oluyor ya; resmen göbek atıyorum, keyfimden gerdan kırıyorum böyle üç beş kendini bilmez tarafından konuşulan diller yok oldukça. Efsanelere inanmam; şimdi kalkıp onca kutsal addedilen şeye inanmadıktan sonra efsaneye inanırsam, inanmadıklarımın gücüne gider bir kere; o riske giremem, o riski alamam. Ha ama bir yaklaşımdır bakın, Babil Kulesi meselesi. Bizim bunca farklı dile sahip olmamız oldum olası bir melanet olarak aktarılmadı mı? E nedir bu curcuna, her üç beş kendini bilmez tarafından konuşulan dil yok olduğunda feveran ediyorsunuz, vaveylaya boğuyorsunuz ortalığı? Özümüze dönüyoruz işte. Yavaş yavaş.

■ Biraz önce, yani yukarıdaki satırlarda, bir şişe Glenfiddich ve üzerine çeyrek şişe Jim Beam'in nelere yol açtığını kendi gözlerinizle gördünüz. Sabah kalktım, yazdıklarımı okudum, okuduklarıma inanamadım doğrusu. Hayır, Glenfiddich şişesini bitirdikten sonra Jim Beam'e girişmiş olmama da şaştım, çünkü öyle bir şey de hatırlamıyorum. Sadece imla hatalarını düzelttim, ibret olsun diye bırakıyorum. Allahtan sarhoş olunca sevdiceğini arayıp sarhoş sarhoş konuşan adam değilim diye seviniyordum ki telefon çaldı, o da olmuş. İyice kaybetmişim kendimi. İskoç'u kınıyorum doğrusu.

■ Sonunda oldu, ben de Facebook dünyasındaki bir toplu iğne başı kadar manasız yerimi aldım. Aldım almasına ama Facebook tabii bir ilginçlikler diyarı, onu anladım. Misal, kaydımı yaptırıp üye olduktan sonra, ilk iş sevdiceğimi ekleyeyim dedim arkadaşlarım arasına. Makul bir davranış tabii. Sonra ne oldu? "friend request" gönderdim sevgilime. "Arkadaşım olur musunuz?" diye sordum yani. Saçmalığa bak, sevgilim ulan o benim, durduk yere niye arkadaşlık teklifi ediyorum? Garip bir durum ama tabii, böylelikle sevgilime arkadaşlık teklifi etmiş oldum, orası ilginç. Tabii bir diğer ilginçlik anneme de arkadaşlık teklifi göndermem oldu. Annem yahu bu, nereden baksan 32 yıldır tanıştığım bir insan. Ki, kim nereden bakarsa baksın, 32 yıldır annemle olan münasebetim, tartışmaya açık bir konu değil. Ama tabii kadıncağız sürekli ekran başında değil (günde en fazla 8 saat), ben anneme arkadaşım olmasını teklif ettikten sonra o teklif öyle durdu bir 12 saat kadar. Beklemede diyor. Annem arkadaşlık teklifimi değerlendiriyormuş gibi geldi, kendimi yine garip hissettim.

■ Evet, kesin bende bir şey var. Arkadaş, kaçınız buz gibi soğukta, sinemaya giderken scientology tarikatının bir müridi tarafından çevrilip tebliğe maruz kalmıştır sorarım. Hayır mübarek adam da tatlı dilli bir insan, sözünü kesemiyorum. Yaklaşık bir iki saat konuştu, en sonunda araya girip "dilinizi bilmiyorum" diyebildim de kurtuldum.

■ İş dünyası diye bir tanım hakikatten var değil mi. Başka bir gezegen gibi. Haksız da sayılmazlar tabii, iyice uzaya çıkmış bunların kafaları. Benim bu meselede en çok dikkatimi çeken, en akıllı geçinen, en kafası çalışan olduklarına inanılan reklâmcılar, televizyoncular gibi arkadaşların sendikasının bile olmaması. Çok akıllıyım diye geziniyorlar ortada, sonra en ufak bir krizde kapı dışarı. En çok iş değiştiren de yine bunlar ha! Haspama ne iş yapıyorsun desen "kreatif direktörüm" demesini biliyor ama daha hakkını korumak için bir sendikaya yazılmayı akıl edememiş, kalkmış bir de "akıl işi yapıyorum" diyor. Valla ben kendi payıma sendikalaşmayı bile akıl edemeyen bir reklâm dünyasına reklâm siparişi veren işvereni anlamıyorum. IBM meselesinde de artık diğer bilişimcilerden aktif destek bekliyorum.

■ Banyo ördeği ne de meşhur bir figür değil mi. Kanatlı hayvanlar arasında banyomuza giren bir o. Yoksa tavuk gibi arkadaşlarıyla beraber mutfağımızda da yer alıyor. Peki, bu kadar net ve bildik banyo ördeğine sahip olmuş kaç kişi var aranızda? Ben tanıdığım herkese sordum. Hayatımın son iki yılını bu işe harcadım ve vardığım sonuç sıfır. Kimsenin banyo ördeği olmamış. Bana kalırsa üzerinde durmaya değer bir netice bu. Biz onun ünlü olduğunu, hemen her banyoda bulunduğunu bir takım çizgi filmden, öğrendik ve öylesine benimsedik ki, ben yazının başında "banyo ördeği" yazınca hemen hiçbiriniz çıkıp, "ulan ördeğin banyoda ne işi var" demedi, hemen hiçbirinizin aklına banyoda gezinen canlı bir ördek gelmedi. Bana kalırsa çok sofistike bir noktaya temas ettim ama çok tırt da olabilir, anlayan varsa bana anlatsın da haftaya devam edelim bu garipliğe.

■ Delilikle dâhilik arasında gidip gelen bilim adamı size hep pozitif bilimci gibi geliyor, hiçbir tarihçinin, bir siyaset bilimcinin, bir dilbilimcinin delilikle dâhilik arasında gidip gelebileceği aklımıza gelmiyor. Hâlbuki bu saydıklarımın hepsi sürekli delilik ve dâhilik arasında gidip gelen hatta bazen gidip de gelemeyenlerdir. Aklı başında adam pozitif bilim yapar, sonucunu bulur, tahtaya yazar arkadaş.

■ Bizim çocukluğumuzun arzu nesnesi bakkaliye dükkânıydı aslında. Mahallede oyuncakçı falan yoktu haliyle, kırtasiye kafasına da girmemiştik henüz. Hayatta isteyebileceğimiz her şey bir bakkaliye dükkânında mevcuttu. Leblebi tozundan plastik topa, dönemsel olarak değişen değiş tokuş oyuncaklarından (çiklet diye satılan ama berbat bir çikleti olan kartlar mesela) çikolata niyetine satılan kokoline kadar her şey. Daha ötesine kafamız basmıyordu zaten, nasıl bassın? TV desen doğru dürüst bir yayın yok mahallede herkesin durumu üç aşağı beş yukarı aynı. İşte o yıllarda benim etrafımdaki her çocuğun hayali, en azından ilkokul ikinci üçüncü sınıfa kadar bakkal olmaktı. Bilmediğimiz için aza razıydık. Bakkal dünyanın en zengin insanı gibi gelirdi bize. Her şeyi var işte daha ne olsun? Şimdi arkanıza yaslanıp on saniye düşünün, o zaman bir insanın hayatı boyunca mutlu olmasına yetecek her şey bakkalda vardır diye düşünürken çok mu haksızdık dersiniz?

■ Peki, Kemal Sunal'ın Gerzek Şaban filminde, adı Şaban olan tek bir karakter olmamasına ne demeli? Üstüne üstlük bir de değil, iki tane Kemal Sunal var, ama biri Osman diğeri Seyfi. Kemal Sunal'ın üç tane çektiği ikizli filmlerden yani. (Diğer ikisi İyi aile Çocuğu ve İnek Şaban) E ulan filmin adını niye Gerzek Şaban koydunuz o zaman? Hadi Şaban filmleri furyasından yararlanmak için desek, e kahramanın adını da bir zahmet Şaban yapıversene?

Tenzih Ediyorum!

Arkadaş ben bu İsrail'i anlamıyorum. Canımdan çok sevdiğim, hepsini birer birer kucakladığım, küçüklerinin gözlerinden büyüklerinin ellerinden öptüğüm aziz ve muhterem ve de çilekeş İsrail halkının fertlerinin her birini tenzih ederim ama İsrail Dışişlerinin işi gücü yok mu oturup kurtlar vadisi seyrediyor, talimden çıkıp kendini askeri gazinoya atmış acemi asker gibi seyrettiğiyle gaza geliyor? O yetmiyor, bir de halkımızı tenzih etmeye dahi gerek görmeden "Türk milleti şöyledir, böyledir" diye açıklama yapıyor? Dizi o yahu? Ben bir kere bile izlemedim, İsrail Dışişleri niye pür dikkat takılıyor bu diziye? Kravatsız çizgili takım elbise giymeye mi özeniyor, mahallede kuruyemişçinin önünde takılıp mahalleye huzur ve güven verdiğini sanan adama mı öykünüyor, nedir? İsrail dışişlerini kınıyorum, elim değmişken tüm dünyadaki dışişleri müesseselerini kınıyorum, necip İsrail halkını ve yine elim değmişken dünyadaki dışişleri müesseselerinin dış olarak gördüğü tüm halkları da alınlarından öpüp tenzih ederim.

Aklımda kaldığı kadarıyla dünya tarihi: Devletin doğuşu

Özel mülkiyetin doğuşundan bahsetmiştik. İşte zamanla Ali oraya sahip çıkmış, Veli buraya sahip çıkmış; bunlar bir arada köy dediğimiz şekillerde yaşamaya başlamışlar. Bunlar yaşarken eşkıya durur mu? Gelmiş bunlara musallat olmuş, Ali'nin ektiği mısırı, Veli'nin ektiği buğdayı çalmış. Sonunda bu hırsızı yakalamış, "yahu kardeşim nedir senden çektiğimiz? Gel sen bize bulaşma, biz sana bu buğdaydan pay verelim, sen de takıl bari ne yapalım" demişler. Hırsız da böylece oturduğu yerden köy hayatına dâhil olmuş, Ali ve Veli arkadaşlar da mısırdan buğdaydan hırsıza pay başlamışlar. Ama hırsız, hırsızlığın getirdiği arsızlıkla ara ara bu payı yükseltmiş. Ama o da kesmemiş eşeği. E tabii yan köyde de başka Ali, başka Veli ve başka hırsız var. Demiş ki "Gidip şu yan köydeki buğdayı mısırı indirelim anasını satayım." (tabii sürekli buğday mısır yiye yiye bir moronluk da hâsıl olmamış değil) E ama yan köyün hırsızı demiş ki "kardeş burası benim mıntıkam" böylece sınırlar çizilmiş, mıntıkası kendisine yetmeyen yan mıntıkaya girmiş falan derken, bu hırsızların en azılısı her yeri zapturapt altına almış. Gelir de fena değil, analar taş yesin, yarımşardan beş yesin hesabı, herkesten yüzde on alıyor ama herkesten fazla biriktiriyor. Ama hırsız bir tane değil ki? Ara ara başka hırsız peydah olunca ilk hırsız, bakmış kendine rakip çıkıyor; bir şekil bir teşkilat kurup bu türedi hırsızların peşine salmış. İlk hırsız daha sonra "ulan be ne yapar eder de hep burada bu pozisyonu korurum, üstüne yetmedi bir de teşkilatıma adamı nereden bulurum" diye düşünürken aklına bir fikir gelmiş, Ali ve Veli'nin oğlunu da bu koruma planına dâhil etmiş, asker yazdırmış kendine. E onların canla başla savaşması için de sanki toprakların ayrı bir soyut varlığı varmış, o varlık herkese aitmiş gibi onlara da vermiş gazı vermiş gazı, zamanla Ali ve Veli'nin oğlu gönüllü savaşır olmuş diğer "ilk hırsız"larla. Böyle kalmış aklımda, yapacak bir şey yok. Uğursuz bir tesadüf tabii.

Gelen Kutusu

Oktay KAYA

Uğur GÜNEL

C. Çağlar ÖZDEMİR

Servet TURAN

Barış ÖZKAN

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 14 Ocak 2010 | Sayı: 124
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur GÜRSOY
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan KARATAŞ - Fırat YAŞA - Vasıf TERİM **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) **Ofis Sorumlusu:** Mesut Tunç Baysel
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 **Abonelik:** Yurtiçi: 99TL Amerika: 100$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu:120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABİ
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Yoruldum
..BENİM ESKİ AJANSTAN, Bİ ARA YAZILIYİM DEDİM YÜZ VERMEDİ BANA..AMA KANKA OLDUK SONRA
SENİ BEĞENMEDİYSE BENİ HİÇ BEĞENMEZ OZİ..
FALDA İDDAUYS
ALOO..HEE GELİYOZ BE KIZIM.. ŞİMDİYE KADAR NASIL DURDUN ERKEKSİZ?.. HEHEHEHE..
VERMEYİNCE BÖYLE YAVŞAK KANKA MI OLDUNUZ?
YAA BEN GELMİYİM
NE. NİYE?
BÖYLE GÖRÜCÜ USULÜ ÇOK ACAYIP.. ZATEN BOKTAN Bİ İLİŞKİYİ YENİ BİTİRDİM
..BAKMA OTİSABİ'NİN BÖYLE DURDUĞUNA DURUP DURUP Bİ ESPRİ PATLATIR YIKILIRSIN
ÖYLE Mİ..
HAHAHA... AMMA GERGİNSİNİZ BİRBİRİNİ TANIMAYAN İKİ KİŞİYİ BULUŞTURDUM.. SÜPER YAA.. BEN GİDİP SÖZLÜĞE BAŞLIK AÇIYİM "ARKADAŞA MANİTA AYARLAMAK"...
HADİ BEN KAÇTIM, YAPIN BİŞİYLER BENDEN BU KADAR HEHEHEHE
NASILDA KENDİSİYLE GURUR DUYUYOR
HAH SUSUYORUZ..
SEVERİM SESSİZLİĞİ
KENDİMİ ANLATMAMI BEKLİYOR ŞİMDİ Dİİ Mİ?.. OFF NE ZOR GELİYOR ONU ETKİLEMEK İÇİN SEVDİĞİM FİLMLERİ ANLATICAM, OKUDUĞUM KİTAPLARDAN BAHSEDİCEM ... O DA BENZER NOKTALARI BULUP SEVİNECEK
BU KADAR SESSİZLİK YETER Dİİ Mİ?..GERÇİ OZİ ÇOK KONUŞMADIĞINDAN BAHSETMİŞTİ..
KUSURA BAKMA BEN..
YO.. KUSUR FALAN DİİL SEVMEM ZATEN ÇOK KONUŞUP HER DAKKA ESPRİ YAPAN ADAMI..
EVEET SEVMEDİKLERİMİZDEN BAŞLIYORUZ YANİ
.. ESKİ SEVGİLİM ÖYLEYDİ, İYİ ÇOCUKTU AMA SUSMAK NEDİR BİLMEZDİ, AKŞAM TELEVİZYONDA SEYRETTİĞİ PROGRAMDAKİ ESPRİLERİ EZBERLEYİP TEKRAR YAPAR, İŞYERİNİ ANLATIR.. DURMADAN KONUŞURDU..
BENDEN DE ESKİ SEVGİLİMİ ANLATMAMI BEKLİYOR
SENİN ESKİ İLİŞKİN NEDEN BİTTİ?
...
ANLATMAK İSTEMİYOSUN SANIRIM.. PEKİ BELLİ Kİ SENİ ÇOK YARALAMIŞ
TEDAVİ ET
..BENİM HAKKIMDA NE DÜŞÜNÜYOSUN?
HENÜZ YÜZDE KIRKINI GÖREBİLDİM MASANIN ALTINDA KALANLAR NE DURUMDA BİR FİKRİM YOK
GÜ-ZEL
BU KADAR ?
HEP AYNI REPLİKLER, AYNI SORULAR..
..AMA DIŞ GÖRÜNÜŞ ÖNEMLİDİR YANİ..
ŞİMDİ DE KOMPLİMAN YAPMAMI BEKLİYOR.. EVET ÇOK BEĞENDİM, ÇOK GÜZELSİN, HADİ BANA GİDELİM DESEM OLMAZ DİYCEKSİN
CAFE
..GİDERSEK DE OLMAZ DİYECEK.. SEVİŞTİKTEN SONRA SENSİZ OLMAZ DİYECEK.. SONRA DA AYRILMAK İÇİN ÇARELER ARIYCAM
OFF YORULDUM HEP AYNI ŞEYLERİ YAŞAMAKTAN
BİŞİY SORCAM
...
TANIŞTIĞIMIZ İLK GÜN, SANA GELMEK İSTESEM YANLIŞ ANLAMAZSIN Dİİ Mİ?
TABULARI OLMAYAN, ÖZGÜR KADIN HA..? BENİMLE SEVİŞMEK İÇİN GELDİĞİNİ SANICAK KADAR SAFMIYIM..
YAVAŞ YAVAŞ HAYATIMA SIZICAKSIN, ÖNCE EVİMDEKİ EŞYALARIN YERİNİ DEĞİŞTİRMEKLE BAŞLARSIN
NİYE DIŞARDA YİYELİM? HANGİ YAĞDA PİŞİRİYOLAR NE MALZEME KULLANIYOLAR BİLMİYORUZ Dİ Mİ...
BAK BAK ŞİMDİ DE ANNE MODELİ.. SONRA İSE "BEN HİZMETÇİN MİYİM SENİN"
HIMM.. NEFİS.. NE GÜZEL YAPMIŞ.. DERSİNE İYİ ÇALIŞMIŞ.. ERKEĞİN KALBİNE GİDEN YOL HA?..
NASIL OLMUŞ BEĞENDİN Mİ?
GÜZEL
GÜZEL?
ELLERİNE SAĞLIK..
GİTME VAKTİ YAKLAŞIYOR GALİBA UZUN UZUN ÖPÜŞEREK BENİ TAHRİK EDİP GİDECEK.. BEN DE ONU ÖZLÜYCEM İSTİYCEM..
BİLİYO MUSUN GARİP BİR BÜYÜN VAR SENİN
BÜYÜ ?
EVET ÇOK FARKLISIN ÇOK MERAK EDİYORUM SENİ
BOŞUNA KASIYORUM GALİBA.. İKİ ÜÇ SAAT İÇİNDE NELER OLDU..
GALİBA BU GECE
BU GECE SENDE KALABİLİR MİYİM?
TABİ
YATALIM MI?
EE HANİ? ÇILGINLIĞIN BURAYA KADAR MIYDI?
BİŞİY SORUCAM.. AMA KIZMA TAMAM MI?
SOR
SEN GEY FALAN MISIN ?
H-HAYIR TABİKİ
E O ZAMAN..
?
HNH-AHH.. HNGH-IHH.. HGG-IHH..
AH.. AH-AH AH
..ÖHEE-HEHEHE HĞEHE-HĞHE.. N-NASILDI? HHYH-HHIIIY
NE?! NE DİYOSUN? KALK ÜSTÜMDEN!
Tam da beynime giden oksijenin en az olduğu zamanda konuşarak o ana dek farkında olmadan kazandığım bonusları kaybetmiştim. Benim asıl anlamadığım bu kadar kısa süren bir ilişkinin bende çok derin izler bırakması. Bazen onu beklerken bulurum kendimi.
..İKİ GÜN GEÇTİ ARAMADI..! BEN ARASAM?
YOK LAN Bİ DE ŞİİR YAZIP MESAJLA GÖNDER İSTER SEN!..
BENİM BU HALİMİ SEVDİ
BİRAZ SABRET ARIYCAK
SON

SAYI: 2010/04 No: 125
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

Abdi İpekçi'nin katili ve Papa suikastçısı Mehmet Ali Ağca tahliye oldu. Medya ordusu peşinde…

İsrail Dışişleri Başkan Yardımcısı Ayalon, "Kurtlar Vadisi Pusu" dizisiyle ilgili rahatsızlıklarını iletmek üzere çağırdığı Türkiye'nin Tel Aviv Büyükelçisi Oğuz Çelikkol'u kasten alçak bir koltuğa oturtunca, İsrail ile Türkiye arasında bir diplomatik kriz yaşandı.

HER ŞEYİN BİR FİYATI VARDIR.

Şırnak'ın Cizre İlçesi'nde yapılan gösterilerde, lastik yakılmasının önüne geçmek için İlçe Emniyet Müdürlüğü tarafından yeni bir uygulama başlatıldı. Uygulamaya göre, Emniyet, lastik getiren her çocuğa lastiğin büyüklüğüne göre 1 ile 3 lira arasında ödeme yapacak. Böylelikle hiç lastiği kalmayan Cizre halkı, gösteriler sırasında ne yapacağını bilemeyecek...

KUSURSUZ ADALET

Motosikletle dolaşırken "dur" ihtarına (ehliyeti olmadığı için) uymayan Murat Kasap polis tarafından vurularak öldürülmüştü. Adana 2. İdari Mahkemesi, 4 yıl önce yaşanan bu olayda Murat Kasap'ı altıda dört oranında `kusurlu` buldu ve oğullarını yitiren ailenin toplam 26 bin TL tazminat ödemesine karar verdi...

Doktorlar, tam gün yasa tasarısını protesto etmek için bir gün iş bıraktı.

Ağca, Uykusuz için yazdı:

YENİ İNCİL !

Göklerdeki ışıklı baban, sana dedi ki: Oğlum, senle ben varız, beraber şahaneyiz zaten, bi de Kutsal Ruh'u alalım, yeter. (Siz nasıl derseniz öyle olacak.)

Hah, demem o ki, bu Papa bizden rol çalmasın. (Siz konuşurken dayanamayıp "Holding mi bu, başında CEO var" diyen kimdi?) Dediğim gibi, Papa fazla coşmasın. (Peki o zaman Papalık hiç olmasa?!)

Durduramazsın evladım! O buhurdandan o duman çıkmasın, durduramazsın! Diyorum ki, Papa madem temsilcimiz, tüm insanlığın sansasyonunu üstüne alsın.

(Anladım. Paparazzi!)

Hayır diyorum, anlamamışsın benim oğlum. Dravdan bi korksun işte. Sen bir an korku bas, sevgi işini ben hallederim. Anlasın ki, hâlâ şiddet varsa, o bir gizli işsizdir!

("Pasaportu hallederiz" dedi aynı ses,)

İstersen musluk suyunu şarap yaparım; senin yaşın küçük, ben sana bakarım! V.Ö

O TABAK BİTECEK

ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ'NDEKİ PEVZİ ÇAKMAK ÖĞRENCİ YURDU'NUN YEMEKHANESİNDE KENDİLERİNE AT VE EŞEK ETİ YEDİRİLMESİNİ PROTESTO EDEN ÖĞRENCİLERDEN SEKİZİ HAKKINDA YURT YÖNETİMİ TARAFINDAN SORUŞTURMA AÇILDI...

KISA OYUN: YUMRUK

(Bir tarih öğretmeni tırnağına oje sürmüş bir öğrencinin yanına gider)
Öğretmen: "Sen namaz kılmıyor musun?"
Öğrenci: "Hayır..."
Öğretmen: "Senin yaşına gelenleri biz kocaya veriyoruz, sen şimdi abdest de almıyorsundur?"
Öğrenci: "Almıyorum..."
Öğretmen: "Pis!"
(Bir saat sonra öğretmen 'pis' dediği öğrenciyi tuvaletin önünde görür. Yanına giderek yumruklar... Bu diyaloglar ve diyalogsuz final, Sivas Atatürk Lisesi'nde geçen hafta yaşanan bir olaydan alınmıştır.)

YENİ BAŞBAKANIMIZI TANIYALIM

Parti kurma hazırlığındaki Mustafa Sarıgül, İzmir Bornova'da miting düzenledi. Sarıgül, miting meydanında "alemin kralı" sloganıyla karşılandı. Fotoğraflardan anladığımız kadarıyla suratında asılı duran meşhur sırıtmasını bir an bile bırakmayan Sarıgül, konuşmasına başlamadan önce ceviz ve kayısı yedi. Ve en güzeli, miting sırasında **sarıya boyanmış** beyaz güvercinler uçuruldu. Sonra da Sarıgül, her siyasetçiden duyulabilecek klişelerin yanında, aklında ülke yönetimiyle ilgili hiçbir fikir olmadığını açıkladı: *"Çare ben değilim. Çare önce Allah, sonra sizsiniz. Ben gelmiyorum siz geliyorsunuz..."*

DEPREM KAFASI

Büyük depremlerin ardından en geç 1 hafta içinde beliren ve yaşananları insanlığın büyük günahlarına bağlayan gazapçı gazeteci tipi ortaya çıktı. Haiti'de 200 bine yakın insanın öldüğü depremin ardından Bugün gazetesi yazarlarından Nuh Gönültaş, depremin satanistlere, büyücülere, uyuşturucu işleriyle uğraşanlara Allah'ın bir gazabı olduğunu söyledi.

MÜJDE RÜYA GÖRDÜM

Rüyalar göreninden başka şahidi olmadığı için "abartmak" konusunda en sağlam kanallardan biridir. İnsan, rüyalarını çeşitli süslemelerle anlatarak çevresinde "çılgın", "inanılmaz bir hayal gücün var" ve hatta "acayip bir beynin var" payelerini kazanabilir. İşte geçen hafta bir gazetede bizlere rüyalarını bahşeden bazı ünlülerimiz:

1. **Deha Rüyası:** *"Şimdiye kadar bestelerimin büyük bir kısmını rüyamda yaptım. Sabah kalkar hemen rüyamda gördüğüm notaları not alırım"* Orhan Gencebay
2. **Sinematografik Rüya:** *"Rüyalarım jenerikli. O kadar ki rüyanın sonunda bazen isimleri akıyor..."* Pelin Batu
3. **Entelektüel Rüya:** *"Çok eski ve devasa bir kütüphaneye girmişim, biriyle konuşuyorum. Buradan nasıl çıkacağımı soruyorum. Ama o bana ısrarla turuncu bir kitabı gösteriyor ve "Sen ışık insansın, bundan sonra her şey farklı olacak" diyor... Ve anlıyorum ki ben zaten dev bir kitabın içindeyim..."* Laçin Ceylan

BİŞEYLER DUYDUM

FIRAT BUDACI

Gazeteci-yazar Abdi İpekçi suikastı hükümlüsü olan ve Papa 2. Jean Paul'a suikast girişiminde bulunan Mehmet Ali Ağca tahliye oldu. Mesih olduğunu iddia eden Ağca, İncil' i yeniden yazacağını söyledi.

Genelkurmay'ın JİTEM adında bir birim olmadığını açıklamasından sonra, MİT de Türk İntikam Tugayı adında bir örgüt olmadığını, ancak aşırı milliyetçilerin solcuları korkutmak için bu adı kullandığını bildirdi.

KAÇ YIL OLDU?

- Mehmet Ali Ilıcak, Bugün gazetesindeki köşesinde, "*Duygusu, adı ne olursa olsun, sokaktaki vatandaştan Meclis'teki milletvekiline kadar belki de hepimizin ortak isteği Cumhurbaşkanı olmak,*" diyeli **3 yıl**...
- Tümer Metin, "*Tümer Metin'in ne kadar olduğunu, neyi ne kadar verebileceğini, neyi ne kadar istediğini ve istediği zaman neyi nerede, neyi ne kadar yapabileceğini bir tek ben biliyorum...*" sözleriyle "neyi" anlattığını merak ettireli **4 yıl**...
- Ozan Orhon, bir yemek programında Oktay Usta'nın, "*Ozan Bey, siz patlıcan kesebilir misiniz?*" gibi saçma sapan sorusunu, "*Ben küçükken elimi kestim, bıçağa alerjim var. Ama patlıcan kesmeyi severim,*" diye cevaplayarak tamamına erdireli **4 yıl**...

- Tuğba Özay, katıldığı bir programda "*Peki sizin ses tonunuz ne?*" sorusuna, " *Valla La ile Mi arasında bir yerde, ama La'ya oturacak gibi gözüküyor...*" cevabını vereli **6 yıl**...
- ABD eski Başkanı George H. W. Bush, Tokyo ziyaretindeki bir yemek sırasında, Japonya Başbakanı Kiichi Miyazawa'nın üzerine kusalı tam **18 yıl** olmuş.

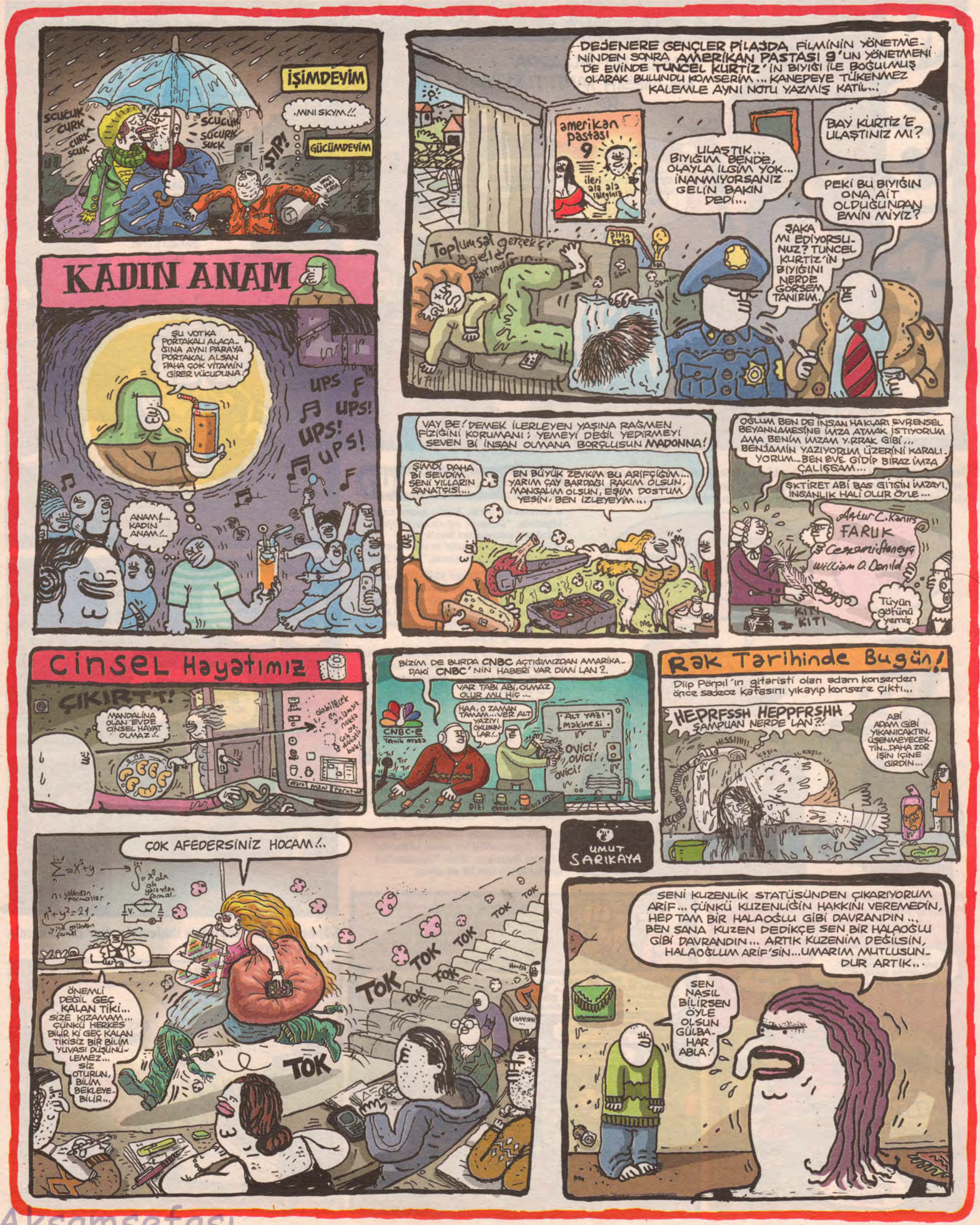
Ankara'da bir barda Kürtçe şarkı söyleyen Emrah Gezer, özel harekâtçı bir polis tarafından 15 el ateş edilerek öldürüldü.

Süper Lig maç yayınları ihalesini rekor bir rakamla Digiturk kazandı.

SCUCUK CURK CURK SCUK
SCUCUK SÜCURK SUCK
İŞİMDEYİM
MNI SKYM!!.
GÜCÜMDEYİM
ŞTP!
DEJENERE GENÇLER PİLAJDA FİLMİNİN YÖNETMENİNDEN SONRA AMERİKAN PASTASI 9'UN YÖNETMENİ DE EVİNDE TUNCEL KURTİZ'İN BIYIĞI İLE BOĞULMUŞ OLARAK BULUNDU KOMSERİM... KANEPEYE TÜKENMEZ KALEMLE AYNI NOTU YAZMIŞ KATİL...
amerikan pastası 9
ileri ala ala izleyiniz
BAY KURTİZ'E ULAŞTINIZ MI?
ULAŞTIK... BIYIĞIM BENDE, OLAYLA ILGİM YOK... İNANMIYORSANIZ GELİN BAKIN DEDİ...
PEKİ BU BIYIĞIN ONA AİT OLDUĞUNDAN EMİN MİYİZ?
ŞAKA MI EDİYORSUNUZ? TUNCEL KURTİZ'İN BIYIĞINI NERDE GÖRSEM TANIRIM.
Toplumsal gerçekçi ögeler barındırır...
KADIN ANAM
ŞU VOTKA PORTAKALI ALACAĞINA AYNI PARAYA PORTAKAL ALSAN DAHA ÇOK VİTAMİN GİRER VÜCUDUNA!
UPS UPS! UPS! UPS!
ANAM!... KADIN ANAM!...
VAY BE! DEMEK İLERLEYEN YAŞINA RAĞMEN FİZİĞİNİ KORUMANI; YEMEYİ DEĞİL YEDİRMEYİ SEVEN Bİ İNSAN OLMANA BORÇLUSUN MADONNA!
ŞİMDİ DAHA Bİ SEVDİM SENİ YILLARIN SANATÇISI...
EN BÜYÜK ZEVKİM BU ARİFÇİĞİM... YARIM ÇAY BARDAĞI RAKIM OLSUN, MANGALIM OLSUN, EŞİM DOSTUM YESİN, BEN İZLEYEYİM...
OĞLUM BEN DE İNSAN HAKLARI EVRENSEL BEYANNAMESİNE İMZA ATMAK İSTİYORUM AMA BENİM İMZAM Y.RRAK GİBİ... BENJAMİN YAZIYORUM ÜZERİNİ KARALIYORUM... BEN EVE GİDİP BİRAZ İMZA ÇALIŞSAM...
ŞKTİRET ABİ BAS GİTSİN İMZAYI, İNSANLIK HALİ OLUR ÖYLE...
Artur C.Kanırs
FARUK
Cesamiftoneyç
William O. Donıld
KITI KITI
Tüyün götünü yemiş.
Cinsel Hayatımız
ÇIKIRTT!
MANDALİNA OLAN EVDE CİNSEL HAYAT OLMAZ!..
olabilecek en anlamsız noktaya çok dikkatli bak!
Start MSN Porntube
BİZİM DE BURDA CNBC AÇTIĞIMIZDAN AMARİKADAKİ CNBC'NİN HABERİ VAR DİMİ LAN?..
VAR TABİ ABİ, OLMAZ OLUR MU HİÇ...
HAA, O ZAMAN TAMAM... VER ALT YAZIYI OKUSUNLAR!..
CNBC-e Teknik masa
ALT YAZI Makinesi
Ovici! Ovici! Ovici!
Tır Tır Tır
Dizi
Rak Tarihinde Bugün!
Diip Pörpıl'ın gitaristi olan adam konserden önce sadece kafasını yıkayıp konsere çıktı...
HEPRFSSH HEPPFRSHH ŞAMPUAN NERDE LAN?!
HISSIIIII...
Kaşın Kaşın
ABİ ADAM GİBİ YIKANICAKTIN, ÜŞENMEYECEKTİN... DAHA ZOR İŞİN İÇİNE GİRDİN...
UMUT SARIKAYA
ÇOK AFEDERSİNİZ HOCAM!..
n = yalandan formüller
n²+y²=21 yine yalandan formül
oh yalandan formül..
ÖNEMLİ DEĞİL GEÇ KALAN TİKİ... SİZE KIZAMAM... ÇÜNKÜ HERKES BİLİR Kİ GEÇ KALAN TİKİSİZ BİR BİLİM YUVASI DÜŞÜNÜLEMEZ... SİZ OTURUN, BİLİM BEKLEYEBİLİR...
TOK TOK TOK TOK TOK TOK TOK TOK TOK
HMFSHH...
SENİ KUZENLİK STATÜSÜNDEN ÇIKARIYORUM ARİF... ÇÜNKÜ KUZENLİĞİN HAKKINI VEREMEDİN, HEP TAM BİR HALAOĞLU GİBİ DAVRANDIN... BEN SANA KUZEN DEDİKÇE SEN BİR HALAOĞLU GİBİ DAVRANDIN... ARTIK KUZENİM DEĞİLSİN, HALAOĞLUM ARİF'SİN... UMARIM MUTLUSUNDUR ARTIK...
SEN NASIL BİLİRSEN ÖYLE OLSUN GÜLBAHAR ABLA!

Bebek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Danny Ayalon'un Bir Günü

•Saat sekizde uyandı Ayalon. Yüzünü yıkarken "Türk dizilerinde adamları ya anneleri veya dayı dedikleri bi adam uyandırıyo, oysa ben kendi kendime uyanabiliyorum" diye düşündü, aynaya baktı, gururlandı...

•Ayalon, traş olurken, Kapalıçarşı dizisinin son bölümünden bir sahne hatırladı. Kahvaltı sahnesiydi, Zeze'nin önündeki iki karper peynir, Davut yıldızını andırır şekilde üstüste konulmuştu. Bu, düpedüz İsrail'e hakaret demekti. Bugün Türk büyükelçiyi çağırmaya karar verdi.

•Ofisine giden Ayalon, Filipin devlet televizyonunda harap Gazze'nin görüntüleriyle karşılaşınca, yedi-sekiz dakika Filipin'den nefret etti ve bu ülkeye nota verilmesi için özel kalemini çağırdı. Özel kalem, piknik tip olduğu için, Ayalon ona "Özel dolma kalem" adını takmıştı.

•Ayalon, kahvesini içti ve Türk büyükelçiyi çağırma vaktinin geldiğini düşündü. Ama normal diplomatik yollardan çağırmayacak, bi şekilde aşağılayacaktı. Ceketini kaptığı gibi çıktı...

•Öğle tatili zamanı Türk Büyükelçiliği'nin sokağındaydı. Top oynayan çocuklardan toplarını rica etti. Tam büyükelçi, beraberindekilerle binadan çıkarken, Ayalon bir yandan top sektiriyor, bir yandan da bağırıyordu: "Heyyo, Türko, rastlaşmamız iyi oldu, bi ara uğrasana bana be! Mesela, bi saat sonra filan bi bak!" Lafları bitince, sektirdiği topa son bir kez vurarak havaya dikti, koşarak uzaklaştı...

•Ofisine dönen Ayalon keyifliydi. Mavi gökte sarı topun giderek yükselerek küçülmesini hatırladı. Sonra hemen, içinde hırçınlık barındırmayan bir şey düşündüğü için kendine kızdı ve kendine ceza vermek için kahvesini soğuk içti. Bi ara içi geçti, kısa rüyasında Polat Alemdar ve Memati'yi yabani bürosit koltukları kement atıp evcilleştirirlerken gördü...

•Ayalon uyandı ve televizyonu açtı. Süper Lig ihalesi, canlı yayınla veriliyordu. Küçümser tavırla mırıldandı: "Şunlara bak, yüz bin-ikiyüz bin oynuyolar, nerdeyse para artı Hasan Şaş diyecek hale gelmişler... Şimdi şurada, sisler arasında belirip '100 milyon dolar' demek vardı... Delirirdi pokerci esnaflar..."

•Ayalon kanal değiştirdi ve milyonuncu kez kekeme taklidi yapan bir dizi tipine rastladı. Kekeme karakterin adı Musa'ydı. Ayalon, bunun hiç de tesadüf olmadığını hemen anladı ve not aldı. Ekranda reklamlar başladı. "Tarihin draması varsa / Rondo'nun kreması var" sloganının nazi soykırımına gönderme yaptığını ve alay niyeti taşıdığını tespit etti ama her nedense bunu not etmedi...

•Nete girdi ve Karl Marks'ın fotoğrafına baktı. fotoğrafına baktı. "Şu sendeki ekonomik zeka bende olacaktı, şimdi dünyanın silah kralıydım" diye söylendi. O sırada, Türk büyükelçinin geldiği haber verildi. Ayalon, profil vererek acı acı gülümsedi, 'Beklesin!' dedi...

•Büyükelçi beklerken, odasının loş ışıkta duran bölümünü aydınlattı Ayalon. Haftalar önceden yapmıştı hazırlığını: Türk diplomat, keçi kılından yapılmış Şaman çadırında oturacaktı. Çadır, stajyer bir ajan tarafından Filistin pazarından alınan basma kumaşlarla süslenmiş, önüne ipe dizili kurutulmuş et ve kırmızı biber asılmış, eski çalgılarla dalga geçmek için, çadıra bebek çıngırakları çengellenmişti. Yerde oturacak büyükelçinin karşısında, polardan yapılmış, şahlanmış bir at heykeli vardı. İşte Ayalon da burada oturacaktı...

•Kapıyı çok hafifçe aralayıp, bekleyen büyükelçiye gizlice baktı. Türk, cebinden çıkardığı mandalinayı tek eliyle soyup yemeye başladı. Ayalon "Tel Aviv'de buldun hormonsuz meyvayı, dadan bakalım" diye düşündü...

•Makamına kuruldu ve sekreterine "Bi kahve, bi de büyükelçi" söyledi. Az sonra büyükelçi odaya girdi, Ayalon eliyle çadır ve atın olduğu bölümü gösterdi. Büyükelçi özel köşeyi görünce gülümsedi, sağ başparmağını kaldırdı ama çadıra değil, Ayalon'un tam karşısındaki kanapeye oturdu...

•Ayalon'un gözü, büyükelçinin köstekli saatine takıldı. Bir an alarm düğmesine basıp, güvenliği çağırmak ve karşısındakinin "Osmanlı işi el yapımı saatli bomba" taşıyan bir canlı silah olduğunu söylemek geçti aklından. Hem aşağılamış olacak, hem de büyükelçi yeniden odaya girene kadar, İsviçre çakısıyla kanapenin ayaklarını kısaltıp muradına ermiş olacaktı. Yapacağını yapmış olacaktı. Kendi toprağının misafirini küçümseyecek, ona 'matematik olarak' tepeden bakacak, böylece kendisin 'seçilmiş', karşısındaki göçebe Oğuz'un 'atanmış' olduğunu kanıtlayacaktı. Tam da aynı anda, Woody Allen bir yeni fikir bulacaktı. Ayalon'un Allen filmleri izlemeye vakti yoktu, çünkü TRT'deki "Ayrılık" dizisini düzenli seyretmekle görevlendirilmişti...

•Ceplerini sessizce yoklayan ve İsviçre çakısını, İsveç'in Tel Aviv maslahatgüzarının teras partisinde tuvalette unuttuğunu hatırlayan Danny Ayalon (sağ elinin şeytan tırnağını kesmişti), alarm planından böylece vazgeçti...

•Bunun yerine, makam koltuğunu alıp masasına koydu ve o koltuğa oturdu Sayın Ayalon. "Nedir bu" bakışları vardı büyükelçide, ceketinin çakmak cebinde mandalina çekirdekleri vardı. Ayalon, düğmeye bastı ve İsrailli olmak şartıyla herhangi birini odaya istedi...

•İlgili kişi gelince, Ayalon ona İbranice konuşarak şunları söyledi: "Tipe bak, alçakta oturuyor, hâlâ kibar. Ben yüksekte olduğum halde kibar değilim, çünkü üstünlük bende kibir yapıyor. Ben sanıyorum ki zekilerin hepsi Yahudi ya da Musevilerin hepsi zeki. Öyle mi? Öyle midir? Şuna bak, aşağıda, ezik halde. Çünkü dünyada lobileri yok. Masada da sadece İsrail bayrağı var, kelebek camına konmuş kadar küçük ama olsun!.." Büyükelçi gülümsüyordu...

•Ayalon, İbranice kelime dağarcığı kısıtlı olduğu için sustu...

•Büyükelçi, İsrail Dış İşleri'nden ayrıldı, gidip kendi binasının bahçesine mandalina tohumlarını diktirdi...

•Ayalon, Filipin yerine yanlışlıkla Filistin yetkilisini aradı ve hatasını farkeder farketmez kendini on gün boyunca sadece "Ezel" seyretmekle cezalandırdı...

•Tam o anda, dünyalı Yakup'lardan herhangi biri de, elinde Jacob's, sade kahvesi, Kafka okumakta idi...

vedatozdemiro@gmail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

İLİŞKİLERDE BÖCEKLENME SAFHASI

Mutfaktan "Fırat koş!" diye bir ses geldi. Koşmak, yeni başlayan ilişkilere mahsus bir eylemdir. Biraz eskiyen ilişkilerde sevgilinin çağrılarına ivedi cevap verilemeyebilir. Koşmadım. Bu hemen koşmama durumu, biraz da sevgiliyi tanımak ve onun 'acil' tonlu çağrılarının büyük oranda kendi hayatının acilleri olduğunu artık anlamakla ilgilidir. Yine de, gerçekten 'acil' bir durum çıkması ihtimaline karşı fazla abartmamak gerekir. Benim o güne kadar koşmam istenen en acil durum, parmaktaki bıçak kesiğiydi. Düşünceli bir adamın kanayan bir sevgiliyi mutfakta bir başına bırakmaması gerekir. "Fırat koş" seslenişinin başında "Ayyy!" nidası olmadığına göre, bu bir bıçak yaralanması olamazdı. Yatmaya devam ettim. Vakit geçiyordu. Mutfaktan aciliyeti ima eden bir takım sesler geldi. Yattığım yerden sanki olay mahalline ulaşmak üzereymişim gibi bir ses tonuyla, "Noldu?" dedim. Bu soru, durumun ne olduğunu anlamamı ve gerçekten acil olmadığını öğrenince de, olayı uzaktan diyalog yoluyla çözmemi sağlayacaktı. '*Ya ne biçim adamsın' tonlamasıyla* "Ya gelsene buraya!" dedi. '*Eğer yine boktan bir şeyse, var ya...*' siniriyle mutfağa gittim. Gerekirse kavga çıkaracaktım...

"Noldu?" dedim. Acil durumun dolabın üst rafından alınması istenen bir tencere ya da açılması istenen bir kavanoz gibi ergen erkek işleri çıkması durumunda, "Bunun için mi bağırıyorsun!" diyerek bir tartışmaya başlatmaya hevesliydim. Sonuçta ben yemek yaparken hiçbir iş acil durumuna düşmediğine göre bu kavgaya hakkım vardı. Pencereye bakıyordu. Aklıma hemen karşı apartmanda oturan ve rahat hareketleriyle nam salmış çiftin iyice rahatladığı düşüncesi geldi. Pencereye doğru hücum ettim. Sevgilim "Böcek!" dedi. Geri çekildim. "Nasıl böcek?" dedim. "Hayvan gibi... Perdenin arkasına kaçtı," dedi. Mutfak kapısına kadar geriledim. Perdeyi eliyle dürttü. Kendi ortaya çıkmadı ama korkutucu bir kanat sesi geldi. Mutfağın dışına çıktım. Tekrar dürter dürtmez, dev vücuduyla siyah bir böcek havalanıp kapıya doğru yönelince, mutfak kapısını kapattım. Böceği ve sevgilimi baş başa bırakmıştım. Böceğe karşı yaptığım bu savunmayla övünmüyorum. Ama gerçek korkular, kontrol edilebilir korkularda olduğu gibi rol yaparak saklanamaz. Güven veren, koruyucu kollayıcı erkek imajım bir böceğin saldırısıyla darmadağın olmuştu. Kanat sesleri kesildi. Böcek konmuş olmalıydı. Korkutucu olansa sevgilimden de hiç sesin gelmeyişiydi. Kendi korkum yüzünden mantığım iyice büzülmüş olmalı ki, bir an sevgilimin bayılmış olabileceğini düşündüm. Kapıyı bir baş mesafesi kadar açarak, tek gözüm içeriyi görünceye kadar kafamı uzattım. Sevgilim bana bakıyordu. İçerde dev bir böcek olmasına rağmen yüzünde herhangi bir telaş yoktu. Tavandaki, kendi evcil böceğiymiş gibi rahattı. Bakışı, böceğin varlığından bağımsız, sadece beni ilgilendiren bir bakıştı. Eskimeye başlayan bir ilişkide, her yönünü bildiğini sandığı sevgilisinin yepyeni bir özelliğiyle karşılaşıyordu. Böceklerden korkan ve şu an hafif aralanmış kapıdan tek gözünü gördüğü bu adam, kendisine hayat hakkında dersler veren, Japon korku filmlerini seyrederken göğsüne yanaştığı ve onu ara sıra öpen adamla aynı kişiydi. Bakışın ağırlığına dayanamayarak antre kısmında duran gözümü de mutfağa aldım. Sevgilime baktığım zamanın bir bölümünü istemeden böceğe de ayırıyordum. Ortamda vücudum olmadığı halde bir açıklama yapma gereği duydum: "İçeri kaçmasın diye kapattım kapıyı."

İlişkimize daha önce böyle bir böcek denk gelmemişti. Denk gelenlerse aşklara destek veren uğur böcekleri, her iki tarafın birleşerek mücadele ettiği ortak düşman sivrisinekler, artık yüzleri eskidiği için korkutuculuğunu kaybetmiş karasinekler gibi zaafları açığa çıkarmayan böceklerdi. Böceğin hareketsizliğinden faydalanarak dışarıda duran parçamı da içeri aldım ve ellerimi belime koyarak bedenime bir şekil verdim. Tavana bakarak, "Çok büyükmüş," dedim (gerçekten götüne tekme vurularak kovalanacak bir tavırdı bu). "İçerden bir gazete getir" dedi. Bu emirle beni, 'böcek işini halledecek erkek' rolünden azlederek, doğa yaratıklarından korkan evin küçük oğlu pozisyonuna çekiyordu. İtiraz edecek durumda değildim. Hürriyet'i kapıp geldim. Beceriksizin yanındaki insan, her zaman kendi yeteneğinin üstünde bir beceri sergiler. Hürriyeti kıvırarak tavana doğru salladı. Amacı hasmını avlayabileceği bir pozisyona çekmekti. Hasım havalanıp rotası belirsiz bir uçuş gerçekleştirmeye başladı. Bana doğru hamle yaptığı anlarda çömelerek kendimi korumaya çalıştım (deşifre olduğum için cesaretle dik durmaya çalışmamın bir anlamı kalmamıştı). Bir iki kere tavana konduktan sonra nihayet insan gazetesinin erişebileceği bir yüksekliğe kondu. Sevgilim, hiç tereddüt etmeden Hürriyet'i tepesine geçirdi. Yere düşen böceğe bir kere daha vurdu, sonra bir kere daha ve bir kere daha... Katilin, öldürdüğü zavallının üzerinde inip kalkan gölgesini gördüğümüz filmlerdeki kadar etkileyici bir sahneydi. Suratındaki ifade, işi başarıyor olmaktan haz almaya dönüşüyordu sanki. Eskimeye başlayan ilişkimizde her yönünü bildiğimi sandığım sevgilimin yepyeni bir özelliğiyle karşılaşıyordum...

'*Erkeğinin korktuğu böceği acımasızca öldüren kadın*' hikâyesi, ilişkimizde hala keşfedilecek taraflar olduğunu mu gösteriyordu yoksa şimdiye kadar saklamayı başarabildiğimiz en boktan yanlarımızı açığa çıkarıyordu, tam emin değilim. Cinayet silahını (Hürriyet) açarak bir sedyeye dönüştürdü ve yerde yatan böceği üzerine taşıdı. Elindeki gazetenin üzerinde böcek taşıyanlardan yıllardır çekinirim. Bu tip insanlar, her an '*ölü böcekleri etrafındaki insanların üzerine atma şakası*' yaparak kendi cesaretlerini bir kutlama finaline dönüştürmeye bayılırlar. Korkumda haklıydım, sevgilim 10-15 yaş düzeyindeki bu şakayla beni korkutmak için hamle yaptı. Salona kaçtım. Mutfaktan gülme sesleri geliyordu. Sonra bir kadına hiç yakışmayacak kadar bed bir sesle, "Ödleek!" diye bağırdı. Mutfak kapısına gittim. Böceği, katlayarak bir tabut haline getirdiği Hürriyet'in içinde çöpe atıyordu. Bilginin beni kurtaracağını ümit ederek, "Buna ödleklik denmez bir kere, 'entomofobi' denir, bilmiyorsan öğren," dedim. '*Sevgilisine hayat hakkında dersler veren erkek*' konumumu geri istiyordum.

budaci@gmail.com

ben alpay erdem

• Merhaba.

• Aslında en güzelini **kavurmalı yumurta** yapıyo. Her zaman için gönüllerde çok ayrı, çok özel bir yerde duruyo, fakat asla **sucuklu yumurta** gibi marka olmuyo. Şöhretin sıkıntısını **sucuklu yumurta** çekerken, **kavurmalı yumurta** seviyo seviliyo, güzel bi hayat yaşıyo. Ben bunu iddia eder ve saatlerce de tartışırım.

• Tırnaklarımı ne kadar sıklıkla kesersem sanki o kadar çabuk uzuyorlarmış gibi. Tırnak kazanıcak gibi.

• Biraz önce kuzenim geldi yine eve. Gelemeyesice. **Sıçmanın bile saati var, benim saatim yok Alpay** dedi kolunu göstererek. O an fark ettim ki kuzenim beni taklit ediyo. Benim gibi cümle kurmaya çalışıyo. Onu takdir etmemi istiyo. **Güzelmiş lan** dememi istiyo. Ama öyle bi'şiy yok ki. Çirkin duruyo ki. Güzel de diil ki söylediği şey. **Güzel diil** desem, **e amuğa goyum sen böyle yazmıyo musun** falan der. Off yaa, çok zor, düz adamla muhatap olmak zorunda kalmak çok zor. Zorro.

• Youtube'a giremeyen birkaç Türk'ten biriyimdir galiba. Bilgisayarın dienes ayarlarıyla mı oynamak gerekiyormuş ne. Bi iki kere, **dergiye götüreyim de Hakan Karataş hallediversin** diye niyetlendim ama, çı, bi'şiy oldu, olmadı. Türkçe'yi de böyle konuşurum. Hayır mail atıyor dostlar, **şunu izle** diyorlar, **fakat ben youtube'a giremiyorum** demeye bile utanıyorum artık. Haa, **ktunnel** var, yok mu. Var. Var ama ktunnel'e de inanılmaz gıcığım. İ.netör bi iylik yapıcak, bin tane de ayrı sayfa açıyo. Burnumdan getiriyo. Dur bu hafta ben şu dienes işini çöziyim de alemin gerizekalısı ben olmiyim artık. Yeter.

• İnsan yaş aldıkça saçındaki dalga kayboluyomuş. Benim de saçımda sağ tarafta anlamsız bir dalga vardı hep. Tarasan olmazdı, kendi haline bıraksan olmazdı. Yeniden saç uzatmaya başladığım şu dönemde, fark ettim ki, dalga gitmiş. Yaşlandığıma mı üzüleyim, yoksa o pis dalganın gittiğine mi sevineyim bilemedim. Soora bildim. Sevindim. Sonunda saçlarım gerçekten güzel uzayabilicek lan. Yaş konusuna gelince, ben hâlâ kendimi 17 yaşımda gibi görüyorum. Reşit bile sayılmam. Şu gencecik yaşımda dalgamdan kurtuldum ya, işte şimdi İstanbul'un yarısını ele geçirmeye başlıyabilirim. Saçlarım biraz daha uzayıp da kendi kendine bonusluktan çıkıp ortadan ayrıldığında ise bir rock grubunda davul çalmaya da başlayabilirim.

• **60'lı, 70'li, 80'li** ve **90'lı yıllar** arasında, elbette ki her zaman için, en samimisi **60'lı yıllar**'dır. Bizdendir **60'lı yıllar**. Bu toprakların tertemiz kara gözlü çocuğudur. Çankırı'da oturur. Karikatüre gönlünü vermiştir. Anasından babasından para alıp sık sık İstanbul'a gelir. Fena da gitmemektedir aslında, fakat yine de karikatür dünyasında kendini kabul ettireceği o günlerin özlemi ile yanar. **70'li yıllar** tam bir or.sbu çocuğudur. **60'lı yıllar**'la dalga geçer. **Senin bu çizdiğin karikatür benim g.tüme benziyo** der. Dertsiz tasasız büyümüştür **70'li yıllar**. Sağlıklı boylu poslu bir görünümü vardır fakat o görünümünün altında gerçek bir y.rrak yatmaktadır. Amaçsız ayının tekidir. Bir hedefi yoktur. **Elbet bizden de bi'şiy olur** diye takılmaktadır. Ama yine de **80'li yıllar**'a yeğlerim **70'li yıllar**'ı. Çünki **70'li yıllar**'ın ne olduğu belli. **80'li yıllar**'ı bilemiyosun da. O kadar uzak ki. Gecekondu mahallesinde lüks evde oturan adam o. Mahallenin tam göbeğinde, ama bir güne bir gün de bir muhabbete, bir cenazeye, bir düğün dernekte halaya katılmışlığı olmayan adamdır **80'li yıllar**. Mahallenin çocukları ismini bile bilmez. Sarı sıcak günlerin gölgesidir. Ve feci de mutsuzdur. **90'lı yıllar**, bayaa, bildiğin adamdır. Kıvanç Tatlıtuğ'un elli yaşındaki halini düşün ama, öyle bi adam. İyi midir, iyidir. Ama adamdır yani bize gelmez. Bakma bunların yine en bize yakın olanı **60'lı yıllar**.

• **Cengiz Üstün**'e göre **manitaya en pis yakalanma durumları**; berberde kafa masajı yaptırırken, turist otobüsünde Sultanahmet'e giderken. Off yaa, Cengiz Üstün çok komik.

• **Deniz ve Mehtap** diye psikopat bir şarkı var. Şimdi bu **deniz** ve **mehtap, Tanju Okan** üzerinden yürütmeye karar verdim, en hissederek söyleyen, Tanju Okan'a sevgilisinin nerede olduğunu soruyorlar. Tanju Okan terk edildiğini söyleyemiyo fakat deniz ve mehtap bunu anlayıp Tanju Okan'la alay etmeye başlıyorlar. Tanju Okan da bu durumda onu terk eden sevgilisine **sen oldun bunlara sebep** diye feryat ediyor. Fakat daha çile yeni başlıyor. Mehtap diyo ki; **ben gördüm onu** diyo, **bi erkek beline sarılmıştı** diyo, deniz gülmeye başlıyo. Soora da su veriyo Tanju Okan'a. **Biterse gözyaşın doldur yerine** diye. Adamı acısıyla da bırakmıyorlar. İnce ince, kalın kalın dalga geçiyorlar. Soora rüzgar ve martı geliyo. Onlar da aynen devam. Gülüyolar Tanju Okan'a. Bitmiyor alayları. Ne pis tabiat öğeleriymiş. İnsan tabiattan tiksiniyo. Vay be Tanju Okan. Şimdi seni çok daha iyi anlıyorum. Bir tane bile dostun yokmuş. Niçin kendini içkiye sigaraya verdiğini çok daha iyi anlıyorum.

• Sevgilerimle.

Hasta Ruh
26 Ocak Salı / **Bursa** Leman Kültür / Saat: 20.30
/ bilgi: 0224 224 44 54
27 Ocak Çarşamba / **Ankara** If Performance Hall / Saat: 22.00
/ bilgi: 0312 418 95 06
29 Ocak Cuma / **İzmir** Bios Bar / Saat: 22.00 / bilgi: 0232 463 10 68
Her Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00
/ bilgi: 0212 244 28 96

alpayalpayalpay@gmail.com www.alpayerdem.com.tr twitter.com/alpayalpayalpay

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

·İstanbul'da özlemle beklenen kar yağışı en sonunda gerçekleşti. Biraz daha gecikseydi emekliler ayaklanır gibi geliyordu bana. İnanılmaz bir gerginlik vardı hepsinin üzerinde çünkü. Bir aydır, belki de daha uzun bir süredir kar yağdığında çevrelerindeki insanlara hangi yorumları yapacaklarını, hangi geçmiş senelerden örnekler vereceklerini, sonunda konuyu nasıl doğanın dengesine ve akp hükümetine bağlayacaklarını planlıyorlardı büyük ihtimalle. Nereden biliyorum? Çünkü dergiden eve dönerken vapura bindim. Bir çok emekli ve kendini emekli hisseden daha başka bir çok insanın hiç tanımadıkları insanlara usulca sokulup "ocağın sonu geldi ancak kar yağıyor, olacak iş değil" dediklerine tanık oldum (*emekli doğanlar*, sakin gerilim tarzında değişik bir film, biyolojik olarak genç olan ama doğa olayları ve meyve sebze dışında konuşacak pek bir şey bulamayan insanların başlarından geçen değişik olayları anlatıyor, filmi ben yazıyorum ama benim için bile "sinemada gitmem show tv'de verirlerse izlerim" tadında bir film olacak gibi). Karaköy'den Kadıköy'e varana kadar aynı konu o kadar çok konuşuldu ki, google'a girip "küresel ısınma + kar yağması + dünyanın dengesini bozdular + tayyip erdoğan" diye aratırsanız büyük ihtimalle o vapurun fotoğrafları çıkar. İşte ben o vapurun içindeyim.

·Karın yağmasını bambaşka bir motivasyonla bekleyen ama emekliler kadar göz önünde olmayan irili ufaklı bir sürü topluluk var. Ben iki tanesini yıllardır çok dikkatli takip ediyorum. Biri çok değişik indie müzikler dinleyip saçını kendi kesen çok güzel kızlar. Onlar da mesela kar yağınca pencereden bakıp sigara içmenin (kahve opsiyonel) hesabını yapıyorlardı bir süredir. Dışarıdan bakınca spontane gelişen bir mizansen ama hepsi olmasa da büyük bir çoğunluğu o sihirli anı fotoğraflamayı başarmış (fotoğrafçı arkadaş, çok değişik indie müzik dinleyip saçını kendi kesen kızla birlikte veriliyor, ayrıca almıyorsunuz). Artık bloguna koyup altına ingilizce şarkı sözü mü yazar, last fm profiline mi yedirir? Kafasından ne geçiyor bilemezsin.

Bir diğer topluluk ise aylık dergi editörleri ve gazetelerin haftasonu eki yazarları. Kaba bir hesapla bile aylık çıkan yüzlerce dergi var. Biz okumuyoruz ama var. Asansör Dünyası, Anne ve Bebek, Tolga Abi, Av Tutkusu şimdi internetten bulduğum aylık dergiler mesela. Hangileri hala devam ediyordur, hangileri batmıştır ondan da emin olamıyorum. Asansör Dünyası devam ediyormuş mesela, yayın hayatlarında başarılar diliyorum. Yüzlerce aylık dergi demek, yüzlerce "editörden" veya "editörün kaleminden" köşesi demek. İyi bir "editörden" köşesi de eğer kar yağışları başladıysa mutlaka kar yağışlarının başladığını belirten bir cümleyle açılır. Bayram varsa bayramlı cümleyle, yılbaşıysa yeni yıl cümlesiyle açılır, kar varsa da karın

nasıl yağdığı anlatılır. Bu işler böyle. Yıllardır takip ediyorum, kar yağışını atlayan bir aylık dergi editörü ya da haftasonu eki yazarı görmedim. Asansör Dünyası gibi sektörel bir dergiyse "Havaların soğumasıyla birlikte kar yağışları da başladı. Bu arada inşaat sektörü de..." diye biraz meteoroloji kafasında girersin yazıya. Ama *Anne ve Bebek*, *Elle*, *Cosmopolitan*, *Gülben* gibi dergilerde kan gövdeyi götürüyor. Elinde sımsıcacık bir bardak ... ile (genelde kahve oluyor ama boşluğu siz uygun gördüğünüz çağdaş içecekle doldurun, ıhlamur gibi yerel lezzetlerden, papaya çayına kadar uzanan geniş bir yelpaze var) dışarıyı izlemesi, belki bir çılgınlık edip çocukça bir neşeyle dışarıda kartopu oynaması, çok sevdiği bir mekana gidip "İstanbul ve kar" manzarasını oradan izleyeceğinin haberi (müjdesi) vs. vs... Yazının sonuna da "Bu ay da sizler için dopdolu bir dergi hazırladık..." yazınca word programı "editörden" köşesini otomatik olarak tamamlıyor zaten. Tolga Abi dergisi editörü (büyük ihtimalle Tolga Abi'dir) ne yapmıştır onu hiç bilmiyorum, tahmin de edemiyorum. O biraz muamma benim için.

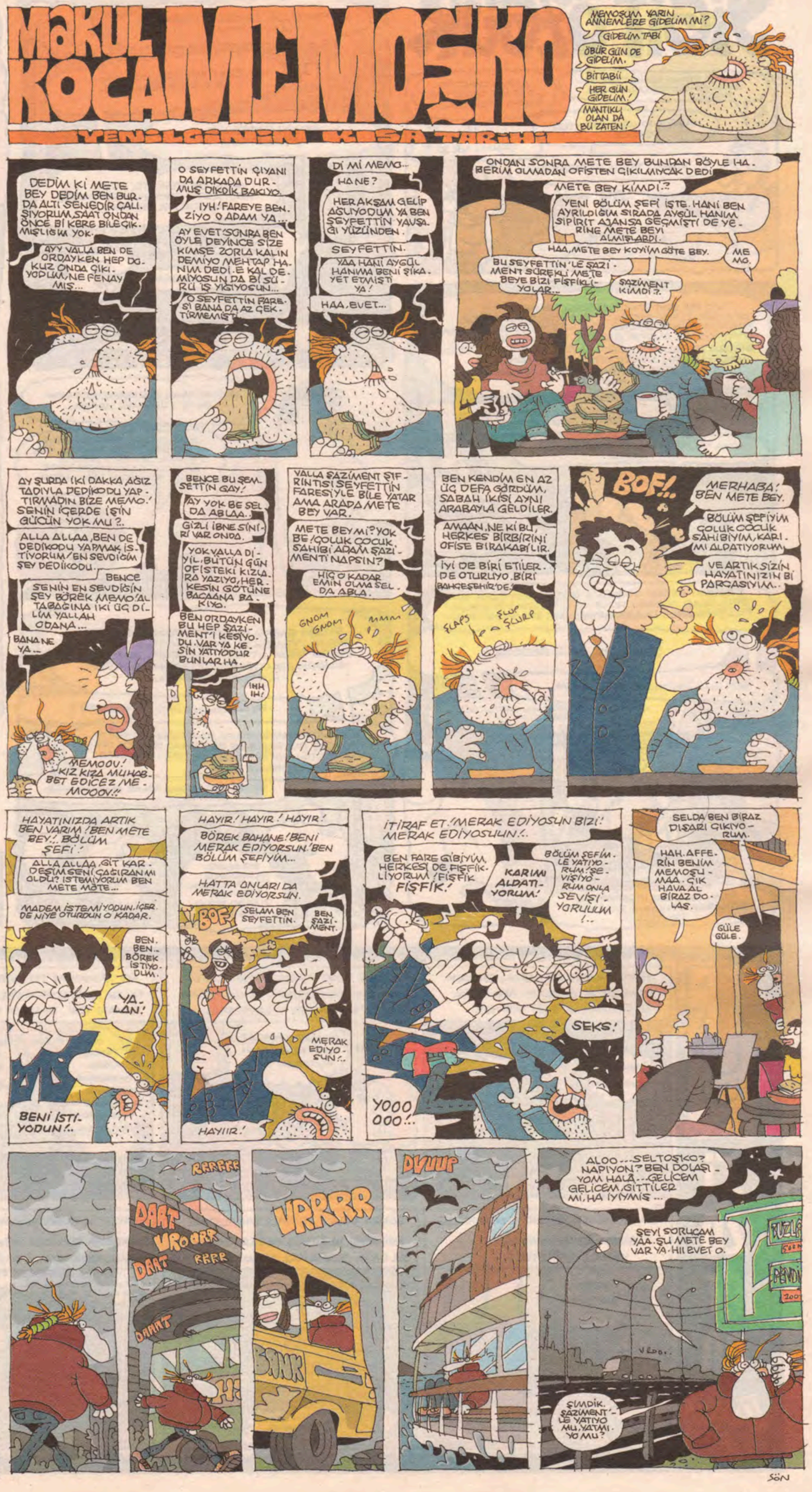
Kakam gibi 3'ü birarada kahvesi + çirkin bardak (keyifsiz dakikalar)

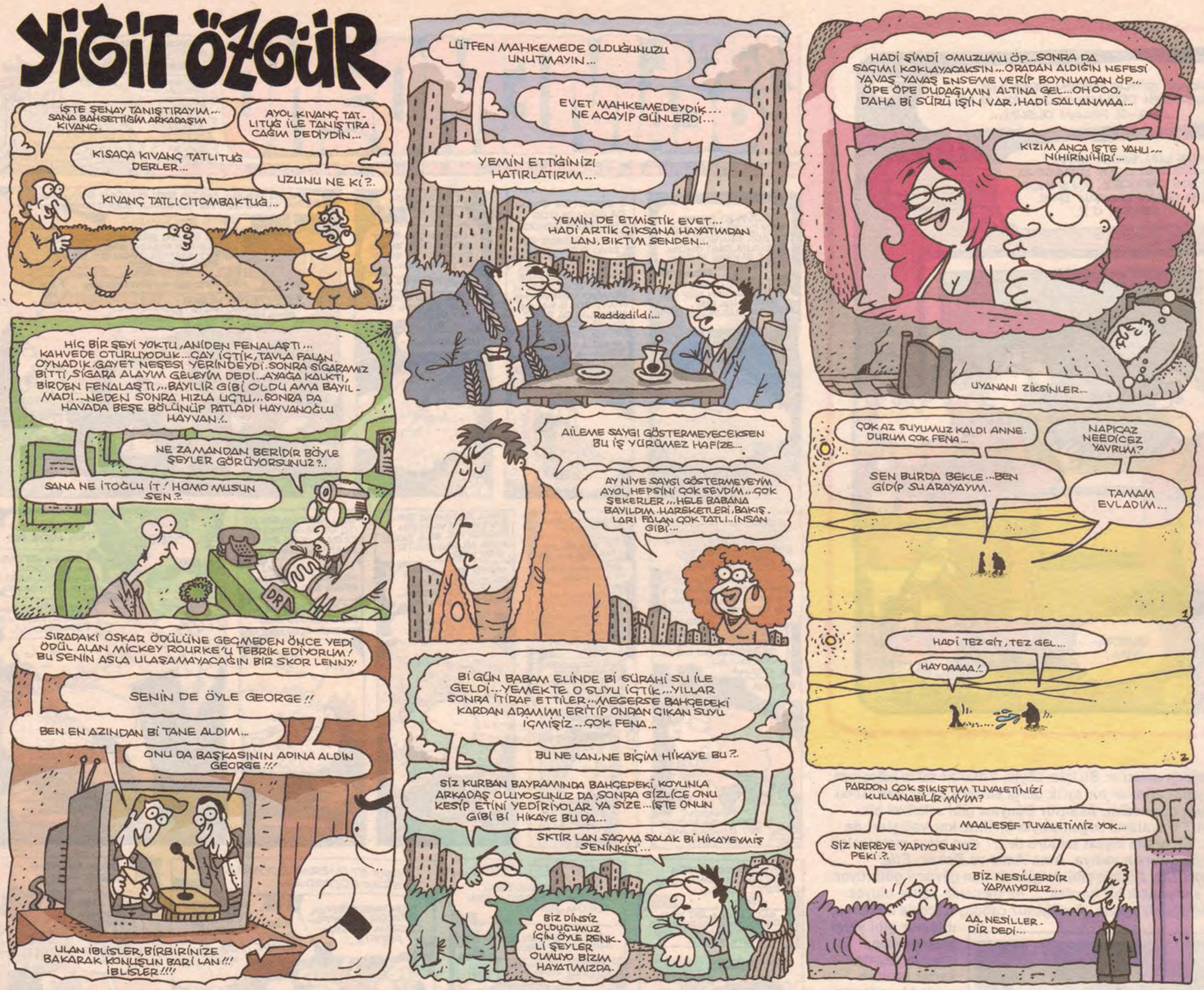
·"Sımsıcacık bir bardak kahve" mesela nasıl bir kahve? Benim evimdeki king marka dibi kireçlenmiş ketılda ısıttığım suyla yapılan üçü bir arada kahvesinin o sözü edilen sımsıcacık bir bardak kahveyle hiçbir alakası olmadığına inanıyorum. Özel bir makinesi mi var? Kahve reklamlarında gördüklerim de mesela sımsıcacık bir bardak kahve. Bizim evde yaptığımız öyle olmuyor.

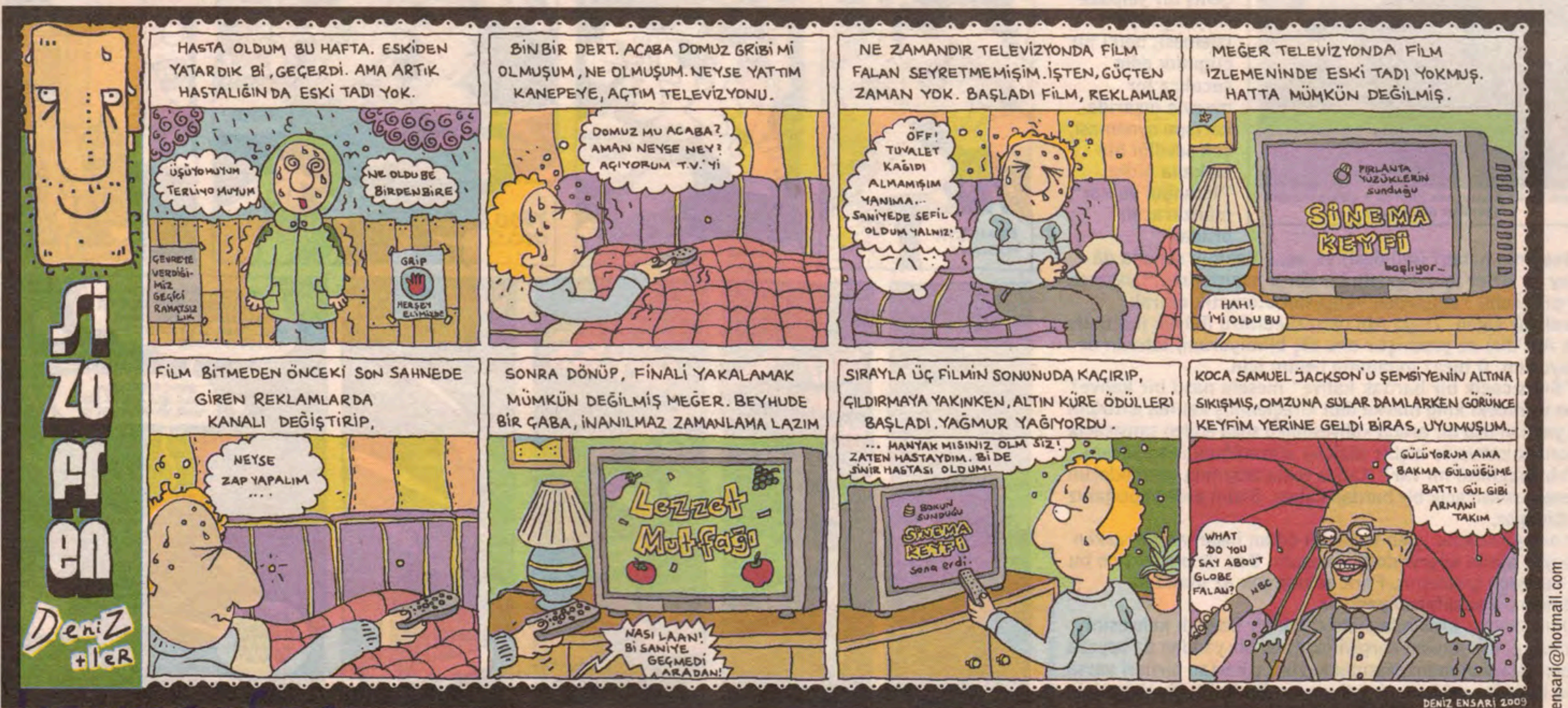
·Kar yağınca bu işten kazançlı çıkan insanları yazarken neredeyse bütün köşeyi doldurmuşum. Ben de bir şekilde bu işten kazançlı çıkmışım. Fark edince çok az utandım kendimden. Yanaklarım yanıyor.

·Okurlarımız arasında sımsıcacık bir bardak kahvesini yudumlayıp, bir yandan dergiyi okurken bir yandan da beyaza bürünen İstanbul manzarasının keyfini çıkartan birileri varsa onlara buradan seslenmek istiyorum: Bu hafta da sizler için dopdolu bir dergi hazırladık. Sevgiler, erman.

groaghi@gmail.com

densari@hotmail.com

ASIL BAŞKA BİŞEY ANLATICAM AMA ONA GİRMEK İÇİN ŞU İKİ MEVZUYU ÇİZİCEM ÖNCE... LİSEDEYKEN, TİTANİK FİLMİNİN GÜNDEMDE OLDUĞU ZAMANLAR, Bİ DEFTERİM VARDI. ONA TİTANİK'İ ÇİZMİŞTİM, LİMANDAN AYRILIYO, İNSANLAR EL SALLIYO FİLAN... BABAMIN Bİ ARKADAŞININ OĞLU DEFTERE BAKARKEN GÖRDÜ BUNU, VE ŞÖYLE SÖYLEDİ...
İYİ DE BU BATMADI MI?..
AYNI ÇOCUKLA Bİ YAZ GÜNÜ ARABADA BABAMLARI BEKLİYODUK. BABAM DA ARABAYI GÜNEŞE PARKETMİŞ TAMAM MI... BEKLERKEN SIKINTIDAN ŞU KOLTUK ZIMBIRTISINI ÇIKARTTIM.
OHA ŞUNA DOKUNSANA NE KADAR ISINMIŞ. ÇOK SICAK YAKIYO!
DEDİM.
VE BU İLGİNÇ ARKADAŞ ŞÖYLE CEVAP VERMİŞTİ.
SEN SICAK GÖRMEMİŞSİN...
ÇAKMAĞI YAK BÖYLE...
ELİNİ ÜSTÜNE KOY BAK NE BİÇİM YAKAR...
ABOO...
...İNSAN HANGİ NOKTADA KAFA OLARAK BU KADAR BAMBAŞKA Bİ YOLA SAPAR Kİ? ŞİMDİ ONA GÖRE MUHTEMELEN EN İDEAL İNSAN KENDİSİDİR. BEN DE KENDİME GÖRE KESİN ÖYLEYİMDİR.
İŞTE BAZEN İNSANLARIN KARAKTERLERİNİN, DÜŞÜNCE ŞEKİLLERİNİN HAYATA BAKIŞLARININ FALAN BİRBİRİNDEN BU KADAR FARKLI OLABİLMESİNE ÇOK ŞAŞIRIYORUM... MESELA O ÇOCUK OLMAK NASIL BİŞEY ACABA...
BU BENİM BURNUM...
YILLARDIR ONUNLA YAŞIYORUM, ONUNLA ÖLÜCEM... İSMİM DE HEP AYNI KALICAK... AYNAYA BAKTIĞIMDA HEP AYNI KİŞİYİ GÖRÜCEM...
KENDİMİZİ KENDİ GÖZLERİMLE HİÇ GÖREMİYCEK OLUŞUMUZA HİÇ GICIK OLDUNUZ MU, BEN BAZEN OLUYORUM... YANİ KAMERA VE AYNALARLA FİLAN DEĞİL, DIŞARDAN Bİ BAŞKASI OLARAK...
ŞÖYLE BİRDEN ÇOK ACAYİP HIZLI HAREKET ETSEM...
AA!
KISA SÜRE DE OLSA GÖRSEM KENDİMİ...
san DIK içi
YANİ KISACA BEN Bİ TEK ERSİN KARABULUT OLMAYI BİLİYORUM AMA SİZ OLMAK NASIL Bİ DUYGU ONU HİÇ BİLEMİYCEM. ÇİZER-OKUR MUHABBETİNDEN BAHSETMİYORUM ANLADINIZ MI DEDİĞİM ŞEYİ? ...RENKLERİ ALGILAYIŞIMIZDA AZICIK DA OLSA FARKLILIK VAR DI MI. SİZİN KIRMIZINIZ BENİMKİYLE TAM OLARAK AYNI MI MESELA?.. AĞZINIZDAKİ TAT, VÜCUDUNUZUN KOKUSU FİLAN KİMBİLİR NASILDIR?.. DENİZ BAYKAL OLMAK NASI BİŞEY MESELA?..
KEŞKE DİZİLERDEKİ GİBİ 3 SEZON Bİ KARAKTERİ OYNASAK, SONRA BAŞKA Bİ TANESİ BAŞLASA...
1
SELAMINALEYKÜM... ADIM ASLINDA ADEM KAVAKSAL. PEYNİRCİYİM, EVLİYİM, 3 ÇOCUĞUM VAR... FAKAT BU SABAH...
OE...
NOOLUYO LAN...
..BAŞKA Bİ VÜCUTTA UYANDIM... KIVIRCIK SAÇLI FİLAN Bİ TİP...
2
ÇOK ACIKMIŞTIM, YENİ VÜCUDUMUN EVİNDE KAHVALTI YAPTIM (Bİ PEYNİRİ BİLE YOKTU) SONRA NİYEYSE MASAYA OTURDUM... NORMALDE HESAP KİTAP DIŞINDA ELİME KALEM ALDIĞIM YOKTUR, BİRDEN KALEMLE BİŞEYLER ÇİZMEYE BAŞLADIM. NORMALDE ÇÖP ADAM BİLE ÇİZEMEM...
LAN NİYE ÇİZİYOM BEN BUNLARI?..
NEYSE ÇİZEYİM...
3
AKŞAMA DOĞRU TELEFON ÇALDI... BAKTIM ARAYAN BENİM NUMARAM... ANLADIM Kİ BU VÜCUDUN SAHİBİ DE BENİM ESKİ VÜCUDA GİRMİŞ, BENİMLE KONUŞMAK İÇİN KENDİ NUMARASINI ARIYO...
SKERİM LAN NE AÇIÇAM.. OH KARI DIRDIRI YOK BİŞEY YOK...
DERGİYE GİDEYİM...
DIT
YOLU BİLMİYOM AMA FÜCUT BENİ GÖTÜRÜR HERALDE...
DALGA GEÇİCEKSİNİZ BELKİ AMA BAZEN SIRF DEĞİŞİKLİK OLSUN DİYE TAKSİCİLERLE MUHABBET EDERKEN BAŞKA TÜRLÜ TANITIYORUM KENDİMİ. MATBAACIYIM DİYORUM, REÇEL İŞİNDEYİM DİYORUM (DETAY SORARLARSA KONUYU DEĞİŞTİRİYORUM EHEH). BAZEN "23 YAŞINDAYIM BÜYÜK GÖZÜKÜYORUM; BAZEN DE "35'İM, GENÇ GÖSTERİYORUM" DİYORUM...
... BİGÜN MEMO'YLA SIRF BAŞKA TÜRLÜ Bİ İNSAN OLMAYI TECRÜBE ETMEK İÇİN TAKIM ELBİSE GİYİP ALAKASIZ Bİ YERDE YEMEK YEMEYİ DÜŞÜNÜYORUZ...
HOLDİNK MOLDİNK
NASI? DEĞİŞİK HİSSEDİYON MU?
YOK LAN MEMO GİBİYİM YİNE.
BEN DE GALİBA AYNIYIM...
TİTANİK BATMADI MI? DİYEN ELEMANIN RUH HALİNİ, DÜNYAYI NASIL GÖRDÜĞÜNÜ, NEYE NASIL TEPKİ VERECEĞİNİ FİLAN BÖYLE ŞEYLERİ HAKKATEN BİLMEK İSTERDİM. YOLDA YÜRÜRKEN "BİR HAFTALIĞINA ŞU ÖNÜNDE YÜRÜYEN PEYNİRCİ ADAM OLMAK İSTER MİSİN?" DESELER DE SEVE SEVE KABUL EDERİM. AMA BAK SADECE BİR HAFTA... EVET Bİ HAFTA YETER.
MNA KODUMUN ADAMI AÇMIYO LAN TELEFONLARIMI! 3 HAFTA OLDU ŞEREFSİZ...
BU SAATTE KİMİ ARIYON SEN LAN? YAT GEL ZIBAR...
SKİYİM NERDEN KABUL ETTİM OFF!
GELİYOM.

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

DİYET

Bir gün Sucuk Alsan

Yıllar sonra bir gün, bir bakkaldan sucuk alsan...
Sarıldığı gastede kara haberim görsen...
Koşup gelmeli misin?
Yoksa gelmemeli misin?
Hiç bilmiyorum...

Oturma odası / 2009

Bu ve buna benzer bi sürü şiirin, denemenin, şarkı sözünün yazılı olduğu, yüzlerce çizim ve onlarca fotoğraf barındıran defterimi en sonunda bitirebilmiştim. Ayrılığın acısını yazarak sağaltmak yapılabilecek en akıllıca işti. Yazmak en iyi tedavi şekliydi. Ve işte nihayet tedavi bitmişti. Kahır defterimin sayfaları tükenmişti...

Kahır defterimin son sayfasını büyük büyük yazarak bitirdim ve kapağını bir daha hiç açmamacasına kapattım. Şimdi sıra gelmişti yazdıklarımı yakmaya. İçkimden bir yudum alıp ağzımı kolumla sildim. Geçmişimi, bir daha yaşamam dediğim o duyguları, yaşadığım sarsıcı ayrılığı "Vay be! Çk çk çk! Ne günlerdi... Neyse... Çk çk çk!" diye biraz düşündüm. Aslında öyle dillere destan bir aşk ya da ayrılık yaşamamıştım. Kısa süren bi ilişki, insan gibi ayrılarak bitmişti. Peki, ben neden durduk yere duygularımı çok yoğun yaşamış, evde bir ay kapanarak ayı gibi yazıp çizmiştim? Sebebi ne olursa olsun, kendimi deftere başlamadan öncekinden daha iyi hissediyordum.

Defterin ikinci sayfasından itibaren deliler gibi beklediğim yakma merasimine başlamadan önce ambians yaratmak için güzel bi müzik koydum. Odanın ortasına gelerek ayakta dikildim, Arkada çalan şarkıyı seslendiren sanatçı devleştiği anda defterin üzerine içkimi döküp, çakmağı çaktım. Mavi bi ispirto alevi defterin üzerini yalayarak kaşlarımı kirpiklerimi yaktı ve söndü. Defter nemlenmiş bi şekilde elimde sapasağlam duruyordu, ortalık tavuk ütülenmiş gibi kokuyordu. İkinci denememi bi sakatlık çıkmasın diye banyoda yaptım. Fakat çakmağı çakıp, azıcık ucu yanan defteri görünce yanmamak için elimden atmamla henüz tam yanmayan ama tutuşan defterin giderdeki su birikintisinde sönmesi ve sırılsıklam olması bir oldu. Islak defteri odamdaki masaya koyup, evden çıktım. Çünkü artık geçmişle değil gelecekle ilgilenen bir insandım ben. Bir ay boyunca kendi kendimi tedavi etmiş ve artık iyileşmiş biri olarak, "âlemlere akmaya", "ortamın balını emmeye", "yılan gibi süzülmeye", adına ne derseniz diyin, işte ona gidiyordum.

Yeni insanlardan oluşan kızlı erkekli kalabalık arkadaş grubum gelip, geceye start vermemi bekliyordu. Birbirlerini tanıyanlar vardı, tanımayanlar vardı. Geldiğimde üç masayı birleştirmiş, kaynaşmaya çalışıyorlardı. Gülümseyerek yanlarına oturdum. Kendimi gerçekten iyi hissediyordum, ilk defa gördüğüm insanlarla büyük bir rahatlıkla tanışmama bile şaşırmadım. Sanki benim için alelade, basit bir şeymiş gibi, her gün yeni insanlarla tanışıyor, onlarla sohbet ediyormuşum gibi bir edam vardı. Hatta dertli görünen bir kıza verdiğim öneriler öyle beğeni topladı ki bir iki kişiden "bigün oturup uzun uzun konuşma" teklifi bile aldım. Az ama öz konuşarak, yerinde espriler yaparak ve daima pozitif olarak girdim gönüllerine.

Yeterince kaynaşmış dev grubumuzun kızları, dans etmek isteyince hesabı ödeyip kalktık. Bir yerden çıkıp başka bir yere giden dev arkadaş grubu doru bir attır, ancak ehli olan kontrol edebilir. O yağmurlu cumartesi gecesi İstiklal Caddesi'ni arşınlayan grubumuz da daha yolun başında huysuzlanmaya başlamıştı. Begüm'le Nihat geride kalmıştı, gittim grubu durdurdum, genç âşıkları beklettirdim. Hakan kontör almak için bir büfeye girdi, gruba adımlarını yavaşlatmalarını söyleyip, kontör alan Hakan'ı büfeden aldıktan sonra, Hakan'la beraber gruba yetiştim. Tansel, Ezgi ve Kaan adındaki daha o gün tanıştığım ve şimdi kaybolan üçlüyü o kalabalıkta ve yağmurda arayarak buldum. Ezgi'nin bankamatikten para çekmesi lazımmış, para çektirip geri gruba götürdüm. Tıpkı bir kangalın sürüyü gütmesi gibi mesafeli ama kontrollü bir şekilde güdüyordum grubu gideceğimiz bara doğru. Yazmak gerçekten de beni bambaşka bir adam yapmıştı. Eskiden olsa "skerim dansını da arkadaş grubunu da çekilecek çile değil, ben evime gidiyorum" diyip çoktan ayrılmıştım ama şimdi kızlara şemsiye almak için şemsiyeciyle pazarlık yapıyordum. Ben pazarlık yaparken grup ise durmuyor, şuursuzca ilerliyor, benden uzaklaşıyordu. Dev arkadaş grubu doru bir at olduğu kadar bir kedidir de. Durup, beklemez, bu adam zamanında bizi o kadar çekip çevirdi demez, alır başını gider, iki dakkada satar adamı. Peşlerinden koştum, birini kendime alıp, gruptaki kızlara da diğer şemsiyeleri dağıttım. Sonra yine Hakan sigara almak için bir büfeye girdi. Gruba beklemelerini söyleyip, onla beraber ben de sigara almak için girdim büfeye. Dışarı çıktığımızda grup yoktu.

içe içe, o yağmur ve rüzgârda İstiklal Caddesi'nde aradık grubu. Hiç samimi olmayan iki insanın birden bire gönül yoldaşı olması oldum olası hoşuma gitmeyen bir durumdur. Devlet dairesinde, hastanede ya da rektörlük binasında daha önce hiç görmediğiniz biri ile sadece işler hallolsun diye ortak hareket etmek, birbirine yardım etmek bi yere kadar anlaşılabilir fakat bara ulaşabilmek için el birliği etmemiz gerçekten çok salakçaydı. Gruptan sadece iki kişinin numarası vardı bende, Hakan da ise o bile yoktu. Gruptan eski bi arkadaşıyla karşılaşmıştı ve ortamı güzel bulup grupla takılmayı yeğlemişti. Hakan'ın telefonundan sim kartımı çıkarırken son bi kez daha aramamı istedi, "Yok abi açmıyor işte" diye itiraz ederek verdim ona telefonunu. Yağmur o kadar çok yağıyor ve ellerim o kadar çok üşüyordu ki bir sim kart daha takacak halim yoktu. Kendi telefonumu alırken kartını, bataryasını monte etmeden cebime attım.

O kadar yağmuru ve soğuğu yedikten sonra mutlu bir sona kavuşmak için çabalıyorduk, ama bi türlü olmuyordu. Hırsa bağlamıştık, bildiğimiz tüm barları tek tek gezip, kapıdaki görevlileri ikna etmeye etmeyi çalışarak içeri bakmaya çalışıyorduk. Zamanımız gittikçe tükeniyordu ve içeri bakabildiğimiz barlarda gruba dair, bi iz bi işaret arayıp duruyorduk. Nihayet en son zorla girdiğimiz bir barda o aradığımız işareti bulabildik. Hakan vestiyerde gruptan birinin montunu görmüştü. Kesin içerdeydiler. "buradan abi buradan" diyerek çabucak içeri daldı. Can havliyle üzerimden su damlaya damla girdim arkasından. Evet tahmin ettiğimiz gibi grup içerde pistteydi. Hepsi sarhoştu ve dans ediyordu. Aralarına apaçık bilinçlerle daldık ve hemen dans etmeye başladık. İki dev montlu adam aralarına çok hızlı karışınca önce bi şaşırdılar, yadırgadılar ama sonra alıştılar. Montluluğumuz ve can pareliğimiz yadırganmasın diye herkesten daha iyi dans etmemiz gerekiyordu ve bunu sanırım yapıyorduk. Pistte asla birbirimize yaklaşmayarak delicesine dans ediyorduk. Mekân dev ufo'larla ısıtıldığı için terden ölmüştüm. Hakan da çok terlemiş olacak ki dev şişme montunu çıkarıp beline bağladı, öyle dans etmeye devam etti. Gerçekten çok kötü gözüküyordu. Ben ise buna cesaret edemeyip, fermuarını sımsıkı çektiğim montun içinde çok rahatmışım gibi hareketler sergilemeyi yeğliyordum. Kızlardan birine en son dayanamayarak montları nereye koyduklarını sordum, cebindeki küçük anahtarlığı verip, vestiyere bırakabileceğimi söyledi. Anahtarlığı alıp, koşarak vestiyere gittim.

Vestiyer çok kalabalıktı, vestiyerci ise dünyanın en sıkıcı işini yapıyordu. Bir insanı o kadar çok ıslak montun bulunduğu bir kulübenin içine sokmak ve orda çalıştırmak dünyanın en büyük zulmüdür. O kadar ıslak montun içinde durduktan sonra bir kişi nasıl hayata umutla gülümseyebilir söyleyin! Nasıl başkalarının duygularına ve beklentilerine empatiyle yaklaşabilir! Vestiyerin hissettiklerini çok iyi anlıyordum, karşımdakinin sinirli bir insan olduğunu da az çok tahmin edebiliyordum ama benim de bir hayatım vardı. Zamanım azalmıştı ve mont engeli yüzünden yapamadığım bazı dans figürlerini hemen yapmak istiyordum. "ya kardeşim nerden arayıp bulayım o numarayı da senin montu ona ekleyeyim. Delirtme adamı al şurdan adam gibi numara. Altı üstü 5 lira vereceksin" diye montların arasından çemkirdi bana. "bana bak! Sözünü bil de konuş. Böyle bi imkânım varsa neden kullandırtmıyorsun bana. Ben parasında değilim! Sadece kazanılmış haklarımın peşindeyim. Doğru düzgün yap işini ekle şu numaraya montumu! Saygısız herif" diye bağırarak montu yüzüne doğru ittim. Onlarca montun içinde dururken biri yüzünüze bir mont daha itse siz de az çok sinirlenirsiniz sevgili okurlar ama Allah'tan "hizmet kalitesi" denen şey icat edilmiş. Bir insanın başka bi insan eğlenirken onun montunu beklemesi bile çok saçma bir durumken, "hizmet kalitesi" biz montluları bir anda haklı çıkarıyor. Hizmet kalitesi politikasına göre herkes işini en iyi şekilde yaparsa dünya daha mutlu bir yer olur, daha yaşanılası bir yer olur. Bir vestiyer işini doğru düzgün yapsa bunun dünya barışına ne kadar katkısı olur bilmiyordum ama ısrar ediyordum. Zira ben artık tedavi olmuş, sağlıklı, özgüvenli, gittiği yerde en iyi hizmeti bekleyen, çünkü kendi de işini en iyi şekilde yapan biriydim.

Vestiyerle karşılıklı zıtlaşmamız ortamı oldukça germişti. Tek istediğim bir an önce şu monttan kurtulup içeri gitmekti. Eskiden olsa asla kurmayacağım cümleleri sadece işim hallolsun diye vestiyere ardı ardına kuruyordum. Kolları fermuarlı yerlerinden çıkarılabilen ve baharlık yelek olarak da kullanılabilen montumun bari kollarını alması için vestiyeri en sonunda ikna ettim. Ömer Seyfettin'in "Diyet" hikâyesindeki gibi kollarımı söküp önüne attım. Bir anda oluşan baharlık yeleğimle tekrar piste koştum. Ortalık iyiden iyiye kızışmıştı. G.tüne montunu bağlamış Hakan'ı ve tanımadığım 5 erkeği bir kızın etrafında dans ederken gördüm. Hayır, buna dans denemezdi, bu adeta günaha davetti. Kollu gidip kolsuz gelmem pisttekileri oldukça şaşırtmıştı. Ben gelince dans daha bi coşkulu arttı. Figürler havada uçuşuyor, herkes pistteki son iki kızı etkilemek için insanüstü bir çaba sergiliyordu. Dev arkadaş grubumuzdan geriye kalan son iki kızın aklını alabilmek için yılana girmekten başka çarem yoktu bu kurtlar sofrasında. Ortaokulun son gününde yaptığım brek dans gösterisinden beri yılana girmemiştim heyecanlıydım. Yıllar sonra birazdan pistin zeminine atlayıp yılan gibi kıvrılacak, kıvrılırken bu hareketten bana bi ekmek çıkmasını bekleyecektim. Ellerimi havaya kaldırdım, tam atlayacakken müzik sustu, ışıklar açıldı.

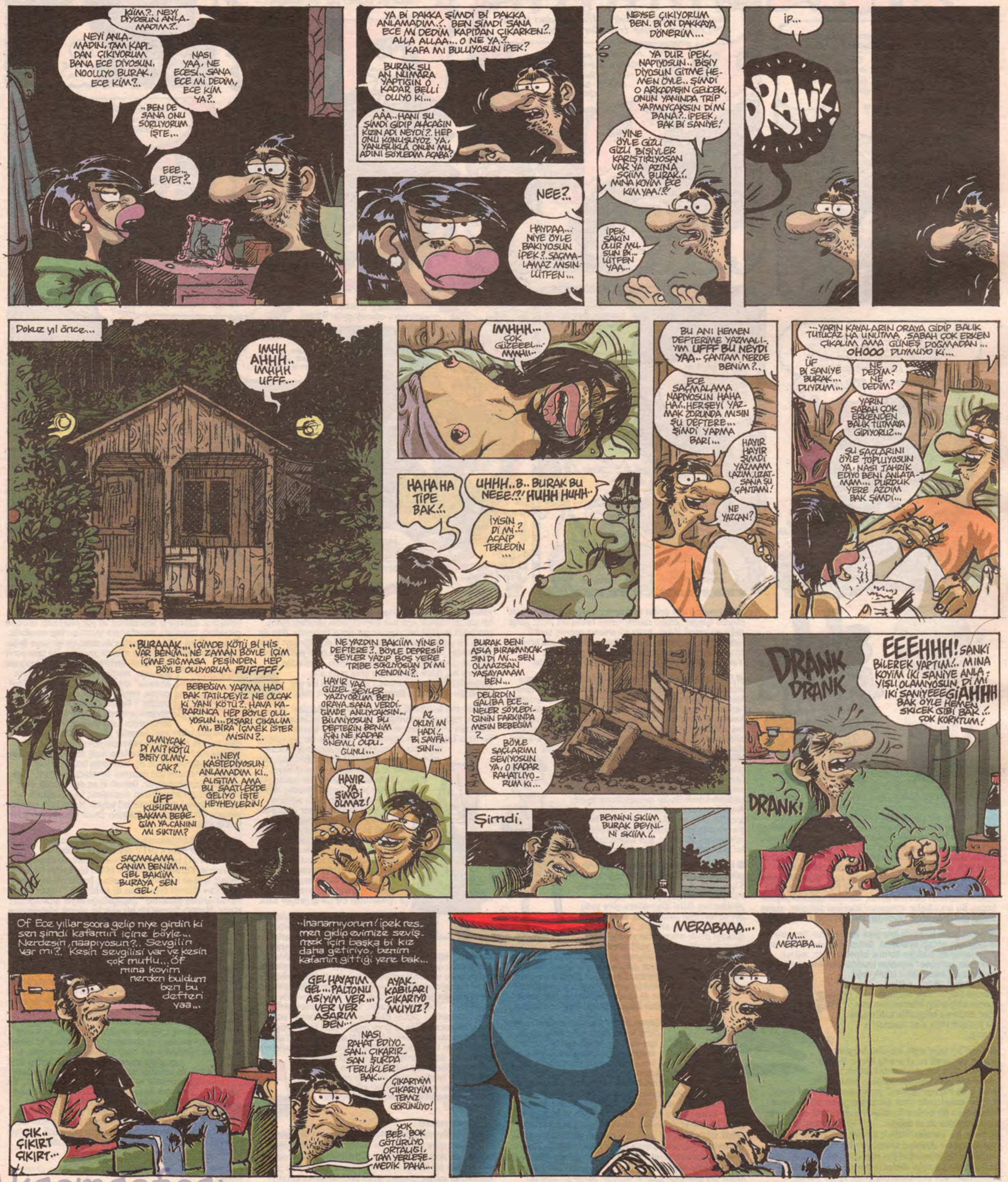
Gece dörtte kafasında ışık yananın hüznünü anlatmaya sayfalar yetmez. O kadar çaba, beklenti, efor, alkol olsun ve sonunda kafada lamba yansın. Olacak şey değil! Sadece amatörler geceden beklentisini tantunicide, çorbacıda sürdürür. Profesyonel bir gece eve yalnız dönen adam gibi etrafını kesmeden gıdasını alır evine gider. Ağzına dev dürümler sokarken bir yandan da etrafı kesmeye çalışan bir insan çok olmuştum ama bu sefer olmayacaktım. Vestiyere gidip kollarımı geri aldım, bardan çıktım. Bir tepsi midye yiyip, evimin yolunu tuttum. Gözlerim dolu dolu olmuştu ama kirpiklerimi sabah yaktığım için gözyaşını gözde tutamıyordum bir türlü. Dolan göz olduğu gibi aşağıya akıyordu. Kirpiksizlik bana duygu dolu anlar yaşatmıyordu. Görenler ağladığımı sanıyordu.

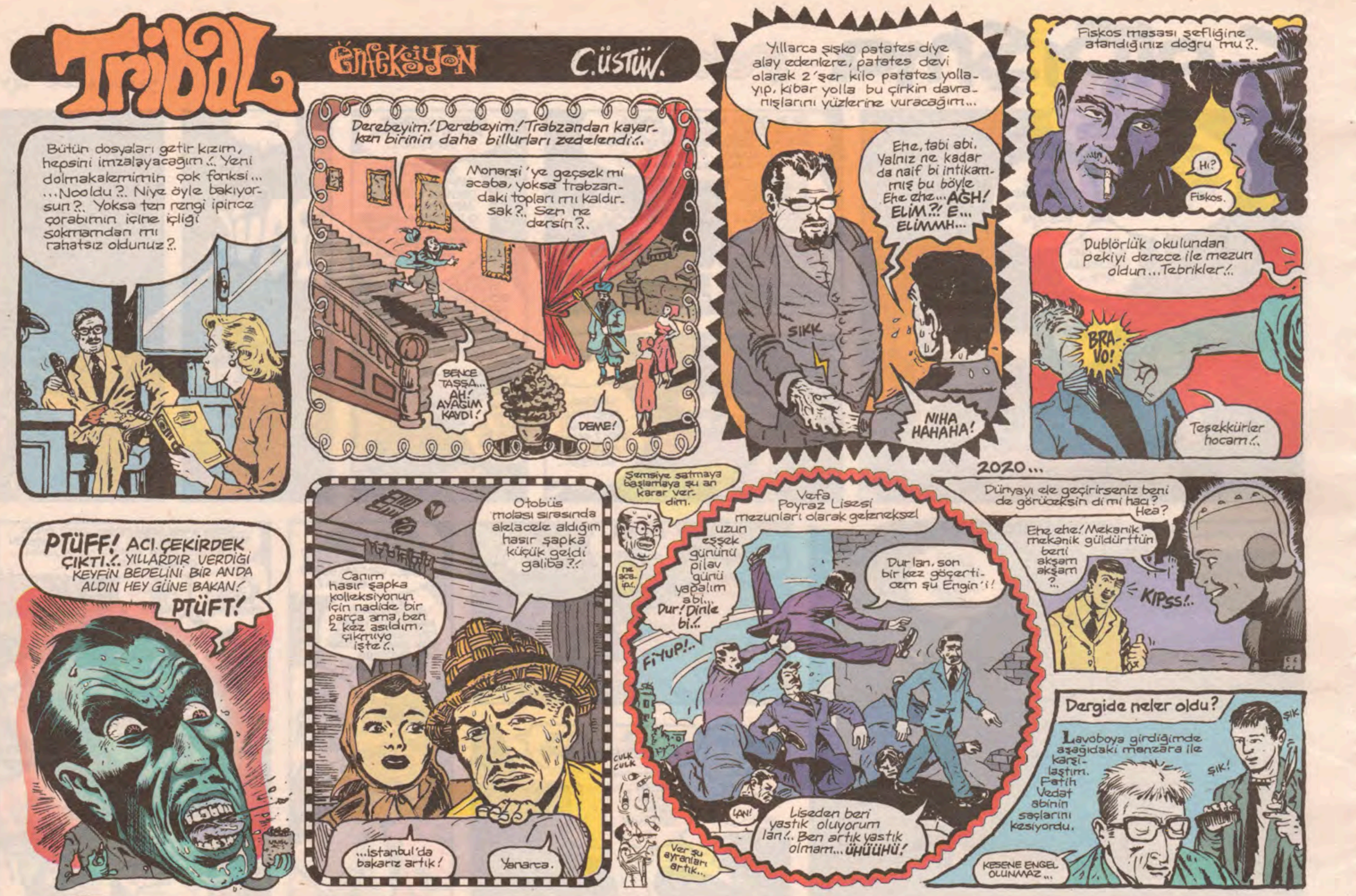
Eve geldiğimde defter kurumuştu. Elime kalem alıp, boş bıraktığım, atladığım sayfaları doldurmaya başladım. Yazmak benim için en iyi tedavi yöntemiydi. "Eğer yazmasaydım bugün belki de bir seri katil olabilirdim." demeyi ne çok isterdim ama olmazdım biliyorum. Yazmasaydım bugün belki de yavşağın önde gideni olacaktım.

Çarpışma

ipek & burak

yazan çizen OKY

akıl fikir ofisi

baris.uygur@gmail.com

Barış UYGUR

■ Belgesel kanalı dünyası ayrı bir dünyaymış, geçen gün benim ortağı kazıklamışlar, o şekilde öğrendim. Şimdi benim ortak, bir şekilde üye olduğu yayıncı kuruluşun belgesel paketlerine üye olayım, ücreti neyse veririm demiş. Buna da bir belgesel paketi kakalamışlar ama ne kakalamak. Arkadaş belgesel kanalları o kadar tırt ki, bir tanesinde yarım saat boyunca adamın birinin parkta sopa atması ve köpeğinin de koşup o sopayı getirmesini izledik. Hayır, benim bildiğim belgesel kanalı paraya kıyar gidip helikopter melikopter alır çıkar dünyanın tropik bir bölgesine gider aslanın, kaplanın Java varanının, Komodo ejderinin peşinde koşar. Bu arkadaşlar komşunun köpeğini almışlar, atılan sopayı geri getirmesini çekmişler, belgesel diye yutturuyorlar.

■ Hayır, şimdi bu bir de üste para verip izlenen bir program olduğu için, ortağı uyarayım, dedim "Alpaslan bunlar seni kazıklamışlar, bildiğin normal köpek bu işte, sopayı atıyorsun, getiriyor." Alpaslan kazıklanmış olmayı gururuna yediremediğinden "Yok o köpek değil sırtlan" dedi. Hayır, o işleri bilmediğim, sırtlanı mırtlanı ayıramadığımdan bilemiyorum ama eğer sırtlansa belgeselin kahramanı da sırtlana sopa atan adamdır o zaman.

■ Tabii bir tane değil, bir sürü belgesel kanalı var şimdi bu yine orta karar. Birkaç tanesini daha karıştırdım da bildiğin tatil videosunu yayınlayanını gördüm. Ama onları, hani artık hayvan belgeseli yapacağım diye Eti Puf'un naylon ambalajıyla sinek yakalayıp çeken sefil belgesel kanallarını bir kenara koyalım, kendine ciddi süsü veren başka kanallar da az değiller. Tarih kanalı olduğu iddiasında bulunan bir kanalda Hitler'e suikast girişiminde bulunup yakalanan bir direnişçi arkadaşımızın "düzmece bir mahkemeyle" idam edildiğini söylediler. Allah Allah? Hitler suikastı girişimcisini alnından öperim o ayrı da, Nazi rejiminden adil mahkeme beklemek ya da adil bir mahkemeden bile devlet başkanına, savaş halinde suikast suçunu işleyen birisini salıvermesini beklemek biraz garip değil mi yahu? Hayır, bana sorarsanız geçmiş tarihli gazetecilik yapıyorlar, o ne kadar makbuldür onu bilmem ama sonra tasrih belgeseli yaptık diye geziyorlar. Yakıştıramıyorum ağır başlı televizyon netwörküne.

■ Bana kalırsa en büyük komplo teorisi, bütün komplo teorilerinin bileşenidir. Birileri sağa sola bu tip komplo teorileri yaya yaya iyice patates püresine çevirdi beynimizi, herhangi bir şeyi açıklamak için kullanılabilecek en alakasız kavramları beynimizden silip atamıyoruz. Dünyayı yöneten beş aile diye bir şey varsa, bu fikri ortaya atan da o beş ailenin ta kendisidir herhalde. Zira yıllar yılı beş ailenin dünyayı perde arkasından yönettiği fikri dilim dilim dillendirildi iyice saçma sapan bir şeyi gerçek gibi algılanmaya başladık. Ama düşününce hemen saçma geliyor. Nasıl aileler bunlar anlamakta güçlük çekiyorum doğrusu. Benim bildiğim ailenin illa bir gelenek haline gelmiş mesleği varsa bu zanaatkârlık olur, esnaflık olur, manifaturacılık olur. Ne pis aileymiş ki torunlarına dünyayı perde arkasından yönetmek gibi saçma sapan bir aile geleneği miras bırakıyor?

■ Hayır bir de şimdi zanaatkar ailelerde çoluk çocuk küçük yaşta haşır neşir edilir o işle, ufak ufak alıştırılır aile mesleğine. Peki, bizim dünyayı perde arkasından yöneten beş (kimi kaynaklara göre yedi) aile ne öğretiyor çocuklarına, torunlarına? "Bak Luigi, bizim ailemiz, asırlardır dünyayı perde arkasından yöneten beş (kimi kaynaklara göre yedi) aileden biridir. Senin de bu işe alışman gerek. Onun için şu Reunion isimli ada devletini perde arkasından yönetmen için bir haftalığına sana veriyorum. Eğer senin perde arkasından işleri yönettiğini anlarlarsa, adayı komple batırırız gider ama sen yine de kendini belli etme. Hep perde arkasından Luigi yavrum." "Peki büyükbaba."

■ Dünyayı perde arkasından yöneten beş (kimi kaynaklara göre yedi) aileye işte buradan seslenmek istiyorum sevgili okur. Kusura bakmayın sayın beş aile ama sizin yönettiğiniz dünya kadar taş düşsün başınıza. Ha diyeceksiniz ki, etin ne budun ne, korkmaz mısın dünyayı perde arkasından yöneten beş (kimi kaynaklara göre yedi) aileden. Korkmam. Niye derseniz bunlar bana bir şey yapsa, yarın öbür gün başıma bir iş gelse, bilirim ki siz sevgili okurlar kanımı yerde komaz, sağda solda "dünyayı perde arkasından yöneten beş (kimi kaynaklara göre yedi) ailenin kurbanı oldu" dersiniz, dünyayı perde arkasından yöneten beş (kimi kaynaklara göre yedi) aile bu kadar afişe olmak istemez. O yüzden asıl başıma hiçbir şey gelmezse bilin ki dünyayı perde arkasından yöneten beş (kimi kaynaklara göre yedi) aile benim başıma bir şey gelmemesi için tüm kaynaklarını seferber etmiş, perde arkasından beni korumaya almış demektir. Ben de zaten bir yerde başıma bir şey gelmesin diye dünyayı perde arkasından yöneten beş (kimi kaynaklara göre yedi) ailenin sırlarını afişe ediyorum ki, dünyayı perde arkasından yöneten beş (kimi kaynaklara göre yedi) aile gerçeklikleri ortaya çıkmasın diye başıma bir şey gelmesini engellesin. Biliyorum çok karışık oldu.

■ Peki aile dediğimiz anne baba ve çocuklardan oluşan, toplumun çekirdeğini, nükleus'unu, (nükleus ne demek bilmiyorum ama yazıya alafantrafonik bir hava kattı, siz ses etmeyin de, bilmeyen bir şey sansın) böyle bir komploda başrol oyuncusu olarak görmek garip değil mi? Benim bildiğim aile anne baba ve çocuklardan, ilkokul hayat bilgisi kitabından hatırladığım kadarıyla kimi zaman bir de üzerine nineden, deden oluşur, nine soba üzerinde kestane pişirir, dede portakal soyar üstüne bir de yetmiyormuş gibi masal anlatır, bu şekil bir sıkıcılıklar diyarı. Bizim dedeler kestaneyle, portakalla uğraşırken dünyayı perde arkasından yöneten beş (kimi kaynaklara göre yedi) ailenin dedelerinin bilmem hangi ülkede darbe tezgahlayıp beriki memlekette isyan çıkartması bir garip geliyor hala.

■ Rektörün işi gücü bırakıp koskoca üniversite öğrencilerinin ailelerine "oğlunuz / kızınız kötü çocuklarla arkadaşlık ediyor, politik olaylara karışıyor" türünden mektuplar gönderdiğine de şahit olduğumuza göre boş yere üniversitelerde kıyafet özgürlüğü tartışmasını sürdürmeyelim en iyisi. Derhal Sümerbank'a mı nereye vereceksek emri verelim, kaç üniversite öğrencisi varsa o kadar önlük ve yakalık diktirilsin, üniversite öğrencileri de andımızı okusun, sınıflara topluca girip teneffüse topluca çıksın. Baksanıza, titrine bakan adam sanır, koskoca rektör bu boru değil. Hepsi birer yetişkin olan üniversite öğrencilerini ailelerine gammazlıyor. Yakında elinde cetvel tuvaletlerde sigara içenleri saptayıp ailelere bir mektup daha gönderir bu ayı "oğlunuz kızınız üniversite öğrencisi, belki 20 yaşında ama sigara içiyor, bilin istedim" diye. Ha bu arada ayı rektör, öğrencileri bu yolla "rehabilite" edeceğini söylemiş. Seni kim rehabilite edecek a gudik rektör müsveddesi?

Tenzih ediyorum!

Yıllar yılı dünyayı perde arkasından yöneten beş (kimi kaynaklara göre yedi) ailenin zulmü altında inim inim inleyen, cefakeş ve bahtı kara Amerika birleşik devletleri halkının her bir ferdini teker teker kucaklar, sımsıkı sarılır kendilerini sonsuz tenzih ederim ama Amerika kafasını anlamak da mümkün değil doğrusu. Demokrasi var diyorlar, bakıyoruz adamların senatosuna, iki yüz yıldır bazı ailelerin çocukları, torunları, torunlarının torunları hep senatoda. Üç yüz milyon nüfuslu Amerika'da senatoya girmeye değer başka aile efradı yok sanki anasını satayım. İki tane parti var, ikisinin birbirinden farkı biri "göçmen gelmesin, vergiler yüksek olsun, teşvik olmasın" diyor, beriki "göçmen bol bol gelsin, vergiler düşük olsun, teşvik sürsün." Bunun dışında iki partinin söylemi arasında bir tane daha fark gören varsa gelsin bana söylesin. Ama yok. Hem iki yüz yıldır aynı adamlar yönetsin ülkeyi hem de dünyanın en gelişmiş demokrasisiyim diye ortada gez. Ülkenin yarısı hispanik, afro Amerikalı, senatodaki temsiline bakacak olursan yüzde üç, bilemedin beşler. Ülkenin neredeyse tamamı lise mezunu, senatoda Harvard, Yale mezunundan geçilmiyor. Demek ki en demokratik ülke bizim ülke arkadaş. Bizim meclisimiz halkın eğitim ve kültür düzeyini daha bir temsil ediyor. Hatta halk meclisin yanında elit bile kalıyor. Halkları tenzih ederim, meclisleri tenzih etmem.

Ha Suriye. Komşumuzdur, canımız ciğerimizdir. İstanbul'dan Şam'a (NTV deyişiyle her nedense Damaskus'a?) bir gönül köprümüz vardır. Arabıyla, Asurisiyle, Kürdüyle, Türküyle bütün bir Suriye Halkının geçmiş kurban bayramlarını kutlar, her birine hayat boyu esenlikler dilerim dilemesine de şu bir ara "Hatay'ı kendi topraklarında gösterme" çapaçulluğu neydi allahaşkına? Hayır, Hatay'ı Suriye'nin bir parçası olarak göstermenin sana ne faydası var, kime ne etkisi var? Ruh hastası mısın be hey Suriye'nin sabık devlet erkanı? Bak halkını tek tek tenzih ediyorum ama senin de aklına şaşıyorum doğrusu. Çocuk gibisin ama ya, neymiş, Suriye Hatay'ı kendi haritasında gösteriyormuş. Buna çok kızmak da biraz manasız gibi. Ne bileyim ben kalkıp Jamaika'yı kendi topraklarımızda gösteren bir harita çizsem, sanmıyorum ki Jamaikalı kardeşim (her birini tenzih ederim) galeyana gelsin, bin bir vaveylayla üzerime yürüsün. Deli der geçerler. Normalde insanlar arasında, hani şu gözünü sevdiğimin, dünya güzel insanları arasında olsa "deli lan herhalde" diyip geçeceğiniz hadiseler devletler arasında bu kadar büyük sorun yaratıyorsa devletlere bir çeki düzen mi versek ne yapsak bilemedim ki? Hani sizin karşı komşunuz, 6 numarada oturan Ayşe Hanımın kalkıp sizin kuzeninizin aslında kendi kuzeni olduğunu söylemesi ne kadar canınızı sıkabilir ki? Ya da aynı Ayşe Hanımın sizin evin bir odasını sağda solda "o oda aslında bizim" diye anlatması Ayşe Hanımın deliliğine delalet değil de nedir? Ben kendi payıma kızmam ama bir dönem bizim yetkililer ve elbette baş yetkili Hürriyet gazetesi pek bir kızardı Suriye'ye. Üzerinde düşünmek lazım.

Aklımda kaldığı kadarıyla dünya tarihi haftaya devam edecek.

Servet TURAN

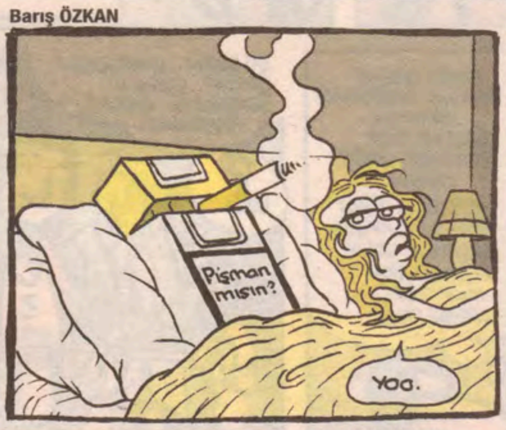
Tarık Yetiş SERBEST

Erdinç EZGÜN

Barış ÖZKAN

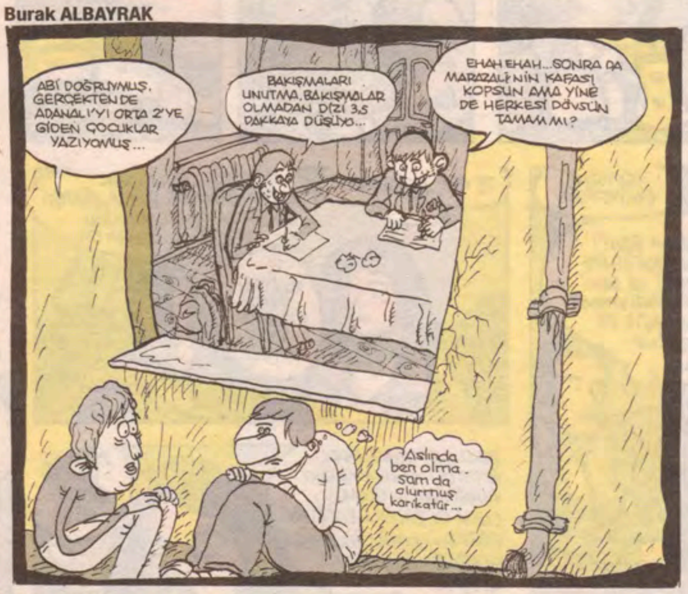

C. Çağlar ÖZDEMİR

Burak ALBAYRAK

Oktay KAYA

YAVUZ ÖZTÜRK

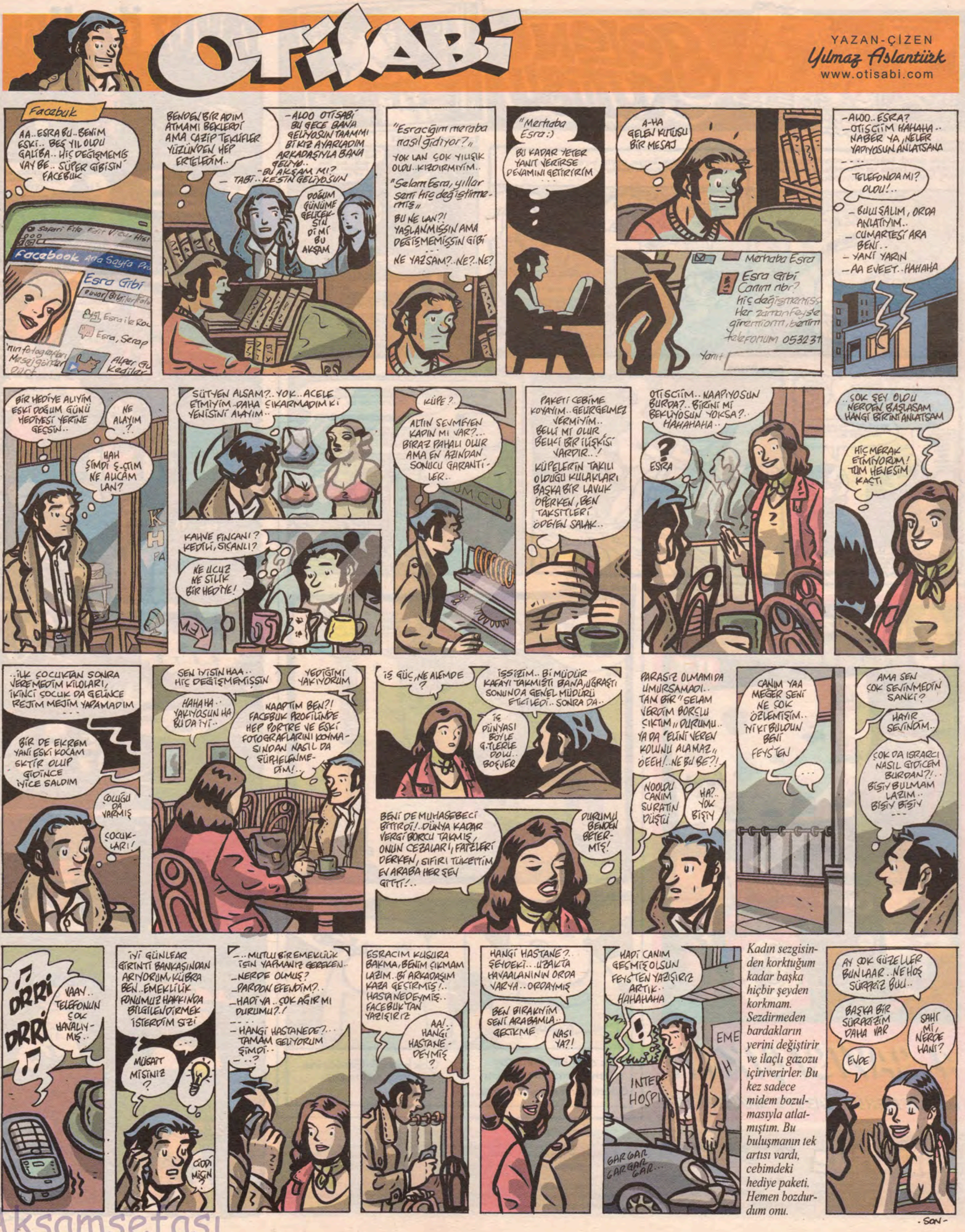

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 21 Ocak 2010 | Sayı: 125
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur GÜRSOY
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com)

GRAFİK: Hakan KARATAŞ - Fırat YAŞA - Vasıf TERİM - **KALİGRAFİ:** Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) **Ofis Sorumlusu:** Mesut Tunç Baysel
Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 **FAX:** 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 **ABONELİK:** **Yurtiçi:** 99TL **Amerika:** 100$ **Avrupa:** 70€ **Uzakdoğu:** 120$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapıkredi Bankası Parmakkapı Şubesi, TL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

OTİSABİ
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Facebuk
AA.. ESRA BU.. BENİM ESKİ.. BEŞ YIL OLDU GALİBA.. HİÇ DEĞİŞMEMİŞ VAY BE.. SÜPER GİBİSİN FACEBUK
Safari File Edit View Hist
Facebook Ana Sayfa Pro
Esra Gibi
Esra, Serap
Alper Gu Kediler
BENDEN BİR ADIM ATMAMI BEKLERDİ AMA CAZİP TEKLİFLER YÜZÜNDEN HEP ERTELEDİM..
-ALOO OTİSABİ BU GECE BANA GELİYOSUN TAAMMI Bİ KIZ AYARLADIM ARKADAŞIYLA BANA GELİYO..
-BU AKŞAM MI?
- TABİ.. KESİN GELİYOSUN
DOĞUM GÜNÜME GELİCEKSİN Dİ Mİ BU AKŞAM
"Esracığım meraba nasıl gidiyor?"
YOK LAN ÇOK YILIŞIK OLDU.. KIZDIRMIYIM..
"Selam Esra, yıllar seni hiç değiştirmemiş"
BU NE LAN?! YAŞLANMIŞSIN AMA DEĞİŞMEMİŞSİN GİBİ
...
NE YAZSAM?.. NE?.. NE?
"Merhaba Esra :)
BU KADAR YETER YANIT VERİRSE DEVAMINI GETİRİRİM
...
A-HA GELEN KUTUSU BİR MESAJ
Merhaba Esra
Esra Gibi
Canım nbr? hiç değişmemiss Her zaman feyste giremiorm, benim telefonum 053231
Yanıt
-ALOO.. ESRA?
-OTİŞCİİM HAHAHA.. NABER YA, NELER YAPIYOSUN ANLATSANA
- - - ..
TELEFONDA MI? OLDU!..
- BULUŞALIM, ORDA ANLATIYIM..
- CUMARTESİ ARA BENİ..
- YANİ YARIN
- AA EVEET.. HAHAHA
BİR HEDİYE ALIYİM ESKİ DOĞUM GÜNÜ HEDİYESİ YERİNE GEÇSİN..
NE ALAYIM ?
HAH ŞİMDİ Ş..ÇTIM NE ALICAM LAN?
SÜTYEN ALSAM?.. YOK.. ACELE ETMİYİM.. DAHA ÇIKARMADIM Kİ YENİSİNİ ALAYIM..
KAHVE FİNCANI? KEDİLİ, SIÇANLI?
NE UCUZ NE SİLİK BİR HEDİYE!
KÜPE?..
ALTIN SEVMEYEN KADIN MI VAR?... BİRAZ PAHALI OLUR AMA EN AZINDAN SONUCU GARANTİLER..
PAKETİ CEBİME KOYAYIM.. GELİRGELMEZ VERMİYİM.. BELLİ Mİ OLUR, BELKİ BİR İLİŞKİSİ VARDIR..! KÜPELERİN TAKILI OLDUĞU KULAKLARI BAŞKA BİR LAVUK ÖPERKEN, BEN TAKSİTLERİ ÖDEYEN SALAK..
OTİŞCİİM.. NAAPIYOSUN BURDA?.. BİRİNİ Mİ BEKLİYOSUN YOKSA?.. HAHAHAHA..
? ESRA
..ÇOK ŞEY OLDU NERDEN BAŞLASAM HANGİ BİRİNİ ANLATSAM
HİÇ MERAK ETMİYORUM! TÜM HEVESİM KAÇTI
..İLK ÇOCUKTAN SONRA VEREMEDİM KİLOLARI, İKİNCİ ÇOCUK DA GELİNCE REJİM MEJİM YAPAMADIM
...
BİR DE EKREM YANİ ESKİ KOCAM SKTİR OLUP GİDİNCE İYİCE SALDIM
ÇOLUĞU DA VARMIŞ
ÇOCUKLARI!
SEN İYİSİN HAA.. HİÇ DEĞİŞMEMİŞSİN
YEDİĞİMİ YAKIYORUM
HAHAHA.. YAKIYOSUN HA BU DA İYİ..
NAAPTIM BEN?! FACEBUK PROFİLİNDE HEP PORTRE VE ESKİ FOTOĞRAFLARINI KOYMASINDAN NASIL DA ŞÜPHELENMEDİM!..
İŞ GÜÇ, NE ALEMDE ?
İŞSİZİM.. Bİ MÜDÜR KAFAYI TAKMIŞTI BANA, UĞRAŞTI SONUNDA GENEL MÜDÜRÜ ETKİLEDİ.. SONRA DA..
İŞ DÜNYASI BÖYLE G..TLERLE DOLU.. BOŞVER
BENİ DE MUHASEBECİ BİTİRDİ!.. DÜNYA KADAR VERGİ BORCU TAKMIŞ, ONUN CEZALARI, FAİZLERİ DERKEN, SIFIRI TÜKETTİM EV ARABA HER ŞEY GİTTİ!..
DURUMU BENDEN BETERMİŞ!
PARASIZ OLMAMI DA UMURSAMADI.. TAM BİR "SELAM VERDİM BORÇLU ÇIKTIM" DURUMU.. YA DA "ELİNİ VEREN KOLUNU ALAMAZ" ÖEEH!.. NE BU BE?!..
NOOLDU CANIM SURATIN DÜŞTÜ
HA?.. YOK BİŞİY
CANIM YAA MEĞER SENİ NE ÇOK ÖZLEMİŞİM.. İYİ Kİ BULDUN BENİ FEYS'TEN
...
AMA SEN ÇOK SEVİNMEDİN SANKİ?
HAYIR SEVİNDİM..
ÇOK DA ISRARCI NASIL GİDİCEM BURDAN?!.. BİŞİY BULMAM LAZIM.. BİŞİY BİŞİY

DRRİ DRRİ
VAAY.. TELEFONUN ÇOK HAVALIYMIŞ..
İYİ GÜNLEAR GİRİNTİ BANKASINDAN ARIYORUM, KÜBRA BEN.. EMEKLİLİK FONUMUZ HAKKINDA BİLGİLENDİRMEK İSTERDİM SİZİ
MÜSAİT MİSİNİZ ?
...
CIDDI MISIN ?
-.. MUTLU BİR EMEKLİLİK İÇİN YAPMANIZ GEREKEN..
_NERDE OLMUŞ?
_PARDON EFENDİM?..
_HADİ YA.. ÇOK AĞIR MI DURUMU?..!
-- - -
- HANGİ HASTANEDE?... TAMAM GELİYORUM ŞİMDİ..
-..?
ESRACIM KUSURA BAKMA, BENİM ÇIKMAM LAZIM.. Bİ ARKADAŞIM KAZA GEÇİRMİŞ!.. HASTANEDEYMİŞ.. FACEBUK'TAN YAZIŞIRIZ
AA!.. HANGİ HASTANEDEYMİŞ ?
HANGİ HASTANE?.. ŞEYDEKİ... UZAKTA HAVAALANININ ORDA VARYA.. ORDAYMIŞ
BEN BIRAKIYIM SENİ ARABAMLA.. GECİKME
NASI YA?!
HADİ CANIM GEÇMİŞ OLSUN FEYS'TEN YAZIŞIRIZ ARTIK.. HAHAHAHA
!
EME
INTER HOSPI
GARGAR GARGAR GAR...
Kadın sezgisinden korktuğum kadar başka hiçbir şeyden korkmam. Sezdirmeden bardakların yerini değiştirir ve ilaçlı gazozu içiriverirler. Bu kez sadece midem bozulmasıyla atlatmıştım. Bu buluşmanın tek artısı vardı, cebimdeki hediye paketi. Hemen bozdurdum onu.
AY ÇOK GÜZELLER BUNLAAR.. NE HOŞ SÜRPRİZ BUU..
BAŞKA BİR SÜRPRİZİM DAHA VAR
SAHİ Mİ, NERDE HANİ?
EVDE
- SON -

ISSN 1307-7619
28 OCAK PERŞEMBE
SAYI: 2010/05 No: 126
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

"AVUCUNUZU YALAYIN"

Tayyip Erdoğan, TEKEL işçilerini temsil eden Tekgıda-İş Genel Başkanı Mustafa Türkel'in, "Genel grev kararı alırsak hükümet devrilir" şeklindeki sözlerine tepki göstererek, "Avucunu yalarsın, avucunu" dedi.

Grizu patlaması sonucu 19 kişinin hayatını kaybettiği kömür ocağının sahibi Nurullah Ercan, sağ kalan madencilere seslendi: "Sizi sokaktan kırbaçla toplayıp, döve döve mi çalıştırıyorum!"

Hızlı geceler, cano mekanlar!

Rasim The Derbeder : Bildiğin Derbeder Rasim'in eski yere. Dolapdere'ye inerken cantçının iki yanı! Mekana girerken belinize geçici dövme yapıyorlar. Işın paleti altında bu dövmeyi barmene gösterirseniz, yerli votka ya da yabancı bira içebilirsiniz. Mekanın solisti Dazlak Masum, bozlak ve cazı bir araya getirmeye çalışan ama başaramayan biri. Aynı zamanda Rasim'in üçüzünden biri. Diğer kardeş makyöz!

Cezayir Konsolosluğu : Yok, Galatasaray'da falan değil, aynen konsolosluk! Akaretler dünyasına daldıkları için iki güvenlik, geceleri gizli gizli işletiyor. Konsolos bi duyarsa, pırıl pırıl yapar valla!

Kontesin Koltukaltı : Topağacı'nda bir kült mekan. "Genç yaşıma rağmen çok çılgın ortamlarda bulundum" ifadesini taşımayan surat, içeri alınmıyor. Bu ifadenin olup olmadığına karar veren şehla kadın Mübeccel, Türkiye'ye meditasyonu getiren sülaleye ait. İki buçuk yıl, Hindistan'da "Zorunlu Budistliğini" yapma dışında Nişantaş'tan hiç ayrılmamış. DJ Kumpir ise özünde yavşak bir tip!

V.Ö

İstanbul'da yaşanan yoğun kar yağışı nedeniyle evsizler barınaklara yerleştirildi.

Uğur Mumcu ölümünün 17. yılında anıldı...

BİŞEYLER DUYDUM

ARTÇI SARSINTI

200 bin kişinin öldüğü Haiti'de ABD'nin askeri uçuşlara öncelik vermesi nedeniyle acil yardım malzemesi taşıyan uçaklar havaalanından geri çevriliyor. Gerekli yerlere iletilmeyen birikmiş yardımları taşımak için havaalanına gelen Haitililer ise ABD askerleri tarafından dövülüyor...

TEŞHİR PANOSU

İstanbul Kadıköy'deki Cenap Şahabettin İlköğretim Okulu'nda temizlik, projeksiyon ve bilgisayar masrafı olarak toplanan, en az 150 TL'lik zorunlu bağışı ödeyemeyen öğrencilerin isimleri panoya asılarak teşhir edildi.

İTFAİYE ÖZELLEŞTİRİLDİ...

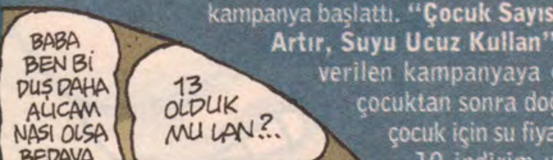

Kırıkkale'nin Irmak beldesinde İtfaiye Müdürlüğü'ne alınacak 4 itfaiye eri için sınav yapıldı. Çok sayıda başvurunun arasından sadece 9 adayın başvuru belgeleri uygun görüldü. Sonra kazanan 4 kişi açıklandı:

1. Belediye Başkanı Bilal Ağca'nın oğlu
2. Belediye Başkanı Bilal Ağca'nın kayınbiraderi
3. Zabıta memuru Kadir Bilge'nin oğlu
4. Türkiye İş Kurumu Müdürü Nazım Ulu'nun kızı

ÇOCUKLARIN SUYU BİZDEN

Konya'nın Gevrekli Beldesi'nde, Belediye Başkanı Cavit Şirin hayranı olduğu Tayyip Erdoğan'ın "en az üç çocuk" önerisini hayata geçirmek için bir kampanya başlattı. **"Çocuk Sayısını Artır, Suyu Ucuz Kullan"** ismi verilen kampanyaya göre, 3 çocuktan sonra doğacak her çocuk için su fiyatında yüzde 10 indirim uygulanacak. Böylelikle Gevrekli'de 8 çocuk yapanlar suyu yüzde 50'ye varan oranda daha ucuza kullanabilecek. Suyu bedava kullanmak isteyenlerinse yapmaları gereken çocuk sayısı 13...

EROL BU ADAMI ALIYOR MUYUZ?

TRT, eleman almak için açtığı sınavın sonuçlarını internet sitesinde yayınladı. Sınavı kazananların açıklandığı Excell belgesinde isimlerin yanına, *"Ercüment şahsen tanımıyor, yetim büyümüş"*, *"Erol Yüksel kefil değil"* gibi bir takım notlar alındığı ortaya çıktı. TRT, derhal dosyayı değiştirip sonuçları 'torpilsiz' olarak bir daha yayınladı.

UYKUSUZ

Taraf gazetesi Balyoz Darbe Planı adı altında ortaya korkunç bir iddia attı. İddiaya göre bir takım mihraklar halkı galeyana getirmek için camileri bombalamaktan kendi uçağımızı düşürmeye kadar akıllara zarar bir dizi plan yapmış. Her ne kadar iddia tarihsel olarak bir takım tutarsızlıklar içerse de Genelkurmay söz konusu belgelerin bir Harp Oyunu seminerine ait olduğunu söyleyerek iddiaların tamamını kesin bir dille yalanlamıyor, sadece plana bir takım eklemeler yapıldığını söylemekle yetiniyor. Planla ilgili belgeler savcıda; Türkiye, bir kez daha diken üstünde.

ABD'nin, Haiti'deki depremzedelere 'yardım' amacıyla gönderdiği silahlı asker sayısı 16 bine çıktı...

KAÇ YIL OLDU?

- Eda Taşpınar, *"Üşenmeden ayakkabılarımı saydım; yüzlerce var. Yine de yeni bir ayakkabı aldığımda heyecanlanırım. Hatta onu yatakta yanıma koyar, beş gün boyunca seyrederim..."* sözleriyle art arda yalan söyleyeli **4 yıl...**
- Manken Aysu Baceoğlu, verdiği bir röportajda, kedilerinin, pencere kenarına koyduğu ekmek kırıntılarına gelen kuşlar yüzünden sürekli 5. kattan düştüğünü açıklayalı ve *"Koymayın o zaman ekmek kırıntısı"* önerisi üzerine de *"Oluuur mu? Kuşları da seviyoruz biz,"* cevabını vereli **4 yıl...**

- Tanyeli, *"Şimdi ölsem ve beni yaksalar, her külümden dünya starı bir dansöz çıkar,"* diyerek dünya çapında bir ego sergileyeli **6 yıl...**
- Uşak Asrın gazetesi, *"Mahalli seçimler öncesinde gazetemizle işbirliği yaparak her hafta iki üç sayfa reklamlarını yayınlatan adaylar, seçimi kaybedince taahhüt ettikleri ücretleri maalesef ödemiyorlar. 'Kazandık da mı para istiyorsunuz,' diyerek alacaklarımızın üzerine resmen yatıyorlar."* diye bir ilan vereli **6 yıl...**

- Turgut Özal, Çetin Altan'ın *"Hiç kitap okudunuz mu?"* sorusuna *"Ben masal okumam,"* diye karşılık vereli tam **19 yıl** olmuş.

Çorum Sungurlu'da, 12 yaşındaki bir kız, önce 4 inek sonra da 10 bin lira karşılığında iki ayrı kişiye eş olarak verildi.

yaşım 5

- Yaptıklarınızdan dolayı kendiniz hesaba çeker misiniz?
- Günahlarınıza pişman olup tövbe eder misiniz?
- İmkanınız olsa senede bir zekat verir misiniz?
- İnancınıza göre hareket etmediğinizde rahatsız olur musunuz?
- Ramazan ayı boyunca oruç tutar mısınız?
- Dini bilgilerinizi başkalarına aktarır mısınız?
- Genel olarak Kur'an okuma alışkanlığınız var mı?
- Sıkıntıya düştüğünüzde Allah'a dua eder misiniz?
- Günlük namazları düzenli kılar mısınız?

Alparslan Üniversitesi'nin, Muş'ta ana sınıfı bulunan okullarda, 5-6 yaşlarındaki çocuklara uyguladığı "Allaha yakınlık algısı" testinden bazı sorular okudunuz...

TOPRAKLARIMIZ GENİŞLİYOR

Van 100. Yıl Üniversitesi, 5'inci sınıf Sosyal Bilgiler kitabındaki Van Gölü ile ilgili yanlış bilgilerin düzeltilmesi için Milli Eğitim Bakanlığı'na 4 yıldır yazılı olarak başvuruyordu. Bakanlık nihayet sorunu çözdü: Kitapta artık Van gölü konusu yok...

BANA 'YARARLI' DEDİLER

Zekeriya Beyaz, Taraf gazetesinin ortaya çıkardığı Balyoz darbe planında işbirliği yapılacak gazeteciler arasında adının geçtiğini öğrenince çok sevindi ve şöyle dedi:

SAKİN OLUN NEJAT YAŞIYOR

Medya, dizi senaryolarındaki gelişmeleri bir haber niteliğinde manşetten vermeye devam ediyor. En son bir sürü haber sitesi, Kapalıçarşı dizisinden Nejat İşler'in ayrılmasını dizide oynadığı karakter üzerinden manşetlere taşıdı. Diziyi seyretmeyen birisi için telaşla tıklanacak kadar şiddetli manşetler bunlar: **"Ve Kapalıçarşı'da Cemal Öldü!", "Kapalıçarşı'nın Cemali Neden Öldü?", "Cemal'in Ölümü Herkesi Ağlattı"...** Haberlerin altıysa Cemal'in ölümünü kabullenmek istemeyen insanların yorumlarıyla dolu. Mesela "Rumuz: Anıl" şöyle haykırıyor: "Adamım benimmmmmmm..."

FIRAT BUDACI

BENİ BİLİRSİN YAVRUM! BELKİ GELMEM...! SALİH'İN YANINA GİDERİM! RAKI FİLAN İÇERİZ! AMA SALİH DE SALİH HAAA...! YÜREKLİ ADAM, MERT!
TKSS
TSAP
TSAP
TPASS
BİŞEY OLDU, DÜNYA BUZUL ÇAĞINA GİRDİ VE İNSAN IRKINDAN GERİYE SADECE AMERİKAN BAŞKANI İLE ERSOYLAR TEKSTİL SON ÜTÜCÜLERİ KALDI... OVEEEEEEYYY! MACERA ŞİMDİ BAŞLIYOR!
AMERİKAN BAŞKANININ FELAKETTEN KAÇMA HELİKOPTERİ
TAM KIZA MESAJLIK ŞİİRMİŞ HAA!
TSAP
TSAP
SEVGİLİM SAĞDA DİREKSİYON HANGİ ÜLKELERDE OLUYORDU?
SANIRIM İNGİLTERE, HİNDİSTAN VE AVUSTURALYA'DAYDI...
O ZAMAN AL ŞU DİREKSİYONU, SABAHTAN BERİ TORPİDO GÖZÜNÜ SÜRÜYORUM...
BEN DE YILDIZLARA BAKIYORUM, SEN DE BAKIYORSUN... BEN İLK ASTRONOMİ BİLGİNLERİMİZDEN OLMUYORUM, SEN OLUYORSUN... NASIL OLUYO LAN BU İŞ?
BEN BORUDAN BAKIYORUM OĞLUM... SEN DE BAK SEN DE OL!..
uzayda yıldızlar var!
umut sarıkaya
O KADAR KÖTÜLÜKTEN İTLİKTEN FIRSAT BULUP DA Bİ TÜRLÜ CÜZDANI YENİLETEMEDİM HE-MAN... HALÂ ORTAOKUL RESMİM VAR KİMLİKTE...
AA, NE ACAYİPMİŞSİN SEN LAN KÜÇÜKKEN, VAY BE!.. ÇKÇKÇK! BEN DE KÜÇÜKKEN SARIŞINMIŞIM!
BEN DE SARIŞINMIŞIM!
KRAŞT
Kainat
SOYADI: İSKELETOR
ADI: SEHER
AKIN
DOSTOYEVSKİ'nin Yancısı
BAÇAĞI OYNIYCAKTIN ABİ, YANLIŞ KAĞIT ÇIKTIN, BAÇAĞI OYNIYCAKTIN!..
EĞER BUGÜN KUMAR BORÇLARIMI ÖDEMEK İÇİN ROMANLAR YAZIYORSAM, O YAZILANLARIN YARISI DA ÇAYINIZA ORALETİNİZE GİDİYOR SEVGİLİ DOSTUM İVAN SERGEİ DİMİTRİÇ TOPOV... ADINA BAKAN DA ADAM SANIR.. MINA KODUMUN YANCISI...
ORALETLER İKİ OLDU. BİRİ TORPİLLİ OLSUN EHE EHE!
YİNE KAYBETTİNİZ BAY DOSTOYEVSKİ.
DAR BOĞAZLI KAZAKLA AYI POSTU ÜZERİNDE OTURMUŞ KONYAK İÇİP ATEŞİ İZLİYORUM SAATLERDİR... YÜZÜM GÖZÜM ŞİŞTİ HARARETTEN, HALA BENİ GÜNAHA DAVET EDİYORSUN... BİRAZ KARA OTURUP GERİ GELİCEM, Bİ YERE AYRILMAYELİZ!..
DÖNDÜĞÜNDE BURADA OLMAYACAĞIM YURDAKUL!..
Beton
Nal
Beton
Beton
KORT!
KORT!
KORT!
KORT!
uzayda son yoktur!
UMUT! SEN GELMİYOR MUSUN, GEÇİT KAPISI KAPANMAK ÜZERE! YÜRÜ GİDİYORUZ DÜNYAYA DÖNÜYORUZ...
HAYIR DOSTLARIM BEN BURDA KALIP KENDİME YENİ BİR HAYAT KURUCAM... BURDAKİ CANLILARDAN İNSANLIĞI ÖĞRENDİM...
VOZİYU
VOZİYU
VOZİYU
BURDA DAHA MUTLU OLABİLECEĞİNE İNANIYORUM...
İYİ SEN BİLİRSİN HADİ EYVALLAH, BİZ GİDİYORUZ...
VOZİYU
BYE :)))
ZUP!
YAKTIM KENDİMİ...
SON
İŞİMDEYİM GÜCÜMDEYİM
KADIN ANAM
832 CEVAPSIZ ARAMA!
YAVRUM ARAMIŞ...
38 cm
KAFKA'NIN DOĞDUĞU TOPRAKLARDA, BÜYÜLÜ ŞEHİR PRAG'DAYIZ. AMA BEŞ KİLOLUK OLİN AYÇİÇEK YAĞI BURDA Bİ MARKETTE ÇOK UCUZ OLDUĞU İÇİN... AH ANAM... EKONOMİK ANAM... KADIN ANAM...
KOŞ! KOŞ! KOŞ!..
FITI
FITI FITI
FITI FITI
FITI
Reel İLİŞKİ
PLAKLARIM VE KİTAPLARIM OLMADAN YAŞAYAMAM!..
PEKİ KOMBİ?..
KIFSSS!
LEONARD COHEN

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

AVATAR ORTAMINDA NE NEDİR?!

PANDORA: Na'vistan'ın başkenti. Kara deliğe varmadan hemen soldaki boyut. Su altına çok benzediği için psikolojik olarak nefes alınamayan ülke...

RÜYADA UÇMAK : Bunu sağlayan bir makine, hele hele o makinanın bi de düğmesi varsa, daha kolay olur...

AVATAR: DNA'sı insan artı yerli halk olan, RNA'sı laminant kaplama, özünde granit dokulu, kabası bitmiş tabiat evladıdır. 2154'ün üçüncü sayfa haberidir. Normal insana göre çok uzun, pek iridir. Birkaç Avatar bir araya gelse, NBA'de mola zamanı gibidir. Her garibin kalbinde, kendinden daha garip bir Avatar vardır. Caney vardır. Ürkek bakışlı mazlumdur, Şirinler gibi mavidir, gerektiğinde işitsel tepki verendir. Avatar, elektrondan bir candır...

ZEHİRLİ MIZRAK: Zehir barındıran mızrak...

NA'Vİ: Pandora halkı. Yazlarını Ev Ağacı'nda, kışlarını Ruh Ağacı'nda geçirirler. Tehlike anında tıslarlar. "Bana ne arkadaşım elektro-kimyasal iletişim ağından; yemişimi emerim, doğayla bütünleşirim!" anlayışına sahip olan Na'viler, aşırı milliyet olanlarına "Na'snavi" derler. Tarım ve altı bacaklı hayvancılıkla geçinirler...

UNOBİTİOM: Ya da benzeri bir drav taşı. Çok değerli. O kadar değerli ki, Sterlin ona ofis boy olur. Bu taş yüzünden savaş çıkabilir, ayının genetiğiyle oynanabilir. Sürekli bir elmas reklamı kafasında boşlukta dönen bu taş, denize de güzel kayar. Sen keriz ol, yeter...

GÖK İNSANLAR: Bildiğin insan. Sevgileri yarınlara bırakmış, duygular içinde saklı kalmış tür. Duygudan da geçtim, kendisi ölüm makinesi robotun içinde saklı kalmış, işgale-yağmaya gönül vermiş eşeğin sıpası! Bi akıllar, bi koordinatlar, ordan oraya hızlı hızlı gitmeler felan! Seni it kafalı seni! Şimdi sen bundan da esinlenip Kansas doğumlu, it kafalı bi hibrit basarsın ortama!..

ULU ANNE: Taraf tutmaz!..

PANDORA KURALLARI: Lilayı sev, doğayı koru! Ormanda ateş yakma, zaten bitkiler yerden aydınlatma! İkide bir "Japonlar metroda bile kitap okuyomuş" diyip, sonra da metroda kitap okuyana hır gibi bakma! Ayin sırasında kuyruğunu kıpraştırma! İşaretlere önem ver, işaretçilere pişmaniye ikram et!..

İKRAN: Pandora'nın yaban atları. Uçarcasına koşmak dışında bizzat uçabilirler. Bir Na'vinin ya da Na'vi yancısı Avatar'ın sadece bir İkran'ı olur. O da uçurumun kıyısında boğuşup evcilleştirebilirsen. Haa, başarırsan munisin halaybaşı olur, yanından ayrılmaz. Öyle de "izzet ikran" sahibidir...

KUTSAL AĞACIN TOHUMLARI: Kafayı toplamış denizanası...

NEYTİRİ: Esas kız, sporcu tabiatlı, atletik gibi oradan oraya zıplar. Ama akıllı da çok. Duygu da tavan! "Dünya da bulamazsın" diyolar ya, hakkatten öyle. Gel gör ki, pundunu bulunca o da tıslar, durduramazsın...

HİBRİT KUTUSU: Vasati kırk gen!..

EYWA: Kutsal ruh. Ya da diyelim ruh zaten kutsal. Na'viler'e sevinç ve sabır verir, "İyi olan kazansın" fikrindedir. Öfke saçtığı zamanlar "Eywah", neşeli olduğunda da "Eywallah" adlı asistanları devreye girer. Eywa, Ruhlar Ağacı'nın ısı yalıtımını da sağlar. Ortadoğu dinlerinden çok uzaktır ama gene de Haleluya Dağları'nı bir ayrı sever. "Utraya Mokri" adlı ilk albümüyle listeleri sallamıştır...

JACK SULLY: Esas oğlan. Bacakların tutmazken, gir makineye, uyu, aç gözünü, ol tazı! Özünde iyidir çünkü başroldedir. Dünyada emekli olup bağ bahçe işlerine dalmayı planlarken, kader onu Omatikaya'nın oğlu yapmıştır. Halbuki o bi aferine razıydı!..

OMATİKAYA: Na'vi dünyasının derin içgörüsü. "Mistik komünal toplum"un gizli yasası. Bir hayli manidar. Alabildiğine babacan. Her iki tarafı kadife. Balon balomanje. Gece söylemi de olur, spor kıyafet üstüne önemsiz ayrıntı gibi de konuşabilirsiniz!..

EYTUCAN: Neydi, valla unuttum lan!..

TORUK: Boing tipi, plazma renkli ejderha. İri kuş. Boşlukta dolaşan dağların, sarp kanyon yamaçlarının, sağda bekleme yapan ikranların arasından Pandora'nın Piji gibi ustaca süzülür, ayin sırasında da çığlık atar, üzülür. Ora göklerinin hakimidir, onu ikna edip hayvanı kılan "Toruk Mactor" olur. Bundan bi adım sonrası Max Factor'da satın almanın başına geçmektir! İnsan kaynakları da olurmuş...

4 DAKİKA, 20 SANİYE: 260 saniye...

EEE: Oksijen maskesiz, Pandora'da fani insanın dayanabileceği süre. Hele ki o an, yerlilerin zılgıtına maruz kalırsan, azot da gider. O şartlarda yaşayana gaz bombası attılar, ayrı!..

THASİK: Na'vi kabilesinin politik lideri. Doğal feminist. Asil ve sade, asilzade. İstanbul'da yaşasa, sanat vakfı yönetim kurulunda olurdu...

GRACE AUGİSTEN: İyi kalpli bilim kadını. Yerlilerin düşman değil, bir çeşit insan olduklarını iddia eden biyo-sosyolog. Sonuçta yanaroğlu...

LAZ ALONSO: Tsu'ten'i canlandıran oyuncunun adı!..

EJDER BABA: İşgalci insanların yaban dünyaya, güya uyum sağlamak için, İmha operasyonuna koydukları isim. Ne ejderi, hangi baba yiğenim, ne diyon sen? Hafızın ülkesinde köpek tavırlı kedigil kol geziyo, dokununca minyon olan bitki var, her kişinin en az birine dokandığı ayin var, sen bi dur. Dur derken, bi git! Bak hâlâ duruyo!...

KÖTÜ KALPLİ KOMUTAN: KKK çağrışımı, tamamen raslantı. Yoksa bi komutan ancak Na'viler'e Balyoz operasyonu yapabilir, hiç öz halkına tasarlar mı böyle bişi? Bu komutan da sert ve ters. Çocukken de böyle oluyo bunlar. Bi ara omzu yandı, yani rütbeleri yandı, yani yaktı askerliğini ince dudak!..

TOTAK: Eski Türkçe'de dudak...

SENİ GÖRÜYORUM: Na'vice'de "Selamun Aleyküm." Fakat burada 'seni cisim olarak değil de, içini görüyorum' anlamı var. Bazı fıkıhçılar, buna itiraz eder! Eğer, elinle üç yapıp bunu dersen "Seni üç boyutlu görüyorum" demektir bu. Salondan çıkarken gözlüğü aldılar yaa!..

BENİ BENDEN ALAN: Hamak şekil yatak-bitkiler!..

vedatozdemiro@gmail.com

● Türkçe Sözlü Hafif Komik, 2 şubat salı, 22.00'de, Bronx Pi'de. (Galatasaray Paşabahçe'nin yanı, Terkos Pasajı)

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

BRUT MADALYASI

Kafası yarılınca ne yapacağımızı bilemedik. Diz ve kol yaralanmalarında yarayı suyla tedavi edip oyuna devam ediyorduk, ama kafası kanayan bir arkadaşa rağmen oyuna devam kararı alamazdık. O yaşlarda (12) insan, kafası yarılan birini taksi çevirip hastaneye de götüremiyor. Taksi parasından falan değil, bir fikir olarak "hastaneye kaldırmak" bilinci henüz gelişmediğinden. Kafası yarık arkadaşımızı görünürdeki tek sağlık kuruluşu olan eczaneye götürdük. "Pansuman" tıp biliminin o karışık terminolojisinde bildiğimiz en marjinal kelimeydi. Eczacı kadın, Kafası Kanayan'ı bir sandalyeye oturttu. İşte o an, hepimiz arkadaşın kafasını derhal unutarak, eczacı kadını izlemeye başladık. Buna mecburduk, çünkü eczacı kadın, bağrında çok sık rastlayamayacağımız derinlikte bir göğüs dekoltesini gururla taşıyordu. O yıllar, bildiğimiz tek göğüs dekoltesi Banu Alkan'a aitti. (Bir diğer dekolte potansiyeli olan Ahu Tuğba ise "Bana mal bul" diye birilerine yalvardıktan hemen sonraki sahnede bir yatağa uzanıp sadece sağ bacağının bir kısmını gösteriyordu.) Bu yüzden 4 sağlam kafanın, Yaralı Kafa'yı unutup dekolte nereye gidiyorsa oraya dönmesi yadırganmamalı. Çocuk olduğumuzdan bakışımızı gizlemeye çalışmak gibi bir derdimiz yoktu, uzun uzun, gözümüzü hiç ayırmadan, bir filmi izler gibi bakıyorduk. Sanırım eczacı kadın, memeleriyle üzerimizde yarattığı bilinç kaybının farkındaydı. Ama yaşımızın tehlike arz etmeyen düşüklüğü dolayısıyla ya da açıklanması çok zor bir psikolojik sapmayla (Fahriye Abla efekti) çok rahat davranıyordu. Eczaneye başı ağrıyan biri girince konsantrasyonumuz biraz bozuldu. Dekoltenin bizleri içine çektiği hipnozdan kurtulunca, birbirimizi 'gördün mü oğlum' anlamında dürtmeye başladık (o yaşlarda insan birbirini çok dürtüyor). İşin ilginci, bu ilkel haberleşmeye kafası kanlı arkadaşımız da katılıyordu. Başı Ağrıyan, ilacını alıp çıkınca kafalarımız 'biraz daha görelim' anlamında tekrar dekolteye döndü. Elinde bir şişe ve gazlı bezle yaralı arkadaşımızın yanına gitti. Kafasına doğru eğilerek yarayı temizlemeye başladı. Kafası Yaralı, önünde anestezi etkisi sağlayan bu görüntü karşısında hiç kıpırdamadan duruyordu. Dekolteyle yüzünün en uç noktası olan burnu arasında yaklaşık bir karışlık mesafe vardı. Yanımdaki sağlam kafalardan biri beni dürttü. Bu, dekolteyle burun arasındaki mesafeyi ima eden bir dürtmeydi. O an, Kafası Yaralı'nın gözlerini kapadığını ve burnundan derin bir nefes aldığını gördüm. Heyecanlandığı ya da telaşlandığından değil, resmen kokluyordu. O yaşıma kadar hayatımda gördüğüm en önemli koklama sahnesi buydu. Koklarken dünyanın en güzel kokusunu içine çekiyor gibiydi. Reklamlarda gördüğümüz, yanından geçen bir kadının kokusuyla dünya değiştirip direğe çarpan ve kafasına hiçbir şey olmayan adamlar gibi sahtekâr değildi. Arkadaşım önce çarpmış sonra kafası kanlar içindeyken koklamıştı. Eczaneden çıkınca, "Oğlum naptın sen?" sorularıyla etrafını sardık. 12'li yaşlara kolay kolay nasip olmayacak bu koklama zaferinin gururu vardı yüzünde. Yaşadığı sadece onun değil, hepimizin erotik hayallerinin varabileceği en uç eylemdi. O iki saniyeyi saatlerce anlatmasını istiyorduk. Parmak uçlarını 'nefis' anlamında birleştirdi ve yaşadıklarını tek cümleye sığdırmayı başardı: "Oğlum var ya çiçek gibi kokuyordu çiçek…" Bu, o yaşa kadar duyduğum en güzel koku tarifiydi…

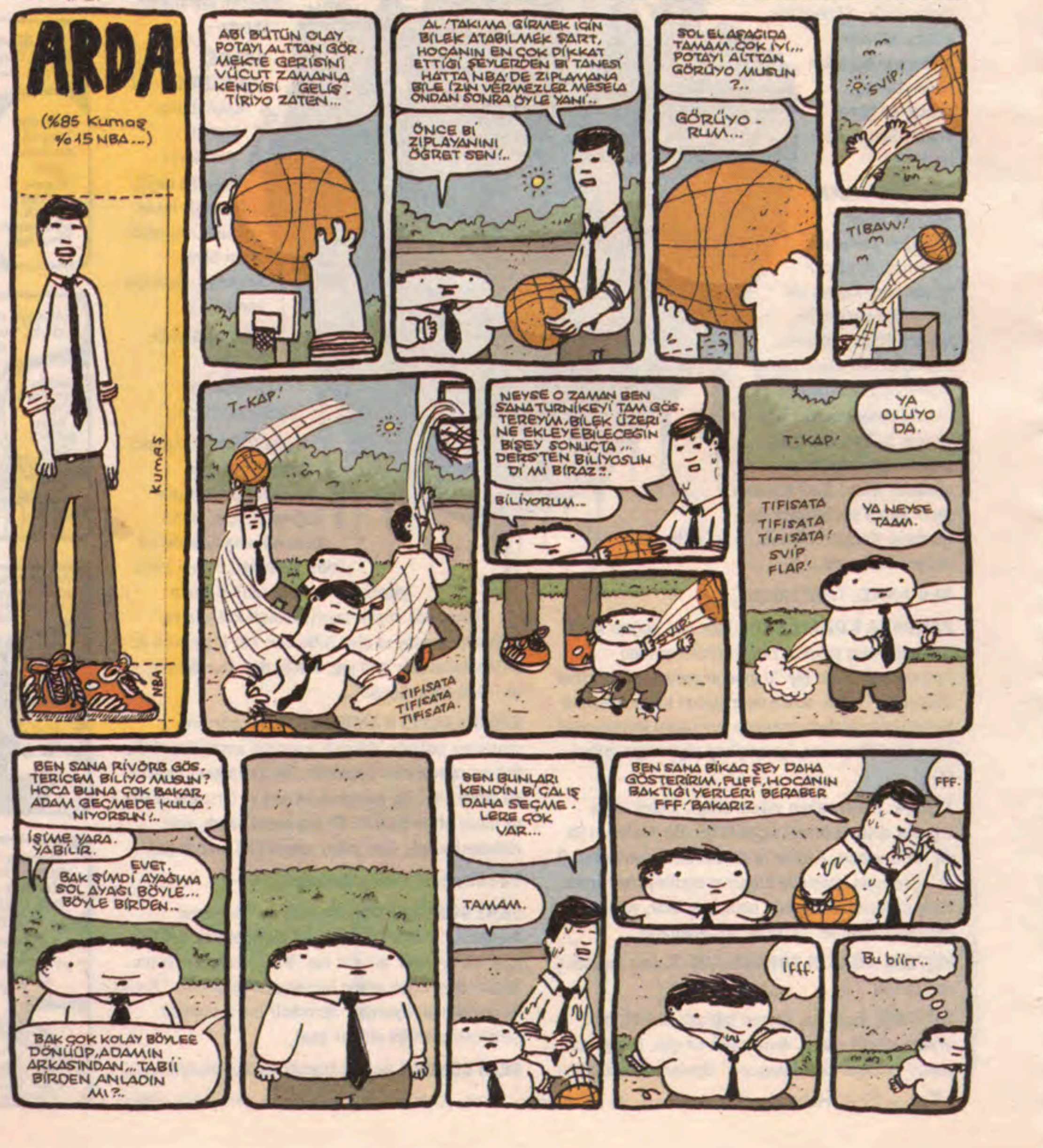

Koku, kendisini salandan bağımsız bir varlıktır. Sahibinden uzaklaşıp varlığını başkalarına hissettirmek ister. Mesela sınıfın bir köşesine Aygül tarafından dökülen kolonyanın, gaz haline geçerek sınıfın diğer köşesindeki Serkan'ın burnuna ulaşmasını fırsat bilen Milli Eğitim Bakanlığı, bu durumu 4. sınıf müfredatına almış ve tüm okullara bir deney olarak tavsiye etmiştir. Fakat bakanlığın bilmediği gerçek, her kokunun her insana nasip olmadığıdır. Ülkemizde, "Bir şey kokuyor, almıyor musun sen?" diyenin, "Ne kokusu ya, ben koku falan almıyorum" deyicisine sık sık rastlarız. Bu ikili beraber yaşarlar ve hiçbir zaman Aygül'le Serkan'ın bakanlık onaylı performansını gerçekleştiremezler. Ben, her zaman kokuları haber veren hassas burunların yanındaki koku almayan insan grubundaydım. Kötü kokuları şiddetli bir tepkiyle haykırmadığım gibi, güzel olduğu iddia edilen kokuları da derin derin içime çekmedim. Güzel olduğu söylenen ilk kokuyla tanışmam dayım sayesinde oldu. "Ne kokuyorsun sen?" diye sorduğumda, bunu bir iltifat sanarak kucağıma yepyeni bir kelime bırakmıştı: "Brut." Tarifi yıllar içinde değişen bir kokudur Brut. Bağrına dev bir kolye takmış şişesiyle lümpen bir koku vaat ettiğini daha baştan haber veriyordu ama o yıllar alternatifsiz olmasıyla geniş kitlelerin boyunlarında, enselerinde, eklem yerlerinde kendine yer bulmayı başarmıştı. Çok hoşuma gitmemesine rağmen dayım görmeden defalarca ben de sıktım bu madalyalı kokuyu (başkasının parfümünü sıkan ergenler parfüm sektörüne inanılmaz paralar kazandırdılar). Brut, koltukaltımda ayaklanmaya çalışan kokuları bastırmak için kullandığım basınçlı deodorantları ve yine koltukaltımda yuvarladığım topları (Deo Rool-On) saymazsak hayatımda kullandığım tek parfümdür. Üniversite yıllarında kokusu benle anılan bir parfümüm olsun istedim ama bir türlü beceremedim. Çünkü hangi kokunun neden güzel olduğunu algılayamıyordum…

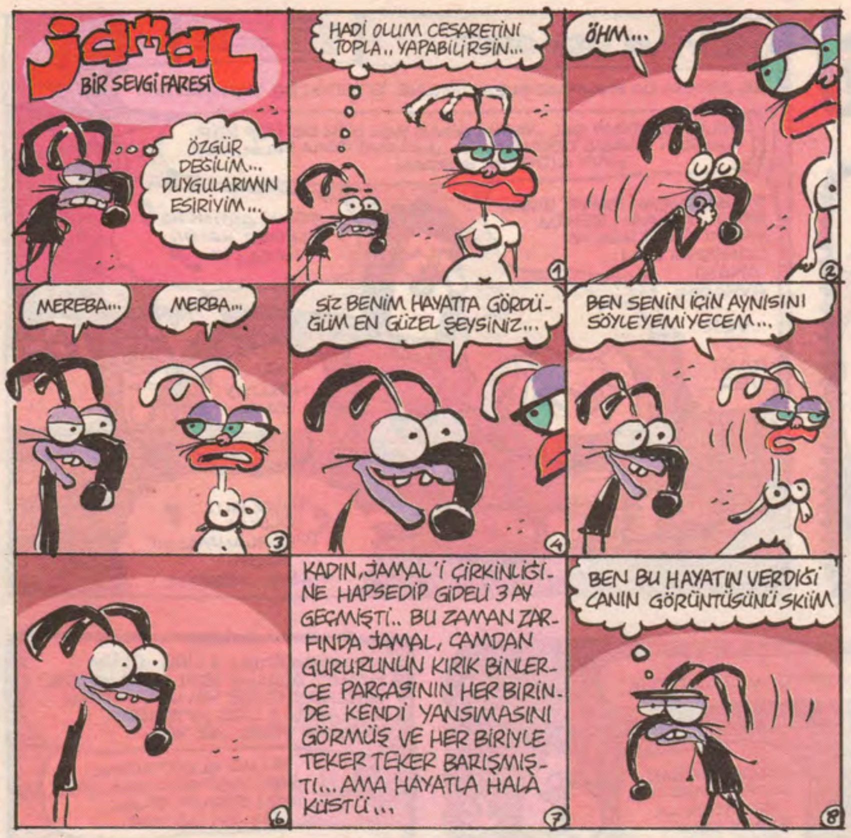
Sevgilime bir parfüm almaya çalışıyorum. Etrafım, şişeleri bileklerine sıkıp ellerini havada sallayan insanlarla dolu. Çok ciddiler. Bu mağaza Tekin Acar diye birine ait. Bu isim, kozmetik ve parfüm dünyası için çok uygun olmasa da, birçok şehirde açtığı devasa mağazalarla soy isminin hakkını veriyor. Şişeleri seyrederek dolanıyorum. Parfüm, diğer tüketim malları gibi sadece ambalajı incelenerek alınmıyor. Onu bileğimize sıkmamız şart. Bu yüzden mağazalar raflara bileğe sıkmalık şişeler (tester) koyuyorlar. Jenifer Lopez'in test şişesini alıp bileğime sıkıyorum. Sanatçının kalçalarını ima eden bir şişe bu. Hemen yanında Paris Hilton'u ima eden dümdüz, sopa gibi bir şişe daha var. Lopez'i elimde salladıktan sonra burnuma götürüyorum. Kendi kendime "hımm kalça kokusu," diyerek gülüyorum. Yanıma geldiğini fark etmediğim bir satıcı, "Yardımcı olabilir miyim?" diyor. Kendi kendine gülerek bileğini koklayan bir adamla karşılaştığı için biraz tedirgin. En nazik sesimle, "Ben bir parfüm alacaktım," diyerek iletişimi olması gereken düzeye çekiyorum. Normalde sıradan ama benim için cevaplanması mümkün olmayan o büyük soruyla karşılık veriyor: "Nasıl bir şey arıyorsunuz?" İstediğini değil, istemediğini söyleyerek aslında hiçbir şey söylemeyen insanlar gibi, "Bu kötü mesela," diyorum. Bileğime bakıyor. "Neydi o?" diyor. "Jennifer Lopez," diyorum. "Anladım," deyip raftan çok uzun bir şişe alarak diğer bileğime sıkıyor. Elimi sallıyorum. Koku bir anlam ifade etmiyor. Şişeleri sıkmaya devam ediyoruz. Kokulardaki anlamsızlık şişeler boyu sürüyor. Bileklerim, Lopez, Hilton, Beyonce, Britney Spears, Celine Dion gibi sanatçıların yanı sıra Şehvet, İhtiras, Arzu benzeri duygularla doluyor. Kokular birbirine karışmasın diye bileklerimden yukarıya doğru ilerliyoruz. Bir süre sonra dirseklerime kadar kokmaya başlıyorum. Bu koku karnavalının içinde bir türlü kazananı açıklayamıyorum. "Elizabeth Taylor nasıl?" diyorum. "Ağırdır, beğenmezsiniz," diyor. Sonra benim başka bir kokuyu sormama izin vermeden, artık biraz da sinirle aynı soruyu tekrar ediyor: "Siz nasıl bir şey aradığınızı söyleseniz yardımcı olucam ama!" Cevaplanmadıkça şiddetlenen sorular insanı çok zor durumda bırakabilir. Artık "Kylie Minogue nasıl?" gibi hal hatır sorma aşamasında değiliz. Ortam gerginlik kokmaya başladı. Bunca şişeden sonra kendimde çıkıp gidecek cesareti de bulamıyorum. Derin bir nefes alıyorum ve 20 yıl önce hayatımda duyduğum en güzel koku tarifini tekrar ediyorum: "Böyle çiçek gibi kokan bir şey var mı?"

budaci@gmail.com

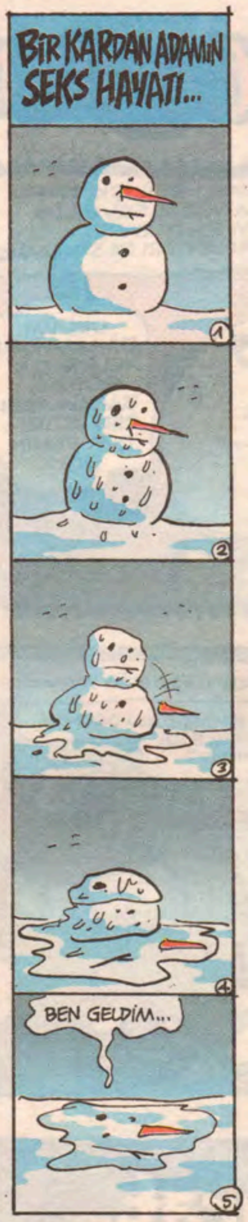

ben o alpay erdem

• Merhaba.

• Bir insan kazıklanıcaanı anlıya anlıya nasıl kazıklanır. Nasıl becerebiliyorum bunu. Biraz önce Yazarlar Futbol Takımı olarak Fulya'da deli yağmur ve deli soğuk altında yaptığımız muhteşem maçtan döndüm eve. Beşiktaş'tan Üsküdar'a geçtim deniz motoruyla. Üsküdar'dan taksiye bindim. Gecenin bir'i. Taksi şoförü o kadar pis bi adamdı ki. Kötüydü yani. **Koşuyolu'nun neresine gidicez** derken aldım ben o tınıyı. Koşuyolu'nun anasının .mına gidicez, nereye gidicez. Sen bi yola çık önce bi da! Dedim **bu beni kesin kazıklıycak**. Lafa tutuyo. Tetikte olmalıyım. Neyse, sinir harbi içinde evin önüne geldik bir şekilde. 8 Lira tuttu. 50 Lira uzattım. **3 Liran var mı** dedi **bozuk olarak**. Dedim **var**. O öyle diyince dedim 45 Lira geri vericek, o yüzden 3 Lira istiyo. Günahını aldım zaar. Taksiden indim, parayı bir saydım ki, 35 Lira vermiş. Allah'ım ben ne kadar büyük bir malım böyle. Hemen nasıl kanıyorum. Niçin parayı takside saymıyorum. Halbüsi yine de şüphelenmiştim ha. Paraları çünki özenle katlamıştı. Aşırı üzülüyorum.

• **Sinek küçüktür ama mide bulandırır** evet doğru ama, **sineğin küçüğü mide bulandırır** daha doğru gibi. Küçücük sinekler var ya, onlardan bahsediyorum. Normal boyutlu olanı diil. Küçücük. Uçarken ses bile çıkarmayan sinsi yaratıklar. Genelde de mutfakta yemek hazırlarken ortaya çıkan. İnsan yaptığı yemekten tiskiniyor. Bir de kışın ortasında ortaya çıkmıyorlar mı, insan yaşamdan tiskiniyor. Oturduğu evden, semtinden tiskiniyor. Bak büyük sinek öyle diil. Onun ne olduğu belli. Sanki evde sinek uçmuyor, hızarla ağaç kesiliyor. Öyle net bir sesi, öyle net bir duruşu var hayata karşı. Adamdır büyük sinek. Borç iste verir, **abi bu beni dövüyo** diye şikayet et herhangi birini, onun anasını s.ker. Yeter ki büyük sineğin kafasına gir. Büyük sinekten daha büyük bir dost, daha büyük bir abi olmaz şu hayat yolunda bir insan için. Ölürüm büyük sinek için.

• Evladını, **çir-kin! ay ne çirkin şeysin sen** diye seven anneler. N'apıyosunuz siz ya. Çocuğu bunalıma sokmak isteseniz bundan daha fazlasını yapamazsınız. Derdiniz ne sizin.

• O diil de bir erkek dergisine röportaj vermek suya yazı yazmakmış. Yakın zamanda bir erkek dergisine röportaj verdim. Normalde ben röportajlarda o kadar saçma, o kadar salak şeyler söylerim ki, insan olan konturpiyede kalır. Bu defa az saçma, az salak şey söylemişim. Yine söylemişim de, ama yine de fena da olmamış ortaya çıkan şey. Hemen arkadaşımı aradım. Çocukluktan arkadaşım, samimi. Dedim şu dergide röportajım çıkmış, bi oku lan dedim. Valla dedi Alpay, **okuyim ama karılara bakmaktan sana sıra gelmez** dedi. İnsan o anda kendini sorguluyo. Ulan diyosun, benim nasıl bi çocukluk arkadaşım var. Çocukluğunu sorguluyosun. Tamam ona bakılıcak, o güzelliklere bakılıcak, o Allah'ın emri de, ama ben de o kadar röportaj vermişim. Çok zor bi'şiy röportaj vermek. O gün başka bi'şiye yoğunlaşamıyosun. Ben mesela yıkanıyorum güzelce, kokular sürünüyorum, güzel giyiniyorum, taksiye biniyorum, kız istemeye gider gibi röportaj vermeye gidiyorum. Geriliyorum, soğuk terler döküyorum röportaj esnasında. Dilim damaam kuruyo. Bütün bu çileyi niçin çekiyorum. Çünki bi'şiyler söylüyorum ve bu insanlara ulaşsın istiyorum. **Karılara bakmaktan sana sıra gelmez**. Ben yine de bunu bir şaka gibi algılamak istedim. Bundan birkaç gün önce arkadaşımın dükkanına uğradım. Masanın altında röportajımın bulunduğu dergi var. Müşteri yokken bakıyo. Okudun mu dedim röportajı. Valla dedi **Alpay, şurdan şuraya geçmek bir haftamı aldı**. Şurdan şuraya dediği de kapaa açmış sadece. Ben o an anladım ki, bir erkek dergisine röportaj verirseniz, o röportaj okunmuyo. Çektiğiniz çileyle kalıyorsunuz.

• Bacakları üşümesin diye aşortmanının paçalarını çoraplarının içine sokuşturan insan iyi insandır be.

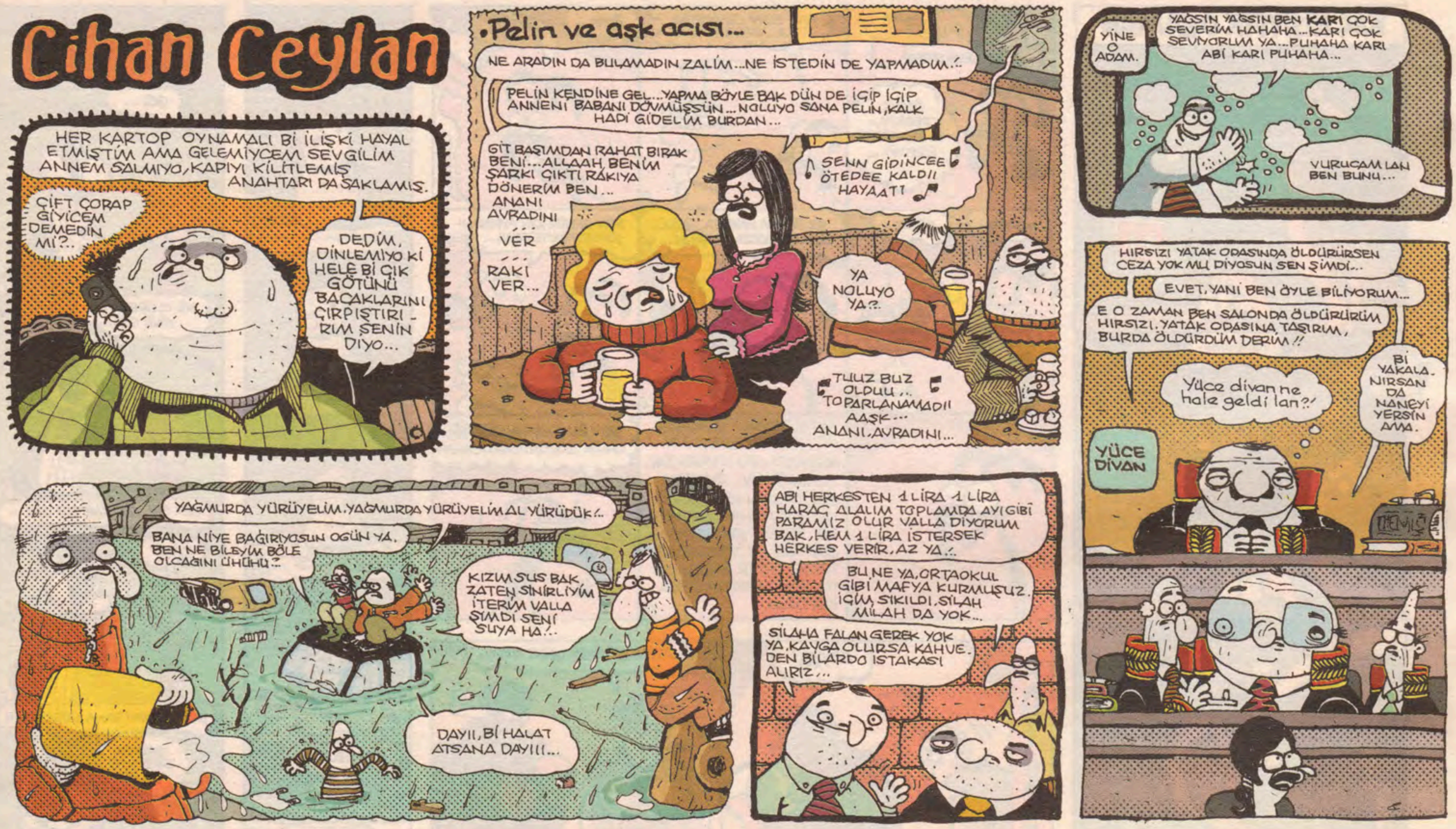
• **Defans, orta saha, forvet** arasında elbette ki her zaman için bize en yakın olanı **defans**'tır. **Defans** bizim geçmişimiz gibidir. Hayatımız üzerimize gelen her ne varsa bertaraf etmeye çalışmakla geçmiştir. Ama ne yaparsak yapalım, golleri kalemizde görmekten asla kurtulamadığımızdır **defans**. Arkasındaki kaleciden sitem dolu sözler de duymuştur, alkış da almıştır. Ve hayat onu biraz sert yapmıştır. Suratı kemiklidir. **Orta saha** biraz daha işleri yoluna koyabilmiş olandır. Onun için hayat süper diildir, ama kötü de diildir. Bankada birikmişi, ortalama bir semtte iyi kötü bi evi olan adamdır. Evinin çatısında güvercin besler. Ek iş yapmaktan da kaçınmaz. Sinsi gibidir de diil gibidir de. Göbeği küçüktür. **Forvet** doğuştan şanslı olandır. Varlıklı doğmuştur, öyle gider. Yeteneklidir de. Sen vursan gol olmaz ama o vursa gol olur. Tanrı ona öyle bir ayak vermiştir. İyi midir, iyidir. Ama yine de asla bize **defans** kadar yakın diildir. Zor şartların yarattığı zor insandır **defans**. Türk tipi adamdır.

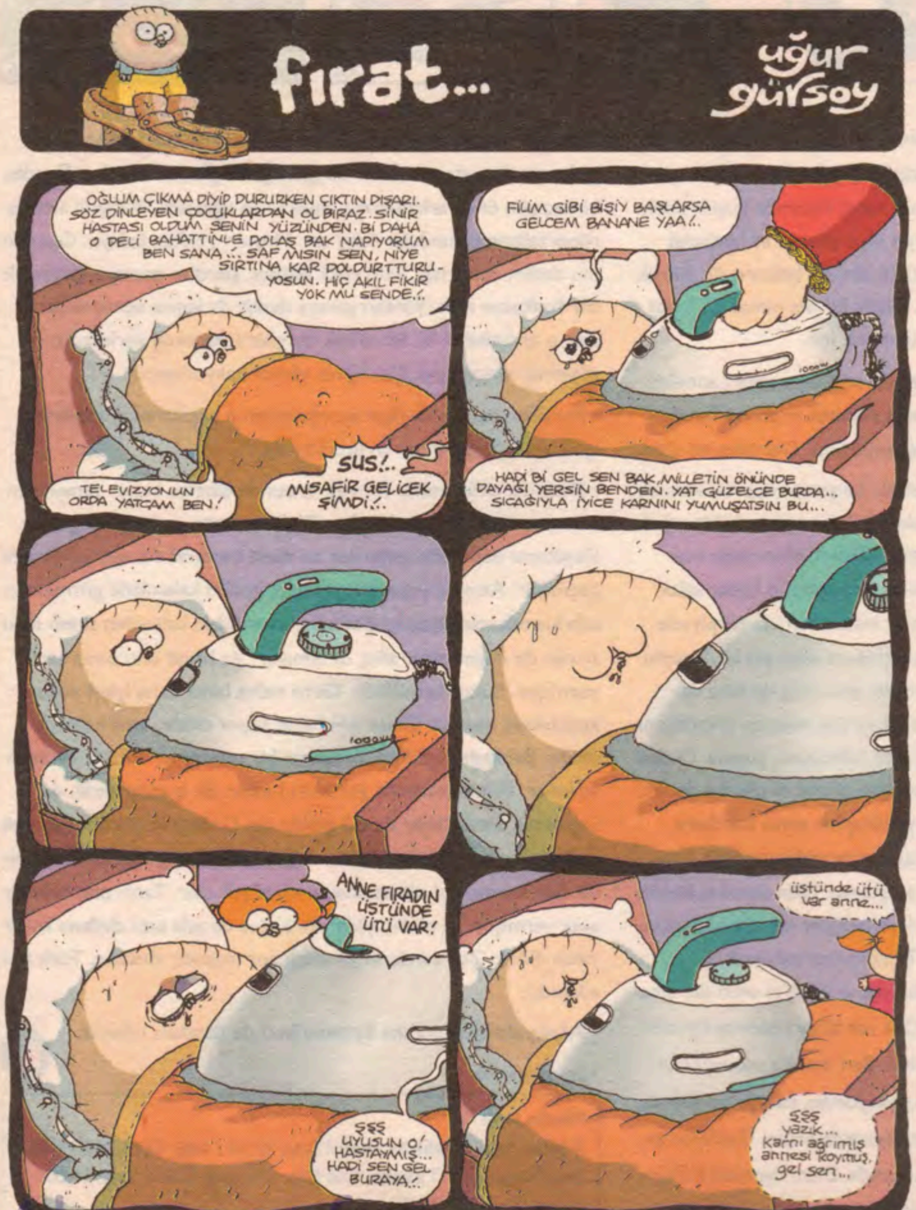
• **Alpayalpayalpay'ım Erdem'im**'i de duydum nihayet.

• Sevgilerimle.

Hasta Ruh
9 Şubat Salı / **Kadıköy** Shaft / Saat: 21.30 / bilgi: 0216 349 99 56
Her Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

alpayalpayalpay@gmail.com **www.alpayerdem.com.tr** twitter.com/alpayalpayalpay

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

Evimdeki boynu bükük zavallılar: Boş zamanlarımda evimi teftiş ediyorum, eşyalarımın dertlerini sıkıntılarını dinliyorum, notlar alıyorum.

Yarım paket Kartal marka fiyonk makarnası: Bir yıldan uzun bir süredir mutfakta bir dolaptan diğerine aktarılarak yaşamını devam ettirmeye çalışıyor. Aslında yarım paket değil, yarım paketten çok daha az. Zamanında "bir paket makarna çok gelir, ama yarım paket makarna da az olur" endişesiyle yarısından çoğu kullanılmış, geriye içinde pişirmeye değmeyecek, pişirilirse bir kişiye bile derman olamayacak bir miktarda fiyonk makarna kalmış. Üzücü, yürek parçalayan bir görüntü. O günden beri mutfakta çeşitli zamanlarda karşıma çıkıyor. Fiyonk makarnaların bir kısmı hararetli bir erkek gecesinde (bira + kuru et + metal müzik) oynanan kağıt oyunlarında fiş olarak kullanıldı, ancak fiş olarak kullanılan makarnalar oyundan sonra çöpe atılmak yerine –alkolün de verdiği şaşkınlıkla- yıkanarak paketin içine geri dolduruldu. Sessiz içine kapanık bir tip. "Bir şikayetin, benden bir isteğin var mı?" diye sorduğumda yarım ağızla "aslında makarna yaparken başka bir paket makarnanın içine katarak beni de pişirebilirdiniz, çok zor değil bunu düşünmek ama bunu sizin düşünmeniz lazımdı, ben söyleyince bir anlamı kalmıyor" dedi. İyi diyorsun, güzel diyorsun ama fiş olarak kullanılan makarnalar o günah akşamında elden ele dolaştı, en azından 5 - 6 erkek tarafından ellendi. Mikrop denilen bir şey var sonuçta, gözle görülemeyen. Ben nasıl bileyim hangi fiyonklar ellendi, hangileri ellenmedi. Gerçi markete gitmeye üşenilen bir gün gelecek, açlık galip gelecek, eller o yıpranmış makarna paketine uzanacak. O güne kadar bizimlesin Kartal fiyonk.

Kilden mamul insan kafası (amatör büst): Üniversite yıllarında aktivite olsun diye heykelcilik kursuna yazılan eski bir dostumuzun ilk ve tek eseri. Uzun yıllardır benimle, bir çok şehir, bir çok ev değiştirdim ama bu süreçte kaybolmayı ya da kırılmayı reddetti, hayata dört elle sarıldı. Cro magnon insanını andıran bir tipi var, iletişim becerileri sınırlı. Birkaç kez yüzeysel mizah anlayışımın kurbanı oldu (türban bağlamak, gözlük takmak, kazak giydirmek vs.) onun dışında çok bir muhabbetimiz yok. Aynı evde yaşayan birer yabancı gibiyiz. Nasıl bu hale geldik cro

magnon, ne oldu bize? İlişkimiz çok yıprandı, bitme noktasına geldi bu bir gerçek. Eğer karşılıklı saygı ve sevgiye inanan, ilişkide dürüstlüğe önem veren birisini bulursam "ben bir başkasını seviyorum, ne olur bunu daha da zorlaştırmayalım" diye konuşacağım kendisiyle. Ama o benden önce birisini bulursa moralim çok bozulur. Bu da başka bir gerçek.

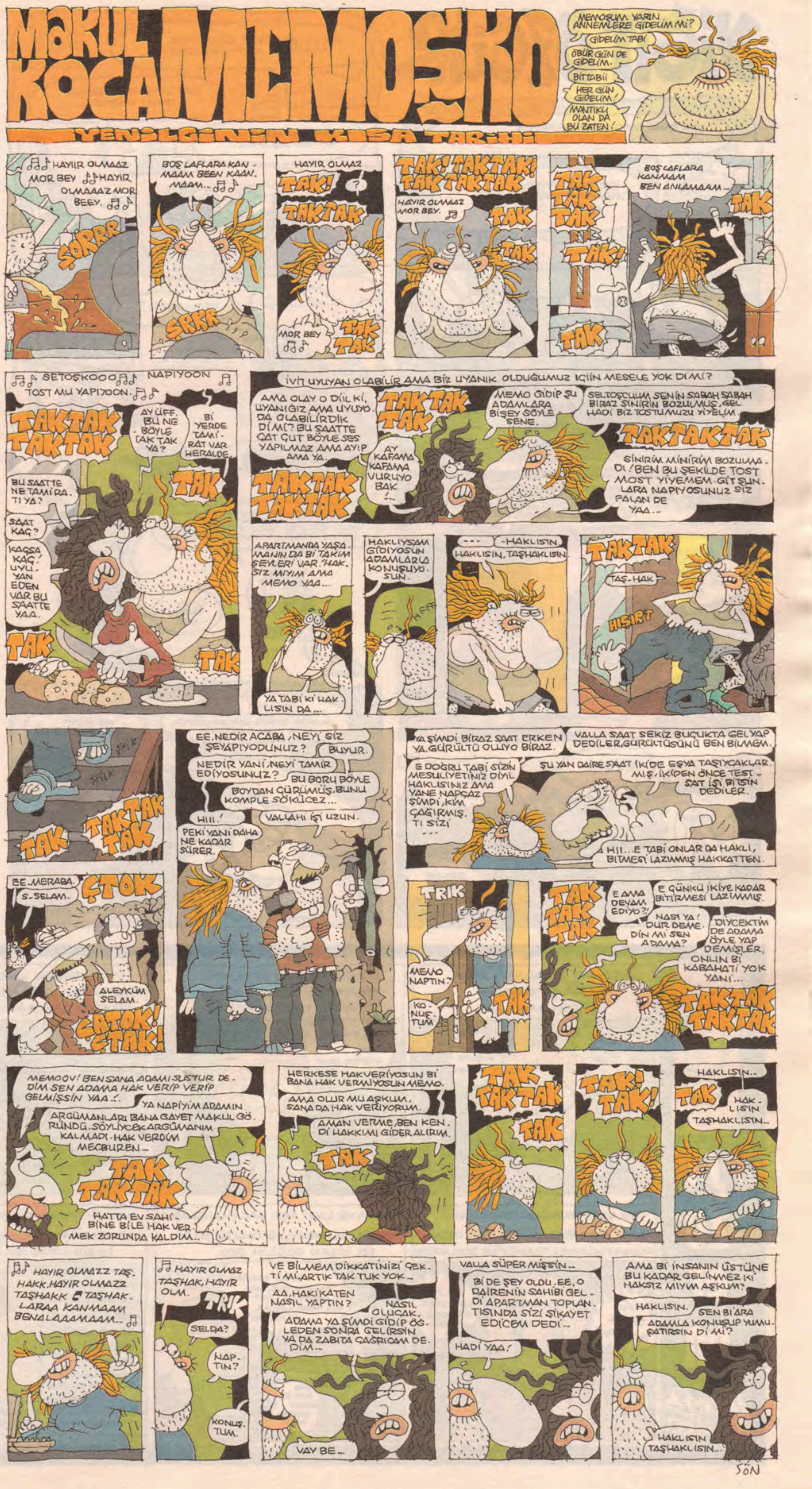

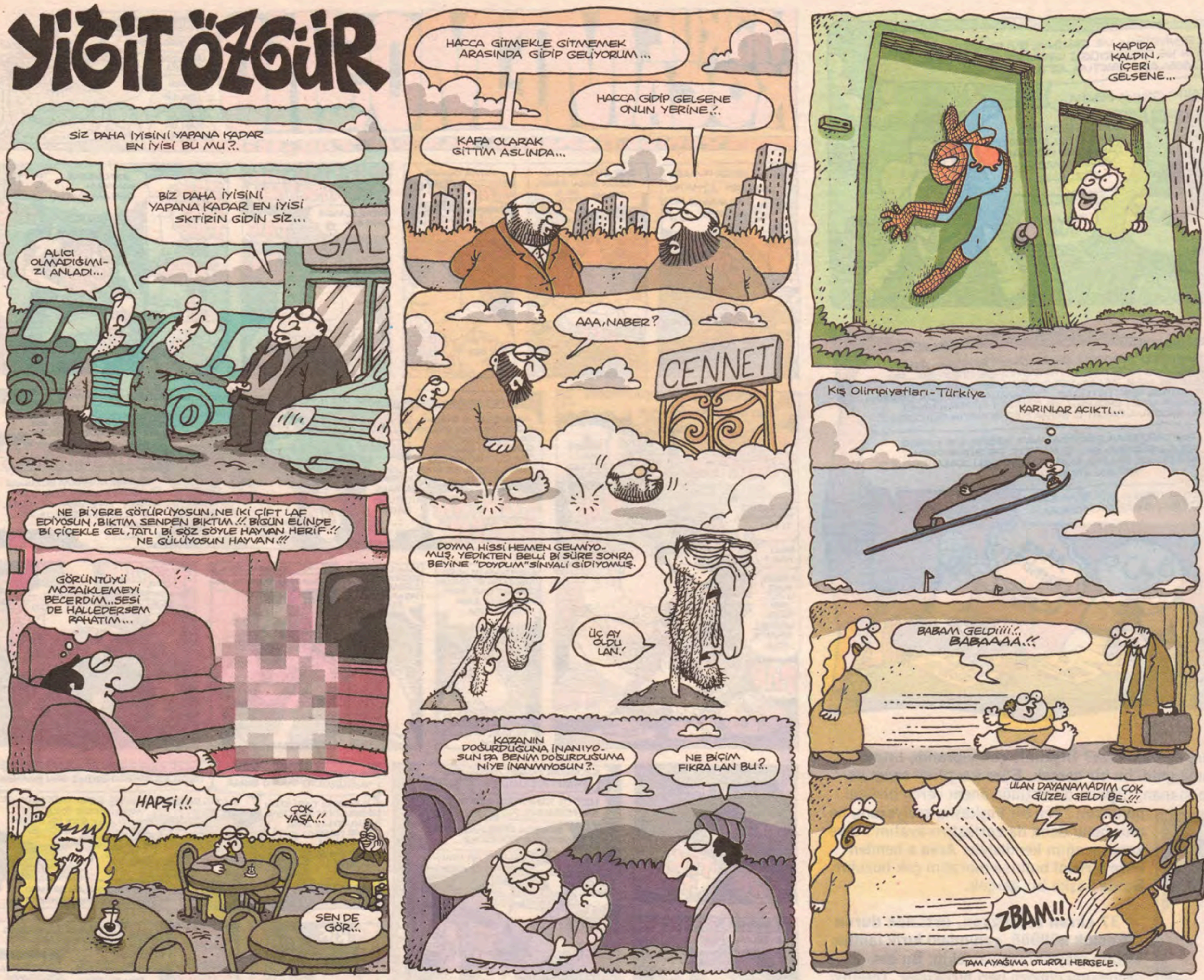
37 ekran televizyon, üstünde duran Altınoluk küllüğü, yanındaki kırık lamba: Yıllara meydan okuyan ekip. Bu eve taşındığım günden beri birlikteler. Teselliyi birbirlerinde buldular, dayanışmanın en güzel örneğini sergilediler. Bir yandan üzücü bir görüntü tabii. Birlikte uyuyan kedi köpek ve muhabbet kuşu gibi sevimli "ay canım yaa" dedirten türden değil, huzurevinde müzik grubu kuran üç amca gibiler. Ona da "ay canım yaa" diyorsun ama "yazık yaa" gibi. Tonlamalar değişik. Hiç kullanılmayan ama atmaya kıyamadığınız eşyaları böyle yan yana koymak ne kadar doğru bilmiyorum. 37 ekran televizyonu tek başına görmek bile yaşama isteğinin bir kısmını alıp götürürken, bir de üstüne altınoluk küllüğü yerleştirmek? Büyücek bir baz istasyonu kadar radyasyon yayıyor olabilirler çevrelerine.

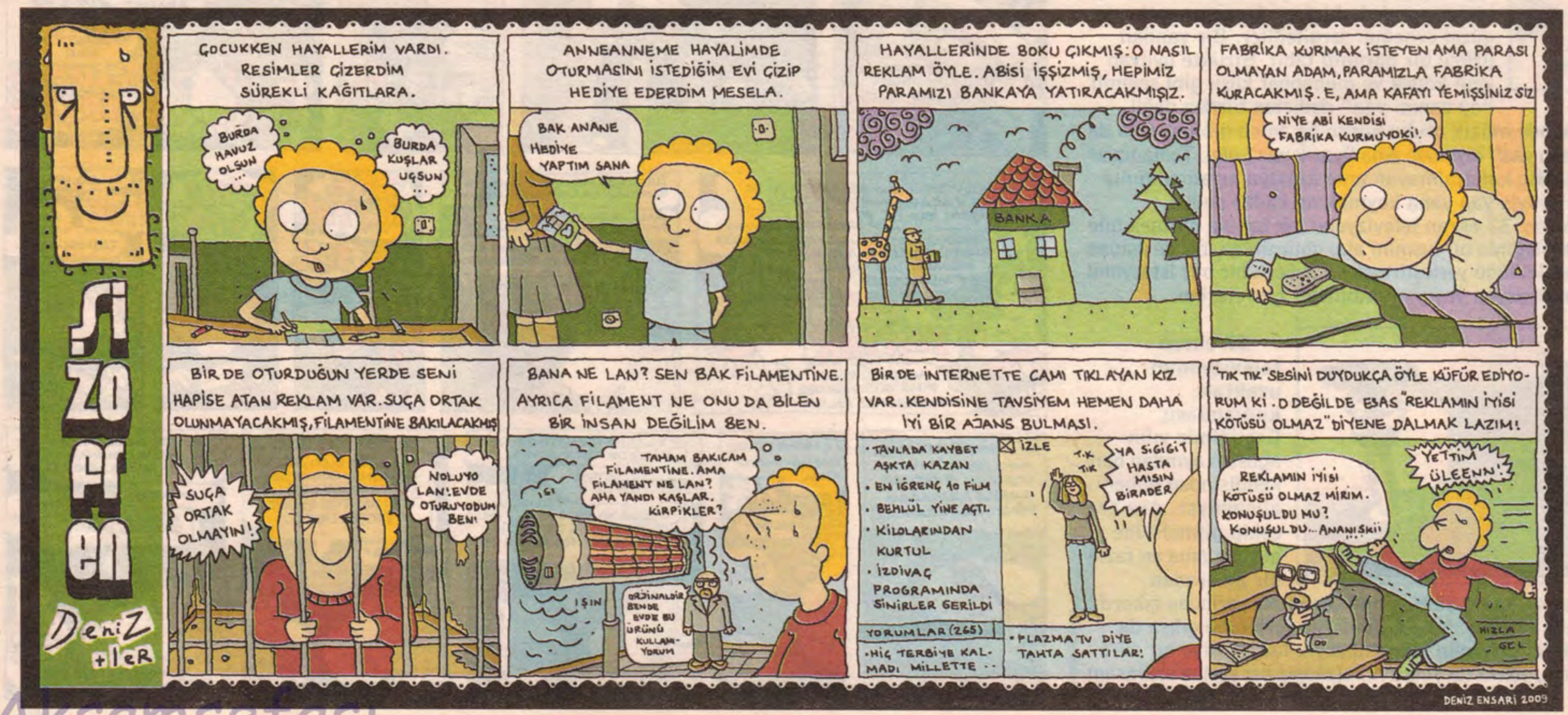

37 ekran televizyonun uzaktan kumandası: Geçtiğimiz yılın ağustos ayından beri kendisinden haber alınamıyor. Ara ara çekip gitmelerine alışığız ama en fazla bir ay oradan kaybolurdu, sonra yine evin alakasız bir yerinden çıkardı. Gözümde tütüyor. Keşke şimdi bir yerlerden çıksa da elime alıp "bu neyin kumandasıydı lan?" diye bir süre düşünsem, sonra da yine evin alakasız bir yerine saklasam onu.

Akşamsefası

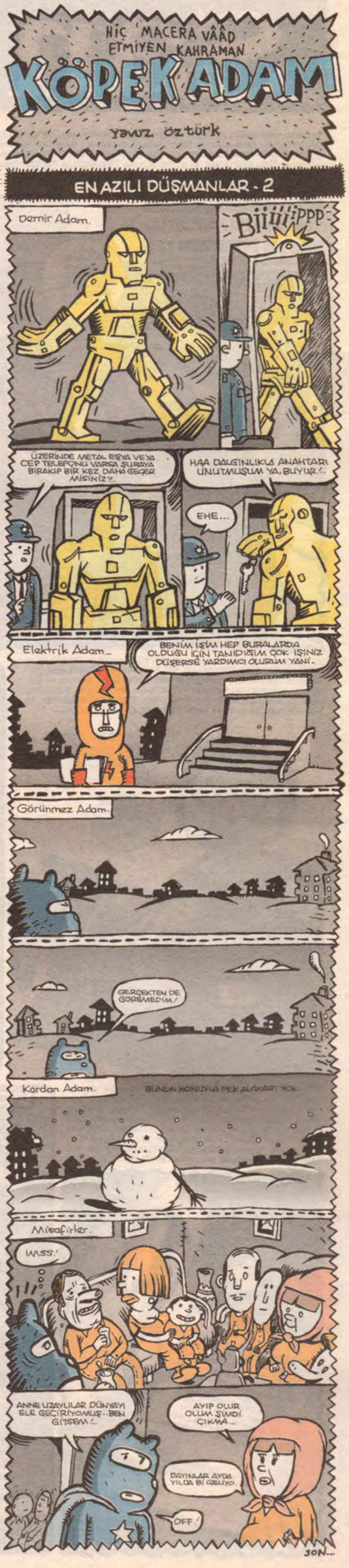

YİĞİT ÖZGÜR
SİZ DAHA İYİSİNİ YAPANA KADAR EN İYİSİ BU MU?.
BİZ DAHA İYİSİNİ YAPANA KADAR EN İYİSİ SKTİRİN GİDİN SİZ...
ALICI OLMADIĞIMIZI ANLADI...
GAL
HACCA GİTMEKLE GİTMEMEK ARASINDA GİDİP GELİYORUM...
HACCA GİDİP GELSENE ONUN YERİNE.!.
KAFA OLARAK GİTTİM ASLINDA...
KAPIDA KALDIN, İÇERİ GELSENE...
AAA, NABER?
CENNET
Kış Olimpiyatları-Türkiye
KARINLAR ACIKTI...
NE BİYERE GÖTÜRÜYOSUN, NE İKİ ÇİFT LAF EDİYOSUN, BIKTIM SENDEN BIKTIM.!!. BİGÜN ELİNDE Bİ ÇİÇEKLE GEL, TATLI Bİ SÖZ SÖYLE HAYVAN HERİF.!! NE GÜLÜYOSUN HAYVAN.!!!
GÖRÜNTÜYÜ MOZAİKLEMEYİ BECERDİM..SESİ DE HALLEDERSEM RAHATIM...
DOYMA HİSSİ HEMEN GELMİYOMUŞ, YEDİKTEN BELLİ Bİ SÜRE SONRA BEYİNE "DOYDUM" SİNYALİ GİDİYOMUŞ.
ÜÇ AY OLDU LAN.!
BABAM GELDİİİİ.!. BABAAAAA.!!
HAPŞİ!!!
ÇOK YAŞA.!!
SEN DE GÖR..
KAZANIN DOĞURDUĞUNA İNANIYOSUN DA BENİM DOĞURDUĞUMA NİYE İNANMIYOSUN?.
NE BİÇİM FIKRA LAN BU?.
ULAN DAYANAMADIM ÇOK GÜZEL GELDİ BE.!!
ZBAM!!
TAM AYAĞIMA OTURDU HERGELE.

ŞİZOFREN
DeniZ +leR
ÇOCUKKEN HAYALLERİM VARDI. RESİMLER ÇİZERDİM SÜREKLİ KAĞITLARA.
BURDA HAVUZ OLSUN ...
BURDA KUŞLAR UÇSUN ...
ANNEANNEME HAYALİMDE OTURMASINI İSTEDİĞİM EVİ ÇİZİP HEDİYE EDERDİM MESELA.
BAK ANANE HEDİYE YAPTIM SANA
HAYALLERİNDE BOKU ÇIKMIŞ: O NASIL REKLAM ÖYLE. ABİSİ İŞSİZMİŞ, HEPİMİZ PARAMIZI BANKAYA YATIRACAKMIŞIZ.
BANKA
FABRİKA KURMAK İSTEYEN AMA PARASI OLMAYAN ADAM, PARAMIZLA FABRİKA KURACAKMIŞ. E, AMA KAFAYI YEMİŞSİNİZ SİZ
NİYE ABİ KENDİSİ FABRİKA KURMUYOKİ!.
BİR DE OTURDUĞUN YERDE SENİ HAPİSE ATAN REKLAM VAR. SUÇA ORTAK OLUNMAYACAKMIŞ, FİLAMENTİNE BAKILACAKMIŞ
SUÇA ORTAK OLMAYIN!
NOLUYO LAN! EVDE OTURUYODUM BEN!
BANA NE LAN? SEN BAK FİLAMENTİNE. AYRICA FİLAMENT NE ONU DA BİLEN BİR İNSAN DEĞİLİM BEN.
TAMAM BAKICAM FİLAMENTİNE. AMA FİLAMENT NE LAN? AHA YANDI KAŞLAR, KİRPİKLER?
ISI
IŞIN
ORJİNALDİR BEN DE EVDE BU ÜRÜNÜ KULLANIYORUM
BİR DE İNTERNETTE CAMI TIKLAYAN KIZ VAR. KENDİSİNE TAVSİYEM HEMEN DAHA İYİ BİR AJANS BULMASI.
• TAVLADA KAYBET AŞKTA KAZAN
• EN İĞRENÇ 10 FİLM
• BEHLÜL YİNE AÇTI.
• KİLOLARINDAN KURTUL
• İZDİVAÇ PROGRAMINDA SİNİRLER GERİLDİ
İZLE
T.K TIK
YA SİGİGİT HASTA MISIN BİRADER
YORUMLAR (265)
• HİÇ TERBİYE KALMADI MİLLETTE ..
• PLAZMA TV DİYE TAHTA SATTILAR!
"TIK TIK" SESİNİ DUYDUKÇA ÖYLE KÜFÜR EDİYORUM Kİ. O DEĞİL DE ESAS "REKLAMIN İYİSİ KÖTÜSÜ OLMAZ" DİYENE DALMAK LAZIM!
REKLAMIN İYİSİ KÖTÜSÜ OLMAZ MİRİM. KONUŞULDU MU? KONUŞULDU... ANANISKİİ
YETTİM ÜLEENN!
HIZLA GEL
DENİZ ENSARİ 2009
densari@hotmail.com

Sandık içi
ERSİN KARABULUT
ANNEM ESKİDEN HEP "ÇOK DAĞINIKSIN" DERDİ, BEN DE DAĞINIĞIM SANIYODUM AMA ÇOK DA DEĞİLMİŞİM, DÜZENLİ BİLE OLMUŞUM. SÜPÜRGE AÇIP ORTALIĞI BİRAZ TEMİZLEYİP ANCA ÖYLE OTURUYORUM MASAYA, TABİ SÜPÜRGE Bİ SÜRE SONRA TEK BAŞINA FAYDA SAĞLAMAYIP EVİ BOK GÖTÜRMEYE BAŞLADIĞI ZAMANLARDA DA Bİ GÜNDELİKÇİ ABLA VAR O GELİYO...
HALİME ABLA BEN 7 GİBİ GELİRİM SEN ŞÖYLE İYİCE Bİ TOPARLARSIN İŞTE...
AA YAĞMUR YAĞICAK DEDİLERDİ CAMLARI DA SİLMEM O ZAMAN?..
NASI OLSA YAĞICAK...
Bİ KERE AYNEN BÖYLE SESLİ DÜŞÜNMÜŞTÜ EHEH... HAKSIZLIK ETMİYİM AMA ZATEN BU TEMİZLİĞE GELEN HANIMLAR GİTTİKLERİ EVİ HIZLA TEMİZLİYOLAR SONRA UZUN UZUN OTURUYOLAR GİBİ GELİYO BANA. YİĞİT ANLATMIŞTI, BİGÜN Bİ ARKADAŞININ EVİNDE KALMIŞ BU ARKADAŞI SABAH ÇIKMIŞ YİĞİT ÖĞLENE DOĞRU UYANIP SALONA Bİ GİTMİŞ, GÜNDELİKÇİ ABLA EVİ BOŞ SANIYO TABİ, ŞU ŞEKİL...
ÜNLÜ SANATÇININ GÖTÜ GÖZÜKTÜ, İŞTE O GÖT.'
EHE EHE...
EE... GÜNAYDIN...
ANAM!
GÜ... GÜNAYDIN.
YAYILSINLAR Bİ YANDAN, YANİ GÖZÜM YOK DA... BİGÜN ERKEN DÖNMÜŞTÜM EVE, İÇERDEN KARILAR ÇOCUKLAR FIRLADI...
AYAY KAÇIN GIZ ADAM GELDİ...
NOLİY...
EHE EHE İYİ AKŞAMLAAR...
ALTIN GÜNÜNÜ KENDİ EVİNDE DEĞİL BENİM EVDE YAPIYO BENCE KADIN... EVİN DİBİNDE OTURUYO ÇÜNKÜ.
YALNIZ SADECE TEMİZLEMİYO EN TİKSİNDİĞİM İŞLER OLAN YATAĞA ÇARŞAF GEÇİRME VE YIKANMIŞ GİYSİLERİ ÇAMAŞIR TELİNDEN TOPLAYIP KATLAMA İŞİNİ YAPIYO, Kİ BU BENCE HAKKATEN BEKAR HAYATININ EN BÜYÜK SORUNUDUR. ÇÜNKÜ Bİ SÜRE SONRA O TEL (ÇAMAŞIR ASKISI MI NE BOKTUR ONUN İSMİ BİLMİYORUM) DOLAP OLUYO...
YANİ HİÇ KATLAMADAN ORDAN ALIP GİYİYOSUN BÖYLE...
ORTALARINDA Bİ ÇİZGİYLE TABİ...
AHA ÇİZGİ
FAKAT ARKADAŞ... BU KADIN BİŞEY YAPTI Kİ HALÂ SEBEBİNİ BİLMİYORUM, SORAMADIM DA... KİTAPLIĞIN ÜSTÜNDE BİKAÇ TANE OYUNCAK, FİGÜR FALAN VAR, EN ÖNDE DE ÖRÜMCEK ADAM VE CAN DÜŞMANI VENOM...
BİGÜN EVE Bİ GELDİM, BAŞKA HİÇ BİŞEYDE HİÇBİ DEĞİŞİKLİK YOK, SADECE BU İKİSİ BÖYLE BİRBİRİNE DOĞRU ÇEVRİLMİŞ...
VE BUNU BİR DEĞİL İKİ KEZ YAPTI... ÇEVİRDİM, Bİ SONRAKİ GELİŞİNDE YİNE YAPTI YANİ, TOZ ALIP ÖYLE KOYMUŞ DİYCEM AMA ORAYI SİLMEMİŞTİ BİLE... ZATEN BAŞKA ŞEYLERE DE DOKUNMAMIŞ...
NEDEN ÇEVİRDİ YAA..NEDEN?..
BU KADIN ÖRÜMCEKLE VENOM'UN DÜŞMAN OLDUĞUNU BİLİYO OLAMAZ Kİ...
BİLİYO OLSA BİLE "ŞUNLARI BİRBİRİNE ÇEVİREYİM DE DÖVÜŞSÜNLER." MI DEDİ YANİ KOCA KADIN?.. ..OFF DELİRİCEM ALLAHIM YAA...
BU ARADA YAN KONU OLUCAK AMA BİGÜN Bİ ÖRÜMCEK, BU ÖRÜMCEK ADAMIN ELİNE AĞ YAPMIŞTI BÖYLE EHEH...
CANIM YAA HABERİN BİLE YOK DİMİ ONUN DA ÖRÜMCEK OLDUĞUNDAN EHE...
ÖYLESİNE UYGUN BULUP YAPIVERDİN ORAYA...
İLK KEZ Bİ ÖRÜMCEĞİ SEVİMLİ BULMUŞTUM, SONRA ÖLDÜRDÜM AMA. NAAPIYIM TIRSIYOM. İNSAN HAYATI BOYUNCA ORTALAMA 8 TANE MI NE ÖRÜMCEK YİYOMUŞ GECE UYURKEN. KUSURA BAKMASIN...
Bİ DE BENDE TELEVİZYON YOK. YANİ VAR DA YAYIN YOK, KADIN HERHALDE ÇOK SIKILIYO. ORDA ELEKTRONİK NE BULDUYSA KARIŞTIRMIŞ, Bİ YERLERE FİLM SOKMAYA ÇALIŞMIŞ FİLAN. Bİ GELDİM PLEYSTEYŞININ İÇİNDEN HAYKO CEPKİN SİİDİSİ ÇIKTI, "AHA TÜRK" DİYE ONU ALIP BULDUĞU İLK BOŞ YERE SOKMUŞ, SONRA KAPATAMAMIŞ DA FİLAN. BEN DE NOTLAR YAZMAYA BAŞLADIM BÖYLE...
HALİME ABLA, TELEVİZYON YOK, EVDE SIKILIYOSUN HERALDE. YALNIZ NOOLUR O ALTTAKİ ALETİ AÇMA... ONUNLA OYUN FİLAN OYNANIYO. YANİ İSTERSEN BİGÜN GÖSTERİRİM O AYRI DA, SEN BANA SEVDİĞİN Bİ ŞARKICI SÖYLE, BEN ONUN ALBÜMLERİNİ ALIYIM DA ONLARI DİNLERSİN
KOLAY GELSİN AKŞAM GEL
EN SAÇMASI DA İŞİM GÜCÜM VARKEN MÜZİK MARKETTE KENDİMİ SİİDİ ARARKEN BULMAM OLDU...
NE SEVER ACABA... SERDAR ORTAÇ MI ALSAM ROBER HATEMO MU? HMM BELKİ DE KUTSİ...
NAAPIYORUM BEN YAA HALİME'NİN MÜZİK ZEVKLERİNİN KÖLESİ OLDUM...
NEYSE KUTSİ ALAYIM... KUTSİ'YE HAYIR DİYEBİLECEĞİNİ SANMAM...
ZATEN HER DEFASINDA O YAZDIĞIM NOTLARI TELEVİZYONUN ÜZERİNE DANTEL GİBİ KOYUYO...
"SEN BANA NOT YAZIP DURACAĞINA ÖNCE ŞU EVE Bİ DİCİTÜRK FELAN AL" DER GİBİ...
ALO... HALİME ABLA ÇORAPLARIMI NEREYE GİZLEDİN YAA BULAMIYOM.
ULAN NERDEYSE 30 YAŞINA GELDİK KARIMA SORACAĞIM SORUYU HALİME ABLA'YA SORUYORUM YA İŞTE O KOYUYO BİRAZ...
HAA TAAM ANLADIM.
ALBÜM ALDIRIYO, ARKADAŞLARINI OTURMAYA ÇAĞIRIYO FİLAN. TELEVİZYONDA BİKAÇ KANAL DA AYARLATTI BANA... ULAN BU KADIN KOCASINDAN BOŞANIP BENİMLE EVLENMEK İSTİYO OLMASIN... EVİ RESMEN ELE GEÇİRMİŞ ŞİMDİ ANLADIM SİNSİ PLANLARINI...
AŞKUM... ŞU ÖRÜMCEKLERİ BİRBİRİNE ÇEVİREK DE EĞLEŞSİNLER BİRAZ HE MI HAYATUM...
NASI BU NOKTAYA GELDİM LAN SADECE TEMİZLİK YAPCAKTIM.
OLUR BİTANEM ÇEVİRELİM...

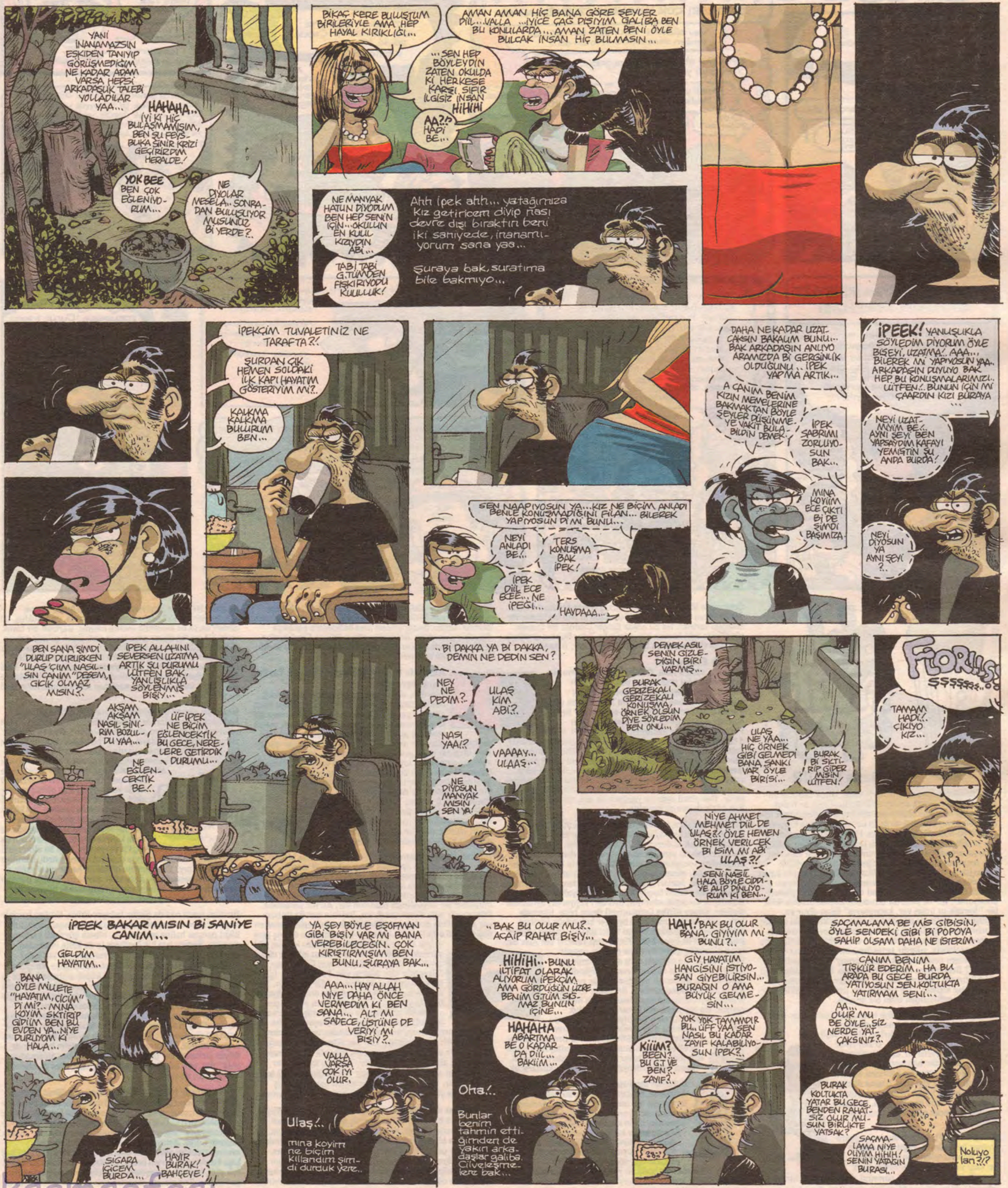

uğur gürsoy
I-IH YOK, ANLAMADIM. ARKAM DÖNÜK DİNLEYİNCE HİÇBİR ŞEY ANLAMIYORUM YA... Bİ DAHA DÖNİYİM Bİ DAHA ANLAT BAKALIM. KUSURA BAKMA SENİ DE TUTUYORUM...
ÖNEMLİ DEĞİL MÜDÜR BEY.!.
TAMAM DÖNÜYORUM AMA YAVAŞ, TANE TANE ANLAT.!.
20 YILDAN SONRA BIRAKIP GİTTİ... NE DİYEYİM MEFASIZMIŞ BE OZANCIM...
HASSKTİR, MEFASIZ DEDİ. VEFASIZI MEFASIZ OLARAK BİLİYO GALİBA.. DÜZELTSEM Mİ ACABA!..NEYSE ÖYLE BİLSİN. BU YAŞA KADAR BÖYLE GELMİŞ.
ORHAN ABİ HADİ KALK BİZE GİDELİM, HEM KAFAN DAĞILIR.
MEFASIZMIŞSIN, MEFASIZMIŞ-SIN!
DÜZELTMİYOM LAN, ÜÇ AY SONRA FİLAN DÜZELTİRİM TÜM BU ACILAR GEÇİNCE...
hadi abi...
KEMAL BEY HAVALAR ISINANA KADAR CÜMBÜŞ SOKMAYIN DEDİ. BUZ GİBİ ALİMİNYUM ÇALGI MASADAKİ MÜŞTERİYİ TEDİRGİN EDİYORMUŞ, KUSURA BAKMA RIZA.!.
İKİ DAKKADA ISINIR ABİ... ISINANA KADAR BİRAZ UZAKTA ÇALARIM HEM...
YAKLAŞTIRMA ŞUNU BAK YUMRUĞU YERSİN!
SANA BİR İYİ BİR KÖTÜ HABERİM VAR BERİL. İYİ HABER: DAHA İKİ BARDAK BOZA VAR. KÖTÜ HABER: LEBLEBİMİZ BİTMİŞ.!.
SKİYİM BÖYLE HAYATI.!.
FAİK
FAİK GEL DÜKKANDA OTUR BİRAZ ISINIRSIN...
Bİ DAKKA ABİ İÇİME GİYDİĞİM KEDİLERİ ÇIKARIYIM, DIŞARI ÇIKINCA ÜŞÜMİYEYİM...
MAAV!
MEAV
PAT
PAT PAT
PAT
PARDON BEKLETİYORUM Bİ TANE KALDI HAH...
MEAV
SİZLER İÇİN ÖYLE BİR KONUŞMA HAZIRLIYORUM Kİ, İNANDIĞINIZ TÜM DEĞERLERİ ALT ÜST EDECEK, HER ŞEY BAŞTAN BAŞLAYACAK... ÖYLE BİR ŞEY SÖYLEYECEĞİM Kİ, HEPİNİZ BAŞINIZI ÖNE EĞİP ÇOK DOĞRU SÖYLÜYORSUN ERCAN DİYECEKSİNİZ!
ULAN NE YAZSAM ACABA?
DUR DIŞARIYA BAKIP İYİCE HIRSLANIYIM!
O.SPU ÇOCUKLARI!..
ey insanlık! bugün burada sizleri toplamamın sebebi
HASSKTİR YAA.!. ÇOK ACAYİP YUMUŞAK ET GİBİ BİŞEYE DOKUNDUM YEMİN EDERİM. ILIK. SKİYİM TÜNELİNİ, KAZMAYALIM BOŞVER.!.
ONBEŞ YILDIR UĞRAŞIYORUZ AYI MISIN SEN?. NASIL BİŞEYDİ, KILLI FİLAN MI, HAYVAN MI?.
KILLI MI BİLMİYORUM AMA HAYVAN OLABİLİR. DUVARDAN FİLAN KAÇARIZ SONRA. KAPATALIM GÜZELCE. SAKIN ZORLAMA BENİ BAK, ÇIĞLIK ATARIM.!. ÇOK HUYLANDIM ÇÜNKÜ.!.
YAV ÇIK TAMAM!

HİÇ MACERA VAAD ETMİYEN KAHRAMAN
KÖPEK ADAM
Yavuz öztürk
EN AZILI DÜŞMANLAR - 2
Demir Adam.
Biiiiiippp
ÜZERİNDE METAL EŞYA VEYA CEP TELEFONU VARSA ŞURAYA BIRAKIP BİR KEZ DAHA GEÇER MİSİNİZ?..
HAA DALGINLIKLA ANAHTARI UNUTMUŞUM YA, BUYUR.!.
EHE...
Elektrik Adam...
BENİM İŞİM HEP BURALARDA OLDUĞU İÇİN TANIDIĞIM ÇOK IŞINIZ DÜŞERSE YARDIMCI OLURUM YANİ.
Görünmez Adam.
GERÇEKTEN DE GÖREMEDİM!
Kardan Adam.
BUNUN KONUYLA PEK ALAKASI YOK
Misafirler.
VASS!
ANNE UZAYLILAR DÜNYAYI ELE GEÇİRİYOMUŞ.. BEN GİTSEM!..
AYIP OLUR OLUM ŞİMDİ ÇIKMA...
DAYINLAR AYDA YILDA Bİ GELİYO.
OFF!
SON...

Çarpışma

İpek & burak

Yazan çizen OKY

akıl fikir ofisi

baris.uygur@gmail.com

Barış UYGUR

■ Seslendirme dünyası enteresan tabii. Ultra totaliter bir rejimde yaşıyor olsak da devlet Okan Bayülgen ve Haluk Bilginer'in mümkün olan bütün reklâmları seslendirmek için görevlendirmiş olsa yine en fazla bu kadar sıklıkla karşımıza çıkardı bu ikisi gibi geliyor bana. Hangi reklâmı açsam ya biri ya diğeri. Sabah dokuz akşam beş kadrolu reklâm seslikçisi sanırsın arkadaşları. Hayır, benim daha kötü bir kaderim var, geçmişte bir şekilde tanıştığım için bir çok reklâm seslikçisiyle, Haluk Bilginer ve Okan Bayülgen'den arta kalan reklamları da yine tanıdığım insanlar okuyor. Açıyorum Emrah Civelek, açıyorum Mesud Uz. Evin içinden gitmek bilmiyorlar. Bir de yıllardır tanıdığım Emrah Civelek ikide bir "Şurada şu fırsat var, kaçırmayın" falan diyor ya, irkiliyorum. Neticede eski dostum, yalan söylemez gibi geliyor, ansızın koşa koşa fırsatı yakalayasım geliyor da sonradan uyanıyorum sadece elindeki metni okur fakir. Ama düşünün, hak vereceksiniz, yılardır tanıdığınız bir arkadaşınız gelip "Abi bilmem nerede büyük fırsat varmış" dese inanmaz mısınız? Benim kara kaderim de bu işte. Eski arkadaşlarım sürekli fırsata çağırıyor beni ki, karakter olarak fırsattan tiksinen bir kişiyim, bize sunulan her fırsatın bir şekilde bir yerimizden getirildiğini bilen bir kişiyim.

■ Yıllar evvelsi, Compex diye bilgisayar fuarı vardı. Hala vardır belki bilmiyorum ama bu dediğim zamanlar bilgisayarların ağırlıklı olarak yeşil ekranlı olduğu bir zamanlar. O zamanlar bir adamın klavyede bir takım tuşlara basması, ardından bilgisayar ekranında "Hello World" yazısının belirmesi öyle bir serinlikti ki otuz kişi stant başına doluşur adamı izlerdik. Şimdi iyice arsızlaştık, bilgisayarlar hello demeyi geçti, eve gidip enginar pişirecek neredeyse ama oralı olmuyoruz.

■ Fight Club Fight Club diye ne yaygara yaptınız be kardeşim. Fight Club dediğin bizim yıllardır televizyon kanallarının her başı sıkıştığında yayınladığı Şark Bülbülü filminin Amerika görmüşü. Şark Bülbülü filmini izleyenler bilir, "Bana Mazlum'u getirin!" diyen Dinçer Çekmez ve Mazlum (Yadigar Ejder) yerine bulunan Kemal Sunal dünya sinemalarında Fight Club'ın ana hatlarının ilk örneğini verirler. Ha bu arada Dinçer Çekmez bir tanedir, gönüllerde taht kurmuş bir abimizdir. Tyler Durden dediğiniz olsa olsa Hollywood'un Dinçer Çekmez'idir. O kadar!

Tenzih Ediyorum!

Portekiz, sözüm sana. Gözüm üzerinde, sakın ola ki bu adam beni unuttu, dur ben ver edeyim mikropluğu demeyesin. Ha elbette Portekiz oligarşisinin zulmü altında inim inim inleyen garip Portekiz halkını tenzih ederim, onlarla her fırsatta hasretle kucaklaşırım o ayrı. Benim derdim Portekiz'in aziz ve muhterem halkıyla değil, bizzat o halkın kanını emen aşağılık sülüklerle. Bana pak Portekiz, yaptığın, ettiğin aklımda; yine eskisi gibi kendini sömürgeciliğe, istilacılığa, Bartelmi Diyaz'cılığa verirsen, yeni Güney Amerika dramları yaratmaya kalkarsan allah yarattı demem verip veriştiririm. Ha şimdi diyeceksiniz ki, adamların bir yanlışını mı gördün? Hayır, ama testi kırıldıktan sonra uyarsam neye yarar. Ben şimdi uyarımı yapayım da asıl, testi kırılmasın. Bak böyle devam et Portekiz.

Portekiz demişken, buradan cıvıl cıvıl, neşeli mi neşeli, şahane mi şahane Brezilya halkını da ayağa kalkıp alkışlıyorum efendim. Zalak Mahmut olsa Berezilya derdi, o da candır. Ha Brezilyalı ne yaptı da alkışlıyorum? E daha ne yapsın, araştırdım, soruşturdum; dünyada siyahlarla beyazların bir arada yaşadığı ayrımcılık olmayan tek ülke Brezilya. Kölelikse, orada da oldu, bunları hep Köle Isaura'lardan, Baron'lardan öğrendik ama bakın bugün ABD'de hala siyahlarla beyazlar arkadaşlık kardeşlik edemiyor, ayrı ayrı yaşıyorlar, ayrımcılık sürüyor, Güney Afrika Cumhuriyeti desen iyice. Dünyada farklı milletlerden insanların beraber bulunduğu ülkelere bakıyorsunuz, muhakkak birileri ikinci sınıf muamelesi görüyor ama Brezilya'da öyle mi ya? Bunları hep Taffarel'den Alex'ten falan öğrendik; gayet birbirine entegre yaşıyor Brezilyalılar. Ha onlarda olup da dünyanın geri kalanında olmayan ne var derseniz, düşündüm taşındım Rio Karnavalı olduğuna karar verdim. Rio Karnavalı sayesindedir ki Brezilyalı stresinden arınmış, ayrımcılıktan kurtulmuş, mutlu mesut yaşıyor. Ha hiç şüphe yok ki tarihsel dostluk bağlarımız olan Brezilya halkını Bovespa movespa diye sömür sömür sömüren Brezilyalı kompradorları nefretle kınarım. Brezilya halkını da elbette bu kınamadan vareste tutar, her birinin ellerinden öper teker teker tenzih ederim. Haydi, dansa devam, dünyayı Rio karnavalı kurtaracak.

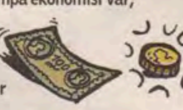

Balkanlar uyumasın, buradan saygıdeğer balkan halklarını, balkan halklarının birbirinden güzel fertlerinin tek tek elini sıkıyorum, kimisinin boynuna sarılıyorum, kimisini omzuma alıp taşıyorum, birini kucağıma alıp pohpohluyorum ama bu kadar karışıklık olacak iş değil. Artık dünya değişiyor, dünya birleşiyor diye diye balkanları kıyma makinesinden geçirip iyice parça pinçik eden Avrupa birliği kodamanlarına da yuh çekiyorum buradan. Ha Avrupa Birliği kodamanları keyif sürecek diye canını dişine takıp çalışan, gün geçtikçe daha da sömürülen, ezilen AB üyesi ülkelerin halklarıyla, emeğin Avrupa'sıyla ve hatta emeğin Avrupa Birliğiyle asla ve kata bir problemim olmaz, olamaz. Onları tenzih ederim ama balkanlara baktıkça Strasburg'un olsun, Brüksel'in olsun, isterse Frankfurt'un olsun tepesinde oturan yağ bağlamış mikroplara bin sövüp bin sayıyorum haberleri ola.

Aklımda Kaldığı Kadarıyla Dünya Tarihi: Para Gerçeği

Efendim, malumunuz her nedense bize sürekli olarak parayı ilk bulanın Lidyalılar olduğu falan anlatılır ya, onu bir kalem geçelim. Hammurabi kanunlarında (kanun işine ayrıca geleceğim, merak etmeyin) açıkça görülebileceği üzere para türü değişim araçları her daim baki kalmış, her daim var olmuş. Ha Lidyalılar buna yeni bir şekil vermiştir, yeni bir çığır açmıştır ama para Lidyalılardan önce de var yani, olmasa da benim aklımda öyle kalmış, yapacak bir şey yok. Ama paradan önce de malların değiş tokuşuna dayalı trampa ekonomisi var, biz buna bugün hala değiş tokuş diyoruz, MBA yapmış "billik toramanlar" barter diyor. Ha efendim fazla uzatmadan bu para dediğimiz şey nedir, nicedir, nereden gelir, nereye gider derseniz hiç beklemeden anlatalım.

Aklımda kaldığı kadarıyla tarihin bir noktasında birileri bu işten sıkılmış. Adam ayakkabı yapıp satıyor, al sana üç tavuk, al sana beş tavuk derken haliyle arkadaş tavuk içinde kalıyor. Burada tavuğun veya ayakkabının yerine başka bir şey de koyabilirsiniz ama temelde durum budur. Yani benim ekmeğe ihtiyacım var ama elimde pantolon var, Ali'nin pantolona ihtiyacı var ama elinde tavuk var, Veli'nin tavuğa ihtiyacı var ama elinde ekmek var. Gördüğünüz gibi hepimiz malları değiştirince ortada sorun kalmıyor kalmamasına da boş yere eziyet. Bir de şimdi ben burada tıpkı kendim gibi yüzeysel olarak Ali Veli kırk dokuz elli diye dünya tarihi anlatıyorum, daha bunun Cemil'i var, Süreyya'sı var, Ahu'su var, Tuğba'sı var. İşin içine bu şahıslar da girince, işler karışıyor. Bu eziyete son vermek için milattan önce ben diyeyim beş bin yılında, siz deyin dört bin yılında şen şakrak bir arkadaşımız çıkmış demiş ki, "arkadaş beni uğraştırma, kendin de uğraşma. Al bak ben sana şu markayı vereyim, üzerinde benden tavuk, senden pantolon, Ali'den ayakkabı, Veli'den ekmek alınabileceği yazıyor, sen ver bana pantolonu, git bununla ister ekmek al, ister tavuk al, kefili benim" diyor. Tabii bu sayede işler kolaylaşıyor ama geçen haftalarda değindiğimiz hırsız bunu haber alıyor, "ulan bunlar birinin külahı berikine bir iş çeviriyorlar yine, payımı alayım da alayım" diye tutturuyor.

E hırsızımız hayli de yavuz olduğundan millet boyun eğiyor tabii. Hırsız bir de çıkıp lütfedermiş gibi, "abi siz şimdi bırakın tavuğu ekmeği, bak ben sizin için marka yaptım, bu markalarla birbirinizden istediğiniz alışverişi yapabilirsiniz, mallarınızı getirip bana verin, ben size bu markalardan vereyim" diyor. İlk bakışta mantıklı gibi. Herkes malını mülkünü gidip bu hırsıza teslim ediyor, karşılığında markasını alıyor evine dönüyor. Mallar hırsızda, markalar Ali'de Veli'de, markaların teminatı da hırsız. E bunlar ihtiyacı olan malları da gidip hırsızdan alıyorlar nitekim ama hırsız uyanık olduğundan zamanla ortada beş tavuk varsa, on tavukluk, iki ekmek varsa on ekmeklik marka basmış. Garibim bir tavuk verip bir marka alıyor ama sonra canı tavuk çektiği zaman gidip hırsızdan almaya kalktığında hırsız "kimse ne zamandır tavuk getirmedi, tavuk iki marka oldu canım, hadi ikile" diyor ki buna tarihte ilk fiyat ayarlaması (zam) diyoruz. Yani ben öyle diyorum herkes kendinden mesul, onu söyleyeyim de gidip bunu tarih sınavında yazdıktan sonra sınıfta kalıp beni suçlamayın.

Neyse gel zaman git zaman bu para işini altına gümüşe bağlıyorlar markaları da altından gümüşten yaparken, "ulan ortalıkta o kadar altın gümüş dolaşmasın" diyerek milletin altınını gümüşünü toplayıp yerine "bu kâğıdı getirene benden bir gram altın" türünden yazılar yazan kâğıtlar veriyorlar. (Birden bire on dokuzuncu yüzyıla sıçradık ama ikisinin arası aklımda kalmamış, idare edin artık). E ne oldu şimdi? Önce malımızı mülkümüzü verdik karşılığında altın gümüş paralar aldık şimdi de altınımızı gümüşümüzü verdik karşılığında üzerinde "bu kâğıdı getirene şu kadar gümüş" yazan kâğıtlar aldık. Gitgide kazıklandığımız bana kalırsa ortada ama hadi ona da ses çıkartmıyorum. Yani bu elimizdeki kâğıt para, ilk başta aslında bildiğiniz borç senedi, hamiline çek gibi bir şey. Yani hırsızın elinde ne kadar altın varsa o kadar para basabiliyor. Ama tabii altının da, bastığı paranın da hesabını hırsız tuttuğu için biz tam olarak bilemiyoruz paraları götürüp karşılığında altın gümüş alıp alamayacağımızı.

Bir süre sonra ona da çözüm buluyor abiler, biz hep beraber başka bir tarafa bakarken hop paraları zamanla değiştirip kâğıt parçası haline getiriyorlar, altındı gümüştü kalkıyor ortadan. Sadece işte bir İngiltere (o da kesin inadından, adamlar ısrarla soldan trafiği de kullanmıyor mu hala? Hâlbuki Napolyon solak diye bütün trafiği sağa almıştık ne güzel) parasının üzerinde hala "bu kâğıdı getirene kraliçe şu kadar gram gümüş verecektir" yazıyor ama yazsa da inanma sen. Taa Buckingham'a gideceksin, içeri gireceksin, kraliçeyle görüşeceksin, elindeki beş sterlini vereceksin; o da sana çıkınından çıkarıp gümüş verecek öyle mi? Avucunu yalarsın. Benim bildiğim kraliçe; tüm kral ve kraliçeler gibi arsız bir insan olduğundan "üzerimde yok, sonra veririm, ayıp ediyorsun, kaçıyor muyuz, koskoca İngiltere kraliçesiyim ben, bir de Büyük Britanya var gerçi ama ikisinin farkını anlamadım hala" der, geri gönderir, elindeki beş sterlinden de olursun. Yol masrafı da caba.

İşte bu yüzden, biz elimizdeki bu paraları orijinal hırsıza götürüp altınımızı, gümüşümüzü almak yerine döviz bürosuna götürüp veriyoruz ya da monopoli oynar gibi kendi aramızda oynuyoruz. Bizi izleyen tezgâhtar da (tezgâhı kuran manasına) kıs kıs gülüyor "monopoli paralarıyla amma oynadılar anasını satayım" diye. Anlayacağınız hırsızlar elimizdekini avucumuzdakini gözümüze uğurlamış, bizi de kâğıtlarla baş başa bırakmışlar durum budur. Elinizdeki paraların bir değeri yok yani, ben size söyleyeyim. Aklı olan trampa ekonomisine geri döner. Ben mesela dergiden yazı başına üç tavuk iki de gofret alıyorum, içim rahat, gönlüm ferah.

Oktay KAYA

Berna YANGIN

Çağlar URAL

Erdinç EZGÜN

Necip DUMAN

C. Çağlar ÖZDEMİR

Ömer GÖKSEL

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi
28 Ocak 2010 Sayı: 126
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur GÜRSOY
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com)
Grafik: Hakan KARATAŞ - Fırat YAŞA - Vasıf TERİM
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Ofis Sorumlusu: Mesut Tunç Baysel

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60
ISSN 1307 - 7619
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 99TL **Amerika:** 100$ **Avrupa:** 70€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59
USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73
EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

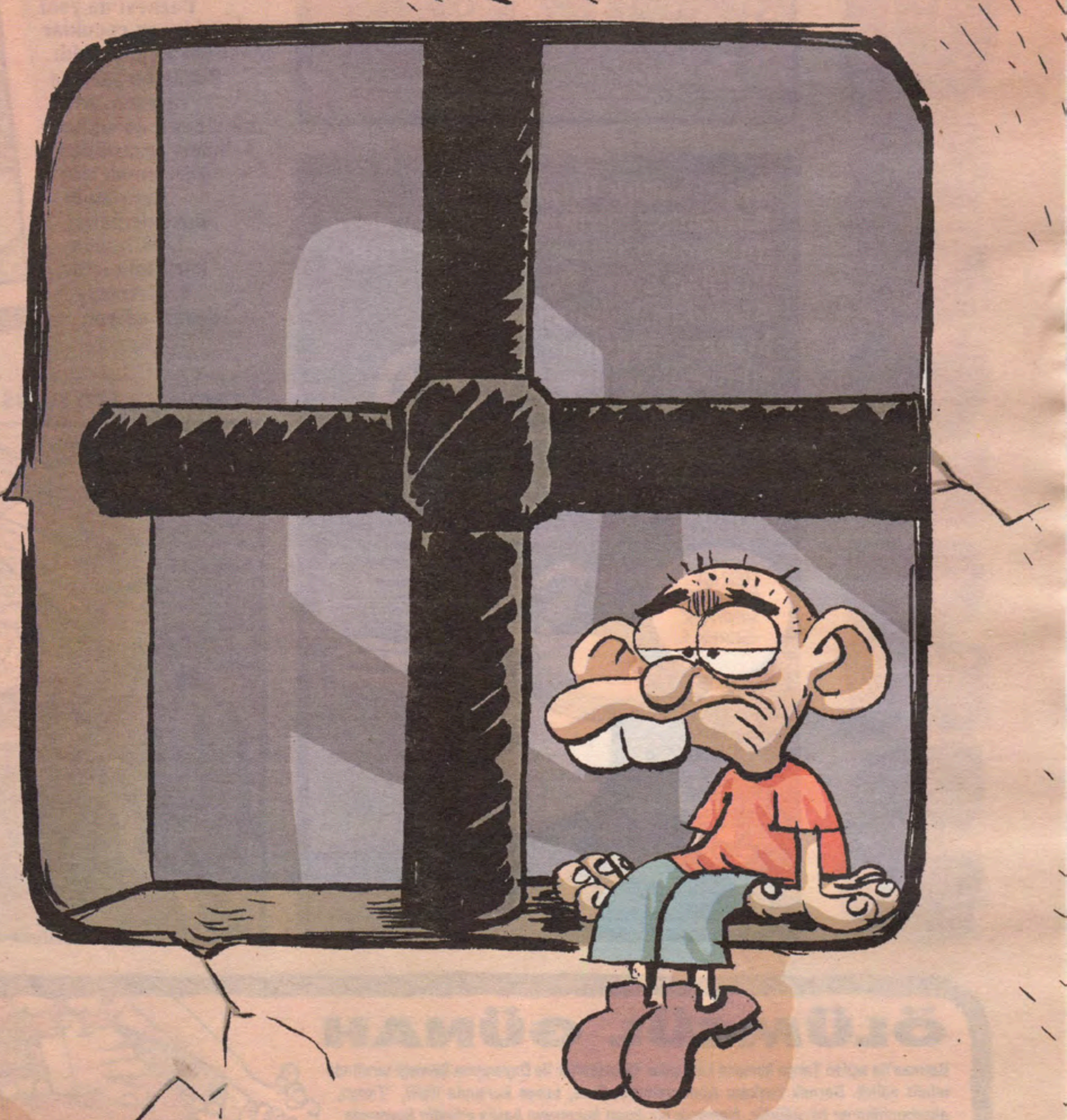

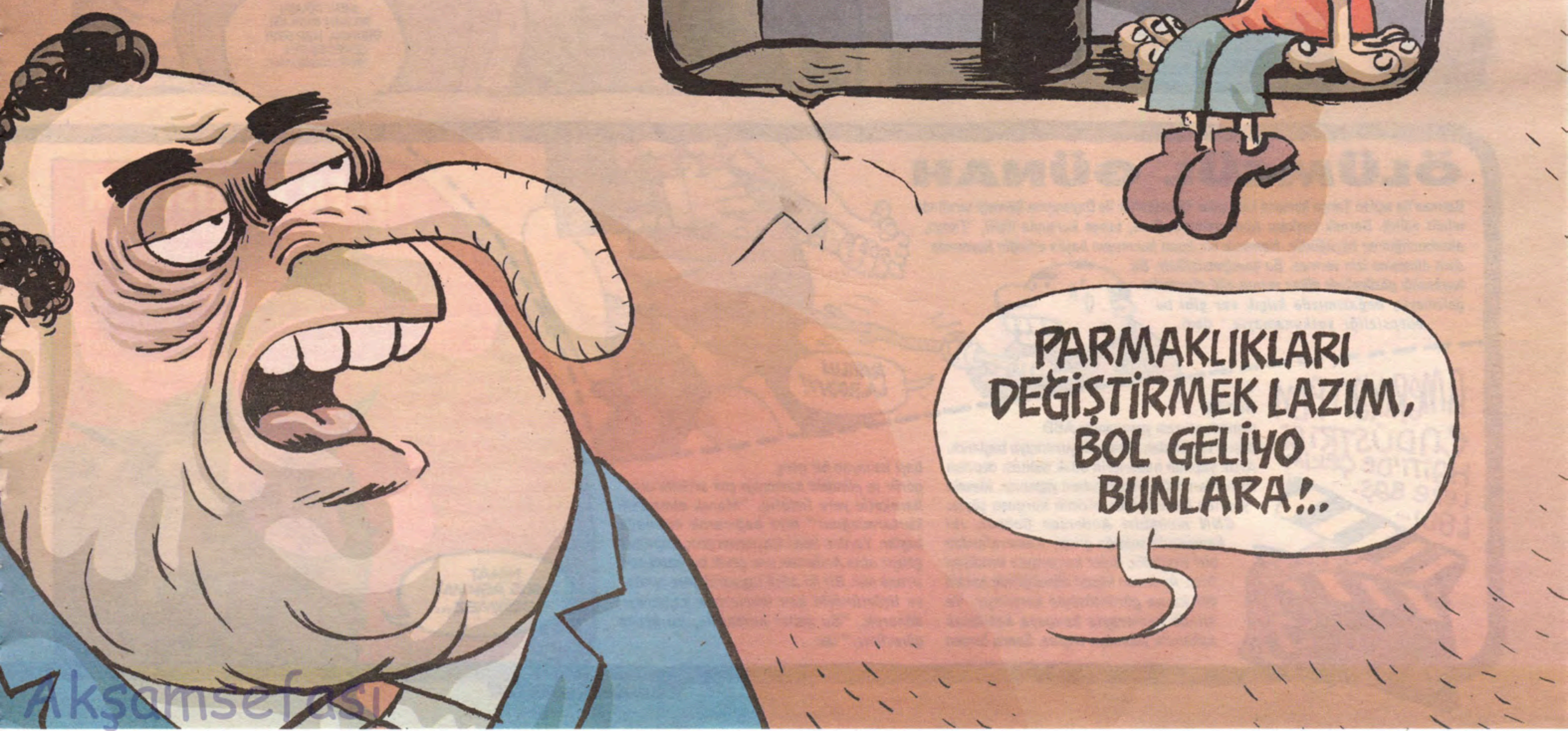
4 ŞUBAT PERŞEMBE
SAYI: 2010/06 No: 127
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

Gösteriler sırasında polise taş attıkları gerekçesiyle yargılanan çocuklara ağır hapis cezaları verilmeye devam ediliyor. Yayınlanan bir rapora göre, son bir yıl içinde sadece Adana'da 13-18 yaş arası 3 bin 155 çocuk gözaltına alındı. Bu çocuklardan 299'u tutuklandı.

Tayyip Erdoğan, "Güçlü olduğumuz için IMF'yle anlaşmalıyız, " dedi.

KAPAK KONUSU

Polise taş attıkları gerekçesiyle gözaltına alınan çocuklar yaşlarına bakılmaksızın 20 yıla kadar hapis cezalarına çarptırılıyor. Sadece Adana'da son bir yıl içinde gözaltına alınan 3 bin 155 çocuktan 299'u cezaevine gönderildi. Çocukların gönderildiği cezaevlerinden gelen işkence haberleri devam ederken, mahkûm edilen çocuk sayısı her geçen gün artıyor. En son, Diyarbakır Cezaevi'ne yeni tutuklanan çocuklar için ek koğuş açıldı. Bütün bu tabloya rağmen, AKP hükümeti, çocukları hapis cezasından kurtarmak için hazırladığı düzenlemeleri tepkilerden korktuğu için bekletmeye devam ediyor.

Başbakanlık İnsan Hakları Başkanlığı, dizilerde hak ihlalleriyle ilgili mesajlar verilmesini istedi. Bundan böyle Polat Alemdar, yakaladığı kişinin kafasına sıkmayıp polise teslim edecek...

Arama yapan polis kimlik göstermek zorunda...

ÖLÜMCÜL GÜNAH

Batman'da açılan Tango kursuna katılanlar Mustazaflar ile Dayanışma Derneği tarafında tehdit edildi. Dernek başkanı Abdurrahman Cens, tango kursuyla ilgili, *"Tango, ahlaksızlığın en büyüğüdür. Namuslu bir insan hanımının başka erkeğin koynunda dans etmesine izin vermez. Bu haysiyetsizliktir. Bu hayâsızlığı* ***gözümüzde diken varmış gibi*** *görmezden gelemeyiz,* ***boğazımızda kılçık var gibi*** *bu edepsizliği yutkunamayız."* dedi.

AMERİKAN FİLM ENDÜSTRİSİ HAİTİ'DE ÇEKİMLERE BAŞLADI...

Haiti'de deprem sonrası yaşananlar ABD basını tarafından senaryolaştırılmaya başlandı. Artık yapılan haberlerin odak noktası deprem kurbanları değil, bizzat haberi yapanlar. Mesela yapılan haberlerden birinin kurgusu şöyle: *CNN muhabiri Anderson Cooper, iki kamerayla sokağa çıkar. Kameralardan biri elindedir, diğer kameraysa kendisini izler. Anderson köşeyi döndüğünde aniden bir kavga görüntüsüyle karşılaşır. Ve elinde kamerayla kavgaya katılarak hakemlik yapmaya başlar. Sonra birden başı kanayan bir genç görür ve elindeki kamerayı çok artistik bir hareketle yere fırlatıp, "Merak etme seni kurtaracağım!" diye bağırarak koşmaya başlar. Yardım falan istemeyen genç kaçmaya çalışır ama Anderson onu çevik bir hareketle sırtına alır. Bir iki adım taşıyarak yere bırakır ve tişörtündeki kan lekeleriyle kameraya dönerek, "Bu genci kurtardık, bu bizim görevimiz," der...*

İŞLER KARIŞIYOR

Nihat doğan geçen hafta sarf ettiği "Bizim koyunlarımız Avrupa'nın koyunundan daha farklı bakıyor" beyanatıyla ne demek istediğini açıkladı: *"Bu devlete ve Türkiye Cumhuriyeti kimliği taşıyan herkese âşık olduğumu söyledim. 'Hatta bana öyle geliyor ki bu ülkenin koyunu bile Avrupa'nın koyunundan daha güzel bakıyordur' diyerek ülkeme olan sevgimi anlatmaya çalıştım. Ama bazıları bunu anlayamaz. Ben de buradan o zihniyetlere "Aşk varsa kalbinde koyun sana yar gelir, aşk yoksa kalbinde yar sana koyun gelir" diyorum..."*

FIRAT BUDACI

MİSAL RED KİT

Öteki Tiyatro'nun sahnelediği Oğuz Atay'dan uyarlanan "Korkuyu Beklerken" oyununda başrol oyuncusuna sahnede sigara içtiği gerekçesiyle ceza kesildi. Tepkiler üzerine Sağlık Bakanı Recep Akdağ sahneye çıktı: *"Tiyatro sahnesinde sigara içtiğiniz zaman, sigara içilmesini özendirici bir iş yapmış oluyorsunuz. 'Ben sanatçıyım arkadaş, seni dinlemem' demek yakışıksız. 'Sanat böyledir' diyorlar. Sanat çok önemlidir ama sanatın toplumun duyarlılıklarına itina etmesi gerekir. Red Kit'i çizen sanatçı, Red Kit'in ağzından sigarayı aldı. Neden? Çocuklarımıza kötü örnek olabilir de ondan..."*

NİTELİKSİZ BİLGİ

FARK ETMEZ... "Sivas facebook" açıldı. Sloganı şöyle: "Sivaslı bir kişi tanıyorsanız üye olabilirsiniz, eğer tanımıyorsanız tanımak için üye olabilirsiniz."

YATAK ODASI HİKÂYELERİ... Metin Arolat, yatak odasına kuluçka makinesi kurdu. Arolat'ın 21 gün sonra 27 adet civcivi oldu. İlk doğan civcive Beşir adını veren sanatçı, civcivlerin fotoğraflarını Twitter'da yayınladı.

ADNAN'A DİKKAT! "Aşk-ı Memnu"nun bilgisayar oyunu çıktı. Oyunda yasak ilişki yaşayan Bihter ile Behlül'ü Adnan Bey görmeden öpüştüren puan kazanıyor. Ama Adnan Bey öpüşmeyi görürse oyun o anda bitiyor...

SIRANI BEKLE SEVGİLİM... Nihat Doğan, Allah, bayrak, millet ve annesine olan aşkında sıkıntı yoksa yaşacağı bir ilişkiye kendisini verebileceğini ve ancak o zaman âşık olabileceğini açıkladı.

Gazetelere açık mektup

Hürriyet başta olmak üzere büyük gazetelerin tümü aşağı yukarı ayda bir aynı haberi yayınlıyor. "Burada çalışmayı kim istemez", "İşte dünyanın en rahat çalışma ortamları", "Böyle şirketler de var" benzeri başlıklarla Google ve Facebook şirketlerinin çalışma ortamlarından fotoğrafların yayımlandığı haberler bunlar. Bisikletiyle ofiste dolanan bir adam, masatenisi masasında yemek yiyen sarışın kızlar, langırt oynayan neşeli gençler, alt kata kaydırakla inenler ve bir dünya armut koltuğun görüldüğü ama gerçekten çalışan hiç kimsenin görülmediği bu fotoğraflar ne amaçla haber yapılıyor belli değil. Ülkemiz plazalarında en rahat girişimin kahve makinesi olduğu düşünüldüğünde akıllar durduk yere her ay bir iki kere karışıyor. Ofis içinde kaykayla dolanan adam yüzünden plazalarımızda gereksiz geyikler dönüyor. Bence artık bu haberi yapmasanız daha iyi... Sevgiler...

BİŞEYLER DUYDUM

Tayyip Erdoğan "Mahalle bakkalı devri bitmiştir... Birleşip büyük marketler kurarak ayakta kalabilirler ancak" dedi.

Tayyip Erdoğan, "BİZİ TEKEL İŞÇİSİ İKTİDAR YAPMADI" diyerek, bir kez daha sadece kendi seçmenine sahip çıktı.

Gündüzden planlanan şen geceler!

Avaramu: İtalyan Yokuşu'nda bir elektro kılab, Girişte parola soruluyor. Örneğin, siz "Hop hop tıkıtıkıtık" diyorsunuz, hoşsohbet badigart "Fiyyup fiyyup tıkıtıkıtık" diyor gibi düşünelim. Sağdıç, düşünelim. Mekansızlık çekenler için ideal bir kulüp, çünkü gündüzleri apart otel olarak hizmet veriyor. Dolunayda kupart oluyor. Şafak sökerken popart oluyor. Avaramu'nun kokteylleri arasında "Kupart, Popart, Çin Melezi, Bay Mustafa, Kubarbaz" yer alıyor...

VALDİZ: Letonyalı yatırımcı Hırpan Kunduratz'ın Napoli ve Kahire'den sonra İstanbul'da açtığı mekan Haliç Sütlücü'de. Barın en önemli özelliği Yontma TAş Devri koşullarında yaşanması. Sabaha karşı cilaya geçenden ücret alınmıyor...

Şaşkınaj: Bir grup Öztürk Serengil hayranı tarafından kınalıada, Sait Faik'in Komşu Adası Sokağı'nda açılan bir mekan. Seren Serengil'in yanlışlıkla imal ettiği "Kelaj" adlı içki, iki yudum alanı çılgına çeviriyor. Kafası kopuk bir ejderha yavrusuna çeviriyor. Ne konuşursan Bulgarca'ya çeviriyor...

V.Ö

KAÇ YIL OLDU?

- Marge Simpson Playboy'a soyunalı **1 yıl...**

Yolsuzlukla Mücadele Derneği'nin kurucu başkanı eski milletvekili Tevfik Diker Genç Parti'ye geçerek Cem Uzan'ın sağ kolu olalı **4 yıl...**

- Özcan Deniz, bir gazetecinin "*İyi para kazanıyor musunuz?*" sorusunu, "*Batıda benim kıvamımda olan birisi daha fazla kazanıyor,*" diye cevaplayarak, '*Özcan Deniz'in batıdaki kıvamı nedir?*' gibi çözümü imkânsız bir problem ortaya koyalı **4 yıl...**

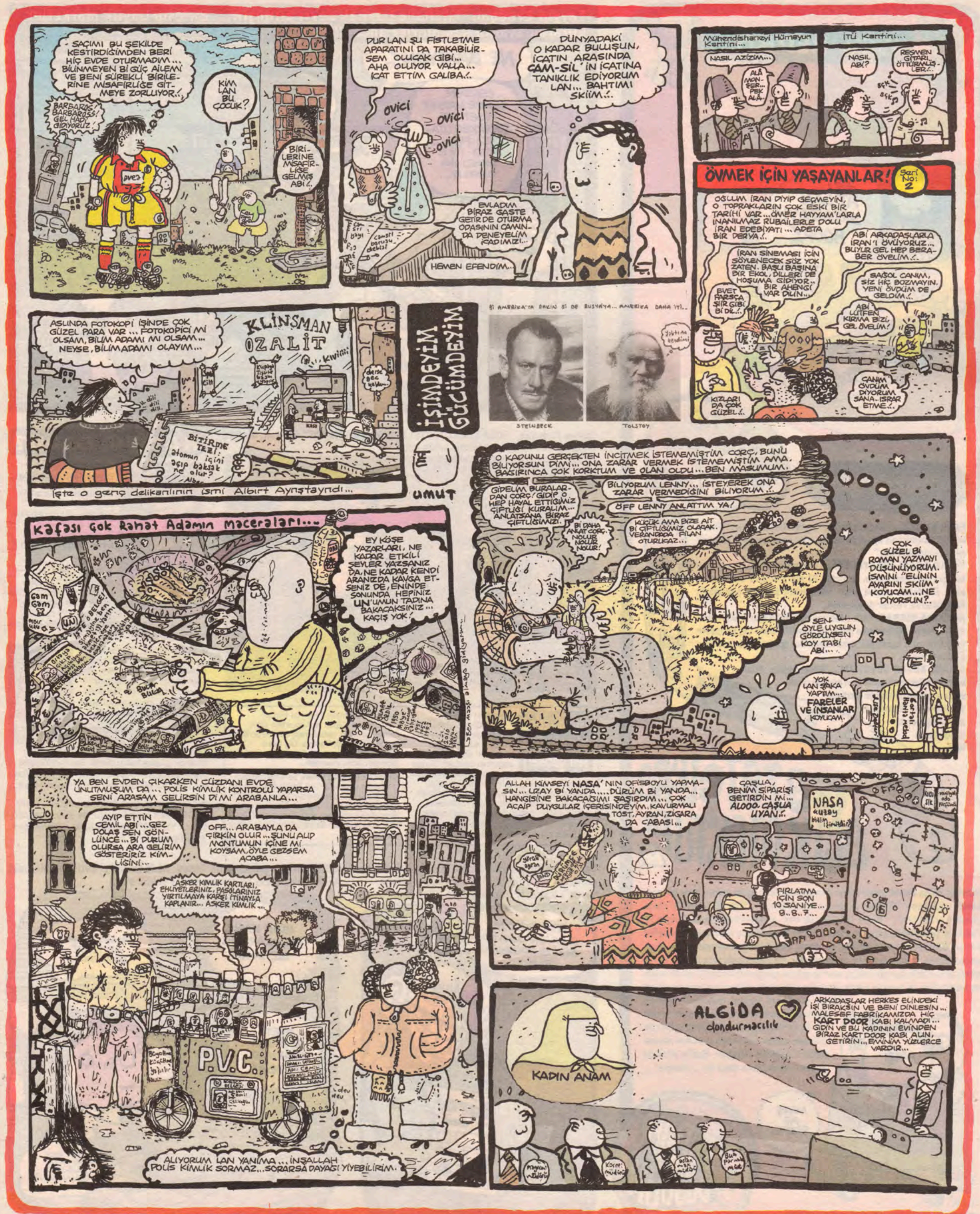
- Gönül Yazar, "*Sigara içmiyorum ciğerim gıcır gıcır, kanım temiz, kalbim tıkır tıkır, sağlıklıyım her yerim gıcır gıcır...*" diyerek tıp âleminin anlaşılması zor terminolojisini bir anda pırıl pırıl yapalı **6 yıl...**
- Bir gazeteciye kafa atan Pascal Nouma'nın tercümanı Can Koru, "*Arkadaşınıza vurmadım. Otelin önünde sabuna bastı, düştü. Ben içerideydim, o dışarıda, nerede adalet?*" sözleriyle inanılmaz bir savunma performansı gerçekleştireli **8 yıl...**
- Tansu Çiller, Diyarbakır mitinginde, seçim otobüsünden hemen arkasında duran medyum Hasan Yentürk'le beraber halka sesleneli tam **15 yıl** olmuş...

Taraf gazetesi, Fenerbahçe'nin 5-1'lik Sivas galibiyetini okuyucularına "Fenerbahçe Sivas'ı katletti" manşetiyle duyurdu.

MEDYapım'ın sahibi Fatih Aksoy, Abdi İpekçi'yi katleden Mehmet Ali Ağca'ya dans yarışmasında iş teklif etti.

Akşamsefası

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

ANKARA 2010 DARBE BAŞKENTİ!

• Ankara, güne heyecanlı başladı. "Atam Bombası" adlı yeni bir darbe planının ortaya çıktığı iddia edildi. Köşk'e yakın kaynaklar "Plan var! Gördük, dokunduk! Yer yer okuduk, print alıp sakallarımıza sürdük" şeklinde konuşurken, uzmanlar "Plan kesinlikle yok" dedi. Fakat uzmanlardan biri "Hiç olma mı, kesinlikle var" diye bağırdı ve koşarak, hemen o an, köşk'e yakın kaynaklara katıldı. Bunun üzerine güvenilir kaynak "Zaten şiveli konuşan adamdan uzman olmazdı, siz de duydunuz "Olma mı" dedi, "Olma mı" demedi mi, "Olma mı" dedi" şeklinde demeç verdi. Aynı saatlerde bilirkişi ile adını açıklamayan isteyen yetkilinin Aşağı Ayrancı'da, bir yorgancıda dudak dudağa öpüştükleri kaydedildi...

• Ağca'ya iççamaşırı mankenliği teklif edildi...

• "Ormanların Gümbürtüsü" adlı yeni bir plan ortaya çıktı ve iki saat içinde, listelerde ikinciliğe çıktı. Oysa aynı sürede "Balyoz" planı ancak üçüncü olabilmişti...

• Başbakan Erdoğan, Cumhurbaşkanı'yla yapacağı haftalık olağan görüşme öncesinde "Kırmızı Kitap'ı değiştirmeye kararlıyız. Ama bunu demokratik talèple yapmıyoruz, sadece adını değiştireceğiz. Niye? Çünkü "Kırmızı Kitap"ın isim hakkı Orhan Pamuk'taymış. Malum, kendisi kırmızıya, kitaba doyamamıştır" açıklamasını yaptı...

• Genelkurmay'dan yapılan bilgilendirme notunda "Gündemde plan varsa, biraz da Büyük Ortadoğu Planı'ndan konuşalım. Plansa o da plan, var mıdır yok mudur ortaya çıksın. Arzederiz" denildi!..

• Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu "Hemen celallenmeyin, konuşuruz, hallederiz!" şeklinde yanıt verdi...

• Mehmet Ali Ağca'ya Wipeout'ta Asuman Krause'ye partnerlik teklif edildi...

• Erdoğan, Köşk'teki haftalık olağan görüşmesinin sonrasında "Bizi gaza getirmeye çalışanlar var. Biz onları doğalgaza davet ediyoruz. Gaza getiren, Apo'yu "Bodrum Paşası yapın" diyendir. Bodrum'un paşası var ki ne ! Bodrum Paşası olamadı da İmralı Çavuşu oldu de, sus, bizi gaza getirme. Gitmek yok, frene devam" şeklinde konuştu. Fakat o an, "Haa, bi de, EMASYA Protokolü'ne gıcığım, onu da söyleyeyim" diyen Başbakan, bir gazetecinin "Amasya'nın portakalından ziyade elması ünlü" esprisine dik dik bakıp susarak cevap verdi...

• Genelkurmay'dan yapılan bilgilendirme notunda "Askerlikte son günler daha zor geçiyo" denildi...

• Emine Erdoğan'ın GATA'da yatan bir sanatçıyı ziyaret isteği, komutanlarca reddedildi. Ret kararının türbanla ilgisi olmayıp, Bayan Erdoğan'ın paltosundaki desenlerin, sinir koğuşunda yatanları iyice azdırma ihtimalinden korkulduğunun altı çizildi...

• Mehmet Ali Ağca'ya Berhan Şimşek rolü teklif edildi..

• "Maskeli Balo" adlı yeni bir darbe planı ortaya çıktı. Planın dizi film hakları, Ay Yapım tarafından anında satın alındı. Dizide Hakan Peker'in din baronu oynayacağı kulaklara ısı içinde fısıldandı...

• Bülent Arınç, açıklama yaparak Fethullah Gülen'den geldiği ileri sürülen "Kes ağlamayı, kendine başka bir vücut lisanı, farklı bir alamet-i farika, ayrı bir gönül edası bul muhterem" mesajının "belli odaklar" tarafından ortaya atılan bir spekülasyon, hatta bildiğin yalan olduğunu dile getirdi...

• Belli odaklar, herhangi bir cevap vermedi...

• GATA'dan yapılan açıklamada, Florence Nightingale'nin "dikkat çekecek periyotta" başında örtüyle gezmiş olmasından dolayı tıp tarihinden, ikinci bir emre kadar çıkarılması istendi. Hemşireler, Tuğçe Kazaz'a yoğunlaştırıldıkları için, durumu tam kavrayamadılar...

• Genelkurmay'dan yapılan bilgilendirme notunda "Balyoz ile gerçekte kimin devlet malına zarar verdiğinin" akıllardan çıkarılmaması istendi...

• Mehmet Ali Ağca'ya "Vatikan'ın Basın Direktörlüğü" teklif edildi ya da bence şaka yapıldı...

• "Volkan Artık Binbaşı" adlı yeni bir darbe planı ortaya basıldı. Plana göre toplumdaki kamplaşmayı palazlandırmak için, ikna kabiliyetine haiz bir genç subay tarafından Hadise'nin çarşafa sokulması, Miniatürk'te camii maketlerinin uzaktan kumandalı oyuncak uçaklar kullanılarak imha edilmesi ve bu testin sonucunun beklenmesi, kent merkezlerinde yobaz imamlarının ahali dayağı yediği hologram levhaların yerleştirilmesi, Ramiz Dayı'nın ise Atatürk demeç ve vecizeleri dışına çıkmasının yasaklanması, kural ihlalinde Tuncel Kurtiz'in Nemrut'ta bir tanrı heykeline zincirleneceğini deklare edilmesi gibi provokasyonlar tasarlanıyordu. Belgedeki imzanın çok dikkatli bakınca, bitki gibi etkilep ıslandığı öğrenildi...

• Başbakan, haftalık olağan yalnız kalma seansında, TEKEL işçilerinin durum ve dramını anlamak için, gizli gizli bi Samsun 216 yaktı, iki nefes çekti. Sigarayı akvaryumda söndürüp çöpe attı. TEKEL işçilerini unutmak için, Obama'nın koridorda kanatlı karınca gibi yürüyüşünü düşündü...

• Mehmet Ali Ağca'ya "Malatya Özel Valiliği" teklif edilmesi ricası basında yer aldı...

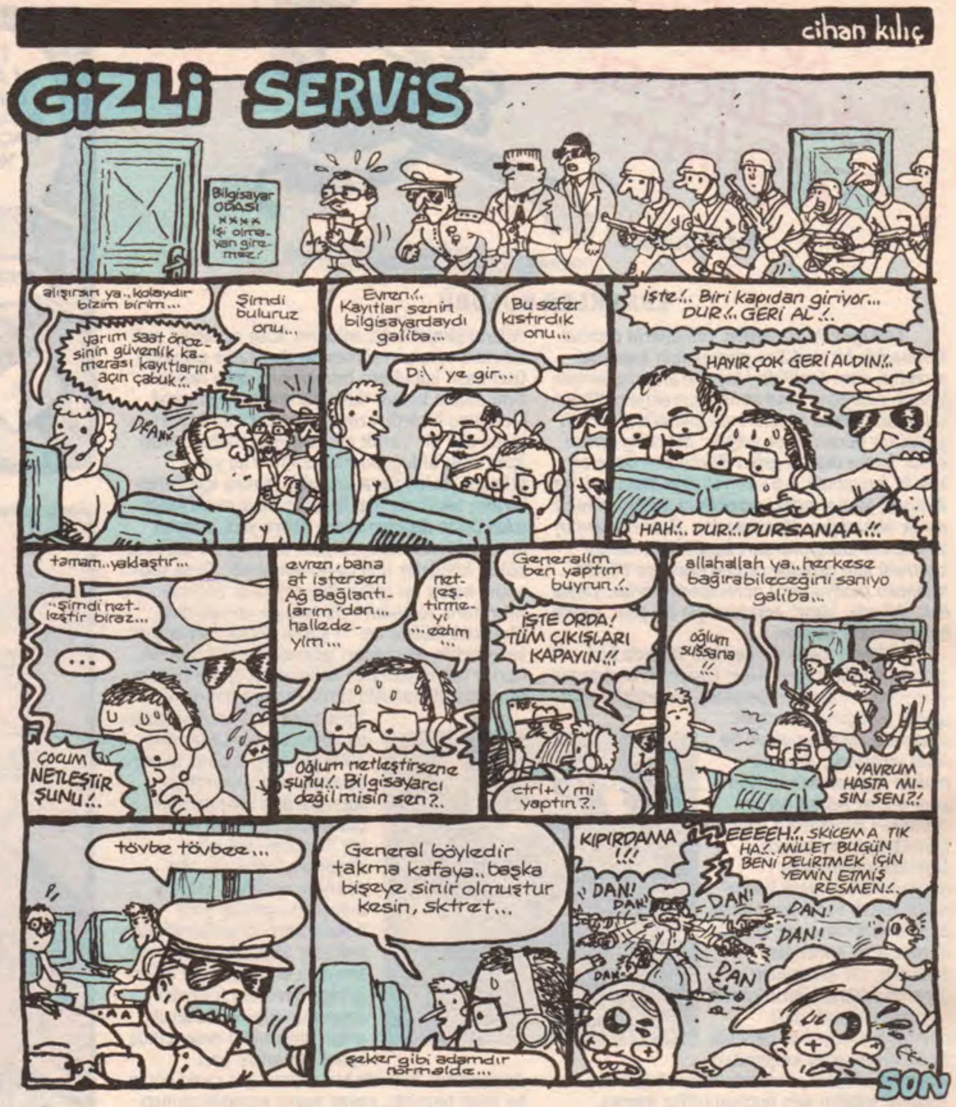
• "Vurun Kahpeye" filminin her okulda 8 yıl kesintisiz gösterilmesini isteyen CHP önergesi, genel kurulda reddedildi. Kemal Kılıçdaroğlu'nun kravatı çıkarıp boğazlı kazakla gezmesi, muhalif hareketin işareti sayıldı. Baykal'ın yardımcılarına "Kemal'in içlik giyip giymediğinden beni ivedilikle haberdar edin" dediği öğrenildi...

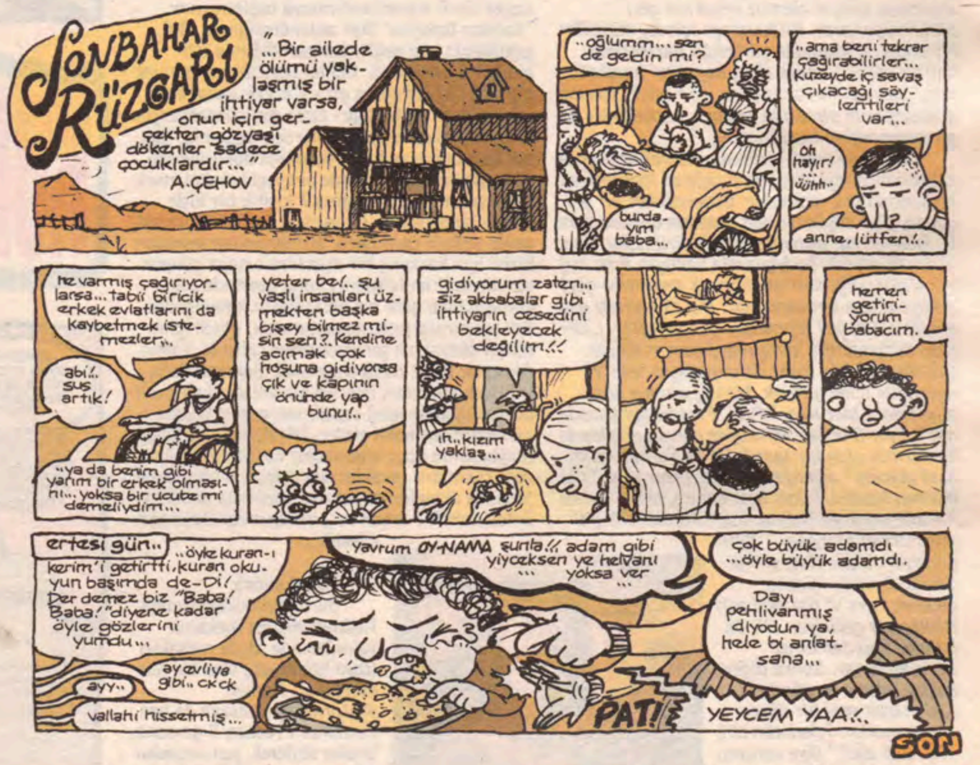
• "Bir Zamanlar Türkiye" adlı yeni bir darbe planı ortaya çıktı. Darbenin teorisinde, saatlerin 80 yıl geriye alınarak, "Türkiye takviminin 1930'a çekilmesi" kararı vardı. Ayrıca bir Türk fırkateyni; Kürt, Ermeni ve Yunanlılar'dan oluşan korsanlar tarafından sözde kaçırılacak, fırkateyn personelinin vaftiz edilme görüntüleri dünya medyasına dağıtılacak ve fırkateynin demir attığı yerin, tuzlu su ile tatlı suyun karışmadığı bilinen bölgede olduğu ısrarla, tutkuyla pompalanacaktı...

• Genelkurmay Başkanlığı'ndan yapılan bilgilendirme notunda "Asıl askerlik, sivilde başlıyo" denildi...

• Emine Erdoğan'ın GATA'nın bahçesine dışardan, gece vakti türbanını topak yapıp attığı öğrenildi!...

vedatozdemiro@gmail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

ERKEKLER KULÜBÜ

Tedirginim. Birazdan, erkeklerin damsız alınmadığı bir mekâna girmek için kapıdaki görevliyi, dam özellikleri taşıyan arkadaşlarımın içeride olduğuna ikna etmem gerekiyor. 'Dam' kelimesi, mekân girişlerinde kadınlara verilen geçici bir görevi ifade ediyor: Mekânın önüne kadar kadın olarak gelen Burcular - Özgeler, mekân kapısında 5-6 saniyeliğine 'dam hali'ne dönüşüp, yanlarındaki erkeklerin saldırgan birer varlık olmadığını ispatlıyorlar. Bazı mekânlar, bu geçici mutasyonu şart koşuyor ve bunun kontrolü için genelde bizden hacimce büyük insanları (bodyguard) görevlendiriyorlar. Böyle bakıldığında, 'dam', erkekler için bir çeşit 'sosyal bilet' anlamı taşıyor.

Mekânın kapısına vardım. Kapıda biri 'şişman-büyük', diğeri 'uzun-büyük' iki bodyguard duruyordu. Yapmam gereken, arkadaşlarımın içerde olduğunu bu büyük insanlara ispatlamak ve bu ispat sırasında, ülkemiz mekân kapılarında milyon kere tekrar edilen benzer cümleleri kendimden emin tavırlarla icra etmekti. Üzerime oturmayan davranışları sonuna kadar taklit etmek konusunda biraz problemli bir insanım. Bu gibi durumlarda kurduğum cümleler, ilk kelimeden itibaren istikrarlı bir biçimde zayıflayarak, git gide mırıltıya dönüşür ve genelde finale erişemeden karşımdaki insan tarafından yönlendirilmeye başlarım. Tahmin ettiğim gibi bodyguardlar kapıya ulaşmaya çalışan damsız erkekleri geri püskürtüyorlardı. Bu karmaşa içinde, muzaffer bir erkek, arkasından yürüdüğü partnerinin hafifçe belini tutarak ('geç hayatım' hareketi), vahşi damsızların arasından içeri girdi. İçeride arkadaşlarım olmasına rağmen, nedense bir an giremeyeceğimi hissettim...

Önümdeki erkek grubunun cesaretine hayran kalıyorum. 5 kişi olmalarına rağmen içeri girmek konusunda çok ısrarcılar. Güvendikleri bir şey olmalı, diye düşünüyorum. Kapının önünde 'ters V' (göçmen kuş düzeni) şeklinde dizilmişler. 'Ters V'nin en ucunda bodyguardla konuşan lider kuş yer alıyor. Diğerleri çekingenlik seviyesine göre arkaya doğru sıralanmışlar. Bir ok halinde göç etmek istedikleri toprakları gösteriyorlar. Lider Kuş, bodyguardla konuşmaya devam ediyor. Duyabilmek için biraz daha yanaşıp 'ters V' düzeninin içine girerek, bir kuş olmayı göze alıyorum. Lider Kuş, "Peki, Furkan abi burada mı?" diyor (Furkan: Mitolojide damsız erkeklerin kurtarıcısı olan bir tanrı). "Yok Furkan falan, hadi abicim," diyor bodyguard. Lider Kuş, "Abi barmen kendisi," diye ısrar edince, elinin tersini havaya kaldıran bodyguard, "Abicim bas git, yok Furkan Murkan! " diye çıkışıyor. Lider Kuş, geriye dönüp sürünün içinden geçerek, 'ters V' düzenini aksi istikamete çeviriyor. Bir ok halinde kapıdan biraz uzaklaşıyorlar. Sonra diğer kuşlar liderin etrafında toplanarak yeni bir düzen oluşturuyorlar. İçlerinden biri, "Ne dedi abi?" diye soruyor. Lider, reddedildikçe gururu arsızlaşan insanın keskin hareketlerini sergiliyor. Elinin tersini kaldırarak, "Ya boş verin abi!" diyor. Bodyguardın ne dediğini öğrenemeyen kuş, "Tabi abi," diyerek liderine onay veriyor. Lider Kuş, yürümeye başlıyor. Tekrar 'ters V' düzeni alarak göçe başlıyorlar. Bir an kapıya ve bodyguardlara bakıyorum, sonra tekrar uzaklaşmakta olan sürüye çeviriyorum kafamı. Kısa bir kararsızlıktan sonra, içerdeki arkadaşlarımı geride bırakarak, sürünün peşine takılıyorum. Bu sürüde beni kendine çeken, tam tanımlayamadığım bir şeyler var. Hızla uzaklaşıyorlar. Yetişmek için kanatlarımı daha hızlı çırpıyorum...

"One, two, three, four, five, six, seven..." diye sayarak gülmeye başladı. Saydığı bizdik. Havuzun kenarından tek sıra halinde yürüyerek önünden geçiyorduk. Kaldığımız bu apart otelde turistler arasında konuşulduğumuzu ve hatta ünlendiğimizi o an anladım. Lise arkadaşı yedi erkektik ve buna rağmen beraber tatile çıkmıştık. Otel nasıl kabul etti bilmiyorum ama hepimiz aynı odada kalıyorduk. Durumumuzun tuhaf olduğunu hissediyordum ama turistin bizleri insan dışı bir varlık gibi saymasıyla halimizin içler acısı olduğunu kavradım. Yan yana 7 erkeğin şezlonglara uzandığı, sonra içlerinden birinin teklifiyle hep beraber havuza girildiği, suda biraz debelendikten sonra yedi kafanın havuzun kenarında yan yana dizildiği bir görüntü bütün kültürler için garip olmalıydı. Oysa tatil o ana kadar iyi gidiyordu; topluluk halinde Marmaris sokaklarında neşeyle geziyorduk, Marmaris büfelerine "7 yarım ekmek" siparişleri veriyorduk, akşamları gömleklerimizi giyerek, barlar sokağında bizi kabul eden işletmelerde tanımsız bir umutla turist kızlara bakıyorduk.

İçimizden uluslararası şansı en yüksek iki arkadaşımız kollarına geçici birer akrep dövmesi bile yaptırmıştı. Akreplerden biri, geceleri oturduğumuz mekânlarda sık sık "Sağlam bakışlar alıyorum," diyordu. Bu uyarıyla hepimiz, sağlam bakışların geldiği yere kafalarımızı çevirip *sağlam bakışlar* atıyorduk. Gecenin sonunda umutlarımızı ertesi geceye devredip (umudun devri loto gibi katlanarak artan bir şeydir) neşe içinde apart otelimize geri dönüyorduk. Turistin bizi saymasıyla sanki bütün bu büyü bozuldu, yavaş yavaş yaşadıklarımızı başka türlü anlamlandırmaya başlamıştım: '*Sağlam bakışlar*' diye adlandırdığımız, ilgi çektiğimiz için değil, garipsendiğimiz için aldığımız bakışlardı. Günler ilerledikçe, '*gömlek giy - barlar sokağına git - 7 erkek kabul eden işletme bul - etrafa bak - otele dön*' sıralamasıyla birbirini tekrar eden gecelerdeki neşemiz, tam adı koyulamayan bir suskunluğa dönüşüyordu. Akıp giden hayatın içinde bireysel hareket etsek belki şansımız vardı, ama 7 kişilik bir kitle olarak bütün yolları tıkıyorduk. Bakışlarımızdaki heves yediyle çarpılınca, bizi dışarıdan seyreden birisi için korkunç bir manzara ortaya çıkıyor olmalıydı. Yenildiğimizi konu üzerinde çok konuşmadan gizli bir anlaşmayla kabullendik. Sık sık biralarımızı tokuşturarak, kendi içine dönen dünyamızı şenlendirmeye çalıştık. Yalnız, Akrepler biraz daha debelendi. Sanırım daha yakışıklı oldukları için (ve biz onların kalitesini düşürdüğümüz için) tatilin son gecesi bizden ayrı takılmayı teklif ettiler. İsteklerini olgunlukla (kaybedenin ucuz olgunluğu) karşıladık. Bütün gece Marmaris sokaklarında dolaştılar ve gecenin sonunda akrepleriyle beraber yanımıza döndüler. Ertesi sabah 7 erkek ve 2 akrep memlekete geri döndük...

15 yıl sonra

Sürü fazla uzaklaşmadı. Reddedildikleri mekânın yakınlarında alçak masaları (dam istemeyen) olan bir yere oturdular. Hemen yanlarındaki masaya da ben oturdum. Freebag'li garsona biralar söylendi, yan masadan "Ben de alayım," diyerek bira sayısını 6'ya çıkardım. Lider Kuş hala sinirliydi. Telefonun tuşlarına hızla hızlı bastı, kulağına götürdü, operatör aramayı sonlandırıncaya kadar bekledi. "Furkan abi duymuyor, çok sesli ortam ya..." diyerek karşı tarafın duymamasıyla, açmaması arasında şanına uygun olan tercihi yaptı. Etkisiz kuşlardan biri, "Abi boş ver ya, böyle daha iyi, içelim..." diyerek yaşanan hezimeti zafere çevirmeye çalıştı. Her şey olması gerektiği gibiydi. 15 yıldır değişen tek şey grubun sayısının 7'den 5'e düşmesiydi. 15 yılda sayının 2 puan düşmesi bir çeşit erkek evrimi sayılabilirdi ve bana kalırsa bu modern dünya için iyi bir gelişmeydi.

10 dakika sonra

Yanılmışım. Gruba 2 kişi daha katıldı. "Oğlum ne yaptınız, giremediniz mi?" sorularıyla masaya oturdular. Saydım: "One, two, three, four, five, six, seven..." Değişen hiçbir şey yoktu.

budaci@gmail.com

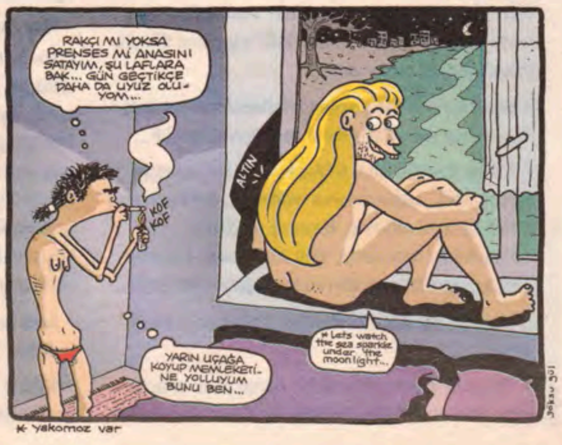
Anıl Duman

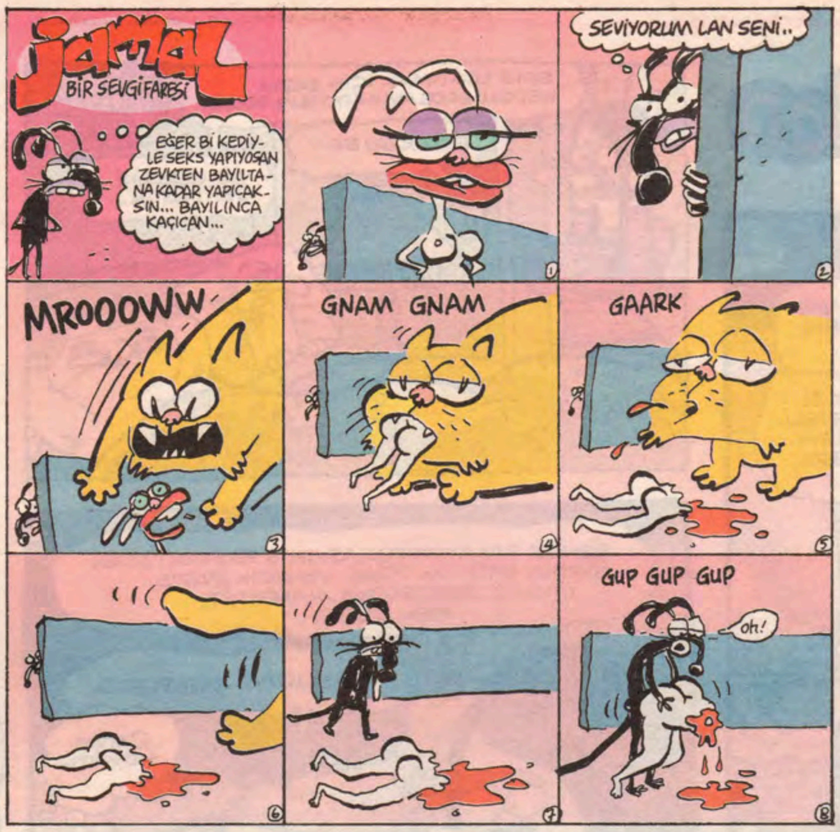

Anıl Duman

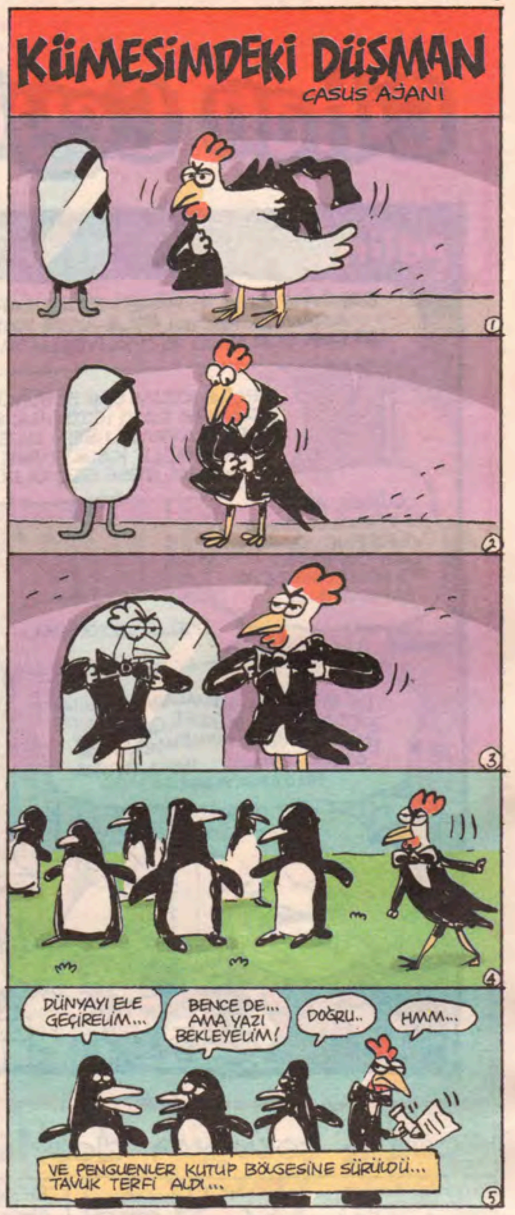

ben o alpay erdem

• Merhaba.

• Esasında hep başarılı sayılabilicek bir öğrencilik hayatı yaşadım ben. Fakat ilkokul'a o ilk başladığım sene okul denilen hadiseye pek uyum sağlıyamadım. Sevmedim, tavır aldım. Özgür bir çocuktum ben. Misket oynamayı seviyodum, çivi oynuyodum. Psikopat oyunudur. Kendimi okulda buldum. Hiç sevmedim, uyum sağlıyamadım. Bütün arkadaşlarım okumayı öğrendi, bir tek ben kaldım. Öğretmenim en sonunda annemi çaardı, **bu çocuk mal** dedi. **Büyük bir mal** dedi. **Bunca yıllık öğretmenlik yaşamımda, şu kutsal vazifemde, çok memleketler gezdim, bu kadar da malına, denk gelmedim** dedi. Bayaa böyle saydırıyo, **tebrikler** diyo, annemi alkışlıyo, **harika bir iş çıkarmışsınız** falan diye. **Bu çocuğa boşuna yatırım yapmayın** diyo. **Her çocuk da okumak zorunda da diil yani** diyo. **Allah herkesin rızkını verir** diyo. Artık bir şekilde. **Alın bu çocuğu okuldan** diyo. **Bu okuldan alın, başka okula verin** diyo. **Böyle çocuklar için okullar var** diyo. Saydırıyo. Ben de böyle şimdi dinliyorum ama, mal olduğum için de tam olarak, anlayamıyorum. Manda öyleymiş ya, manda, bi'şiy oluyo da yedi saniye soora algılıyo. Arabanın geldiğini görüyo, fakat onu algıladığında araba buna çoktan çarpmış oluyo. Ben de anlıyamıyorum. Çok da seri gidiyo. Birini anlasam öbürünü anlıyamam. Saydırıyo. Anlıyamıyorum. Fakat yine de seziyorum ki; kötü bi'şiyler var. Anlıyamadım. Akşam eve döndüm, evde sakin kafayla düşününce, çocuktum ama sakin bir kafayla düşünebiliyordum, anladım. Bayaa yani öğretmenin beni güzel zımparalamış. Arkadaşlarımın önünde bana gerçekten de çok güzel giydirmiş. Ve bu benim biraz aarıma gitti. Ve ben o gece bir karar aldım. Dedim ben bu gece sabahlıyorum, ilk sabahlamam da odur, şu okumak denilen şey neymiş, şunu bi öğreniyorum. Ben hakikaten de birkaç saat içinde harfleri çözdüm. Harfler tamam. Çünki hani aşinalık da var. Ne kadar da mal olsan, harfler havalarda uçuşuyo. Harften başka bi'şiy yok. Her yerden harf çıkıyo. Birkaç saat soora da harfleri bitiştirmeye başladım. İşte **l** var, yanına **a** koyuyosun, **la** oluyo, yanına **m** koyuyosun **lam** oluyo, soora **mim** geliyo, Arapça öğreniyorum, neyse, bir tek emin olması kaldı. Çünki yine çok korkuyorum. Ya doğru bildiğimi zannettiğim şey, doğru diilse, ve öğretmenim yine beni üzerse. Çok korktum. Dedim uyuyim, sabaha bakarız artık. Uyudum uyandım, bana bir his geldi. Ben okumayı öğrendiğime çok eminim. Okula gittim, tabi biraz geç gittim sabahladığım için. Kapıyı şöyle vurdum, araladım, dedim **öğretmenim çok özür dilerim, geç kaldım. Çok önemli bir işim vardı** dedim. **Neymiş** dedi **o önemli işin**. Dedim **ben okumayı öğrendim. Geç yerine** dedi, **şakanın sırası diil**. Ben yerime geçmedim, psikopat gibi öğretmenimin masasına doğru ilerledim, yirmi kiloluk çantamı yere attım, içinden kitabımı çıkardım, vurdum masaya. **Ben** dedim **okumayı, öğrendim** dedim. Açtım kitabı, başladım okumaya. Ama nasıl okuyorum ya, böyle bi'şiy olamaz. Sular seller gibi. **Aferin** dedi öğretmenim, **güzel ezberlemişsin**. İnanmıyo. Başka sayfa açtım, orayı da okudum, **bravo** dedi **ya, burayı da ezberlemişsin**. **Ben** dedi **bi sayfa açıcam**. Kendisi bi sayfa açtı. Ben orayı da okudum. **Şans işte** dedi, **ezberlediğin yerden**. Çeviriyo sayfaları okuyorum, çeviriyo sayfaları okuyorum. Bütün kitabı okudum. **İnanamıyorum** dedi **ya, bu nasıl bir hafıza**. Kendi gazetesi vardı, ben ordan da okuyunca artık, bir gün önce sınıfın malıydım, bir gün soora sınıfın en flaş öğrencisi oldum. Kırmızı kurdeleyi beyaz kurdeleyi aynı anda gördüm.

• Sinemaya, sinemanın en pahalı olduğu günde giderim. Aksi takdirde rahat edemiyorum ben. Allah muhafaza halk gününe falan denk gelip ucuza izlersem ben bir filmi, o gece gözüme uyku girmiyor.

• Kötü domates de ne enerji alır yalnız.

• İlk aldığı telefon numarasını senelerden beri bir kez bile değiştirmemiş, değiştirmeyi düşünmemiş, başka ciesem operatörüne bir kez bile aklı kaymamış birkaç Türk'ten biriyimdir. Aslında kötü bi'şiy gibi. On sene önce sana ulaşabilen insan şimdi arasa yine ulaşabiliyo. Korkunç da lan bi yandan. Hiç böyle düşünmemiştim. Kuzenim bile bana böyle ulaştı yıllar soora. Gemide çalışıyodu. Gerçi her halükarda yine ulaşırdı ama baktı ki ben numarasını değiştirmeyen samimi bi tipim, yüz buldu ne biçim de çöreklendi hayatıma.

• Ulan arkadaş, anlat bunu veya yaz bunu denilen ne ise, sadece bir kez, hakikaten de anlatmaya veya yazmaya, çizmeye değer olsun.

• Çocuğunun tırnaklarını dibinden acıta acıta kesen annenin yaptığı hesap o kadar küçük ki esasında. Yani bir hafta diil de on gün soora keserim bi daha diyo. Üç günün hesabını yapıyo. Böyle anne olur mu ya. Soruyorum.

• Banyoda yorulana kadar yıkanıyosan sen zenginsin arkadaşım. Ben seni biliyorum. Saçının tabiatı değişiyo yıkanmaktan.

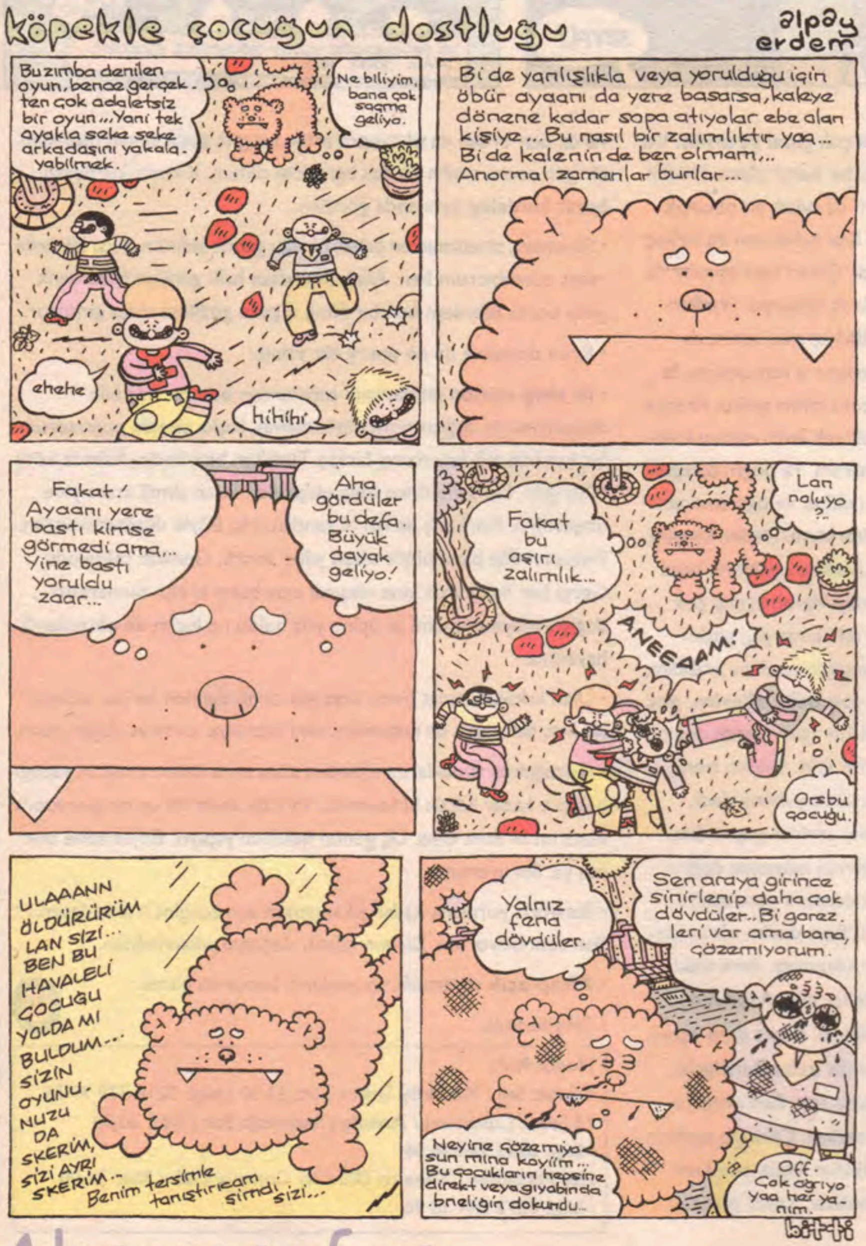
• **Kitap açık uyumak**, uyumaları bence en güzeli.

• Sevgilerimle.

Hasta Ruh
9 Şubat Salı / **Kadıköy** Shaft / Saat: 21.30 / bilgi: 0216 349 99 56
13 Şubat Cumartesi / **Antalya** Bademaltı Bar / Saat: 20.30 / bilgi: 0242 244 36 06
Her Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

alpayalpayalpay@gmail.com **www.alpayerdem.com.tr** twitter.com/alpayalpayalpay

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

groagh@gmail.com

· Keşke ekmek arası yapsaydım diyeceksiniz: Çirkin yemek (Nimet Teyze)

Dikkatli okuyucularımız Nimet Teyze şakasını hemen anladı tabii, ama ben yine de açıklamak istiyorum (çünkü ilk aklıma geldiğinde nedense zeka dolu ve güzel bir şaka olduğuna inandım ve bir süre kıkırdayarak gülmeme neden oldu). Şöyle ki, çirkin yemek de nimet ama estetik olarak bakan insana en ufak bir zevk yaşatmayan, hatta bakmama isteği uyandıran bir yemek. Yani Nimet Teyze. Zaten ölü doğan bu şakayı iyice sıvadıktan sonra asıl konuya geliyorum. Ben yemek pişirmek adına çok az şey bilen fakat düzenli olarak günde en az üç kere acıkan bir insanım. Pırasa, lahana, bakla gibi şeylerin pişirilebildiğini biliyorum, birisi önceden pişirdiyse çok da güzel yiyorum. Ama mesela yemek yapmak için alışverişe çıktığımda, marketin meyve sebze reyonunda gezerken onları görmüyorum bile. Beynim onları duvar kağıdı, arka plan gibi bir şey olarak algılıyor. Bu da insan beyninin mucizelerinden yalnızca biri. Hiçbir işime yaramayacağını bildiği için pırasa görüntüsünü işlemlemiyor, o işe ayıracağı nöronları bana içeriden müzik yayını yapmak için kullanıyor (rah-rah-ah-ah-ah / rama-rama-ma-ah / ga-ga-oh-la-la isimli Leydi Gaga şarkısını çalıyor bir süredir. Diğer sözlerini bilmiyor, devamı orasını çalıyor) ya da dinlendiriyor. Markette gezerken odaklanabildiği şeyler çok sınırlı. Hazır köfte, hazır bazı başka şeyler (yeterince ısınmış tavaya konulduğunda sorun çıkarmadan yenmeye hazır hale gelebilen şeyleri pişirebiliyorum), kola-ekmek-makarna üçlemesi, aklımda çok değişik bir şey varsa ton balığı, marul vesaire. Bu saydığım malzemelerle göze güzel görünen bir porsiyon hazırlamak zaten çok zor. Bir de beynimin bir köşesinde devamlı aynı şeyleri farklı kombinasyonlar halinde yeme fikrine alışamamış, evdeki malzemelerle çok ilginç yemekler yapılabileceği fikrine sahip başka bir arkadaş yaşıyor. Bir nevi Genç Osmanlı. Batı medeniyetlerinin etkisinde kalmış. Bazı günler kontrolü tamamen ele geçiriyor, kafasına göre işler yapıyor. Hazırladığı salatayı makarnanın içine koyuyor, pişirdiği hazır köfteleri de şeritler halinde doğrayıp (jülyen doğranmış demeyi seviyor ama ne anlama geldiğinden çok emin değil) onu da makarnanın içine koyuyor. Kafasında daha önce dışarıda yediği ya da resmini gördüğü bir makarna var, ona çok yakın bir makarna olacağına inanıyor. Olmuyor. Marul parçaları sıcak makarnanın içinde büzüşüyor, buruşuyor, hazır köfteler ısrarla tencerenin dibine toplanıyor falan. Son bir çabayla karışıma kafasına göre baharatlar ekliyor. Filmlerde makarna sosuna göz kararı baharatlar katarak "bunun içine ne koydun? Muhteşem olmuş" tepkisini alan Bruce Willis olmak istiyor, Genç Osmanlı. O da olmuyor. Sonuçta ortaya çıkan yemeğin tadı çok kötü değil (çünkü içinde normal makarna, normal köfte ve normal salata var; tadı da bunlardan çok farklı olamıyor), ayarsız eklenen baharatlar yüzünden biraz marullu çitos çerezosa benziyor. Görüntü olarak ise marullu çitos çerezostan daha çirkin. Asıl onu anlatıyordum zaten.

Resim 1. Çirkin yemek (ton balıklı salata)

İlk kez çirkin yemek pişirdiğimde çok şaşırmıştım. Hazır sebze çorbasının içine çubuk makarna koymayı akıl ettiğim geceydi. Çin lokantalarında yapılan noodle gibi bir şey olması gerekiyordu, mantık aynı mantıktı. Olmadı. Onun yerine makarnalar çorbanın içindeki şişti, içlerindeki nişastayı saldılar, bunun üzerine çorba koyuldukça koyuldu, çatalla yenilecek kıvama

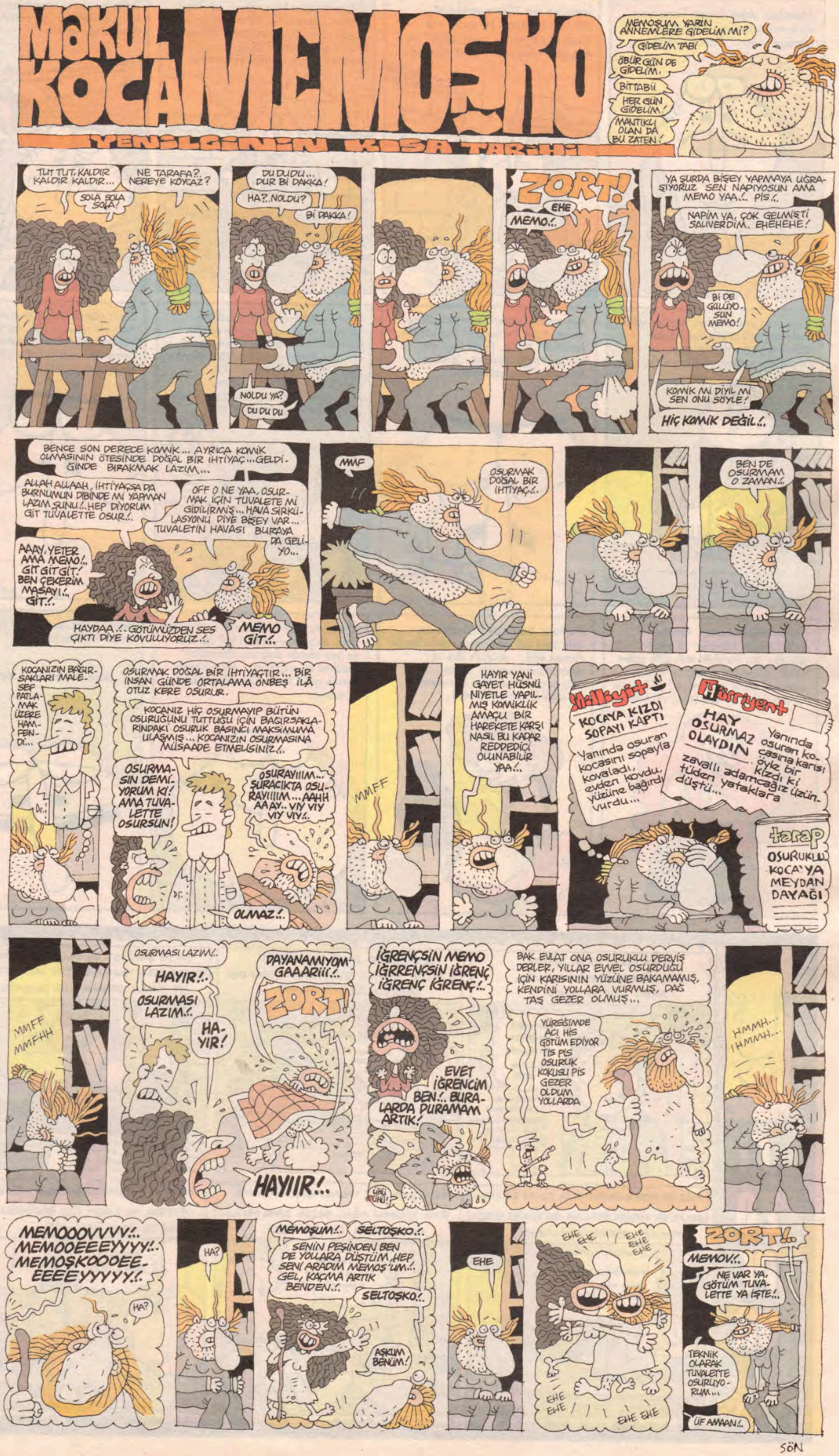
geldi. Tadı (yine) o kadar kötü olmadı ama görüntü olarak (buradan kimseyi üzmek istemem ama) filmlerde zombiler tarafından yenilen insan beynine benzedi biraz. Görsel efekt gibi oldu. Evdeki diğer insanlara da çok değişik yemek yaptığımın, uzakdoğu mutfağı denediğimin müjdesini vermiştim. Neyse ki hiçbirinin yemek konusunda beklentileri yüksek değildi. Daha ziyade aç insanlardılar, ortak paydada buluştuk. Hatta biri makarnalı sebze çorbasını ekmekle yedi. O da bambaşka bir çirkinlik, ama hayatlarına çirkin yemek

Resim 2. Ton balıklı salata *(temsili)*

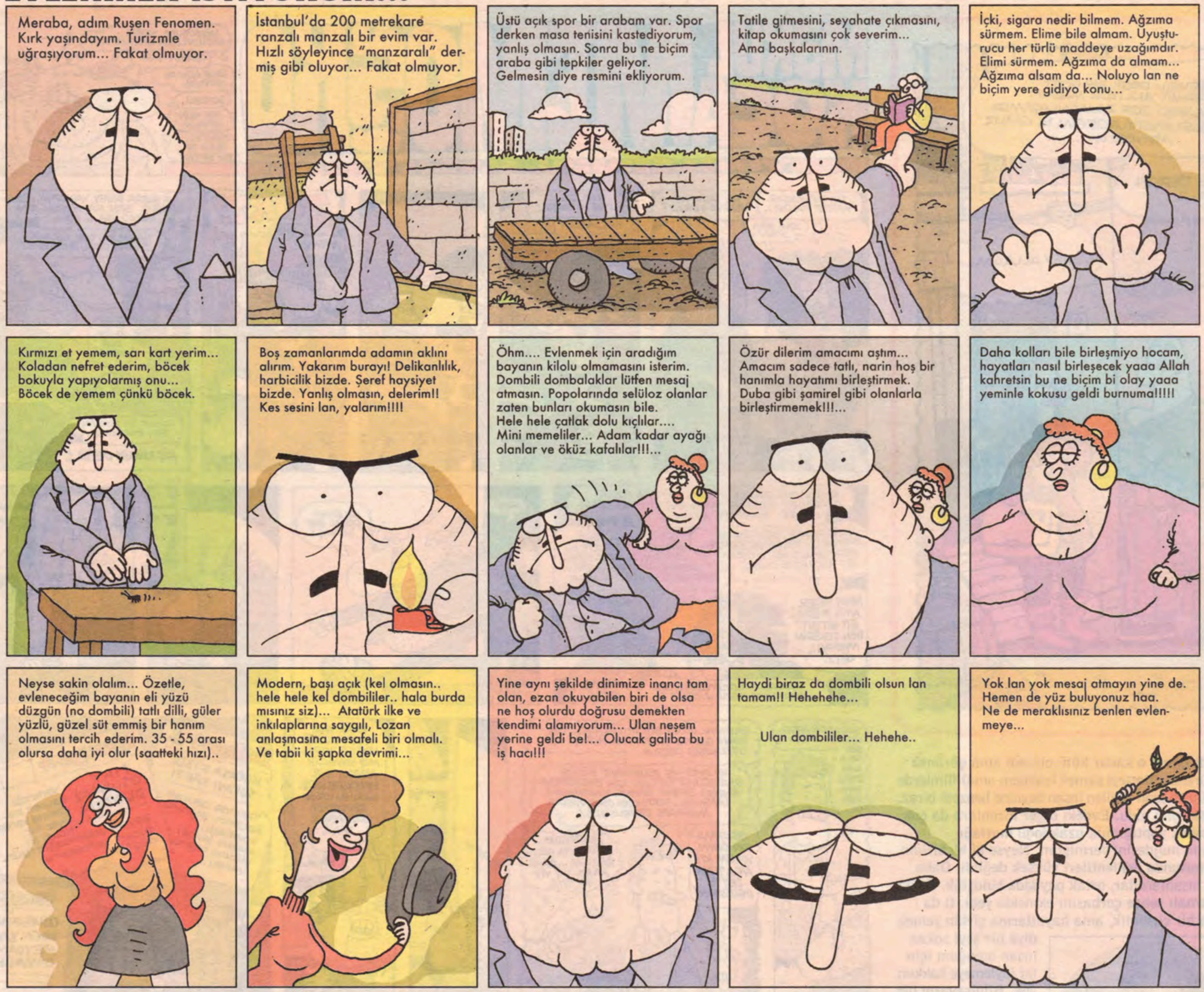
diye bir şeyi sokan insan olduğum için laf söylemeye hakkım yok. Bilgisayarın bir yerinde daha önce yaptığım çok çirkin bir yemeğin fotoğrafı var, onu vinyet olarak koyuyorum, size daha net bir fikir vermesi açısından. Çünkü biliyorum ki çoğunuz daha önce çirkin yemek görmediniz. Kafanızdan "pırasa çok çirkin, karnıyarık estetik değil" falan diye geçiriyorsunuz ama çirkin yemek tam olarak öyle bir şey değil. "Madem fotoğraf vardı, niye uzun uzun anlatıyorsun, fotoğrafı koy altına çirkin yemek yaz geç" diyen arkadaşlara ise Susan Sontag'ın Fotoğraf Üzerine isimli kitabını okumalarını tavsiye ediyorum. Zorda kalınca konuyla çok az alakalı, benim de tam olarak okumadığım, okuduysam da çok anlamadığım bir kitaba gönderme yapmayı ise üniversite yıllarında öğrendim. Akademik dünyanın da kendine göre bazı olayları var. Bir dönem çok meraklıydım böyle şeylere, şimdilerde sadece nba liginde kim kimin üzerinden smaç basmış, kime blok sokmuş onu merak ediyorum. Bir de küçük notum var sizler için.

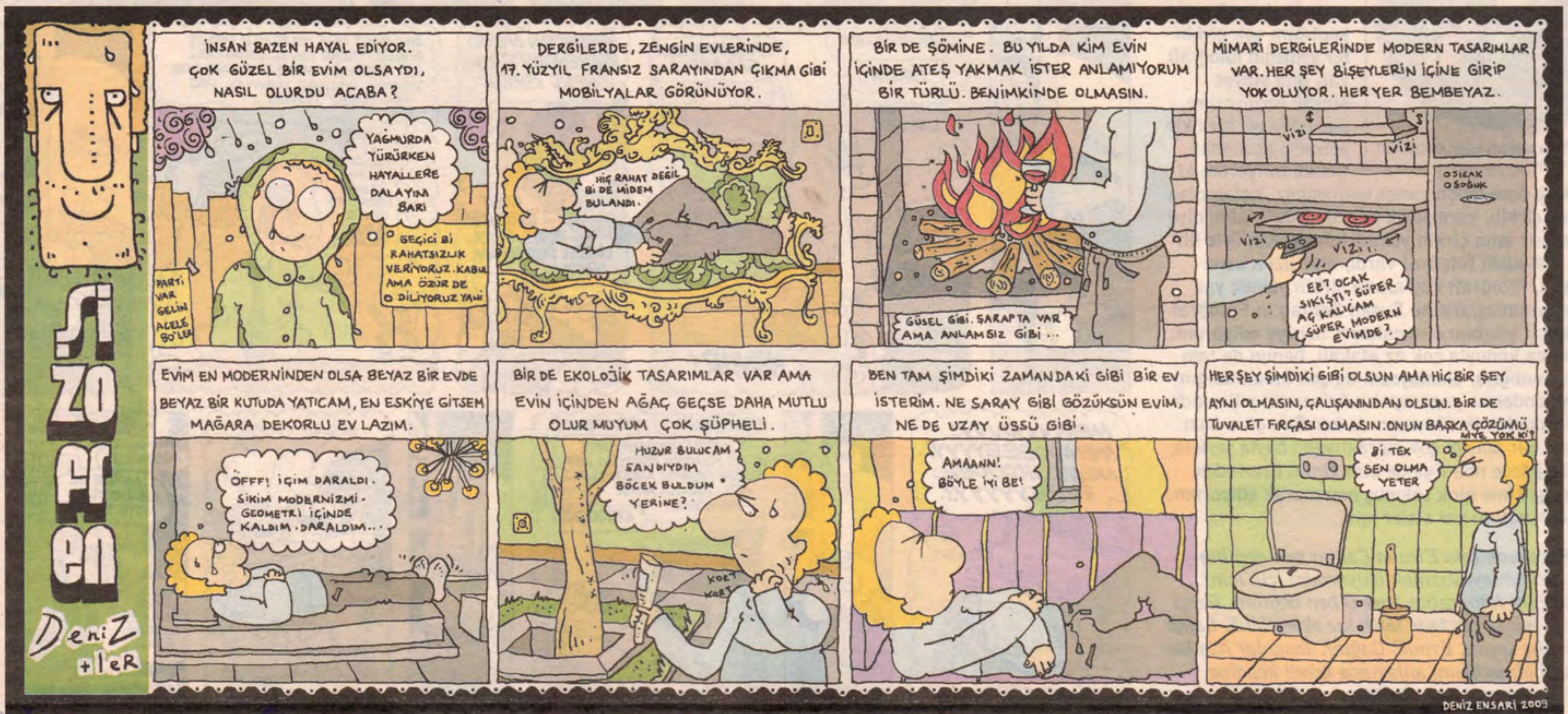
Not: Facebook'taki Erman Çağlar ben değilim (yıllardır bu cümleyi yazmak istiyordum için için). Fotoğraf benim fotoğrafım ama O ben değilim. Gerçi kaç haftadır ancak beş tane falan kız ekleyebildi. Sahte hesapta yanlış seçim: Erman Çağlar. İnsanlar için bir arzu nesnesi olmadığımı anlayınca kendi kendine vazgeçer diye umuyorum. Sevgiler.

SÖN

EVLENMEK İSTİYORUM...

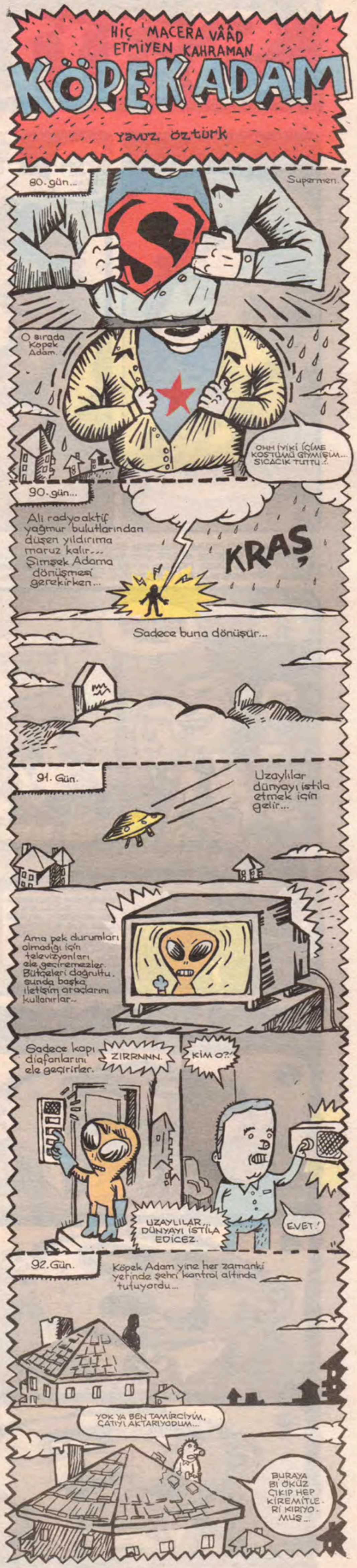

densari@hotmail.com

Sandık içi
ERSİN KARABULUT
BUNA NE DİYOSUNUZ SİZ? TATAK MI?..
VALLA BEN BU "TATAK" KELİMESİNİ ORTAOKUL YILLARINDA MİZAH DERGİLERİNDEN ÖĞRENDİM, O ZAMANA KADAR BİLMİYODUM...
KURU SÜMÜK DİYENLER DE OLUYO, AMA YANİ HERŞEYİN AYRI Bİ İSMİ VAR DA BUNUN MU YOK?..YA DA EN YAYGIN ADI TATAKSA BEN BUNU NASIL YILLARCA DUYMADIM DA...
FİTİ FİTİ
LİSE YILLARINA KADAR BURNUK SANDIM?..
Ptiii
DÜŞTÜĞÜ YERDE HİÇ BEKLENMEDİK BÜYÜKLÜKTE Bİ ÇIT SESİ ÇIKARICAK.
ERSİN GÖRDÜM ÇEK ELİNİ, BURNUKLARINI HEP KANEPENİN ALTINA SİLİYOSUN SÖYLİYCEM ANNEME!..
EVET ABİCİM BİZİM AİLEDE BUNUN ADI NASIL OLDUYSA BURNUK KALMIŞ...
YAA SİLMİYOM YAA...
SORDUM SORUŞTURDUM, TRAKYAYA ÖZGÜ YÖRESEL Bİ KELİME FALAN DA DEĞİL, SADECE AİLEDE VAR. TABİİ BEN YAYGIN SANIYODUM, NE BİLİYIM EVDE KİMSE DEMEDİ Kİ "BAK OĞLUM BUNU BİZ UYDURDUK, DIŞARDA SÖYLEME ELALEM GÜLER" DİYE...GÜLDÜLER DE ZİRA...
MOHAHAHA BURNUK NE LAN?!!
YAA BURNUĞU NASI BİLMEZSİNİZ ALLAAM DELİRİCEM!
EHE EHE.
YAŞADIĞIM ŞOKU ANLAMAK İÇİN, BİGÜN ANİDEN HERKESİN, ASLINDA MASA DİYE Bİ KELİME OLMADIĞINI, ONU SİZİN UYDURDUĞUNUZU İDDİA ETTİĞİNİ DÜŞÜNÜN...
DAHA KÖTÜLERİ DE VAR. 11-12 YAŞINA KADAR...
...ŞURDAKİ BENİN...
HERKESTE OLDUĞUNU ZANNETTİM.
YANİ Bİ MEME UCU YA DA GÖBEK DELİĞİ GİBİ... YOKMUŞ...YİNE ŞOK.
GERÇİ ÇOCUKLUK ZATEN BÖYLE BİŞEYLERİ BİŞEY SANMALARLA DOLU OLUYO...SİZ DONDURMA KÜLAHLARININ DİBİNİ YİYO MUYDUNUZ? BİZ MAHALLEDE YEMEZDİK. NASIL VE NERDEN ÇIKTI BİLMİYORUM AMA PASTANECİLERİN KÜLAHLARIN İÇİNE TÜKÜRDÜĞÜNE İNANMIŞTIK...ARTIK NASIL Bİ MANTIKSA, NİYE TÜKÜRÜCEKLERSE YANİ...O KISMI HİÇ DÜŞÜNMÜYOSUN, BİRİ "TÜKÜRÜYOLARMIŞ OĞLUM YEMEYİN" DİYO. HEMEN ŞÖYLE HAYAL EDİYOSUN...
BEYLER DAHA SERİ OLALIM...DAHA SABAHA KADAR TÜKÜRMEMİZ GEREKEN YÜZLERCE KÜLAH VAR BİLİYORSUNUZ.
ABİ BENCE GÖTÜMÜZE DE SOKMALIYIZ...
HAARK! PTUU.!
İYİ FİKİR SÜLEYMAN... BEYLER KÜLAHLAR GÖTLERE...
AMA BENİM TEK YİYEMEME SEBEBİM SADECE BU YAYGIN İNANIŞ DA DEĞİLDİ, ANNEM DE ÇOK SAÇMA Bİ ŞEKİLDE KESİNLİKLE YASAKLAMIŞTI...GALİBA KÜÇÜKKEN Mİ NE, ŞÖYLE BİŞEY GÖRMÜŞ.. DONDURMA YİYOMUŞ ADAM...
1
GNAM GNAM
2
OVİCİ OVİCİ
3
GNAM LIP LIP.
BİZ ABLAMLA O YÜZDEN UZUN Bİ SÜRE YİYEMEDİK KÜLAH DİPLERİNİ...
BEN YİYOM...
SÜMÜKLÜ VE KULAKLI OLABİLİR.
AMA DAYANAMIYCAM ÇOK GÜZEL...
BEN DE YİYOM O ZAMAN.
ÇATIR ÇTIR.
NAM NAM NAM OHH
SONRA DA YEDİK HEP. HİÇ DE SÜMÜKLÜ DEĞİLDİ.
BU ARADA BİŞEY DAHA SÖYLİYCEM. HANİ DEDİM YA, BURNUK DEYİNCE GÜLDÜLER FİLAN DİYE... BİGÜN DE (HEM DE ÜNİVERSİTEDEYİZ, EŞEK KADAR ADAMKEN YANİ) KONUSU GEÇTİ, BALIĞIN KILÇIĞI DEDİM BEN VE HERKES ÇOK GÜLDÜ...
HOHAHAHO KILÇIK NEYMİŞ OĞLUM LAN?..
HASSKTİR BE KILÇIK DİYE BİŞEY YOK MU YANİ? SİZ NE DİYONUZ ONA?
EHA HOHAHA HOHA.
BALIĞIN KEMİĞİ DENİR OLUM ONA...
KILÇIK BİLMEYEN Bİ GRUBA DÜŞTÜM DÜŞÜNEBİLİYO MUSUNUZ? Bİ AN TEREDDÜT ETMEDİM DEĞİL, BURNUK GİBİ SANDIM ONU DA AMA KILÇIK DİYE BİŞEY VAR YANİ OHA ARTIK.
İŞTE ACABA BURNUK DA VAR DA O ÇOCUKLAR MI BİLMİYODU DİYE AZ ÖNCE GOOGLE DA BURNUK YAZIP ARATTIM. 10 SONUÇ BİLE ÇIKSA "TAMAM" DİYCEKTİM "VAR BÖYLE BİŞEY", AMA ŞU ÇIKTI...
Google
burnuk
Search
Web
Show options...
Did you mean: burn uk
Burn Rock Band
ENTER - SITE MAP.
www.burn.uk.com/ - Cached - Similar
BENCE GAYET DE ANLAMINI KARŞILAYAN Bİ KELİME, TATAK'TAN DA DAHA AZ AYIÇA. İNAT ETTİM BUNU TÜRKÇEYE SOKUCAM ULAN, SİZ DE YARDIM EDİN, GELİN BURNUĞU DÜNYAYA YAYALIM EY DOSTLAR, EY BURNUK SEVDALILARI...HAFTAYA GOOGLE'DA YİNE ARATCAM, 10 SONUÇ ÇIKSA YİNE YETER...HA İSTERSENİZ SOL ELİNİZİN ORTA PARMAĞINA Bİ NOKTA DA KOYABİLİRSİNİZ, O DA MAKBULE GEÇER...

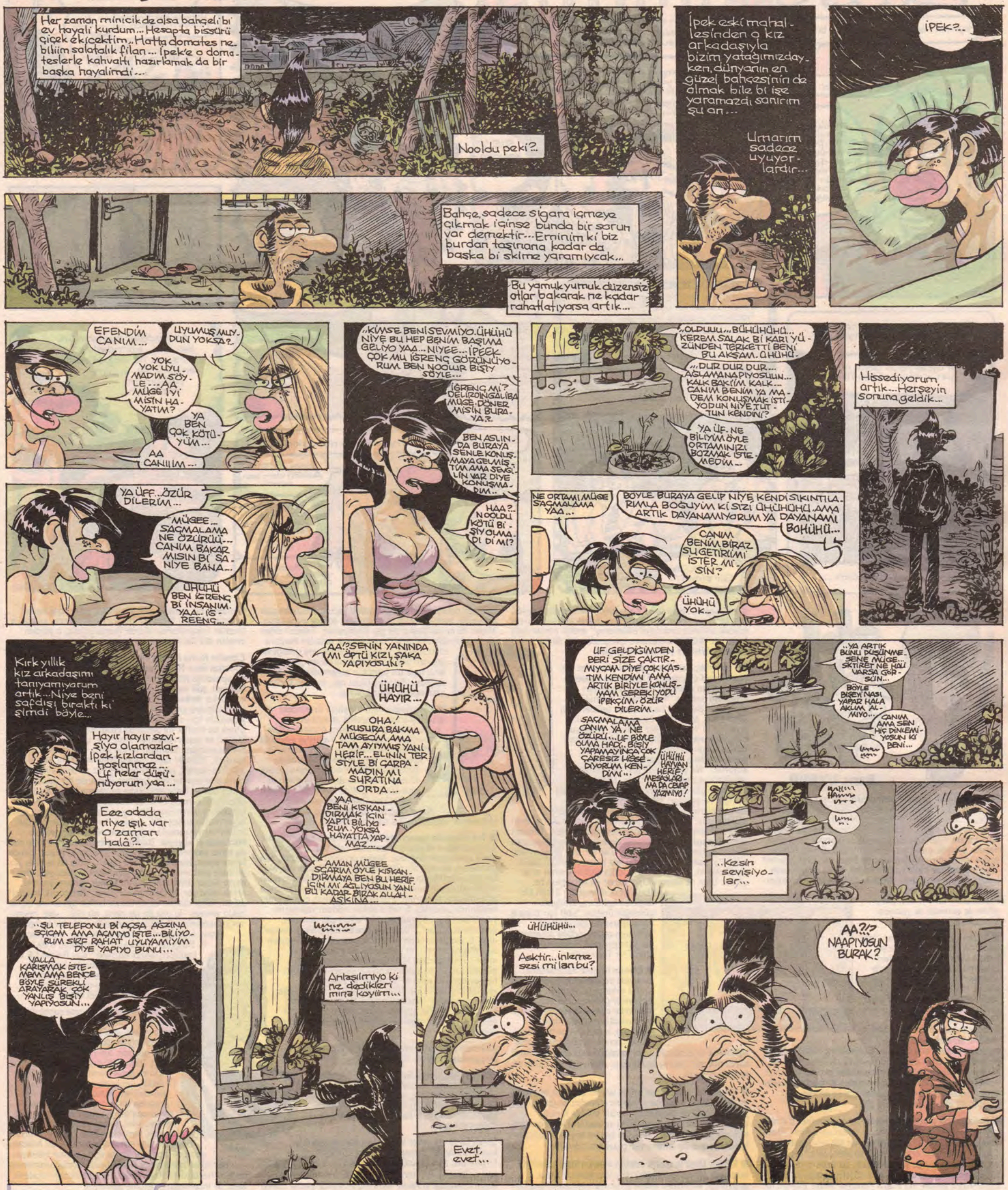

uğur gürsoy
İYİ GÜNLER DOKTOR BEY. BİR HAFTA ÖNCE BANA VEBA TEŞHİSİ KOYDULAR... DÜNYADAKİ TEK VEBALI BENİM... BENİMLE TANIŞMAK, ARKADAŞ OLMAK İSTER MİSİNİZ?. GELİN Bİ KAHVE İÇELİM ŞURDA...
KUSURA BAKMAYIN, HASTAM VAR./.
VEBALIYIM DİYORUM SİZE YA, HİÇ Mİ İLGİNÇ GELMİYO YÜZÜNÜZE HAPŞIRIRIM BAK... BUYRUN.
VEBALI Bİ ARKADAŞIN OLMASINI İSTEMEZ MİSİN? İŞTE KARŞINDA DURUYORUM APTAL/E.. HADI./.
FATİH BEY, BU EZBERCİ EĞİTİM SİSTEM DEĞİŞMEDİKÇE HÜR KAFALI NESİLLER...
AMAN YAA... EĞİTİM SİSTEMİMİZ EZBERCİ DİYOLAR BAKSANA.. TÜM HEVESİM KAÇTI... ÖFF, KEŞKE SEYRETMESEYDİM. BOK GİBİ OLDUM./.
KALK LAN BANYO YAP. YARIN OKUL VAR, KALK/.
PAT!
SADECE SAÇIMI YIKASIN ANNEM. ÇÜNKÜ ÇOK ÜZGÜNÜM ŞU ANDA/.
HASSKTİR EVDEN ÇIKMADAN MEKİK ÇEKİCEKTİM, YİNE UNUTTUM... NEYSE YARIN TOPLUCA ÇEKERİM OLUR BİTER... MEKİK ÇEKME KARARI ALDIĞIM GÜNDEN BERİ BORÇ HANESİNE YAZIYORUM, YARINKİYLE BİRLİKTE 900 MEKİK BİRİKTİ... DERTSİZ BAŞIMA DERT ALDIM RESMEN... KENDİ KAZDIĞIM KUYUYA DÜŞTÜM...
HAVADAKİ NEM ORANINA BAKIYO MUSUN ABİ SEN ORDAN... BEN OLSAM HEP BAKARIM. HAVA BASINCINA DA BAKARIM, PUSULASINA DA BAKARIM, BİLİNÇLİ YAŞARIM. GELİŞİGÜZEL YAŞIYORUZ... BEN DE ALICAM O SAATLERDEN, PARA BİRİKTİRİYORUM ABİ... NEM ORANI KAÇ ABİ ŞU ANDA?
BAKIYIM, YÜZDE YİRMİÜÇ...
ZAHMET OLMAZSA BASINCI DA ALIYIM MI?.
ŞŞŞ BORAA... ÜSTÜN AÇILMIŞTI ÜSTÜNÜ ÖRTTÜM, BELİN SOĞUK ALMASIN DİYE ÖRTTÜM GÜZEL OĞLUM... YAPTIĞIM İYİLİKLER BİLİNSİN...
HI...
ÜSTÜNÜ ÖRTTÜM ÜSTÜNÜ... AÇILMIŞTI.
..HI.. AH! KOLUMU NİYE SIKIYOSUN YA./.
ÜSTÜNÜ ÖRTTÜM DİYORUM ÖKÜZ HERİF./.. BAK YEMİNLEN BOŞA GİDİCEK ÜSTÜNÜ ÖRTMEM/.. NEYSE SABAH DA HATIRLATIRIM.. ALLAH RAATLIK VERSİN...
HA BU ARADA SEMİH BEY, DEMİN BÜTÜN O HESAPLARI YAPARKEN ÇÜKÜM DIŞARDAYDI... SABAHLARI GELİNCE ÇÜKÜMÜ ÇIKARIP OTURUYORUM MASAYA. 14 SENEDİR BU ŞEKİLDE ÇÜKLÜ YÖNETİYORUM BU ŞİRKETİ, HİÇBİRİNİZ FARKETMEDİNİZ... YARIN EMEKLİ OLUYORUM VE YAPTIĞIM ÇILGINLIĞI BİLMENİZİ İSTEDİM...
...
HADİ GİT DİĞERLERİNİ DE ÇAĞIR./.

HİÇ MACERA VÂAD ETMİYEN KAHRAMAN
KÖPEK ADAM
yavuz öztürk
80. gün...
Supermen.
O sırada Köpek Adam.
OHH İYİKİ İÇİME KOSTÜMÜ GİYMİŞİM... SICACIK TUTTU./.
90. gün...
Ali radyoaktif yağmur bulutlarından düşen yıldırıma maruz kalır... Şimşek Adama dönüşmesi gerekirken...
KRAŞ
Sadece buna dönüşür...
91. Gün.
Uzaylılar dünyayı istila etmek için gelir...
Ama pek durumları olmadığı için televizyonları ele geçiremezler. Bütçeleri doğrultusunda başka iletişim araçlarını kullanırlar..
Sadece kapı diafonlarını ele geçirirler.
ZIRRNNN.
KİM O?!
UZAYLILAR... DÜNYAYI İSTİLA EDİCEZ.
EVET!
92. Gün.
Köpek Adam yine her zamanki yerinde şehri kontrol altında tutuyordu...
YOK YA BEN TAMİRCİYİM, ÇATIYI AKTARIYODUM...
BURAYA Bİ ÖKÜZ ÇIKIP HEP KİREMİTLERİ KIRIYOMUŞ...

Çarpışma

İpek & burak

yazan çizen OKY

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

■ En sevdiğim tartışma tarihçilerin tartışmasıdır. Düşününce siz de hak vereceksiniz. Biri diyor ki "şu şöyleydi" beriki diyor ki "hayır böyleydi." İyi de, ikiniz de ne derseniz deyin, o şey artık her neyse, nasılsa öyleydi; hadi kafaları daha da karıştırmak istiyorsak; sana göre nasılsa öyleydi, ona göre nasılsa öyleydi. Olmuş bitmiş şeyler için birbirinizi kırmanın ne âlemi var allah aşkına? Geçmişe takılıp kalmayın bu kadar, biraz da geleceğe bakın. (Kendi yazdığımı okudum da iyice mi delirmişim ne? Mete hoca görmesin bacaklarımı kırar valla. Gerçi görse de görmese de yakında kıracak ya, ayrı mesele.)

■ Bazen kulağıma çalınıyor, "abi insan ilişkisinde güçlü olacak, baltan tavrını koyacak, ipleri kaptırmayacak" falan türünde garip garip konuşmalar. Kardeşim, uluslararası ilişkiler değil ki bu, kadın erkek ilişkileri ya da daha geniş anlamda duygusal ilişkiler. Dini siyasete karıştırmak karıştırmamak falan değil benim derdim, siyaseti aşka bulaştırmasanız, ona da fitim. Ezcümle hiç kulak asmayın bu andavallıklara, saçma gururunuzu da, utancınızı da bir kenara bırakıp hiç oyun oynamadan yaşayın ilişkinizi. Aman ilişkide ipleri kaptırmayayım diye Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Pérez de Cuéllar (perez de kueyyar okunacak) gibi olmayın keriz gibi.

■ Bana kalırsa plaza gibi yerlerde işe başvururken CV'nize (sivi okunacak) bildiğiniz yabancı dilleri yazarken "Plaza Türkçesi-orta seviye" şeklinde bir not düşmeyi unutmayın. Tabii orta seviyeyi örnek olarak yazdım, zaten hiç yoksa az, az ise orta seviye yazıyorsunuz, siz artık orta seviye biliyorsanız "iyi derecede" diye düzeltin orayı, kafamı kızdırmayın benim. Ha Plaza Türkçesi nedir? Efenim bir iş arkadaşınız gelip size "Kampanyayı dileyledik, müşteri yeni bir rizın vay istiyor, benefitler de beklentileri inkreys edecek seviyede undırlayn edilmemiş" dediği zaman eşek herifin ne dediğini anlamanız için gereken bir dildir. İngilizce bilseniz yetmez söyleyeyim.

■ Yeni çıktı; Fair Trade diye bir fenomen var. (fey'r treyd okunacak) Efendim bu konsepte göre çalışan şirketler, satışa sundukları ürünlerin üzerine "Fair Trade" mamülüdür diyorlar ki daha çok insan onların ürünlerinden satın alsın. Meselenin özüne gelince bunlar diyesiler ki "efendim biz kahveyi, kakaoyu; çalışanlarına makul ölçülerde ödeme yapan; işçilerini çok sömürmeyen işletmelerden, gerekirse daha fazla para vererek satın alıyoruz." Ne güzel değil mi? Oh, hemen rahatladı vicdan, hemen sevin. Lakin çevir bakalım o çikolatanın arkasını (ki ben çevirdim) bak gör ne yazıyor: "Bu üründe kullanılan malzemelerin %63'ü fair trade esaslarına göre sağlanmıştır." Ha sen fair trade dedin, yine de malzemenin %37'sini temin ederken sömürmeye devam ettin. Tamamı sömürü yoluyla elde edilmiş malzemeden yapılmış olmaması iyi gibi geliyor kulağa ama %37'i ne olacak? Muhtemelen o %37'yi tamamlarken de bu kez sömürebildiğin kadar sömürdün ki, sömürmediğini iddia ettiğin kısmın acısı çıksın. Ulan ne kolpa bitiyor sende ne ketenpere be. (ketenpere okunacak) Zaten bir düşünün bakalım, aldığınız gömleğin üretimi %60 fair trade'e dayanıyorsa bu çalışanların %40'ının çocuk olduğu anlamına da gelmiyor mu? Hayatınız yalan ulan Fair Trade'çiler.

■ Efenim hepiniz hatırlarsınız, ilkokulda mevsimler panomuz vardı sınıfın arkasında. Halbuki mevsimler panosu misal Mucha'nın mevsimler dörtlemesi-panosu olaydı ya ilkokullarımızda? İddia ediyorum, insanların gerek sanata, gerek kavramsal düşünmeye olan eğiliminde artış olacak; hatta sokakta kavga eden insanların sayısı bile yarı yarıya azalacaktı. Allah aşkına, bakın ve kararı siz verin.

■ Mevsimler tablosunun orada beş yıl boyunca durması da ilginç tabii. Çocukların o tablo olmadan da (ekvatorda yada kutuplarda değillerse) net bir şekilde farkına varacakları dört mevsim olduğu ve bunların kiminin karlı kiminin güneşli olduğu bilgisini beş yıl boyunca çocuğa hatırlatmanın ne anlamı var çözebilmiş değilim.

■ Sevgili Mişa'yı tenzih ederim ama bu kedi milleti de biraz çok oluyor artık yahu. Kaç bin yıldır bizimle yaşıyorlar, elimizden geleni ardımıza koymadık rahatları için, yeri geldiğinde kutsal muamelesi yaptık; dokunulmazlık bahşettik, bunca yıl oldu hala duruma adapte olamadılar. Miyav da miyav başka bir şey bilmiyorlar. Tamam diğer hayvanat'ta da bir numara yok ama biz bunlara evimizi açtık, yatağımıza aldık; yeri geldiğinde geceleri bizi uyandırmasına da ses çıkarmadık ama hala bir teşekkür göremedik. Aşk olsun doğrusu. En karşılıksız aşk, insanın kediye olan aşkıdır bana kalırsa.

■ Eğer bugün belli bir yaşın üzerindeki arkadaşlarımız otoyolda at arabası kullanmıyorsa bunu Doğru Ahmet ve Bay Yanlış'a borçluyuz. Bay Yanlış'ın otoyolda at arabasına bindiği ve Doğru Ahmet'in kendisini "ama otoyolda at arabası kullanılmaz Bay Yanlış!" diye uyardığı filmleri izlemeseydim kesin şimdi at arabasıyla TEM'de fink atıyor, Bağdat Caddesinde fiyaka yapıyor olurdum. Gerçi Bağdat Caddesinde at arabası kullanmak serbest galiba ama bir bakmak lazım.

■ Televizyonda pazaryerlerinde satıcıların bağırmasının yasaklandığını duydum, pazarcılar rahatsız. E ben de biraz rahatsızım doğrusu. Neden derseniz dostlarım, can parelerim, burada bir çifte standart var. Kişisel olarak, birilerinin kulağımın dibinde veya yakınımda bağırmasından nefret ediyorum ama pazaryerinde de oranın kurallarına göre hareket ediyorum. Pazarcının canhıraş çığlığı onun reklâmıdır arkadaş. E sen o abinin reklam yapmasını yasakladın mı, bağıramayacak "elma gibi domates, hormonsuz bunlar", "ikizlere takke bir alana bir de hediye" diye. E sen pazarcının reklam yapmasını yasaklıyorsun da, Migros'un reklam yapmasını da yasaklayacak mısın? Ha o gürültü kirliliği yaratıyormuş. Ulan gürültü kirliliğini kulak tıkacıyla engellersin, kalıcı bir şey değil ki yahu o? Ama beriki İnsert adını verdiği kâğıtlarla kirliliğin, çevre düşmanlığının ağa babasını yapıyor, ona ne demeli? Bağırsın arkadaş pazarcılar! Nefret ettiğim halde bağırsınlar. Hatta onların bağırması yasaksa, müşteriler bağırarak destek versin.

Aklımda Kaldığı Kadarıyla Dünya Tarihi: İlk İmparatorluklar ve Roma Kafası

Efendim, geçtiğimiz haftalarda ilk devletlerin ve paranın nasıl ve hangi sebeplerle ortaya çıktıklarını irdelemiş, konunun uzmanlarından bir hayli de küfür yemiştik ama ne yapalım, benim aklımda öyle kalmış diyor, serimize devam ediyoruz.

Şimdi bu ilk devletler kuruldu ya hani bir şekilde; bunlar böyle gel zaman git zaman büyüdüler, birbirinden ayrı devletler haline geldiler ama arsızlığın sınırı olmadığı için biri diğerini de yutayım diye diye imparatorluklar kuruldu. Hani imparatorluk birçok milleti kapsayan bir şemsiye gibi düşünülse yeter. İşte benim aklımda Hitileri falan bir kenara bırakıyorum, en çok iz bırakan imparatorluk olarak Roma kalmış, o yüzden oradan düz ilerliyorum.

Efendim Roma aslında ilk başta krallıkmış tabii de krallık olmadan önce Remus ve Romulus diye iki kardeş arazi anlaşmazlığı yüzünden birbirlerine düşmüşler, yok burası benimdi, yok senindi, yok oradan yol geçecekti, istimlâk edilecekti derken biri berikini vurmuş. Hangisi hangisini tam bilemiyorum, e ilk başlarda her adam öldüreni kral yaptıkları için o yüzden kral olmuştur herhalde diyorum. Şimdi bu krallık ilk başlarda kendi halinde takılırken birileri ne yapıp edip kralı indiriyor, orasını tam bilemeyeceğim, krallığın yerine keriz gibi cumhuriyet kuruyor. Hâlbuki daha cumhuriyete var daha, biz bile 1923'te kurduk, gidip iki bin beş yüz yıl önce cumhuriyet kurmanın manası yok. Çağının ilerisinde bir davranış olmuş bence. Halk tabii kime oy vereceğini falan da bilemiyor, demokrasiye henüz hazır değil. Zaten halkın tamamı oy veremiyor bakmayın. Roma Cumhuriyeti tabii böyle mutlu mesut gibi, çağının ilerisinde giderken bir balyoz operasyonuyla tuğgeneral Jül Sezar, geliyor hükümete el koyuyor. Bildiğin askeri darbe yani ama onu da biraz post-modern darbe gibi yapıyor ki bunun için de bence erken, biz bile 1997'de yaptık, gidip iki bin beş yüz yıl önce post modern darbe yapmanın manası yok. Her neyse Sezar daha sonra halka kömür yardımı yapıyor, erzak dağıtıyor, rakiplerini karalıyor, diktatörlüğünü ilan ediyor. Diğer yandan da neredeyse halkın tamamına seçme hakkı vererek –ki ona da var daha, biz bile... eee, neyse.- seçim sistemini mi değiştiriyor nedir artık; bir komployla bunu öldürüyorlar. Hani Brütüs var, o da Roma 4. Bölgeden ikinci sıra milletvekili, o da buna katılıyor, Sezar ölürken "Vay Brütüs? E o zaman öleyim bari" diyor ya, o olay işte. Kimisine göre de hiç öyle bir şey demiyor, onu Shakespeare uydurmuş (Şekspir okunacak), efendi efendi ölüyor.

Şimdi tabii Sezar ölüyor ama sonra ortalık kızışıyor tabii. Terör ortamı var, bu ortamda Sezar'ın yeğeni midir nedir, Augustus diye gençten bir oğlan çıkıyor, türlü hile hurdayla başa geçiyor. Sonra da "bu anayasa bize fazla bol" diyerek (ki onu demek için de daha erken, biz bile 70'lerde dedik) imparator oluveriyor. Ha kendine imparator değil de eşitler arasında birinciyim diyor. Sohbet esnasında primus inter pares derseniz, havanız olur. (nasıl istiyorsanız öyle okunacak, nasıl olsa kimse Latince bilmiyor) Böyle bir alay numaralar ama yer mi Anadolu çocuğu? Yemiyor ya da yiyor orasını bilemem. Her neyse işte böylece Roma İmparatorluğu kurulmuş oluyor. Haftaya da Romalılarda sosyal yaşamı inceleriz, belki de incelemeyiz, üstüme gelmeyin.

Barış ÖZKAN

Çağlar URAL

Erhan TATLIDİLLİ

Ömer GÖKSEL

Burak BARLAS

Oktay KAYA

Nadir KUTLUHAN

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi
4 Şubat 2010 Sayı: 127
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur GÜRSOY
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan KARATAŞ, Fırat YAŞA, Vasıf TERİM
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Ofis Sorumlusu: Mesut Tunç Baysel

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60
ISSN 1307 - 7619
Baskı: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 99TL **Amerika:** 100$ **Avrupa:** 70€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59
USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73
EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABİ
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Küçlük
OTİSAABİ NE DİYOSUN, SÜPER HA? DERİ PANTOLON FALAN HA..
SEKSİ OLMAK İÇİN ÇOK ZORLAMIŞ KENDİNİ
ÖYLE DEME BENCE GÜZEL BEAABİ
GÜZEL TABİ, SELÜLİTLERİNİ DE GÖSTERMİYO
YAA İLLA GICIKLIK YAPICAN..
BEN DİİL ONUN BÜNYESİ YAPIYOR
AHA!.. BU TARAFA GELİYO.. BİZE Mİ GELİYO YOKSA!
GELSİN
NAAPICAZ PEKİ?
İYİ AKŞAMLAR
!
MERABA
SANA DA İYİ AKŞAMLAR
HA?..TABİ PARDON İ..İYİ AKŞAMLAR..
ÇOK KAYNATTINIZ BENİM HAKKIMDA
DERİ PANTOLONUN SANA NE KADAR ÇOK YAKIŞTIĞINDAN BAHSEDİYORDUK
ÖYLE Mİİ.. NE GÜZEL
BEN DE NE GÜZEL DİYODUM
BAK BAK, KADIN RUHUNU OKŞAMASINI NASIL DA BİLİYO
BEĞENDİĞİMİ BELLİ EDİYORUM SADECE
İYİ GİDİYOSUN.. PEKİ SONRAKİ AŞAMA NEDİR MERAK EDİYORUM
HIZLI DA OLABİLİR YAVAŞ DA..
TOP BENDE YANİ
BEKLERİM
BU FIRSATI KAÇIRMIYIM YANİ..?
UZATMASAK
SIKILDIM BURDAN DESEM MESELA
DOĞRU CEVAP
NEREYE GİDELİM?
BANA
O ÇOCUK GELMİYO MU?
NİYE GELSİN?
HEMEN DE EKTİN ARKADAŞINI ÇOK AYIP
ADI NE?
KAAN.. KAAN
?
GELSENE
BEN Mİ? GELİYİM Mİ? HEHEHE..
HEHEHE.. GRUP YAPICAZ HA? BENİM ALETE BAKMA UTANIRIM HA..
NİYE YAA?!..ÖNCE BEN GÖRDÜM, SEN BAKMIYODUN BİLE..
ÖYLE BİŞİY OLMIYCAK! SEN BURDA OTURUP KAHVENİ İÇİCEKSİN
GELSENE BENİMLE
HEHE HE..
NİYE SÜTYENİNİ ÇIKARMADI, GÖĞÜSLERİ SARKIK GALİBA
Bİ DAKKA..DUR.. ŞURDA KONDOM VAR..ONU TAK
TEDARİKLİSİN
ESKİ SEVGİLİMDEN KALDI..
OHA!.. BU NE LAN?!
ZENCİ MİYDİ NEYDİ BU ESKİ SEVGİLİ?
BU PREZERVATİFİ DOLDURACAK BOYUTLARA ALIŞIKSA BENİ BEĞENMEZ Kİ?
TATMİN ETMEK ZOR!
MORALİM BOZULDU
İNDİ!
NOOLUYO YAA?!..
ŞEY ÇIKTI TAKIYORUM YENİDEN
ÜFF!.. TAMAM BIRAK BIRAK
AMA ?!..
NE ÇABUK BİTTİ?
KAAN!
NE DEDİM Kİ !?
KALK GİDİYORUZ
DAHA YENİ GELDİK
OTURMAYA MI GELDİK?
BEN DE ONU DİYODUM
KAAN.. KAAN
BENİ ÇAĞIRIYO...
DUYDUM
GİDİYORUM BAK, SONRA ŞEYLİK OLMASIN!..
BENİMLE DALGA GEÇTİ ADİ!.. SIRF BUNUN İÇİN ÇAĞIRDI EVİNE!
BU KADAR KÖTÜSÜNE RASTLAMAMIŞTIM
NE DURUYORUM HAALA BURDA?!
GİTMEDEN Bİ PİSLİK YAPSAM?
YOK LAN YÜRÜ GİT İŞTE..
BU GECEYİ UNUTMAM LAZIM UNUTMAM LAZIM..
LAN NE BÜYÜK ŞEYİ VARMIŞ HAYVAN HERİFİN!..
SADECE PORNO FİLMLERDE OLUR SANIRDIM
OTİSAABİ BEKLE
?
KAAN
SEN HAKLIYMIŞSIN
BU KONUYU HİÇ AÇMA..ASLA!
NE DEDİM Kİ?
...
DEME!
Erkeklerle sorunu olduğunu ve intikam peşinde bir kadın olduğumu anlayabilirdim eğer Kaan'a hava atmak için acele etmeseydim. Yani erkek gibi düşünüp davranmış ve boyumun ölçüsünü almıştım. Ölçü konusunda benim içim rahat. Partnerlerimin de içi rahattı.
SÜPER Bİ ALET BİRAZ PAHALI AMA ÇOK İŞE YARIYO ÜÇ DÖRT SANTİM BÜYÜTTÜ VALLA
KAAN! ÇEK ŞUNU, SALLAYIP DURMA
İLAÇ MI KULLANIYOSUN, ONLAR İŞE YARAMIYOMUŞ ARAŞTIRDIM BEN..
-SON-

11 ŞUBAT PERŞEMBE
SAYI: 2010/07 No: 128
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

ÇIKARTMALAR DERGİNİZİN İÇİNDE!

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Recep Tayyip Erdoğan, eylemdeki Tekel işçilerine bir ay süre verdiklerini söyleyerek "Eylem yasal değil, ay sonu adım atacağız" dedi.

İŞÇİ DÜŞMANLIĞI...

- **Başbakan Tayyip Erdoğan, Tekel işçilerinin ay sonuna kadar eylemi bırakmamaları durumunda polis müdahalesini düşüneceklerini söyledi.**
- **3 milyar dolarlık Marmaray projesinde günlük 28.5 liraya çalışan işçiler, üç yıl sonra verilen 1 liralık zamma isyan edip iş bıraktı.**
- **AKP, sendikalı işçi sayısını 750 bine düşürmeyi başardı.**

Mardin Akçatarla köyünde yapılan bir düğünde yeşil-sarı-kırmızı şallar sallayan damat dâhil 5 kişiye birer yıl hapis cezası verildi.

14 Şubat'a Özel Mekanlar

SPATULA : Bağdat Caddesi'nde bulunan çılgın mekan, Sevgililer Günü'nde, çiftlere sürprizler sunacak. İsteyen çiftlere fıçı biradan birbirinin kafasını yıkama imkanı verilirken, masaj isteyenler kendilerini yavru su aygırına çiğnetebilecek. Mekanın ünlü kokteylleri "Çekik Gözlü Yosma", "Diri ve Yalnız", "Titreyen Zevk" ve "Hilmi Tuhafiye" adını taşıyor.

KERİM VE ARKADAŞI : Tarlabaşı'nda öğrenci evinden bozma kült geceyarısı barı. Çıplak ayak ve ayılı tulum zorunlu. Sevgilisiz olan, en fazla üç bira içebiliyor. DJ Tıynetsiz, Hırvat elektronik müziğinde bir numara olarak biliniyor. Duş jeli yalamak kesinlikle yasak.

TERBİYESİZ ADAM : Asmalımescit'in gözde mekanı, Sevgililer Günü için dört Rus dansçı, iki Moğol ateşbaz ve yedi noter adayıyla anlaşmış durumda. Bu güne özel olarak, şarap kor halinde aşıkların boğazına damlatılacak. DJ Güldenay, müşteri isteklerinde kıvırcıklara öncelik tanıyor. V.Ö

Kuzey Irak'ta Türk askerlerinin kafasına çuval geçiren ABD'li generalin onuruna Ankara'da yemek verildi...

Bebek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"gizli bir güçtür bilinmez
büyütür yoksulları"
Â. İlhan

• PSİKOLOG : Tane tane konuşan, kısa saçlı, zarif bir hanımefendi. İkinci seansta bana "Dünya o kadar da matah bi yer diil Vedat Bey" dedi. "Bence matah bi yer, başka gezegende hayat yok" dedim. "Esasen haklısınız" dedi.

• CAĞALOĞLU : Eski Cumhuriyet'in sokağı. Yaz gecesi. Üçe üç maç yapıyoruz, üçte devre altıda biter! Bi gol kala hır çıktı, kafalardan buhar tüte tüte, bağrışmalar oldu, biri maçı terk edip gitti. "Ya, gel, maç bitsin" dedik, iyice tavır alıp hızla gitti. Güvenlik görevlisine oyna dedik, güldü, olmaz dedi. İkiye iki de olsa bitirmek kararındaydık. Tam o an, sokağın başında, lambanın altında O göründü! O! Forma, şort, halı saha kramponu giymiş, elinde de futbol topu tutan bir genç. Bize doğru geliyordu. O an başka herhangi birine ihtiyaç yoktu. Sessizce bekledik, kramponların sesi duyuluyordu. Konuşma mesafesine gelince "Bi gol kaldı, adam eksik, oynar mısın arkadaşım?" diye sorduk. "Oynamam mı?" dedi. Maçı üçe üç tamamladık. Ve böylece şen oldu oralar!

• ESKİ YUNAN : Tanrılara inanmıyorum ama bi sinerji var!..

• KADİR İNANIR : Gazeteci bi arkadaşım vardı. Sorularıyla ünlüleri, siyasetçileri yıldırırdı. Bi galada mı ne, gasteciler Kadir İnanır'a "Uzun zamandır görünmüyodunuz" demişler, Kadir Bey de "İnzivaya çekildim, dört bin sayfa kitap okudum" diye cevap vermiş. Arkadaşım "Hangi kitaplar acaba?" diye sorunca, Kadir İnanır'ın verdiği cevap şu: "Benim canımı sıkma!"

• AZALARAK BİTSİN : "Psikolojikman" ve "Otomatikman". (Önce ikincisi bitsin!)

• SEVGİLİLER GÜNÜ : Toplu sünnet kafası.

• AŞK : Tabii ki seviyorum. Seni sevmeyip de kimi sevicem? Bununla beraber dışarıda kalan kolumu yorganın içine sokmayı da seviyorum. Yani, beni de seviyorum. Beni korumazsan nasıl sevicem?

• CÜNEYT ARKIN : İnanır'la konuşan arkadaşım, bi başka zaman da, bi oteldeki gecede Cüneyt Arkın'a soru üstüne soru sormuş. Sonra ikisi tuvalette karşılaşmışlar. Kalabalıkta sinirlerine hakim olan Cüneyt Bey, tuvalette arkadaşımın yüzünü, tek eliyle hafifçe sıkmış ve şöyle demiş: "Sen benim oğluma benziyosun!"

• BİTKİ ÇAYI : Çay zaten bitki ki...

• RÜYA : kırdayım ben – ama böyle yokuş yukarı - ağaçlar var çam ağaçları - otlar pırıl pırıl yağmurda - neredeyse toprak koktu rüyada / yağmur dindi – baktım yuvasından çıkan ilk karıncaya – dikkatli bakınca büyüdü ve sarıldı boynuma – simsiyahtı gece elbisesi – bana yorgunluktan bahsetti / sonra küçüldük ikimiz – bana yuvasını gösterdi – yuvası tertemizdi – işte bu rüyayı anlattım ona – dinledi beğendi karınca

• TÜRK'ÜN HEDİYE VERDİĞİ AN : Sana layık –öp– diil ama –öbür yanaktan öp!– Bana layık dilse -öp- niye veriyosun –diğer yanağı öp!- Bana layık işte canım, sağol. "Sana layık diil" bitsin!

• AHMET KAYA : 'Pırıl pırıl yaşadım tam üç dakika tastamam!'

• PSİKİYATRİST : Şık kadife pantolonlu, ekose gömlekli, zaman zaman gözlüklü, steril bir adam. Kitabımı imzalayıp verdim. Sonraki hafta anlattı, oğlu kitabı okumuş, "Bu adam sana niye geliyo ki?" demiş. Bunu anlatacak kadar samimi bir adam. "İki kişi konuştuğunda, aslında altı kişi konuşuyo" dedi bana. "Nasıl oluyor" deyu sordum, "Siz, sizin kendinizi sandığınız kişi,

HRANT DİNK

İçişleri Bakanlığı, **Hrant Dink** cinayetinde ihmal ve sorumlulukları bulunduğu iddia edilen 19 polisi suçsuz buldu.

Hrant Dink cinayetinin tetikçisi Ogün Samast cezaevinde evlendi.

Hrant Dink cinayetinin azmettiricisi Erhan Tuncel, tutuklu bulunduğu cezaevine gardiyan olmak için girdiği sınavı kazanarak mülakat için çağrıldı...

Yüksekova'da 15 yıl önce kaybolan çoban Nezir Tekçi'nin önce askerler tarafından kurşuna dizildiği, ardından da mayınla havaya uçurulduğu iddia edildi.

KAÇ YIL OLDU?

• Seray Sever, "*Ben erkek olsam kendimi kaçırmazdım. Beni kaçıran erkek eşekliğine doymasın!*" dedikten 1 yıl sonra, "*Ben kafayı işine takmış, ailesine çok düşkün, haftada iki gün akupunktura giderek vücudundaki enerji meridyenlerini dengeleyen, arkadaşlarıyla derin*

sohbetler etmeyi seven, evinde başını bağlayıp Yasin okuyan bir kadınım," diyeli **2 yıl**...

• Tuğba Özay, bebek idrarının saça çok iyi geldiğini iddia ettikten sonra, kendi bebeği olursa bu kürü uygulayacağını ve hatta kendi bebeğinin idrarını bile içebileceğini söyleyerek, iddiasına iyice omuz vereli **2 yıl**...

• İstihbaratçı Bülent Orakoğlu'nun tahliye edilmesinden sonra düzenlenen basın toplantısında, Tansu Çiller, Bülent Orakoğlu'na "*Sayın köstebek*" diye sesleneli **13 yıl**...

• Muhammed Ali, Vietnam savaşına katılan Amerikan birliklerine katılmayı ret edeli tam **43 yıl** olmuş.

Erkeklerle konuştuğu gerekçesiyle dedesi ve babası tarafından öldürülerek gömüldüğü iddia edilen Medine Memi'nin, Adli Tıp Kurumunda yapılan otopsinin ardından diri diri gömüldüğü ortaya çıktı.

HAYAT DEVAM EDİYOR

Hırant Dink'in katili Ogün Samast, cinayet sonrası sürekli kendisini ziyaret eden iki kadın hayranından birini seçerek evlendi. Mutlu çiftin nikâhı Ogün Samast'ın tutuklu bulunduğu Kandıra Cezaevi'nde kıyıldı...

BİR GÜN HERKES 15 DAKİKALIĞINA TÜRK OLACAK

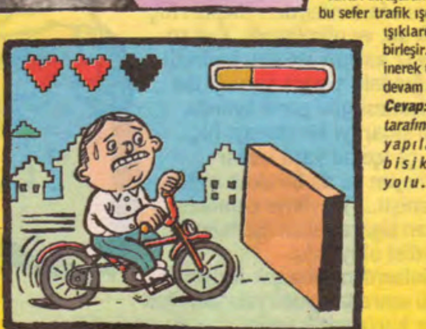
Geçen hafta, gazeteler, **"İrlandalıların ataları Türk mü?"**den, **"İrlandalılar Türk Çıktı!"**ya kadar farklı dozlarda manşetler attılar. Haber, Leicester Üniversitesi'nde yapılan bir araştırmaya dayanıyor. Araştırmada İrlandalı erkeklerin yüzde 85'inin atalarının 6 bin yıl önce Anadolu'dan ve diğer Akdeniz ülkelerinden gelen çiftçiler olabileceği söyleniyor. Araştırmada ısrarla "Anadolu" kelimesi kullanılmasına rağmen, tarihten bir 'Türk haberi' daha çıkararak milliyetçi geyiğe katkıda bulunan gazetelerin atladıkları haberse, 6 bin yıl önce Anadolu'da Türklerin yaşamadığı...

BU NEDİR?

Bir bisikletli, bisiklet için düzenlenmiş bir yolda ilerlemektedir. Karşısına bir evin duvarı çıkar. Bisikletli duvarın arkasına geçerek yoluna devam eder. 3-4 metre sonra karşısına yeniden bir bahçe duvarı çıkar. Bu duvarı da aşarak ilerleyen bisikletlinin karşısına bu sefer trafik ışıkları çıkar. Takip ettiği yol, ışıklardan sonra trafiğe açık yolla birleşir. Şahıs, bisikletinden mecburen inerek trafiğe açık alanda ilerlemeye devam eder...

***Cevap:** Konya Büyükşehir Belediyesi tarafından Şefikcan Caddesi üzerine yapılan bir bisiklet yolu...*

BİŞEYLER DUYDUM

FIRAT BUDACI

onun sizi sandığı kişi, o, sizin onu sandığınız kişi, onun onu sandığı kişi" dedi. Azıcık kalan aklım da o an havaya karıştı. "Dışarda karşılaşırsak fazla samimi davranmayız biz hastalarımıza" dedi bi de. Hiç de rastlaşmadık bu arada. (İlk kez hatırlayıp yazdım, şimdi illa ki rastlaşırız!)

• **İLGİNCİM VE İLGİNÇ KALACAĞIM** : Sıradan olmamak için türlü ilginçliklere taze gelin gibi sarılan güruh var. Bunlara, belli bi mesafeden "Mardin, Midyat, İbranice, pozitif, negatif" diye bağırıp kaç, bi saat sonra gel, al!..

• **AZALDI VE BİTTİ** : Beni enterese etmez!..

• **DRAMATİK BİR TELEFON KONUŞMASI** : Çocuktum, balkonda arkadaşıyla dertleşen bir adamın anlattıklarını dinlemiştim. Askerlik çağındaki haylaz oğlu, pavyonda çalışan bir kadına tutulmuş. "Parasını yiyomuş" kadın. Adam da kadının telefonunu bulup, "Oğlumun peşini bırak!" konuşması yapmak için aramış ve felsefi bir üslupla "Kızım, sen şu an bir ata biniyosun ve at hızlı gittiği için memnunsun... Ama bu hızlı gidişin çok kötü düşüşü olur, dikkat et" demiş. Kızın verdiği cevabı duyunca yanaroğlu olmuştum: "Sıs lan, atın da ağzına sıçiim, senin de!.."

• **İKİ FİLM BİRDEN** : Siyah beyaz, tarihi filmde, yiğit Türk savaşçı, kâfirlere esir düşüyor. Huzuruna getirdikleri prenses "Bu cengaverden tohum almak istiyorum, bizi yalnız bırakın!" diyor. Elleri zincirli kahramanımız, prenses üstüne oturduğunda "Haaayğıııır" diye bağırıyor. Bi başka filmde, sevişen Banu Alkan ve Gökhan Güney, sonradan kardeş olduklarını öğrenip, intihara yöneliyorlar. E ama kardeş, kardeşe azıcık benzer yav...

• **KARTUŞ** : Kartonla aşırı samimi olmuş gibi...

• **1 OCAK 2013** : Karamsar ruhlarını felaket senaryolarıyla besleyen dürrükleri görmek istediğim tarih.

• **TEKEL** : İdeolojik tabii, ya ne olacağıdı? İnsan, siyasal hayvan diil mi ki ne? İşçi eylemi için 'ideolojik' diyen bi başbakan daha gösterin, hadi!

• **ÖZDEMİR ERDOĞAN** : Ama aynı şarkıda hem 'Paranın ne önemi var' diyosun, hem de 'Giderek dikleşiyor hayat yokuşu' diyosun güzel abi!

• **BU ARADA** : Bi komutanın 'Özdemir, gel buraya, bak adını da öğrendim' demesi, 'Özdemir, benim soyadımın bi kısmı' demem, 'İyi, sus' demesi...

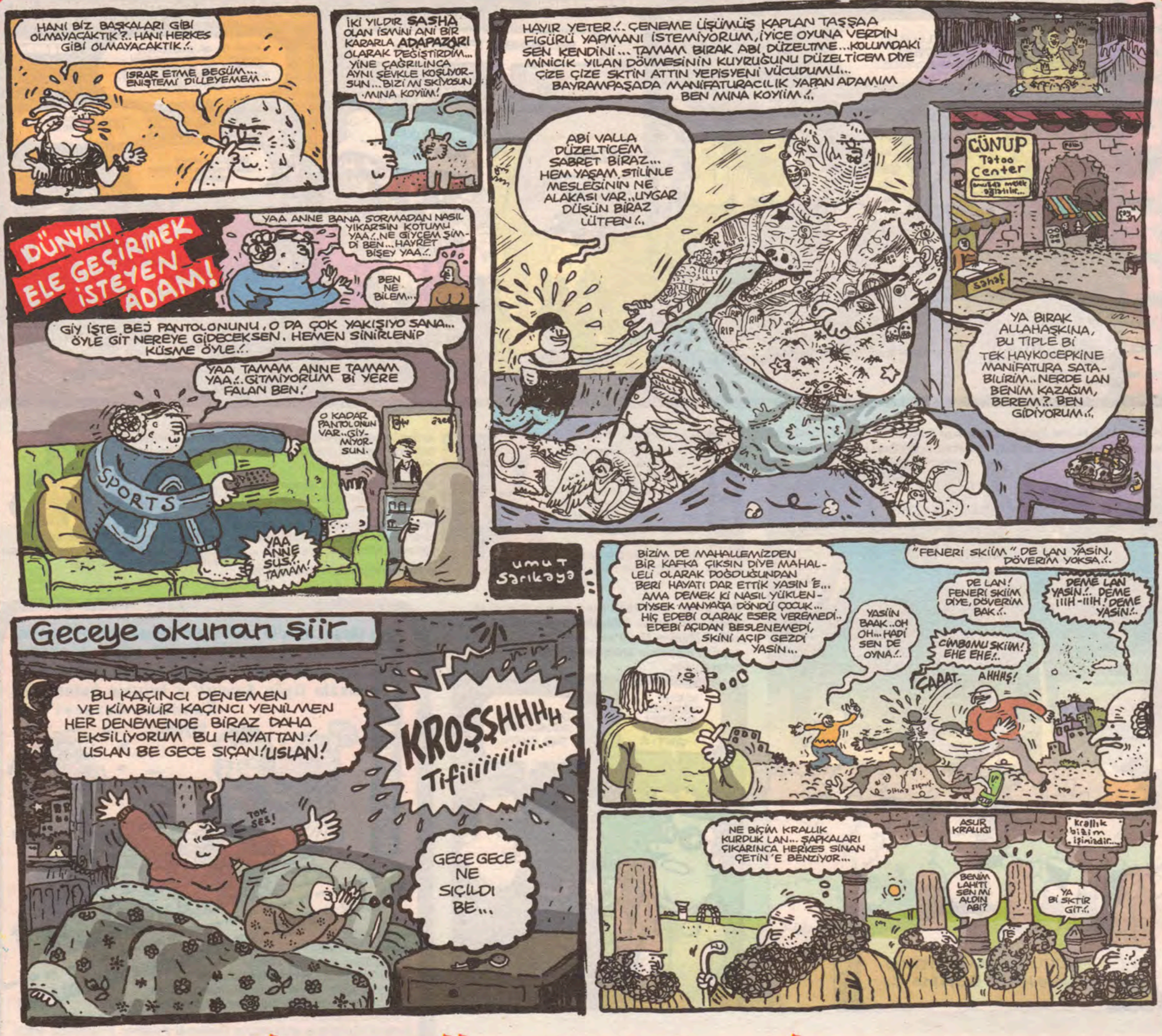
• **FARK** : Güzelse bak, çok güzelse seyret.

• **GİTTİĞİN DÜNDEN BERİ** : canım sıkkın – kedi miskin – sen nerdesin – sen yoksun – filmler kötü – şarkılar eksik – kafam bozuk – bana yazık – burada değilsin – sen nerdesin – dolunay açtı – keyfim kaçtı – zaman durmadı ama çok yavaşladı – sen gittin – ben de yokum

• **BAŞLAYIP BIRAKANLARA SOSYALİZM** : Yaşasın kardeşliğin halkları...

Türkçe Sözlü Hafif Komik · 17 Şubat Çarşamba, Ankara IF sahnesinde olacağım, inşallah! (21.00)

vedatozdemiro@gmail.com

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

GELECEKTEN MÜDAHALE

1. bölüm: Geç Gelen Adalet

Yüce Tanrı, hayatı boyunca ondan sakındığı şeyi en sonunda ona bahşetmişti. Yaşlanınca yakışıklı olan ender insanlardandı. Yaşıtları çoktan bir 'dede' olmuşken yıllar ona adeta yaramıştı. Güzel yaşlanmıştı ve bunun farkındaydı... Saçları hiç dökülmemişti, çok sık ve gümüşiydi. Yukarı doğru kıvrılan beyaz kaşları ise onu kudretli kılıyordu. Ak bıyığındaki sigara sarılığı ise adeta bir gurur nişanesi gibi parıldıyordu. Gururluydu çünkü sigarayı bırakmayı hiç düşünmemişti ve içe içe bu yaşa kadar gelmişti... Hiç içmeyen ya da bırakan çoğu arkadaşını kaybetmişti... Teşvikiye camiinin avlusundan çıkarken sigara yakan merhumun tek yaşıtı hep kendisi oluyordu.

Belki de Cek Nikılsın'dan daha çok seviyordu sigarayı... Zaten bu sonradan gelen yakışıklılığını taçlandıran tok ve karizmatik sesini de yıllarca içtiği sigaralara borçluydu. Çok sigaranın ardından ağıza balgam, balgamın ardından da şiir gelir sevgili okurlar. Sesi hırıltılı balgamlı diye şiire meğil etmişti yeni yeni. Balgamı şiir dünyasından sorumlu olmaya zorluyordu onu. Oysa gençliğinde şiirden ve şiir okuyanlardan tiksinirdi. Hem yakışıklı hem karizmatik hem de entelektüeldi ama yaşlıydı. İşte bu 'ama' yüzünden kaderine lanet ediyordu. Gençliği kara kuru sıradan bir tip olarak geçmişti. Çirkin değildi ama yakışıklı da değildi. Kadınların çok ilgisini çekmiyordu. Zaten işi gereği de çok kızlı ortamlarda bulunamamıştı. Uzun yıllar Tuzla'da mühendislik yapmıştı. O hep tanıdık birinde olduğu söylenen ama kimsenin bi türlü elde edemediği rus numarasını aramakla heba olmuştu yılları. Bir sabah gözünü açtığında başucundaki komodinde tuvalet kağıdı rulosu görmek yerine gerçek bir kadın görmek için nelerini feda ederdi kim bilir... Ama o rulo, o her gözünü açtığında ordaydı... Rulo her yerde tüm yaşamındaydı... Rulosuz bi günü geçmiyordu, evin içinde nereye gitse rulo peşinden geliyordu.

Rulo ile gönül yoldaşı olarak geçen bir gençliği hangi kendini bilmez "gençlik" ten sayabilir! Yirmi dokuz yaşında bu gidişe bir dur dedi ve başka evli çiftler tarafından kendisine bulunan bir kızla tanışıp hemen evlendi. Sonra onlar da birilerini evlendirdiler.

Eşi onun hayatına giren üçüncü kadındı. Bir buçuk yıl webcam ve telefonda konuştuğu sonra hiç buluşmadan kavga edip ayrıldığı eski kız arkadaşını da katıyordu bu sayıya yani 3'e. 2 az dı 4 ise uzaktaki bi ülke ama 3 kararındaydı. Tam ona göreydi. Eşiyle arası mükemmel olmasa da hep iyi olmuştu... Nadir kavga etmişlerdi ve bu iyi yürekli kadın ona iki kız çocuğu vermişti...

Kız çocuk iyidir, erkek gibi nankör değildir. Kızları da öyleydi. Biri 45 diğeri ise 38 yaşında olan iki kızı ona çok düşkündü. Yakışıklı, karizmatik, kültürlü babaları iki kız kardeşin göz bebeğiydi. Abla kardeş, karşılarına çıkan her erkeği ister istemez babalarıyla kıyaslıyordu. Zaten büyük kızı eşinden ayrılmadan önceki ev içi tartışmalarında kocasına açık açık babası kadar olamadığını söylüyordu. Son kavgada deli damat Cemil'in

yapılan kıyaslamalara tepesi atmıştı ve sadece içindekileri değil evi de dövmüştü. Boşanma evresinde Cemil'in küfürlerini bizzat yüzüne karşı da işiten kız babası, kızına ve zavallı torununa daha çok kol kanat germişti... Bu boşanma kızı ile babasını daha çok yakınlaştırmış aralarındaki bağı daha çok güçlendirmişti. Her zaman hayran olduğu adam, onu yine kendine hayran bırakmıştı. Anne ve babası ayrıldığı için uyuşturucuya başlamayı düşünen torunu Efe ise sırf dedesinin ona olan güvenini sarsmamak için haroyine, kokayine başlamıyordu.

Yakışıklılık bedenine geç geldi diye sürekli kaderine isyan etmiyordu tabii ki... Her ne kadar önemsemiyor gibi gözükse de tadını sonuna kadar çıkarıyordu. Kızları onun moda editörleriydi. Gerçi ne giyse yakışıyordu ama en kalitelisinden alıyorlardı almışken. Kıyafetleri her daim temiz ve ütülüydü. Bütün gençliğinden kalma koltukaltı kokusunu bastırırcasına sıkıyordu parfümünü, 60dan sonra parfüme başlamıştı.

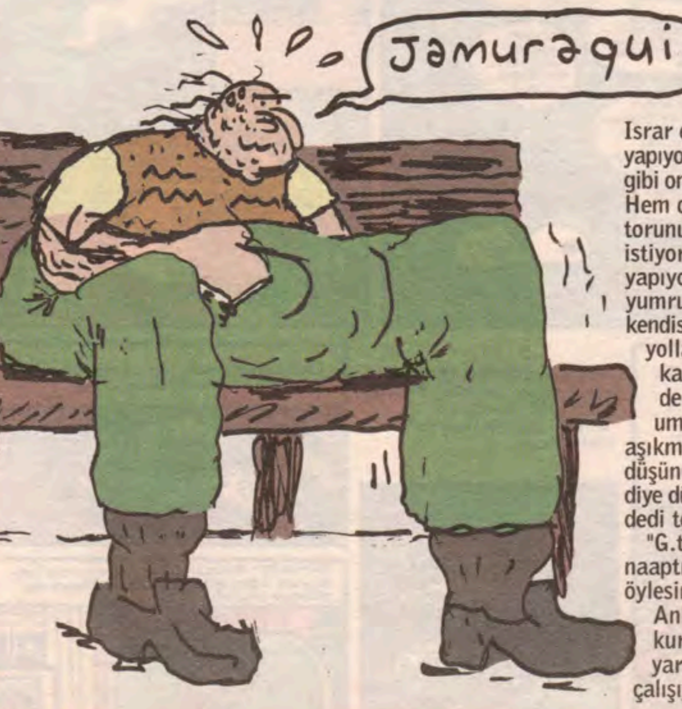
Kaç defa kızının arkadaşlarının da "aaa Saim Amca çok yakışıklıdır..." diye konuştuğuna kulak misafiri olmuştu. Kadınlar tarafından beğenilmek... Bir erkeğin başına gelebilecek en güzel şeylerden belki de en güzeli... Kendisine açık açık kur yapan karısının arkadaşları bile vardı. Onu beğenen bir kadının bakışlarını üzerinde hissetmek ne de güzel bir duyguydu. Bu duygu onu mutlu kılsa da gençken bu duyguyu hiç hissetmediği için hep biraz buruktu. Buruk sevincin vücut bulmuş haliydi Saim... Arkadaşımdı ve belki de ilk defa aşıktı.

2. bölüm: Geleceğin tadı kaçtı

Ben ise ilk karımdan büyük gürültülerle ayrıldıktan sonra, hemen bir başkasıyla evlenmiş huzurlu bir evlilik geçiriyordum. İlk evliliğimin 9. yılında aldığımız "çocuklar biraz büyüsün de ayrılalım" kararı üzerinden ancak 22 yıl sonra boşanabilmiştik. Kendisi gibi beni de sinir hastası etmişti o kadın. Psikolojim darmadağındı. Yolda gördüğüm kendi kendine konuşup, karşısında olmayan hasımlarıyla kavga eden, tartışan yaşlılardan olmuştum. Diyeceğini zamanında diyemeyen yaşlılardan. Sigara içiyordum ama günde dört slim sigaradan fazla içmiyordum. Uykusuz battıktan sonra bir müddet gençlerin çıkardığı bi kaç dergide çalıştım, mizah anlayışım eski bulunduğu için dergilerden de ayrılmak zorunda kaldım. Mizah okurları ismimi bile bilmiyordu. Eskiden uykusuz vardı yine çıksa da yine alsak diyen kitlenin gazına gelerek yeniden çıkardığımız uykusuz çok az sattı. Kitle sadece geyik yapıyormuş, ciddiye alacağımızı bilmiyormuş. Uykusuz ikinci kez battı. Bir gazete deneyimimden sonra siyasi görüşlerim yüzünden değil de ofisten kırtasiye malzemesi çalmaktan dolayı gazeteden atıldım ve şimdi tek başımayım. İki aydır aylık 4 sayfa olan Naber dergisini tek başıma çıkarıyorum. Evde koli koli zımba telim var, zımbalayıp, seçkin kitabevlerine bizzat giderek dağıtım yapıyorum. Yurt genelinde 12 satıyoruz. Siyasi ve yazı ağırlıklı bir mizah dergisi. Bir karikatür çizdim iki sayıdır. Ama yakında düzenli çalışıp bi sürü şey çizicem.

Bir çok okurumuz "bu nasıl gelecek! Hala dergi filan mı var, her şey bilgisayar ortamına aktarılmadı mı abi daha" diye düşünebilir. olmadı, her şey aynı.. 2010 yılının temmuz ayında ünlü ayfon ve aypedin yaratıcısı Apple firmasının sahibi Arçırs o Manılts eline ayfon alıp "abi ilerde bunların büyükleri olacak, ilerde klavye kalkacak, her şey ekran

olacak, dokunmatik olacak" diye teknolojik geleceğe yönelik kehanette bulunanlara çok uyuz olduğunu açıkladı ve teknolojik gelişmeyi durdurduğunu açıkladı. "Evet, öyle olacaktı, klavye filan kalkacaktı ama olmayacak artık. Çünkü çok uyuz oldum ve asla dönmem kararımdan" diye de ekledi. Firmasının Ar-ge bölümlerini bir bir kapattı. Burda rahat imkanlarla çalışan ve her çalışanın imrendiği havuzlu, spor salonlu dev yaratım tesislerini "ulan çalışmaya mı geliyorsunuz yoksa goygoyculuk yapmaya mı geliyorsunuz belli değil zaten. skerim kaykayınızı! " diyerek dozerle yıktı. Ama apple'ı da kapamadı kurnaz, g.tü yemedi, aynı ürünleri üretmeye devam etti firma, yeni ürün sürmedi piyasaya. teknoloji yarışından Apple çekilince yarışın tadı kaçtı. Diğer firmalar da büyük bir işgüzarlıkla "Apple yoksa biz hiç yokuz, zaten elimizdeki teknoloji bizim işimizi bin yıl görür. Biraz yavaş görür ama sonuçta görür" diyerek yarıştan çekildi. Bir kaç firma "diyerek devam etse de tutunamadılar, batıp gittiler. Yani sizin anlayacağınız şu yazımı yazdığım bilgisayar elinizdekiyle aşağı yukarı aynı özelliklere sahip. Araba desen öyle, ayfon desen öyle... her şey aynı bi tek ben yaşlıyım, yanlarım ağrıyor. bu arada iki erkek çocuk sahibiyim. Torunum yok. Gelinim yok.

3. bölüm: bence aşk diye bişey yok, sence?

Televizyondaki yazar ve gazeteci kadın(benden 40 yaş küçük) gençlere çok güvendiğinden. Bütün anadoludaki üniversiteleri gezdiğinden ve ordaki gençlerin o kadar araştırmacı, o kadar sorgulayıcı olduğundan ve kendisinin buna çok şaşırdığından filan bahsediyordu.

"Gençlerimiz gerçekten çok müthiş. Ben gençlerimize çok güveniyorum geleceğimiz adına. Gençlere inanıyorum" cümlesini aynen kurdu.

"O kadının kafasını fotoşopla ekrandan çıkar, vücudu kalsın... sonra kabineden herhangi bi bakanın ya da milletvekilinin kafasını yine fotoşopla yapıştır sana aynı cümleyi kuracaktır. Gençlere güveniyorum, gençlerden umutluyum. İşleri yolunda giden insanın kuracağı bir cümledir bu. İşleri yolunda giden insanlar öylesine konuşurlar. Bişey demiş olmak için demek gayet zevklidir ama başkalarının hayatlarına karışmak kötü birşeydir. İşleri yolunda giden insanlar genelde can sıkıntısından birilerine karışırlar. Gençlerden umutluymuş. Genç kim, gençler kim. 18-30 yaş arasındaki herkes her konuda anlaşıyor filan mı sanıyor bu. Umutluymuş. Ne konuda umutlu, niye umutlu, bize niye söylemiyor. Bütün ülkenin çember şeklinde el ele tutuşup üç kere döneceği bi gün mü bekliyor. Mutlu yarın diye bişey belki var ama herkesin için değil. Ben üniversitedeyken de gençlerden umutlu olanlar vardı. Nooldu saim baksana iki kilo t.şşağım var şimdi benim gençliğimi kaldı. Hala bi numara yok dünyada. Adamı hasta ediyorlar kapa şunu şovu aç. Şovda dizi başlıycak." diyerek sinirden bi slim sigara daha yaktım. 70 yıl sonra şu hayatta geldiğim yer buydu, "şovu aç"!

Naber
Haftalık mizah...
sayı:2008/01

Ağlamaktan gözleri kan çanağı gibi olmuştu. Yakışıklı olduğu için ağlarken bile yakışıklılığını bozmayacak hareketler yapıyordu. Ben olsam kendimi çek yattan çekyata ata ata ağlar, yerlerde debelenirdim. Akan sümüğümü oraya buraya bulaştırırdım. Bir asil gibi yaşıyordu acısını, tıpkı gerçek bir asil gibi.

Cevap vermedi sarsılarak ağlamaya devam etti. Israr edince anlattı...Karısının arkadaşıymış, ona kur yapıyormuş, hem de karısının yanında bile... Tahmin ettiğim gibi ona ilk asılan kadına hemen aşık olmuş. Hem de bu kadar derdin içinde. Babası torunu Efe'yi alıp kendisi yetiştirmek istiyormuş. Bu yüzden eve sık sık baskın yapıyormuş, geceleri kapılarını yumrukluyor, küfür ediyormuş. Hatta kendisinin üzerine önden 8 yaşında bi çocuk yollamış, çocuğun sataşmalarına Saim karşılık verince Deli damat Cemil ikisini de ayırmak maksatlı dövmüş. Ama umrunda değilmiş. Çünkü deli gibi aşıkmış. Saim'le çocuk beni döverken bile onu düşünüyordum. Ya bana bişey olursa ve onu göremesem diye düşününce bana bi güç geldi ama yine de dayağı yedim" dedi tok sesiyle.

"G.tü nasıl" diye aniden sordum. "aman umutçuğum naaptın" diye soğudu benden. "haaa ciddi bişey mi. ben öylesine bişey zannetmiştim. Anlatma tabi o zaman. Anlatılmaz. Anlatsan ben kınarım zaten seni" diye kurtarmaya çalıştım durumu. İki kilo t.şşağım vardı, yarınım belli değildi hala durum kurtarmaya çalışıyordum. Uzun süre sustuk. Tıslayıp duruyordum nefes aldıkça, kendi nefesimin sesi başımı ağrıtıyordu. Sonra "beni dinliyor" dedi.

4.bölüm: Sana da oluyo mu aynısı

Normal bir gündür. Evden gezmek için dışarı çıkmışsınızdır. Taksim'e gidersiniz. Polis otosundaki polis yanına çağırır gidersiniz. Kimliğinize bakar. Kalabalıkta yürürken sizi durduran polisin yanında "ulan bari tanıdık bi kız görmese de rezil olmasak" diye kaygılı kaygılı bakınırsınız. Çünkü sizle beraber diğer kimlik sorduğu gençler gibi değilsinizdir siz. Onlarla yan yana dururken size bakan diğer yürüyen insanlarla göz göze gelmezsiniz. Sizin onlarla aynı kişi olmadığınızı, sizin onlar gibi bir müzik zevkinizin olmadığını, sizin onlarla o gün aynı anda yürümek dışında herhangi bir ortak noktanızın olmadığını insanlara açıklamaya zamanınız yoktur. En iyisi gözleri kaçırmaktır.

Biraz bundan biraz da korkudan polise bakarsınız. Kimliğinizi size verir. Gülümsersiniz belki "göreviniz memur bey. Bizim emniyetimiz için..." diyerek aklanmanızı kutlarsınız. Her şey tekrar yoluna girmiştir. Ama bişey farkedersiniz. Bu sizi yanına çağıran, size kimlik soran, sizi alıkoyma yetkisine sahip kişi, polis memurunun yaşı sizden küçüktür. Polis amca, polis abi değil, bu küçücük çocuk sizi demin ne zor duruma sokmuştur. İnsan karşısına çıkan polisten büyükse yaşlıdır. Ben başbakandan bile kaç yaş büyüğüm. Ben çok yaşlıyım.

Tadı kaçmış Taksim geziniz sonrası eve gelirsiniz. Polis'in kimlik kontrolü yapmasının neyi amaçlayıp, neyi amaçlamadığı da, sırada bekleyen diğerlerinin sosyal konumu da, toplumun ne olacağı, nereye gittiği de umrunuzda değildir. Yaşlandığınızı fark etmişinizdir. Bu dünyadan geçip gitmek üzeresinizdir. Sona her zamandan daha yakın hissediyorsunuzdur kendinizi. Sonra toparlarsınız Allah Riçırd Giır'dan ve olgun erkek skini bulanlardan bin türlü razı olsun diye dua edersiniz. Hala şu hayatta şansınız vardır.

5. bölüm: Sarıydı sesi...

En son birini 30 yıl önce dinlemiştim. Bir insan nasıl dinleniyordu unuttum. Yaşlılar dinlemez, niye dinlesin ki. Eski karımı da, yeni karımı da dinlemiyorum. Bazen bir anımı bininci kez anlatırken yakalıyorum kendimi. Sonra durmuyorum anlatmaya devam ediyorum. Bir kaşar üzerine kahvaltı masasında saatlerce konuşabilirim. Eskiden aldığım peynirlerle şimdiki kaşarı saatlerce karşılaştırabilirim. Karım genelde benimle aynı fikirdedir. Aynı fikirleri paylaşsak bile, ikimiz de aynı cümlelerle kendimizi ifade etsek bile yine anlatırım. Yaşlı napıcak ki anlatacak.

Yaşlı kendini sevdirmek ister. Beğenilmek ister. Bu uğurda maymunlaşabilir de çirkefleşebilir de. Yazlıklarda gençlerle çok iyi anlaştığını zanneden yaşlılar vardır. Benim de içine girdiğim bu sınıf yaşlılar gençlere asla rahat vermez belli bi süre sonra gençlerin tatilini skip atabilir. Nitekim güney sahillerimizde benim bizzat 6 leşim vardır bu konuda. Bilerek yaptım, yine olsam yine yaparım. Genç yaşamdır, yaşamı seven yaşlılar gence bir şekilde yanaşır. Bazıları öfkeyle, bazıları yaranmayla. Yaşlının gence yaranması, genci tavlamaya çalışması, onların gönlünde yer edinmek istemesi her zaman daha barışçıl yöntemdir. Biriyle çatışmak yerine ona yaranmayı, rezil olma uğruna rağmen tercih ederim.

"Ulan Saim sen yakışıklı olduktan sonra böyle cümleleri kurmaya başladın. 'Beni dinliyo' diye hallere filan girdin birden. Hem ne zaman evine gelsem alaturka müzik dinliyorsun. Sanki Fedon'un babasıyla arkadaşmışsınız gibi davranıyorsun. Tokat'lı değil misin sen. Üniversitede ilk geldin İstanbul'a, benden eski İstanbul' lu gibi hallere giriyorsun. " diye çıkıştım. "Sorma ebem skildi alaturka müzik dinlemekten. Jamuraqu konser dvd si var aslında evde onu takıp izlemeyi çok istiyorum ama toplum baskısından gönlümce hareket edemiyorum. Biliyorsun yakışıklıyım, karizmatik ses, şiir miir olunca rakıdan başka bişey içemez, balıktan başka bişey ağzıma koyamaz oldum. Sigara bile içmek istemiyorum ama malum toplum baskısı, toplum beklentisi" dedi ve boğazını temizledi.

İşte o an ağzından altın sarısı bir balgam taşşağımın oraya doğru fırlayıp pantolonuma yapıştı. Saf altın gibi parıl parıldı. Saim ip ince ossuruk gibi bir sesle "çıktı" diyip ehin ehin ehin diye ince ince güldü. Demek Tom Wait'sin, Leonard Cohen'in de içinde bundan vardı?

Bu kadar uzun yazıdan sonra özür dileyerek söylüyorum devamı haftaya

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

ROMANTİK MEKÂNLARIN MENÜSÜ İÇİN BİR ÖNERİ: "KEDİLİ SICAK ŞARAP"

Kedi kalmamış. Çünkü bütün kedileri sevgililerine miyavlayan bir sürpriz yapmak için bazı adamlar almış. Piyasada tarçın kabuğu da kalmamış. Çünkü bütün tarçın kabuklarını sevgililer günü menüsüne sıcak şarap ilave eden sıcacık mekânlar almış. O sıcacık mekânlarda yer de kalmamış. Çünkü günler öncesinden bazı kalın sesli adamlar, bu mekânlara telefon açıp, "İyi günler, rezervasyon için aramıştım" diyerek en güzel yerleri almış. Bugünlerde, geç kalanlar, "İçerde son bir masamız kaldı," diyen bazı nazik sesli mekân çalışanlarını nüfuzlu sesleriyle etkilemeye çalışarak, pencere kenarına doğru kaymaya çalışıyorlarmış. Yazık ki çoğu, ilişkilerini pencere kenarına kaydıramayacak. Ve mekânın kapısı açılıp kapandıkça, sırtına soğuk vuran bazı kadınlar, erkeklerinin bu beceriksizliği yüzünden sorun çıkaracak. Erkek, arkası buz gibi olan sevgilisini ısıtabilmek için, pencere kenarında olmasına rağmen boş duran bir masayı garsona soracak. Garson, bu basit sorunun cevabını ülke genelinde çok sık kullanılan tek bir kelimeyle cevaplayacak: "Rezerve." Sırtı üşüyen bazı kadınlar, zamanla (şarapla) bu dertlerinden kurtulurken, bir problemi sürekli tekrarlayarak iyice büyüten kadınlar içinse, erkekler 'hadi kalkalım' isimli başka bir çözüm üretecek. İşte bu 'hadi kalkan' çiftler, bilinmez bir maceradan (kapılarından dönülen bir iki mekân daha) sonra evlerine dönecek. Sevişebilenler, üşüyen sırtı unuturken; üşüyen sırtın üçüncü bir varlığa dönüştüğü ilişkiler, kavga sonrası yatakta sırt sırta dönecek. Bir süre sonra bu hazin olayı arkadaşlarına anlatan bazı kadınlar, "sırt" kelimesi yerine, "göt" (götünü dönüp yattı) kelimesini kullanarak ilişkilerinin bir geceyle kurtarılamayacak bir evrede olduğunu itiraf edecekler. Ve çok hızlı değillerse, bir sonraki Sevgililer Günü'nde yalnız oldukları için sırtları üşümeyecek...

"Maalesef orkide kalmadı," diyor çiçekçi. Boş boş çiçeklere bakıyorum. Özel günlerde çiçekçiler boşlukları hiç sevmediğinden hemen yeni bir teklif sunuyor: "Size kutuda bir gül verelim." Kutudaki güle bakıyorum. Tabutta yatan bir takım elbiseliye benziyor. "Yok, istemem," diyorum. Orkideler ve güllerden sonra son bir seçeneğim kaldı: Çiçek için verilen parayı 'enayi parası' olarak gören akıllı adamlar gibi papatya türü bir buketle ilişkimde bir kır havası yaratmam mümkün. Bunu yiyen ekonomik sevgililer var, ama aslında çiçek ucuz olunca eğrelti otlarıyla desteklenerek hacmen zengin gösterilen bu tür buketler, daha çok hastane ziyaretlerinde kullanılıyor. Hastalıklı bir ilişki istemediğim için, "Neyse, iyi akşamlar," deyip çıkıyorum...

Her ne kadar, sevgililer günü yaklaşırken, '*bir sevgililer günü yazısı*' yazacak kadar düz akıllı olsam da, bu tür özel günleri küçümseyen entelektüel bir ilişkiye sahibim. Sevgilimle aramda bu tür günlerde hediye almama konusunda, çeşitli platformlarda yer yer övündüğüm, gizli bir karar mekanizması mevcut. Böyle bir ilişkiye rağmen çiçekçiye girişimin sebebiyse biraz karmaşık. Bir iki defa beklenti içinde olmayan kadınların, hesapta olmayan hediyelerle, dudaklarının memnuniyet ifadesi aldığını ve sonra bu dudakların aralanarak, "Aaa çok tatlısın!" benzeri kelimeler çıkardığını gördüm. İnsan, bazen muhalefet ettiği şeylerin ortasına düşünce, ruhunda engelleyemediği bir genişleme oluyor. Hatta bu genişleme yüzünden, daha önce kıyasıya eleştirdiği İkea, Burger King, Avatar, iPhone gibi oluşumların bir neferi olarak mücadele etmeye ve onları kucaklamaya başlayabiliyor. İşte böyle bir duyguyla girdim çiçekçiye, ilişkimiz için bir hediye zorunluluğu olmadığı ve satıcıyla iletişime geçmenin üşengeçliği yüzünden de kolayca vazgeçerek, çıktım. Başıma gelecekleri bilsem, alışverişin sonu, kutuda ölü gibi yatan bir güle de varsa çıkmazdım...

Evde sevgilimle bu özel güne dair tek bir kelime etmedik. Normalde çiftlerin özel günler hakkında hiç konuşmaması, tepesinden bastırılan bir sürprizin habercisi olabilir. Ama bizim için böyle bir durum olduğunu düşünmüyordum. Zaten birazdan tıpkı bizim gibi Sevgililer Günü'nü önemsemeyen arkadaşlarımız gelecek ve bu gecenin sıradan olduğunu onaylarcasına hiçbir ritüel gerektirmeyen buz gibi biralar içecektik. Geldiler. Kapı önünde bir yanağı öpüp diğerine geçerken birbirimize "Naber," dedik. Bu aşamada kapı önü faslının bitmesi gerekiyordu ama sevgilim, "Aaa beren yeni mi?" diye bir soru ortaya attı. Gelen misafirlerin kafalarına baktım. İkisi de bereliydi. Berelerin hangisinin yeni olduğunu anlamam için berelilerden birinin cevap vermesi gerekiyordu. Bereli kız, şımarık bir çocuğun ses tonuyla, "Eveet, sevgilim aldı," diyerek kendisine bere alan erkeğinin omzuna elini attı. Beresi eski olanla bir an göz göze geldik. Sanki "Oğlum hani Sevgililer Günü'nde hediye almak yoktu," demişim gibi gözlerini kaçırarak, "Ya öylesine aldım ya," açıklamasında bulundu. Normalde sefası sürülen ama bazı kişilerin yanında açığa çıkınca utanılan eylemlerin hiçbir işe yaramayan titrek açıklamalarını yapmaya çalışıyordu. Sevgililer Günü'nü yenidünya düzeni açısından irdeleyip sağlı sollu tokatlamamızın üzerinden henüz birkaç gün geçmişti. Aslında söyledikleriyle yaşadıkları arasında büyük farklar olan insanları yargılayan biri değilim. Çünkü ürettiğim sağlam teorileri, gündelik hayattaki yaşayışımla paramparça etmek konusunda öncü biri sayılabilirim. Problem, sevgilisine hediye alarak bir muhalefeti yıkması değil, sevgilisine hediye almayan beni, işe yaramaz ve kaba bir muhalefetle baş başa bırakmasıydı. Sevgilim her ne kadar Sevgililer Günü'nü önemsemediğini söylese de, bu bere sayesinde içindeki hediye isteyen kadını uyandırabilirdi. Aklıma kutuda yatan güller geldi. Keşke alsaydım diye düşündüm. Kutu gülümle dalga geçilmesi halinde, hediyemin 'Sevgililer Günü'nün ölümünü anlatan bir performans olduğunu söyler ve böylelikle *hem hediyeli hem de şakalı* bir insan olarak bu işten sıyrılabilirdim...

Hediyesizler, düşüncesiz insanlar değildir. Bana kalırsa asıl düşüncesizler, '*hediye vermeyenler*'i ortamlarda zor durumda bırakan '*hediye verenler*'dir. İşte bakın, şimdi de bereli kız sevgilisine aldığı atkıyı gösteriyor. Sevgililer Günü, kışa denk geldiği için hediye olarak atkı, bere, eldiven gibi *romantik örgülerle* idare edilebiliyor. Ama mesela, bu anlamlı günün ağustos sıcağında kutlandığını düşünün; şort, terlik, tişört gibi *romantik dokusu* olmayan hediyeler sevgilileri zorlayacak ve belki de o zaman hediye alma oranı düşecekti. Salona geçiyoruz. Özel günlere önem vermediğini sandığım bu grup, hediyelerden konuşmaya devam ediyor. Bereli Kız, Atkılı'nın kendisine aldığı asıl hediyeden bahsediyor: Mini mini bir İran kedisi... Kedinin buruşuk suratını, nasıl da titrediğini, incecik sesini falan anlatıyor. Bira içerek gittikçe genişleyen bir gece yaşayacağımızı düşünürken, bereli, atkılı, kedili (yani nerden baksanız tüylü) bir gecenin içine düştüğüme inanamıyorum. Bereli ve Kedili Kız, "Sıcak şarap yapalım mı?" diye soruyor. Hemen, "Tarçın kabuğu yok bizde," diye cevap veriyorum. "Fark etmez, tarçınsız da olur," diyor. Kısa bir an boşluğa daldıktan sonra, sevgilisine dönerek, "Aslında kedinin ismini Tarçın koyabiliriz," diyor. Atkılı benim baskım altında, "Olabilir," diye mırıldanarak onay veriyor. "O zaman kediyi şaraba da koyabiliriz" gibi kimsenin gülmediği bir espri yapıyorum. Sevgilim bana bakıyor. Bu bakışta bereleri özleyen, kedileri okşayan garip bir şeyler var sanki...

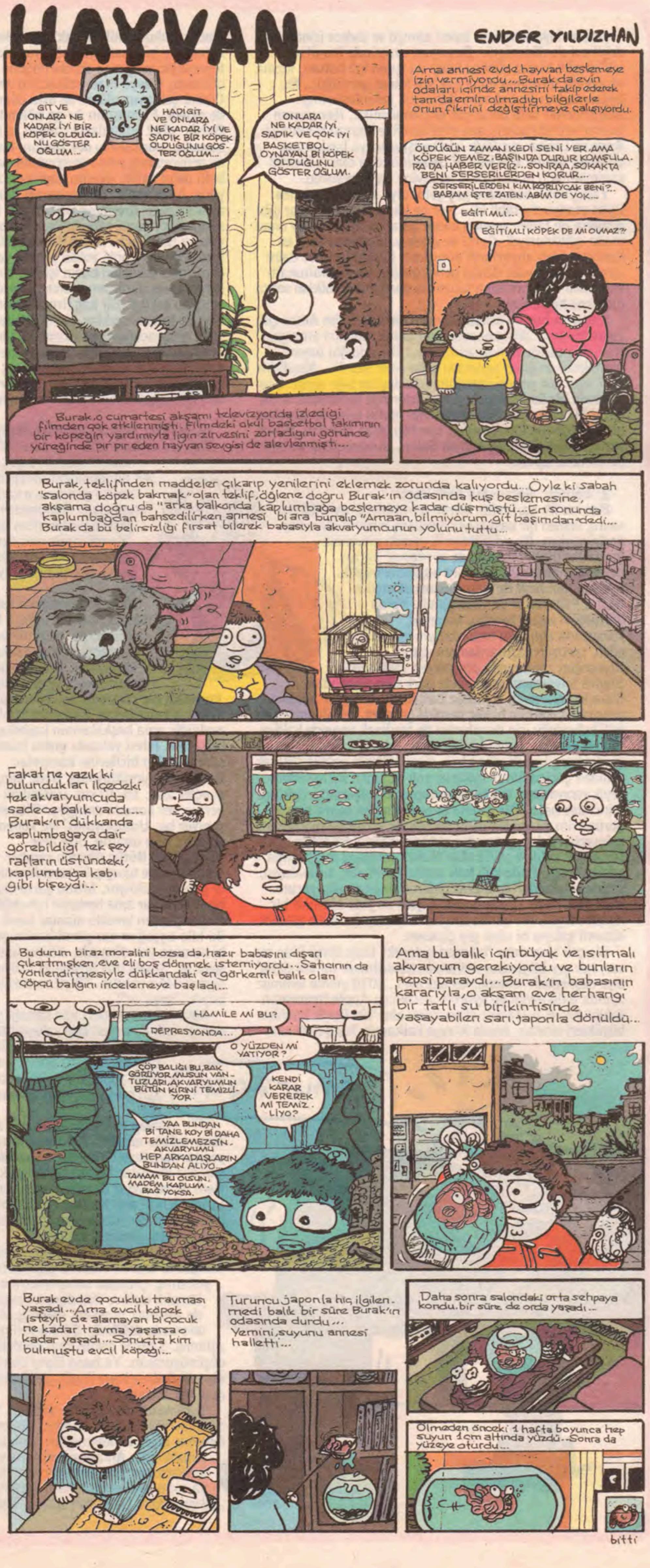
Gecenin ilerleyen saatlerinde, ben de sevgilimden bir hediye (kalem) alarak, ortamın hediye vermeyen tek insanı oldum. Sevgilim, özel bir gün olduğu için değil, içinden geldiği için aldığını söyledi bu hediyeyi. O an anladım Sevgililer Günü'nün içimize yerleştiğini. Ve hazır kalem de gelmişken, çatısını o gece kurduğum bu duygusal şiiri yazmaya karar verdim:

İRAN KEDİSİNE HOHLAMAK

Sevgilim ne istersin?
O güzel parmağını sürtmen için
bir iPhone alabilirim mesela
ya da istersen kutsal hediye mabedi
Accesorize'a uğrayabilirim.
Buluşlu bir hediyeye ne dersin?
Çok eski bir fotoğrafımızı taşıyan
nefis bir Mudo Concept çerçevesi mesela...
Belki sonra, ağır kumaş peçeteleri
pıt pıt dudaklarımıza vuracağımız bir restorana gideriz.
Ben kadehimin dibine konan şaraba onay verirken,
sen benim bütün hayatımı onaylarsın.
Sonra o büyük şaraplar dökülür kadehimize.
Garsona "mersi"lerle teşekkür edersin.
Ah garsonlar!
Tekleri kovalayan, çiftleri seven garsonlar...
Garsonların gözetiminde bir aşkı büyütürüz böylelikle.
Sevgilim ne istersin?
Sana avuçlarımızda dolanan
mini mini bir İran kedisi alayım mı?
Miyavladıkça aşkımıza ses veren bir İran kedisi...
Ama sevgilim ben biraz yorgunum.
Sana üşüyen kedilere hohlayan
yeni bir sevgili alayım mı?

budaci@gmail.com

ben o alpay erdem

• Merhaba.

• Bu sene ne yağmur yağdı be kardeşim. Sanki daha önce hiç yağmamış gibi yağdı. Görgüsüz gibi yağdı.

• Peki en son ne zaman bir arkadaşınla güreş tuttun. Sebepsizce, öyle durup dururken, kikir kikir gülüşe gülüşe, nefes nefese kala kala. He hacı.

• Zaman zaman mala'mla, mala'm var da benim, okur hediyesi, sokaklara yerlerdeki kedi köpek boklarını sıvamaya çıkıyorum. Benim de hayatta böyle zevklerim var.

• Biraz önce kuzenim geldi eve yine. **Alpay'ım biliyo musun** dedi, bana Alpay'ım demesine o kadar sinir oluyorum ki, **her tercih bir reddediştir diyerek iki senedir hiçbi işi kabul etmedim, iki seneden beri y.rrak gibi işsiz geziyorum** dedi. **Yirmi milyonun var mı hacı borç olarak** diye de ekledi. Soora da gürültülü bir şekilde gülmeye başladı. Allaam ne yapıcam ben bu adamla hiç bilemiyorum. Bi de yüzsüz ki. Köşemi de okuyo her hafta. Hakkında yazdıklarımı bir espri gibi algılamakta ısrar ediyo. **Ehehe, çok komik olmuş lan** falan diyo. Off yaa, derinlerde yüce bir gönüllülüğü mü var yoksa bir öküz mü bilemiyorum. Ama bence öküz. Öküzsün sen. Güreş falan tutmaya kalkıyo, tüylerim diken diken oluyo. Samimi olmadığın insanın güreş tutması kadar da korkunç bi'şiy daha yok bence şu hayatta.

• Bundan iki gün önce zannedersem hayatımın en kötü gününü geçirdim. Bir vesileyle sabahtan üzerimde takım elbiseyle dışarı çıktım. Bir saatlik bir işim vardı, rica üzerine giymiştim, kendi işim için bile diil, benim zaten takım elbiselik ne gibi bi işim olabilir, neyse, iş bitti, eve dönüyorum, anahtarları takside düşürdüğümü fark ettim. Ve işte o an dünyam tam anlamıyla karardı. Özlem'imin işten eve dönmesine dokuz saat vardı, ve ben dokuz saat boyunca üzerimdeki bu Allah'ın en büyük cezası takım elbiseyle sürtmek zorundaydım. Evet, doğru kelime **sürtmek**'tir. Evet, Allah'ın en büyük cezası'dır. Sokakta önce biraz ağladım. Köşebaşında ağladım. Soora en yakın alışveriş merkezine sinemaya gitmeye karar verdim. Alışveriş merkezine girişte ilk kez, sadece cep telefonumu çıkardım. Anahtar çıkarmamak çok enteresan bir duyguymuş. Kendini çıplak gibi hissediyosun. Üst üste çok kötü iki film izledim. Çok kötü ama. Ama yine de takım elbiseyle ortalıklarda gözükmekten iyidir. Sinemanın karanlığı bana az da olsa huzur verdi. Fakat bir üçüncü kötü film izlemeye de artık can dayanmıycaktı. Kimseler görmeden, aklım çıktı çünki biri görücek beni o halimle diye, hayır yakışsa tamam, yakışmıyo, zor attım kendimi Koşuyolu'ndaki curcunalı pastaneye. Biraz da orda vakit geçirebilirdim. Fark ettiğim ilk şey, siparişimin her zamankinden daha çabuk gelmesi oldu. Ye kürküm ye he mi. Sipariş dediğim de sahlep. Şu aylarda ne çok sahlep içiyorum. Rızkımı sahlep'e yatırdım desem yeri. Yeri olduğu için de dedim zaten. Şimdi bile canım çok pis sahlep çekti. Köşe bitsin de,.. neyse, soora da ordan tıpkı bir göçebe gibi arkadaşımın pet shop'una uğradım. Biraz da orda vakit geçirmem lazımdı. Balıklar ve kuşlar hakkında konuştuk. Derken Özlem'im geldi. Ve ben o anda hıçkırıklara boğuldum. **Ağlama** dedi, **eve gidince üzerindeki bu takım elbiseyi çöpe atarız, bi daha istesen de giyemezsin** dedi. Dedim **kravatımı atmam ama. Kravatın, gömleğin içine sokulan o ince tarafında hep bir mazlumluk görmüşümdür, mazlumun ahını alamam** dedim. **Senin** dedi **kafanı s.kiyim, yürü. Ne acayip bi insansın sen benim başıma. He** dedi **he, kravat mazlum** dedi **he.** Böyle bir gün geçirdim. Çok korkunçtu gerçekten.

• Dükkanlarda kasalarda, büyük para üstü olarak, bozuk para bölmesini bi an kaldırıp onun altından büyük paraları çıkarmıyorlar mı, aklımı çıldırıcak gibi oluyorum korkudan.

• Şehirler arası otobüs yolculuklarında muavinden içicek olarak bilhassa vişne suyu istiyen adamdan ben nedense hep biraz çekinmişimdir.

• **Dünyanın en güzel kızı g.tünde gamzesi olan kızdır** ben bunu bilir bunu söylerim.

• Biz o kadar fakirdik ki, antep fıstığı bir rüyaydı.

• Bir restoranda garsona sesini duyuramadığın zaman karizman çizilir arkadaşım. Kim olursan ol. O yüzden doğru zaman ve açıyı her zaman için gözetmek zorundasın. Kim olursan ol. Cumhurbaşkanının oğlu olsan değişmez.

• Biz o kadar fakirdik ki eve şofben alınınca zengin olduk zannetmiştik.

• **Normalinden daha açık sarı taksi** dünyanın en korkunç şeyi mi ne.

• Biz o kadar fakirdik ki **kola** eve törenle giriyordu.

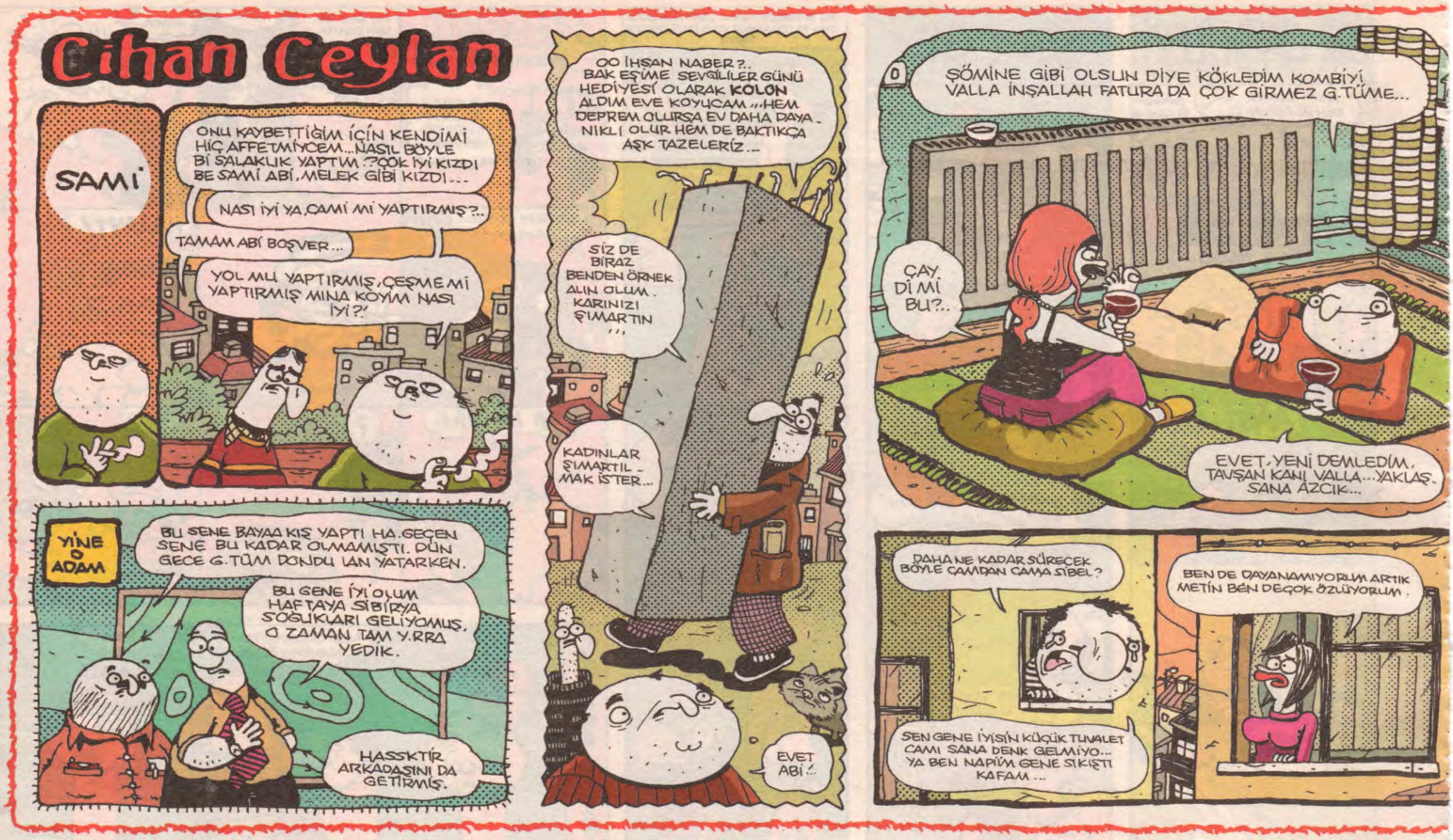
• An oluyor ortamlarda, kızlar beni beğendiler de mi baktılar yoksa tanıdılar da mı baktılar diye ikileme düşmekten adeta tiskiniyorum. Allah belasını versin bu az ünlülüğün artık.

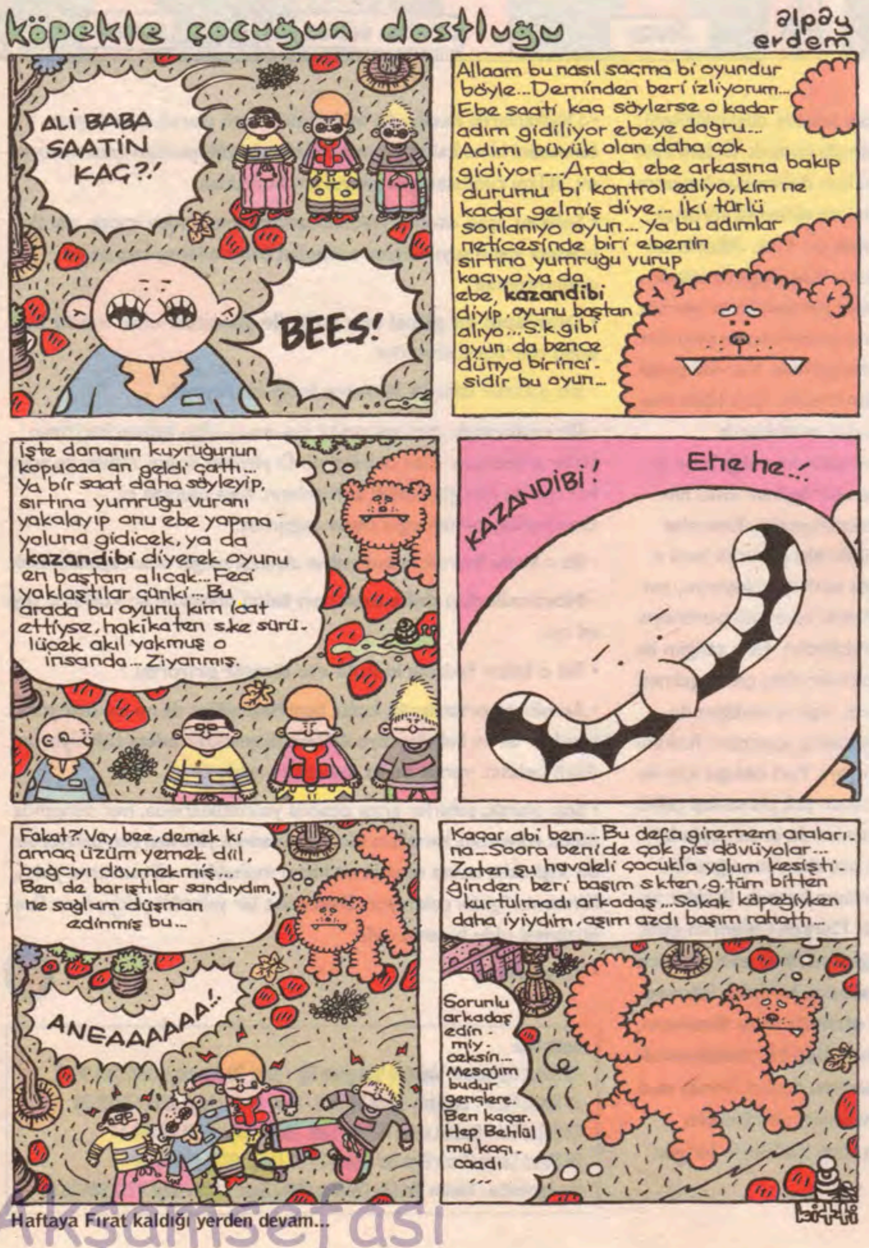
• Son olarak; şehirler arası otobüs yolculuklarında, her defasında dikkat ediyorum, kartallara isketelere sadece yine hep ben bakıyorum. Bir kişi daha baksa onunla ne biçim muhabbet edicem ama yok. Kimsenin ilgisini çekmiyor. Delicesine bir yalnızlık çekiyorum. Evet hüzünsel oldu bu ama öyle.

• Sevgilerimle.

Hasta Ruh
13 Şubat Cumartesi / **Antalya** Bademaltı Bar / Saat: 20.30 / bilgi: 0242 244 36 06
21 Şubat Pazar / **Bakırköy** Sanat Merkezi / Saat: 19.00 / bilgi: 0212 572 02 24
23 Şubat Salı / **Bursa** Leman Kültür / Saat: 20.30 / bilgi: 0224 224 44 54
26 Şubat Cuma / **İzmir** Bios Bar / Saat: 22.00 / bilgi: 0232 463 10 68
Her Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

alpayalpayalpay@gmail.com www.alpayerdem.com.tr twitter.com/alpayalpayalpay

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

Açın bilim dünyasının ışıktan kapılarını! Cehaletin karanlığını bilgi meşalesiyle aydınlatmaya, su kaç derecede kaynar onun deneyini yapmaya geldim.

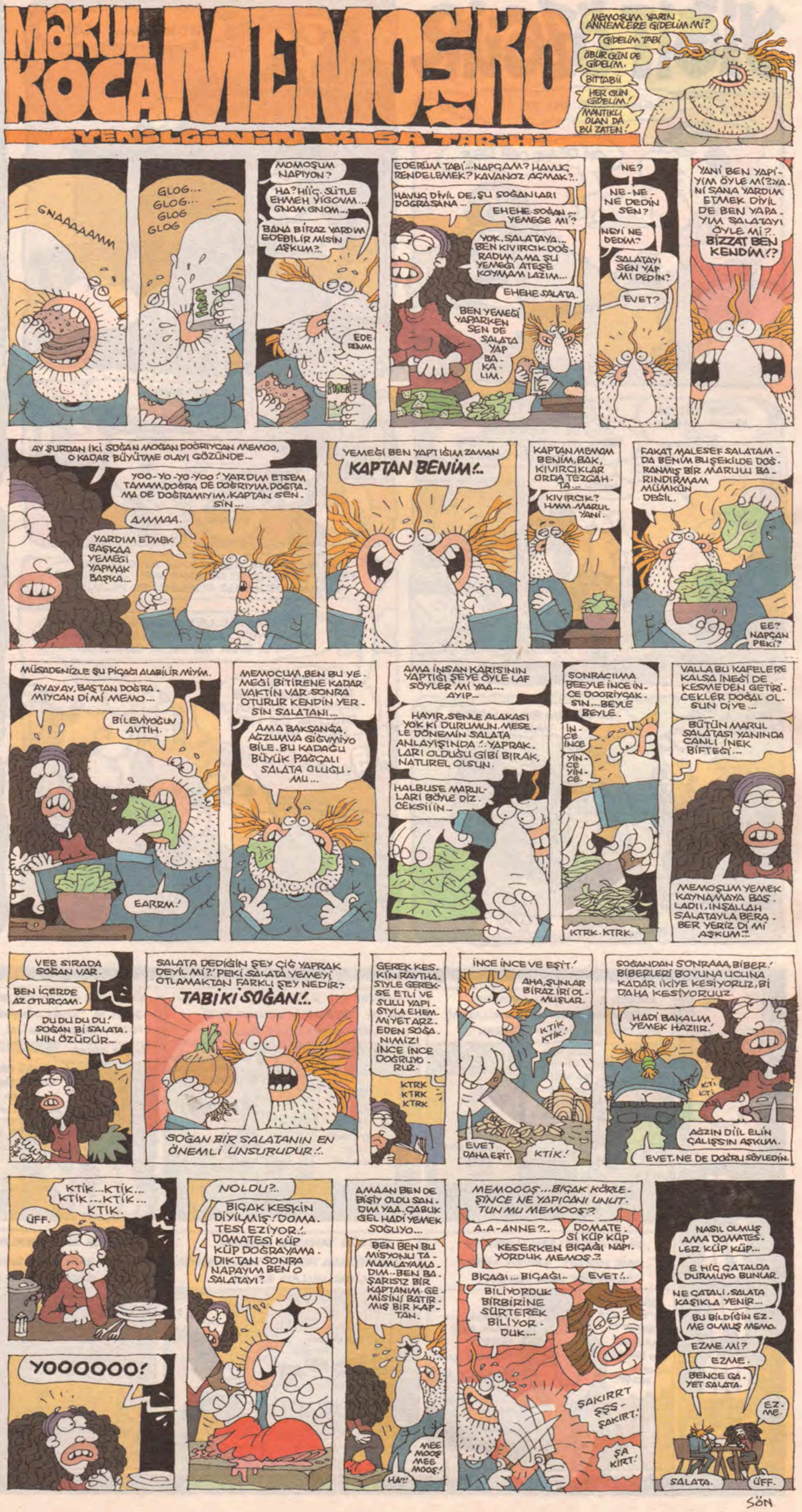
Bilim dünyasının ışıktan kapıları dediğim aslında okuduğum ortaokulun fen laboratuvarı. Cehaleti bilgi meşalesiyle aydınlatmaya gelen kişi, aslında branşı olmamasına rağmen kadro sıkıntısı yüzünden fen derslerine girmek zorunda kalan müdür yardımcısı. Aydınlatılmak istenen cehalet ise ortalama bir ortaokul öğrencisi olan bana ait. Ben, dahil olduğum sınıf ve fenni olaylarla çok da ilgisi olamayan müdür yardımcısı coşkuyla okulun fen laboratuvarına doğru ilerliyoruz. Önce suyu kaynatarak sıvı halden gaz haline geçireceğiz, sonra o su buharıyla türbin döndüreceğiz. Böylece su buharından enerji üretilebileceği bir kez daha kanıtlanacak, uygulamalı bilimler bir zafer daha kazanacak. Aslında deneyin fen bilgisi kitabındaki çizimli anlatımı yeterince tatmin edici, sınıftan hiç kimse "yok aga bu iş benim kafama yatmadı, suyun yeterince ısıtıldığında kaynadığına gözümle görmeden inanmam" demedi. Ancak müdür yardımcısı, fen bilgisi dersini vermeye başladığı gün iki önemli şeyin farkına varmıştı (sanırım): Birincisi, ortaokul öğrencilerinin beyinleri fen laboratuvarının da bir okuldaki bir sınıf olduğunu algılayamıyor, okuldan başka bir yere geldiklerini zannediyorlardı. Bu da onları bir nebze sakinleştiriyor, kontrol altında tutulmalarını kolaylıştırıyordu. Farkına vardığı ikinci şey ise kendisiyle ilgili o güne kadar dışa vurmadığı, belki kendisine bile itiraf etmediği bir tutku: Müdür yardımcısı aslında deney yapmayı çok seviyor. Beheri seviyor, gaz ocağını seviyor, erlenmayer derken zevkten ayakları karıncalanıyor.

Fen laboratuvarına girince okulumuza kaydını yeni aldırmış başka bir arkadaşla tanışıyorum. Kavanozdaki cenin. Lan! Başka bir sınıftan bir kızın annesi hemşireymiş, ondan rica etmişler o da hastaneden rica etmiş, olaylar gelişmiş. Altıma mı sıçsam, yanımda duran ve kavanozdaki cenini benim kadar net gören bir elemana "olm cenin lan!" mı desem bilemiyorum. Şimdi olsa "aaa konserve insan" diye patlatırım şakayı. Büyük ihtimalle o zaman da, şimdiki kadar tatsız ve yersiz bir şaka olurdu böylesi. Okulun fen laboratuvarı çok dandik, televizyon var, video oynatıcısı var, insan anatomisini gösteren poster var, bir de su kaynatmaya olanak verecek kadar deney malzemesi (beher, sac ayak, ispirto ocağı falan). Metaller yok, elementler yok, formaldehit içinde yüzen hayvanlar yok, mıknatıs bile yok. Bu kadar ıssız ortamda kavanozdaki cenin gerçekten laboratuvarda sergilenen bir nesneden çok öğrenci gibi duruyor. "Çocuklar biliyorsunuz okulumuz çok yeni bir okul ve çok eksiği var" söylemi ilk defa bir anlam kazanıyor küçük kafamda. Konserve ceninin yanında olması gereken diğer şeyler eksik gerçekten. Bomboş rafta tek başına duran cenin görüntüsü benim tasvir gücümün ötesinde. Umarım bir gün bir japon korku filminde rast gelirsiniz de neden bahsettiğimi anlarsınız.

Dön güzel türbinim, dön...

Cenin vesilesiyle o güne kadar hiç tanışmadığım bir kız modeliyle de tanışma şansına erişiyorum. "Tiksinmeyen kız" hemen

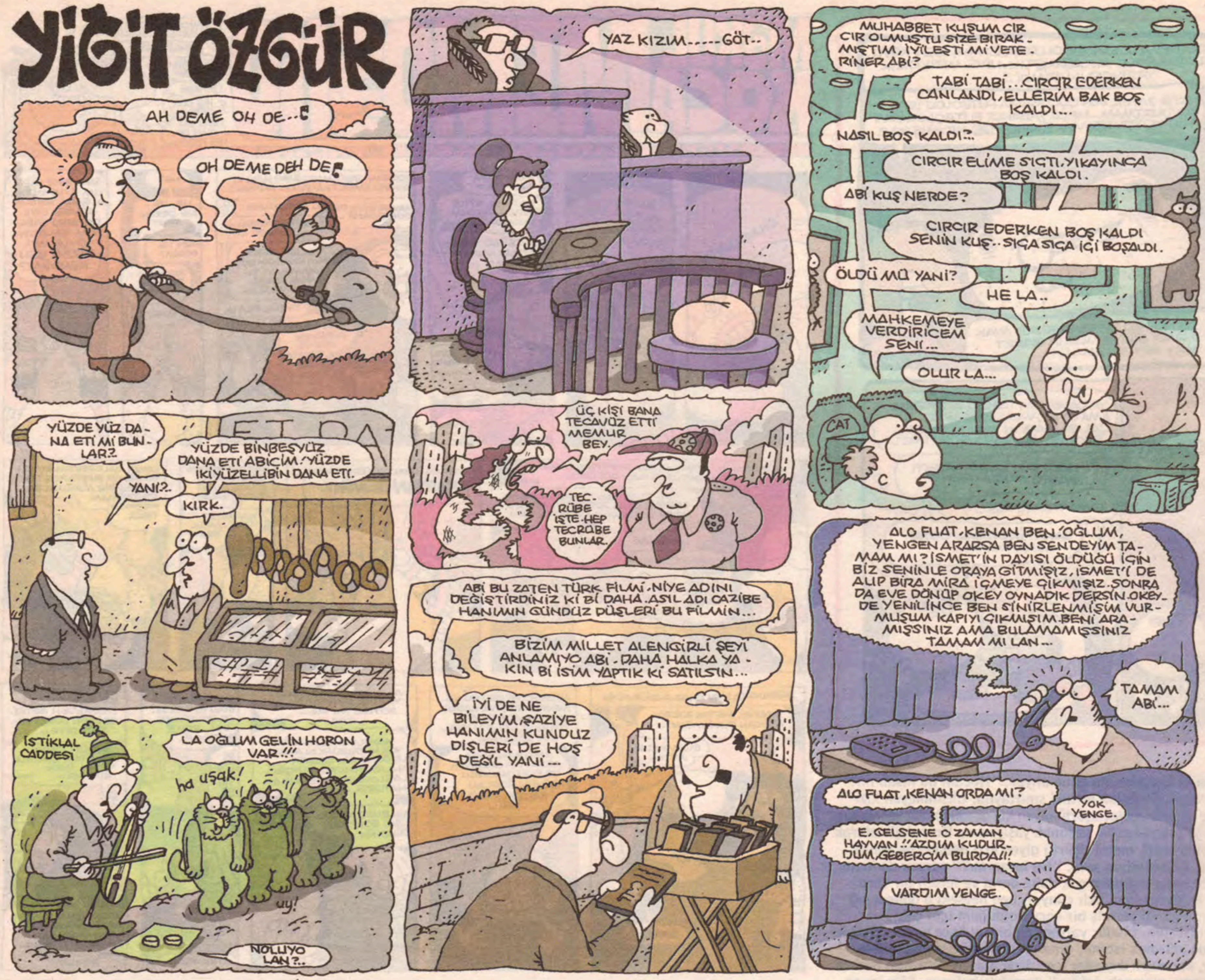
gidip cenin kavanozunu eline alıyor. "Hocam bu insan mı?" diye soruyor. Ortaokul birinci sınıftayım, tiksinmeyen kızı görünce ilk defa metal tişörtü giyen kız gördüğümde yaşadığım şaşkınlığa çok yakın bir şaşkınlık yaşıyorum. Kronolojik olarak yanlış oldu tabii, metal tişörtü giyen kızı ondan çok sonra gördüm, ama hissiyat aynı. "Bu insan mı?" sorusu da kızın sorarken kastettiğinden çok daha derin ve felsefi bir soru. Müdür yardımcısının aklı çıkıyor, ben neyseki o dönem sığ düşünceye gönül vermiş bir çocuk olduğum için çok etkilenmiyorum. Müdür yardımcısı bir an önce buhar gücüyle türbin döndürmek istiyor, ama galiba cenini o da ilk defa görüyor, karmaşık duygular içerisinde. Çareyi "Yavrum tamam bırakın onu, oyuncak değil o" demekde buluyor. "Bu insan mı?" sorusunun net cevabı "oyuncak değil" olmamalı, ama sınıfın geneli bu cevabı yeterli ve doyurucu buluyor.

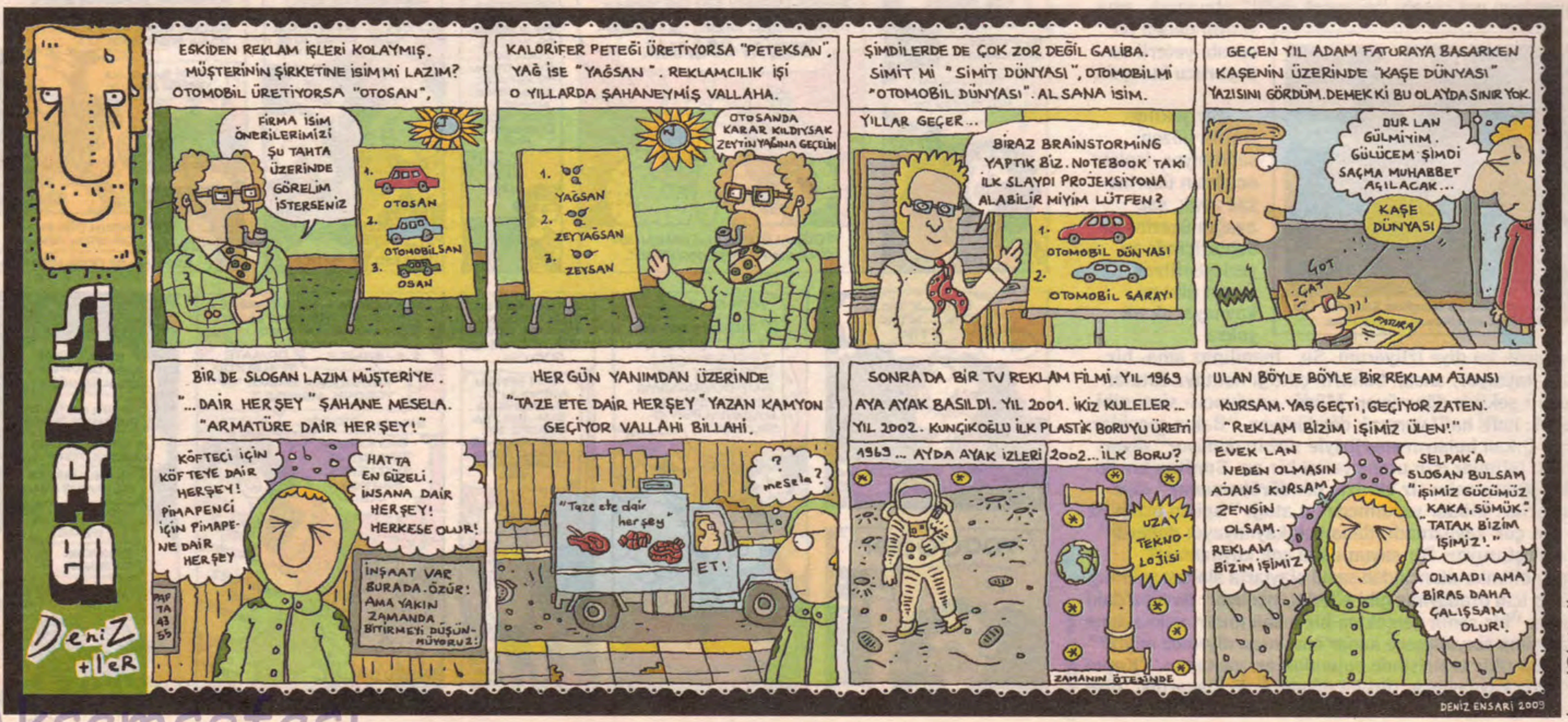

Yukarıdaki arkadaşlardan hangileri Eskişehir Üni. İktisat Bölümü'nü kazanacak? Bulunuz.

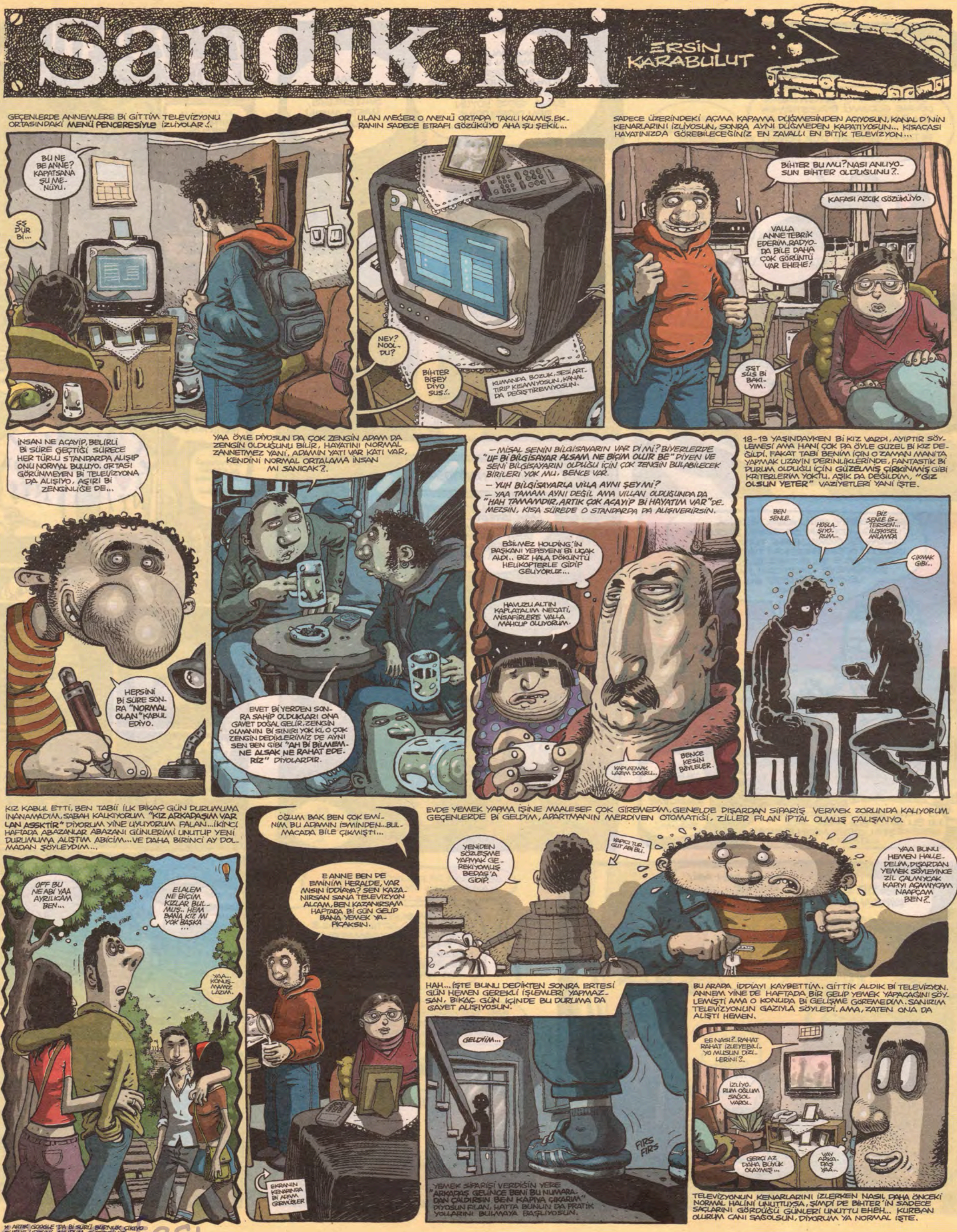
Bir şekilde sınıfta düzen sağlanıyor, ispirto ocağının üzerine sac ayak, sac ayağın üzerine de beher içinde su yerleştiriliyor. Enayi gibi su kaynayacak mı yoksa kaynamayacak mı diye izliyorum. Su -inanılmaz ama- bir süre sonra kaynıyor, ancak buharın çıktığı noktaya tutulan türbin hiçbir şekilde dönmüyor. Müdür yardımcısı sinsi gibi türbini eliyle hafif hafif vurarak döndürüyor. "Bakın çocuklar, ne oluyor? Çıkan buharın enerjisiyle türbin dönüyor" diyor. Uygulamalı bilimler için utanç verici bir an. Sınıftan bir iki tez canlı "öğretmenim siz elinizle döndürüyorsunuz" diye isyan ediyorlar. Müdür yardımcısı bu atağı "ispirto ocağı az yandığı için çok kaynamadı, daha çok kaynayaydı dönerdi" diyerek savuşturuyor. Bir suyun daha çok kaynaması? Uygulamalı bilimler utancından sanki olaylarla alakası yokmuş, başka bir iş için oradaymış gibi ellerini inceliyor. Avrupa'daki yaşıtlarımın "bir cenin gerçekten bir insan mıdır, yoksa anne karnından çıkıp sosyalleşene kadar ona insan diyemez miyiz?" diye düşünüp fikir teatrisinde bulundukları yaştayım. "Keşke su biraz daha kaynayaydı, türbini döndürürdü, bakardık" diye düşünüyorum.

groagh@gmail.com

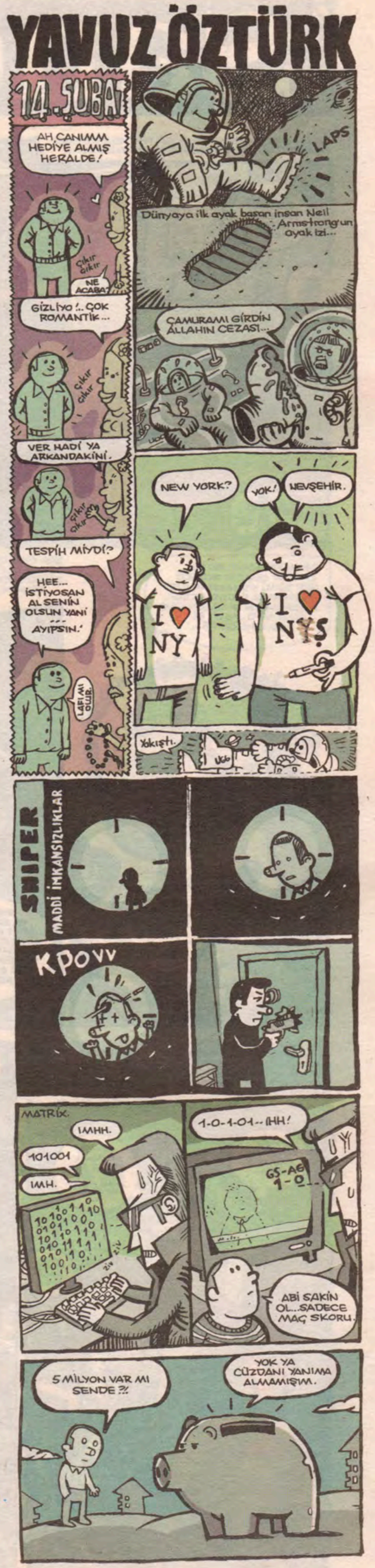

densari@hotmail.com

Sandık içi
ERSİN KARABULUT
GEÇENLERDE ANNEMLERE Bİ GİTTİM TELEVİZYONU ORTASINDAKİ MENÜ PENCERESİYLE İZLİYOLAR ?..
BU NE BE ANNE? KAPATSANA ŞU MENÜYÜ.
ŞŞ DUR Bİ...
ULAN MEĞER O MENÜ ORTADA TAKILI KALMIŞ. EKRANIN SADECE ETRAFI GÖZÜKÜYO AHA ŞU ŞEKİL...
NEY? NOOLDU?
BİHTER BİŞEY DİYO SUS?..
KUMANDA BOZUK, SESİ ARTTIRIP KISAMIYOSUN, KANAL DA DEĞİŞTİREMİYOSUN.
SADECE ÜZERİNDEKİ AÇMA KAPAMA DÜĞMESİNDEN AÇIYOSUN, KANAL D'NİN KENARLARINI İZLİYOSUN, SONRA AYNI DÜĞMEDEN KAPATIYOSUN... KISACASI HAYATINIZDA GÖREBİLECEĞİNİZ EN ZAVALLI EN BİTİK TELEVİZYON...
BİHTER BU MU? NASI ANLIYOSUN BİHTER OLDUĞUNU?..
KAFASI AZCIK GÖZÜKÜYO.
VALLA ANNE TEBRİK EDERİM. RADYODA BİLE DAHA ÇOK GÖRÜNTÜ VAR EHEHE!
ŞŞT SUS Bİ BAKIYIM.
İNSAN NE ACAYİP, BELİRLİ Bİ SÜRE GEÇTİĞİ SÜRECE HER TÜRLÜ STANDARDA ALIŞIP ONU NORMAL BULUYO. ORTASI GÖRÜNMEYEN Bİ TELEVİZYONA DA ALIŞIYO, AŞIRI Bİ ZENGİNLİĞE DE...
HEPSİNİ Bİ SÜRE SONRA "NORMAL OLAN" KABUL EDİYO.
YAA ÖYLE DİYOSUN DA ÇOK ZENGİN ADAM DA ZENGİN OLDUĞUNU BİLİR, HAYATINI NORMAL ZANNETMEZ YANİ, ADAMIN YATI VAR KATI VAR, KENDİNİ NORMAL ORTALAMA İNSAN MI SANICAK?..
EVET Bİ YERDEN SONRA SAHİP OLDUKLARI ONA GAYET DOĞAL GELİR. ZENGİN OLMANIN Bİ SINIRI YOK Kİ, O ÇOK ZENGİN DEDİKLERİMİZ DE AYNI SEN BEN GİBİ "AH Bİ BİLMEM. NE ALSAK NE RAHAT EDERİZ" DİYOLARDIR.
– MİSAL SENİN BİLGİSAYARIN VAR DİMİ? BİYERLERDE "UF Bİ BİLGİSAYAR ALSAM NE BİÇİM OLUR BE" DİYEN VE SENİ BİLGİSAYARIN OLDUĞU İÇİN ÇOK ZENGİN BULABİLECEK BİRİLERİ YOK MU, BENCE VAR.
– YUH BİLGİSAYARLA VİLLA AYNI ŞEY Mİ?
– YAA TAMAM AYNI DEĞİL AMA VİLLAN OLDUĞUNDA DA "HAH TAMAMDIR, ARTIK ÇOK ACAYİP Bİ HAYATIM VAR" DEMEZSİN, KISA SÜREDE O STANDARDA DA ALIŞIVERİRSİN.
EĞİLMEZ HOLDİNG'İN BAŞKANI YEPİSYENİ Bİ UÇAK ALDI.. BİZ HALA DÖKÜNTÜ HELİKOPTERLE GİDİP GELİYORUZ...
HAVUZU ALTIN KAPLATALIM NECATİ, MİSAFİRLERE VALLA MAHCUP OLUYORUM.
KAPLATMAK LAZIM DOĞRU...
BENCE KESİN BÖYLELER.
18–19 YAŞINDAYKEN Bİ KIZ VARDI, AYIPTIR SÖYLEMESİ AMA HANİ ÇOK DA ÖYLE GÜZEL Bİ KIZ DEĞİLDİ. FAKAT TABİ BENİM İÇİN O ZAMAN MANİTA YAPMAK UZAYIN DERİNLİKLERİNDE, FANTASTİK Bİ DURUM OLDUĞU İÇİN GÜZELMİŞ ÇİRKİNMİŞ GİBİ KRİTERLERİM YOKTU. AŞIK DA DEĞİLDİM, "GIZ OLSUN YETER" VAZİYETLERİ YANİ İŞTE.
BEN SENLE.
HOŞLAŞIYORUM...
BİZ SENLE İSTERSEN... İLİŞKİSEL ANLAMDA
ÇIKMAK GİBİ...
KIZ KABUL ETTİ, BEN TABİİ İLK BİKAÇ GÜN DURUMUMA İNANAMADIM, SABAH KALKIYORUM "KIZ ARKADAŞIM VAR LAN ASSKTİR" DİYORUM YİNE UYUYORUM FALAN... İKİNCİ HAFTADA ABAZANLAR ABAZANI GÜNLERİMİ UNUTUP YENİ DURUMUMA ALIŞTIM ABİCİM... VE DAHA BİRİNCİ AY DOLMADAN ŞÖYLEYDİM...
OFF BU NE ABİ YAA AYRILICAM BEN...
KİBİR KİBİR
ELALEM NE BİÇİM KIZLAR BULMUŞ.. HEM BANA KIZ MI YOK BAŞKA ...
YAA... KONUŞMAMIZ LAZIM.
* ARTIK GOOGLE'DA Bİ SÜRÜ BURNUK ÇIKIYO EHEHE HEPSİNİ OKUDUM SÜPERSİNİZ.
OĞLUM BAK BEN ÇOK EMİNİM BU ADAMIN İSMİNDEN.. BULMACADA BİLE ÇIKMIŞTI...
E ANNE BEN DE EMİNİM HERALDE, VAR MISIN İDDİAYA? SEN KAZANIRSAN SANA TELEVİZYON ALCAM, BEN KAZANIRSAM HAFTADA Bİ GÜN GELİP BANA YEMEK YAPICAKSIN.
EKRANIN KENARINDA Bİ ADAM GÖRMÜŞLER
EVDE YEMEK YAPMA İŞİNE MAALESEF ÇOK GİREMEDİM. GENELDE DIŞARDAN SİPARİŞ VERMEK ZORUNDA KALIYORUM. GEÇENLERDE Bİ GELDİM, APARTMANIN MERDİVEN OTOMATİĞİ, ZİLLER FİLAN İPTAL OLMUŞ ÇALIŞMIYO.
YENİDEN SÖZLEŞME YAPMAK GEREKİYOMUŞ BEDAŞ'A GİDİP.
KAPICI TURGUT ABİ BU.
YAA BUNU HEMEN HALLEDELİM, DIŞARDAN YEMEK SÖYLEYİNCE ZİL ÇALMIYCAK KAPIYI AÇAMIYCAM NAAPÇAM BEN?..
HAH... İŞTE BUNU DEDİKTEN SONRA ERTESİ GÜN HEMEN GEREKLİ İŞLEMLERİ YAPMAZSAN, BİKAÇ GÜN İÇİNDE BU DURUMA DA GAYET ALIŞIYOSUN.
GELDİİM...
FIRS FIRS
YEMEK SİPARİŞİ VERDİĞİN YERE "ARKADAŞ GELİNCE BENİ BU NUMARADAN ÇALDIRSIN BEN KAPIYA ÇIKARIM" DİYOSUN FİLAN, HATTA BUNUN DA PRATİK YOLLARINI BULMAYA BAŞLIYOSUN.
BU ARADA İDDİAYI KAYBETTİM. GİTTİK ALDIK Bİ TELEVİZYON. ANNEM YİNE DE HAFTADA BİR GELİP YEMEK YAPACAĞINI SÖYLEMİŞTİ AMA O KONUDA Bİ GELİŞME GÖREMEDİM. SANIRIM TELEVİZYONUN GAZIYLA SÖYLEDİ. AMA, ZATEN ONA DA ALIŞTI HEMEN.
EE NASI?.. RAHAT RAHAT İZLEYEBİLİYO MUSUN DİZİLERİNİ?..
İZLİYORUM OĞLUM SAĞOL VAROL.
GERÇİ AZ DAHA BÜYÜK OLAYMIŞ...
VAY ARKADAŞ YAA..
TELEVİZYONUN KENARLARINI İZLERKEN NASIL DAHA ÖNCEKİ NORMAL HALİNİ UNUTTUYSA, ŞİMDİ DE BİHTER'İN SADECE SAÇLARINI GÖRDÜĞÜ GÜNLERİ UNUTTU EHEH.. KURBAN OLURUM CANI SAĞOLSUN, DİYORUM YA NORMAL İŞTE.

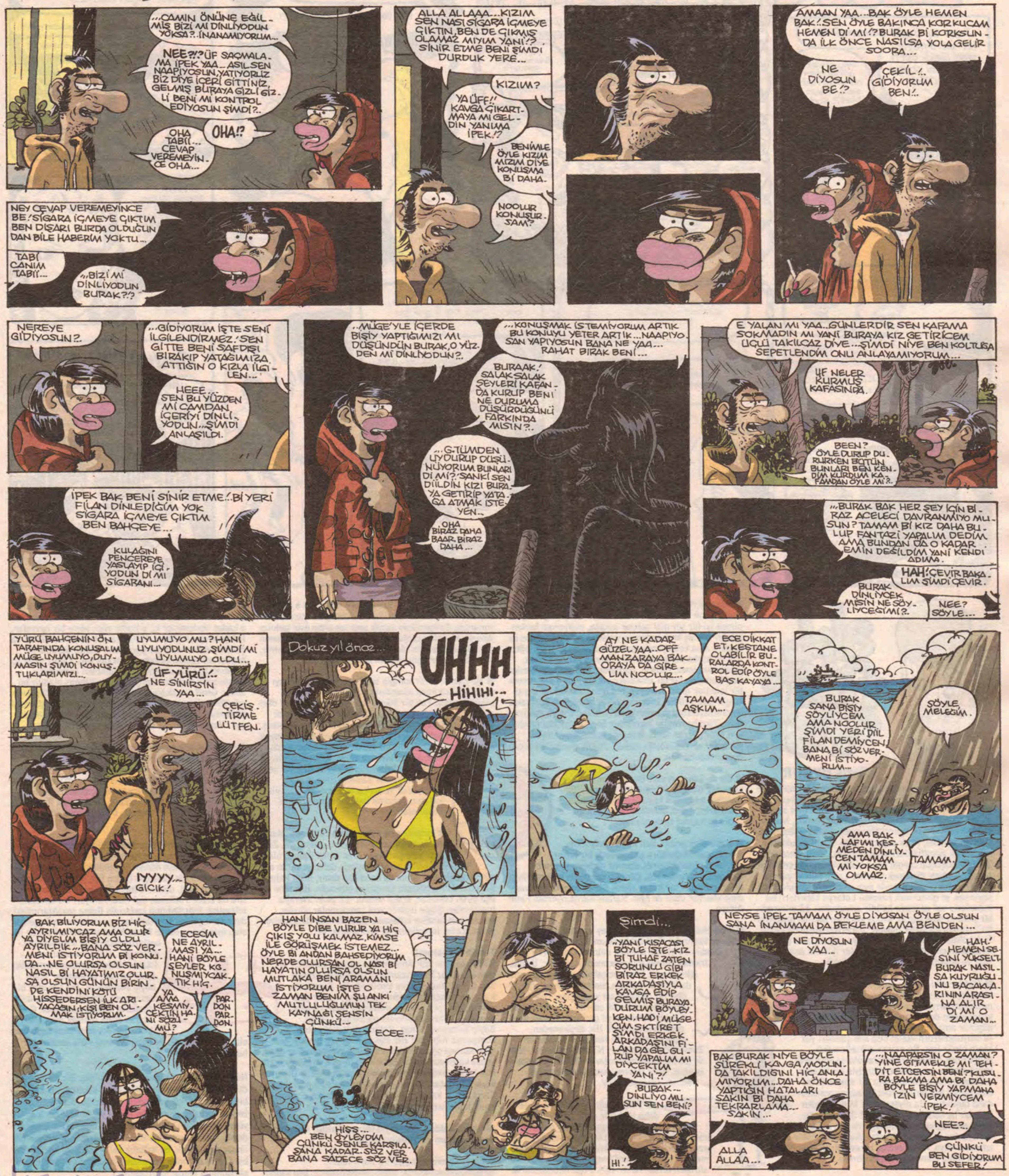

uğur gürsoy
SENİN ZEKANLA BENİM İNSAN DÖVME GÜCÜMÜ BİRLEŞTİRMEK İÇİN BANTLADIM SENİ KENDİME... ARTIK TEK KİŞİYİZ VE DÜNYADAKİ Bİ TAKIM ŞEYLERE DUR DEMEK İÇİN YOLA ÇIKTIK. HADİ EMİR VER BANA..!
HADİ EVE DÖNELİM MESUT. BENİM Bİ AİLEM VAR, HADİ DÖNELİM..!
BİR DAHA İTİRAZ EDERSEN ÇOK KÖTÜ ISIRIRIM KAFANI!
İYİ AKŞAMLAR, APARTMANIN ELEKTRİKLERİNİ BEN KESTİM. BÜTÜN APARTMAN BENDE TOPLANIP SOHBET EDELİM... HADİ SİZ BANA GEÇE KOYUN BEN DİĞERLERİNE DE HABER VERİYİM...
AÇSANA LAN ŞU ŞALTERLERİ, HASTA MISIN SEN?..
MAALESEF TAŞLAN KIRDIM HEPSİNİ.. HAYDİ BAKALIM DOSTLAR...
SOHBET ZAMANI!!...
SELİN BİŞEY SÖYLİYCEM. BENİM TÜKRÜĞÜMDE İLK SİNDİRİMİ BAŞLATAN ENZİMLER EKSİK... BENİ TÜKRÜKLÜ ŞEKİLDE ÖPERSEN SENİN TÜKRÜĞÜNDEKİ ENZİMLERLE ŞU SİGARA BÖREĞİNİ SİNDİRMEYE ÇALIŞICAM. RABBİMİN VERDİĞİ BİR DERT BU BANA..!
15 YILLIK YAKIN ARKADAŞIMSIN, NE BU ŞIMDI BIR ANDA NIYE ÇİRKİNLEŞTİN. GİDER MİSİN EVİMDEN LÜTFEN..!
ÖZÜR DİLERİM. BİRDEN OLUR GİBİ GELDİ... KALDIĞIMIZ YERDEN DEVAM EDELİM..!
OHA ABİ NAPIYOSUN?..
OFF, CANIM ÇOK YUMRUKLAŞMAK İSTEDİ LAN..! HADİ YAĞMURUN ALTINDA İKİ SIKI DOST GİBİ YUMRUKLAŞALIM LÜTFEN, HADİ GEL... FİLM GİBİ HADİ..!
ABİ!
SVİSS!
AT, SEN DE AT BANA..!
HASSKTİR, SEN KİMSİN LAN?!
ŞENOL BEN ABİ! EVİNİZE GİZLİCE GİRİP BOYADIĞIM İÇİN ÖZÜR DİLERİM.. AÇIK PENCERE GÖRDÜN MÜ DAYANAMIYORUM..!
ÇIT!
...
KOLA DİKKAT ABİ, BOYANMASIN..!
SENİ ÇOK İYİ ANLIYORUM VE KAYGILARINI ÖNEMSİYORUM..!
NE BİÇİM Bİ KİTAP OKUDUN CÜNEYT SEN, ARTIK SENİNLE HİÇBİR ŞEY KONUŞAMIYORUZ.. EN YAKIN ARKADAŞIM CÜNEYT NEREDE, YÜZÜME BAK.! NOLDU ONA, HAYKIR, BAĞIR BANA KÜS HADİ. KİTABI BATSIN YAA!
BEN TARTIŞMAYA KAPILARIMI KAPATMIYORUM, SEN DE KAPATMAZSAN BİRBİRİMİZİ O KADAR İYİ ANLIYCAZ Kİ!
ÇEK ELİNİ ÜZERİMDEN..!
urgursoy@gmail.com

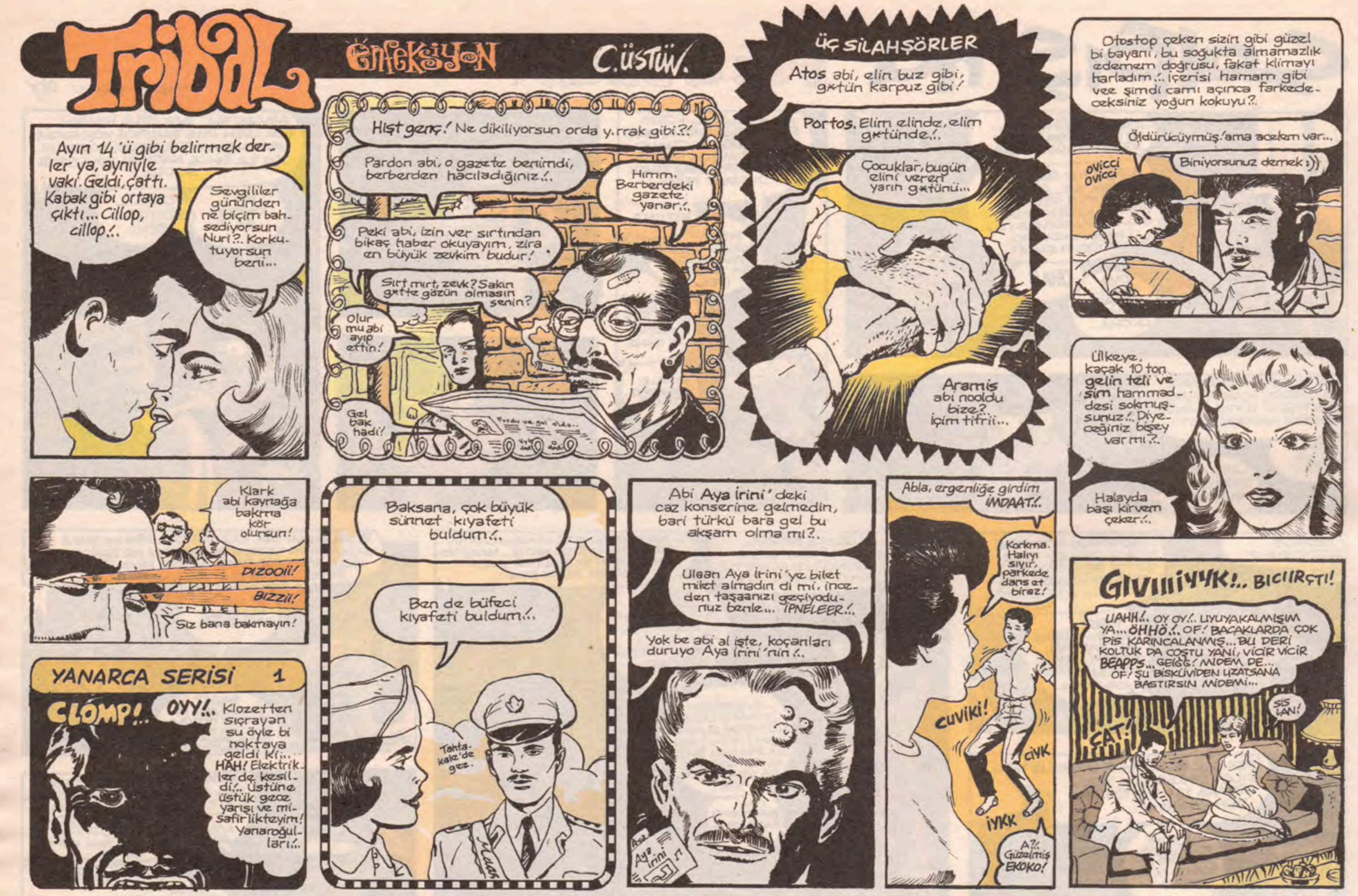

YAVUZ ÖZTÜRK
14. ŞUBAT
AH CANIMM HEDİYE ALMIŞ HERALDE!
çıkır çıkır
NE ACABA?
GİZLİYO!.. ÇOK ROMANTİK...
VER HADİ YA ARKANDAKİNİ.
TESPİH MİYDİ?
HEE... İSTİYOSAN AL SENİN OLSUN YANİ ... AYIPSIN.'
LAFI MI OLUR.
LAPS
Dünyaya ilk ayak basan insan Neil Armstrong'un ayak izi...
ÇAMURAMI GİRDİN ALLAHIN CEZASI...
NEW YORK?
YOK!
NEVŞEHİR.
I ♥ NY
I ♥ NYŞ
Yakıştı.
SNIPER
MADDİ İMKANSIZLIKLAR
KPOVV
MATRİX.
IMHH.
101001
IMH.
1-0-1-01-- IHH!
GS-AG 1-0
ABİ SAKİN OL... SADECE MAÇ SKORU.
5 MİLYON VAR MI SENDE?!
YOK YA CÜZDANI YANIMA ALMAMIŞIM.

Çarpışma

ipek & burak

yazan çizen OKY

baris.uygur@gmail.com

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

■ Gazetelerde her okuduğumda gülümseten bir tür haber var. "Sıfırdan başladı, milyoner oldu!", "Bulaşıkçıydı şimdi sanayici" "İlkokul mezunu ama şimdi özel okul zinciri var". Eskiden bu haberleri okuduğumda, haberi yazanın ne kadar irrasyonel bir gerzek olduğunu düşünerek sinirleniyordum, artık düpedüz kötü niyetli olduklarını düşünerek zavallılıklarına gülüyorum. Şimdi öncelikle. Sıfırdan başlayıp zengin olma hikâyelerinin gerçekliğini tartışmadığımı söylemek isterim. Lakin bunlar yapısal olarak başka bir tür haberle aynı senaryoya sahipler, onu söylemek ve göstermek isterim. Lotarya haberleri, bu haberlerin saf ve temiz halidir arkadaşlar. 13 milyonda bir şansınız olan sayısal lotoda kazanan adamın haberiyle bu "sıfırdan milyoner oldular" haberleri arasında hiçbir fark yoktur. İkisi de sizi lotaryaya çağırır, size de kazanabileceğinizi düşündürür. Her ikisinin ana fikri ve anlattığı da "size de çıkabilir"dir.

■ Türkiye'deki yüz bin bulaşıkçı, bulaşıkçılıktan milyoner olmuş eski meslektaşlarıyla özdeşim kurarak kendilerinin de bu şansa sahip olduklarını düşünür ama Türkiye sadece bulaşıkçılar ve milyonerlerden ibaret olsa bile şansları yüz binde birdir işte. Bu matematiksel modeli geliştirmek isteyen arkadaşlar olursa seve seve kabul ederim ama netice itibariyle bir insanın sıfırdan milyoner olma şansı 13 milyonda bir olan sayısal loto ikramiyesini kazanma şansından daha düşüktür. Ha diyeceksiniz ki peki neden ikide bir bu haberleri yapıyorlar? Sahip olanlar, sahip olduklarına sahip olmaya devam etsin, sahip olmayanlar da günün birinde sahip olabileceklerini zannetsin diye. Ha bu arada, bir evi, bir arabası olan adamı sahip olanlardan saymıyorum.

■ Şövalye ruhlu olmakla insanların övündüğünü ve de övüldüğünü gördüm ki akıllara zarar bir şey. Şövalye olmak iyi bir şey gibi geliyor kulağa, anlıyorum herkes pek bir sevmiş kral Arthur ve yuvarlak masa şövalyelerini vesaire ama ben uyandırayım, şövalye dediğin ayı oğlu ayıdan başka bir şey değildir. Okuma yazma bilmez, yıkanmaz etmez, kabadır, barbardır, terbiyesizdir. Nesine özeniyorsunuz bunun anlamıyorum. Ha kimisi var, nerede bir it kopuk gidip özeniyor, bakıyorum sokaklar beyaz çizgili takım elbise, kravatsız beyaz gömlek ve kirli sakal kombinasyonuyla mandalığa meyletmeye kararlı eşeklerle dolu. Tüm hayvanlar âleminden kendilerini alet ettiğim için özür dilerim tabii. Bilhassa mandadan, manda sütünden ve Yeşilköy'ün manda sütüyle dondurma yapan dondurmacısından.

■ Bir de Samuray var. Uzak ya, biraz da yedi samuray filminden kalma bir hevesle o da muteber addedilen haydutlardan. Canlarım, güzellerim; haydi ucundan bir el atın da bitsin şu haydut sevdası yahu.

■ Habertürk nedir? Ben merak ediyorum. Arkadaşım "Habertürk gazetesinde bir haber var, oku" diyor; internet sitesine giriyorum, orada gazetedeki haberler yok. Çünkü o gazetenin internet sitesi değil, müstakil bir haber sitesi. Bir de televizyonu var, onun internet sitesi de aynı. Kafamı karıştırıyorsun Fatih Altaylı.

■ Ama Habertürk'ten beter bir şey varsa o da NTV'dir. İnternet üzerinden Cimbişli kasabasının yerel televizyonu Cimbiş TV'yi bile izlemek mümkün ama NTV'yi izlemek istiyorsanız avucunuzu yalarsınız. Üstelik izleyemeyin, izlemeye çalışırken bilgisayarınız da ikide bir çöksün, sinirden oturup ağlayın diye bir de program yapmışlar. Tüm NTV emekçilerini tenzih ederim ama NTV'yi bu Cimbiş TV'nin on yıl gerisinden gelen tavrı nedeniyle kınarım. Hiç düşünmeden yaparım bunu. İki tane eski arkadaşım Zombi filmi çekmişler, NTV'ye çıkmışlar, ben de gurbet elde arkadaşların yüzünü göreyim istedim, NTV internet necefli maşrapaya bağladı. Olmuyor NTV.

■ Peki "plağın ses kalitesi şöyle daha iyi böyle daha iyi" dedikten sonra gidip geri dönüştürülmüş plastikten mamul, değil 180 gram, 140 gram neredeyse 60 gram incecik plaklardan üstüne üstlük zaten iyice rezil bir şekilde kaydedilmiş, miksajı, masteringi sürünen 60'lar 70'ler Türk Popu dinlemenin ne alemi var sorarım size. Ses kalitesi hakkında o kadar atıp tuttun ki, Glenn Gould'un Goldberg Varyasyonları yorumunu dinleyeceksin sandık ama sen gittin öyle şarkılar dinledin ki, onları radyodan dinlesen de, yanındaki adamın cep telefonu melodisi olarak dinlesen de bir şey değişmiyor, hayır bir de kestiğin ahkâmı ciddiye alan var.

■ Ne zaman derin komplo teorileri okusam, dünyayı yöneten koca koca adamların çocuk gibi olduğunu düşünüyorum. Yok bir ülkede "bu iş bin yıl sürecek" diye açıklama yapılmış da, beriki ülke buna karşılık gizli tatbikat düzenleyip adını "bin yılın bilmem nesi" koymuş, devletler bu yolla birbirlerine mesaj veresiymiş. Manyak mısınız, ruh hastası mısınız kardeşim? Telefon orada, internet orada birbirinize verecek ne mesajınız varsa arayın söyleyin, çocuk gibi, hele bir de dünya halklarının parasını zamanını harcayarak ve bu komplo teorisyenlerinin kafasını yakarak iletişim kuruyorsunuz birbirinizle?

■ Futbola yine milyarlarca dolar akacakmış ama sanmıyorum ki bu sporu geliştirsin. Zira parsayı yine şampiyon olan ikinci üçüncü olan takımlar topluyor. At yarışında daha iyi koşan ata ağırlık bağlarlar, adına da handikap denir, bana kalırsa futbolun da handikapla tanışması elzemdir. Her sene ilk üçe giren takımlar, ertesi sezona -12 puan averajla başlasınlar. Şöyle ligimiz yeni şampiyonlar görsün, mücadelede taraflar eşitlensin. Eskişehirspor da şampiyon olsun. Zaten forvetimizi de geri almışsınız.

Tenzih Ediyorum!
Kâh Rusya'nın kâh Amerika'nın elinde oyuncak olan kifayetsiz kompradorlarının çektirdiği eziyetle başı dönen Gürcü halkını tenzih ederim, Gürcistan'ı kınarım. Şunca zamandır komşuyuz, ne bir güle güle oturuna ne bir house warming'e (haus varming okunacak) davet ettiklerini görmedim şahsen. Böyle komşuluk olmaz. Bakın misal deniz ötesi komşumuz Kıbrıs'a? Biz toplanıp iki yüz bin kişi güle güle oturuna gitmişiz Kıbrıs'a. (Hala da oturuyoruz gerçi, yatıya kalan misafir bu kadar kalır mı onu da bilmiyorum, Işık Kitapevindeki arkadaşlara sormak lazım). Olmuyor böyle Gürcistan. Aç sınır kapılarını gelelim oturalım. Gerçi kapıyı kapatan bizimkileri de olabilir, o zaman kendi halkımızı tenzih ederim olur biter.

Aklımda Kaldığı Kadarıyla Dünya Tarihi: Roma'da Sosyal Yaşam ve Cemiyet Hayatı

Roma'nın cemiyet hayatı bir hayli renkli, vurdumduymazlıklarla, adam sendeciliklerle, ben yaptım olduculuklarla dolu bir hayattı. Bunlar her şeyden önce suya çok meraklılar. Hidrolojik mühendislik durumunda o kadar ilerlemişler ki, o kadar olur; böyle bir havuzlar, fıskiyeler gırla gidiyor. Kanalizasyon durumunu falan da çözmüş abiler kafa çalışıyor yani. Banyo durumu da hemen her zengin evinde muhakkak var. Yalnız sıcak su tertibatı için bir süre daha beklemeleri gerekebilir, ondan emin değilim. Gerçi onu bile yapmış olabilir bu abiler. Genel olarak gayriciddî insanlar olduğunu söylemek mümkün; zira yemeği bile yatarak yiyorlar, ilaç için koca medeniyet kurmuşlar, şöyle dik oturacak bir sandalye yok. Varsa da bir iki tanedir koca imparatorlukta.

Ekonomileri köle emeğine dayanıyor. O kadarını Spartakus filminden biliyoruz. Kendilerini birinci sınıf, Roma vatandaşı olmayanları ikinci sınıf gören bir yapıları var ki bu günümüzde de devam ediyor ama kendi vatandaşları arasında ayrım yapmıyorlar ki bu günümüzde henüz gerçekleşmiş değil. Gerektiğinde bir Arap da Roma imparatoru olabiliyor mesela. Obama demeyin, çok feci kalbinizi kırarım.

Romalılarda cemiyet hayatı denildiği zaman tabii, bin yıl sürmüş medeniyet, hatta iki bin beş yüz yıl sürmüş bana kalırsa; dönem dönem değişiklikler arz ediyor tabii. Kimi dönemlerde daha çok Fedon tipi, slip tip sanatçılar popüler olurken, dönem dönem Serdar Ortaç tipi, ara sıra da İzzet Yıldızhan tipi favori oluyor. Günümüzün televolesi, hatırladığım kadarıyla Roma sokaklarındaki duvarlara çizilen karikatürler ve yazılardan müteşekkil olup öyle övüne övüne Roma hukuku dedikleri şey de ilk başlarda sadece laf kalabalığına dayanıyor. Daha sonra bizim İstanbul Belediye başkanlarımızdan Jüstinyen abi tarafından "olum böyle olmayacak, her kafadan bir ses çıkıyor, sürekli bir Labarba" denilerek kâğıda geçiriliyor. Genel olarak daha sonraki takipçileri gibi zenginler zengin kalmaya nasıl olur da devam ederler babında, mal mülk üzerine bir hukuk daha çok.

Neyse Roma'dan aklımda bunlar kalmış. Bir de öyle yok doğu yok batı roma durumları biraz salakça. Bizans diye bir İmpareatorluk yok, onlar da bildiğin Roma İmparatorluğu, abinin biri Roma yıkıldıktan bir kaç yüzyıl sonra "lan biz bunalra bizans diyelim karışmasın" demiş. Yoksa kendisine Bizans İmparatorluğu diyen bir imparatorluk yok, bu haftalık kalan son bilgi kırıntısı da bu. (Tarih dersinde yazarsanız alacağınız nottan mesul olmadığımı tekrar hatırlatırım.)

KİTAPÇILARDA

Çağlar URAL

Barış Cem ŞAHİN

Barış ÖZKAN

Nadir KUTLUHAN

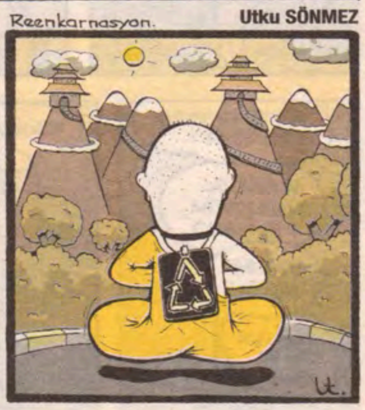
Oktay KAYA

Servet TURAN

Utku SÖNMEZ

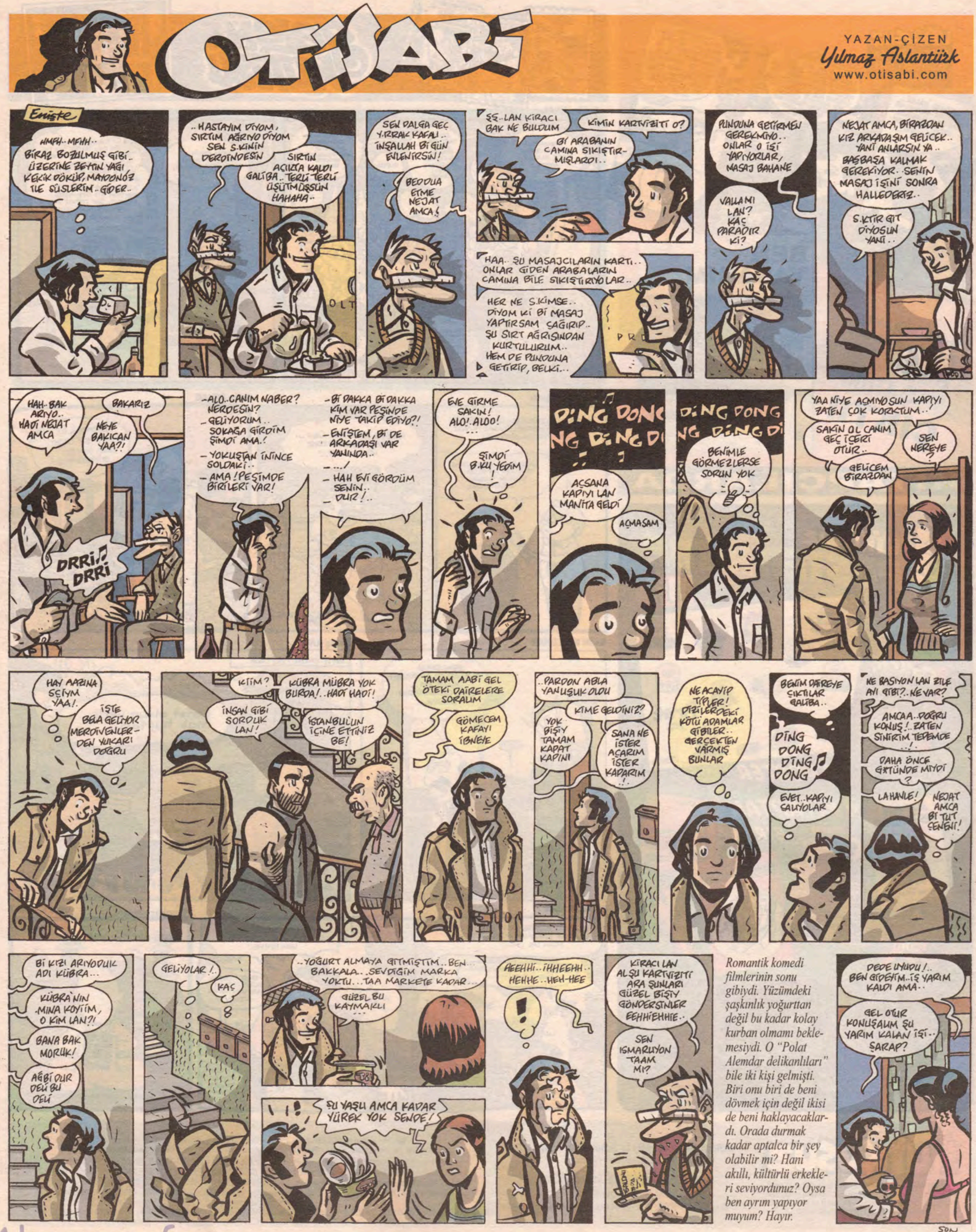

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 11 Şubat 2010 | Sayı: 128
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur GÜRSOY
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan KARATAŞ - Fırat YAŞA - Vasıf TERİM Kaligrafi: Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Ofis Sorumlusu: Mesut Tunç Baysel
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 99TL Amerika: 100$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu:120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABİ
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Enişte
HMFH.. MFHH.. BİRAZ BOZULMUŞ GİBİ.. ÜZERİNE ZEYTİN YAĞI KEKİK DÖKÜP, MAYDONOZ İLE SÜSLERİM.. GİDER..
..HASTAYIM DİYOM, SIRTIM AĞRIYO DİYOM SEN S.KİNİN DERDİNDESİN
SIRTIN AÇIKTA KALDI GALİBA.. TERLİ TERLİ ÜŞÜTMÜŞSÜN HAHAHA..
SEN DALGA GEÇ Y.RRAK KAFALI.. İNŞALLAH Bİ GÜN EVLENİRSİN!
BEDDUA ETME NEJAT AMCA!
ŞŞ..LAN KİRACI BAK NE BULDUM
KİMİN KARTVİZİTİ O?
Bİ ARABANIN CAMINA SIKIŞTIRMIŞLARDI..
HAA.. ŞU MASAJCILARIN KARTI.. ONLAR GİDEN ARABALARIN CAMINA BİLE SIKIŞTIRIYOLAR..
HER NE S.KİMSE.. DİYOM Kİ Bİ MASAJ YAPTIRSAM ÇAĞIRIP.. ŞU SIRT AĞRISINDAN KURTULURUM.. HEM DE PUNDUNA GETİRİP, BELKİ...
PUNDUNA GETİRMEN GEREKMİYO.. ONLAR O İŞİ YAPIYORLAR, MASAJ BAHANE
VALLA MI LAN? KAÇ PARADIR Kİ?
NEJAT AMCA, BİRAZDAN KIZ ARKADAŞIM GELİCEK.. YANİ ANLARSIN YA.. BAŞBAŞA KALMAK GEREKİYOR.. SENİN MASAJ İŞİNİ SONRA HALLEDERİZ..
S.KTİR GİT DİYOSUN YANİ..
HAH.. BAK ARIYO.. HADİ NEJAT AMCA
BAKARIZ
NEYE BAKICAN YAA?!
DRRİ DRRİ
-ALO..CANIM NABER? NERDESİN?
-GELİYORUM.. SOKAĞA GİRDİM ŞİMDİ AMA.!
-YOKUŞTAN İNİNCE SOLDAKİ..
-AMA! PEŞİMDE BİRİLERİ VAR!
-Bİ DAKKA Bİ DAKKA KİM VAR PEŞİNDE NİYE TAKİP EDİYO?!
-ENİŞTEM, Bİ DE ARKADAŞI VAR YANINDA..
-...!
-HAH EVİ GÖRDÜM SENİN..
-DUR!..
EVE GİRME SAKIN! ALO!.ALOO! ...
ŞİMDİ B.KU YEDİM !
DİNG DONG DİNG DİNG
DİNG DONG DİNG Dİ
AÇSANA KAPIYI LAN MANİTA GELDİ
AÇMASAM
BENİMLE GÖRMEZLERSE SORUN YOK
YAA NİYE AÇMIYOSUN KAPIYI ZATEN ÇOK KORKTUM..!
SAKİN OL CANIM GEÇ İÇERİ OTUR..
GELİCEM BİRAZDAN
SEN NEREYE?
HAY AARINA SIÇIYM YAA!.
İŞTE BELA GELİYOR MERDİVENLERDEN YUKARI DOĞRU
KİMİ?
KÜBRA MÜBRA YOK BURDA!..HADİ HADİ!
İNSAN GİBİ SORDUK LAN!
İSTANBUL'UN İÇİNE ETTİNİZ BE!
TAMAM AABİ GEL ÖTEKİ DAİRELERE SORALIM
GÖMECEM KAFAYI İBNEYE
..PARDON ABLA YANLIŞLIK OLDU
KİME GELDİNİZ?
YOK BİŞİY TAMAM KAPAT KAPINI
SANA NE İSTER AÇARIM İSTER KAPARIM!
NE ACAYİP TİPLER! DİZİLERDEKİ KÖTÜ ADAMLAR GİBİLER.. GERÇEKTEN VARMIŞ BUNLAR
BENİM DAİREYE ÇIKTILAR GALİBA..
DİNG DONG DİNG DONG
EVET..KAPIYI ÇALIYOLAR
NE BASIYON LAN ZİLE AYI GİBİ?..NE VAR?
AMCAA..DOĞRU KONUŞ!..ZATEN SİNİRİM TEPEMDE..!
DAHA ÖNCE G*TÜNDE MİYDİ?
LAHAVLE!
NEJAT AMCA Bİ TUT ÇENENİ!
Bİ KIZI ARIYODUK ADI KÜBRA...
KÜBRA'NIN MINA KOYİİM, O KİM LAN?!
BANA BAK MORUK!
AĞBİ DUR DELİ BU DELİ
GELİYOLAR!
KAÇ
..YOĞURT ALMAYA GİTMİŞTİM..BEN.. BAKKALA...SEVDİĞİM MARKA YOKTU...TAA MARKETE KADAR...
GÜZEL BU KAYMAKLI ...
ŞU YAŞLI AMCA KADAR YÜREK YOK SENDE!
AEEHHİ..İHHEEHH.. HEHHE..HEH-HEE
KİRACI LAN AL ŞU KARTVİZİTİ ARA ŞUNLARI GÜZEL BİŞİY GÖNDERSİNLER EEHHİEHHİE..
SEN ISMARLIYON TAAM MI?
Romantik komedi filmlerinin sonu gibiydi. Yüzümdeki şaşkınlık yoğurttan değil bu kadar kolay kurban olmamı beklemesiydi. O "Polat Alemdar delikanlıları" bile iki kişi gelmişti. Biri onu biri de beni dövmek için değil ikisi de beni haklayacaklardı. Orada durmak kadar aptalca bir şey olabilir mi? Hani akıllı, kültürlü erkekleri seviyordunuz? Oysa ben ayrım yapıyor muyum? Hayır.
DEDE UYUDU!.. BEN GİDEYİM..İŞ YARIM KALDI AMA..
GEL OTUR KONUŞALIM ŞU YARIM KALAN İŞİ.. ŞARAP?
SON

18 ŞUBAT PERŞEMBE
SAYI: 2010/08 No: 129
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

TEKEL işçilerinin eylemi 2 aydır sürerken, İstanbul Unkapanı'ndaki TEKEL binası AKP'ye yakınlığıyla bilinen Medipol Grup'a verildi.

BİŞEYLER DUYDUM
NİTELİKSİZ BİLGİ!..
Tuğba Özay, doğum günü partisinde gazetecilerin yaşınız kaç sorusuna, "Fiziki yaşım 22, beyin yaşım 62, gerçek yaşım ise 30 oldu" cevabını verdi.
YUVARLAK HESAP BEŞ DİYELİM Mİ?..
YUVARLAK DEĞİLİM BEN.
Tayyip Erdoğan, 1999 yılında çıkardığı "Bu Şarkı Burada Bitmez" adlı şiir albümünden sonra yeni bir şiir albümünün hazırlıklarına başladı...
Fatih Altaylı, İlker Başbuğ'la yaptığı röportajı eleştirenlere kızdığı köşe yazısını "Hav hav hav!" seslenişiyle bitirdi.
Hollanda'da yaşayan bir Türk işadamı "Kevser Helal Wine" adıyla alkolsüz şarap üretti. Helal şarabın satışı için şimdiden 40 otelle anlaşma sağlandı. Şirket bu yıl 1 milyon şişe şarap satmayı hedefliyor.
4 ŞİŞE KEVSER HELAL ŞARAP İÇTİM, BİLİNCİM ÇOK AÇIK ABİ, ACI ÇEKİYORUM ŞU ANDA...
Gazetelere verdiği tüm beyanatlar, "pilates", "güzellik" ve "Harun" kelimelerinden birini mutlaka içeren Ebru Şallı, en son, "Pilates sayesinde vücudum adeta lastik gibi her şekle girebiliyor. Lastik kıza döndüm. Doğru nefes almak ve bu eğitim boyumun uzunluğuna da yansıdı ve 2 cm daha uzadım," dedi.
Lüks mallar satan süpermarket zinciri Waitrose, ortam ne olursa olsun lüksten vazgeçemeyenler için dokusunda kaşmir olan tuvalet kâğıdı satmaya başladı...
BUYRUN KAKANIZ EFENDİM!
Hacettepe Üniversitesi rektörlüğü, TEKEL işçilerine destek vermek için eylem düzenleyen 96 öğrenci hakkında soruşturma başlattı.
HİZMETLERİNDEN DOLAYI BEN DE SENİ FAHRİ POLİS İLAN EDİYORUM...
REKTÖR
HAYIRLI UĞURLU OLSUUN...
Agos gazetesinin internet sitesi hacklendi. Siteye, Ogün Samast'ın fotoğrafıyla birlikte "Yeni Ogün Samastlar yolda" yazısı yerleştirildi.
CAMİAMIZA YEPYENİ GENÇ YILDIZLAR KAZANDIRAN ALTYAPI SORUMLUMUZLA TANIŞTIRAYIM SİZİ...
ŞEREF DUYDUM!
BİLMUKABELE!
DEVLET AHLAKI
Selde sığındığı ağaçta saatlerce bekledikten sonra kaybolan Mustafa Dolapçı'nın cesedi ağacın 20 metre ötesinde bulundu. Sivil Savunma'nın AKUT'tan yardım istemediği ortaya çıkarken, olayla ilgili bilgi veren kaymakam, açıklamasının bir yerine Mustafa Dolapçı'nın alkollü olduğu bilgisini sıkıştırmayı başardı. Hatırlarsanız, geçen sene Ankara'da doğalgaz kaçağıyla ölen 7 öğrencinin arkasından da, "çocukların kimisinin belden üstü yarı çıplaktı" açıklaması yapılmıştı...
İKİ BİRA İÇİLMİŞ... KURTARALIM MI?..
SKTİRET... HİÇ İÇMESEYMİŞ...
BEDDUA!
ATV'de yayınlanan Tatlı Sert programına, ailelerinden habersiz başka bir şehre taşınan yeni evli bir çift telefonla bağlanınca Müge Anlı coştu. Bir anda kulaklığını fırlatarak ayağa kalkan Müge Anlı'nın, "Sen ne terbiyesiz kızsın, sana yazıklar olsun!" diye başlayan bedduası toparlanabildiği kadarıyla şöyle: "Sen ne biçim bir evlatsın... Allah evlat diye inletsin ama kimseye senin gibi evlat vermesin... Çocuğun olmasın, kendi başına oturup ağlarsın... Şimdi gel de sinirlenme... Tam sopalıksınız siz..."
HATTIMIZDA ADINI VERMEK İSTEMEYEN BİR OR.SPU VAR...
GEREKÇE
Tekirdağ F Tipi Cezaevi'nde kalan beş mahkûma 'gereksiz yere türkü söyledikleri' gerekçesiyle 'iletişimden men cezası' verildi. Mahkumlardan 49 yaşındaki N.Ö bir Elazığ türküsü olan "Hüseynik'ten Çıktım Seher Yoluna", B.Ö isimli mahkûm da "Mahpushane Çeşmesi" isimli türküyü 'gereksiz yere' söyledikleri için 3 ay boyunca telefon açamayacak ve mektup yazamayacak...
İKİ KAPILI BİR HANDA...
TEK KAPI YETER LAN
FIRAT BUDACI

15 yaşında kurduğu "Adresime Gelsin Bilişim Teknolojileri Limited" adlı şirketle ticarete başlayan Cumhurbaşkanı Gül'ün oğlu Mehmet Emre Gül, 18 yaşına basar basmaz şirkette tam yetkili müdürlüğe getirildi.

EĞİTİMDE EŞİTSİZLİK DEVAM EDİYOR!

Danıştay, üniversiteye giriş sınavında meslek ve imam hatip lisesi ile genel lise mezunları arasındaki katsayı farkını indiren YÖK kararının yürütmesini durdurdu.

RTÜK, 81 yıllık çizgi roman karakteri Tenten'in çizgi filmine, 'sigara içtiler' gerekçesiyle 50 bin lira para cezası verdi.

Aşırı Çılgın Mekanlar

· **Baby did a bad bad thing:** Korkunç eğlencelerin yaşandığı bu yer, alfabetik olarak her ay yer değiştiriyor. Mesela geçen ay Pangaltı'daydı, bu ay Rumelihisarı'nda, gelecek ay Sarıyer'de. Gençken yapılması gereken beş milyar şeyden biri de bu bara gitmek! Bu bilgi "Köpeğin Sabahı" adlı fanzin ve sanal dergide yer aldı...

· **Gubarak:** Ümraniye'de türkü bar. Fakat özelliği bilinen türkülerin değil, aynı gün derlenen türkülerin söylenmesi. Ve bir türkü bir kez söyleniyor. Ve böylece zaman geçiyor. Ve de acaba n'oluyor?

· **Yorgun Şişman:** İstinye'de kareoke club. Sesi detone olan, bacağından vuruluyor. Soner Arıca şarkısı söylemek isteyen, detone olmadan da vuruluyor. Mekanın sahibi, Hakan Peker'i bizzat vurmak için 30 şahit huzurunda ant içti. Evlerden uzak, kaç! V.O

Bayındırlık ve İskan Bakanlığı'nca düzenlenen film festivalinde, müziği olmayan "İki Dil Bir Bavul" adlı filme 'en iyi müzik ödülü' verildi.

KAÇ YIL OLDU?

- CHP Parti Meclisi'nin olağanüstü toplantısına Ankara dışında olduğu gerekçesiyle katılmayan Deniz Baykal, binanın garajında saklanırken partililere yakalanalı **2 yıl...**

- Burcu Kara, NASA'ya başvurarak sevgilisi için bir yıldızın isim hakkını satın aldığı günden beri evrende "Yavuz Bingöl" isimli bir yıldızımız olalı **2 yıl...**
- Nurgül Yeşilçay, eşi Cem Özer'e doğum günü hediyesi olarak 'yönetmen koltuğu' alalı **3 yıl...**
- ANAP eski Genel Başkanı Nesrin Nas, seçim mitingi için gittiği İzmir'de, tüp gazdaki KDV ve ÖTV'nin düşürülmesini isteyen tüpçülerin eylemini yanlış anlayarak, *"Yanı başımda tören yapmak için bekleyen İzmir Tüpçüler Odası'nı görüyorum. Onların da '9 Mart Tüpçüler Günü'nü kutluyorum"* sözleriyle 9 mart tarihini tüpçüler günü ilan edeli **6 yıl...**

- 5-0 sonuçlanan İngiltere-Türkiye maçında, bir korner atışı sırasında defans oyuncusu Abdülkerim tutmakla görevlendirildiği Lineker'i bulamayınca, takım arkadaşlarına *"Lineker'i gördünüz mü beyler?"* diye soralı ve Raşit'ten *"Az önce buralardaydı,"* yanıtını alalı **24 yıl...**
- Bir gece Elvis Presley'in aklına yıllar önce Denver'da yediği fıstıklı sandviçler düşünce, özel uçağıyla yola çıkarak 2 bin 970 dolara mal ettiği sandviçlere ulaşalı tam **33 yıl** olmuş...

ABD ve NATO askerlerinin ortaklaşa düzenlediği Afganistan operasyonunda 12 sivil öldü...

Yüzlerce sivilin ölümünden sorumlu tutulan Amerikan güvenlik şirketi Blackwater Irak'tan kovuluyor.

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

Bahar

Geçen haftadan devam edeceğim yazımın başına oturduğum anda kapı çaldı. Elimdeki kadehi bırakmaksızın kapıya doğru seğirttim. Üzerimde çok sevdiğim ipek ropdöşambırım vardı. Kapının kolunu çevirdiğim anda "la dalın!" diye bi ses duydum. Kapatmaya çalıştımsa da kapıya yüklenip içeri girdiler. Gelenler tanıdıktı. En uzunları öne çıktı. Yüzü oldukça zayıf ve kemikliydi, avurtları içine çökmüştü. bir zamanlar gür ve sıkı olduğu her halinden belli olan saçları önlerden seyrelmişti ve şakaklarındaki beyazlar kendini hemen belli ediyordu. Dudakları sigara içmekten kurumuştu, dişleri ise berbat bi durumdaydı. İnce bi yarığı andıran dudaklarının arasından gözüken iki sarı taşa bakmamak için küçük kara gözlerine baktım. Karşılıklı susuyorduk, büyük adem elması o yutkundukça inip kalkıyordu. Bi sigara yakıp, susarak bana bakmaya devam etti. O yakınca diğerleri de yaktı. En şişmanlarının suratında yalnızca aptal insanlara özgü o sırıtış vardı, kısa olan ise sürekli yağlı saçlarıyla oynuyordu. Ben onun iki küçük yarayı andıran beyazı sararmış gözlerine bakarken uzun olanı belli belirsiz "betimle mına koyiim betimle! Bakalım nereye kadar betimleyeceksin" mırıldandı. Sesi bir tenekenin yerde sürtünmesini andırıyordu. "andırmasaydı şaşardım" diye homurdandı kısa olanı ve umursamaz biçimde sigarasını içti.

O kadar arbedeye rağmen kırılmamış kadehimi dudaklarıma götürdüm ve şaraptan bi yudum aldım. Dört adam bana bakıp çok ciddi bi şekilde sigara içiyordu. O kadar hırslı içiyorlardı ki zaten çökük avurtları iyice çöküyor, adeta yanaklarında kara delikler açılıyordu. En sonunda dayanamayıp "abi niye susuyoruz" diye sordum. "bitirdin mi betimlemeyi" diye sordu uzun olanı. "abi betimle bitmez. Nihayetinde ben bi yazarım ve bu da bir eserim. Ben ara ara yaparım betimlemeyi çaresi yok. Sen konuşmana devam et." dedim. " E ama skerim ben böyle işi. Şurda iki çift laf edicez zart zurt araya giriyorsun. Önceden yap yapacağın tasviri betimlemeyi sonra girme araya. Ben bekliyorum. Hadi yap!" dedi. "hem senin yaptığın da tasvir betimleme değil düpedüz bok atmak, adam karalamak. Yok iki yarığı andıran gözleriymiş de yok kirli yağlı saçlarıymış da. Ulan gören de arkadaşların değil hayvan sürüsü gelmiş zanneder. İnsan bi iyi özellik saymaz mı." diye çemkirdi şişman olanı. Ortanca olanı ağzından iki adet can erik çıkarak "buraya geliyorum diye bilerek yanaklarıma erik koydum da geldim, yine avurtları çökük diye yazdı. Edebiyat değil bu resmen yalancılık!" dedi. Sevgili eski dostum gibi edebiyatçıların avurt tutkusu benim de eskiden beri dikkatimi çektiği için ona gülümsedim. "Eğer bi kitapta en az üç avurtları çökmüş insan olmazsa dünya klasiklerine girilmiyormuş", "Rus yazarlar derneği "dayı bi tek sakal uzatmak yetmez önce üç avurtu göreyim sonra alırsın payeyi" diye Tolstoy'a mektup yazmış" gibi bi takım dedikodular duymuştum hatta bi zamanlar. O zamanlar gençtim ve Rus olmayan tek Rus edebiyatı yazarı olmak için yanıp tutuşuyordum. "Sivas'tan bir Rus yazarı neden çıkmasın diye" dostlarıma büyük bir saflıkla soruyordum. Hatta o romanların yazıldığı atmosfere biraz yaklaşmak için şimdi karşımda duran dostlarımla her gün Laleli'ye gidiyordum. işte benim yazılarımdaki avurt tutkum hep bundan kaynaklanır, Rus'a ve Rus Edebiyatına olan aşırı sevgimden...

Kadehimden son yudumu alıp boğazımı temizledim. "dostlarım, açıkçası bu davetsiz misafirliğinizin sebebini hâlâ anlamadım" dedim. Soruma cevap vermeden bana bakmaya devam ettiler. "izninizle yazımın başına dönmeliyim. Geçen haftadan yarım bıraktığım bir yazım var" dedim ve odama yöneldim. "eğer sen insansan o yazıya devam etmezsin" dedi sakince. Sesi tehdit barındırıyordu. Durup yüzüne baktım. "geçen hafta tam bi buçuk sayfa yazın vardı. Zulüm gibi, ceza gibi, ödev gibi tam bi buçuk sayfa yazı" dedi. Siz sevgili yazı sever okurlarım gibi bu terbiyesizce saldırıya hemen gerekli karşılığı verdim. "sevenler var!" dedim, "Ziggy Marley'i de sevenler var." dedi ve "sen bişey yaparsan tabiî ki sevenleri çıkacak. Ama bi buçuk sayfa yazı yazıp bi de üzerine devamı haftaya yazarsan s.kerler adamı. Işimiz gücümüz yok bi de senin mızmızlanmalarını aklımızda mı tutacağız lan kutik." dedi. Bu cehaletin karşısında ne diyeceğimi bilemiyordum. Devam etti, susmadı devam etti! " ağzınız laf yapıyo diye yıllardır siz yazarların tatavasını çekiyoruz. Bir tekstilci "neden penye giyilmiyor" diye panel düzenleyip ağlayıp sızlar mı? "neden okunmuyor" diye ne ağladınız lan! Okunmuyorsa yazamıyorsundur arkadaşım bu iş bu kadar basit. Hepimiz sabah 8 akşam 9 mesai yapan insanlarız. Zaten çok yorgunuz bi de Uykusuz alınca yorulmayalım yalvarırım" dedi. Bu kadar yalın bir gerçeklik karşısında şaşkınlığımı gizleyemedim ama yine de dediklerine karşı çıktım. " Buraya gelip bunları söyleyerek beni engellediğinin bilmem farkında mısın? Bu resmen taciz! Şu an taciz ediliyorum. Kusura bakma ama sen öyle istiyorsun diye duygularıma ket vuramam" dedim. "Ben sana yazma demiyorum. Olayı başka yere çekme. "Az yaz" diyorum, "lafı dolandırmadan de diyeceğini" diyorum. Ben onu bunu bilmem bi daha köşenin altında "devamı haftaya" yazısı görmiycem, bütün tadım kaçıyor o yazıyı görünce. O ropdöşambır'ın da altına bi don giyilecek" diyerek ardı ardına sıraladı emirlerini.. "Bu kadar reel olmak zorunda mısın" demek istedim ama diyemedim, çaresiz "peki abi" diye kabul ettim dediklerini.

Altıma bi don giyip bi çay koydum, oturdular. Kadehim ve yazının başından beri elimde olduğunu siz sevgili okurlara söylemeyi unuttuğum purom hâlâ elimdeydi. Diğer elimde ise çaydanlık vardı. Mutfaktan çayı getiriyordum ki kısa boylu olanının diğerlerine beni gösterip " Rahmi Koç çay getiriyor" diyerek güldüğünü gördüm. Her yazarın yazı yazarken uyguladığı bi takım ritüeller vardır. Ben de ipek röpdöşambırımı giymeden, bir adet şarap ya da konyak içmeden asla yazamam. Her yazımın sonunda da bir adet puro ile kendimi ödüllendiririm. Çayları doldururken bir yandan da bunları dostlarıma anlatıyordum ki şişman olanı ben çayları koyarken, diğer elimdeki puromu parmaklarımın arasından çekti ve çayına bandı. "Abi yalan söylüyor puro değil Rulo Kat bu elindeki." dedi. Dediğini hiç duymamış gibi diğerlerine " gerçekten buraya niye geldiğinizi çok merak ediyorum" diye yüksek sesle diğerlerine sordum. "bizi çok ihmal ettin Umut" dedi kısa olanı. "baylar bu kadarı da fazla!" diye kükredim. "evimde yarı çıplak duruyorum, dört adam içeri zorla giriyor ve bizi çok ihmal ettin diyor. İhmal etmeyip ne yapacaktım söylesenize" diye sinirli sinirli konuşup odanın içinde volta attım. Kadehim hâlâ elimdeydi ve yazının başında size sürpriz olsun diye söylememiştim benim ropdö'nün iç cebinde bi paket açılmamış Rulo Kat daha vardı. Sinirden onu açıp parmaklarımın arasına koydum. Odanın ortasında dolanıp duruyordum, onlar da çay içip beni izliyorlardı. "Eskiden maçlardan iki gün önce stada gelip bayrak provalarına giderdik. "beyler susuyoruz beyler. Yeni beste var. Dinliyoruz beyler" derken ki yüzünde oluşan o ciddiyeti özledim Umut. En azından bize karşı olmasan bile camiaya karşı bi sorumluluğun var." dedi kısa olanı yüzüme bakmayarak. "yanlışın var. Çok istediğim halde hiçbir zaman bayrak provalarına katılamadım ben. O bahsettiğin kişi ben değilim." dedim suratına bakmayarak. "Hayır O'sun! Şu haline bak Umut. Kadeh? Şarap? nooluyoruz ya! Altı üstü bi yazı yazacaksın lan. Aman diyeyim fazla ciddiye alma bu yazma işlerini yakarsın kendini. Bi sen mutsuz bütün dünya mutluymuş gibi davranmanın bi âlemi yok. Çık bi çay iç, insan içine karış, ne bileyim en azından haftada bir gece halı sahaya gel ter at... Biz okurlarını da yorma kendini de yıpratma durduk yere" dedi. Haklıydı, başımla onaylayarak dediklerini "Evet. Hayat zaten yeterince yıpratıcı değil mi zaten," diye katıldım. İşte tam o anda uzun olanı ani bi hareketle dudaklarımı iki parmağıyla yakalayıp sıktı. Dudağımdan tutup kafamı sallayarak " bi daha "hayat" dersen, bi daha "yalnızlık" dersen, bi daha hayatı özetleyebilecek her hangi bi cümle kurarsan yemin ediyorum yolarım bu dudaklarını Umut. Şimdi sktir git g.tüne bi eşofman giy öyle gel " dedi.

Eşofmanı giydim, kadehi elimden attım. Kendime çay alıp Rulo Kat'ı ortaya koydum. Eşofmanı giyince bana bi can geldi, muhabbetimin sıcaklığı bir anda artmaya başladı. Harbiden de bu kış bana bi haller olmuştu. Nedense hayatımda yaşadığım en uzun kış gibiydi hâlâ devam etmekte olan bu kış. İlk başlarda "iyidir iyidir her mevsimi zamanında yaşamak lazım, yazın kuraklık çekmektense böylesi iyidir" diye kendimi kandırıyordum ama bu kış hiç geçmiyordu. Yazı unutturacak kadar yağmur yağdı, güneşli bir sabahı görmeyeli sanki yüzyıllar oldu. Her gün karanlık, gri bir havada uyanmayı o kadar çok kanıksadım ki güneşin bi daha açabileceğini düşünemiyorum bile. Kış uzadıkça, soğuklar arttıkça içime kapandım. İçime kapandıkça kendi kendime garip adetler, prensipler uydurdum, saçmaladıkça saçmaladım. En sonunda da elinde kadehle evin içinde volta atan sonra da çoooook uzun yazılar yazan garip bi adam olmuştum. Bu kış beni edebiyatla yakınlaştırmıştı ama edebiyatın fazlası bana yaramamıştı. Haklıydılar. Demin röpdöşambırlıyken üstü kapalı olarak yaptıkları teklifi şimdi eşofmanlıyken açık açık ve büyük bir gönül rahatlığıyla yaptılar. "ayakkabı bulursanız oynarım" dedim.

Halı saha dönüşünde omuzlardaydım... Garip bi şekilde herkes oyun boyunca benle oynamıştı. Her istediğimde pas atılmıştı. Halı saha içinde herkesin bir birine karşı aşırı kibar olmasına, çok isabetsiz şutların bile alkışlanmasına alışıktım ama bu kadar iltimas görebileceğimi hiç beklemiyordum. Hem sadece kendi takımımdan değil karşı takımdan da büyük hoşgörü görüyordum. Direk bacağa oynamama rağmen kimse gıkını çıkarmıyordu. Azıcık yere düşsem faul verilip, düşüren kişi elimden tutarak kaldırıyordu beni. Eskiden olsa yerime biri bulunduğu anda takımdan çıkarılır, takımımı tellerin arkasından desteklerdim. Şimdi eskiden daha kötü oynuyordum ama bi türlü çıkarılmıyordum. Hiç gol atamamıştım ama attırdığım goller çok olmuştu belki de bu yüzden maç çıkışı omuzlardaydım. Ama yenilen takımın elemanları niye beni kendi omuzlarına çıkarıp tur attırıyorlardı? Ortada ne döndüğünü bilmiyordum sadece o anın keyfini çıkarıyordum.

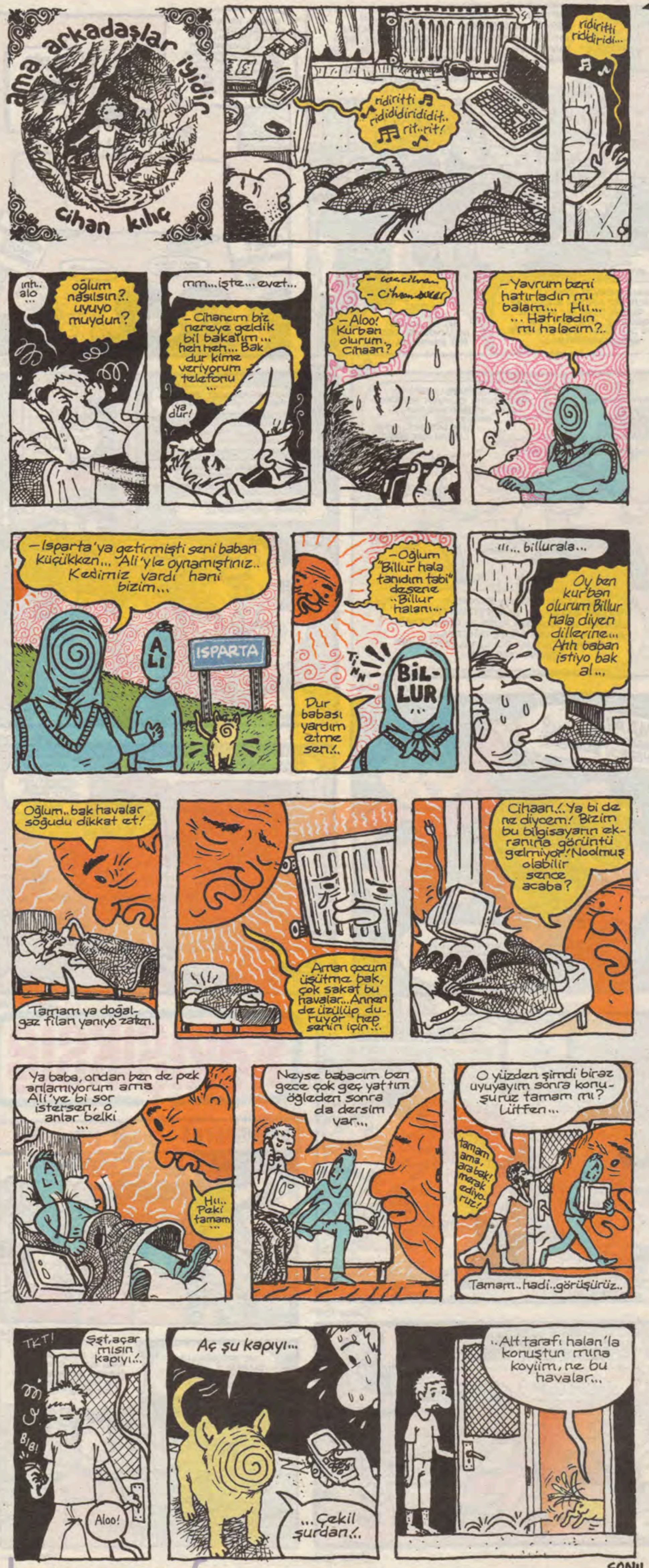
Ertesi gün bi önceki gece neredeyse tek başıma yediğim bi tepsi baklavanın ve hamlamamın yorgunluğuyla uyurken kapım çaldı. Delikten baktım gelen yine dostlarımdı. İçeriye aldım, hepsi çok dinç gözüküyordu. Avurtlarında erikler olan eriklerden birini sabah sabah gözlerimin önünde neşe içinde yedi. İtiraz etmeme fırsat kalmadan kendimi bi arabanın içinde Kemerburgaz'a doğru giderken buldum. Yol çok uzun ve engebeliydi. Araba sallandıkça hamlamış, kesilmiş kaslarım ağrıyordu. Sahildeki balıkçılardan birine girdik. Ayıptır söylemesi çok güzel tereyağında levrek yedik. Ardından tekrar şehre dönüp bi kafede oturduk. Nargile içip, Fener'in maçını izledik. Kafenin armut koltukları beni cezp ediyordu. Nargilenin közünün verdiği ısıda o armut koltuğa kıvrılarak uyusam çok iyi olacaktı ama mümkün değildi. Fener'e doğru her atak yapıldığında sevinç nidaları içinde ayağa kalkmak zorundaydık. Ayrıca karşı takım sürekli tehlike yaratabilecek pozisyonlara giriyordu. Kollarımda nargilenin marpucunu tutacak derman bile yoktu, ama uyuyamıyordum.

Maç sonrası coşkuyla Nevizade'ye gitmeye karar verildi. İtiraz etmek istedim ama dinlemediler. Cumartesi gecesi o yorgunluk ve uykusuzlukla Nevizade'deki taburelerden birine oturtuldum. Buz gibi havada sigara içebilmek için dışarıda oturup saatlerce bira içtik. Artık kafam düşüyordu. Kas kesiğiydim, uykusuzdum, sarhoştum ve üşüyordum. Nihayet gece 1 gibi kalktık. Artık bir pelteden farkı yoktu vücudumun. Yamulan vücudumu düzelte düzelte beni arabaya taşıdılar. "Nihayet eve gidiyoruz" derken şişman olanı "gece daha bitmedi" diye fısıldadı kulağıma.

Kucakta yarı kapalı gözlerle "amacınız ne lan sizin" diye sorup küfrettim. Cevap vermediler. O arada biraz uymuşum. Gözlerimi açtığımda izbe bi otel odasındaydım. Nerde olursam olayım bilmek istemiyordum sadece biraz daha uyumak istiyordum. Yatağa kotla ve ayakkabıyla uzandığım halde yorganı üstüme çektim. Ama yine uyuyamıyordum. Önce bi el beni sarstı sonra da yoğun bi parfüm kokusu burun deliklerimi doldurdu. "Duj al, duj al" diyordu uyruklu ses. Güç bela banyoya girdim. Yıkandıktan sonra yanına uzanır uzanmaz hemen uyudum.

Bi saat sonra otelden çıkarılmıştım, nakit param kalmadığı için sabaha kadar bankamatik aradım. Sinirimden ağlamak üzereydim. Artık uyumak istiyordum.

Pazar gününü hiç uyanmadan geçirdim. Pazartesi dergiye gitmek için kalktığımda her yerim halen ağrıyordu. Geçen haftadan kalma devam edeceğim bir yazı vardı ama bi önceki sayıda ne yazdığımı bile hatırlamıyordum artık. Dostlarımdan uzun olanı aradı. "Nasıl, moralin biraz daha iyi ya? Karamsarlık yok dimi artık" diye sordu. "Yok abi. Sağ olun abi" dedim. "Bi daha devamı haftayalı yazılar yazmayacaksın dimi" diye sordu kapatırken. "Yazarsam şerefsizim abi" dedim.

Bebek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"imkansızı istiyorum diye
imkanı olanı bile vermeyecek bana tanrı"
– ***Cervantes Saavedra / Don Kişot'tan***

• Don Kişot, 1605'te yazılmış. O zamana kadar yazılmış asil ve kahraman şövalye kitaplarının parodisi. Bir mizah kitabı. İşte modern romanı başlatan kitap bu. Mizah işte bu kadar değerli. İncelik ve zekanın olmadığı yerde mizah barınabilir mi? Asla olmaz.

• Rahmetli Kemal Sunal, "iyi kalpli, mazlum, naif" Keloğlan geleneğinin temsilcisiydi, çirkin ve kaba tipleri onunla karşılaştırıp, güzel ruhunu incitmeyiniz.

• Kalabalık olunca haklı da olunuyorsa, o zaman tabiatın en haklı güruhu da bok yiyen milyonlarca sinektir...

• Yıllar sonra, KUTLU PAYASLI'yı izledim bilgisayardan, çocukluğum harlandı, bi fena oldum... (Dinlediğim şarkı: Gözleri aşka gülen taze söğüt dalısın... Beste: Gündoğdu Duran...)

• Halid Ziya'nın ölümsüz eseri Aşk-ı Memnu'yu öldürmek üzereler, bu da oldu...

• Rahmetli Semiha Berksoy'un eski kaydını izledim televizyonda... Semiha Hanım'ın Madam Butterfly'dan bişeyler okuması, Atatürk'ün çok beğenip, o zamanlar çok az bulunan ses alma cihazını getirtmesi, sanatçıyı kaydetmesi ve müzik bittiğinde coşkuyla "OKAY" diye bağırması... Onu da açıkladı Semiha Berksoy, "Ok, aya saplandı" anlamına geliyormuş... Vay ki vay, hey ki hey!..

• "Arıcılar için 'AYI KORKUTMA LAMBASI' gelmiştir" yazılı bi ilan gördüm, aklım çıktı... Çok merak ettim ayıyı korkutan lambayı...

• Sex and the city: Seksişehir!..

• Bi arkadaşım hakkında "Ofisine girdiğimde Bruce Willis gülümsemesi çalışıyodu, tanık oldum" diye kolpa açtım, yaktım yandırdım şahısı... Ortak dostlarımız ciddi ciddi aradılar "Yakışıyomu, aaa" diye... Şimdi artık, çıktı ortaya kolpa!..

• Azalarak Bitsin: "Yüzde binbeşyüz!.."

• Bi gasteci abi anlatmıştı, 60'lı yıllar o abinin gençliğine denk gelmiş. Mahallesindeki kahvede "Baba" dedikleri bi kabadayı yaşarmış. Sürekli gazete okuyup, gerektiğinde hayata müdahale eden bir tipmiş Baba... Bi gün kahveye deri ceketli, abinin ifadesiyle "Elvis tipli" bi genç girmiş. N'aber, nasılsın falan, deri ceketli "N'olsun işte, enayiler, kerizler sağolsun, geçinip gidiyoruz" demiş. Baba, bunun üzerine okuduğu gazeteyi hafifçe indirip, deri ceketli gence şöyle demiş: "Evladım, ateşle oynuyorsun, dikkat et, s.kerler sonra seni!" Deri ceket, ne olduğunu anlamadan, Baba'dan gaz alan birkaç genç, yumrukları ve tokatları indirip kahveden kovmuşlar meşin ceketliyi. Duyalı yıllar oldu, aklımdan çıkmadı bu tuhaf anı.

• Hindistan'da KAÇ MAHAL'lede simetri var ki?

• Yıllar önce gene, bi arkadaşımla gazetenin birinde "Uyandırma Servisi" başlıklı bi köşe yapmamız, ordaki telefonu gören birinin "Beni sabah yedibuçukta uyandırın" diye araması, arkadaşımın adamı hakkaten de o saatte araması...

• Yaşlanmadan şikayete başlayan ülke değiştirsin!

• On yıl falan önce, Eski Cambaz acaip popüler bi yerdi Beyoğlu'nda... Çok görüştük orada çok arkadaş... O muhabbetlerden birinde, insanın başka birinin elini öpmesinin aslında ne saçma bi durum olduğunu geyikledik ve o muhabbetten geriye aramızda el öpme geleneği kaldı... Saygın Delibaş, Ozan Güven, Serhan Ernak gibi hakikatli kardeşlerim, o muhabbete binaen beni nerde görseler elimi öptüler, ben de onları alnından öptüm yıllar yılı... Bizi böyle görüp "Ne ayaksınız, tarikat mısınız?" diye soranlar bile oldu... Hatta gene Cambaz'da; Polonyalı, kel bi yönetmen önce şaşırdı, sonra her nedense ikna olup o da elimi öptü...Bu geyiğin üzerinden çok zaman geçti, bi gün yazar olarak çalıştığım reklam ajansının bahçesinde Ozan Güven'e rastladım, "Poman" isimli bir kahraman kostümü giymişti, o haldeyken bile aramızdaki şakayı unutmayıp elimi öptü, ben de kahramanı alnından öptüm!.. Tanık olanlarda "N'oluyo mına koyiim" bakışlarını görmedim mi, tabii ki gördüm... Anlatsam da inanmazlardı ki!..

• "Diş hekimlerinin tavsiyesi" ne, ben sadece bi tane gördüm reklamda, ne ara çoğullaştılar?!

• Bir gurme-yazar, geçen haftaki yazısında İspanya'da (Madrid'in 200 km kuzeyinde) yediği süt kuzularını anlatmış ve yazısının bi yerinde "Bu kuzunun lezzetini anlatabilmek için şair olmak gerekir" demiş!.. Dikkatimi çeken de o cümle oldu... Bence şairler, kuzuların daha çok diri, kırlarda hoplayıp zıplayan halleriyle daha çok ilgilenirler... Gene bence, o minik süt kuzusu, o yazıya konu olmaya hiç de gönüllü değildi... Ve gene bence gurmeler, yemeklerin tadına baksınlar, şiire de şairler baksınlar... He mi adaş?!..

• Biri anlatmıştı, belediye otobüsünde adamın biri yanında oturan kadına, aniden, "Abla, ben hiç sevişmedim abla" diye saldırmış ve feci dayak yemiş...

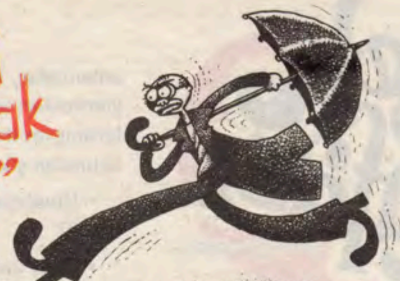
• Bu arada: Garabet mizahtan tiksinti duyduğum için telefon şebekemi değiştirmiş bulunuyorum... (Kolpayla bağlanamicam hayata!)

• Enteresanlığa kendini adamışlara, belli bir mesafeden "Zeitgeist, piramit, Marduk" diye bağırıp hızla kaç, bi buçuk saat sonra gel al...

• Diyanet "Günde yarım saat Kur'an okuyun" demiş, tepki almış... Yuh!.. Az bile demiş... Yarım saat değil, beş saat... Sadece Kur'an değil, önce o ve sonra hepsi!..

vedatozdemiro@gmail.com

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

VİLEDAYLA AYAĞA KALKAN İNSAN (MODERNLİĞİN KISA TARİHİ)

Çok sıradan bir haber verir gibi, “Birazdan ablam yanımıza uğrayacak, beraber bir şeyler atıştırırız,” dediğinde moralim bozuldu. Yeni başlayan ilişkilere ablaların uğramasına alışık değildim. O yıllar, benim bildiğim ablalar, kardeşlerinin ilişkilerine şirketten çıktıkları bir öğle arası uğrayacak yapıya sahip değillerdi. Ablam olmadığı için bilgim çocukluk arkadaşlarımın ablalarıyla sınırlıydı. Hayatları kardeşlerini küçümsemekle geçen, kalın bacaklı ve ağzı sakızlı ablalardı bunlar, annelerinden en fazla Mel Gibson'ı bilecek kadar farklıydılar. “Ablan beni biliyor mu?” diye sordum. “Beliz benim her şeyimi bilir,” dediğinde bahsedilenin benim abla diye bildiklerimin dışında bir varlık olduğunu daha iyi kavradım. Çünkü benim tanıdığım ablalar, Selda, Hale, Emel gibi isimleri olan ve kardeşleri hakkında bildikleri her şeyi annelerine ispiyonlayan varlıklardı. İspiyonun yerini paylaşıma bıraktığı, insani vasıfları yüksek bir aileyle karşı karşıyaydım ve birazdan gelecek olan modern canlıya nasıl davranacağımı tam bilmiyordum.

Bütün aile fertlerinin, birbirlerinin hayatına gizli hiçbir şey kalmayacak kadar sarktığı aileler bana hep yabancı gelmiştir. Sabaha karşı üçte eve sarhoş dönen bir çocuğu, 1968 yılında yaşadıklarını hatırlayarak tebessümle karşılayan anne modeline ülkemizde pek rastlanmasa da, bizde de arkadaş gibi annelere rastlamak mümkün. Genelde yaşı ilerledikçe saçı kısalan anneler bunlar. Arkadaş gibi anneyle ilk defa ilkokuldayken karşılaştım. Sınıf arkadaşım İrem, okul çıkışında arabaya binip annesiyle dudaktan öpüştüğünde aklım çıkmıştı. Eve ağır adımlarla, modern olanla yasak olanın birbirine karıştığı derin düşünceler içinde döndüğümü hatırlıyorum. Çarpıcı bir sahneydi, çünkü o ana kadar benim için geleneksel aile yapısının kırılması, annemin karşı apartmanın balkonunda çamaşır asan bir adamı göstererek, “Ne kocalar var!” dediği andan ibaretti. Sonraki yıllarda babamın vileda kullanmasıysa modern bir devrim olmaktan çok, yıllar geçtikçe yaygınlaşan bir tür emeklilik yumuşamasıydı. Tabi geleneksel babaların bu değişiminde, viledanın diz çökerek yer silen ilkel insanı ayağa dikmesinin de (homo erectus) etkisi mutlaka vardır. Bu tür küçük değişimlere her yaş grubunda rastlanabilir. Ama küçük şehirden üniversite için metropole giden hevesli bir 18'in değişimi baş döndürücü bir hızda gerçekleşir. Bu hevesli 18, ilk defa şahit olduğu davranış formlarını, derhal bünyesine katmak ve ustası olmak konusunda çok yeteneklidir. Tatil zamanları memlekete döndüğünde 18'in kendini aile içinde bir yabancı gibi hissetmesi de yaşadığı bu hızlı değişim yüzündendir. Mesela çapraz takılan bir çanta, babanın “O ne oğlum, postacı mısın sen?” yargısıyla karşılaşabilir. Ya da sürtünmekten kızarmış bir vücutla sonlanan “banyo yapmak” eylemi, hızlı ve sinematografik bir eylem olan “duş almak”a çevrildiğinde, kuşkucu bir annenin “Sürtünmeden mi çıktın sen?” sorusuyla baş etmek gerekebilir. Değişim ne kadar başarılı olursa olsun, kökler insanın peşini hiçbir zaman bırakmaz...

Yeni tanışmışız gibi davranmıyordu. Kardeşini dudaklarından öpen, ara sıra bu öpüşü tüm vücuda yaymaya gayret eden bir adamı özel bir çabayla tanımak ve değerlendirmek yerine, kendi gündelik hayatının ritmine devam ediyor gibiydi. Yeni girdiği ortamlara hiç çekingenlik yaşamadan hayatını olduğu gibi taşıyabilen insanlar bende engelleyemediğim bir suskunluk ve izleme isteği uyandırır. İzliyordum. Hiç susmuyordu. Sevgilimin yüzüne, ablasının hayattaki duruşundan çok memnun olan kardeşlerin o sürekli gülümseyen gururu yerleşmişti. Kısa sürede çalıştığı reklam şirketindeki insanların isimleriyle doldu masamız. Kıskanç Burcu'nun, komik adam Serdar'ın, patron yalakası Tamer'in ve patronla yatan Ezgi'nin yeni maceralarını çok akıcı ve komik bir dille anlattı. Konuşmasının içinde o yıllarda henüz aşina olmadığım, *'telefonun fişini çekmek'*, *'uzun bir tatile ihtiyacı olmak'*, *'babaya hediye olarak bir Miles Davis albümü almak'*, *'annenin geçen ay ölen bir kedinin etkisinden hala çıkamaması'* gibi benim için yepyeni kavramlarla karşılaştım. Anlattıklarından nasıl bir aile yapıları olduğunu hissedebiliyordum. Bütün fertlerin evden çıkarken birbirini öptüğü, akşamları ev içinde anlatılacak konunun hiç tükenmediği, salondaki kütüphaneye sırtını sürten derinlikli bir kedinin ailenin beşinci ferdi sayıldığı ve onun ölümünün bütün aile fertlerinde geleneksel ailelerde pek rastlanmayan bir kedi boşluğuna yol açtığı bir ev olmalıydı. Muhtemel, havada eşyalara değdikçe daha da anlam kazanan bir caz müziği (Miles Davis) dolanıyordu. Evlerindeki eşyaları kafamda dizayn ederken dalmışım. Kendimi Beliz'e dik dik bakarken buldum. Hayatı sıradan olan, konuşmaları ve davranışlarıyla farklı bir hayatı olduğunu ima edene bakar. Elinden başka bir şey gelmez çünkü. Ve üstelik bir sevgilinin ablası çok güzelse, bu bakış, bilinç düzeyine çıkamayan bir zulme bile dönüşebilir. Bu ablanın aynı zamanda derin bir dekolte sahibi olması da bilinç düzeyine (göz kayması) asla çıkmaması gereken bir başka zulümdür. Durumum gerçekten zordu. Bir yandan alışık olmadığım türde bir aileye mensup güzel bir kızın sevgilisi olarak üzerime tam oturmayan modern bir hava sergilemeye çalışırken, bir yandan da aynı ailenin diğer güzel kızına ait dekolte yüzünden ilkel olana doğru sürükleniyordum. Reklam şirketindeki Tamerler, Ezgiler, evin duvarlarında dolanan Miles Davis, ölünce ev sahiplerinin içindeki boşluğa gömülen kediler ve gözlerimi kaydırmaktan kendimi alamadığım bir meme çatalı arasında herhangi bir yaşam formuyla tanımlanamayacak bir boşlukta debeleniyordum. Yine dalmışım, daldığım yeri fark edince hemen kafamı çevirdim...

Beliz, sevgilime, “Annemin operasyonu perşembe sabahına ayarlandı,” dedi. Hastalık kayıtsız kalınamayacak bir konu olduğu için, “Geçmiş olsun, ne problem var?” diye sordum. Beliz gerçek anlamda ilk defa benimle konuşuyordu, “Lomber disk kayması var,” dedi. Kelimelerin fiyakası yüzünden tekrar geçmiş olsun demekten başka bir cevap bulamadım. Aslında sizlere modern, geleneksel falan diye gereksiz yere uzatarak anlatmaya çalıştığım konunun özeti bu hastalıktan ibaret. Sanırım mesele bu hastalığın tanımında gizli: Sevgilimin annesi yıllarca ağrılarla sürünmeyecekti. Teşhisi konulduktan kısa bir süre sonra, bir perşembe sabahı, hastalığını adı Amerikan ya da Alman olan bir hastanede sonlandıracaktı. Annesi *'lomber disk kayması'* teşhisinin hemen arkasından *'operasyon geçiren'* çocuklarla, annesi yıllarca ağrılarla sürünüp son aşamada *'bel fıtığından'* *'ameliyat olan'* çocuklar arasındaki farkı yaşıyorduk. Durumu ekonomik yönden anlatmıyorum. Derdim kelimelerle; lomber, bel demektir; disk kayması fıtık demektir; operasyon ameliyat demektir. Tıp bilimi için tedavi aynıdır ama hayat için bu kelimeler farklı konumları anlatmaktadır. Benim hastalığımın (dekolteye göz kayması) sebebiyse büyük ihtimal annemin *lombere* değil de, bildiğimiz *bele* sahip olması ve tedavinin *operasyon* değil, *ameliyat* olmasıydı...

Beliz yanımızdan ayrıldıktan sonra sevgilim “Çok mu kasıldın?” diye sordu. “Yo gayet rahattım,” diye cevapladım. “Evet, bir iki kere gerçekten rahat olduğunu ben de gördüm,” dedi. Garip bir önseziyle konunun nereye bağlanacağını hissetmeme rağmen, “Nasıl yani?” diyerek anlamamış gibi davrandım. “Nereye baktığını görmedim sanma,” dedi. O an hala anlamamış gibi yapmam gerekiyordu ama yaşımın tecrübesizliğiyle hemen teslim oldum: “Ya yok ya, bir iki kere gözüm kaydı sadece...” Güldü. Sonra bir suskunluk oldu. Problem olup olmadığından tam emin olamıyordum. Gereksiz bir çıkışla, “Bu konuyu aranızda konuşmazsınız herhalde,” dedim. “Biz ablamla her şeyi konuşuruz,” dedi. Yanaklarım utançtan al al oldu. Banyo yaparken sürtünmekten kızardığım yıllara geri dönmüştüm.

budaci@gmail.com

Anıl Duman

Felat Delibalta

Anıl Duman

Göksu Gül

Felat Delibalta

Göksu Gül

Göksu Gül

KARIŞIKSLE

Felat Delibalta

Göksu Gül

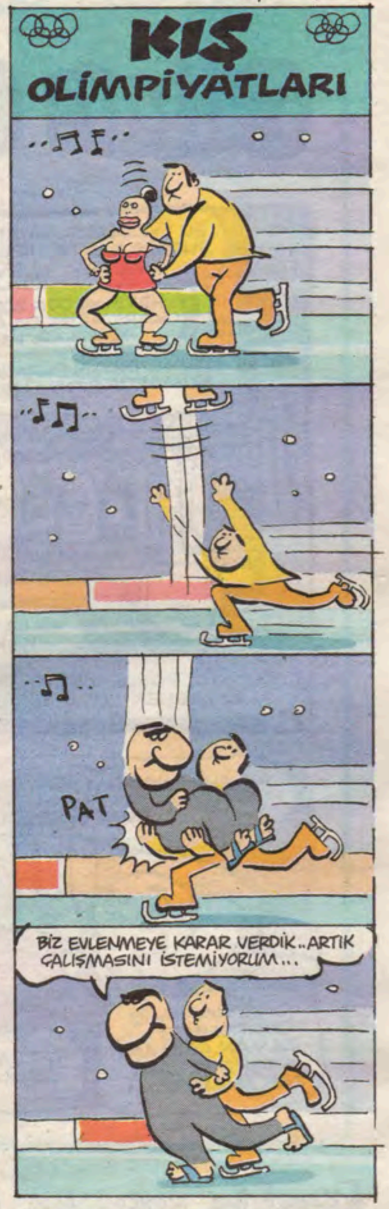
Anıl Duman

ben o alpay erdem

• Merhaba.

• **Gazi**, **yaşlı** ve **hamile**'ye yer veriyorsunuz, **gözü yaşlı Halime**'ye niçin yer vermiyorsunuz. O da bir candır.

• Çocukluğumdan beri gaipten sesler duymak istedim hep. Selamsız Bandosu'nda şef, **gaipten sesler duyuyorum** demişti, ve ben acayip özenmiştim. Off, çok güzel bi'şiy lan, ben de gaipten sesler duymalıyım dedim kendi kendime. Fakat bir türlü duyamadım. Ne kadar da kendimi zorladıysam, ı-ıh, olmadı. Ümidi çoktan kesmiştim fakat artık duyuyorum ben bu sesi. Yalnız biraz tırt mı ne. **Alpay ellerini yıkadın mı. Alpay sütünü içtin mi. Alpay dişlerini fırçaladın mı**. N'oluyoruz .mına koyiim. Yıllar yılı gaipten ses duyucam diye bekledim, bu mudur yani. Hiç karizması yok. Yüzeysel yani. Sen gaipten gelen bir sessin, benim sütümle dişimle ne gibi bi derdin olabilir. Gerizekalı. Ben böyle hayal etmedim gaipten gelen sesi. Hemen Özlem'ime yetiştirdim. Dedim gaipten sesler duyuyorum ama bana böyle böyle şeyler diyo. Çok tırt dedim ya. O dedi gaipten gelen ses diil. Yan komşumuzun Alpay diye bir çocuğu var, o onun anasının sesi dedi. Bu arada hakikaten de dişlerini fırçaladın mı sen dedi. O an ben bir konturpiyede kalmışım, yemin ediyorum yeni yeni açılıyorum.

• **Namussuz Namuslu** tarzı filmlerde bi'şiy dikkatiniz çekti mi. O kadar da bu tarz film çok ki. Doyulmamış. Hadi münferit olaylar olur, çıkarcı, yalaka, yancı, ikiyüzlü birkaç kişi olur öyle. De, bütün bir mahalle, bir semt, ailenin tüm fertleri de bu kadar kişiliksiz olmaz ki be kardeşim. Bu tarz filmler Türk insanının imajını fazlasıyla zedelemiştir. Ama işte başrolde Şener Şen olunca, halkın çok sevdiği oyuncular olunca, sempatik gözükmüştür, ve madalyonun öbür yüzü maalesef asla dillendirilmemiştir. Misal Namussuz Namuslu'yu yabancı oyuncularla Oliver Stone çekseydi, sanırım Türkiye'de yer yerinden oynardı. Türk halkını böyle göstermeye kimsenin hakkı yok falan diye. Ya tamam, hadi bütün mahalle tiynetsiz olsun, ya bari içlerinden bir kişi iki kişinin de umrunda olmasın, Şener Şen'in götürdüğü zannedilen para. Bu nedir ya. **Armudun sapsızı, üzümün çöpsüzünü gönderiyorum abime. Kaz gelicek yerden tavuk esirgenmez, ehihi.** Bunlar nedir. Türk insanı eksiksiz böyle bi'şiy midir gerçekten. Ulan çok sinirlendim ya.

• Banyo musluğunda soğuk su tarafının hali de nicedir. Görevi sıcak suyun sıcaklığını düşürmek, dengelemek. Yani sıcak su tarafı yoksa o da yok. Çok moral bozucu bi'şiy olsa gerek bu soğuk su tarafı için.

• Uçakta kemeri takarken, senden önceki yolcunun, senden daha zayıf veya daha kilolu olduğunu bıraktığı kemerden anlıyosun ya, sevinmiyo musun. Ben çok seviniyorum nedense.

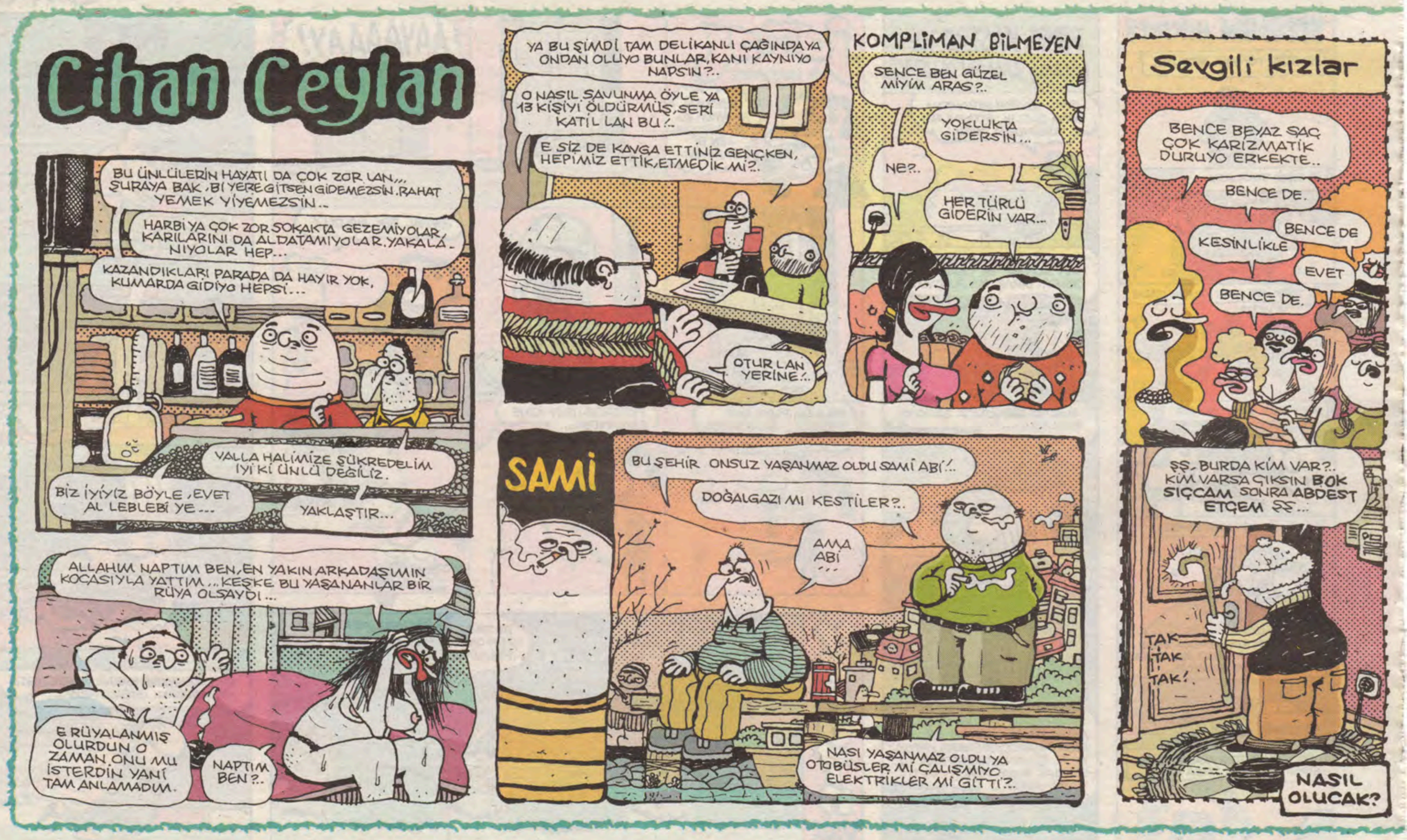
• Kuzenim bana geldiğinde rahat etmemesi elimden gelen her şeyi yapıyorum. Sigara içmesini yasakladım mesela. İstiyorum ki rahat edemesin, gelmesin bi daha. Kelleşmeye yeni yazmış asistan Soner Arıca gibi ortalıklarda dolaşmıyo mu, deli olucam. Neyse, evde sigara içirmiyorum ya ben buna, gizli gizli içiyo. Ben de yakaladığım zaman, bayaa, çocuk gibi azarlıyorum. Otuzyedi yaşında bu insan. **Bu evin hiçbir yerinde sigara içilmez, evin AURA'sı bozuluyo** diyorum. **Aura mı, o ne lan** diyo. Balkonda bile içmesine izin vermiyorum. Bikaç kez balkonda şüpheli hareketleri dikkatimi çekti, **balkondan aşaa bir baktım ki, yarısı bitmiş, yanmakta olan bir sigara var yerde. Gece yakaladığında çok komik oluyo. Uzaklarda yerde** kırmızı bir ışık görüyosun. **Bazan da tuvalette içiyo. Tuvalette yakalamak çok zor esasında.** Çünki kokuyu bastırsın diye sıçtıktan soora sifonu belli bir süre çekmiyo. İçeri girdiğinde kesif bir bok kokusuyla karşılaşıyorsun. Belli ki sigara içmiş, ama ortada bir kanıt yok. Yalnız bazan, artık bu sigarayı içince nasıl bir dünyayı unutuyorsa, o çıktıktan soora banyoya girdiğimde, lavabonun kenarına bırakılmış izmaritle karşılaşıyorum. Yok etmeyi unutmuş. Nasıl bir beyin hücresi öldüyse artık o sigarayı içince. Soora bunu yine çocuk gibi yanıma çaarıyorum, **gel diyorum sana bi'şiy göstericem**. O an anlıyo, **ne göstericeğini biliyorum** diyo. **Bu ne** diyorum. **Ben içmedim ki** diyo. **Yerde buldum** falan diyip böyle aşırı saçmalayıp sevimlilik yapmaya falan kalkıyo. Bi'şiy söyliyim mi; gerçekten de sevimli oluyo ha. Ulan yoksa ben bu adamı seviyo muyum ne. Yoksa rahat edemesin diye diil, iyiliğini düşündüğüm için mi sigara içmesin istiyorum. Çünki ben çok sevdiğim birkaç kişiye sigarayı bıraktırmışımdır. Bilmiyorum ki. Yok lan ben kuzenimi sevemem ya, öyle bi'şiy olamaz. Bilmiyorum ki. Off yaa. Sanki başına bi'şiy gelse önce yine ben koşucakmışım gibi. İşte ben bu yüzden hayatıma insan girsin istemiyorum. Çünki soora seviyorum. Bilemiyorum.

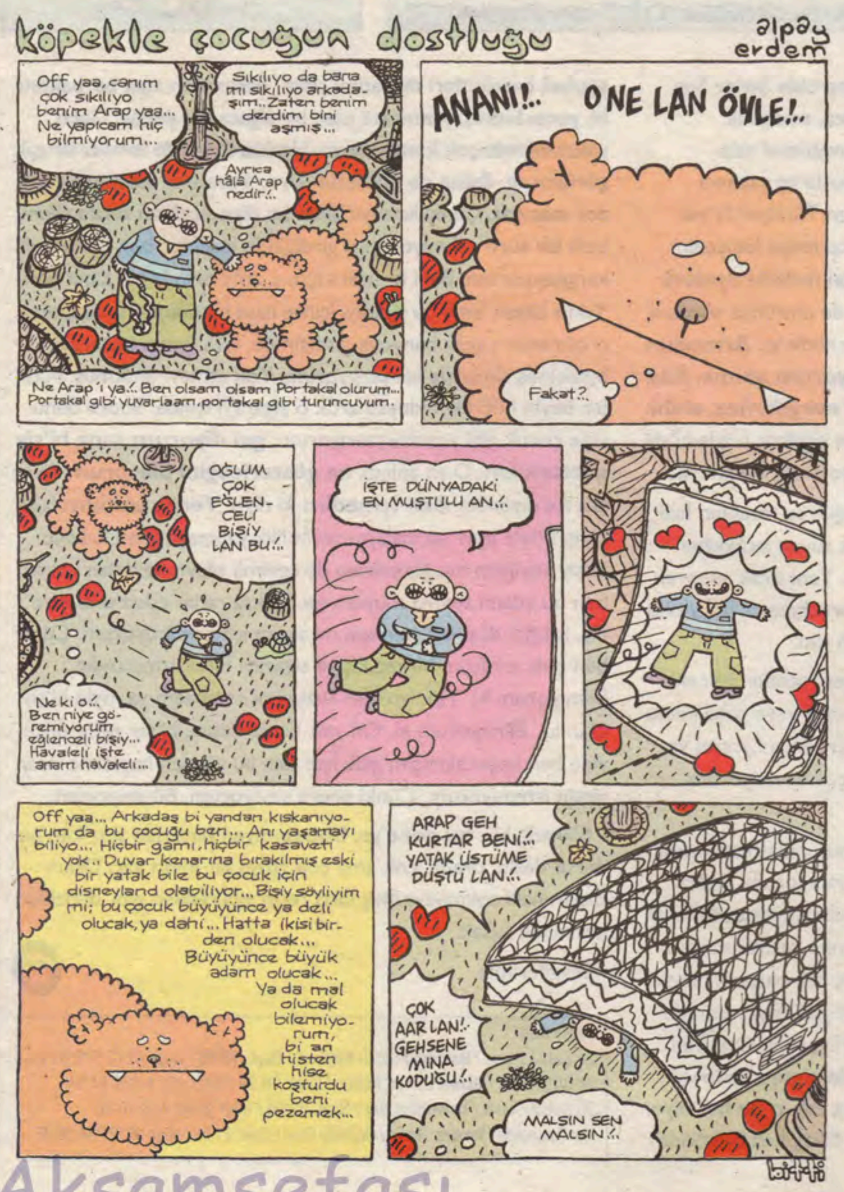
• Nerede bir, **bu gece**'ye, **bööce** diyen bir insan var, kim ne derse desin, orada, çok ama çok güzel bir insan var. Onun saçları hafif solmayayazmış talaş rengi gibi renksiz gibi, dudakları kesinlikle susak.

• Sevgilerimle.

Hasta Ruh
21 Şubat Pazar / **Bakırköy** Sanat Merkezi / Saat: 19.00 / bilgi: 0212 572 02 24
23 Şubat Salı / **Bursa** Leman Kültür / Saat: 20.30 / bilgi: 0224 224 44 54
26 Şubat Cuma / **İzmir** Bios Bar / Saat: 22.00 / bilgi: 0232 463 10 68
Her Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

www.alpayerdem.com.tr twitter.com/alpayalpayalpay
alpayalpayalpay@gmail.com

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

Çok büyük paralar görüyorum: Yerli dizi demek, akşam yatarken saten pijama giyip sabah kalkınca portakal suyu içen insan demektir.

Son yapılan araştırmalara göre Türkiye'nin toplam mal varlığının yarısından çoğu yerli dizilerdeki zenginlere ait. Havuzlu, şömineli konakların hepsi zaten onların. Zengini dikizlemek ne sevildi yalnız... Dizideki meraklı, habis ruhlu hizmetçi kapıları dinlerken, kimse görmeden pencereleri dikizlerken "bak şunun yaptığına" diye cık cıklıyorsunuz ama sizin yaptığınız da farklı bir şey değil. Uyanın gaflet uykusundan. Çok zengin insana, çok dikkatli bakmak. İçgüdüsel, evrim sürecinde ortaya çıkmış bir şeydir belki. Elinde yontma taşı olanın, cilalı taşı olana çok dikkatli bakması gibi. İşin orasını ben bilemem, bilsem de enayi gibi buraya yazıp bilim dünyasından Uykusuz Dergisi'ni takip eden çakalları uyandırmam. Oturur kendim çok bomba bir makale yazarım konuyla ilgili, böyle şeylerle ilgilenen üç beş kişi arasında büyük heyecan yaratırım. Bir de büyük ihtimal hurriyet.com.tr de "Atalarımız da zengine çok dikkatli bakıyorlardı: Bilim dünyasını sarsan makalenin yazarı bir TÜRK" başlığı altında resmim çıkar, altına da "kendisini çok tebrik ediyorum, ancak maalesef büyük ihtimalle o da diğerleri gibi bir iki yıla kalmaz amerika'ya gider. Çünkü maalesef ülkemiz böyle gençlerin değerini bilemiyor" diye yorumu döşer bir okuyucu. Tabii o öyle deyince öteki durur mu, yapıştırmış cevabı: "giderse vatan hainidir, vatan hainlerinin bu ülkede işi yok!!!!!". Oradan da evrim var mıydı, yok muydu, cahilsiniz, hayır siz cahilsiniz ve en son olarak yeniden "hepiniz vatan hainisiniz"e bağlanan müthiş bir tartışma ortamı oluyor.

Haftaya: Fantast

Zenginlik demek, eşya demektir.

Dizilerdeki insanların inanılmaz zengin olması olayı Asmalı Konak'la başladı (galiba). Ondan çok önceleri mesela Bizimkiler falan vardı, tüm oyuncular aynı apartmanda kiracıydı. Yaz gelince aynı ekibi otobüse doldurup yazlık yere götürüp Yazlıkçılar diye başka dizi çekiliyordu. Dünyada örneği olmayan fantastik bir olaydır ama konuyla alakası yok. Bütün oyuncular aynı ama Yazlıkçılar dizisinde farklı karakterleri oynuyorlar. Yaşım küçük, hava çok sıcak, televizyonda Bizimkiler'den başka dizi yok, onlar da birden Yazlıkçılar olunca kafalar

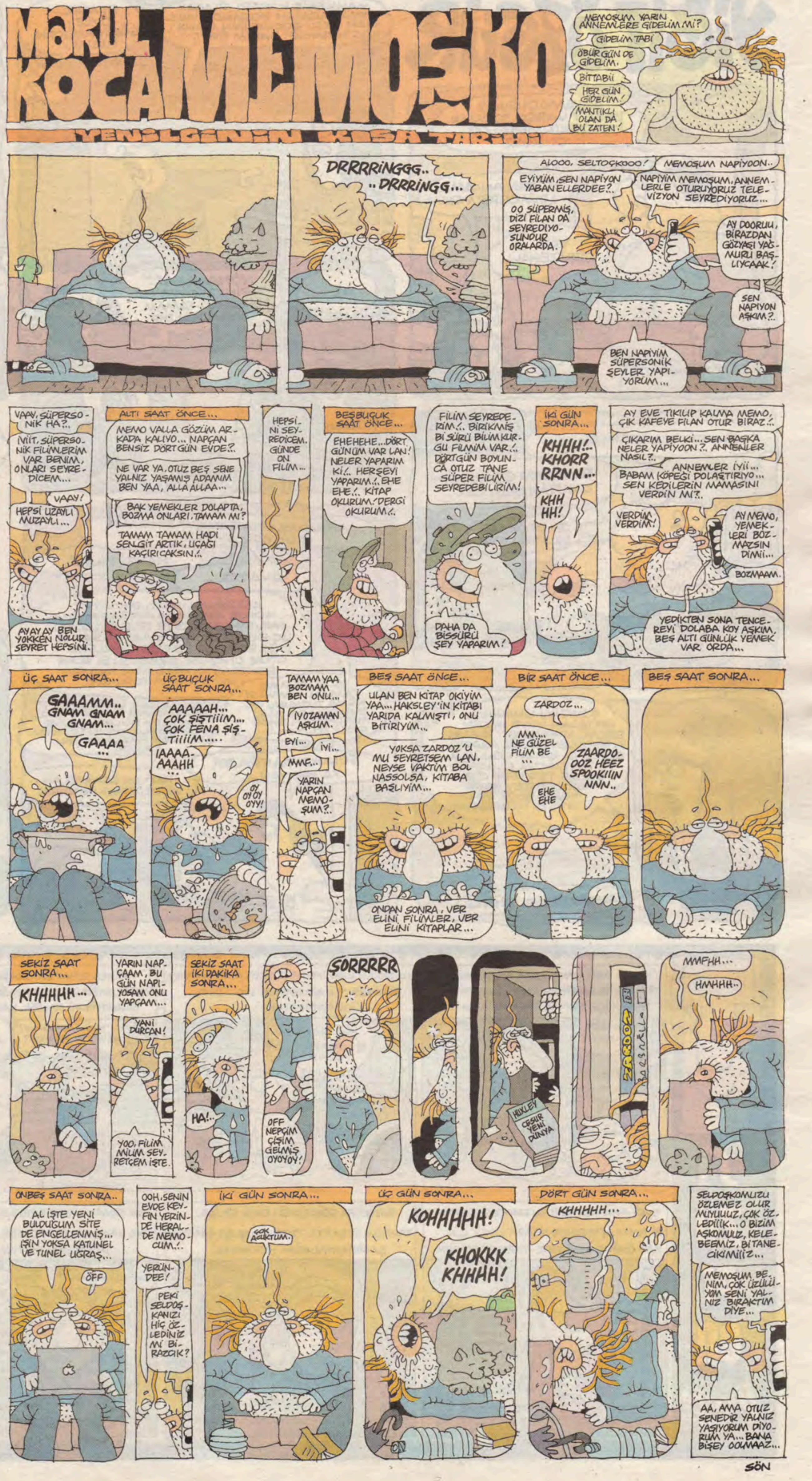
çok karıştı zamanında. Kim kimdi, bu kapıcı değil miydi, şimdi niye böye diye anlamaya çalışırken aklımın yarısını bıraktım o yaşta. Oyuncular nasıl atlattı o dönemi, o kadar uzun süre Bizimkiler'de oynayıp yaz gelince birden Yazlıkçılar olduklarında kişilik bölünmesi yaşadılar mı; yoksa "hem tatil yapıyorum, hem paramı kazanıyorum, gözünü seveyim böyle işin" şeklinde Serdar Ortaçvari bir yaklaşım içine mi girdiler onu da bilemiyorum. Tek bildiğim Asmalı Konak'tan beri ne zaman televizyonu açsam kendimi bir zengin evinin içinde buluyorum (sopayla vura vura bağladım konuyu, biraz iğreti oldu).

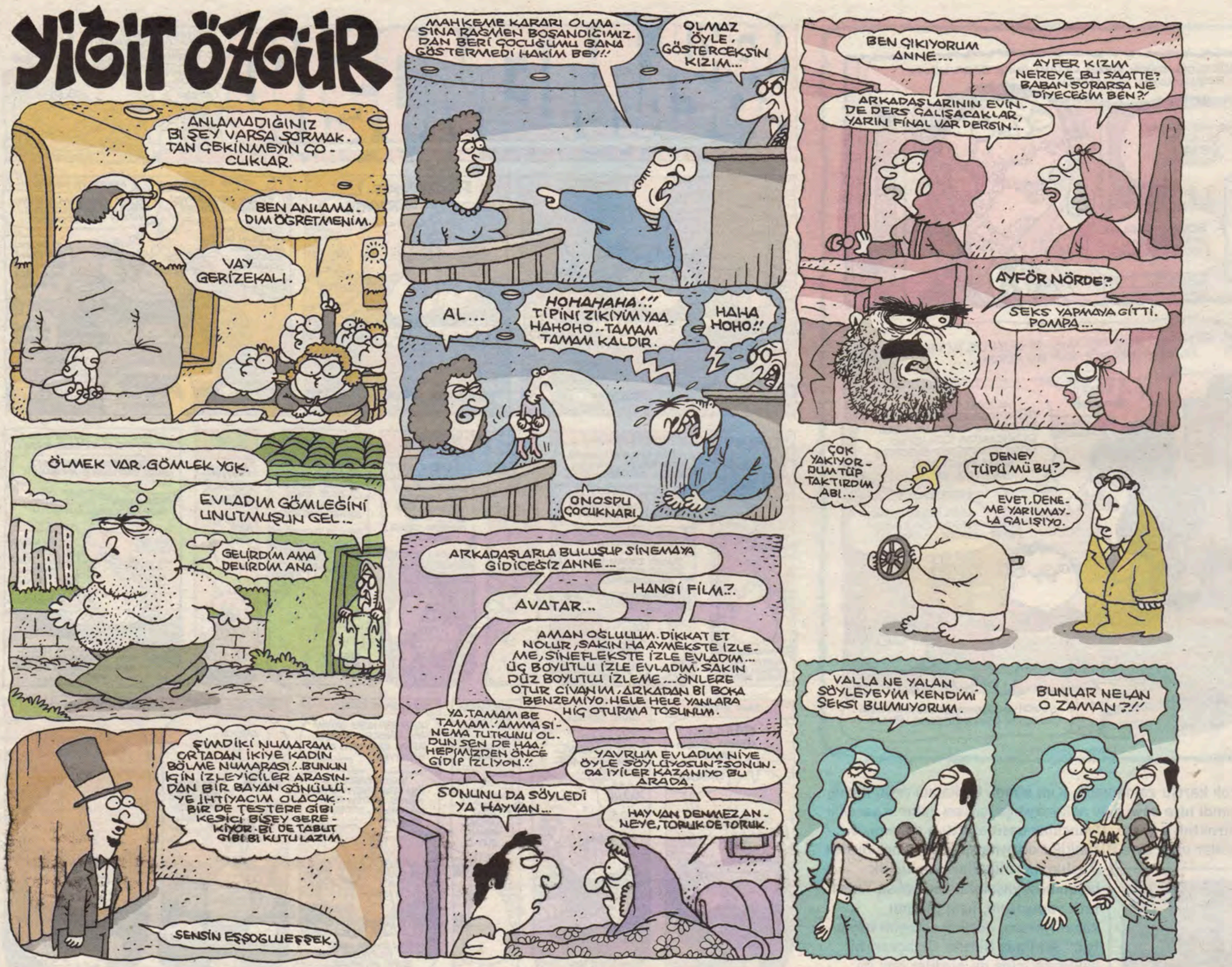

k elbiseler...

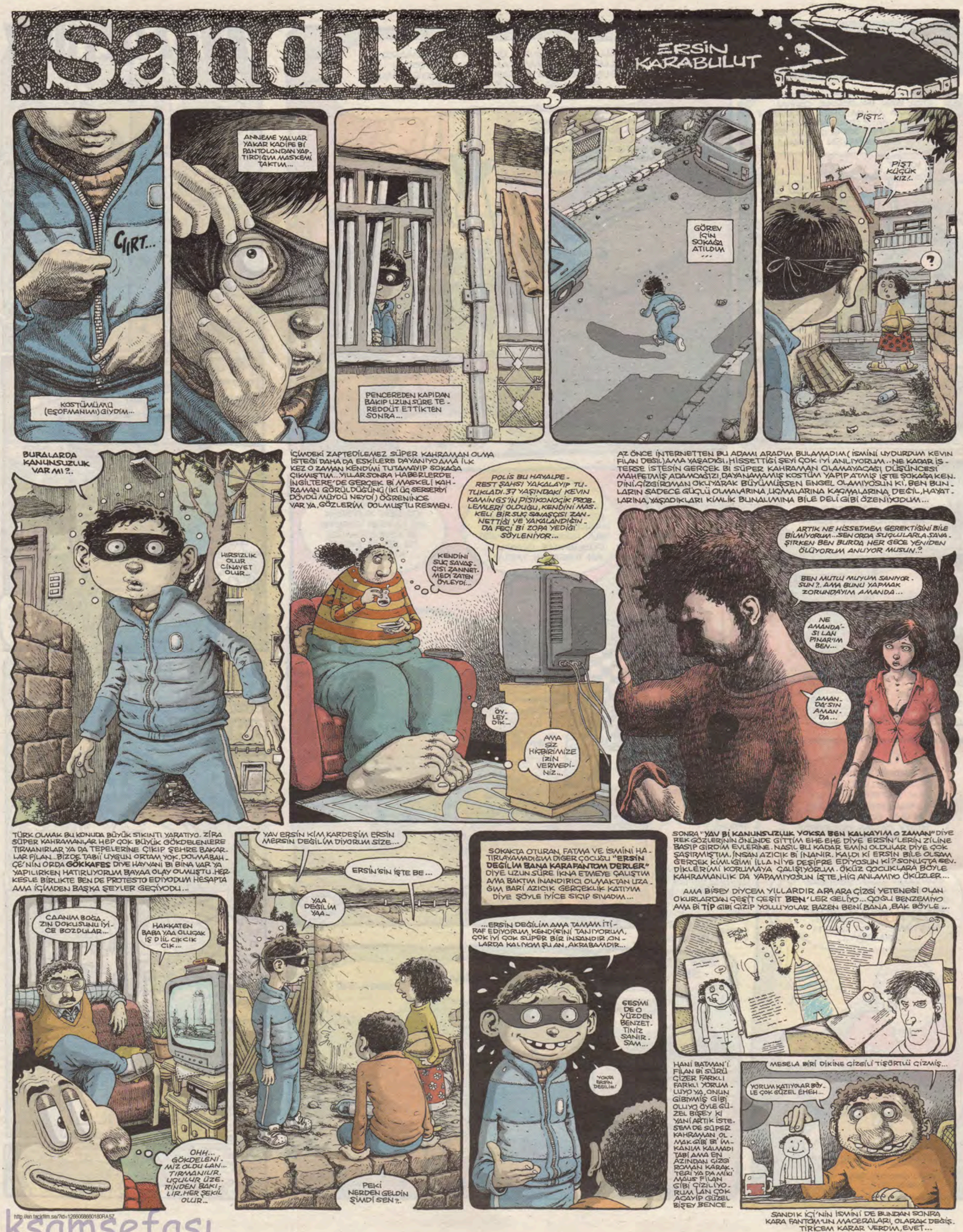
Gerçek zengin evi nasıl olur tam bilmiyorum, herhalde hepsi birbirinin aynı değildir. Yerli dizi zenginlerinin evleri öyle ama. Hepsi aynı. İçlerine zenginliği çağrıştıracak ne kadar eşya varsa tıkıştırılmış, evden çok zenginlik fuarı gibi olmuşlar. En iyi örneklerinde bile eski türk filmlerideki fabrikatör Hulusi Kentmen'in evini çağrıştıran bir iğretilik var. Tek bir tanesi yüzelli kilo çeken perdeler, biblolar, vazolar, tablolar, şamdanlar, gümüşler, yer yer altın kaplamalar, oymalar, kakmalar. Hepsi tek başına kendince "zarif" ve güzel bir sürü şey. Bütün hepsini yanyana koyunca çok güzel ve çok zarif olması gerekiyor değil mi? Değil mi sanat yönetmenleri? Olmuyor işte. Hepsi yanyana gelince üzerine doğrudan yeşil, kırmızı, mavi led ışık verilen boğaziçi köprüsü gibi bir görüntü oluyor. Ters estetik. Bilmiyorum bir tek ben mi deliriyorum bu kadar, bir tek beni mi yoruyor bu konular? Bir anlık sinirle döşendim yazıyı, ama sanat yönetmenlerini karşıma almak da istemem. Onlar da insan sonuçta. Konuyu böyle bağlayacağımı bilseydim, hiç başlamazdım yazmaya.

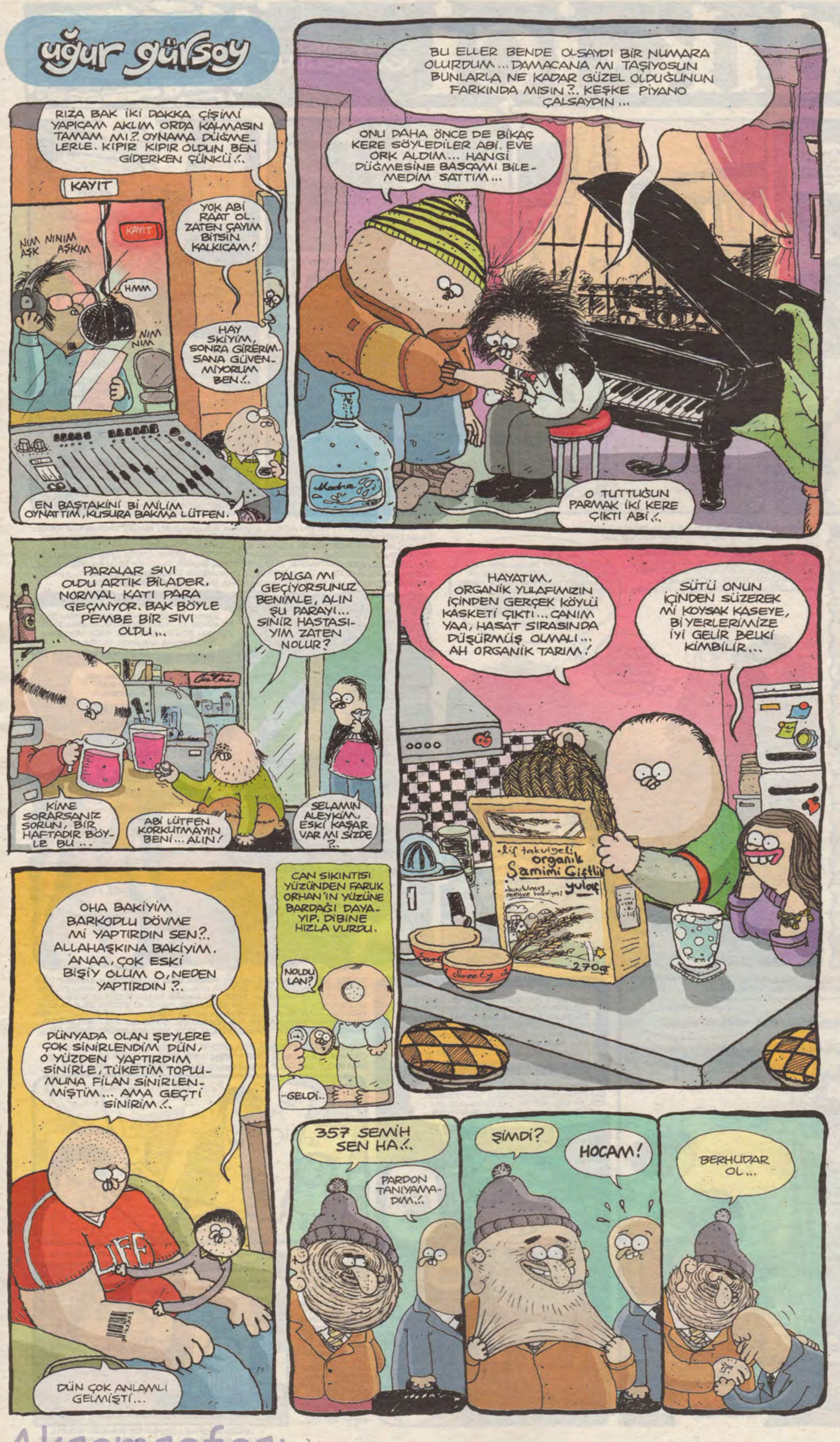
Sevgiler, Erman Çağlar.

YİĞİT ÖZGÜR
ANLAMADIĞINIZ Bİ ŞEY VARSA SORMAK-TAN ÇEKİNMEYİN ÇO-CUKLAR.
BEN ANLAMA-DIM ÖĞRETMENİM.
VAY GERİZEKALI.
MAHKEME KARARI OLMA-SINA RAĞMEN BOŞANDIĞIMIZ-DAN BERİ ÇOCUĞUMU BANA GÖSTERMEDİ HAKİM BEY!!
OLMAZ ÖYLE, GÖSTERECEKSİN KIZIM...
AL...
HOHAHAHA!!! TİPİNİ ZİKİYİM YAA. HAHOHO.. TAMAM TAMAM KALDIR.
HAHA HOHO!!
ONOSPU ÇOCUKNARI
BEN ÇIKIYORUM ANNE...
AYFER KIZIM NEREYE BU SAATTE? BABAN SORARSA NE DİYECEĞİM BEN?!
ARKADAŞLARININ EVİN-DE DERS ÇALIŞACAKLAR, YARIN FİNAL VAR DERSİN...
AYFÖR NÖRDE?
SEKS YAPMAYA GİTTİ. POMPA...
ÖLMEK VAR. GÖMLEK YOK.
EVLADIM GÖMLEĞİNİ UNUTMUŞUN GEL...
GELİRDİM AMA DELİRDİM ANA.
ARKADAŞLARLA BULUŞUP SİNEMAYA GİDİCEĞİZ ANNE...
HANGİ FİLM?.
AVATAR...
AMAN OĞLUUUM. DİKKAT ET NOLUR, SAKIN HA AYMEKSTE İZLE-ME, SİNEFLEKSTE İZLE EVLADIM... ÜÇ BOYUTLU İZLE EVLADIM. SAKIN DÜZ BOYUTLU İZLEME... ÖNLERE OTUR CİVANIM, ARKADAN Bİ BOKA BENZEMİYO. HELE HELE YANLARA HİÇ OTURMA TOSUNUM.
YA, TAMAM BE TAMAM. AMMA Sİ-NEMA TUTKUNU OL-DUN SEN DE HAA. HEPİMİZDEN ÖNCE GİDİP İZLİYON.!
YAVRUM EVLADIM NİYE ÖYLE SÖYLÜYOSUN? SONUN-DA İYİLER KAZANIYO BU ARADA.
SONUNU DA SÖYLEDİ YA HAYVAN...
HAYVAN DENMEZ AN-NEYE, TORUK OE TORUK.
ÇOK YAKIYOR-DUM TÜP TAKTIRDIM ABİ...
DENEY TÜPÜ MÜ BU?
EVET, DENE-ME YANILMAY-LA ÇALIŞIYO.
ŞİMDİKİ NUMARAM ORTADAN İKİYE KADIN BÖLME NUMARASI!.. BUNUN İÇİN İZLEYİCİLER ARASIN-DAN BİR BAYAN GÖNÜLLÜ-YE İHTİYACIM OLACAK. BİR DE TESTERE GİBİ KESİCİ BİŞEY GERE-KİYOR. Bİ DE TABUT GİBİ Bİ KUTU LAZIM.
SENSİN EŞŞOĞLUEŞŞEK.
VALLA NE YALAN SÖYLEYEYİM KENDİMİ SEKSİ BULMUYORUM.
BUNLAR NE LAN O ZAMAN?!!
ŞAAK

ŞİZOFREN
DeniZ +leR
"NABER ABİ? HAVALARDA AMMA SOĞUK Dİ Mİ?" DİYE BAŞLAYAN GEYİK MUHABBETİNİ DAHA KÜÇÜKTEN HİÇ ANLAYAMADIM.
NE HABER EVLADIM?
KÜÇÜKKEN BANA NE HABER DİYE SORDUKLARINDA Bİ HABER YOK ANLAMINDA "HİÇ..." DİYE CEVAPLIYORDUM.
HİİÇ. BİLMEM Kİ Bİ HABER Mİ OLDU?
HERKES TUHAF BAKIYORDU O ZAMAN. "İYİYİM, SAĞOLUN. SİZ NASILSINIZ?" DEMEM GEREKİYORDU GALİBA, KAVRAYAMADIM.
HANIM DUYDUN MU? NE ACAYİP. HİÇ DEDİ?
SAĞOLUN İYİYİM. SİZ NASILSINIZ DİYECEKSİN EVLADIM.
ZATEN HERKESİN BİLDİĞİ BİR ŞEYİ DİLLENDİRMENİN GEREKSİZ OLDUĞUNU DÜŞÜNÜYORDUM. - HAVA AMMA SOĞUK. - EEE?
HAVA AMMA SOĞUK Dİ Mİ ABİ?
İŞ MERKEZİ
EVET AMA HAVALAR BU SENE GERÇEKTEN Bİ TUHAF. İŞYERİNDE SİGARA İÇMEK İÇİN KAPI ÖNÜNE İNDİĞİMDE FARK EDİYORUM.
NOLUYO LAN?
SÜPER KREDİ HARİKA KREDİ
BUZULLAR GERÇEKTEN ERİDİ GALİBA. YAKINDA ETRAFTA TROPİK KUŞLAR GÖRÜRSEN ŞAŞIRMAYACAĞIM HERHALDE.
KAKAKA
UKAY CVİK
CVİ
BİR SİGARA İÇMEYE İNİYORUM DOLU YAĞIYOR. BİR DAHA İNİYORUM GÜNEŞ AÇMIŞ. BİR DAHA İNİYORUM, FIRTINA VAR.
İŞ BANKASI
NE ACAYİP DOLU YAĞIYO Dİ Mİ ABİ?
KREDİ FALAN
Bİ DAHA İNİYORDUM Kİ, UYARI GELDİ İNSAN KAYNAKLARINDAN VAKTİNİZİ DIŞARIDA GEÇİRİ-YORSUNUZ DİYE. DAHA DA İNMEM AŞAĞIYA!
DENİZ BEY, İŞE GİRİŞ ÇIKIŞ SAATLERİNİZE BAKIYORDUM HEP DIŞARIDASINIZ!?
GÜRRR
BU ARADA AMMA YILDIRIM DÜŞTÜ HA!
DENİZ ENSARİ 2009
densari@hotmail.com

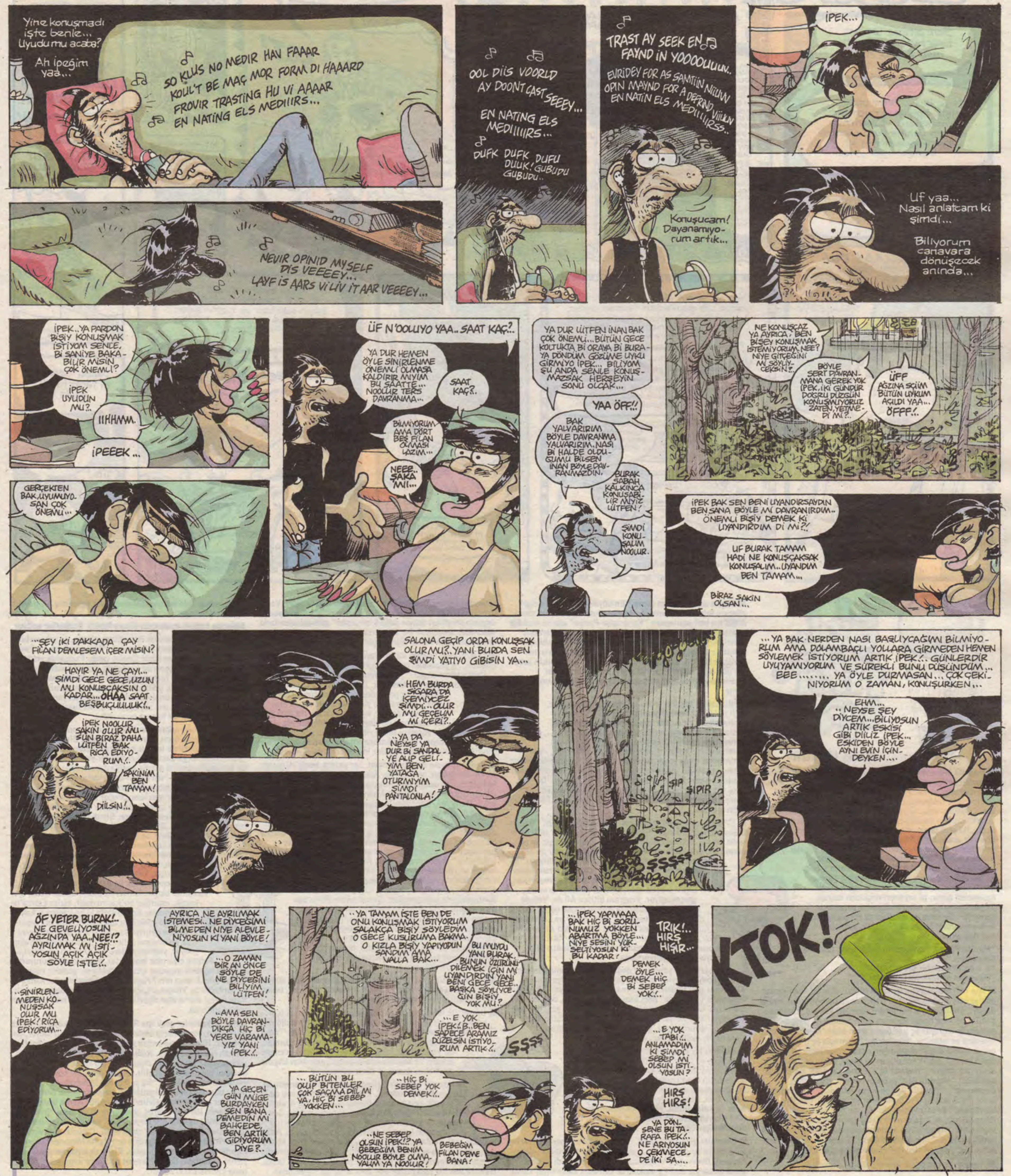

Sandık içi
ERSİN KARABULUT
ÇIIRT...
KOSTÜMÜMÜ (EŞOFMANIMI) GİYDİM...
ANNEME YALVAR YAKAR KADİFE Bİ PANTOLONDAN YAPTIRDIĞIM MASKEMİ TAKTIM...
PENCEREDEN KAPIDAN BAKIP UZUN SÜRE TEREDDÜT ETTİKTEN SONRA...
GÖREV İÇİN SOKAĞA ATILDIM...
PİŞT!..
PİŞT KÜÇÜK KIZ!..
?
BURALARDA KANUNSUZLUK VAR MI?..
HIRSIZLIK OLUR CİNAYET OLUR...
İÇİMDEKİ ZAPTEDİLEMEZ SÜPER KAHRAMAN OLMA İSTEĞİ DAHA DA ESKİLERE DAYANIYO AMA İLK KEZ O ZAMAN KENDİMİ TUTAMAYIP SOKAĞA ÇIKMIŞTIM... YILLAR SONRA HABERLERDE, İNGİLTERE'DE GERÇEK Bİ MASKELİ KAHRAMAN GÖRÜLDÜĞÜNÜ (İKİ ÜÇ SERSERİYİ DÖVDÜ MÜYDÜ NEYDİ) ÖĞRENİNCE VAR YA, GÖZLERİM DOLMUŞTU RESMEN.
POLİS BU HAYALPEREST ŞAHSI YAKALAYIP TUTUKLADI. 37 YAŞINDAKİ KEVIN KAMINGS'İN PİSİKONOCİK PROBLEMLERİ OLDUĞU, KENDİNİ MASKELİ BİR SUÇ SAVAŞÇISI ZANNETTİĞİ VE YAKALANDIĞINDA FECİ Bİ ZOPA YEDİĞİ SÖYLENİYOR...
KENDİNİ SUÇ SAVAŞÇISI ZANNETMEDİ ZATEN ÖYLEYDİ...
ÖYLEYDİK...
AMA SİZ HİÇBİRİMİZE İZİN VERMEDİNİZ...
AZ ÖNCE İNTERNETTEN BU ADAMI ARADIM BULAMADIM (İSMİNİ UYDURDUM KEVIN FİLAN DEĞİL) AMA YAŞADIĞI, HİSSETTİĞİ ŞEYİ ÇOK İYİ ANLIYORUM.. NE KADAR İSTERSE İSTESİN GERÇEK Bİ SÜPER KAHRAMAN OLAMAYACAĞI DÜŞÜNCESİ MAHFETMİŞ ADAMCAĞIZI, DAYANAMAMIŞ KOSTÜM YAPIP ATMIŞ İŞTE SOKAĞA KENDİNİ. ÇİZGİROMAN OKUYARAK BÜYÜMÜŞSEN ENGEL OLAMIYOSUN Kİ, BEN BUNLARIN SADECE GÜÇLÜ OLMALARINA, UÇMALARINA KAÇMALARINA DEĞİL, HAYATLARINA, YAŞADIKLARI KİMLİK BUNALIMINA BİLE DELİ GİBİ ÖZENİYODUM...
ARTIK NE HİSSETMEM GEREKTİĞİNİ BİLE BİLMİYORUM.. SEN ORDA SUÇLULARLA SAVAŞIRKEN BEN BURDA HER GECE YENİDEN ÖLÜYORUM ANLIYOR MUSUN..?
BEN MUTLU MUYUM SANIYORSUN?.. AMA BUNU YAPMAK ZORUNDAYIM AMANDA...
NE AMANDA'SI LAN PINAR'IM BEN...
AMANDA'SIN AMANDA...
TÜRK OLMAK BU KONUDA BÜYÜK SIKINTI YARATIYO. ZİRA SÜPER KAHRAMANLAR HEP ÇOK BÜYÜK GÖKDELENLERE TIRMANIRLAR YA DA TEPELERİNE ÇIKIP ŞEHRE BAKARLAR FİLAN... BİZDE TABİİ UYGUN ORTAM YOK. DOLMABAHÇE'NİN ORDA **GÖKKAFES** DİYE HAYVANİ Bİ BİNA VAR YA YAPILIRKEN HATIRLIYORUM BAYAA OLAY OLMUŞTU. HERKESLE BİRLİKTE BEN DE PROTESTO EDİYODUM HESAPTA AMA İÇİMDEN BAŞKA ŞEYLER GEÇİYODU...
CAANIM BOĞAZIN DOKUSUNU İYİCE BOZDULAR...
HAKKATEN BABA YAA OLUCAK İŞ DİİL CIKCIK CIK...
OHH... GÖKDELENİMİZ OLDU LAN... TIRMANILIR, UÇULUR ÜZERİNDEN BAKILIR. HER ŞEKİL OLUR...
YAV ERSİN KİM KARDEŞİM ERSİN MERSİN DEĞİLİM DİYORUM SİZE...
ERSİN'SİN İŞTE BE...
YAA DEĞİLİM YAA..
PEKİ NERDEN GELDİN ŞİMDİ SEN?..
SOKAKTA OTURAN, FATMA VE İSMİNİ HATIRLAYAMADIĞIM DİĞER ÇOCUĞU **"ERSİN DEĞİLİM BANA KARAFANTOM DERLER"** DİYE UZUN SÜRE İKNA ETMEYE ÇALIŞTIM AMA BAKTIM İNANDIRICI OLMAKTAN UZAĞIM BARİ AZICIK GERÇEKLİK KATIYIM DİYE ŞÖYLE İYİCE SIÇIP SIVADIM...
...ERSİN DEĞİLİM AMA TAMAM İTİRAF EDİYORUM, KENDİSİNİ TANIYORUM, ÇOK İYİ ÇOK SÜPER BİR İNSANDIR, ONLARDA KALIYOM ŞU AN, AKRABAMDIR...
SESİMİ DE O YÜZDEN BENZETTİNİZ SANIRSAM...
YOKSA ERSİN DEĞİLİM!
SONRA **"YAV Bİ KANUNSUZLUK YOKSA BEN KALKAYIM O ZAMAN"** DİYEREK GÖZLERİNİN ÖNÜNDE GİTTİM EHE EHE DİYE ERSİN'LERİN ZİLİNE BASIP GİRDİM EVLERİNE. NASIL BU KADAR EMİN OLDULAR DİYE ÇOK ŞAŞIRMIŞTIM. İNSAN AZICIK Bİ İNANIR. KALDI Kİ ERSİN BİLE OLSAM GERÇEK KİMLİĞİMİ İLLA NİYE DEŞİFRE EDİYOSUN Kİ? SONUÇTA SEVDİKLERİMİ KORUMAYA ÇALIŞIYORUM. ÖKÜZ ÇOCUKLARA BÖYLE KAHRAMANLIK DA YAPAMIYOSUN İŞTE, HİÇ ANLAMIYO ÖKÜZLER...
AMA BİŞEY DİYCEM YILLARDIR ARA ARA ÇİZGİ YETENEĞİ OLAN OKURLARDAN ÇEŞİT ÇEŞİT **BEN**'LER GELİYO... ÇOĞU BENZEMİYO AMA Bİ **TİP** GİBİ ÇİZİP YOLLUYOLAR BAZEN BENİ BANA, BAK BÖYLE...
ERSİN ABİM
HANİ BATMAN'İ FİLAN Bİ SÜRÜ ÇİZER FARKLI FARKLI YORUMLUYO YA, ONUN GİBİYMİŞ GİBİ OLUYO ÖYLE GÜZEL BİŞEY Kİ YANİ ARTIK İSTESEM DE SÜPER KAHRAMAN OLMAK GİBİ Bİ İMKANIM KALMADI TABİ AMA EN AZINDAN ÇİZGİ ROMAN KARAKTERİ YA DA MİKİ MAUS FİLAN GİBİ ÇİZİLİYORUM LAN ÇOK ACAYİP GÜZEL BİŞEY BENCE...
MESELA BİRİ DİKİNE ÇİZGİLİ TİŞÖRTLÜ ÇİZMİŞ...
YORUM KATIYOLAR BÖYLE ÇOK GÜZEL EHEH...
SANDIK İÇİ'NİN İSMİNİ DE BUNDAN SONRA KARA FANTOM'UN MACERALARI, OLARAK DEĞİŞTİRİCEM KARAR VERDİM, EVET...

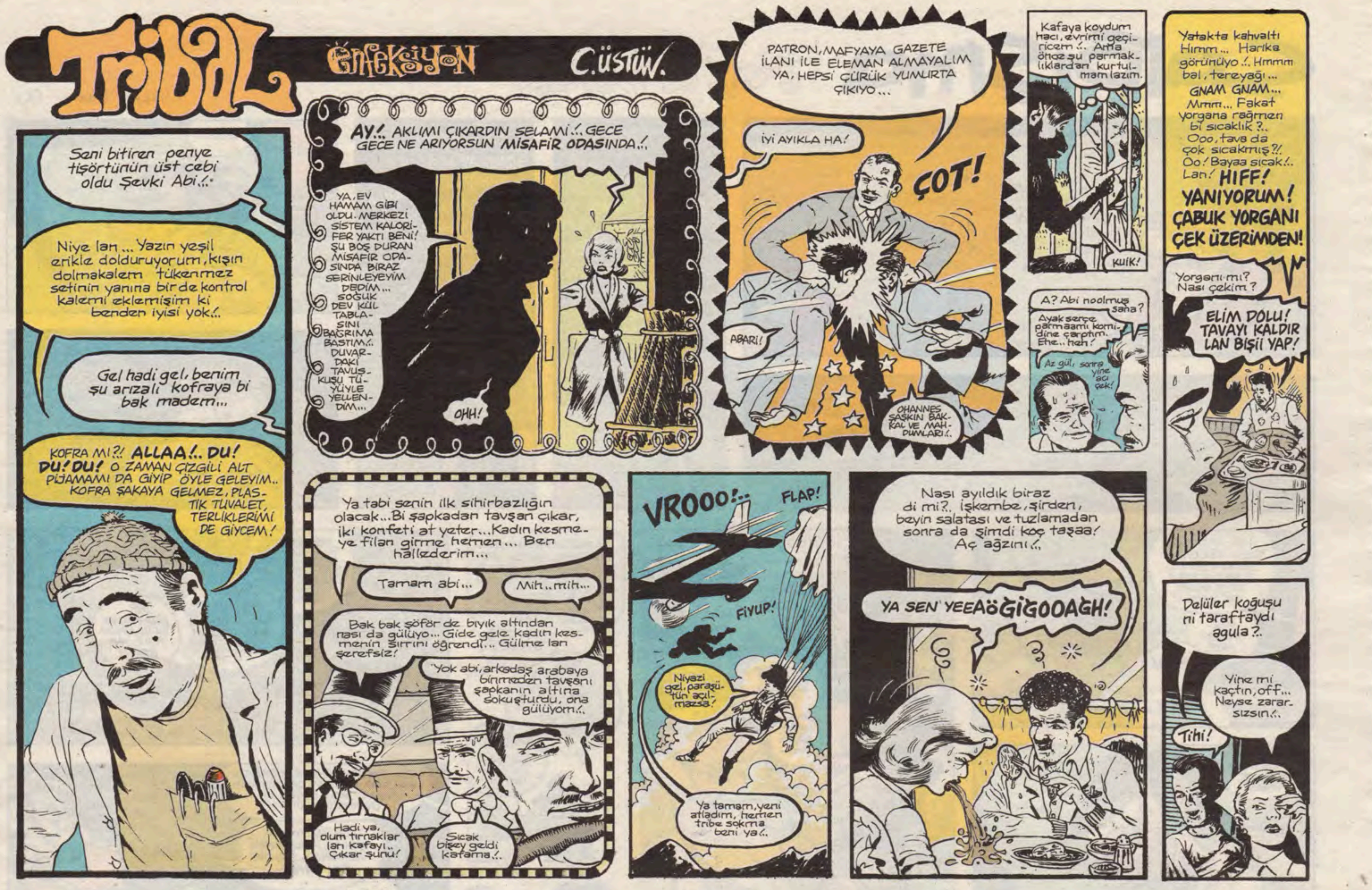

uğur gürsoy
RIZA BAK İKİ DAKKA ÇİŞİMİ YAPICAM AKLIM ORDA KALMASIN TAMAM MI?. OYNAMA DÜĞMELERLE. KIPIR KIPIR OLDUN BEN GİDERKEN ÇÜNKÜ!..
KAYIT
KAYIT
NIM NINIM AŞK AŞKIM
HMM
NIM NIM
YOK ABİ RAAT OL. ZATEN ÇAYIM BİTSİN KALKICAM!
HAY SKİYİM, SONRA GİRERİM. SANA GÜVENMİYORUM BEN!..
EN BAŞTAKİNİ Bİ MİLİM OYNATTIM, KUSURA BAKMA LÜTFEN.
BU ELLER BENDE OLSAYDI BİR NUMARA OLURDUM... DAMACANA MI TAŞIYOSUN BUNLARLA NE KADAR GÜZEL OLDUĞUNUN FARKINDA MISIN?. KEŞKE PİYANO ÇALSAYDIN...
ONU DAHA ÖNCE DE BİKAÇ KERE SÖYLEDİLER ABİ. EVE ORK ALDIM... HANGİ DÜĞMESİNE BASÇAMI BİLEMEDİM SATTIM...
O TUTTUĞUN PARMAK İKİ KERE ÇIKTI ABİ!..
PARALAR SIVI OLDU ARTIK BİLADER. NORMAL KATI PARA GEÇMİYOR. BAK BÖYLE PEMBE BİR SIVI OLDU...
DALGA MI GEÇİYORSUNUZ BENİMLE, ALIN ŞU PARAYI... SİNİR HASTASIYIM ZATEN NOLUR?
KİME SORARSANIZ SORUN. BİR HAFTADIR BÖYLE BU...
ABİ LÜTFEN KORKUTMAYIN BENİ... ALIN!
SELAMIN ALEYKÜM. ESKİ KAŞAR VAR MI SİZDE?.
HAYATIM, ORGANİK YULAFIMIZIN İÇİNDEN GERÇEK KÖYLÜ KASKETİ ÇIKTI... CANIM YAA, HASAT SIRASINDA DÜŞÜRMÜŞ OLMALI... AH ORGANİK TARIM!
SÜTÜ ONUN İÇİNDEN SÜZEREK Mİ KOYSAK KASEYE, Bİ YERLERİMİZE İYİ GELİR BELKİ KİMBİLİR...
lif takviyeli organik Şamimi Çiftlik yulaf
270gr
OHA BAKİYİM BARKODLU DÖVME Mİ YAPTIRDIN SEN?. ALLAHAŞKINA BAKİYİM. ANAA, ÇOK ESKİ BİŞİY OLUM O, NEDEN YAPTIRDIN?.
DÜNYADA OLAN ŞEYLERE ÇOK SİNİRLENDİM DÜN, O YÜZDEN YAPTIRDIM SİNİRLE, TÜKETİM TOPLUMUNA FİLAN SİNİRLENMİŞTİM... AMA GEÇTİ SİNİRİM!..
LIFE
DÜN ÇOK ANLAMLI GELMİŞTİ...
CAN SIKINTISI YÜZÜNDEN FARUK ORHAN'IN YÜZÜNE BARDAĞI DAYAYIP, DİBİNE HIZLA VURDU.
NOLDU LAN?
GELDİ.
357 SEMİH SEN HA!..
PARDON TANIYAMADIM!..
ŞİMDİ?
HOCAM!
BERHUDAR OL...

YAVUZ ÖZTÜRK
RESTORAN
BUYRUN...
FIST
ÇOK KİBARSINIZ!..
ÇOP
Yer sofrası.
OLMUYOR
OLMUYOR
OFF...
OLMUYOR!.. OLMUYOR!..
HARF
OLDU MU DAKTİLO USTA?..
OLMUYO YA!
PARÇA DEĞİŞMEM LAZIM...
Borç verseene...
cik cik
BARBAR CONAN
KIRP
GORV GORV GORV
ABİ ŞU KRAVATI BAĞLA. SANA BE... SEN BİLİRSİN...
OLUM ÖĞRENİN LAN ARTIK ŞUNU!..

Çarpışma
ipek & burak

yazan çizen OKY

akıl fikir ofisi

baris.uygur@gmail.com

Barış UYGUR

■ Hayatta önem verdiği kavramları bir çırpıda sıralayabilen adamdan korkarım arkadaş! O adamları bilirsiniz. Siz kendi halinizde hayatınıza devam ederken neredeyse ansızın sizi omzunuzdan tatarcasına "Bak arkadaşım ben hayatta üç şeye önem veririm, vefa, sağlık ve dürüstlük" derler. Dikkat edin, bu arkadaşların hayatta önem verdikleri şey sayısı da genellikle üçtür. İki şeye önem veren "Abicim önce para sonra sabun" diyen de arada bir belirse, son düzlükte gerilerden koşarak gelip burun uzatsa da genellikle üç şeye önem verirler. Hiç merak etmeyin, üçten fazla kavramı akıllarında tutamadıkları için "dört şeye önem veririm", hele ki "on yedi şeye önem veririm" diyeni hiç çıkmaz. Çıksa da, bu tip adamlar arasında üstün zekâlı muamelesi görür, pi sayısının virgülden sonraki ilk yüz basamağını ezberlemişçesine omuzlarda taşınırlar. Bunların en aptalları da hiç şüphesiz ki önem verdiği üç şey de birbirinin aynı olan mal değnekleridir.

"Hayatta üç şeye önem veririm, hakkaniyet, hakkaniyet, hakkaniyet."
"E o dediğin tek bir şey ama abi?"
"Olsun ben üç kere önem veririm."

■ İşte rakı masalarının da vazgeçilmezi olan bu adamlardan ölesiye korkuyorum arkadaş. Hele hele bu tiplerin önem verdiği üç şeyi, özellikle aynı harflerden seçenleri yok mu, karşıma çıktılar mı köşe bucak kaçasım gelir. Sadece üç şeye; üstelik aynı harfle başlayan üç şeye önem veren adam, diyelim ki huzur, hiyerarşi ve hamsi'ye önem verip "benim için üç h önemlidir, gerisi önemli değil" diyen adam arada misal insan hayatına önem vermez, trafik kurallarını es geçer, kamu sağlığını hiçe sayar gibi geliyor. "Hayatta üç s'ye önem veririm, sevgi, saygı, sadakat." "Hayatta üç d'ye önem veririm; dans, darp, dayanışma", "Hayatta üç j'ye önem veririm; jilet, jandarma, judo" "Hayatta üç h'ye önem veririm; hıyarlık, hastalık, hercümerç" diyen adamlar var ya, işte ben hayatta her şeye önem veririm de onlara zerre kadar önem vermem. Ha bir de sayın sayın, sayınır böyle adamlar; herkese sayın bilmem kim derler ki, kendilerine de sayın densin. Sayınmak fiili de Türk diline ve Christoph Neumann'a armağanım olsun.

■ Hayatta üç i'ye önem veririm; istihza, ilgi, itidal. Hah.

■ Seçim anketlerinden sonra "En büyük parti kararsızlar" düsturu bitsin artık ama ya. Hele ki böyle anketlerden sonra 1983'ten beri yapılagelen "Kararsızlar Partisi" esprisi inceldiği yerden kopsun, ayrılsın da gelsin o ayrı mesel de, kararsız olmak ne demek yahu? Kararsızsan oy verme olsun bitsin? Kararsız arkadaş bak benden sana söylemesi, kararsızsan kararsız kal, gel sen de benim gibi oy verme olsun bitsin yahu? Ha gün olur, BANAP tekrar açılır, ben gider oyumu veririm onu söyleyeyim, sonradan vay bizi yüzüstü bıraktı deme.

Peki, makine tanıtım grubu ne diye bizi çark içinde, dişli içinde bırakmaya yemin etmiş ki? Makinenin tanıtacaksan git evinde tanıt, sanayiciye tanıt; ruh hastası mısın, paran mı batıyor da bana tanıtıp duruyorsun, eve BNC tezgâhı alacak halim yok ya kardeşim? Ha imkanım olsa alırım o ayrı da şimdi, evde huzursuzluk çıkar; koyacak yer bulamayız. Küçük odaya koyalım desen, orada ütü yapılıyor, berikine koyalım desen çamaşırlar orada kuruyor. Hayır insanı heveslendiriyorsunuz, "Dur bir BNC tezgahı da ben alayım evde dursun" dedirtiyorsunuz, sonra evde arıza çıkacak, hesabını sizden soracağım. Tanıtmayın bana makine.

■ TV'deki siyasi tartışma programlarına ne diyorsunuz? 90'ların başından beri "konuşan Türkiye, konuşan Türkiye" diye sevin sevin bir hal oldu herkes olmasına ama, konuşuyoruz da ne oluyor onu anlayabilmiş değilim. Ben bugüne kadar bir tek tartışma programında dahi karşısındakini dinleyip "aa hakikatten sen haklıymışsın, doğru diyorsun valla" diyen hatip görmedim. Bütün tartışma programları, hiçbir surette anlaşamayan adamlar arasında gerçekleşiyor. Program bitince Ali de, Veli de kendi fikrini muhafaza etmeye devam ediyor, onları dinleyenler de başta Ali'ciyse, program bitince de Ali'ci kalıyor, Veli'ci Veli'ci kalıyor ben Ali'ye bir, Veli'ye iki diye yıllar yılı kalakalıyorum. "Artık her şey konuşuluyor bakın ne güzel" diye diye gazımızı alıp duruyorlar gibi geliyor bana.

Dostoyevski'ye şaşıyorum doğrusu. Aman kumar borcumu ödeyeceğim, yayıncıya kitap yetiştireceğim diye oturup Kumarbaz gibi roman mı yazılır kardeşim? Git yaz "Ayşegül Teyzesinin Çiftliğinde" dört saat içinde teslim et, olmadı "Zor insanlarla başa çıkmanın kolay yolu" diye kitap yaz, çok çok iki saatini alır. Gereksiz yere kastırmışsın. Ha Kumarbaz'ı yazma mı diyorum; yaz, yine yaz ama kendini harap etme böyle, üzülüyorum.

■ Yabancı bir evde misafirken ikinci bir misafir geldiğinde ev sahibiyle birlikte oturduğu yerden kalkan ama tam olarak kalkmak da istemediği için ansızın Quasimado'ya dönüşen, kalkmakla oturmak arasında kalan, iki büklüm ilk misafire canım feda. Hele ki gelen hiç tanımadığı bir şahıs ve ev de kalabalıksa, yeni gelen misafir herkesin elini sıkarken öyle iki büklüm el sıkışmayı bekler durur bu garibanım.

■ Sevgililer günü geldi geçti. Dikkat ediyorum, her geçen sene daha da bir benimseniyor, içselleştiriliyor bu sevgililer günü hadisesi. Benim çocukluğumda hayli yeni bir şeydi mesela, şimdi neredeyse devlet protokolü de katılacak kutlamaya. Yalnız sonradan uyarmadı demeyin, bu pek hoş bir durum değil. Yarın öbür gün Vatan Caddesinde, Şehir stadında "Şimdi de Aybastı Ilçesinin sevgilileri geliyor değerli izleyenler" şeklinde anonslarla yürümesin sevgililer? Bir de anonsun hemen ardından gür sesli abi patlatmasın Cemal Süreya şiirleri?

■ İş dünyasını krizden kurtarmaya hazırım. Üstelik para da istemem. İlk yapmaları gereken kişi başı yüzlerce dolar verdikleri "nasıl takım olunur?", "başarının yolları" gibi kişisel gelişim seminerlerini durdursunlar. Zaten yıllar yılı o seminerlere döktüğünüz para yüzünden batıyorsunuz haberiniz yok. Ondan sonra yine eskisi gibi ucuza alıp pahalıya satsınlar, krizden çıkarlar. Ha ama yine dur ben ucuza on alayım ama kaldıraçla yüz almış gibi yapayım sonra yüzde on karla pahalıya yüz satayım, iki kat kazanayım diye alavere dalavereye girerlerse sittin sene çıkamazlar krizden onu da söyleyeyim.

■ Benim okurum acayip. Tamam, her yazara kendi okuru bir farklı, bir değişik gelir o ayrı. Ama gözünüzü seveyim, geçen haftalarda "ilkokulda mevsimler panosu vardı, beş yıl boyunca mevsim mi öğretilir çocuğa" yazdım, toplam on dört tane mail geldi, Barış Abi, Barış Bey her neyse artık "mevsimler panosu ilkokul üçe kadar vardı, sonra tarih panosu koyuldu" diye. Her hafta dünyanın zırvasını yazıyorum yok Romalılar çok hayta adamlardı diye ona ses eden yok, iş mevsimler panosuna gelince bir vaveyla ki sorma gitsin. Ne sevdiniz yahu mevsimler panosunu! Ha beş değil de üç yıl boyunca çocuğa "bak bu yaz, bak bu kış" demek normal yani. Kızmıyorum canım alınmayın hemen on dörtlüler. Ama karar verdim, sizi birbirinizle tanıştıracağım, gerekirse eşleştireceğim, kiminizi kendi elimle evlendireceğim, ne yapıp edip birbirinizden hiç ayrılmamanızı sağlayacağım. Çocuklarınız olursa ben okutacağım. Evet, hayatım boyunca verdiğim en saçma söz ve ettiğim en büyük vaat bu. (Yanlış olmasın, birbirinizle evlenirseniz düğününüzü yaparım yoksa olmaz.) Siz bir daha ki ses verdiğinizde buradan ilan edeceğim, hep beraber dediğim yerde buluşup kaynaşacaksınız, ona göre, oldu mu on dörtlülerim!

■ Isın soğu, ısın soğu iyi şimdiye kadar çatlamadı valla dünya. Dışarıda hava eksi on derece, kafamın içindeki su dondu, benim içim çatladı ama yerküreye helal olsun.

■ Üniversite hayatımın en saçma anı, mezun olmamak için bıraktığım bir dersten geçip mezun olduğumu öğrendiğim andır. Şiddetle itiraz etmiştim öğrenci işlerinde. "Yahu ben sınava bile girmedim, nasıl 73 alırım bu dersten, bir yanlışlık var, itiraz ediyorum" dediğimde memure ablanın "E hayatım sınava girmediysen sınav kâğıdın da yoktur, demek ki itiraz edemezsin"

■ Hayvanı kişileştir kişileştir nereye kadar soruyorum. Tamam, Fabl'dı anladık, miki maus yaptınız onu da kabul ettik ama şu aslan hayvanını ormanlar kralı yapmanızı bir türlü kabul edemiyorum arkadaş. Sen bir hayvanlık yaptın, kendi dünya düzenini hiyerarşiye boğdun diye hayvanat kısmı da senin gibi olacak değil a? Aslan arkadaş kral, kaplan mabeyinci başı, kedi dış temsilci, köpek iç düşman, panda emekli maliye müfettişi diye yorum yapmanın anlamı yok. Hayvan, başına kral kabul edecek canlı değil bence. Ha sürü halinde yaşayanlar ayrı ama onlar da saygısından bence, yoksa öyle bizdeki gibi meşruiyet kazanmış bir liderlik olduğunu sanmam.

Aklımda kaldığı kadarıyla dünya tarihi: Barbarlar geliyor

Efendim geçen haftalarda Romalıları işlemiş, ne şahane bir medeniyet kurduklarını aktarmıştık. Hani şimdi sık sık kimi aklıevveller, "Efenim bizde tuvalet vardı, Fransa'da yoktu" diyorlar ya, işte bu Roma'da tuvalet de, umumi tuvalette varmış, onu söyleyeyim yani. İnanmayan gitsin Efes harabelerine baksın, büyük yüz, küçük elli şeklinde bir detaycılığa girmişler midir, bilmiyorum ama illa tuvalet üzerinden medeniyet yarıştıracaksak Roma kupayı kapar onu söyleyeyim. Şimdi tuvalet medeniyetçiliğini bir kenara bırakalım.

Şimdi bu Romalı arkadaşlar köleleri sömür, onu sömür, oraya dal, buraya sıçra gemi azıya almışlar tabii. Bir de küstah herifler, ayaklarında terlikle neredeyse bütün dünyayı ele geçirecekler. E gel zaman git zaman bir yere kadar gitmiş tabii bu durum, Barbarlar gelmiş kapıya dayanmışlar, aç kapıyı bezirganbaşı misali, "abi kapıyı aç, arkadan Hun geliyor" diye bekleşiyorlar.. Ha barbar demişken, nedir Barbar? Latinceye dili dönmüyor, anlıyor ama konuşamıyor zira ne zaman ağızlarını açsalar "bar bar" bir takım sesler çıkıyor diye komple adamlara barbar demişler. Haksızlık bence. Şimdi bu barbarlar aslen işte Cermenler falan. Bir de Vandallar var neşeli kavim olarak, bunlar kavimler göçünün de aktörleri. Hunlar arkadan ittirince vay ne oldu demeden kendilerini Avrupa'da bulmuşlar, nereden geldiklerini tam olarak bilemiyorum ama onlar da bilmiyor zaten, kulak asmayın. Baba tarafından Yozgatlı olabilirler. Devir çok karışık, kimin eli kimin cebinde belli değil ama Roma topraklarına ilk dalan Hun'ların kovaladığı Vizigotlar oluyor. İsimlerine aldanmamak lazım, öyle komik, espritüel bir kavim değil, bizim Edirne'de kapışıyorlar Romalılarla ki ne kapışma, kan gövdeyi götürüyor doğrusu, Edirne'nin altını üstüne getiriyorlar, esnaf kan ağlıyor. Bunla da yetinmiyor abiler, gidip Roma şehrini yakıp yıkıyor, yağmalıyorlar. Yalnız sonra kendilerini Fransa civarında buluyorlar, orada krallık kuruyorlar ki bu da ne denli maymun iştahlı olduklarını gösterir kanımca. Edirne nere, Fransa nere? Hayır, bir de ellerinden gelse Afrika'ya da sarkacak bu Vizigot arkadaşlar da kader müsaade etmemiş. Yani neresi olursa olur diyorlar, belli bir hedef, belli bir vizyon yok adamlarda.

Neyse bu kavimler göçü işte Roma'nın belini büküyor, ben size söyleyeyim, soran olursa söylersiniz. Ama Roma bir ölüyor, bin doğuyor. Her nedense ondan sonra her krallık da kendini bir Romalı ilan etme telaşı. Roma'nın neresindensin diye sorsan, utanmadan "içindenim" diyecek ya, hiç kulak asma, al nüfus kâğıdını bak, kütük kim bilir nerede. Ama işte böyle bir "biz eskilerdeniz" havası mı, "biz yedi göbek İstanbulluyuz" konsepti midir bilemiyorum; Vizigotlardan sonra da bütün barbar kavimler kurdukları devletlerin bir şekilde Roma devleti olduklarını iddia ettiklerini görüyoruz. Hani gidip "hanginiz ulan Roma" deseniz hep bir ağızdan "benim!" hayır benim!" diyecekler. Hep bir Romalı olma telaşı. Düşünün şu Avusturya Macaristan İmparatorluğu bile ben Roma imparatorluğuyum diyordu ya oradan anlayın artık. Bizim de onlardan aşağı kalır yanımız yok tabii İkinci Mehmet de Roma imparatoru, hatta bana kalırsa hakkı da var.

gelen kutusu

Servet TURAN

Merkut ÇÖREKLİOĞLU

Ömer GÖKSEL

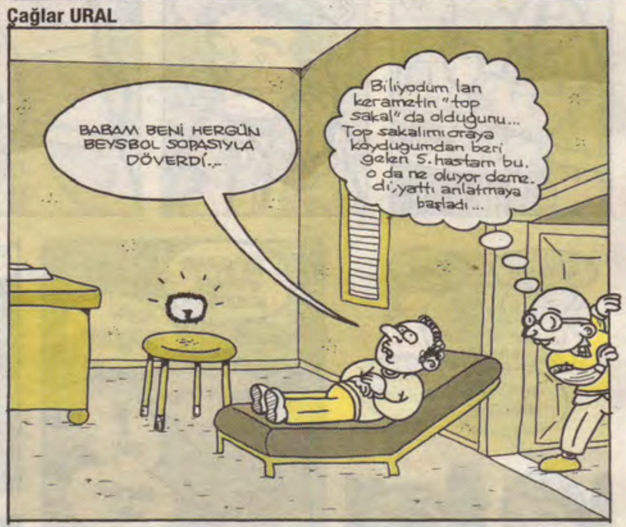
Cem GUVENTÜRK

Barış ÖZKAN

Çağlar URAL

Burak BARLAS

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 18 Şubat 2010 | Sayı: 129
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur GÜRSOY
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan KARATAŞ - Fırat YAŞA - Vasıf TERİM **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) **Ofis Sorumlusu:** Mesut Tunç Baysel
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 **Abonelik:** **Yurtiçi:** 99TL **Amerika:** 100$ **Avrupa:** 70€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABİ
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
G-string
..İPLERİ DERTOTR BUNUN, ARKASINDA TAŞIDA VAR... BAKIN ŞURDA RESİMDE GÖRÜNÜYO
HIMM.. GÜZELMİŞ
PAHALIDIR LANBU!.. OHA!.. KIRK DOKUZ DOKSAN LİRA!
DAHA RAHAT BİŞİY OLSUN BU TAŞ BATAR
ÖYLE Mİİ?
KENDİM İÇİN ALDIĞIMI MI ZANNETTİ
SEVGİLİM BİRAZ HUYLUDUR DA..
SATTIK
HI HI
KÜÇÜK BİR HEDİYE PAKETİ YAPARSANIZ
TABİ TABİ
-ALO..İREM..
-ALOO.. OTİŞKOOM NAPYOSSUUN?..
-EVE GİDİYORUM.. BU GECE İÇİN SANA BİŞİY ALDIM
-AA?..NE?
-SÖYLEMEM SÜRPRİZ
İN Dİ RİM
-YAA SÖYLE YAA
-OLMAZ
-İPUCU VER BARİ
-GİYİLECEK BİŞİY
-BEDENİMİ BİLMİYOSUN YA ÜZERİME OLMAZSA?
-HER BEDENE OLUCAK TÜRDEN
-O NE BE?
-G-STRING
-NE?!
-...
-BU NE CESARET BE?! SEN BENİ NE ZANNEDİYOSUN?!..
-...
-ONU GİYDİRİP NAAPICAKSIN PİS SAPIK!
-AMA...
ÇAT!
DIITDIIDIII
NOOLDU YAA?!. NAAPICAĞIMIZI SANIYODU Kİ BU AKŞAM?
NE ALICAKTIM PAMUKLU DONMU? YÜN FANİLA MI?
GİDİP Bİ GARFIELD TERLİK ALIYIM... SEVMEYEN KIZ YOKTUR.
ARAYIP ŞAKA YAPTIM FALAN DİYEYİM
-ALO.. MERABA CANIM..BEN SANA ŞAKA..
-BEN SENİN CANIN FİLAN DİİLİM!
-DİNLER MİSİN?
-DİNLEMİYCEM!
ÇAT!
DIITDIIDIIDIID
GECE SAAT ONDA BANA GELİP NE YAPMAYI DÜŞÜNÜYORDUN?!. SKRABIL MI OYNIYCAKTIK? EL KIZARTMACA MI?
MEĞER HAFTALARCA BİR KEZBANLA ÇETLEŞMİŞİM! GERÇEKTEN SEVİŞİLECEĞİNİ ANLAYINCA TIRSTI..
OTİSABİ, NE İŞ YAA? DALDIN GİTTİN.. SOMALİ'DE GEMİLERİNİ KORSANLAR MI KAÇIRDI?..
GÜNCEL ESPİRİN PEK GÜZEL AMA GEYİK YAPACAK HALİM YOK BARBAROS!
ŞU MANİTA Bİ SAATTİR SENİ KESİYO KALDIR KAFANI YAA.. Bİ İLGİ ALAKA GÖSTER
HANİ?
ŞU MU?
HI HI
MERABA
SELAM
BİR İÇKİ
AY YOK ÇOK İÇTİM
KAHVE İÇELİM
OLUR NERDE?
GÜZEL BİR YER BİLİYORUM
SAKA MI?
EVET
O-OLMAZ GELEMEEM EVE GİTMEM LAZIM
GÖTÜRÜR MÜSÜN?
GÖTÜ-RÜRÜM
NE TARAFA GİDİYOZ BİRADER?
EVİN NEREDEYDİ?
BEYLİKDÜZÜ
OHA..
GÖÇTÜM LAN!
TAKSİMETRE COŞTU!.. ŞİMDİDEN OTUZ LİRA OLDU!..
OLSUN.. MİLLET KALKIP TAYLAND'A GİDİYOR..
ŞİMDİDEN BAŞLASAM... YOK LAN.. TAKSİCİ KILLANIR! LAF EDER.. TUT KENDİNİ
TÜÜLÜ LÜLİLİ TÜLÜLÜ LİLİ LİLÜ
ALOO..GELİYORUM CANIM, YOLDAYIM... HAYIR...YAKIŞIKLI VE KİBAR BİR BEY İLE.. HAHAHA BİLEMEM ARTIK
EVDE BAŞKA BİR KIZ DAHA MI VAR YOKSA..
YOK YOK.. KIZLAR ERKEN KALKTI... ANLATIRIM GELİNCE..
EYVALLAH AABİM... İYİ GECELER İYİ GECELER
TAKSİMETRE NASILDA AĞBİ YAPTI BENİ
AYY.. YAA ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM.. BURALARA KADAR ZAHMET OLDU
BENİM İÇİN ZEVKTİ
ZRRR
YANİ ZEVKİN BAŞLAN-GICI
HOŞ GELDİN BEBEEM..
CAKIM
TEŞEKKÜR EDERİM ARKADAŞIM, İÇERİ GİR DİYCEM AMA HEHEHE ANNARSIN YA
BANA GİREN GİRDİ ZATEN!
KAFANI SKİYM KAFANI KAFANI!.. EVE SERVİS YAPICAK KERİZ ARIYORMUŞ SEN DE YUTTUN!. .MSALAK!..
NASIL DÖNÜCEM? BİR TAKSİCİYİ DAHA MI ZENGİN EDİCEM? BİR İKİ SAAT BEKLİYİM OTOBÜSLE GİDERİM
EE?.. BUNU ONUN YANINA MI BIRAKICAM?!
...
Bİ PİSLİK YAPMADAN GİDERSEM BUNALIMA GİRERİM
...
KÜÇÜK AMA MİDE BULANDIRIR HEHEHEHE..
ZRRR
ÖZGEEAA!.. BUNEYLAN?! BU KİLOT NEEAA!
OHH.. İŞTE BU YARIM ORGAZM KADAR ZEVKLİ
Belki yanımda uzatmalı sevgilimle kanapede uzanıp Lost dizisi seyreden tek eşli bir adam olsaydım başıma bunlar gelmezdi. Tıpkı dışarıda gürül gürül bir dere akarken evde bir leğen suyla yıkanmak gibi. Hiçbir tehlikesi yok, ne kayalara çarparsın ne su yutarsın. Soğuk da değildir. Ama vereceği heyecan leğenin çapı kadardır.
BARBO LAN ŞU KIZ KİM?
AMAN ABİ! BİZİM PATRONUN ESKİ MANİTASI
ESKİ AMA Dİİ Mİ?
SON

25 ŞUBAT PERŞEMBE
SAYI: 2010/09 No: 130
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

www.uykusuzdergi.com

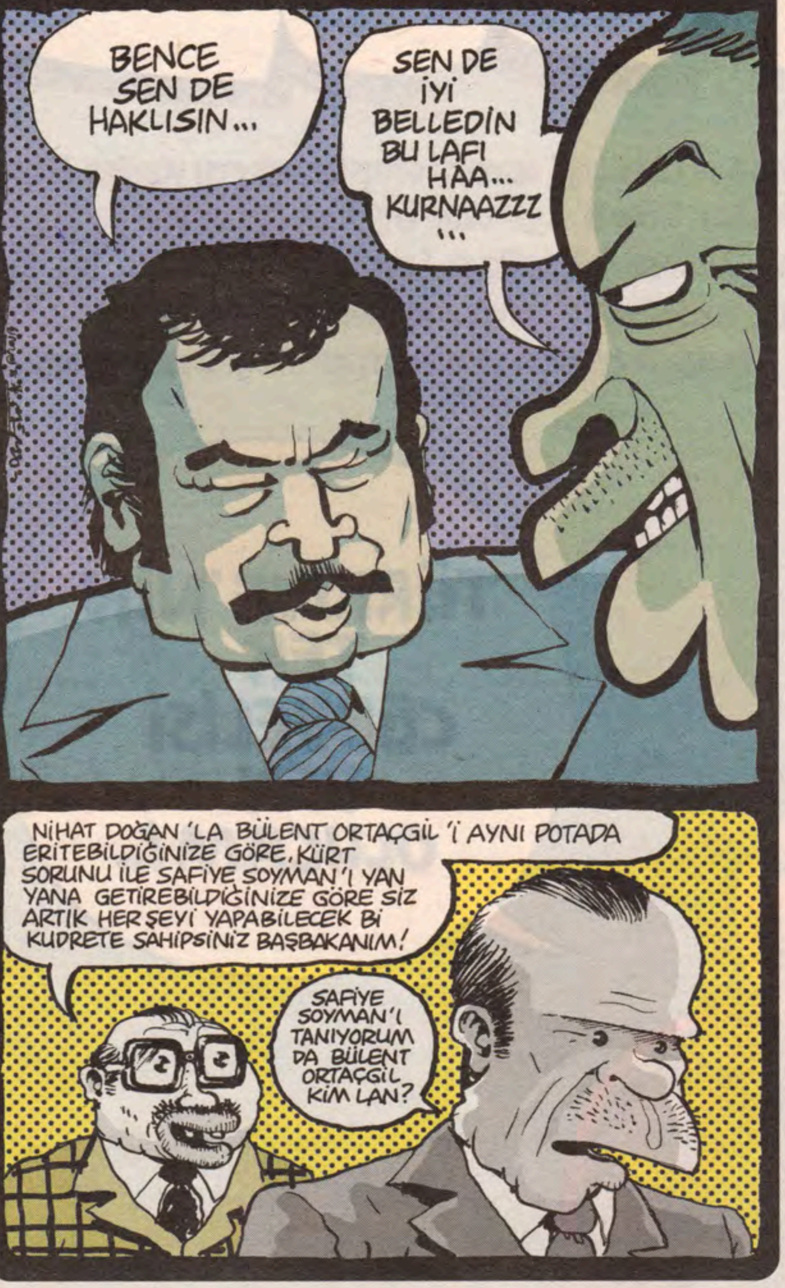
UYKUSUZ

Gülen cemaati ve İsmailağa cemaati soruşturmalarını yürüten Erzincan Başsavcısı İlhan Cihaner Ergenekon örgütüne üye olduğu gerekçesiyle tutuklandı. Ardından Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu, başsavcıyı tutuklayan hâkim ve savcıların özel yetkilerini kaldırdı. Birbirini suçlayan tarafların iddiası aynı: "Yargı siyasallaştırılıyor!"

UYKUSUZ

Tayyip Erdoğan, kahvaltıda bir araya geldiği sanatçılarla 'demokratik açılım'ı konuştu.

Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ'un, yurt dışında yaptığı bir konuşmanın gizlice 'kayda alındığı' ortaya çıktı. Başbuğ ses kaydında "Ben izin vermeseydim kozmik odaya nah girerlerdi. Her şeyin zamanı var. Zannetmeyin ki olayları uzaktan seyrediyoruz," diyor.

Hafta sonu ne yapalım?

Görelim: Portekiz asıllı İspanyol yönetmen Pedrocan Maniqutura'nın son filmi "Sıradan Sesleniş: Çığlık", sincapla kösenin öpüşme sahnesi yüzünden gösterilemiyor. Ama aynı yönetmenin dayıkızı Melina Boraks'ın düğün kaseti İstanbul Postmodern'de izlenebilir. (Giriş: Çeyrek Altın)

Dinleyelim: "Tarsus Punk"ın ilk albümü Balaban Pasajı çıktı. Grup, değişik tekniklerin ve oto tamir seslerinin sentezini yapıyor. Çıkış parçaları "Bon-Bon Gumpuri Glu-Glu" adını taşıyor. Soft rock, kel pop, acid house, kahpe felek, trip hop, senfonik ud ve limonlu kek, grubun yararlandığı tekniklerden sadece bazıları.

Gidelim: Şişhane'de açılan Kobay-Kuş, bir çeşit içki deneme evi. Yeni kokteylleri bedava deniyorsunuz. Kızarıp hallenip bayılan olursa, tedavi masrafını işletme üstleniyor. En gözde kokteyl "Solbekin Öfkesi" adını taşıyor.

Uyuyalım: Bildiğin uyku. Uykumuzu alalım - onu diyorum. V.O

ABD, Afganistan'daki operasyon sırasında yaşanacak sivil can kaybı ve maddi hasar için bir tarife hazırlayarak tazminat ödeyeceğini açıkladı. Tarifeye göre, ölen çocuk ve yetişkinler için 1500-2000 dolar, yaralanmalar için 600-1500 dolar tazminat ödenecek.

ZEKERİYA BEYAZ'IN DAYANILMAZ HAFİFLİĞİ

2005 yılında Lerzan Mutlu'nun çok sevimli olduğu gerekçesiyle yanağından ısırdığı Zekeriya Beyaz, geçen hafta da Hülya Avşar'ın saldırısına uğradı. Hülya Avşar, "Hocam, yanaklarınız çok güzel görünüyor, böyle tombiş tombiş..." diyerek, profesörün yanaklarını mıncıkladı. Sevimli profesör, aynı programda, 12 Eylül döneminde uygulanan yasaklarla eşcinselliğin önüne geçildiğini, "eşcinsel" kelimesinin işi sevimli gösterdiğini, esasının "l" ile başlayan bir kelime olduğunu falan da söyledi. Sevimli profesörün, darbenin faydalarını anlattığı bu programı Hülya Avşar, "Sevgili seyirciler bu akşamlık da bu kadar. Ben hocamızı biraz daha mıncıklayacağım," sözleriyle bitirdi...

- Ünlü alışveriş sitesi Ebay'da Ankaralı bir satıcı satılık tank ilanı verdi. Tankın satış fiyatı 200 bin dolar...
- Rize'nin Küçükçayır köyünde "Rize Merkez Küçükçayır Köyü Andon İçmeleri, Dereleri, Su Tesisleri, Camileri, Okulları, Ormanları, Yaylaları, Meraları Koruma, Kalkındırma, Güzelleştirme, Yaşatma ve Turizm Tanıtma Derneği" adıyla bir dernek kuruldu.

- Başbakan Tayyip Erdoğan, demokratik açılım çerçevesinde sanatçılarla bir araya geldiği kahvaltıda ülke sorunlarını konuştu. Buluşmada söz isteyen Bülent Ersoy, "Ülkeye mâl olmuş bir sanatçı olarak, havaalanlarında VIP'den geçme hakkım var," dedi.

KAVRAMLARI TANIYALIM

Son yıllarda gazetelerde haber yapanlar tarafından üretilen "*PETA için soyunan ünlüler kervanı*" isimli bir kervan çeşidine sık sık rastlıyoruz. PETA, ünlülerden nedense soyunmasını isteyen bir hayvan hakları örgütü. Gazeteler ise bunun bir eylem çeşidinden çok, kervana katılan ünlünün soyunmasıyla ilgilenen başka bir örgüt. Tarkan ise bu kervana katılan son çıplak ünlü ve amacı, yıllardır yaptığı gibi, toplumsal duyarlılık girişimleriyle "star" kavramının eksik parçalarını tamamlamak... Fotoğraflarda, 2010 yılında soyunan Tarkan'ı ve 2008 yılında çıkardığı albüm kapağında nefis kürküyle poz veren bir diğer Tarkan'ı görüyoruz...

BİŞEYLER DUYDUM

Her ske atlamak

ATV'DE YAYINLANAN EZEL DİZİSİNDE, RAMİZ DAYI'NIN BİR RADYODAN "BİR İHTİMAL DAHA VAR" ADLI ŞARKIYI İSTEK YAPTIĞI BÖLÜMÜN ARDINDAN, RADYONUN TELEFONLARI KİLİTLENDİ. "RAMİZ DAYININ ŞARKISI" İSMİYLE İNTERNETE YÜKLENEN VİDEOLAR ŞU ANA KADAR 50 BİN KİŞİ TARAFINDAN İZLENDİ...

FIRAT BUDACI

...ı Emniyet Müdürlüğü, Engin Çeber'in ölümüyle ilgili idari soruşturmada polisi suçsuz buldu.

KAÇ YIL OLDU?

• Çağdaş Kars Haber gazetesi icraatlarını beğenmediği Belediye Başkanı Nevzat Bozkuş için "Kars'ın İçine Sıçtı!" manşetini atalı **1 yıl...**

• Arena programında Uğur Dündar'ın ortalıkta dolanan hamamböceklerini sorması üzerine, fırıncı, "*Bu böceğin tarihini biliyor musun sen? Bir tane muzun içinde Güney Afrika'dan geldi. Onu da araştırdım. Bu sıcağı sever,*" cevabını vererek böceklerin kaynağını açıklayalı **6 yıl...**

• "Vazife Uğruna" filminde Nuri Alço kızı ilaçlı içkiyle bayılttıktan sonra ortama gelen asıl patron, "Eroin yüklemesi yap!" emrini vererek eroinli filmlerin terminolojisine nefis bir katkıda bulunalı **24 yıl...**

• Turgut Özal, kızı Zeynep Özal'ın âşık olduğu Asım Ekren'in kaçırılması ve 'ikna' edilmesi talimatını vereli **25 yıl...**

• Yedi sayısının kendisi için uğurlu olduğuna inanan Kenan Evren 12 Eylül darbesi için, "*Yedi rakamının hayatımda oynadığı rolleri düşünerek, bir aralık 7 Eylül ya da 17 Eylül tarihini düşündümse de, bu tarihlerin cuma gününe tesadüf etmemesi nedeniyle vazgeçtim,*" açıklamasını yaparak, sığ aklıyla beslediği korkunç fantezi dünyasını bir kere daha göstereli **30 yıl...**

• Ajda Pekkan ilk estetik operasyonunu geçireli tam **43 yıl** olmuş...

MEDYA TEST
Süleyman Yıldız

1. Fethullah Gülen'in Zaman Gazetesi, en çok sattığını iddia ederek tirajını 815.000 olarak açıklıyor. Zaman'ın gerçek bayii tirajı kaçtır dersiniz?

a) 700 bin
b) 550 bin
c) 400 bin
d) 20 bin

2. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın, 'Hasan Abi'si gazeteci Hasan Cemal, 'Abi'lik yapmaya devam ediyor... Hasan Cemal'e göre Başbakanımız bugüne kadar kaç suikast girişimine hedef olmuş ?

a) 1
b) 3
c) 5
d) 15

3. Erdoğan, karikatürcülere dava açarken kime danışıyormuş?

a) Basın savcısına
b) Adalet bakanına
c) Karikatürist Salih Memecan'a..
d) Karısı Emine Hanım'a..

4. Vatan Gazetesi yazarı gazeteci Selahattin Duman yurtdışına gittiğinde onca kalabalığın içinde Türk olanları nasıl teşhis edermiş?

a) Kara kaşından, kara gözünden
b) Sandalyede otururken, sağ kolunu bir başka sandalyeye, sol kolunu da öbür boş sandalyeye yaslamasından..
c) Türkçe konuşmalarından..
d) Sigara içmelerinden...

5. Başbakanımız Sabah Gazetesi ve ATV'yi alabilmeleri için, damadının holdingine devlet bankalarından, 3 yılı ödemesiz kaç milyon dolar verdirtti, hatırlıyor musunuz?

a) 30 milyon dolar
b) 180 milyon dolar
c) 420 milyon dolar
d) 800 milyon dolar

CEVAPLAR: 1.D 2.D 3.C 4.B 5.D

'Balyoz Harekât Planı'yla ilgili soruşturmayı yürüten savcılar dokuz ilde operasyon düzenledi. Toplam 49 general ve subay gözaltına alındı.

AKP'nin kendisine yakın bir yandaş medya oluşturduğunu ve bunun gerekli olduğunu söyleyen Yiğit Bulut, "50 yıl onlar yedi 15 yıl da bunlar yesin," dedi.

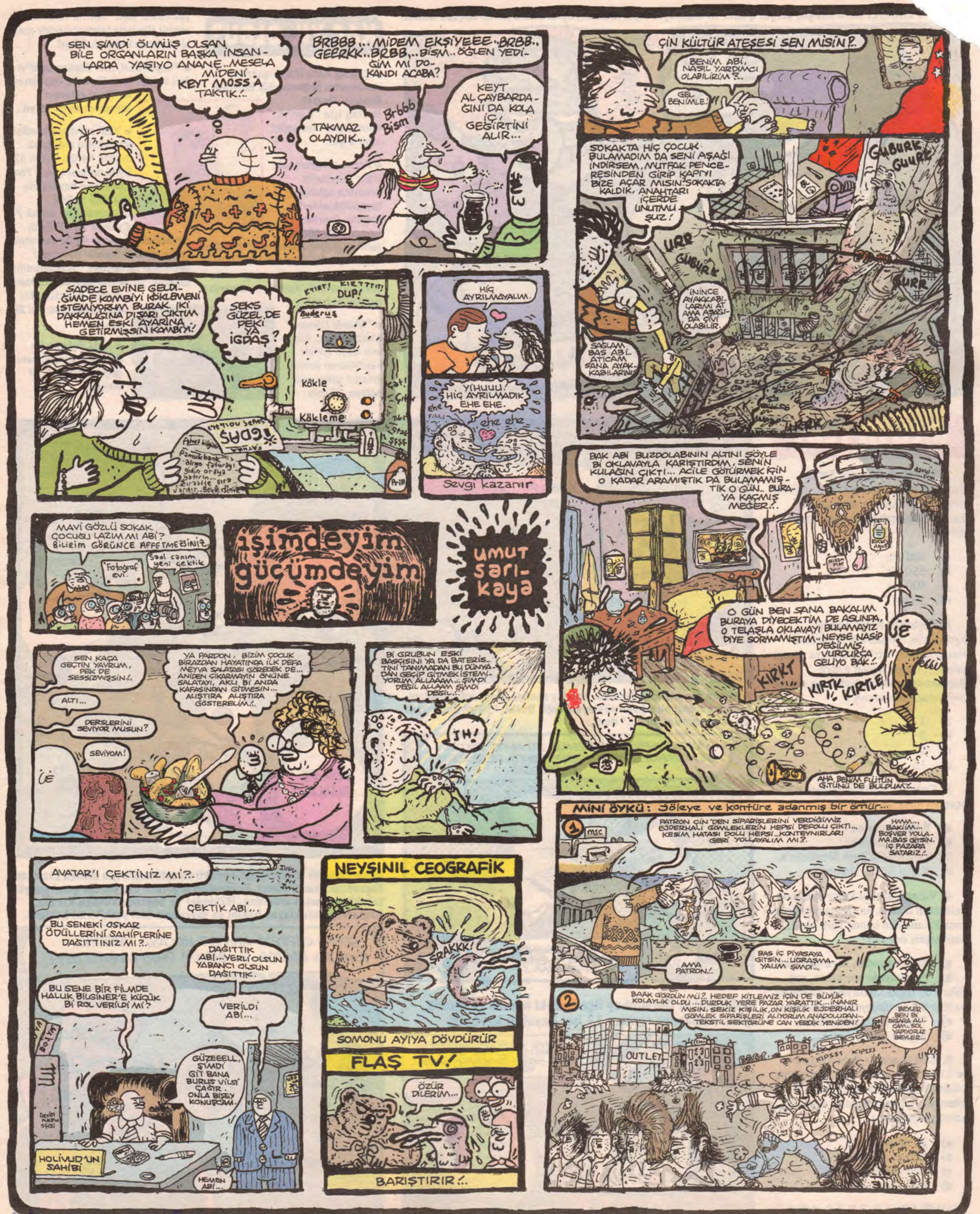

Gülen cemaati ve İsmailağa cemaati soruşturmalarıyla bilinen Erzincan Başsavcısı İlhan Cihaner, Ergenekon örgütüne üye olduğu gerekçesiyle tutuklanmasının ardından, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu, Başsavcıyı tutuklayan hakim ve savcıların özel yetkilerini kaldırdı.

Balıkesir' in Dursunbey ilçesindeki maden ocağında, grizu patlaması sonucu 17 işçi hayatını kaybetti.

SEN ŞİMDİ ÖLMÜŞ OLSAN BİLE ORGANLARIN BAŞKA İNSANLARDA YAŞIYO ANANE..MESELA MİDENİ KEYT MOSS'A TAKTIK..
BRBBB... MİDEM EKŞİYEEE..BRBB.. GEERKK..BRBB,..BİSM..ÖĞLEN YEDİĞİM MI DOKANDI ACABA?
TAKMAZ OLAYDIK...
Brbbb Bism
KEYT AL ÇAYBARDAĞINI DA KOLA İÇ, GEĞİRTİNİ ALIR...
ÇİN KÜLTÜR ATEŞESİ SEN MİSİN?..
BENİM ABİ, NASIL YARDIMCI OLABİLİRİM?..
GEL BENİMLE!
SOKAKTA HİÇ ÇOCUK BULAMADIM DA SENİ AŞAĞI İNDİRSEM, MUTFAK PENCERESİNDEN GİRİP KAPIYI BİZE AÇAR MISIN? SOKAKTA KALDIK, ANAHTARI İÇERDE UNUTMUŞUZ!
GUBURK GUURR
URR
GUBURK
İNİNCE AYAKKABILARIMI AT AMA AŞAĞIDA ÇİVİ OLABİLİR.
SAĞLAM BAS ABİ.. ATICAM SANA AYAKKABILARINI
SADECE EVİNE GELDİĞİMDE KOMBİYİ KÖKLEMENİ İSTEMİYORUM BURAK. İKİ DAKKALIĞINA DIŞARI ÇIKTIM HEMEN ESKİ AYARINA GETİRMİŞSİN KOMBİYİ!
SEKS GÜZEL DE PEKİ YA İGDAŞ?
KTIRT! KIRTTTIT! DUP!
Buderus
Kökle
Kökleme
İGDAŞ
Pamukbank alıyo faturayı gidin oraya yatırın... sıra vardır.. Bekleksiniz
Prill
HİÇ AYRILMAYALIM.
YİHUUU! HİÇ AYRILMADIK EHE EHE.
ehe ehe
Sevgi kazanır
MAVİ GÖZLÜ SOKAK ÇOCUĞU LAZIM MI ABİ? BİLİRİM GÖRÜNCE AFFETMEZSİNİZ.
Saol canım yeni çektik
Fotoğraf evi.
işimdeyim gücümdeyim
umut sarıkaya
SEN KAÇA GEÇTİN YAVRUM, PEK DE SESSİZMİŞSİN..
ALTI...
DERSLERİNİ SEVİYOR MUSUN?
SEVİYOM!
YA PARDON, BİZİM ÇOCUK BİRAZDAN HAYATINDA İLK DEFA MEYVA SALATASI GÖRECEK DE... ANİDEN ÇIKARMAYIN ÖNÜNE SALATAYI, AKLI Bİ ANDA KAFASINDAN GİTMESİN... ALIŞTIRA ALIŞTIRA GÖSTERELİM..
Bİ GRUBUN ESKİ BASÇISINI YA DA BATERİSTİNİ TANIMADAN BU DÜNYADAN GEÇİP GİTMEK İSTEMİYORUM ALLAAAM... ŞİMDİ DEĞİL ALLAAM ŞİMDİ DEĞİL..
IH!
BAK ABİ BUZDOLABININ ALTINI ŞÖYLE Bİ OKLAVAYLA KARIŞTIRDIM, SENİN KULAĞIN ÇIKTI... ACİLE GÖTÜRMEK İÇİN O KADAR ARAMIŞTIK DA BULAMAMIŞTIK O GÜN.. BURAYA KAÇMIŞ MEĞER..
O GÜN BEN SANA BAKALIM BURAYA DİYECEKTİM DE ASLINDA, O TELAŞLA OKLAVAYI BULAMAYIZ DİYE SORMAMIŞTIM.. NEYSE NASİP DEĞİLMİŞ, VURDUKÇA GELİYO BAK..
KIRKT
KIRTK KIRTLE
AHA BENİM FLÜTÜN G.TÜNÜ DE BULDUM..
AVATAR'I ÇEKTİNİZ Mİ?..
ÇEKTİK ABİ...
BU SENEKİ OSKAR ÖDÜLLERİNİ SAHİPLERİNE DAĞITTINIZ MI?..
DAĞITTIK ABİ... YERLİ OLSUN YABANCI OLSUN DAĞITTIK.
BU SENE BİR FİLMDE HALUK BİLGİNER'E KÜÇÜK Bİ ROL VERİLDİ Mİ?
VERİLDİ ABİ...
GÜZEEELL, ŞİMDİ GİT BANA BURUS VİLSİ ÇAĞIR. ONLA BİŞEY KONUŞCAM.
HEMEN ABİ...
HOLİVUD'UN SAHİBİ
NEYŞINIL CEOGRAFİK
ŞRAKKK!
SOMONU AYIYA DÖVDÜRÜR
FLAŞ TV!
ÖZÜR DİLERİM...
BARIŞTIRIR..
MİNİ ÖYKÜ: Jöleye ve kontüre adanmış bir ömür...
PATRON ÇİN'DEN SİPARİŞLERİNİ VERDİĞİMİZ EJDERHALI GÖMLEKLERİN HEPSİ DEFOLU ÇIKTI... KESİM HATASI DOLU HEPSİ.. KONTEYNIRLARI GERİ YOLLAYALIM MI?.
HMM... BAKIIM... BOŞVER YOLLAMA, BAS GİTSİN. İÇ PAZARA SATARIZ..
AMA PATRON..
BAS İÇ PİYASAYA GİTSİN... UĞRAŞMAYALIM ŞİMDİ...
BAAK GÖRDÜN MÜ?.. HEDEF KİTLEMİZ İÇİN DE BÜYÜK KOLAYLIK OLDU... DURDUK YERE PAZAR YARATTIK... İNANIR MISIN, SEKİZ KİŞİLİK, ON KİŞİLİK EJDERHALI GÖMLEK SİPARİŞLERİ ALIYORUM ANADOLUDAN... TEKSTİL SEKTÖRÜNE CAN VERDİK YENİDEN!
BEYLER BEN Bİ SİGARA ALICAM.. SOL YAPIYORUZ BEYLER...
OUTLET
KIPSSS KIPSSS

Bebek kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Aşk ülkesi herkesin kendi bildiğincedir
Aşıkların milleti de devleti de yoktur"
-Mevlana

• TC: Türkiye Candır!..

• Çok sayıda komutanın başına gelenler normal değil. Ama darbe planları tasarlamak da normal değil. 12 Eylül 1980 sabahı, halktan oy almış politikacıları askerler eşliğinde sürgüne yollamak da hiç normal değildi. Demokratik irade, silahlı kaba güç tehditlerine boyun eğmemeli. Bu, tüm 'seçilmiş' hükümetlerin düsturu olmalı. Peki, ülke içinde kaba güçle didişen hükümet, global ölçekte niçin silahlı yağmaya karşı gerçek bir direniş sergilemez? Ortadoğu'yu yağmalayan ABD ve İngiltere'ye karşı, niçin İran kadar onurlu duruş sergileyemez? "One minute" demekle bitmez: Antiemperyalizm bir ömür sürer, asabi çıkış bir dakika!..

• Yapım: İnsan, Senaryo: Alınyazısı, Film: Rüya, Film Eleştirisi: Rüya yorumu... (Yönetmen, hepimizi aşar!..)

• 21. Yüzyılda darbe, sponsorsuz olmaz!..

• "Kilolu" diye laf var. "Biraz kilolu" diyolar. E, herkes biraz kilolu. Şişman dememek için öyle diyolar. Şişman, çok kilolu oluyor. Bi de çok şişman var ama. Hani şişman zaten çoktu. Çok şişmana da obez deniyor. Çok obeze ne deniyor, bilmiyorum, kesin diyolardır bişey. Durduramazsın!..

• Cindoruk: Demirel taklidinden bıkmayan tek adam!..

• Sempati vardı, aniden empati çıktı ortaya. Enerji vardı, birdenbire sinerji dedi ordan biri. Zeka vardı bildiğin, duygusal zekayı daha bir coşkuyla harlandırdılar. Bişeyi tam konuşup tamamına erdirmeden, yeni bi kavram çıkmasın artık! Ha, çıkacaksa da üçleyin bari, takıntılı adama bi de siz vurmayın...

• Parametre: Toplam paran kaç metre?!

• "Acısız arabesk" Kenan Evren'in siparişiymiş. Hani şu Hakkı Bulut'un icra ettiği "Henüz üç yaşında bir kardeşim var / Seni ondan bile kıskanıyorum" klasiği. Allahtan tutmadı acısız arabesk, yoksa anarşi çıkarıyor diye üç yaşındaki çocuğun yaşını büyütüp gerekeni yapardı Evren ve mesai arkadaşları.

• Azalarak Bitsin: "Bişeyi Türkiye'ye ilk getiren" olmakla övünmek...

• Daha okula başlamamıştım, fena bir rüya gördüm, kabus demek daha doğru: Babam vefat etmişti. Herkes gibi ben de çok üzgündüm. Kalabalık evin bir köşesinde babamı gördüm sonra. "İşte babam burda" diye sevindim ama babam da vefat ettiği için çok üzgündü, masaya kapanmış, ağlıyordu. Haki renkli gömleğinin sırtı terlemişti. Rüyada sevineyim mi, üzüleyim mi, karar veremeyip bocaladığımı hatırlıyorum. Rüya olduğunu anlayınca çok mutlu oldum. Çok az anlattığım bu rüya, aklımdan hiç çıkmadı. Nihayetinde uyanmak, bütün rüyalardan güzel! Babama ve tüm ana-babalara ve de herkese uzun, sağlıklı ömürler dilerim...

• Sonunda niçin tek kişilik gösteri yaptığımı buldum: Konuşurken sözdüm kesilmesin diye!..

• Balık Ayhan'a 12 yıl önceden bir sözüm var, ne tutabildim, ne de unutabildim! Sözümü tuttuğumda ne olduğunu da yazıcam, söz. Hayır, basit de bişey, sadece kısmet olmadı.

• "Üstün zekalıyım ve açım" yazıyomuş Taksim'de bi dilencinin pankartında...

• Bir işyerinde, senin için "Geldi mi" değil, "Gelmedi mi" diye soruyorlarsa, ilk virajda atla, uza, kaç!..

• Altın Ayı'yı Bal alıyorsa, Altın Portakal'ı da İngiliz Hasta'ya vermek gerekirdi o vakit!

• Derginin sokağında "Abi dur bi Mojito içelim!" yazılı tabela var, aylar ayı. Hayır, bi işe yarıyo mu, onu görünce durup içen var mı, bilmiyorum. Asmalımescit'te gece her şey olur, ayrı. Asmalımescit kapış kapış. Gece mekanlar yapış yapış, sokaklar tıkış tıkış. Tüm haftayı toplantı, rapor, sunumla geçiren güruhun hızlı sosyalleşme atağı. Çakma Avrupa eğlencesi! Ama gündüz çok sakin, hele hafta sonları mat bir ışıkla ve azıcık insanla dinlendirici bir hal alıyor mecmuamızın semti. Gündüzden dışardaki masalarda fasulye kıran oluyo, gece zeytinyağıyla hızla dalsın diye çatallar!

• Altı-yedi yıl yasaklansın "üçleme" film yapmak, rica ediyorum. Lütfen tek tek gelin abi. Bi filmini seyredicem diye ömrümden ömür alma!..

• Bitsin: "Misyonumuz - Vizyonumuz" şeklindeki turfanda CEO söylemi...

• Vakko, Erbil'e mağaza açmış. Demek ki orada hakikaten yeni devlet var! Siyaset subjektiftir, mevzuyu ekonomiden çak hafız! Vakko, potansiyel olmazsa, ışığı almazsa hiç oraya gider mi? Demek ki altyapı babında ekonomi mevcut, onun üstyapısı siyaset, e tabii olacak, bi şekilde yansıyacak, insan suretine bürünüp belirecek. Ayırım artık Türk-Kürt değil, Vakko'ya girebilenle giremeyen arasında. Hiçbir ulus komple zalim olmadığı gibi, komple mazlum da değil. Sömürücü, patron Kürt'le çalışan ya da işsiz Kürt'ü niye bir tutalım? Şu fani, materyal, nesnel dünyada her ne ayırım varsa, temeli sınıfa dayanır. Sebebi ekonomik olmayan savaş yahut iç-savaş yok. İlla ki bi olağanüstülük ve kargaşa yaşanacaksa, devrim olsun arkadaşlar, her saniye süren ve mümkünse kansızından!

• Beyin karmaşıklıkla coşar, karışıklıkla söner!..

• Ne zaman ki, bir televizyon reklamında türbanlı roller de olur, işte o zaman "sorun" olmaktan çıkıp "durum" haline gelir...

• Hemen Bitsin: "Kaç paralık adamsın?!"

• Galiba Bitti: "Sen benim kim olduğumu biliyor musun?!"

• Marks'a göstermediği saygıyı kendine isteyen marksist de bulunur tatlı ülkemizde!..

• İsim önemli değil, Osmanlı tarihinde bir "Sadrazam Tekrar Paşa" var prototip olarak. Sadrazamlık yapıyor, görevden alınıyor, sonra gene bu, sonra tekrar azlediliş, sonra araya başka iki sadrazam giriyor, gene bu, başka sadrazam, sonra gene bu, üç sadrazam daha ve tekrardan bu! Hayır başarılı mı, başarısız mı, o da belirsiz. Göreve gelince baştan sıkı tutup giderek gevşeyen biri mi yoksa denge unsuru gibi "baricilik" kontenjanından mı inip çıkıyo makama, tam bilemezsin. Tarihi saniyesi saniyesine bilemeyiz, bilmek de galiba istemeyiz. Tarihi saniyesi saniyesine bilirsek, yeni bişey yaşanmaz. O zaman bugün nasıl tarih olacak? "Onların işi gücü tarihti, tıpkı şu an bizim yaptığımız gibi" mi yazacak geleceğin tarihçisi? Efenim?

• TAG etti canıma lumpen teknoloji!

• Sinan Çetin'in programında, boşanmak üzere olan çiftin erkeğinin "Ben evi geçindirmek konusunda kışın devreye giriyorum" demesi, kadının "Ne zaman devreye girdin, benim niye haberim yok" demesi, Sinan Çetin'in "Tembeliz biraz galiba" deyip gülmesi...

• "Kurulum Sihirbazı" ne lan, gizli işsiz gibi...

• İlginçlik tutkunlarına, belli bir mesafeden "Maya, organik, Aborjin" diye bağırıp hızla kaç, ertesi gün gel, al!..

vedatozdemiro@gmail.com

Vedatspor: Türkçe Sözlü Hafif Komik, 28 Şubat Pazar, 21:00'de Cadde de Passport'da, Dereboyu-Lefkoşa. 0392 228 86 08.

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

LEYDİM BUGÜN BİRAZ SİNİRLİ

Üniversitede yıllarında yüzlerce kotlu arasında insanın arkadaşını kotundan ayırt etmesi mümkündür. Arkadaş kotları, hayatımızın içine süzülen iki ayaklı bir yaratık gibidir. Ona aynı evde kalınan bir gece sandalyede cansız yatarken, cebinden bozukluk, lastik toka ya da pena çıkarılırken ve ara sıra diz kısmı bir bateriye dönüşmüşken rastlayabiliriz. Yakıştığına inanılan bir kot, üniversitelinin en az bir sene boyunca ısrarla giydiği ve yıkanmasına çok izin vermediği en kutsal giysisidir. Bahsettiğim daha çok erkek kotu. Kız kotları biraz farklı. Onların cebinden pena çıktığını hiç görmedim, sandalyede cansız yatanlarsa arkadaşlığı değil, genelde sevgililiği ima ediyor. Arkadaşlık günlerimizde de, sevgili olduktan sonra da üzerinde aynı kot vardı. Geniş paçalı, paça uçlarının ipliklenmesi teşvik edilen ve mağazada denenirken kalça kısmı aynada dönüp kontrol edildiğinde onaylanacak cinsten çok güzel bir kottu. Şimdi anlatacaklarım onu ilk defa kotsuz gördüğüm gün başıma geldi. O gün kotsuz ve botsuzdu...

Sevgililiğimizin ilk ayını kutlamak (yeni ilişki şenlikleri) benim fikrimdi. Kutlama için Kordon'da bir restorana gidecektik. Aslında öğrenci dediğin yemek yediği yerle, içki içtiği yeri birbirine karıştırmamalıdır, ikisinin bir arada olduğu mekânlar beraberinde maddi ve manevi yaşlanmayı getirebilir. Restoran kararını verirken, o günkü yaşam standartlarımız içinde (büfe, pideci, bar vb.), romantiklik ismi verilen canlının barınamayacağını ve bu canlının besi yerinin bir restoran olabileceğini düşünmüş olmalıyım. Buluşmaya geldiğinde çok şaşırdım. Gündelik hayatı öğrencilik kreasyonuna uygunken, bir gün aniden abiyeye devrilen ve makyaj yapan kızlarla daha önce hiç tanışmamış gibi bir duyguya kapılabiliyor insan. Şaşkınlığımı bu yeni halinden çok etkilenmem olarak yorumladı. Başka bir kızla buluşmuş gibiydim. Nasıl giyindiğini uzun uzun anlatmak istemiyorum. Kısaca, "Kotu ve botu yoktu, elbisesi ve topuzu vardı," diyebilirim. Onun yerine daha kaypak bir betimleme gerektiren kendi giyimimden bahsedeyim: Rastgele giyinmiş süsü verilen ayarlı bir giyinmeydi benimki (gizli giyinme). '*Başlarda güzel sanılan ama güzel olmadığı bir süre giydikten sonra anlaşılan*' kazaklarımdan birini giymiştim. Altımda '*nispeten yeni*' isimli kotum vardı. İçimdeyse '*ihtimallerin yüzünü kara çıkarmayacak seçilmiş bir don*' bulunuyordu. ('*Seçilmiş don' konusunda genelde iki ana akım mevcut. İlk fraksiyon, erkeğin dişisine karşı sevimli ama aynı zamanda çılgın gözükmek istediği, kökleri 'pop art'a dayanan boxerları tercih ederken, diğer fraksiyon sakladığı şeyi belli eden, umudu sarıp sarmalayan ve kökenleri iç çamaşırı paketlerinin üzerindeki kafası gözükmeyen adamlara dayanan donları tercih ediyor. Ben tercihimden çok bahsetmek istemiyorum, sadece tercihim karşısında Andy Warhol'un göz kırpacağını iddia edebilirim.*) Sevgilimin giydikleri yanında bir anda sıradanlaşan bir kazak ve bir kotla kalakalmıştım. Çok büyük bir trajedi değil bu. Sonuçta küçük burjuvanın tarihi, yanlış giyindiğini ancak mekâna girince anlayan insanlarla dolu. Restorana girdiğimizde diğer erkekleri (gömlekliler) görünce sanki ortama boxerla girmişçesine aykırı bir hava kattığımı hissettim. Garson bizi, '*buraya sizden daha iyileri de geliyor*' isimli arka masalardan birine oturttu. Sevgilimin yüzündeki memnuniyetsizlikten kötü bir şeyler olacağını hissediyordum. O güne kadar standartlarımıza uygun mekânlarda sergilediği umursamaz hareketler sanki kotuyla beraber evde kalmış gibiydi...

"Rezervasyon yaptırmadın mı sen?" dedi. Sabah saatleri geldi aklıma: İzmir'in yerlisi bir arkadaşa, "Oğlum nereye gidelim?" diye sormuş, karşılığında da, "Ne bileyim lan! La Sera'ya gitseniz olur," cevabını almıştım. Yaptırdığım rezervasyon (*arkadaş rezervasyonu*) bundan ibaretti. Restoranın haberi olmayan bu rezervasyondan sevimlilik kisvesi altında sevgilime bahsettim. "Komiksin yani!" dedi. Etrafıma baktım. Bütün *gömlekliler* karşılarındaki *elbiselilerle* beraber cam kenarına dizilmişlerdi. Gömlekliler anlatıyor, elbiseliler gülüyordu. Sanırım, gömleklilerin içinde, kutusunda kafası gözükmeyen manken fotoğraflarının olduğu, sarıp sarmalayan donlardan var. Tekrar şevgilime baktım. Çatala bakıyordu. Bir an onu tamamıyla yabancı biri gibi hissettim. Bir sıkıntı çöktü üstüme, kazak fazla gelmeye başlamıştı. Garsona pencere kenarındaki boş masayı sordum. Gözlerinde, çok kısa bir an '*bu kazakla mı?*' anlamında zayıf bir sinyal belirdi. "Orası rezerve," dedi. Mekâna kabul edilmeme, mekâna alındıktan sonra bazı bölümlere kabul edilmemekten daha dürüst bir davranıştır. "Anladım," dedim. Sonra garsonla beraber çatalı konusunda incelemelerini bitirip sonucu açıklayan sese doğru döndük. "Bu çatalda leke kalmış, değiştirir misiniz lütfen?" dedi sevgilim. Dudaklarını büzerek, sesine daha önce hiç tanık olmadığım sinirli ama nazik bir tonlama vererek konuşuyordu. Sevgilimin bu ani değişimi beni şaşırtmıştı. Çünkü normalde, hijyenin yemeğin içinde kıl çıkmadıkça akla gelmediği, yemek beğenisinin önümüze duru su konmadıkça itiraz haline dönüşmediği bir hayat yaşıyorduk. Henüz televizyon aşçılarının lateks eldiven takmadığı, Vedat Milor'un ağzındakini yutmasını ekran başında beklemediğimiz, ağzımıza sokmak ve doymak üzerine basit bir beslenme döngüsüne sahip olduğumuz yıllardı. Garsonu tanımıyordum, ama galiba sevgilimi de tanımıyordum...

Bazen insan giydiği elbiselere ve girdiği mekânlara göre biçimlenebilir. Üniversitenin mezuniyet gecesine normalde Kısa Camel içmesine rağmen Marlbora Light'la katılan bir arkadaşım vardı. Kendisine konuyu açtığımda, cevaplamak yerine "Eeee bugün böyle," demişti. Neydi öyle olan? Camel'in özgürlüğü ve bohemi çağrıştıran ve kotun arka cebinde büzülmeye aday devesi yerine, Marlbora'nın şekli asla bozulmayan kutusunun takım elbiseye daha çok yakışacağını mı düşünmüştü? (Bu arada, insanların bir geceliğine sınıf atlama hevesini eleştiren bu satırların yazarının mezuniyet gecesinde bir papyon taktığını da not düşmek isterim.) Sevgilim geldiğimiz bu mekânla birlikte bir geceliğine öğrencilikten leydiliğe terfi etmek istiyordu. Oysa bildiğim kadarıyla leydilik öğrencilikten başlanarak ulaşılabilecek bir statü değildir. Zaten ülkemizdeki tek leydi de (Güngör Bayrak) yurtdışında denklik alamamıştır. Leydim o gece çok başarılıydı. Sırasıyla favanın kötü, balığın çiğ, tuvaletin pis ve bütün siparişlerin geç geldiğini iddia etti. Pencere kenarındaki gömleklilerin neşesi artıkça, biz, lekeli çatallardan, çiğ balıklardan, boklu tuvaletlerden konuşuyor, pencere kenarından gittikçe uzaklaşıyorduk. Garsonların mutfak kapısının önünde leydim ve ben hakkında konuştuklarını görüyordum. İnsan yanındakinin (bir leydi) yarattığı terörden utanıyorsa karşı saflara (emekçi garsonlar) geçerek bir çeşit hain konumuna düşebiliyor. Çıkan çeşitli sorunların çözümü için masamıza davet edilen garsonlara, '*idare et abicim, yengen bu gün biraz sinirli...*' bakışı atıyordum. Bir leydiyi dertleriyle baş başa bırakıp garsonların tarafına geçmiş bir haindim...

Restorandan çıkınca bir süre konuşmadan yürüdük. Sorunun leydimin gece boyu memnuniyetsiz olması değil, benim ona destek vermemem olduğunu hissediyordum. Yanılmamışım: "Bravo gece boyunca gıkın bile çıkmadı!" dedi. (*Gık: Asosyallik yüzünden problemlere müdahale edemeyen insanın çıkarması beklenen minimal ses.*) Haklıydı aslında, bu tür durumlarda pencere kenarındaki gömleklilerin lafı partnerine hiç bırakmayan hâkimiyetini düşünün, sonra bir de benim hayatında bir daha görmeyeceği garsonlara yaranmaya çalışan mimiklerimi hayal etmeye çalışın. Üstelik içimde çılgın bir don var, onu da düşünün. "Taksiye binelim," dedi. İçimde kabaran '*öğrencilik ve taksi*' konulu eleştirel yaklaşımı derhal bastırarak bir taksi çevirdim. Atılarak taksinin kapısını leydim için açtım. Her şeye rağmen "Mersi," dedi...

Sabah uyandığımda sevgilimin sandalyenin üzerinde cansız yatan elbisesini gördüm. Üzerinde akordeon sitilinde kendi üzerine katlanmış kotum duruyordu. Gündelik hayat özel bir geceye saldırmış gibiydi. Mutfağa gitmek için kalktım. Antredeki aynanın önünde durdum. Boxerım çılgın ve sevimliydi. Leydime kahvaltı hazırlamak için mutfağa doğru devam ettim.

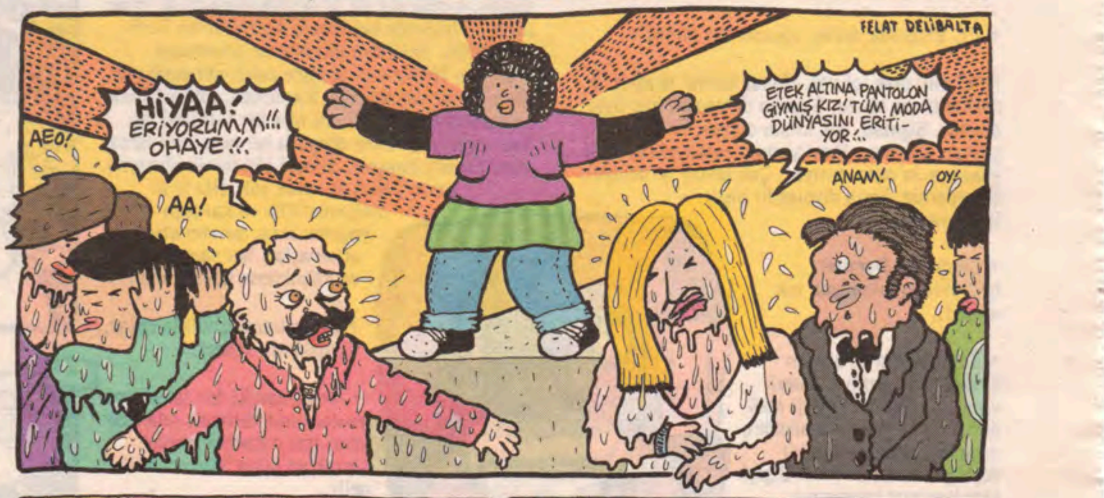
budaci@gmail.com

KARIŞIKSLE

ben alpay erdem

• Merhaba.

• Uçaktan indiğimde bagaj alım'da döner bantta bavulumu gördüğüm an çok seviniyorum. Halbuki ne kadar saçma. Bavul zaten benim bavulum, niye bu kadar seviniyorum ki. Sanki lütfetti i.neler. Hayır zaten benim bavulum. Parasını ben verdim, içindeki don fanila kamera ayakkabı aşortman falan hepsi benim. Bavulumu önce alıp soora geri verdiler diye niçin minnet duyuyorum. Çok saçma.

• Halit er genç evlenicekti, evlendi.

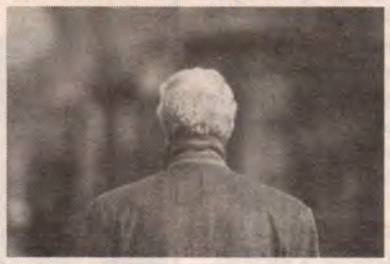
• Öyle bir müze açmak istiyorum ki, müzelik olsun.

• Japon balığı'nın ilginç bir hareketi var. Deli bulanmış suyunu değiştiriyosun, bi anda bambaşka bi aleme giriyo, berrak, dünyası değişiyo hayvanın, önce bi afallıyo, etrafına bakıyo şaşkın şaşkın, soora üç saniye soora yem atıyosun, yem yemeye başlıyo. Manyak mıdır nedir. Bi de bunun saka versiyonu vardır ki, gerçekten o da çok ilginçtir. Arnavut mahallesi'nde büyüyen bir çocuk olarak, mevsimi geldiğinde saka yakalamaya gitmemek olmazdı. Çocukluğum kuş peşinde geçti. Neyse, teferruat'a pek girmiycem, gökyüzünden sakayı dikene indirir, bu arada teferruat için, bknz; Lombak 68 (İsmail Hasta Ruh), üzerine ağ kapatır, soora o sakayı ağdan alır, salma tabir ettiğimiz özel kafese koyardık. Anında yem yemeye başlardı. Hiç tribe falan girmek yok, hiç sorgulamak falan yok, "n'oluyoruz amuğa goyum" diye. **Ooldu, pekii, yem yiyorum**. Tabi bunlar hep çocuklukta kaldı. Artık diil doğa kuşunu yakalamak, elimden geldiğince yakalanmışları da **besliycem** diye alıp salıyorum, o oluyor.

• Su faturası eskiden iki ayda bir geliyordu. Artık her ay geliyo or.sbu çocuğu.

• 27 yaşında ölmenin karizma olucaanı düşünen gerizekalı arkadaşlarım vardı benim bir dönem. S.k gibi cümle kurmak. Neyse, bayaa yani 27 yaşında ölmeyi dudaanda tebessümle öyle uzaklara gözlerini kısıp da bakarak hayal eden arkadaşlardan bahsediyorum. 27 yaşında ölünce kızlar bunu beğenicekti çünki. Çünki Jim Morrison'ı beğenmişlerdi, Kurt Cobain'i, Jimi Hendrix'i beğenmişlerdi. Fakat işin gözden kaçan tarafı şuydu ki; kızlar bu saydığım isimleri 27 yaşında ölmeden önce de beğeniyorlardı. Ha şu olur bak, sen de bu beğeniyi bir şekilde kazan, soora ne halin varsa gör, ölüyo musun, kalıyo musun. Ne halin varsa gör.

KAMİL SEVEN ADAM

Ama ben seni biliyorum. Kızlar seni beğense sen ölmezsin ki. Hayatta ölmezsin. Sen zaten kızlar seni beğenmediği için 27 yaşında ölüp puan toplamak istiyorsun. Düşün yani, o kadar çaresizsin. Kızlar beni yeter ki beğensin, ben ölsem de olur diyosun. Kızlar seni beğensin diye ölmeye bile razısın. Kaldı ki sen öldükten soora beğenseler bile, eline hiçbi'şiy geçmiycek. Sen zaten bu kadar gerizekalı olduğun için kızlar seni beğenmiyo. Bence sen en iyisi 27 yaşında öleyaz. Bi bak bakalım kızların sana karşı tutumunda pozitif anlamda bir ilerleme söz konusu oluyor mu. Yine de olmuyosa boşuna ölme sakın. Ya da öl lan, böyle hayat olur mu. Ben senin yerinde olsam bi dakka durmam, 27'yi de beklemem. Ben senin yerinde olsam kendimi Boğaz Köprüsü'nden aşaa atarım.

• Market çıkışı **ne ne kadar tutmuş da g.tüme bu kadar girmiş afedersin** diye alışveriş fişini kontrol edenler bir araya toplansalar, bunu hiç yapmamış olanları rahatlıkla dövebilicek ezici bir çoğunluğa ulaşırlar. Aazlarını kırarlar yemin ediyorum. Evet, **aaz**. Diksiyon Türkçesi ile yazmak. Türkçe'yi yazılması gerektiği gibi diil, okunması gerektiği gibi yazmak.

• **Fuck-Buddy Aranıyor**. Güzel bir oyun. gaf-istanbul.org

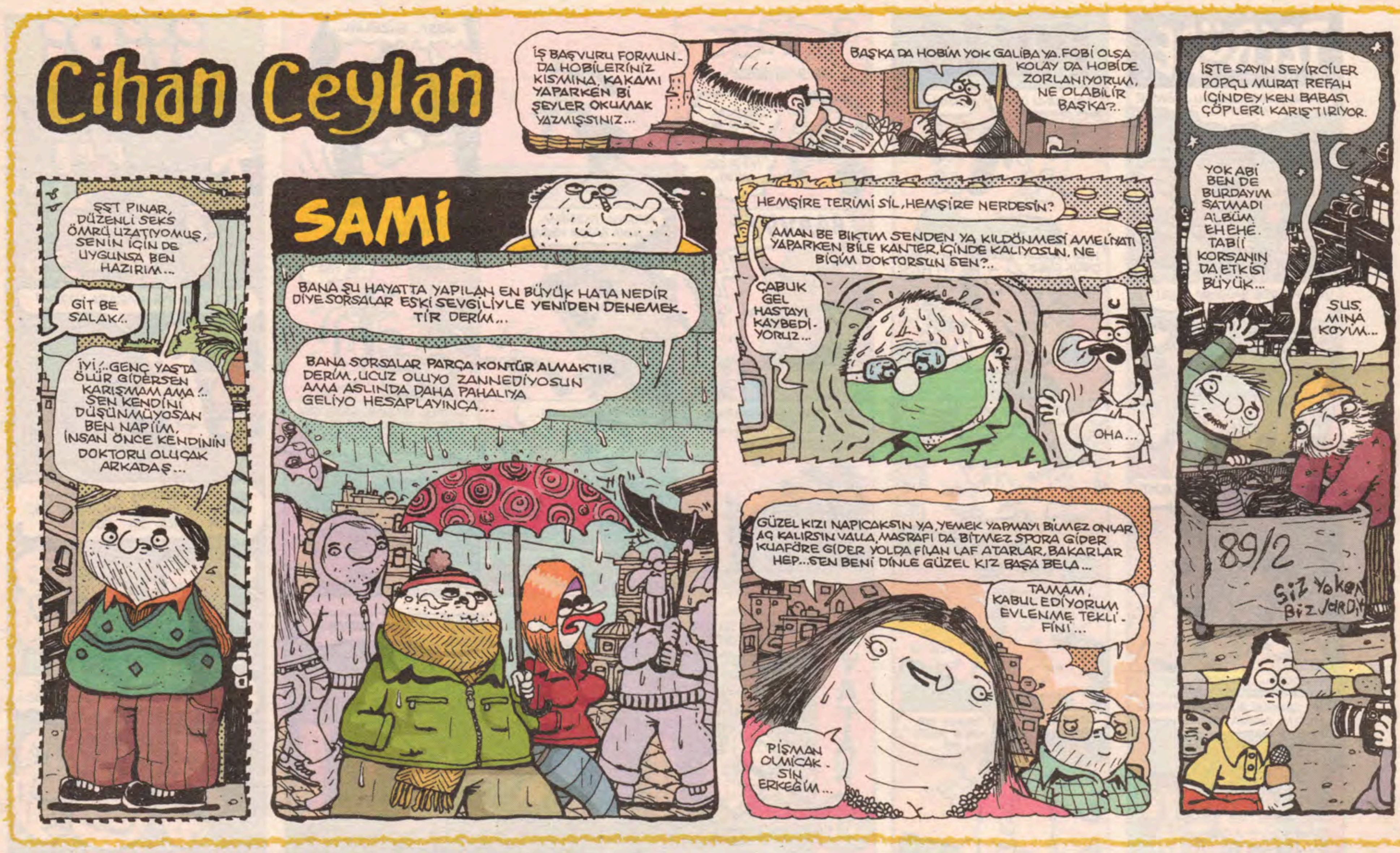
• Hayatta da çok az şeyden tiksinirim, 13 yaşındaki sevgililerden tiksindiğim kadar. Bayaa, el ele falan tutuşup geziyorlar, birbirlerine sarılıp falan geziyorlar, öpüşüyorlar, Allaam, yazarken bile tiksinti geldi.

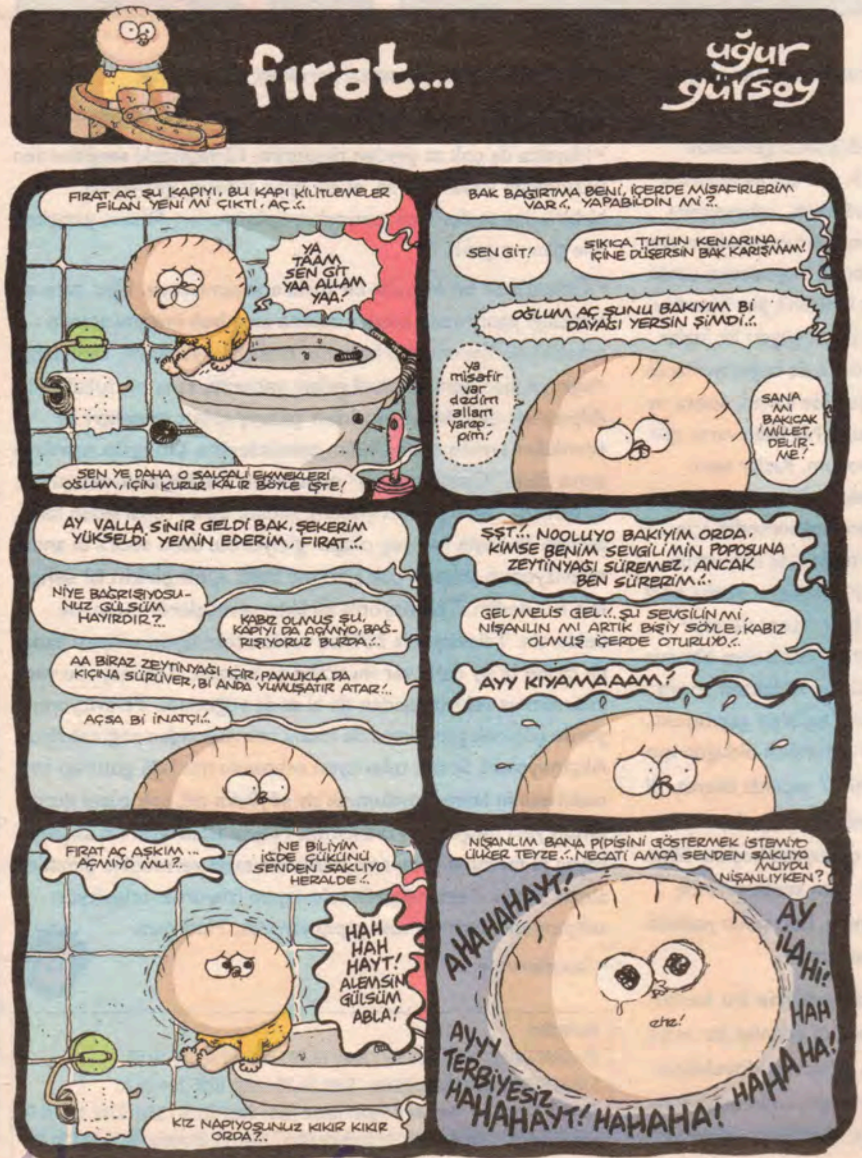
• Özlem'imle bir konuda bir türlü anlaşamıyoruz. Eğer bana ev temizliği yaptırırsan kusura bakma ama ben imzamı atarım arkadaşım. Yorumumu katarım, cinsliğimi yaparım. Yani daha doğrusu, ben bana normal geleni yaparım, sana bir tuhaf gelir. **Alpay'ım** dedi **beni okuldan çaarıyorlar**, **şuraları bi temizler misin** dedi. Dedim **temizlerim**. **Düzgün temizle ama** dedi. "Cinslik yapma" manasında. Dedim **bakıcaz artık, spontan**. Önce yerleri çektim, sildim, etrafı toparladım falan, aslında ilk başta her şey olağan gidiyordu, daha soora bi anda televizyonun sehpası çok gözüme battı. **Çok çirkin bi sehpa lan bu** dedim. Televizyonla birlikte vermişlerdi zaten, ne beklersin. Televizyonla birlikte verilen televizyon sehpası kadar da çirkin bi'şiy daha var mı acaba şu hayatta. Televizyonu yere indirdim ve televizyondan da bi anda soğudum. Televizyonu yerde görmek gerçekten de insanı televizyondan soğutabiliyor. Alışamıyosun. Soora televizyon sehpasını mutfağa götürüp tost makinesinin altına koydum. Bi'şiy söyliyim mi; çok güzel durdu. Onun yeri meğersem orasıymış. Neyse uzatmıyım, o akşam bayaa bi tartışma çıktı, ama kesinlikle taviz vermedim. Şimdi de alıştık zaten. Yere bakarak televizyon izliyoruz, televizyon sehpasının üzerinde tost yapıp yiyoruz. Mutluyuz.

• Sevgilerimle.

Hasta Ruh
26 Şubat Cuma / **İzmir** Bios Bar / Saat: 22.00 / bilgi: 0232 463 10 68
5 Mart Cuma / **Çanakkale** Station / Saat: 21.30 / bilgi: 0286 214 39 23
10 Mart Çarşamba / **Ankara** If Performance Hall / Saat: 22.00 / bilgi: 0312 418 95 06
Her Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

twitter.com/alpayalpayalpay **www.alpayerdem.com** alpayalpayalpay@gmail.com

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

Bu satırları yazarken çok büyük acılar çekiyorum. Tarife gelmeyecek, kelimelerle anlatılmayacak acılar... Benim çok fazla ses çıkartan bir dizüstü bilgisayarım var. Bir dizüstü bilgisayardan çıkmasını asla beklemeyeceğiniz sesler çıkartıyor. Fanı mı tam oturmuyor yerine, tam sıkıntısı nedir bilmiyorum, titreyerek bağırıyor devamlı. Bir kere gönderdim servise, "sıkıntısı nedir?" diye sordular mecburen "ötüyor, ses çıkartıyor" dedim. Emekli öğretmen gibi bir insan oldum yetkili servisin gözünde. Bağırmak, haykırmak isterdim "bilgisayar biliyorum lan ben, format falan atabiliyorum" diye. Ama ötüyor. Ötünce de "ötüyor" diyorsun, elinden başka bir şey gelmiyor insanın. Gitti servise, bir ay kaldı bozuk dizüstü bilgisayarların kaldığı o gizemli dünyada. Döndüğünde bir hafta ses çıkarmadı, sonra yine başladı ötmeye. O anı da çok net hatırlıyorum. Hafiften titremeye başladı önce, ben "hasktir, ötecek galiba yine" diyemeden "AAAEEEÖÖAA" diye sesler çıkarmaya başladı. Her medeni insan gibi önce bir süre cinciğimi tutarak oturdum, sesi dinleyerek (cincik: burnumuzun üzerinde, iki kaşımızın arasında kalan et parçası. Çok sinirlendiğimizde ya da çok üzüldüğümüzde cinciği başparmak ve işaret parmağı arasına sıkıştırıp kafamızı iki yana sallarız. Bu hareket, "şu an çok sinirliyim / üzgünüm" anlamına gelir. Genelde kliplerde erkek sanatçının kendisini anlamayan klip kızına yaptığı bir hareket. Heavy metal dünyasında şarkı dinlerken şarkının gitar solosu çok iyiyse "gitar solo çok iyi anlamında" da tutulur cincik. Metalci arkadaşınız varsa iron maiden'den fear of the dark falan dinletip deneyerek görebilirsiniz.) Sonra düşündüm, acaba sinir krizi geçirip bilgisayarı camdan falan mı atsam diye. O da yemedi açıkçası. Sonuçta ses çıkarması dışında normal çalışıyor alet. Ama bir kez daha servise göndermek de çok saçma geldi. Benim bütün işim bilgisayarda, bilgisayar gidince iş yapamaz hale geliyorum. Servise gidince bir ay kalıyor, servisten gelince kaldığı yerden ötmeye devam ediyor. Ama bilgisayar bu denli öterken de iş yapamaz hale geliyorum. Ne anladım ben bu işten? Böylesine bir kısırdöngü.

Cincik noktası

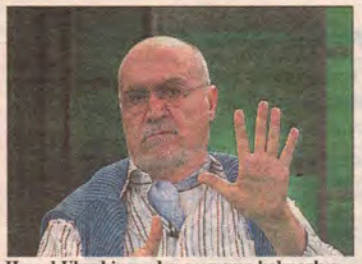
Çözüm olarak kendime kulağın içine boşluk bırakmayacak şekilde giren kulaklık aldım, winamp de kendime bağırmalı müziklerden oluşan liste hazırladım, bir aydır çivi çiviyi söker yöntemiyle iş görüyorum. Dışarıdan en ufak bir ses benim kafamın içine giremediği için bilgisayarın sesini duymuyorum ama odaya giren, evin ziline basan, telefonla arayan insanları da duymuyorum. Bütün sosyal hayatımı sıfırladı, canına yandığımın dizüstü bilgisayarı. Ev arkadaşım, kardeşim falan benim odama gelmeden önce emesenden mesaj atıyorlar, ona cevap gelmezse telefona mesaj çekiyorlar. Maksat, arkadan yaklaşıp omuzuma dokunduklarında kalp krizi geçirmeme sebebiyet vermemek.

Ben yine böyle yaşayıp gidiyordum. Ama iyi, ama kötü... Ona ne kadar yaşamak denirse artık. Ta ki bugüne kadar. Bugün dergi sabahlaması, dergimiz yazı işleri müdürü Nuri Acar'ın beni arayıp "Erman ne yaptın, ne alemde yazı? Bak dergi iyi gidiyor, sen de hızlan

biraz istersen" dediği, benim de karşılık olarak "zaten yazı bitmek üzere abi, vinyetleri de halledip gönderiyorum" deyip yazıyı saatler sonra gönderdiğim gün. Duyguların çok yoğun yaşandığı bir gün. Bugün aynı zamanda benim dizüstü bilgisayarımın kendi kendine kapanmaya karar verdiği gün. Normal desibelinde öterken (aylardır öttüğü için artık normal geliyor) birden biraz daha yüksek sesle ötmeye başlıyor, sonra kendi kendine kapanıyor. "AAAEEEÖÖAA" diye öterken birden "AAAAÖÖÖAAAAAEEEE" diye bağırmaya başlıyor, ardından ciyuv diye bir ses geliyor, ekran gidiyor.

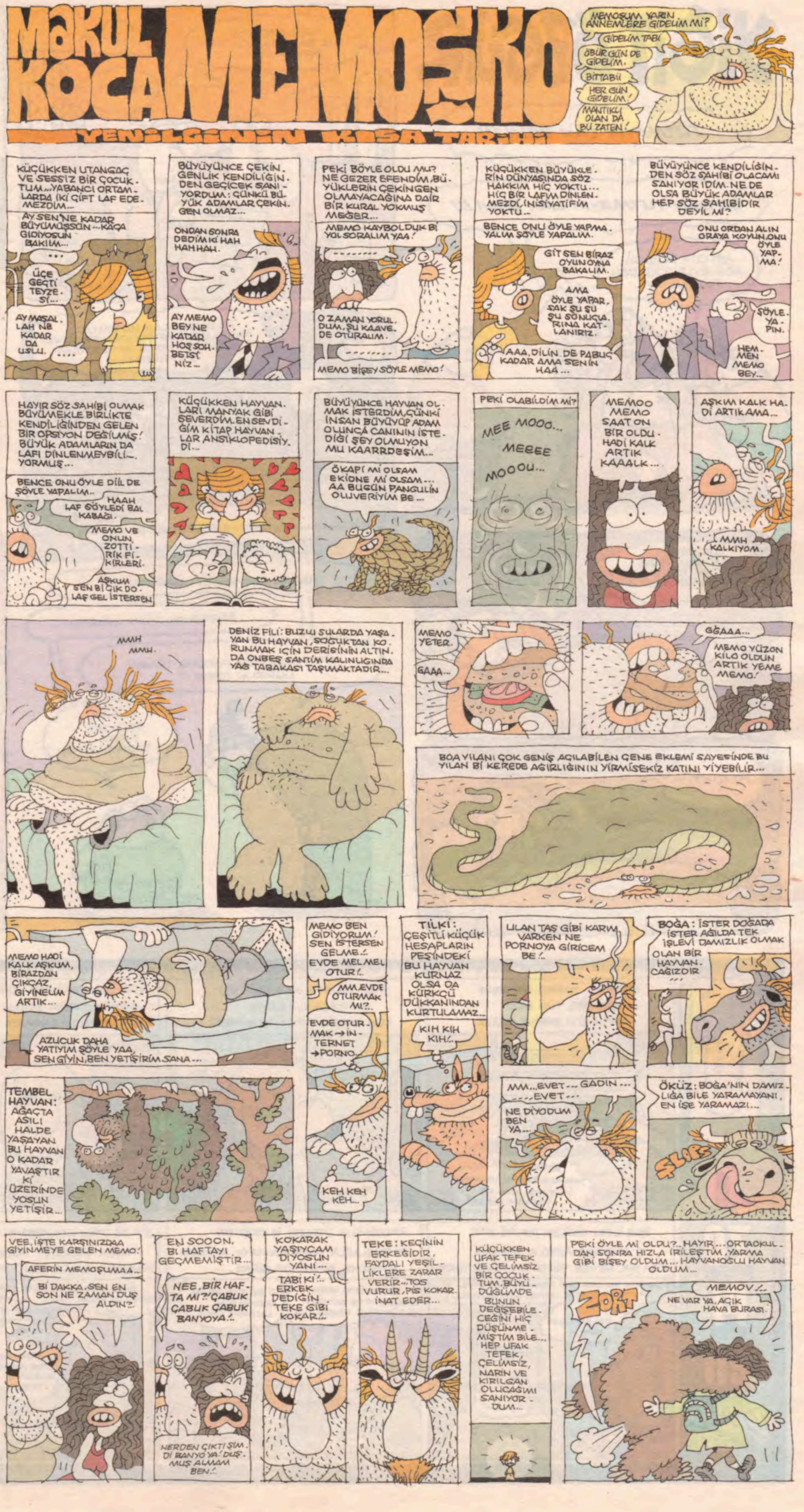

Hıncal Uluç bir şeyden memnun kalmazken...

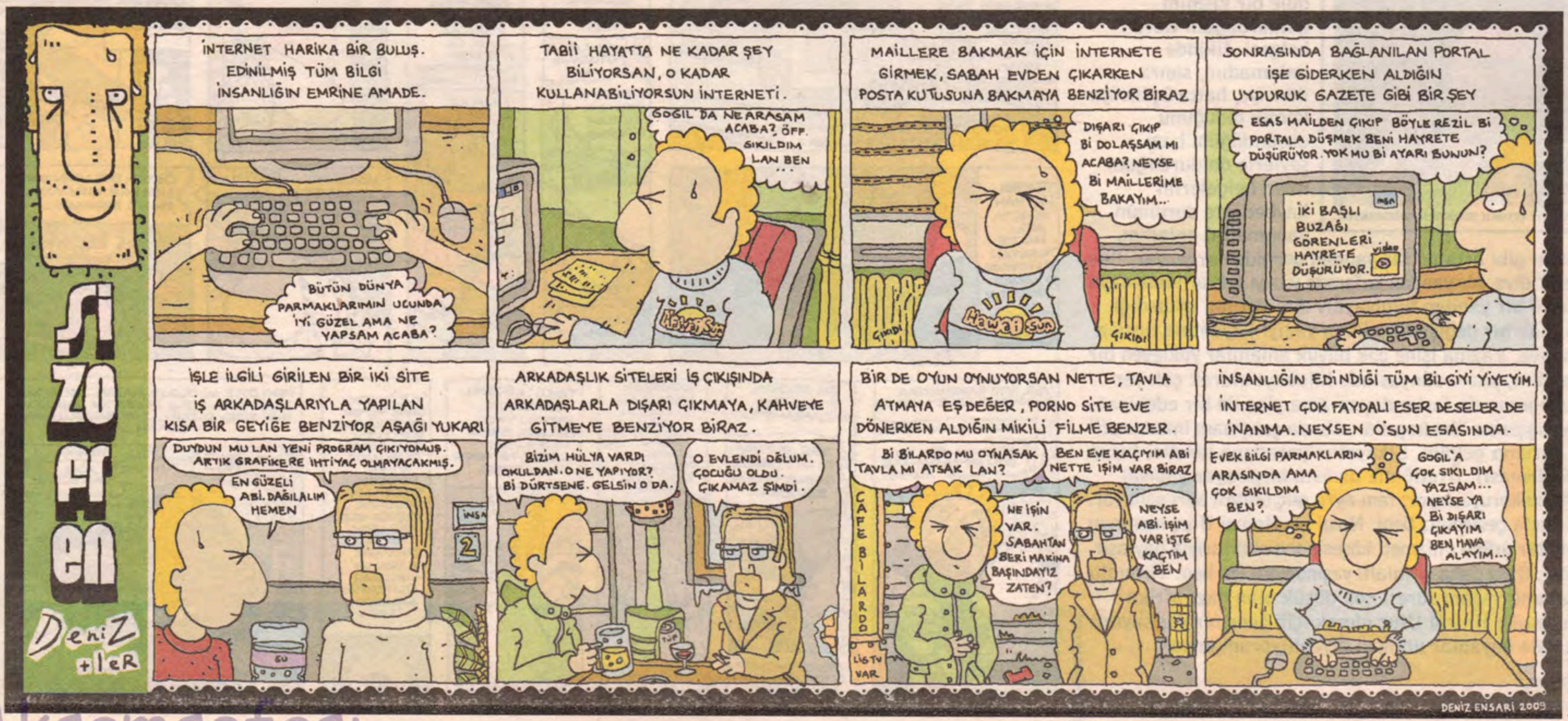
Güle güle ekran, güle güle bir kısmını doldurduğum word belgesi. İlkinde anlamadım, sonra ikinciye, hatta üçüncüye komik olduğunu düşündüğüm bazı şeylerle doldurduğum word belgelerini kaybedince durumun vahametini anladım. Savaş alanı gibi ortalık; bir yandan dergiden arıyorlar, "ne oldu yazı?" diye, bir yandan kafamda yazıyı tekrar toplamaya çalışıyorum bir yandan bilgisayarı dinliyorum, çıkardığı seste en ufak bir değişiklik olursa yazıyı kaydetme tuşuna basayım diye. Yazma işine çok büyük anlamlar yükleyen bir insan değilim, yazın dünyasında kilobayt olarak çok yer kaplamadığımın da farkındayım ama yine de bir edebiyat duayeniymişçesine "bu koşullar altında çalışmam imkansız!" diyecek duruma geldim. Şikayetim yaradana (üretici firma olan, LG firması). Üretiğiniz dizüstü bilgisayar yapısal bütünlüğünü koruyamıyor; fanı ayrı, güç ünitesi ayrı oynuyor. Hıncal Uluç'a çevirdiniz beni. Nasıl bir Hıncal Uluç memnun kalmadığı bir ürünü / hizmeti köşesinden okurlarıyla paylaşır, öyle oldum. Oysa daha yirmialtı yaşındayım lan ben. Yirmialtı yaş, ortalama yaşam süresi çok düşük olan bazı afrika ülkelerinde bile Hıncal Uluç olmak için genç bir yaş sayılır. Beni bu hale koyanlar utansın diyebiliyorum ancak.

Sevgiler,
Erman Çağlar

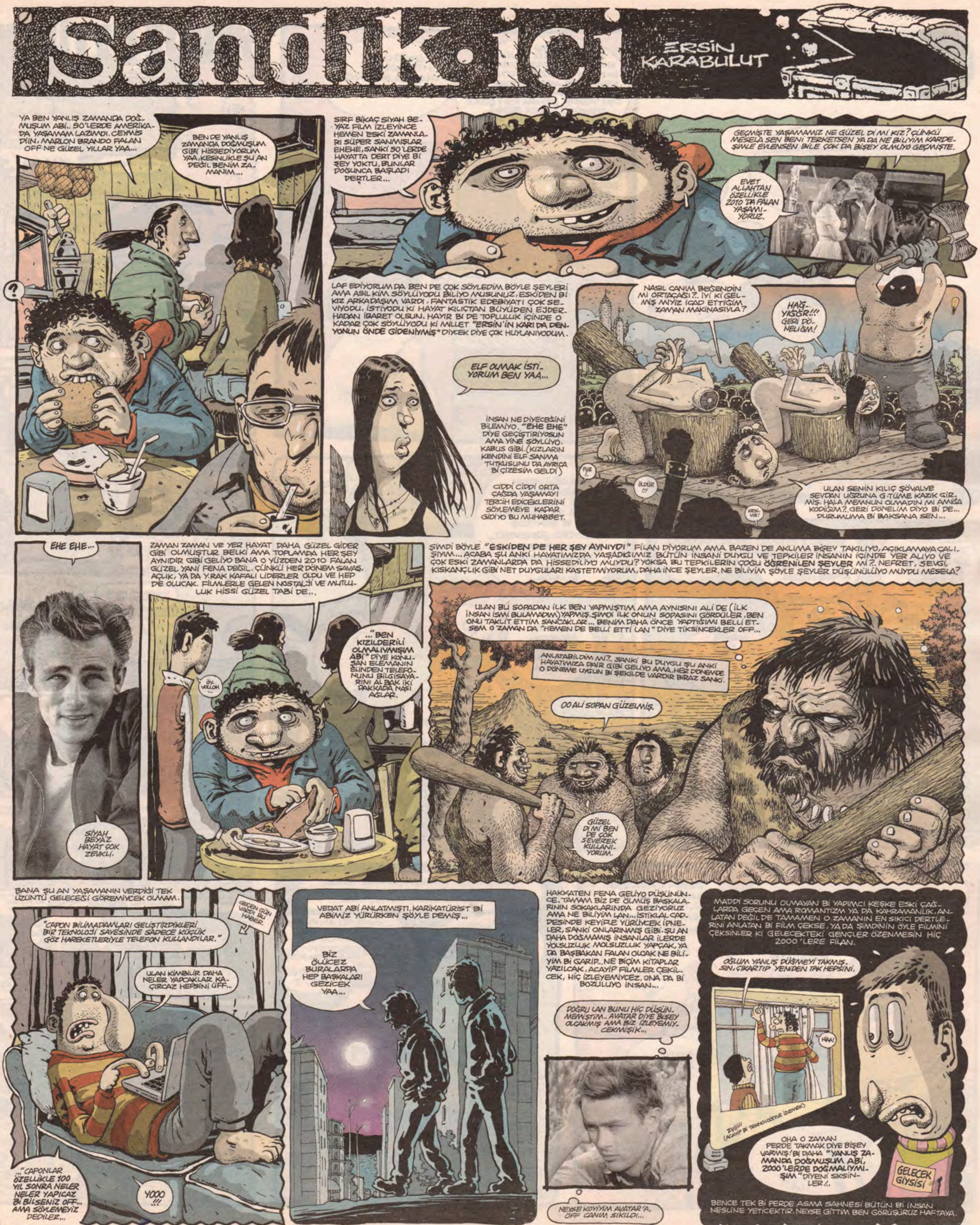
groaghr@gmail.com

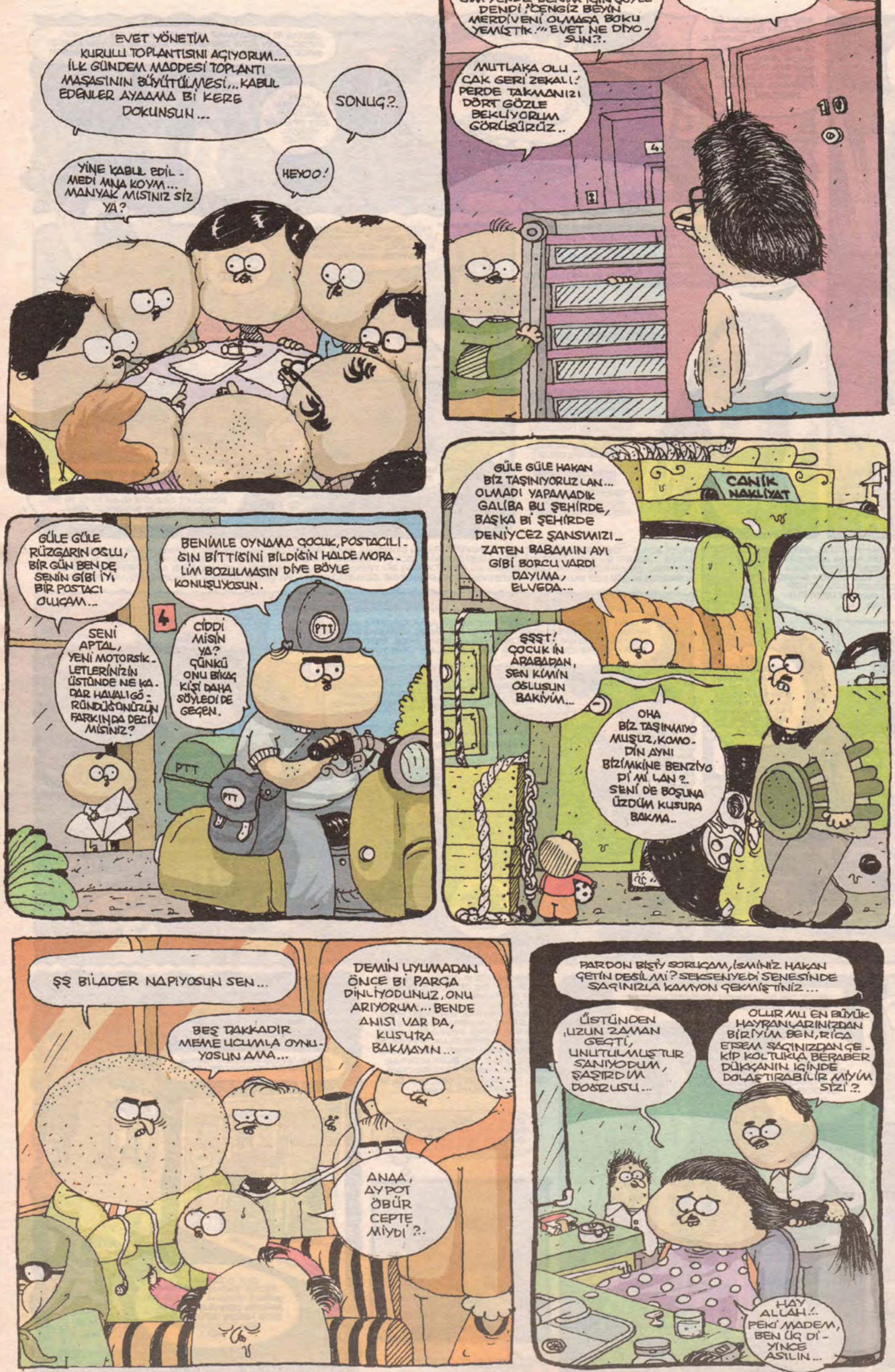

densari@hotmail.com

Sandık içi
ERSIN KARABULUT
YA BEN YANLIŞ ZAMANDA DOĞMUŞUM ABİ.. 50'LERDE AMERİKADA YAŞAMAM LAZIMDI. CEYMIS DİIN, MARLON BRANDO FALAN OFF NE GÜZEL YILLAR YAA...
BEN DE YANLIŞ ZAMANDA DOĞMUŞUM GİBİ HİSSEDİYORUM YAA, KESİNLİKLE ŞU AN DEĞİL BENİM ZAMANIM...
SIRF BİKAÇ SİYAH BEYAZ FİLM İZLEYİNCE HEMEN ESKİ ZAMANLARI SÜPER SANMIŞLAR EHEHE, SANKİ 50'LERDE HAYATTA DERT DİYE Bİ ŞEY YOKTU, BUNLAR DOĞUNCA BAŞLADI DERTLER...
GEÇMİŞTE YAŞAMAMIZ NE GÜZEL Dİ Mİ KIZ? ÇÜNKÜ MESELA SEN BENİ TERKETSEN YA DA NE BİLİYİM KARDEŞİMLE EVLENSEN BİLE ÇOK DA BİŞEY OLMUYO GEÇMİŞTE.
EVET ALLAHTAN ÖZELLİKLE 2010'DA FALAN YAŞAMIYORUZ.
LAF EDİYORUM DA BEN DE ÇOK SÖYLEDİM BÖYLE ŞEYLERİ AMA ASIL KİM SÖYLÜYODU BİLİYO MUSUNUZ, ESKİDEN Bİ KIZ ARKADAŞIM VARDI, FANTASTİK EDEBİYATI ÇOK SEVİYODU. İSTİYODU Kİ HAYAT KILIÇTAN BÜYÜDEN EJDERHADAN İBARET OLSUN. HAYIR Bİ DE TOPLULUK İÇİNDE O KADAR ÇOK SÖYLÜYODU Kİ MİLLET "ERSİN'İN KARI DA DENYONUN ÖNDE GİDENİYMİŞ" DİYCEK DİYE ÇOK HUYLANIYODUM.
ELF OLMAK İSTİYORUM BEN YAA...
İNSAN NE DİYECEĞİNİ BİLEMİYO. "EHE EHE" DİYE GEÇİŞTİRİYOSUN AMA YİNE SÖYLÜYO. KABUS GİBİ. (KIZLARIN KENDİNİ ELF SANMA TUTKUSUNU DA AYRICA Bİ ÇİZESİM GELDİ)
CİDDİ CİDDİ ORTA ÇAĞDA YAŞAMAYI TERCİH EDİCEKLERİNİ SÖYLEMEYE KADAR GİDİYO BU MUHABBET.
NASIL CANIM BEĞENDİN Mİ ORTAÇAĞI?.. İYİ Kİ GELMİŞ MİYİZ İCAD ETTİĞİM ZAMAN MAKİNASIYLA?
HAĞYIĞĞR!!! GERİ DÖNELİM!
FUR
ÖLDÜR!!
KESİVİR!
ULAN SENİN KILIÇ ŞÖVALYE SEVDAN UĞRUNA G.TÜME KAZIK GİRMİŞ. HALA MEMNUN OLMADIN MI AMIĞA KODIĞIM?. GERİ DÖNELİM DİYO Bİ DE... DURUMUMA Bİ BAKSANA SEN...
EHE EHE...
SİYAH BEYAZ HAYAT ÇOK ZEVKLİ.
ZAMAN ZAMAN VE YER YER HAYAT DAHA GÜZEL GİDER GİBİ OLMUŞTUR BELKİ AMA TOPLAMDA HER ŞEY AYNIDIR GİBİ GELİYO BANA O YÜZDEN 2010 FALAN GÜZEL YANİ FENA DEĞİL. ÇÜNKÜ HER DÖNEM SAVAŞ, AÇLIK, YA DA Y.RAK KAFALI LİDERLER OLDU VE HEP DE OLUCAK. FİLMLERLE GELEN NOSTALJİ VE MUTLULUK HİSSİ GÜZEL TABİ DE...
ÖY. VOLLOH...
..."BEN KIZILDERİLİ OLMALIYMIŞIM ABİ" DİYE KONUŞAN ELEMANIN ELİNDEN TELEFONUNU BİLGİSAYARINI AL BAK İKİ DAKKADA NASI AĞLAR.
ŞİMDİ BÖYLE "ESKİDEN DE HER ŞEY AYNIYDI" FİLAN DİYORUM AMA BAZEN DE AKLIMA BİŞEY TAKILIYO, AÇIKLAMAYA ÇALIŞIYIM... ACABA ŞU ANKİ HAYATIMIZDA YAŞADIĞIMIZ BÜTÜN İNSANİ DUYGU VE TEPKİLER İNSANIN İÇİNDE YER ALIYO VE ÇOK ESKİ ZAMANLARDA DA HİSSEDİLİYO MUYDU? YOKSA BU TEPKİLERİN ÇOĞU ÖĞRENİLEN ŞEYLER Mİ?. NEFRET, SEVGİ, KISKANÇLIK GİBİ NET DUYGULARI KASTETMİYORUM, DAHA İNCE ŞEYLER, NE BİLİYİM ŞÖYLE ŞEYLER DÜŞÜNÜLÜYO MUYDU MESELA?
ULAN BU SOPADAN İLK BEN YAPMIŞTIM AMA AYNISINI ALİ DE (İLK İNSAN İSMİ BULAMADIM) YAPMIŞ. ŞİMDİ İLK ONUN SOPASINI GÖRDÜLER, BEN ONU TAKLİT ETTİM SANCAKLAR... BENİM DAHA ÖNCE YAPTIĞIMI BELLİ ETSEM O ZAMAN DA "HEMEN DE BELLİ ETTİ LAN" DİYE TİKSİNCEKLER OFF...
ANLATABİLDİM Mİ?.. SANKİ BU DUYGU ŞU ANKİ HAYATIMIZA DAİR GİBİ GELİYO AMA, HER DÖNEMDE O DÖNEME UYGUN Bİ ŞEKİLDE VARDIR BİRAZ SANKİ.
OO ALİ SOPAN GÜZELMİŞ.
GÜZEL Dİ Mİ BEN DE ÇOK SEVEREK KULLANIYORUM.
BANA ŞU AN YAŞAMANIN VERDİĞİ TEK ÜZÜNTÜ GELECEĞİ GÖREMİYCEK OLMAM.
GEÇEN GÜN VARDI BU HABER.
"CAPON BİLİMADAMLARI GELİŞTİRDİKLERİ BİR TEKNOLOJİ SAYESİNDE SADECE KÜÇÜK GÖZ HAREKETLERİYLE TELEFON KULLANDILAR."
ULAN KİMBİLİR DAHA NELER YAPCAKLAR KAÇIRCAZ HEPSİNİ ÜFF...
..."CAPONLAR ÖZELLİKLE 100 YIL SONRA NELER NELER YAPICAZ Bİ BİLSENİZ OFF... AMA SÖYLEMEYİZ DEDİLER...
YOOO!!!
VEDAT ABİ ANLATMIŞTI, KARİKATÜRİST Bİ ABİMİZ YÜRÜRKEN ŞÖYLE DEMİŞ...
BİZ ÖLÜCEZ BURALARDA HEP BAŞKALARI GEZİCEK YAA...
HAKKATEN FENA GELİYO DÜŞÜNÜNCE. TAMAM BİZ DE ÖLMÜŞ BAŞKALARININ SOKAKLARINDA GEZİYORUZ AMA NE BİLİYİM LAN... İSTİKLAL CADDESİNDE KEYİFLE YÜRÜYCEK İPNELER, SANKİ ONLARINMIŞ GİBİ. ŞU AN DAHA DOĞMAMIŞ İNSANLAR İLERDE YOLSUZLUK MOLSUZLUK YAPÇAK, YA DA BAŞBAKAN FALAN OLCAK NE BİLİYİM Bİ GARİP.. NE BİÇİM KİTAPLAR YAZILCAK, ACAYİP FİLMLER ÇEKİLCEK, HİÇ İZLEYEMİYCEZ, ONA DA Bİ BOZULUYO İNSAN...
DOĞRU LAN BUNU HİÇ DÜŞÜNMEMİŞTİM.. AVATAR DİYE BİŞEY OLCAKMIŞ AMA BİZ İZLEYEMİYCEKMİŞİK...
NEYSE KOYİYİM AVATAR'A, ÖFF CANIM SIKILDI...
MADDİ SORUNU OLMAYAN Bİ YAPIMCI KEŞKE ESKİ ÇAĞLARDA GEÇEN AMA ROMANTİZM YA DA KAHRAMANLIK ANLATAN DEĞİL DE TAMAMEN O ZAMANIN EN SIKICI DERTLERİNİ ANLATAN Bİ FİLM ÇEKSE, YA DA ŞİMDİNİN ÖYLE FİLMİNİ ÇEKSİNLER Kİ GELECEKTEKİ GENÇLER ÖZENMESİN HİÇ 2000'LERE FİLAN.
OĞLUM YANLIŞ DÜĞMEYİ TAKMIŞSIN, ÇIKARTIP YENİDEN TAK HEPSİNİ.
HIAA!
ZVIIII (ACAYİP Bİ TEKNOLOJİYLE İZLEMEK)
OHA O ZAMAN PERDE TAKMAK DİYE BİŞEY VARMIŞ! Bİ DAHA "YANLIŞ ZAMANDA DOĞMUŞUM ABİ, 2000'LERDE DOĞMALIYMIŞIM" DİYENİ SKSİNLER!..
GELECEK GİYSİSİ
BENCE TEK Bİ PERDE ASMA SAHNESİ BÜTÜN Bİ İNSAN NESLİNE YETİCEKTİR. NEYSE GİTTİM BEN GÖRÜŞÜRÜZ HAFTAYA.

uğur gürsoy

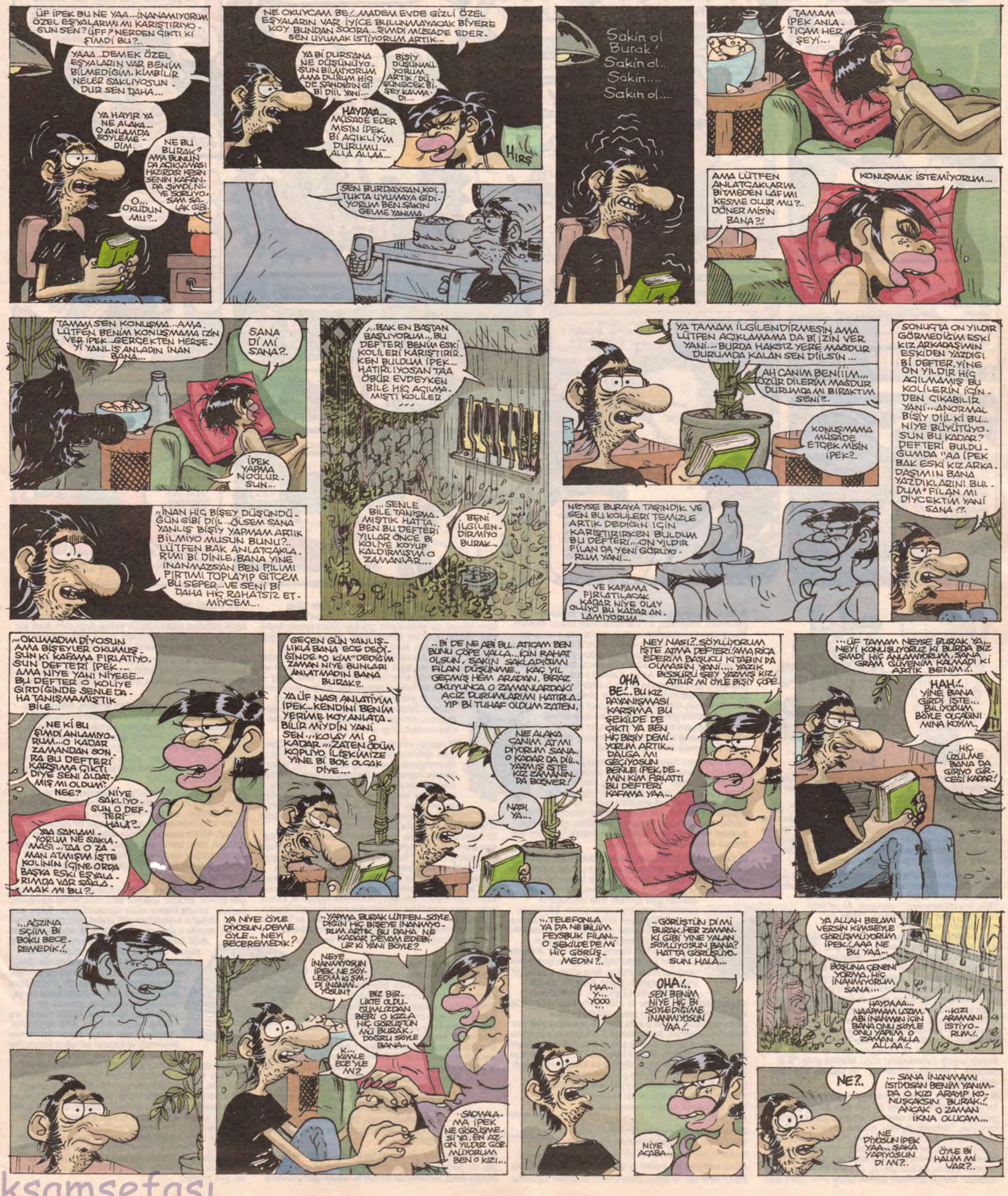
UĞUR RAHATSIZLIĞINDAN DOLAYI BU HAFTAKİ KÖŞESİNİ ÇİZEMEDİ BİZ DE ESKİ KARİKATÜRLERİNİ KOYMAK ZORUNDA KALDIK. SİZDEN ÖZÜR DİLİYORUZ, UĞUR SANA DA GEÇMİŞ OLSUN.

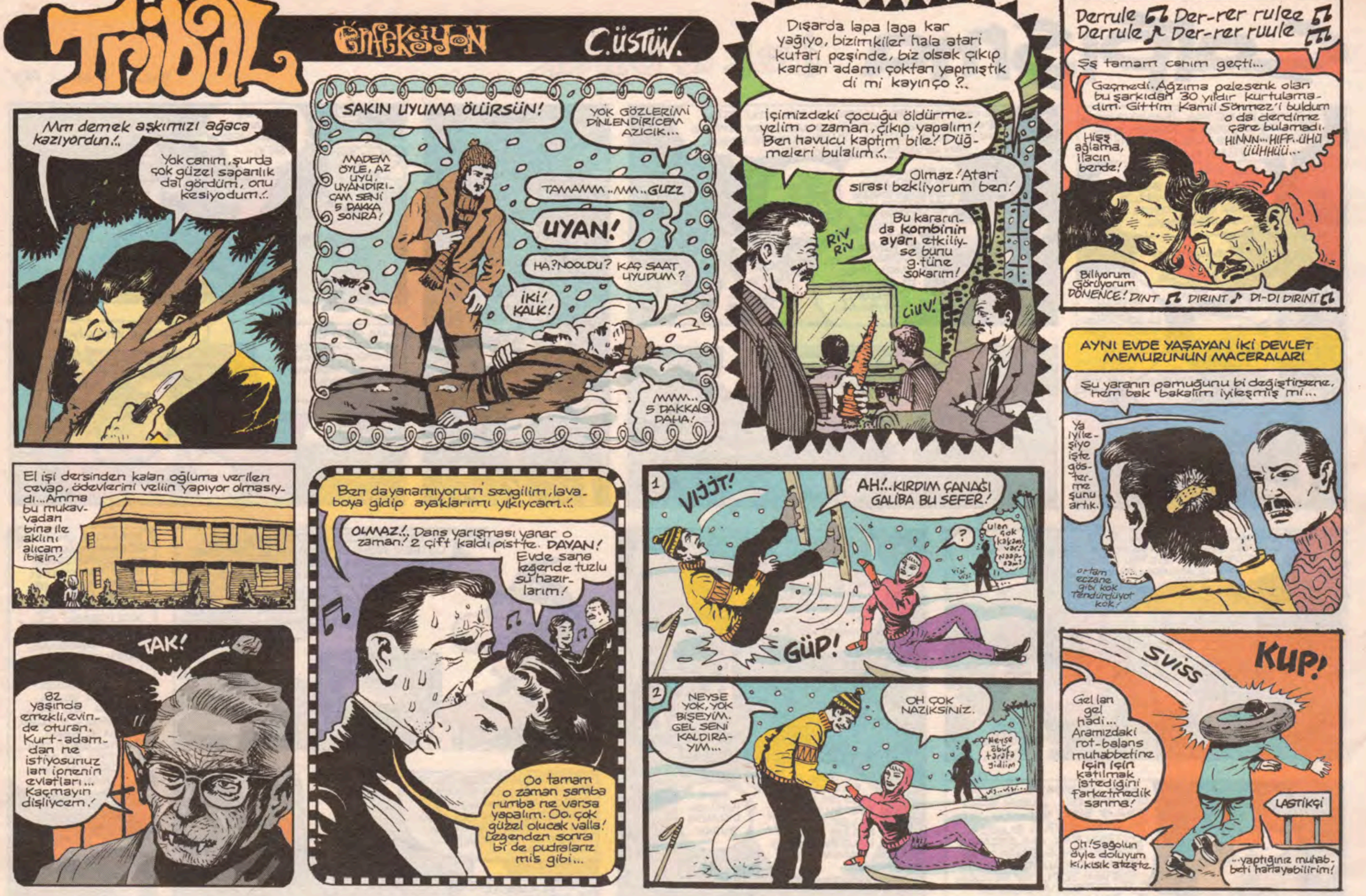
YAVUZ ÖZTÜRK

Çarpışma
ipek & burak

yazan çizen OKY

baris.uygur@gmail.com

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

■ Kız arkadaşına, erkek arkadaşına, sevgililiğin üçüncü ayından itibaren sevimli bir lakap takanlar, bilsinler ki o ilişki öyle "minik sincabım", "yaramaz kuzum", "şekerparem", "bal şeftalim", "turfanda hıyarım" diye seslene seslene yürümez. Hanginizin dedesi büyükannesine "nazlı çileğim", hanginizin büyükannesi dedesine "afacan sıpam" diye hitap ediyor allah aşkına? Bu arkadaşlar bunca senedir beraber olduğuna göre, demek ki tarafların birbirine sevimli lakaplar taktıkları ilişkiler yürümüyor.

■ İş görüşmesi herhalde en can sıkıcı görüşmelerden biridir. Benim hayatım boyunca girdiğim bütün iş görüşmelerinde sinirimin tepeme çıktığı banko soruysa her zaman "Kaç lira istiyorsunuz?" olmuştur. Ah ne sinsi sorudur o, insan için için yanar. "Ulan ya verebileceklerinden azını söylersem, ya verebileceklerinden çok fazlasını söylersem" diye. Hayli alçakça bir soru bu bence. Efendi gibi, "Biz en fazla şu kadar verebiliyoruz" desenize kardeşim. İlk bir kaç kere utana sıkıla ve korka korka istediğim ücreti söyledim, her seferinde kabul ettiler, hatta bir seferinde patron insaflı çıktı istediğimin iki katını verdi de öyle ayıldım meseleye, zaten korkudan çok az istiyormuşum hep. Ondan sonra kafama dank etti, her yeni iş görüşmesinde soruya kafamdakinin iki katını isteyerek cevap verdim. Ama herhalde en saçması, istediğim rakama bakıp "Tamam" diyerek beni işe alan, ay sonunda da istediğimin yarısını veren şirketti. Bayağı bayağı dolandırdılar ulan! Müdüre gidip "E 2 demiştik, 1 vermişsiniz" dedim, "Ne yapalım öyle oldu" dedi. Şaka gibi yahu.

■ Bir ara Yavuz Saklı'yla beraber bir iş yerinde çalışıyorduk. İşe geldim baktım bu Yavuz bir süre önce askere gidip, izne geldiğinde bizi ziyaret eden eski kantinci çocuğu almış karşısına, "Askerde şöyledir, askerde böyledir, şöyle yap, böyle yapma" diye tavsiyeler veriyor, "Ulan üç hafta bedelli askerlik yaptın, kurmay albay kesildin başımıza" dedim, kantinci çocuk birden soğudu Yavuz'dan. Çocuk üç ay acemilik yapmış da izne gelmiş, üç hafta askerlik yapmış adamdan tavsiye dinlemek sinirini bozdu tabii, çekti gitti.

■ Bu sene sınava girecek arkadaşlar için söylüyorum; ne yapın edin, sakın ÖSS, ÖYS birincisi falan olayım demeyin. İlla derece mi yapacaksınız, tamam yine yapın ama, bir soruyu boş bırakın, olmadı yanlış çözün ki birinci olmadan girin dereceye. Zira bu sınav bunca yıldır yapılır, önemli bir yere gelmiş bir tek ÖSS ÖYS birincisi hatırlamıyorum inanın ki. Ha rahmetli Adnan Kahveci vardı bakın, istisnadır. Öyle sanıyorum ki kişi o sınavda birinci falan olunca başına bir basiretsizlik çörekleniyor. Birinci olmayın, gidin ikinci olun, üçüncü olun, hatta gerekirse benim gibi 274 bininci olun ama birinci olmayın. Ben sırf birinci olmayayım, ne olur ne olmaz diye cevap anahtarını kaydırmıştım, düşünün artık. Evet, buna annem de inanmadı.

■ Tarihten önce vardık biraz sakil duruyor, ona kimsenin şüphesi yok ama tarihten sonra varız iyice yakıyor kafayı. Tarih bittiğinde, yani bildiğin dünya yok oluyor, var olmaya devam etmenin bir anlamı yok. Dünya yok olduktan sonra "bana ne ben gitmemciliğin", var olmaya devam etmekteki ısrarın sebebini anlamak güç. Kapattık dedi adam işte aha bak, kıyamet mi koptu, atom bombası mı patladı, hala ben varı olmaya devam edeceğim diyorsun.

■ Yıllarca hiç oralı olmadım, tek bir sahnesini bile izlemedim ama gelin görün ki geldi buldu sonunda şu Lost kafası beni de. Üstelik beraberinde bitip tükenmek bilmez bir lanetle. Birinci sezona başladığım akşam, birinci sezonu bitirip uyudum ama uyurken elim bilgisayarın yanındaki soda bardağına çarptı, bilgisayarı su bastı. Bilgisayarı kurutmak için saç kurutma makinesini üzerinde gezdirdim. Lakin daha ilk saniyelerde klavyenin tuşlarının erimeye başladığını fark etmem, acı verici bir deneyim oldu. Sol taraftaki tuşlar kısmen eriyerek deri mask kıvamını aldılar. Ama olsun, yine de bir şekilde basıyordu tuşlar. Gece bir şekilde çalıştırdım yine bilgisayarı, ikinci sezonu izlemeye başladım, bir tane de soda açtım. Ama gelin görün ki marketteki abla şişeleri paldır küldür torbaya doldurduğundan olacak o soda şişesi de patladı ve evet yine bilgisayarın üzerine. Artık deneyimli olduğum için kurutma makinesini hiç çalıştırmadım, sadece ters çevirip kurumaya bırakmakla yetindim. Sabaha karşı artık hemen hiçbir tuşu çalışmaz haldeydi. O adaya düşsem bu kadar sıkılır mıydı canım bilmiyorum. Ha elbette çok sıkılırdı yalnız başıma düşsem, delirirdim ama yanımda olmasını istediğim bir iki arkadaş, bir de Kızılağaç yeterdi bana gölgesinde yatıp uzanmaya onu da söyleyeyim.

■ Lost'un da ekonomisini çözemedim onu söyleyeyim. Anladığım kadarıyla parasal bir ekonomi yok, ortada dönen bir meblağ görmedim. Lakin adada herhangi bir üretim de gözüme çarpmadı. Ne doğru dürüst eken var, ne biçen. Ekmek elden su gölden yaşıyorlar desek, adadan arada bir ayrılıp lüks süitlerde kalan arkadaşlar var; ben söyleyeyim öyle iki yumurta getirdim, bana kalacak yer verin diyene çatı katı süitini vermez hiçbir otel. Turizm geliri var adanın desek, olsa olur da yeri çok sapa, mümkünü yok. Hani gitmesi kolay olaydı, iyi de reklâmı yapıldı, akın akın giderdi insanlar ama hakikatten gidilebilecek bir yer değil; gidilse de dönmek çok zor. Yani dostlar ben, eline tabancayı iki gün önce almış herkesin kıdemli binbaşı gibi attığını vurmasına değil de adada aslında herhangi bir iktisadi faaliyet bulunmamasına şaştım. Kapalı ekonomi diyorum, merkantilist bir sistem diyorum ama kime ne satacaklar onu da anlamıyorum.

■ Hayvan ve bitki dışında biliyorsunuz ki üçüncü canlı türü mantar. Yani bana ortaokulda öyle öğretmişlerdi. Toplam üç canlı türü var; bitki, hayvan, mantar. E bu durumda biz nereden baksan hayvana giriyoruz bu kategorizasyonda, kimi arkadaşlar için can sıkıcı muhtemelen. Can sıkıcı diyorum çünkü "O zaman hayvanlardan ne farkımız kalır" lafını pek sık duyuyorum. Valla kimse kusura bakmasın ama bildiğim kadarıyla dünyadaki hiçbir hayvan türü, türdeşlerini öldürmeye, türdeşlerinin yarısının beş yaşına gelmeden ölmesine neden olan sömürü sistemleri kurmaya kalkmamış. Ha sen, "İnsanların bir kısmının, geri kalanını sömürmesi, ezmesi, inim inim inletmesi gerekir, yoksa hayvandan ne farkımız kalır" diyorsan o ayrı, onu anlarım. Ama bu kibri de anlamam onu söyleyeyim. Ay farklıymış hayvandan. Farkını ben vereyim sen yine hayvan ol, canımı ye be, yeter artık; hayvan üzerinden rest çekmeyin hayata. "Elbette gaz odaları kurmamız gerekiyor, yoksa ne farkımız kalır hayvandan." Ben size söyleyeyim, hayvanlardan farkımızı ortaya koyan özelliklerimizin hepsi pek pis şeyler.

■ Biraz tatsız bir konu ama bu cehennemde ceza çekme işini tam almıyor kafam. Denen o ki, işlediğimiz günahlar münasebetiyle cehennemde belli bir süre yanıp öyle gidecekmişiz cennete. Peki ne kadar bir süre? Ben size söyleyeyim, nereden baksanız göz açıp kapayıncaya kadar bir süre. Çünkü zaman dediğin göreceli bir kavram. Cehennemde on bin yıl yansan da, on dakika yansan da; yanma işlemi bittikten sonra cennette sonsuza dek kalıyorsun. E iyi ama sonsuzlukla kıyasladığın zaman, bir saniye de bir, bin yıl da. Hani sonsuzluğun söz konusu olduğu bir düzlemde, on yılın, beş yılın lafı olmaz gibi geliyor bana. Yani orantı kuracak olursak 1 bölü sonsuzla, 1000 bölü sonsuz arasında fark yok gibi geliyor bana. Tam kafam almadı, biraz daha düşüneceğim. Ama üçün beşin hesabını yapan bir insan değilim.

■ CEO'luğa giden yol diye kitap çıkmış. Şimdi ne güzel, yüz bin garip o kitabı alacak ama hepsinin okuma yazması olduğu halde aralarından en çok iki tanesi günün birinde CEO olacak. Peki o kitabı almasalar? Ben size söyleyeyim yine en çok iki tanesi CEO olacak. Bu CEO'luk öyle yüz bin kişiyi istihdam edebilecek bir koltuk değil zira. Ama yüz bin kişi yine de alacak o kitabı, bakın ciddi söylüyorum. Kazı kazan oynasanız daha mantıklı gibi.

■ Sonunda oldu, 2000'li yılların da nostaljisi başladı. Yahu benim ilk gençliğimde 2000 uzay demekti, alüminyum folyo giyinen insanlar demekti, onun da nostaljisi mi olurmuş? Oluyor demek ki!

■ Ben inatla 80'ler takılacağım arkadaş; televizyonda reklâm kuşağının "bir reklâm" adı altında olduğu ve hakikatten bir adet reklâmın oynadığı, o bir reklâmla, bir kereliğine filmlerin kesildiği güzel günleri yâd edeceğim. Sürekli ilerliyor diyordunuz değil mi teknoloji? E teknoloji ilerledikçe o "bir reklâm" otuza kırka çıktı ve bir kere değil elli kere girer oldu; nasıl olacak bu işler? Hani dünya güzel bir yer haline geliyordu?

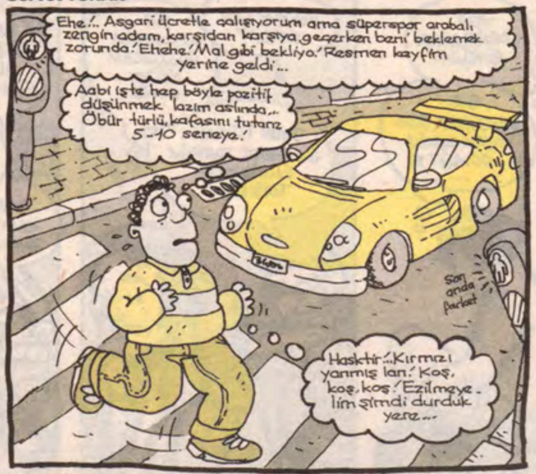
■ Nedense çoğunluk insanlığın kaçınılmaz olarak sürekli iyiye doğru evrildiğini düşünüyor. Zamanla her şey yerli yerine oturuyor. Misal, kölelik kalkıyor, krallıklar demokrasi oluyor falan feşmekân. Ama şimdi başka bir açıdan bakacak olursak, kölelik binlerce yıl önce doğuyor, bir şekilde ortadan kalkıyor, sonra tekrar geri geliyor, daha bir yüz yıl öncesine kadar varlığını sürdürüyor. Demek ki, insanlık köleliği yenmiş, bitirmiş fal[illegible], tekrar geri gelmeyeceğinin garantisi yok.

■ Ha tabii, kölelik, hani misal şu Roma İmparatorluğundaki gibi kölelik, ortadan kalkıyor ama onun yerine marabalık başlıyor, aslında kölenin adına maraba diyorlar. Sonra kara bahtlı Afrika'm keşfedilince eski şekliyle geri dönüyor. Yani aslında o uzun süreç içerisinde de ortadan kalkmış değil. Ha şimdi de yine o aradaki marabalık sürecini yaşıyor olabiliriz, şirket marabaları olarak ortalıkta pek bir özgür olduğumuzdan dem vurarak gezebiliriz. Köleliğin işçi çalıştırmaya göre daha masraflı olduğu için kaldırıldığını düşünüyorum zira. Neticede kölen varsa, karnını doyuracaksın, yatacak yer vereceksin falan filan. İşçinin eline üç beş kuruş tutuşturdun mu, artık ne yaparsa yapsın. Zaten dolaylı olarak işçi karnını doyurmak ve kalacak yer için o parayı yine bir şekilde geri verecek, üstüne bir de karnı daha az doyacak, parası yetmediği için tüm aile efradı çalışmak zorunda kalacak. Kafam karışıyor, Amerika'nın kuzeyinin, bu köleliği kaldırmak için giriştiği iç savaşın vicdani değil de ekonomik olduğu şüphesi beynimi kemiriyor. Hazır sanayileşmişler, "şu güneydeki köleleri özgür bırakalım da gelip kuzeye ucuz iş gücü olarak çalışsınlar, işsizlik artsın biz de işçilere daha az verelim "dışarıda bu işi yapmaya hazır milyonlarca işsiz var" diyerek" şeklinde düşünmüş olmasınlar? Zaten ne şekilde olursa olsun, "senin bu yaptığını yarı fiyatına yapmaya hazır milyonlar var" tehdidiyle iş yürüten patron insanlıktan çıkmış demektir ya, ayrı mesele.

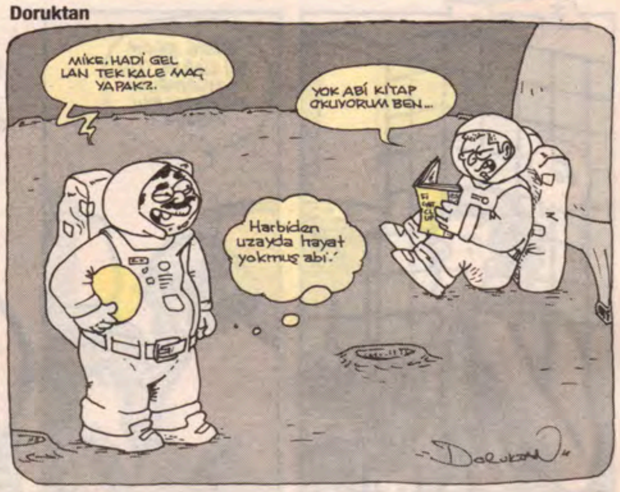

Servet TURAN

Doruktan

Barış ÖZKAN

Ömer Göksel

Çağlar ÖZDEMİR

Emir YILMAZOĞLU

Erdinç EZGÜN

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 25 Şubat 2010 | Sayı: 130
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur GÜRSOY
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan KARATAŞ - Fırat YAŞA - Vasıf TERİM **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) **Ofis Sorumlusu:** Mesut Tunç Baysel
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 **Abonelik:** Yurtiçi: 99TL Amerika: 100$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu:120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

